

தமிழ்நாடு அரசு

மேல்நிலை இரண்டாம் ஆண்டு

அரசியல் அறிவியல்

தமிழ்நாடு அரசு விலையில்லாப் பாடநூல் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்டது

பள்ளிக் கல்வித்துறை

தீண்டாமை மனிதநேயமற்ற செயலும் பெருங்குற்றமும் ஆகும்

தமிழ்நாடு அரசு

முதல் பதிப்பு - 2019

திருத்திய பதிப்பு - 2020

(புதிய பாடத்திட்டத்தின் கீழ்
வெளியிடப்பட்ட நூல்)

விற்பனைக்கு அன்று

பாடநூல் உருவாக்கமும் தொகுப்பும்

மாநிலக் கல்வியியல் ஆராய்ச்சி

மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம்

© SCERT 2019

நூல் அச்சாக்கம்

தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும்

கல்வியியல் பணிகள் கழகம்

www.textbooksonline.tn.nic.in

அரசியல் அறிவியலில் வேலை வாய்ப்புகள்

அரசியல் அறிவியல் மாணவர்களுக்கு ஏராளமான வாய்ப்புகள் உள்ளன. இவ்வாய்ப்புகளை உயர்கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்பு என என்று இரண்டு வகைகளாக நாம் காணலாம்.

A. அரசியல் அறிவியல் பாடத்தில் உயர்கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகள்

பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு முடிந்தவுடன் கீழ்க்கண்ட படிப்புகளை மாணவர்கள் படிக்கலாம்.

- ❖ இளங்கலை (B.A)
- ❖ முதுகலை (M.A)
- ❖ இளமுனைவர் (M.Phil)
- ❖ முனைவர் (Ph.D)

நமது மாநிலத்தில் பல்வேறு அரசு கல்லூரிகள், அரசு உதவி பெறும் கல்லூரிகள் மற்றும் பல்கலைக் கழகங்களில் அரசியல் அறிவியல் பாடம் கற்பிக்கப்படுகிறது.

A. 1) அரசு மற்றும் அரசு உதவி பெறும் கல்லூரிகள்

1. மாநில கல்லூரி, சென்னை
2. அரசு கலை கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்
3. திருவள்ளூர் அரசு கலை கல்லூரி, இராசிடரம்,
4. லோகநாத நாராயணசாமி அரசு கலை கல்லூரி, பொன்னேரி, திருவள்ளூர் மாவட்டம்.
5. அரசு கலை கல்லூரி, திருவெறும்பூர், திருச்சி
6. அரசு கலை கல்லூரி, சேலம்-07
7. இராஜேஸ்வரி வேதாசலம் அரசு கலை கல்லூரி, செங்கல்பட்டி
8. சென்னை கிறிஸ்துவ கல்லூரி, தாம்பரம், சென்னை
9. பசம்பொன் முத்தூராமலிங்க தேவர் கல்லூரி, உசிலம்பட்டி, மதுரை
10. பெரியார் அரசு கலை கல்லூரி, கடலூர்-1
11. பசம்பொன் முத்தூராமலிங்க தேவர் நினைவு கல்லூரி, சுமதி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
12. SIET மகனீர் கல்லூரி, தேனாம்பேட்டை, சென்னை.
13. அண்ணா ஆதர்ஸ் மகனீர் கல்லூரி, சென்னை.

A. 2) மாநில பல்கலைக் கழகங்கள்

நமது மாநிலத்தில் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் அரசியல் அறிவியல் பாடம் கற்பிக்கப்படுகிறது. அவையாவன:

1. சென்னை பல்கலைக் கழகம், சென்னை
2. அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம், சீதம்பரம்
3. மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை
4. பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், கோயம்புத்தூர் (அஞ்சல் வழி கல்வி மட்டும்)
5. அழகப்பா பல்கலைக் கழகம், காரைக்குடி (அஞ்சல் வழி கல்வி மட்டும்)
6. தமிழ்நாடு திறந்தநிலை பல்கலைக் கழகம், சென்னை
7. மனோன்மனியம் சந்திரனார் பல்கலைக் கழகம், திருநெல்வேலி (அஞ்சல் வழி கல்வி மட்டும்)

A. 3) மத்திய பல்கலைக் கழகங்கள்

அரசியல் அறிவியல் பாடம் பல மத்திய பல்கலைக் கழகங்களில் கற்பிக்கப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டு.

1. டெல்லி பல்கலைக் கழகம்
2. பாண்டிச்சேரி பல்கலைக் கழகம்
3. ஹைதராபாத் பல்கலைக் கழகம்
4. இந்திரா காந்தி திறந்தநிலை பல்கலைக் கழகம், புதுடெல்லி
5. காந்தி கிராம கிராமிய நிகர்நிலை பல்கலைக் கழகம், திண்டுக்கல்
6. ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம், புதுடெல்லி

A. 4) ஒருங்கிணைந்த பட்ட படிப்புகள்

இந்திய தொழில்நுட்ப நிறுவனம், சென்னை (IIT) ஐந்து வருட ஒருங்கிணைந்த முதுகலை பட்ட வகுப்புகளை மேம்பாட்டுப் படிப்புகள் மற்றும் ஆங்கில படிப்புகள் ஆகிய பாடங்களில் நடத்துகின்றது.

A. 5) ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம், புதுடெல்லி

- ❖ மத்திய மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் தேசிய கல்வி நிறுவன தரவரிசையில் இந்தியாவில் இரண்டாவது இடத்தில் இயங்கலைக் கழகம் உள்ளது.
- ❖ இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதுநிலை, இளமுனைவர் பட்டப்படிப்புகள் அரசியல் அறிவியல் பாடத்திலும் பன்னாட்டு அரசியல் பாடத்திலும் வழங்கப்படுகின்றன.
- ❖ தேசிய அளவிலான நுழைவுத்தேர்வில் வெற்றிபெற்றால் மட்டுமே இப்பல்கலைக் கழகத்தில் சேர முடியும். முதுகலைப் படிப்பிற்கு கல்வி உதவித் தொகையை இப்பல்கலைக் கழகம் வழங்குகிறது. பல்கலைக் கழக மானியக்குழுவின் நடத்தப்படும் தேசிய தகுதித் தேர்வில் வெற்றி பெறும் மாணவர்களுக்கு ஆய்வுப்படிப்பில் ஈடுபடும்போது கல்வி உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது.

இது ஒரு உரைவிடப் பல்கலைக் கழகமாகும். விருப்பப்படும் மாணவருக்கு வீடுதி வசதி உள்ளது. மத்திய அரசாங்கம் அதிக நிதி வழங்குவதால் உலகத்தரமான கல்வி கிடைக்கப்பெறுகிறது.

இப்பல்கலைக் கழகத்தில் அருமையான ஒன்பது மாடி நூலகம் உள்ளது.

இது ஒரு மத்தியப் பல்கலை கழகம் மட்டுமல்ல, உண்மையிலேயே தேசிய

பல்கலைக் கழகமாகும். எல்லா மாநிலங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் வந்து இங்கு படிக்கின்றனர்.

A. 6) சென்னை மேம்பாட்டுப் படிப்புகளுக்கான நிறுவனம். (MADRAS INSTITUTE OF DEVELOPMENT STUDIES).

புகழ்பெற்ற பொருளாதார வல்லுனரான முனைவர். மால்கம் எஸ்.ஆதிசேசய்யா இக்கல்வி நிறுவனத்தை சென்னை அடையாறில் தொடங்கினார்.

இங்கு சமூக அறிவியல் பாடங்களில் ஆய்வு படிப்புகளை மாணவர்கள் மேற்கொள்ளலாம். அரசியல் அறிவியல் பாடத்தில் அரசியல் அமைப்புகள், ஆட்சி மற்றும் அதிகார பகிர்வு, வறுமை, பாடுபாடு, சமத்துவமின்மை, பாலினம், சாதி மற்றும் பாரபட்ச முறைகளைப் பற்றிய படிப்புகள் போன்றவற்றில் மாணவர்கள் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளலாம்.

A. 7) டாடா சமூக அறிவியல் கல்வி நிறுவனம் (TISS)

- ❖ இக்கல்வி நிறுவனம் மும்பை. வைத்தார்பாத், கவுகாத்தி, தூர்காயூர் ஆகிய இடங்களில் வளாகங்களை கொண்டுள்ளது.

- ❖ சமூக மற்றும் மனிதசேவையில் திறமைசாலிகளை உருவாக்குவது இக்கல்வி நிறுவனத்தின் நோக்கமாகும்.

- ❖ அரசியல் அறிவியல் மாணவர்கள் இக்கல்வி கூடத்தில் பல்வேறு தலைப்புகளில் ஆய்வுப்படிப்பை மேற்கொள்ளலாம். மேம்பாட்டு படிப்புகள் சட்டம், உரிமைகள் மற்றும் அரசமைப்பிலான ஆளுகை, சமூகப்பணி, பொதுக் கொள்கை மற்றும் ஆளுகை மனிதவள மேம்பாடு, பாலின படிப்புகள் போன்றவைகளில் ஆய்வுப்படிப்புகளை மாணவர்கள் மேற்கொள்ளலாம்.

B. வேலை வாய்ப்புகள்.

அரசியல் அறிவியல் மாணவர்களுக்கு ஏராளமான வேலை வாய்ப்புகள் உள்ளன. அவர்கள் கீழ்க்கண்ட துறைகளில் சாதிக்கலாம்.

- ❖ நிர்வாகம்
- ❖ அரசியல்
- ❖ ஊடகத்துறை
- ❖ கல்வித்துறை (பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் ஆய்வு நிறுவனங்களில் கற்பித்தல் பணி)
- ❖ சமூகப்பணி
- ❖ காவல் நிர்வாகம்
- ❖ நீதித்துறை
- ❖ மற்ற போட்டி தேர்வுகள்
- ❖ அரசு சாரா நிறுவன மேலாண்மை.

B. 1) மத்திய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC)

- ❖ மத்திய அரசுப்பணியாளர் தேர்வாணையம் (Union Public Service Commission) மத்திய அரசு பணிகளுக்காக பல்வேறு தேர்வுகளை நடத்துகின்றது. இவைகளில் குடிமையப் பணி தேர்வு என்பது மிக முக்கியமான தேர்வாகும். ஏறக்குறைய 24 வகையான மத்திய அரசு பணிகளுக்காக குடிமையப் பணி தேர்வு நடத்தப்படுகின்றது. இந்திய ஆட்சி பணி (IAS), இந்திய காவல் பணி (IPS), இந்திய வெளியுறவு பணி (IFS) போன்ற உயரிய பணிகளுக்கு இத்தேர்வு நடத்தப்படுகின்றது.
- ❖ இந்திய ஆட்சி பணி (IAS) அதிகாரிகள் உதவி ஆட்சியர், ஆட்சியர், இணைச் செயலர், துறைச் செயலர், முதன்மைச் செயலர் தலைமைச் செயலர் போன்ற பதவிகளில் பணி செய்வார்கள்.
- ❖ இந்திய காவல் பணி (IPS) அதிகாரிகள் காவல் உதவி கண்காணிப்பாளர், மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளர், காவல் மண்டல தலைவர், காவல்துறை தலைமை.

- ❖ இயக்குநர் போன்ற பதவிகளில் பணி செய்வார்கள்.
- ❖ இந்திய வெளியுறவு பணி (IFS) அதிகாரிகள் மூன்றாம் செயலர், இரண்டாம் செயலர், முதன்மை செயலர், வெளியுறவு செயலர் போன்ற பதவிகளில் பணி செய்வார்கள்.
- ❖ குடிமை பணி தேர்வு மூன்று கட்டங்களில் நடத்தப்படுகிறது. அவை முதல் நிலை தேர்வு, முதன்மை தேர்வு மற்றும் நேர்காணல் ஆகியவையாகும். இம்மூன்று நிலைகளிலும் அரசியல் அறிவியல் பாடம் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

முதல் நிலை தேர்வு (Preliminary Test)

இது தகுதி காண் தேர்வாகும். இதில் இரண்டு தாள்கள் உள்ளன. அவை பொது அறிவு மற்றும் திறனறிவு தாள்கள் ஆகும். ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் நான்கு பதில்கள் இருக்கும் சரியான பதிலை மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து OMR விடைத்தாளில் நிரப்பவேண்டும். ஏறக்குறைய இருபது சதவீத கேள்விகள் அரசியல் அறிவியல் பாடத்தில் இருந்து கேட்கப்படுகின்றன.

முதன்மை தேர்வு(Main Exam)

- ❖ இந்நிலையில் ஏழு தாள்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மதிப்பெண்கள் பொதுஅறிவுத்தான் 250 மதிப்பெண்ணை பெற்றிருக்கிறது. இது முற்றிலும் இந்திய அரசியல், சர்வதேச உறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட தாளாகும். மேலும், கட்டுரைத்தாள்களுக்கு 250 மதிப்பெண்கள் உள்ளன. பெரும்பாலும் அரசியல் அறிவியல் பாடங்களில் இருந்தே கேள்விகள் உள்ளன. மேலும் அரசியல் அறிவியலை விருப்பப்பாடமாக எடுத்தால் இரண்டு விருப்பப்பாட தாள்களுக்கு மொத்தமாக 500 மதிப்பெண்கள் உள்ளன. முதன்மைத் தேர்வுக்கு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் 1750 மதிப்பெண்களில் குறைந்தது 500 மதிப்பெண்கள் (இரண்டாவது பொது அறிவுத்தான் மற்றும் கட்டுரைத்தான்) அரசியல் அறிவியல் பாடத்தில் இருந்து வருகின்றன. அரசியல் அறிவியலை விருப்பப்பாடமாக எடுத்தால் 1000 மதிப்பெண்களுக்கான வினாக்களுக்கு விடைஎளிப்பது எளிது.

நேர்காணல் (Personal Interview)

குடிமையணித் தேர்வில் கடைசிநிலை நேர்காணலாகும். இதற்கு 275 மதிப்பெண்கள் உள்ளன. அரசியல் அறிவியல் பாடத்திலிருந்து அதிக அளவில் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன.

B. 2) தமிழ்நாடு அரசுப்பணியாளர் தேர்வாணையம் (TNPSC)

நமது மாநில அரசுக்கு பணியாளர்களை தேர்வு செய்வதற்காக TNPSC எழுபது வகையான தேர்வுகளை நடத்துகிறது. குடும்ப 1, குடும்ப 2, குடும்ப 4, கிராம நிர்வாக அலுவலர் போன்ற பதவிகள் இவற்றில் முக்கியமானவை ஆகும். இத்தேர்வுகளில் பொது அறிவு அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஏறக்குறைய 20 சதவீத கேள்விகள் இந்திய அரசியல் மற்றும் சர்வதேச உறவுகளில் இருந்து கேட்கப்பெறுகின்றன.

- ❖ TNPSC நடத்தும் தேர்வுகளில் மிகமிக முக்கியமானது குடும்ப 1 தேர்வு ஆகும். உதவி ஆட்சியர், மாவட்ட கண்காணிப்பாளர், உதவி காவல் கண்காணிப்பாளர், மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அதிகாரி, மாவட்ட தியணைப்பு அதிகாரி, வணிகவரி உதவி ஆணையர் போன்ற பணிகளுக்காக இத்தேர்வு நடத்தப்படுகிறது. இத்தேர்வு மூன்று நிலைகளில் நடத்தப்படுகிறது. அவை முதல் நிலைத் தேர்வு, முதன்மைத் தேர்வு மற்றும் நேர்காணல் ஆகியவையாகும். இந்திய அரசமைப்பு, தமிழக அரசியல், சர்வதேச உறவுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெரும்பாலும் கேள்விகள் அதிக அளவில் கேட்கப்பெறுகின்றன. இக்கேள்விகளை அரசியல் அறிவியல் மாணவர்கள் நம்பிக்கையுடன் எதிர்கொள்ளலாம். தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வணையத்தின் பிற பணி ஆட்சேர்ப்பு தேர்வுகளிலும் குறிப்பிட்ட சதவீதத்திலான அரசியல் அறிவியல் கேள்விகள் கேட்பது உறுதியாகும்.

B. 3) கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பணி

தமிழக கல்லூரிகளில் உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் இணைப் பேராசிரியர் என்று இரண்டு வகை ஆசிரியர் பதவி நிலைகள் உள்ளன. பல்கலைக்கழகங்களில் உதவிப் பேராசிரியர், இணைப் பேராசிரியர் மற்றும் பேராசிரியர் ஆகிய மூன்று பதவி நிலைகள் உள்ளன. கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியராக பணியாற்ற வேண்டுமென்றால் தமிழ்நாடு அரசின் மாநிலத் தகுதி தேர்வையோ அல்லது பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுவின் தேசிய தகுதித் தேர்வையோ எழுத வேண்டும். அரசியல் அறிவியல் பாடத்தில் முதல்கலை முடித்தவர்கள் இத்தேர்வுகளை எழுதலாம்.

B. 4) பள்ளி கல்வி பணி

- ❖ தமிழகப் பள்ளிகளில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுவதற்கு ஆசிரியர் தேர்வுவாரியம் (Teachers Recruitment Board) நடத்தும் தேர்வுகளில் வெற்றி பெறவேண்டும்.

B. 5) ஊடகங்களில் வாய்ப்புகள்

- ❖ அரசியல் அறிவியல் மாணவர்களுக்கு ஊடகத்துறையில் வாய்ப்புகள் பிரகாசமாக உள்ளன. அச்சு ஊடகம், செய்தி, தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள், வலைதள ஊடகங்கள் என்று பல்வேறு தளங்களில் வாய்ப்புகள் உள்ளன.
- ❖ பொதுவாக ஊடகங்கள் அரசியல், சமூகம், சுற்றுச்சூழல், பண்பாடு, சர்வதேச நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றன. அரசியல் அறிவியல் பயிற்றவர்கள் பெரும்பாலும் இத்தளங்களில்தான் பயணிக்கின்றனர்.
- ❖ ஊடகத்துறையில் சிறப்பற்றுவதற்கு அரசியல் அறிவியல் பாடம் உறுதுணையாக நிற்கும். அரசியல் அறிவியலில் இளங்கலை முடித்தபின் ஊடகவியலை மாணவர்கள் பயிலலாம்.

1. இந்திய பொதுத்தகவல் தொடர்பு நிறுவனம், புதுதில்லி (Indian Institute of Mass Communication)
2. ஆசிய இதழியல் கல்லூரி, சென்னை (Asian College of Journalism)

B. 6) காவல் சேவைப் பணி

- ❖ அரசியல் அறிவியல் மாணவர்கள் தமிழ்நாடு சீருடைப் பணியாளர் தேர்வுக்குழுமம் நடத்தும் தேர்வுகளை எழுதி சார்பு ஆய்வாளர், இரண்டாம் நிலை காவலர், இரண்டாம் நிலை சிறைக்காவலர் மற்றும் தீயணைப்போர் போன்ற பணிகளில் சேரலாம்.

B. 7) சட்டத்துறையில் வாய்ப்புகள்

- ❖ அரசியல் அறிவியலும், சட்டமும் மிகவும் நெருங்கிய பாடங்களாகும். பன்னிரண்டாம் வகுப்பில் அரசியல் அறிவியல் படிக்கும் மாணவர்கள் சட்டக் கல்லூரிகளில் ஐந்து வருட ஒருங்கிணைந்த சட்டப்படிப்பில் (Bachelor of Arts & Bachelor of Law (B.A. B.L.) படிக்கலாம் அல்லது கல்லூரி படிப்பை முடித்த பிறகு மூன்று வருட (Bachelor of Law (B.L.) சட்டப்படிப்பில் சேரலாம். சட்டப்படிப்பை படிக்கும் மாணவர்கள் Common Law Admission Test (CLAT) மற்றும் All India Law Entrance Test (AILET) எழுத வேண்டும்.
- ❖ தமிழகத்தில் அரசு சட்டக் கல்லூரிகள் கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, செங்கல்பட்டு, திருநெல்வேலி, சென்னை ஆகிய ஊர்களில் உள்ளன. இக்கல்லூரிகள் டாக்டர். அம்பேத்கார் சட்டப்பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ தேசிய அளவில் முக்கிய சட்டக் கல்லூரிகள் பல உள்ளன.

1. இந்திய சட்ட பல்கலைக்கழகத்தின் தேசிய சட்ட பள்ளி, பெங்களூர்
 2. தேசிய சட்டப்பள்ளி, ஜோத்பூர்.
 3. தேசிய சட்டப்பல்கலைக்கழகம், போபால்.
 4. தேசிய சட்டக்கல்லூரி, மும்பை.
 5. தில்லி பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டப்பலம்.
 6. NALSAR சட்டப் பல்கலைக்கழகம், ஹைதராபாத்.
 7. தேசிய சட்டப்பள்ளி, திருச்சிராப்பள்ளி
- சட்டக் கல்வி முடிந்தபிறகு மாணவர்கள் வழக்குரைஞராக பணியாற்றலாம். உடயாநீதி மன்ற, உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளாகவும் பணியாற்றலாம்.

D. 9) பன்னாட்டு அளவிலான கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புகள்

- ❖ உலக அளவில் புகழ்மிக்க பல்கலைக் கழகங்களில் அரசியல் அறிவியல் மற்றும் பன்னாட்டு உறவுகள் பற்றிய பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன..
 - 1. ஹார்வர்டு பல்கலைக் கழகம், அமெரிக்கா
 - 2. பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக் கழகம், அமெரிக்கா
 - 3. கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகம், அமெரிக்கா
 - 4. பெர்க்லே பல்கலைக் கழகம், அமெரிக்கா
 - 5. யேல் பல்கலைக் கழகம், அமெரிக்கா
 - 6. ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகம், இங்கிலாந்து
 - 7. ஆஸ்திரேலியா தேசிய பல்கலைக் கழகம், ஆஸ்திரேலியா
- அரசியல் அறிவியல் மாணவர்களுக்கு சர்வதேச வேலைவாய்ப்புகள் பெருமளவில் உள்ளன. ஐக்கிய நாடுகள் சபை, உலக வங்கி, உலக வர்த்தக நிறுவனம், சர்வதேச நீதி மன்றம் போன்றவற்றில் மாணவர்கள் பணியாற்றலாம்.
- அரசியல் அறிவியல் பாடம் என்பது ஒரு நீச்சல் வீரனின் திறமை போன்றது. நீச்சல் அடிக்கும் திறன் இருந்தால் ஆற்றிலும் நீந்தலாம், கடலிலும் நீந்தலாம். அரசியல் அறிவியல் மாணவர்கள் அறிவு, எண்ண ஓட்டம் மற்றும் திறமைகளிலிருந்தால் நமது மாநிலத்திலும், நாட்டிலும், உலகத்திலும் என எங்கும் சாதிக்கலாம்.

அரசியல் அறிவியல் நிறுவனங்களின் இணையதளங்கள்:

தேசிய அளவில்	சர்வதேச அளவில்
1. http://www.jnu.ac.in	1. http://www.columbia.edu
2. http://www.mids.ac.in	2. http://www.yale.edu
3. http://www.tiss.edu	3. http://anu.edu.au
4. http://www.unom.ac.in	4. http://www.cam.ac.uk

பொருளடக்கம்

அலகு	தலைப்பு	பக்கம்	மாதம்
1	இந்திய அரசமைப்பு	1	ஜூன்
2	சட்டமன்றம்	19	
3	ஆட்சித்துறை	47	
4	இந்திய நீதித்துறை	68	ஜூலை
5	இந்தியாவில் கூட்டாட்சி	93	
6	இந்தியாவில் நிர்வாக அமைப்பு	116	
7	தேச கட்டமைப்பின் சவால்கள்	141	ஆகஸ்ட்
8	திட்டமிடலும் வளர்ச்சி அரசியலும்	168	அக்டோபர்
9	இந்தியாவும் உலகமும்	200	
10	இந்தியாவும் அண்டை நாடுகளும்	226	நவம்பர்
11	சர்வதேச அமைப்புகள்	271	
12	சுற்றுச்சூழல் அக்கறைகளும் உலகமயமாக்கலும்	304	டிசம்பர்
பிற்சேர்க்கைகள்	இந்தியாவின் அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்டங்கள் (1 முதல் 103வரை திருத்தச்சட்டம்)	332	

மின்நூல்

மதிப்பீடு

இணைய வளங்கள்

பாடநூலில் உள்ள விரைவுக் குறியீட்டைப் (QR Code) பயன்படுத்துவோம்! எப்படி?

- உங்கள் திறன் பேசியில் கூகுள் playstore கொண்டு DIKSHA செயலியை பதிவிறக்கம் செய்து நிறுவிக்கொள்க.
- செயலியை திறந்தவுடன், ஸ்கேன் செய்யும் பொத்தானை அழுத்தி பாடநூலில் உள்ள விரைவு குறியீடுகளை ஸ்கேன் செய்யவும்.
- திரையில் தோன்றும் கேமராவை பாடநூலின் QR Code அருகில் கொண்டு செல்லவும்.
- ஸ்கேன் செய்வதன் மூலம், அந்த QR Code உடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள மின் பாட பகுதிகளை பயன்படுத்தலாம்.

குறிப்பு: இணையச்செயல்பாடுகள் மற்றும் இணைய வளங்களுக்கான QR code களை Scan செய்ய DIKSHA அல்லாத ஏதேனும் ஓர் QR code Scanner ஐ பயன்படுத்தவும்.

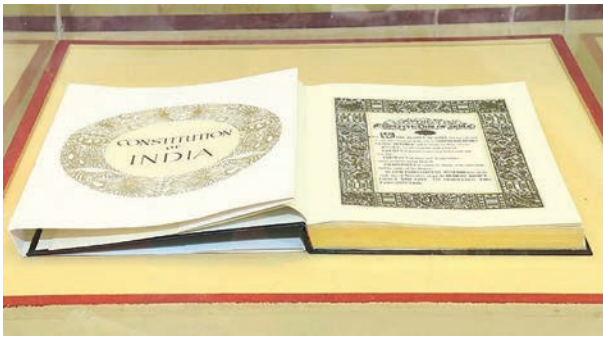

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ இந்திய அரசமைப்பின் பொருள், இயல்பு, முக்கியத்துவம் ஆகிய பொருண்மைகள் குறித்து இந்த அலகு விவரிக்கின்றது.
- ❖ இந்திய அரசமைப்பு தத்துவத்தின் உள்ளார்ந்த நோக்கங்களை இந்த அலகு வழங்குகிறது.
- ❖ இந்த அலகில் இந்திய அரசமைப்பு உருவாக்கத்தின் மேன்மைகளை முதன்மைபடுத்துகிறது.
- ❖ அரசமைப்பை உருவாக்கியவர்களுக்கு அரசமைப்பில் சேர்ப்பதற்கும் உந்துதலாகவும் இருந்த மூல ஆதாரங்களை அடையாளப்படுத்துகிறது.
- ❖ இந்திய அரசமைப்பின் சிறப்புக்கூறுகளை இந்த அலகு விளக்குகிறது.
- ❖ இந்த அலகில் இந்தியாவில் செயல்படுகின்ற முறையிலான மக்களாட்சியினை தெளிவுபடுத்துகிறது.

1.1 அரசமைப்பின் பொருள், பணிகள் மற்றும் முக்கியத்துவம்

காலனி ஆட்சிக்காலத்தில் உருவான நமது தேசியத்தன்மை அரசியல் விடுதலைக்காக மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு பகுதிகளின் (பிற்காலத்தில் மாநிலங்களின்) ஒருங்கிணைப்பு, அரசமைப்புமையமாதல் (சட்டமாதல்) மற்றும் மக்களாட்சிமயம் ஆகியவற்றுக்காகவும் போராடி வந்துள்ளது.

இந்தியா ஒரு பண்பாட்டு வேற்றுமை கொண்ட நாடு என்ற போதிலும் இந்தியர்கள் அனைவரும் பல வகைகளில் ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்தும் ஒத்துழைப்புடனும் உள்ளனர். இந்த நாட்டின் மக்கள் அனைவரும் ஒருமைப்பாட்டுடன் வாழ சில குறிப்பிட்ட அடிப்படை விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் கொண்டிருப்பது அவசியமாகிறது. இத்தகைய விதிகள், ஒழுங்குமுறைகள் இல்லையென்றால் மக்களாட்சி நிலைத்திருக்காது. அந்நிலையில் மக்களின் நிலை பாதுகாப்பற்றதாக இருக்கும். காலனிய ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியா ஆங்கிலேய அரசால் பிறப்பிக்கப்பட்ட சாசனங்கள் (Charters), ஆட்சிக்குழு சட்டங்கள் (council Acts), காலனியாட்சிக்கால இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் (Government of India act) ஆகியனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஆளப்பட்டது. புதிதாக எழுச்சிபெற்ற இந்தியாவின்

இயக்கங்களும் அதன் தலைவர்களும் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட எழுதப்பட்ட புதிய அரசமைப்பின் அடிப்படையில் புதிய இந்தியா உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விரும்பினர். மைய (மத்திய) சட்டமன்றம் அரசமைப்பு நிர்ணய சபையாக மாற்றப்பட்டது. மாநிலங்களின் (அரசுகளின்) ஒன்றியமாக, பல பிரிவுகளுக்கும் ஒருமைப்பாட்டினையும் ஒருங்கிணைப்பையும் வழங்கும் கூட்டாட்சியை உருவாக்கும் வகையில் புதிய அரசமைப்பை முன்மொழிய வேண்டியிருந்தது.

செயல்பாடு

சிந்திக்கவும், இணைக்கவும், பகிரவும்

தலைப்பு : அரசமைப்பு 'நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்த கருத்து குறித்து இரண்டு அல்லது மூன்று மாணவர்கள் சிந்தித்து தங்களது சக மாணவர், இணை மாணவர் உடன் பகிரும் படி மாணவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். வகுப்பறையில் ஏதேனும் இரண்டு, மூன்று மாணவர்களிடம் இது குறித்து ஆசிரியர் கேள்விகள் எழுப்பலாம்.

ஒரு அரசமைப்பின் மிக முக்கியச் செயல்பாடு என்பது அந்த அரசின் குடிமக்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைக்கக்கூடிய அடிப்படை விதிகளை வழங்குவதுதான். ஒரு அரசு அமைக்கப்பட்டு, அது ஆட்சி செய்வதற்குத் தேவையான விதிகளைக் கொண்டதே அரசமைப்பு ஆகும். ஒரு அரசின் பல பாகங்களுக்குத் தேவையான ஒதுக்கீடுகளை அரசமைப்பு வரையறுக்கிறது. இந்திய பன்மைத்துவத்துக்கு மாநிலங்களின் ஒன்றியமே தேவையானதாகும். இந்திய விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்களும் ஒரு மக்களாட்சி வடிவிலான அரசினையே விரும்பின. இதன்படி நாடாளுமன்றமே நமது அரசின் கொள்கைகளையும் சட்டங்களையும் முடிவு செய்கிறது.

ஒரு சமூகத்தின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றவும் ஒரு சமுதாயத்துக்கான வரையறைகளை உருவாக்கவும் அரசாங்கத்திற்கு அரசமைப்பு அதிகாரம் வழங்குகிறது. இந்திய அரசமைப்பின் நான்காவது பாகம் இந்திய சமூகத்தில் பரவலாக நிலவும் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் சட்டங்களை அரசு உருவாக்கும் வகையில் விதிகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு நாட்டின் மக்களின் அடிப்படை அடையாளங்களை அரசமைப்பு வெளிப்படுத்துகிறது. தனது குடிமக்களால் ஒருபோதும் மீறப்படாத சில குறிப்பிட்ட அடிப்படைச் சட்டங்களை ஒரு அரசமைப்பு முன்மொழிகிறது. ஒரு நாட்டின் அனைத்து குடிமக்களையும் ஒரு அரசமைப்பு பாதுகாக்கிறது. ஒரு நாட்டின் மத்திய அரசுக்கும் அந்நாட்டின் மாநில அரசுகளுக்கும் இடையேயான உறவினையும், பல்வேறு மாநிலங்களுக்கிடையேயான உறவினையும் கொண்ட ஒரு சட்டகத்தினையும் அது உருவாக்குகிறது. உலகின் அரசமைப்புகளில் பெரும்பான்மையானவை எழுதப்பட்ட ஆவணங்களாகக் காணப்படுகின்றன; அவை பல பிரிவுகள், பட்டியல்களைக் கொண்டுள்ளன. இங்கிலாந்து அரசில் காணப்படுவது போன்று அரசமைப்பை ஒரே ஆவணமாகக் கொண்டிராத சில அரசுகளும் உள்ளன. இங்கிலாந்து அரசானது ஏராளமான வழக்கங்கள், உடன்பாடுகள் மற்றும் வரலாற்று முன்னுதாரணங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாக பல அங்கங்களைக் கொண்ட அரசமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது.

மதச்சார்பு அரசு

மதச்சார்பின்மை கோட்பாட்டினை பின்பற்றாத அரசு மதச்சார்பு அரசு எனப்படும். மத சார்பு அரசு என்பது ஒரு மதத்தினை அரசு மதமாகக் கொண்டிருக்கும். அந்த அரசின் உயர் பதவிகள் அனைத்தும் அரசு மதத்தை பின்பற்றுவோருக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். மதச்சார்பு அரசு உதாரணங்கள் - பாகிஸ்தான், வாடிகன் நகரம் போன்றவை ஆகும்.

உருவாக்கம்

ஓர் அரசமைப்பு எவ்வாறு நடைமுறைக்கு வந்தது, அதை யார் உருவாக்கியது, அதன் அதிகார அமைப்புகள் என்ன என்பன போன்ற தகவல்கள் 'அரசமைப்பு உருவாக்கம்' என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, அமெரிக்க அரசமைப்பானது அங்கு தேசிய இயக்கம் வெற்றியடைந்ததைத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய அரசமைப்பானது மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அரசியல் நிர்ணயசபையால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வமான அரசமைப்பாகும் விடுதலையின் போது நாட்டில் இருந்த மக்கள் பிரிவுகளில் பெரும்பான்மையோரின் ஒருமித்த கருத்தை இந்திய அரசமைப்பு பிரதிபலிக்கிறது. அரசமைப்பை பொதுவாக்கெடுப்புக்கு விட்டு அங்கீகாரம் பெறும் நிகழ்வுகள் சில நாடுகளில் உள்ளது.

பொதுவாக்கெடுப்பு

சட்டமன்றங்களில் மக்கள் பிரதிநிதிகளால் விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுவதற்கு மாறாக ஒன்று அல்லது பல கேள்விகளின் தொகுப்பின் மீது வாக்காளர்களின் ஒப்புதல்பெற நேரடி வாக்கெடுப்பு நடத்துவது பொதுவாக்கெடுப்பு ஆகும். பொதுவாக்கெடுப்பு முறை ஒரு சட்டப்பூர்வ ஏற்பாடாகவும், தனிநபருக்கும், பொதுமக்களுக்கும் அளிக்கும் அங்கீகாரமாகவும், ஒப்புதலாகவும் பார்க்கப்படுகிறது.

இந்திய அரசமைப்பு திருத்தங்களில் ஒன்றிற்குக்கூட இதுவரை பொதுவாக்கெடுப்பு விடப்பட்டதில்லை. இந்திய மக்களாட்சி முறையில் இது ஒரு பின்னடைவாகும் இதன் பொருத்தப்பாட்டினை அறிய சுவிட்சர்லாந்து நாட்டின் பொது வாக்கெடுப்புமுறையை அறிந்துகொள்வது பயனுள்ளதாக அமையும்.

ஓர் அரசமைப்பின் அம்சங்கள்

ஒரு சிறந்த அரசமைப்பு என்பது சமூகத்தின் அனைத்து பிரிவுகளின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் இடமளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். மதம், சாதி, மொழி அடிப்படையில்

பாகுபாடு கொண்ட அரசமைப்புகள் நாட்டின் அனைவராலும் ஏற்கப்படாமல் போகலாம். அரசமைப்பின் அடிப்படைச் சட்டவிதிகளே அதன் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. தன் குடிமக்கள் அனைவருக்கும் சுதந்திரத்தினையும், சமத்துவத்தினையும் பாதுகாக்கும் எந்த அரசமைப்பும் வெற்றிகரமானதாகும்.

இந்தியாவில் மதச்சார்பின்மை

இந்திய அரசமைப்பின் 42வது திருத்தச்சட்டம், அரசமைப்பின் முகப்புரையில் கூறப்பட்டுள்ள 'இறையாண்மை கொண்ட குடியரசு' என்பதை 'இறையாண்மை, சமதர்மம், மதச்சார்பற்ற மக்களாட்சி குடியரசு' என்றும் 'நாட்டின் ஒற்றுமை' என்ற சொற்றொடரை 'நாட்டின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு' என்றும் முந்நாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தி 1976இல் தேசிய அவசரநிலைக் காலத்தில் இந்த 42-வது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

ஒரு தனிநபர் அல்லது ஒற்றை நிறுவனத்திடம் அனைத்து அதிகாரங்களும் குவிக்கப்பட்டால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட வழியேற்படும் என்பதால் ஒரு சிறந்த அரசமைப்பில் அதிகாரங்கள் தனி நபரிடமோ ஒற்றை நிறுவனத்திடமோ குவிக்கப்படுவதில்லை. இதனையொட்டி பல அமைப்புகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையில் பிரித்து வழங்கப்பட்டு சமநிலைப்படுத்தும் முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

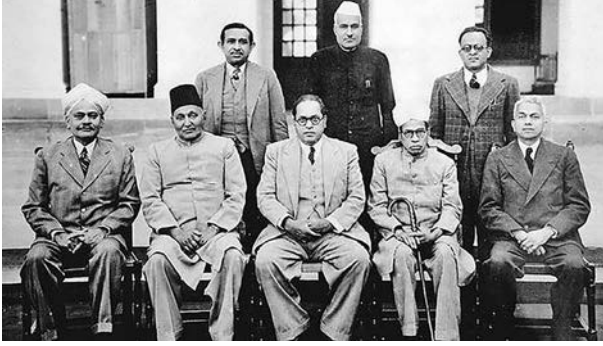
இந்திய அரசமைப்பு அதிகாரங்களை சட்டமன்றம், நிர்வாகம், நீதித்துறை போன்ற நிறுவனங்கள் இடையே கிடைமட்டமாக பகிர்ந்து வழங்குகிறது. இந்திய அரசமைப்பு அதிக இறுக்கமான தன்மையைக் கொண்டதில்லை; அதிக நெகிழ்வுத் தன்மையும் கொண்டதில்லை; அதன் மாறாத அடிப்படை அமைப்பு மற்றும் அதில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தங்கள் மூலம் இது வெளிப்படுகிறது. சிறப்பாக எழுதி வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு அரசமைப்பு என்பது அதன் உட்கருவைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு மாறும் சூழல்களுக்கு ஏற்ப மாற்றிக்கொள்ளத்தக்கதாகும். நமது

அரசமைப்பு நெருக்கடிமிக்க தருணங்களிலும் செயல்படுவதை அரசமைப்பை உருவாக்கிய மேதைகள் உறுதிசெய்துள்ளனர்.

அரசமைப்பின் தயாரிப்புப் பணிகள்

அரசமைப்பு நிர்ணயசபை உறுப்பினர்கள் அரசமைப்பினை எழுதினர். அரசமைப்பு நிர்ணயச் சபையின் முதல் கூட்டம் 9 டிசம்பர் 1946 அன்று கூடியது. பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்குப் பின்னர் மீதமுள்ள இந்தியாவுக்கான அரசமைப்பு நிர்ணயச் சபை 14 ஆகஸ்ட் 1947 அன்று மீண்டும் கூடியது. அன்றைய மாகாணச் சட்டமன்றங்களின் உறுப்பினர்களே அரசமைப்பு நிர்ணயச் சபை உறுப்பினர்களை மறைமுக வாக்கெடுப்பின் மூலம் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

கேபினட் மிஷன் என அழைக்கப்பட்ட பிரிட்டானிய அமைச்சரவைக் குழு முன்மொழிந்த அடிப்படையில் அரசமைப்பு நிர்ணயசபை உறுப்பினர்கள் வரிசை அமைந்தது.

(புகைப்பட விளக்கம்: இந்திய அரசமைப்பு நிர்ணயசபையின் வரைவு குழு உறுப்பினர்கள், பிப்ரவரி, 1948: அமர்ந்திருப்போர் – இடமிருந்து: என். மாதவ ராவ், சையத் முஹமது சாதுல்லா, டாக்டர். பி. ஆர். அம்பேத்கர், சர் அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி, சர் பி. என். ராவ், நிற்போர், இடமிருந்து: எஸ். என். முகர்ஜி, ஜோகல் கிஷோர் கண்ணா, கேவல் கிருஷ்ணா.)

அன்றைய மாகாணங்கள், சுதேச அரசுகள், அல்லது அரசுகளின் குழுக்களில் இருந்து அதன் மக்கள்தொகைக்கு ஏற்றபடி பத்து லட்சத்துக்கு ஒருவர் எனும் விகிதத்தில் உறுப்பினர்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டனர். இதன்படி, மாகாணங்களில் இருந்து 292

உறுப்பினர்களும் சுதேச அரசுகளிடம் இருந்து 93 உறுப்பினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

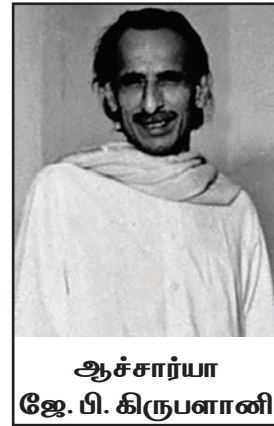
ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் இந்து, முஸ்லிம், சீக்கியர் ஆகிய சமுதாயங்களின் மக்கள்தொகை விகுதத்திற்கேற்ப இடம் ஒதுக்கப்பட்டது.

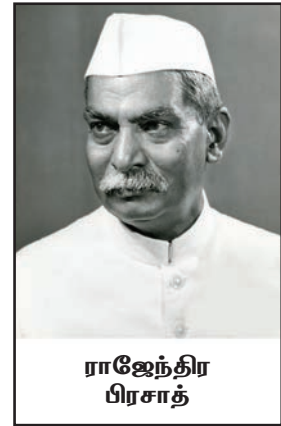
இந்த உறுப்பினர்கள் அந்தந்த மாகாணத்துக்கு மாற்றத்தக்க வாக்கு ஒதுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையின்படி ஒற்றை மாற்று வாக்கு அடிப்படையிலான விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சுதேச அரசுகள் தங்கள் பகுதியிலிருந்து உறுப்பினர்களை மக்கள் தொகை விகிதத்துக்கேற்ப தாங்களே தேர்வுசெய்துகொள்ளும் முறையை உருவாக்க அனுமதிக்கப்பட்டது.

அரசமைப்பு நிர்ணயசபை உருவாக்கம்

284 உறுப்பினர்கள் 26.11.1949 அன்று அரசமைப்பினை ஏற்று கையொப்பமிட்டு அரசமைப்பை நிறைவேற்றினர்.

ஆச்சார்யா ஜே. பி. கிருபாளானி

ராஜேந்திர பிரசாத்

❖ அரசமைப்பு நிர்ணயசபையின் முதல் கூட்டம் 1946 டிசம்பர் 9 அன்று 11 மணி அளவில் புதுதில்லி, அரசமைப்பு அரங்கில் கூடியது. அன்றைய கூட்டத்தின் முதல் கூட்டப்பொருள்: "தற்காலிகத்

தலைவர் தேர்வு" ஆகும். ஆச்சார்ய ஜே. பி. கிருபாளினி (ஐக்கிய மாகாணம் : பொது) அவர்கள் டாக்டர் சச்சிதானந்த சின்ஹாவை தற்காலிகத் தலைவராகத் தலைமையேற்று நடத்தும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

❖ அரசமைப்புற்கு ஒப்புதல் தருவதற்காக சபை 24.01.1950 அன்று கூடிய

கூட்டத்திற்கு டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் தலைமையேற்றார்.

❖ 9 டிசம்பர் 1946 முதல் 24 ஜனவரி, 1950 வரை அரசமைப்பு நிர்ணயச்சபையின் விவாதங்களின் தொகுப்பு 12 தொகுதிகளைக் கொண்டதாகும்.

❖ தொகுதி 1 – 9 டிசம்பர் முதல் 23 டிசம்பர் 1946 வரை	❖ தொகுதி 7 – 4 நவம்பர் 1948 முதல் 8 ஜனவரி 1949 வரை
❖ தொகுதி 2 – 20 ஜனவரி முதல் 25 ஜனவரி 1947 வரை	❖ தொகுதி 8 – 16 மே முதல் 16 ஜூன் 1949 வரை
❖ தொகுதி 3 – 28 ஏப்ரல் முதல் 2 மே 1947 வரை	❖ தொகுதி 9 – 30 ஜூலை முதல் 18 செப்டம்பர் 1949 வரை
❖ தொகுதி 4 – 14 ஜூலை முதல் 31 ஜூலை 1947 வரை	❖ தொகுதி 10 – 6 அக்டோபர் முதல் 17 அக்டோபர் 1949 வரை
❖ தொகுதி 5 – 14 ஆகஸ்ட் முதல் 30 ஆகஸ்ட் 1947 வரை	❖ தொகுதி 11 – 14 நவம்பர் முதல் 26 நவம்பர் 1949 வரை
❖ தொகுதி 6 – 27 ஜனவரி 1948	❖ தொகுதி 12 – 24 ஜனவரி 1950

1.2 இந்திய அரசமைப்பின் மூல ஆதாரங்கள்

இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935

கூட்டாட்சி விதிகள், ஆளுநர் பதவி, நீதித்துறை, பொதுத் தேர்வாணையங்கள், நெருக்கடிகால விதிகள், நிர்வாக விவரங்கள் ஆகியன இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935-லிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. அவை பின்வருமாறு:

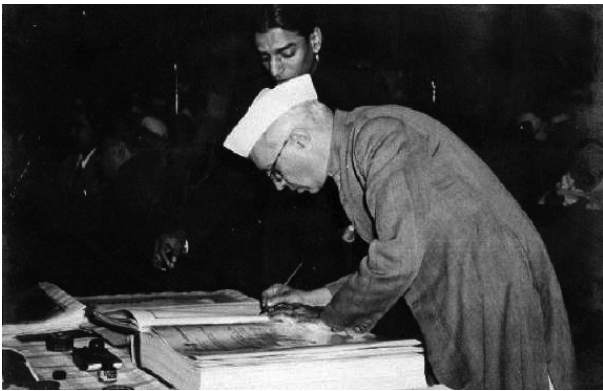
நாடு	அரசமைப்பின் மூல ஆதாரங்கள்
பிரிட்டன்	நாடாளுமன்ற அரசு, ஒற்றைக் குடியரிமை, சட்டத்தின் ஆட்சி, நாடாளுமன்ற செயல்முறைகள். இடைக்கால தடையாணைகள்
அமெரிக்க அரசமைப்பு	அடிப்படை உரிமைகள், நீதி சீராய்வு, குடியரசுத்தலைவர் மீதான பதவிநீக்க தீர்மானம், உச்ச நீதிமன்ற, உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள், குடியரசுத் துணைத்தலைவர் போன்றோரை பதவி நீக்கம் செய்யும் முறை
அயர்லாந்து	அரசின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகள்
கனடா	ஒரு வலுவான மத்திய அரசுடன் கூடிய கூட்டாட்சி, மத்திய அரசிடம் பொதுப் பட்டியல், மத்திய அரசால் மாநில ஆளுநர் நியமனம், உச்சநீதிமன்றத்தின் அறிவுரை அதிகார வரம்பு
ஆஸ்திரேலியா	வணிகம், வர்த்தக சுதந்திரம், நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளின் கூட்டுக்கூட்டம்

ஜெர்மனி வெய்மர் அரசமைப்பு	நெருக்கடிநிலை காலத்தில் அடிப்படை உரிமைகள் பறிப்பு
சோவியத் யூனியன்	அடிப்படைக் கடமைகள், முகப்புரையில் (சமூக, பொருளாதார, அரசியல்) நீதியின் மாண்புகள், அடிப்படைக் கடமைகள். (42வது திருத்தத்தில் உறுதிபடுத்தப்பட்டது.)
பிரான்சு	குடியரசு, முகப்புரையில் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்
தென் ஆப்பிரிக்கா	அரசமைப்புத் திருத்தமுறை, மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் தேர்வு

(இறுதிபடுத்தப்பட்ட, திருத்தப்பட்ட வரைவு 1950 ஜனவரி 26 அன்று நடைமுறைக்கு வந்தது).

1.3 இந்திய அரசமைப்பின் சிறப்பியல்புகள்

நீளமான எழுதப்பட்ட அரசமைப்பு: இந்திய அரசமைப்புதான் உலகிலேயே நீளமான எழுதப்பட்ட அரசமைப்பாகக் கருதப்படுகிறது. மாநிலங்கள், மத்திய அரசு மற்றும் அவற்றுக்கு இடையிலான உறவுகள் குறித்த பல்வேறு விதிகளை கொண்டுள்ளது. நமது அரசமைப்பை உருவாக்கிய மேதைகள் உலகின் பல அரசமைப்பு மற்றும் பல்வேறு அரசமைப்பின் மூலங்களிலிருந்து நம் அரசமைப்பை உருவாக்கியுள்ளனர். தனிநபர் உரிமைகளை அடிப்படை உரிமைகளாகவும், அரசுக் கொள்கையின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகளாகவும், நிர்வாகச் செயல்முறை விவரங்கள் என விரிவாகவும் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

இறுக்கம், நெகிழ்வுத் தன்மை இரண்டும் கொண்ட தனித்துவம்: அதன் அமலாக்கச் செயல்முறைகளின் அடிப்படையில்

இறுக்கமும் நெகிழ்வும் கொண்டதாக இந்திய அரசமைப்பு அழைக்கப்படலாம்.

இறையாண்மை, சமதர்மம், மதச்சார்பின்மை, மக்களாட்சி, குடியரசு

வயதுவந்த அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் மக்களே இந்தியாவை ஆள்கிறார்கள். இந்தியா ஒரு இறையாண்மை கொண்ட அரசு என்றால் தனது உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு விவகாரங்களை எந்தவிதமான வெளி நாட்டின் தலையீடு இன்றி நிர்வகிப்பதாகும். இந்திய அரசமைப்பில் சமதர்மம் என்ற சொல் 42-வது திருத்தச்சட்டம் மூலம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில், சமதர்மம், முதலாளித்துவம் ஆகிய பொருளாதாரங்கள் இணைந்த கலப்புப் பொருளாதார முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவை பொறுத்தவரை மதச்சார்பின்மை என்பது இந்தியாவில் அரசு மதம் என ஒன்றில்லை; அனைத்து மதங்களும் சமமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதாகும். இந்தியக் குடியரசு என்பது இந்தியாவில் முடியரசு மூலமாக அல்லாமல் தேர்தல் மூலமாக அரசின் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் என்பதாகும்.

நாடாளுமன்ற ஆட்சி முறை

அமைச்சரவை குழு செயல்பாடுகளை நாடாளுமன்றம் கட்டுப்படுத்துவதால்

நாடாளுமன்ற ஆட்சிமுறை என அழைக்கப்படுகிறது. நாடாளுமன்ற முறை அரசில் நிர்வாகம் நாடாளுமன்றத்துக்குக் கட்டுப்பட்டது; நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் ஆதரவு இருக்கும்வரை அந்த அரசு நீடிக்கும்.

ஒற்றைக் குடியரிமை

இந்திய அரசமைப்பு ஒற்றைக் குடியரிமை வழங்குகிறது. ஒன்றிய அரசு வழங்கும் குடியரிமையே அனைத்து மாநிலங்களுக்குமானது.

2015, பிப்ரவரி 27 அன்று மக்களவையில் குடியரிமை சட்டம் 1955-ல் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்துள்ளது.

பதிவு அல்லது இயல்புரிமை முறையில் இந்திய குடியரிமை கோரி விண்ணப்பிக்கும் நபர் குறிப்பிட்ட தகுதிகளை நிறைவுசெய்தால் அவருக்கு குடியரிமை வழங்கப்படும். இந்தியாவில் தொடர்ந்து குடியிருந்தாலோ அல்லது அரசுப்பணியில் 12 மாதங்கள் இருந்தாலோ ஒரு நபர் இந்தியக் குடியரிமைக்கோரி விண்ணப்பிக்க முடியும். ஆனால், அசாதாரண சூழல் நிலவுமானால் இந்தத் தகுதிகளைத் தளர்த்திக்கொள்ளவும் இந்த சட்டம் வழி வகுக்கிறது.

வயது வந்தோர் வாக்குரிமை

'ஒரு நபர், ஒரு வாக்குரிமை' எனும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் 18 வயது நிறைவடைந்தோர் தேர்தலில் வாக்களிக்கும் தகுதி பெறுகிறார்கள். தேர்தலில் வாக்களிப்பதில் இந்திய குடிமக்கள் இடையே சாதி, மதம், பால், இனம் அல்லது தகுதி அடிப்படையில் எந்தவிதமான பாகுபாடும் கடைபிடிக்கப்படுவதில்லை.

சுதந்திரமான, ஒருங்கிணைந்த நீதி அமைப்பு

இந்தியாவில் நீதி துறையின் செயல்பாடுகளில் நிர்வாகத் தலையீடோ அல்லது நாடாளுமன்ற, சட்டமன்றங்களின் தலையீடோ இல்லாமல் இயங்கும் ஒரு தன்னாட்சி அமைப்பாகும். ஒருங்கிணைந்த இந்திய நீதி அமைப்பில் உச்ச நீதிமன்றத்தின்

கீழ் உயர் நீதிமன்றங்கள், கீழமை நீதிமன்றங்கள், துணை நீதிமன்றங்கள் இயங்குகின்றன.

அடிப்படை உரிமைகள்

ஒவ்வொரு தனிநபரும் குறிப்பிட்ட அடிப்படை உரிமைகளை அனுபவிப்பதை அடிப்படைக் கொள்கையாக அரசமைப்பு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. இந்திய அரசமைப்பு, பகுதி III இல், அடிப்படை உரிமைகளுக்கான பிரிவுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அடிப்படை உரிமைகள் ஆறு தலைப்புகளில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; அவையாவன: சமத்துவத்துக்கான உரிமை, சுதந்திரத்துக்கான உரிமை, சுரண்டப்படுவதற்கு எதிரான உரிமை, மத வழிபாட்டுக்கான உரிமை, மற்றும் கல்வி, பண்பாட்டு உரிமை, அரசமைப்புப்படி நிவாரணம் கோரும் உரிமை. தொடக்கத்தில், சொத்து உரிமை உறுப்பு 31(அ)வின் கீழ் வழங்கப்பட்டிருந்தது. இதன்படி, சொத்து உரிமையும் அடிப்படை உரிமையாக இருந்தது. 44-வது திருத்தச்சட்டம், 1978 சொத்து உரிமையை அடிப்படை உரிமையில் இருந்து நீக்கிவிட்டு, உறுப்பு 300(அ) ஆகச் சேர்த்தது. இதன் மூலம் சொத்து உரிமை சட்ட உரிமையாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்திய அரசமைப்பு வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் நீதிமன்றத்தால் நிலைநாட்டப்படுபவை ஆகும். ஒரு நபர் தமது அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டுள்ளதாகக் கருதுவாரானால் நீதிமன்றத்தினை நாடி நிவாரணம் அடைய முடியும். இதனையொட்டி நேரடியாகவே உச்ச நீதிமன்றத்தினை நாடும் உரிமை உறுப்பு 32-இல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மக்களுக்கான அரசியல் நீதியை அது உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்தியாவில் அடிப்படை உரிமைகள் முழுமையானவை அல்ல. நாட்டின் பாதுகாப்பு தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு உகந்த தடைகள் விதிக்கப்படலாம்.

'கல்வி உரிமை'

இந்திய அரசமைப்பின் (82-வது திருத்தம் 2002) இந்திய அரசமைப்பு உறுப்பு 21 அ-வில், 6 முதல் 14 வயதுவரையான

அனைத்துச் சிறார்களுக்கும் இலவச, கட்டாயக் கல்வி வழங்குவதை அடிப்படை உரிமையாக இணைத்துள்ளது. இதை அமலாக்கும்வகையில் மாநிலங்கள் விதிகளை வகுத்துக்கொள்ளலாம். சிறார் இலவச கட்டாயக் கல்வி சட்டம், 2009, அரசமைப்பு உறுப்பு 21-அ கீழ் வழங்கப்படும் அடிப்படை உரிமைகளை நிறைவேற்றும் வண்ணம் இயற்றப்பட்டது.

அரசின் வழிகாட்டு நெறிகள்

அரசாட்சி தொடர்பாக அரசு கடைபிடிக்க வேண்டிய வழிகாட்டு நெறிகள் இந்திய அரசமைப்பின் நான்காவது பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்திய அரசமைப்பின் தனித்தன்மை வாய்ந்த கூறுகளில் ஒன்று அரசு கொள்கை வழிகாட்டு நெறிகள் என்ற பகுதி ஆகும்.

இதனை இந்தியாவில் சமூக, பொருளாதாரநீதியை நிலைநாட்டும் வண்ணம் அரசு அவற்றை அமலாக்கம் செய்வதற்கான வழிகாட்டு நெறிகள் எனலாம்.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம ஊதியம், இலவச கட்டாய அடிப்படைக் கல்வி, வேலை பார்க்கும் உரிமை ஆகியவற்றுக்கான குறிப்பிடத்தக்க விதிகளை அது கொண்டுள்ளது. இந்திய அரசமைப்பின் பாகம் IV-ன் கீழ் முதுமை, வேலையின்மை, நோய்வாய்ப்படுதல், வாழ்வாதாரத்திற்குத் தேவையான திட்டங்கள், பொருளாதாரநீதியாக பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவு மக்களுக்கு சிறப்பு முன்னுரிமை, வளங்கள் பகிர்வில் உள்ள பாகுபாடுகள் போன்றவற்றிற்கு அரசு உதவிகள் வழங்குவதற்கான பிரிவுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அரசு கொள்கை வழிகாட்டு நெறிகளில் வழங்கப்பட்டுள்ள விதிகள் நீதிமன்றங்கள் மூலமாக நிலைநாட்டப்பட முடியாது என்றாலும் நாட்டின் அரசாட்சிக்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதப்படுகின்றன.

அடிப்படைக் கடமைகள்

42-வது திருத்தத்தின் வாயிலாக அடிப்படைக் கடமைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அரசமைப்பு பகுதி IV-அ உறுப்பு 51-அ-வில் வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படைக் கடமைகள் ஒவ்வொரு இந்தியனும் பின்பற்ற வேண்டிய அறக் கடமைகள் ஆகும்.

இந்திய குடிமக்கள் ஒவ்வொருவரின் கடமைகள் கீழ்க்கண்டவாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அ) அரசமைப்பிற்கு கீழ்ப்படிந்து அதன் மாண்புகள், தேசியக் கொடி, தேசிய கீதம் ஆகியனவற்றிற்கு மரியாதை அளிக்க வேண்டும்.

ஆ) நமது நாட்டு விடுதலை போராட்டத்தின் போது பின்பற்றப்பட்ட உன்னதமான மாண்புகளை ஏற்று பின்பற்ற வேண்டும்.

இ) இந்தியாவில் இறையாண்மை, ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு ஆகியனவற்றை பாதுகாத்து போற்ற வேண்டும்.

ஈ) தேவையான காலங்களில் அழைப்பு விடுக்கப்படும்போது நாட்டைப் பாதுகாக்கவும் நாட்டுக்கு சேவைபுரியவும் முன்வர வேண்டும்.

உ) மத, மொழி, சாதி வேறுபாடுகளை கடந்து மக்களிடையே ஒருமைப்பாட்டினையும் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தினையும் உருவாக்க வேண்டும்; பெண்களின் மாண்பிற்குப் பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளைக் கைவிட வேண்டும்.

ஊ) நமது பன்மைத்துவப் பண்பாட்டின் வளமான மரபினை மதித்துப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

எ) வனங்கள், ஏரிகள், ஆறுகள், வன உயிரினங்கள் உள்ளிட்ட நமது இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்தி அனைத்து உயிரினங்களும் வாழத் தகுந்ததாக பராமரிக்க வேண்டும்.

ஏ) அறிவியல் ஆர்வம், மனிதநேயம், தேடல் நெறி, சீர்த்திருத்தம் ஆகியனவற்றை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஐ) பொதுச் சொத்துகளை சேதப்படுத்தாமல் மற்றும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும்.

ஒ) நமது முயற்சிகள் மற்றும் சாதனைகளை மென்மேலும் உயர்ந்த இலக்குகளை நோக்கி எடுத்துச் சென்று நாட்டினை மென்மேலும் தொடர்ந்து உயர்த்தும் வண்ணம் தனிநபர் மற்றும் கூட்டு செயல்பாடுகளில் சிறப்புத்திறன் பெற்றுத் முன்னேற வேண்டும்.

ஓ) ஆறு வயது முதல் பதினான்கு வயதுக்குட்பட்ட சிறார்கள் கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்புகளை அச்சிறார்களின் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாப்பாளர் வழங்க வேண்டும்.

கூட்டாட்சி அல்லது ஒற்றையாட்சி

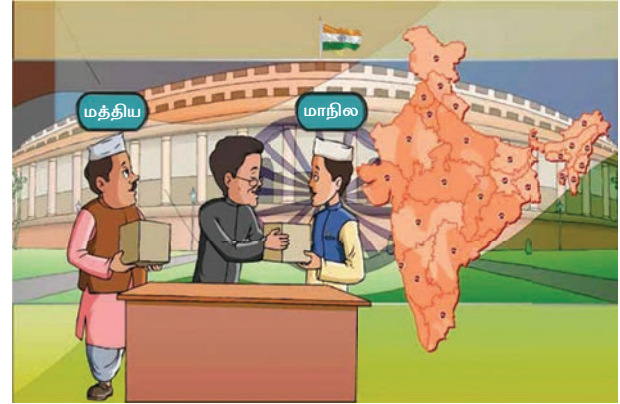
இந்தியா சிதைக்க முடியாத ஒன்றியமும் (மத்திய அரசும்) சிதைக்கத்தக்க மாநிலங்களும் கொண்ட ஆட்சி முறையாகும். அதாவது நெருக்கடிநிலை காலத்தில் ஒற்றை ஆட்சி குணாம்சம் கொண்டது என்பது இதன் பொருளாகும். ஒன்றியம் முழுமையான கூட்டாட்சி என்று கூறமுடியாது. ஆனால், கிட்டத்தட்ட கூட்டாட்சி முறை என்று கூறலாம். வடிவத்தில் கூட்டாட்சி அமைப்பைக் கொண்டிருந்தாலும் இந்திய அரசமைப்பு ஒற்றையாட்சி முறை, கூட்டாட்சி முறை இரண்டையும், நேரம், சூழல் போன்ற தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தக்க ஆட்சிமுறையைக் கொண்டுள்ளது.

நீதி சீராய்வு சமநிலை நாடாளுமன்ற மேலாதிக்கம்

இந்திய அரசமைப்பு வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படாமல் கண்காணிப்பதிலும் நாடாளுமன்ற நிர்வாகச் செயல்பாடுகளில் தேவைப்பட்டால் தலையிடுவதிலும் நீதித்துறைக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது இது இந்திய அரசமைப்பின் சிறப்புக்கூறுகளில் ஒன்று ஆகும். நீதி அமைப்பும், நாடாளுமன்றமும் ஒன்றுக் கொன்று சமமான மேலாதிக்க தன்மை கொண்டவை. நாடாளுமன்றத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டம் அரசமைப்பின் அடிப்படை தத்துவத்திற்கு முரணாக இருந்தால், அதை செல்லாததாக்கும் அதிகாரம், நீதி சீராய்வு எனப்படும்.

இந்தியக் குடியரிமை

ஒரு நாட்டின் சட்டப்பூர்வ உறுப்பினர்கள் யார் என்பதை அடையாளம் காண்பது குடியரிமை ஆகும். குடியரிமைச் சட்டம், 1955, குடியரிமைபெறுதல்மற்றும் உறுதிப்படுத்தலை ஒழுங்குபடுத்துகிறது. பிறப்பு, வாரிசு, பதிவு, இயற்கைவயப்படுத்தல் மற்றும் ஒரு பகுதியில் தொடர்ந்து வசித்தல் ஆகிய வழிகளில் குடியரிமை பெற இந்திய அரசமைப்பு வழிவகை செய்துள்ளது. குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் குடியரிமையை விலக்கிக்கொள்ளவும் ரத்துசெய்யவும் விதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவின் அயல்நாட்டு குடிமக்கள் பதிவுமுறைகளும், அவர்களுக்குரிய உரிமைகளும் அரசமைப்பில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1.4 இந்தியாவில் நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி

உறுப்பு 79இன் கீழ் இந்திய ஒன்றியத்தின் நாடாளுமன்றம் குடியரசுத்தலைவர் மற்றும்

ஈரவைகளைக் கொண்டது ஆகும். ஈரவைகள் மாநிலங்களவை, மக்களவை என்று அறிவோம். ஒரு கூட்டாட்சியில் நாடாளுமன்றம் ஈரவை கொண்ட அமைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற தேவையின் அடிப்படையில் இதனை ஏற்கப்படுகிறது; மேலவை என்று அழைக்கப்படும் மாநிலங்களவை மாநிலங்களின்

பிரதிநிதித்துவமும் கீழவை என்று அழைக்கப்படும் மக்களவை மக்கள் பிரதிநிதித்துவமும் கொண்டவையாகும். ஈரவைகளும் தன் இயல்பில் செயல்பட்டு மாநிலங்களின் ஒற்றுமை, ஒன்றிய ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்துப் பராமரிக்கின்றன.

செயல்பாடு

நாடாளுமன்ற முறை அரசு, குடியரசுத்தலைவர் முறை அரசு ஆகியவற்றிற்கு மேலும் சில உதாரணங்களை கூறவும்.

நாடாளுமன்ற முறை அரசு	குடியரசுத்தலைவர் முறை அரசு
இந்தியா	அமெரிக்க ஐக்கிய மாநிலங்கள்

நாடாளுமன்றம்

குடியரசுத்தலைவர்

நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநில / ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி சட்டமன்றங்களின் உறுப்பினர்கள் ஆகியோரை வாக்காளர்களாகக் கொண்டு குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலுக்கான வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்த வாக்காளர் பட்டியல்படி தேர்தல் நடத்தப்பட்டு குடியரசுத்தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

மாநிலங்களவை

238 உறுப்பினர்கள் மாநிலங்கள் மற்றும் ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி சட்டமன்றங்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதைத்தவிர 12 உறுப்பினர்களை குடியரசுத்தலைவர் நியமனம் செய்வார். காலம்: நிரந்தரமான அமைப்பு கலைக்கப்பட முடியாது. மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் காலம் ஆறு ஆண்டுகள். மொத்த மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களில் மூன்று ஒரு பங்கு உறுப்பினர்களை இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கும் வகையில் மாநிலங்களவை தேர்தல் நடைபெறுகிறது.

மக்களவை

மொத்த உறுப்பினர்கள் 545. 543 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள். இரண்டு உறுப்பினர்கள் குடியரசுத்தலைவரால் நியமிக்கப்படும் ஆங்கிலோ-இந்திய சமுதாயத்தினர். காலம் ஐந்து ஆண்டுகள். குடியரசுத்தலைவர் மக்களவையைக் கலைக்கும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.

முக்கிய விவாதம்

2014 ஆகஸ்ட் 1: தமிழ்நாட்டில் நீதிமன்ற மொழியாக தமிழை பயன்படுத்துதல்.

தமிழ்நாடு மாநில சட்டமன்றத்தில் நடைபெற்ற ஆரோக்கியமான விவாதங்கள்

சி. இராஜாஜி

சி.சுப்பிரமணியம்

காமராஜ்

இந்திய அரசமைப்பு சட்டத்தின் கீழ் உருவான மதராஸ் மாகாண முதல் சட்டமன்றத்தில் (1952-1957), இராஜாஜி அரசு கொண்டுவந்த அடிப்படைக் கல்வி திட்டம் விமர்சிக்கப்பட்டது. எதிர்க்கட்சிகளுடன் ஆளும் காங்கிரசு கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியினர் உட்பட இத்திட்டத்தை கடுமையாக எதிர்த்தனர். இத்திட்டம் சாதி அடிப்படையிலான படிநிலை மேலாதிக்கத்தை மீண்டும்கொண்டு வரும் என்று விமர்சித்தனர். பின்னர் முதல் அமைச்சராகப் பதவி ஏற்ற காமராஜர் அமைச்சரவையில் 1954 அரசின் கல்வி அமைச்சர் சி.சுப்பிரமணியம் இத்திட்டம் ரத்து செய்யப்படுவதாக அறிவித்தார். அதேசமயம், இராஜாஜி ஆட்சியின் போது கொண்டு வரப்பட்ட நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களை பாதுகாக்கும் நிலச் சட்டங்கள் தொடரப்பட்டன.

"சென்னை மாகாண தலைவர் சி.இராஜாஜி தனது முதல் நிதி நிலை

அறிக்கையை 1937இல் மதராஸ் சட்டமன்றம், செனட் அவை, மதராஸ் பல்கலைக்கழக சேப்பாக்கம் வளாகத்தில் தாக்கல் செய்தார்".

1967இல் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தது. சி.என்.அண்ணாதுரை முதல்வராக பதவி ஏற்றார். அவரது ஆட்சியில் இந்து திருமணச் சட்டம் திருத்தப்பட்டு 'சுயமரியாதை திருமணங்கள்' அதாவது மத சடங்குகள் இல்லாமல் மேற்கொள்ளப்படும் திருமணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. அவருக்கு அடுத்து பதவி ஏற்று, ஐந்து தடவைகள் முதல் அமைச்சராக பதவி வகித்த மு.கருணாநிதி பல சட்டங்களையும் எண்ணற்ற தீர்மானங்களையும் கொண்டு வந்துள்ளார். அவர் கொண்டு வந்த கடைசி சட்டமுன்வரைவு பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கான இடஒதுக்கீட்டுக்குள் முஸ்லீம்களுக்கும் சிறப்பு உள் ஒதுக்கீடு வழங்குவதுடன் பட்டியல் இனங்களுக்கும் மற்றும் பழங்குடியினருக்குமான ஒதுக்கீட்டின் கீழ் அருந்தியர்களுக்கு உள்ஒதுக்கீடு வழங்குகிறது.

அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றகழகத்தின் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் தலைமையிலான பத்து ஆண்டுக்கால ஆட்சியில் (1977-1987) வருவாய் நிர்வாக துறையில் குறிப்பிடத்தக்க பல மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. குறிப்பாக, வாரிசு அடிப்படையில் கிராம நிர்வாக அலுவலரான "கர்ணம்" பதவிக்கு முடிவு கட்டினார். மதிய உணவுத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி சத்துணவுத் திட்டமாக மேம்படுத்தினார்.

1992 நவம்பரில் உச்ச நீதிமன்றம் மண்டல் ஆணையம் வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கியது. அதில் கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்பில் 50 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு வழங்கி தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து தமிழகத்தில், பிற்பட்டோர் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், பட்டியல் சாதிகள், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த இடஒதுக்கீட்டினை பாதுகாக்கும் வகையில் தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்டு 69 சதவீதம் ஒதுக்கீடு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

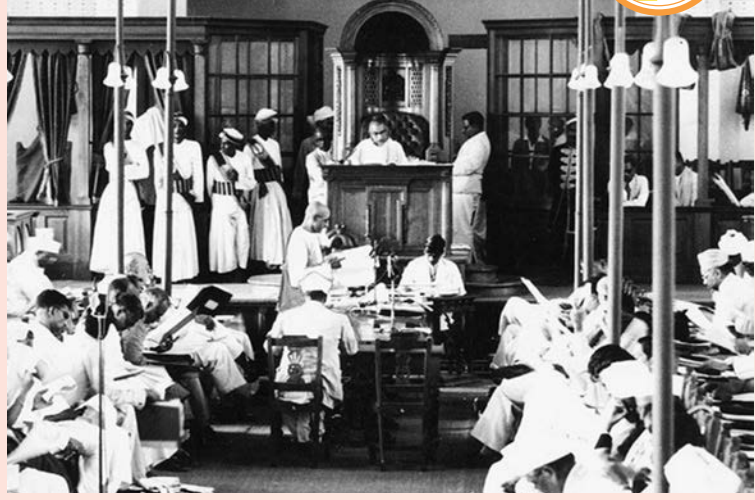
தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்டமன்றம்

❖ தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்டமன்றம் 234 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. 189 உறுப்பினர்கள் பொது தொகுதிகளிலிருந்தும் 45 உறுப்பினர்கள் தனித்தொகுதிகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

❖ சட்டமன்றத்தில் முதல் கூட்டத் தொடர் முதல் பொதுத் தேர்தலைத் தொடர்ந்து (1952). 3.5.1952 அன்று தொடங்கியது.

❖ அரசமைப்பு உறுப்பு 333இன் கீழ் ஆங்கிலோ- இந்திய பிரதிநிதி ஒருவர் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகிறார்.

❖ 16.05.2016 அன்று தமிழக சட்டமன்றத்திற்கு பொதுத் தேர்தல் நடந்ததையொட்டி 15-வது தமிழக சட்டமன்றம் 21.05.2016 அன்று அமைக்கப்பட்டது.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

பொதுக் கணக்கு குழு

மக்களவை உறுப்பினர்களிலிருந்து ஒருவர் பொது கணக்குக் குழுத்தலைவராக மக்களவைத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார். இதில் 1967-1968ஆம் ஆண்டில் முதன்முறையாக எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவரே பொதுக் கணக்குக் குழுத்தலைவராக மக்களவைத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இக்குழு மக்களவைத் தலைவர் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கும் ஒரு நாடாளுமன்றக் குழுவாகவே கருதப்படுகிறது. 1950 ஜனவரி முதல் 2018 ஏப்ரல் வரை இக்குழு 1596 அறிக்கைகளை தாக்கல் செய்துள்ளது.

அரசமைப்புத் திருத்தச் சட்ட முன்வரைவு

அரசமைப்பில் உள்ள ஒரு விதியில் திருத்தம் கோரும் சட்ட முன்வரைவுகள் அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்டம் முன்வரைவு என்று அழைக்கப்படுகிறது. உறுப்பு 368 (2) ன் கீழ் வரும் அனைத்து விதிகளும் இதில் அடங்கும். இந்த சட்ட முன்வரைவினை நாடாளுமன்றத்தில் ஈரவைகளிலும் கொண்டு வரலாம்.

உறுப்பு 370

அரசமைப்பு உறுப்பு 370 என்பது ஜம்மு - காஷ்மீர் பகுதிக்கு சிறப்பு தன்னாட்சி தகுதி வழங்குவது ஆகும். இந்திய அரசு 5 ஆகஸ்டு 2019 அன்று ஜம்மு காஷ்மீருக்கு வழங்கப்பட்ட சிறப்பு தகுதியை ரத்துசெய்தது

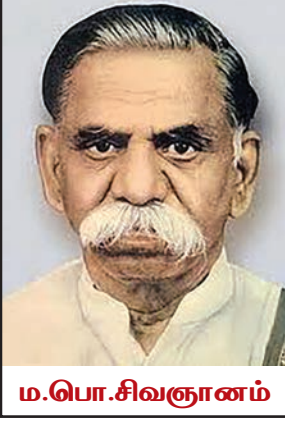
சங்கரலிங்கனார்

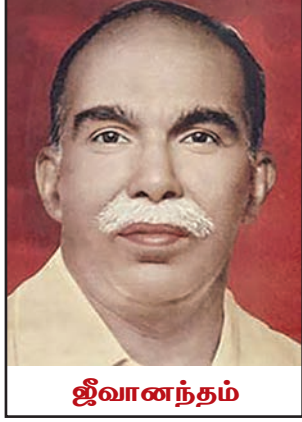
சங்கரலிங்கனார்

சங்கரலிங்கனார் காந்திய வாதியும் இந்திய விடுதலைக்காக போராடிய தமிழ் வீரரும் ஆவார். 1895இல் விருதுநகர் மாவட்டம் மண்மலைமேடு கிராமத்தைச் சேர்ந்த கருப்பசாமி வள்ளியம்மாளுக்கு மகனாக பிறந்தார். 1917இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசில் இணைந்தார். இராஜாஜியின் மீது ஏற்பட்ட ஈர்ப்பால் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற

சங்கரலிங்கனார் 1930இல் காந்தியுடன் தண்டி உப்புச் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தில் பங்கு பெற்றார். மதராஸ் மாநிலத்திலிருந்து தெலுங்கு பேசும் மக்களைப் பிரித்து, சென்னையை தலைநகராக கொண்டு தனி மாநிலம் அமைக்க வேண்டும் என்று பொட்டி ஸ்ரீராமலு 1952இல் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்தினார்.

ம.பொ.சிவஞானம்

ஜீவானந்தம்

இதைத் தொடர்ந்து பெயர் மாற்றும் பிரச்சனை எழுந்தது. இதைத் தொடர்ந்து 1956இல் மதராஸ் மாநிலத்தை தமிழ்நாடு என பெயர் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் எனக் கோரி சங்கரலிங்கனார் உண்ணாவிரதம் தொடங்கினார். பெயர் மாற்றம் உள்ளிட்ட 12 கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி 1956 ஜூலை 27 அன்று விருதுநகரில் தனது உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டம் 75 நாட்களைக் கடந்தது சங்கரலிங்கனார் உடல் நலிவுற்றதால் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைக் கைவிடும் படி சி.என். அண்ணாதுரை, ம.பொ.சிவஞானம், ஜீவானந்தம் ஆகியோர் வேண்டுகோள் விடுத்தும் அவர் ஏற்கவில்லை. 1956 அக்டோபர் 13 அன்று உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தின் 76ஆம் நாள் சங்கரலிங்கனார் உயிர் நீத்தார்.

முக்கிய கூட்டு கூட்டங்கள்

- ❖ வரதட்சணை ஒழிப்புச் சட்டம் 1959-6 மற்றும் 9 மே 1961
- ❖ பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம்-2002 மார்ச்

தமிழ்நாடு

- ❖ மதராஸ் மாகாணத்தை தமிழகம் என பெயர் மாற்றக் கோரி தியாகி சங்கரலிங்கனார் 20.07.1956 முதல் 10.10.1956 வரை 76 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிர் நீத்தார்.
- ❖ மதராஸ் மாநில பெயர்மாற்றச் சட்டம் 14 ஜனவரி 1969 ஆண்டு தமிழ்நாடு என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.
- ❖ காந்திய வழியில் உண்ணா நோன்பு இருந்து உயிர் நீத்தவர்.

தேர்வுக்குழு

தேர்வுக்குழுவில் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உறுப்பினர்களை குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டிருப்பர். இந்த தேர்வுக்குழு முறை வெஸ்ட்மினிஸ்டர் நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி முறையிலிருந்து பிறந்தது ஆகும். மாநிலங்களவை விதிகள் மற்றும் நடைமுறையின் உறுப்பு 125இன் கீழ் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சட்ட முன்வரையையும் தேர்வுக்குழுவுக்கு அனுப்பும்படி எந்த ஒரு உறுப்பினரும் தீர்மானம் கொண்டு வர முடியும். தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அந்த சட்ட முன்வரைவு தேர்வு குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படும்.

இவ்வாறு தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு தேர்வுக் குழுவின் மொத்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் குறைந்தபட்ச உறுப்பினர்களாக (Quorum-கோரம்) அவையில் இருப்பது அவசியம். இவ்வாறு முன்மொழியப்படும் தீர்மானத்தின் மீதான வாக்கெடுப்பு வெற்றி - தோல்வி இன்றி முடிந்தால் அவைக்குத் தலைமை ஏற்பவரின் முடிவே இறுதி முடிவாகும். சட்ட முன்வரைவில் குறிப்பிட்ட ஏதேனும் ஒரு அம்சம் குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும் எனில் அதற்கென ஒரு துணைக் குழுவை தேர்வுக்குழு அமைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த செயல்முறையில் ஏதேனும் கேள்விகள் எழுந்தால் அதனை மாநிலங்களவைத் தலைவர் பார்வைக்கு கொண்டு செல்ல

வேண்டும். அவரது முடிவே இறுதியானது.

ஒரு சட்ட முன்வரைவு ஒரு அவையில் நிறைவேற்றப்பட்டு மற்றொரு அவையால் நிராகரிக்கப்படும் போதும் அல்லது ஏதேனும் ஒரு ஆட்சேபனை எழுப்பப்படும் போது அல்லது ஆறு வாரத்திற்கும் அதிகமாக இழுப்பறி நிலை நீடிக்கும் போதும் குடியரசுத்தலைவர் ஈரவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தை கூட்டித் தீர்வு காணலாம். அந்த முன்வரைவு அமர்ந்துள்ள ஈரவைகளின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை வாக்குகளை பெற்றால் அந்த முன்வரைவு நிறைவேற்றப்படும். ஆனால் பண முன்வரைவு அல்லது அரசியல் அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்டம் ஆகியவற்றின் போது இதுபோன்று கூட்டு கூட்டத்தினை கூட்டி சட்டமாக்க இந்திய அரசமைப்பு அனுமதிக்கவில்லை.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **சட்டம்:** ஒரு சட்ட முன்வரைவு நாடாளுமன்றத்தில் ஈரவைகளிலும் ஏற்கப்பட்டு குடியரசுத்தலைவர் ஒப்புதல் பெறும் போது சட்டம் எனப்படுகிறது.
- ❖ **உட்பிரிவு:** ஒரு சட்ட முன்வரைவில் வரிசை எண்ணிடப்பட்ட பத்தி.

❖ **தீர்மானம்:** நாடாளுமன்றத்தின் தீர்வு, நடவடிக்கை, கருத்து கோரி நாடாளுமன்றத்தில் எந்தவொரு உறுப்பினராலும் முன்வைக்கப்படுவது தீர்மானம் எனப்படும்

❖ **பதவி பிராமணம்:** புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் அமரும்முன் இந்திய அரசமைப்பிற்கும் நாட்டின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் தமது உறுதிப்பாட்டினைத் தெரிவித்து கடவுள் பெயராலோ, பகுத்தறிவின் பெயராலோ உறுதி மொழி ஏற்றுக் கொள்வதாகும்.

❖ **நிலைக்குழு:** பொதுவாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் அல்லது அவ்வப்போது அவையால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அல்லது அவைத் தலைவரால் நியமிக்கப்படும் குழு நிலைக்குழு எனப்படும்.

❖ **அரசு:** மத்திய அரசாங்கம், இந்திய நாடாளுமன்றம், மாநில அரசாங்கங்கள், மாநிலச் சட்டமன்றங்கள், இந்திய எல்லைக்குள் வரும் அனைத்து உள்ளூர் அதிகார அமைப்புகள், இந்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுபாட்டின் கீழ் இயங்கும் அமைப்புகள் இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது அரசு ஆகும்.

I. சரியான பதிலை தேர்வு செய்யவும்

1. இந்திய அரசமைப்புச் சட்ட வரைவுக் குழுத்தலைவர் யார்?
 - அ) இராஜேந்திர பிரசாத்
 - ஆ) சி.இராஜாஜி
 - இ) தேச பகதூர் சப்புரு
 - ஈ) பி.ஆர். அம்பேத்கர்
2. இந்தியாவைப் பொறுத்த வரை நாடாளுமன்ற அரசாட்சியில் கீழ்க்காணும் கோட்பாடுகளில் எது பின்பற்றப்படுகிறது?
 - 1) அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆவார்
 - 2) நாடாளுமன்றத்தின் நம்பிக்கை நீடிக்கும் வரை அமைச்சர்கள் பதவி வகிப்பர்.
 - 3) அமைச்சரவை அரசின் தலைவரால் தலைமை தாங்கப்படுகிறது.
 கீழ்க்கண்ட குறிகளைப் பயன்படுத்தி சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடு
 - அ) 1,2 மட்டும்
 - ஆ) 3 மட்டும்
 - இ) 2, 3 மட்டும்
 - ஈ) 1,2,3
3. அரசமைப்பை இறுதிப்படுத்த அரசமைப்பு நிர்ணயசபை எவ்வளவு காலம் எடுத்துக்கொண்டது?
 - அ) 1949 சுமார் ஆறு மாதங்கள்
 - ஆ) 1947 ஆகஸ்ட் 15 முதல் சுமார் இரண்டு ஆண்டுகள்
 - இ) 1948 நவம்பர் 26 முதல் சரியாக ஒரு ஆண்டு
 - ஈ) 1946 டிசம்பர் 9 முதல் சுமார் மூன்று ஆண்டுகள்.
4. மதராஸ் மாநிலம் எப்போது தமிழ்நாடு என பெயர் மாற்றம் பெற்றது?
 - அ) 1968
 - ஆ) 1971
 - இ) 1969
 - ஈ) 1970
5. இந்தியா ஒரு இறையாண்மை, சமதர்மம், மதசார்பின்மை, மக்களாட்சி, குடியரசு நாடு என்று கூறும் அரசமைப்பின் பாகம் ஏது?
 - அ) அடிப்படை உரிமை
 - ஆ) ஆற்றுக்கொள்கை வழிகாட்டுதல்
 - இ) முகப்புரை
 - ஈ) அடிப்படைக் கடமைகள்
6. முகப்புரையில் இடம் பெறும் 'நாம்'என்னும் சொல் எதைக் குறிக்கிறது?
 - அ) இந்திய அரசு
 - ஆ) உச்ச நீதிமன்றம்
 - இ) நாடாளுமன்றம்
 - ஈ) இந்திய மக்கள்

7. கீழ்க்காணும் சொற்கள் முகப்புரையில் எந்த வரிசையில் இடம்பெற்றுள்ளன?

1. மக்களாட்சி
 2. சமதர்மம்
 3. இறையாண்மை
 4. மதசார்பின்மை
 5. குடியரசு
- அ) 3,2,4,1,5
ஆ) 2,3,4,1,5
இ) 3,2,1,4,5
ஈ) 3,1,2,5,4

8. மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை _____

- அ) 250
ஆ) 235
இ) 240
ஈ) 245

9. அரசமைப்பில் தரப்படாத நிறுவனம் எது?

- அ) நிதிஆணையம்
ஆ) நிதி ஆயோக்
இ) ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்
ஈ) தேர்தல் ஆணையம்

10. இந்திய அரசமைப்பு நிர்ணயச்சபை நடைபெற்ற காலம்

- அ) 9 ஆகஸ்ட் 1946 – 24 ஜனவரி 1950
ஆ) 10 டிசம்பர் 1945–10 மார்ச் 1950
இ) 9 டிசம்பர் 1946–24 ஜனவரி 1950
ஈ) 15 ஆகஸ்ட் 1945– 10 மார்ச் 1950

11. மேலவை எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?

- அ) இந்தியக் குழு
ஆ) மாநிலங்கள் குழு
இ) மாநிலங்களின் ஒன்றியம்
ஈ) மாநிலங்களவை

12. இந்திய அரசமைப்பு உறுப்பு -----ன் கீழ் ஆங்கிலோ இந்திய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த நியமன உறுப்பினராக ஆளுநர் நியமிக்கிறார்.

- அ) உறுப்பு 333 – ஒரு உறுப்பினர்கள்
ஆ) உறுப்பு 283 – இரு உறுப்பினர்கள்
இ) உறுப்பு 383 – ஒரு உறுப்பினர்கள்
ஈ) உறுப்பு 343 – இரு உறுப்பினர்கள்

13. தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை

- அ) 239
ஆ) 234
இ) 250
ஈ) 350

14. கூற்று: 42 வது அரசமைப்புத்திருத்தச்சட்டம் ஒரு குறு அரசமைப்பு' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது
காரணம்: அதிகமான விதிகளை கொண்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட திருத்தச்சட்டம்.

- அ) கூற்றும், காரணமும் சரியானவைகள் ஆகும். காரணம் கூற்றுக்கான சரியான விளக்கமாகும்.
ஆ) கூற்றும் காரணமும் சரியானவைகளாகும். ஆனால் காரணம் கூற்றை சரியாக விளக்கவில்லை.
இ) கூற்று சரி ஆனால் காரணம் தவறு.
ஈ) கூற்று தவறு ஆனால் காரணம் சரி.

15. கூற்று: இந்திய அரசமைப்பு மிக நெகிழ்வுத் தன்மை கொண்டது. .

காரணம்: இதுவரை அரசமைப்பு 100 முறைக்கு மேல் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

- அ) கூற்றும், காரணமும் சரியானவைகள் ஆகும். காரணம் கூற்றுக்கான சரியான விளக்கமாகும்.
ஆ) கூற்றும் காரணமும் சரியானவைகளாகும். ஆனால் காரணம் கூற்றை சரியாக விளக்கவில்லை.
இ) கூற்று சரி ஆனால் காரணம் தவறு.
ஈ) கூற்று தவறு ஆனால் காரணம் சரி.

II. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக விடையளி

1. முகப்புரை என்றால் என்ன?
2. தேர்வுக்குழு குறித்து சுருக்கமான குறிப்புரை வழங்குக.
3. சங்கரலிங்கனார் குறித்து குறிப்புரை வழங்குக.
4. தமிழ் நாடு சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு குறித்து எழுதுக.
5. பொது கணக்குக்குழு குறித்து விளக்கு.

III. கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு சுருக்கமாக விடையளி

1. அரசமைப்புச் நிர்ணயச்சபை குறித்து விவாதி
2. அரசமைப்பின் முக்கியத்துவம், பொருள், செயல்பாடுகள் ஆகியனவற்றை கூறுக?
3. இந்திய குடியரிமை பற்றி குறிப்பு வரைக?
4. இந்திய அரசமைப்பு உருவான கதை குறித்து கூறுக?

IV. கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு விடையளி

1. இந்திய மக்களாட்சியில் நாடாளுமன்ற முறை குறித்து விரிவான விளக்கம் தருக ?
2. இந்திய அரசமைப்பில் மூல ஆதாரங்கள் குறித்து விரிவாக விடையளி
3. இந்திய அரசமைப்பில் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதன் முக்கியத்துவத்தை விவரி.
4. இந்திய அரசமைப்பின் சிறப்பு அம்சங்களை விரிவாக கூறு

மேற்கோள் நூல்கள்

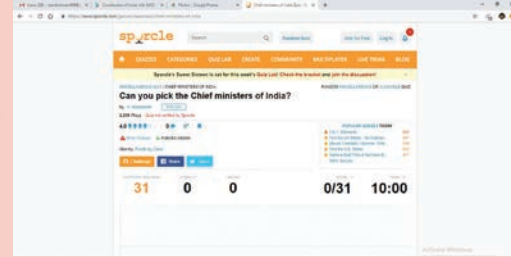

- ❖ P.M. Bakshi, (2014), The Constitution of India, Universal Las Publishing Co., NewDelhi.
- ❖ Durga Das Basu, (), Introduction to the Constitution of India, wadhwa and Company Las Publishers, NewDelhi.
- ❖ G.N. Joshi, (1983), The Constitution of India, MacMillan India Limited, NewDelhi.
- ❖ Rajeev Bhargava, (2008), Politics and Ethics of the Indian Constitution, Oxford University Press, NewDelhi.
- ❖ Subash C. Kashyap, (2001), Our Constitution: An Introduction to India's Constitution and Constitutional Law, National Book Trust, NewDelhi.
- ❖ Subash C. Kashyap, (2004), Our Parliament, National Book Trust, NewDelhi.
- ❖ Arthur Berriedale Keith, (), A Constitutional history of India 1600-1935, LowPrice Publications, NewDelhi.
- ❖ H. V. Hande, (2002), Our Constitution: Distortions Done During the Emergency and the need for a review, Chengacherial Printers and Publishers, Chennai.

ICT Corner மாநிலத்தின் தலைமை

இச்செயல்பாட்டின் மூலம் இந்திய மாநிலங்களின் முதல் அமைச்சர்களின் பெயர்களை அறிதல்.

படிகள்

படி 1: கீழ்க்காணும் உரலி/விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி இச்செயல்பாட்டிற்கான இணையப் பக்கத்திற்குச் செல்க.

படி 2: 'PLAY QUIZ' என்பதைச் சொடுக்குக.

படி 3: மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சரின் பெயரைச் சரியாகத் தேர்வு செய்க.
(எ.டு - TAMIL NADU)

உரலி:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.boostdevice.coi>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்.

B246_12_POLI_SCI_TM

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ மக்களாட்சியின் முக்கிய அம்சங்களின் செயல்பாட்டை பற்றி மாணவர்கள் தெரிந்துகொள்ளல்.
- ❖ மாணவர்கள், சமூகம் மற்றும் அரசியலில் நடக்கும் தினசரி நிகழ்வுகளில் சட்டமன்றத்தின் பங்கினை அறிந்துகொள்ளல்.
- ❖ அரசின் அரசியல் கட்டமைப்பு மற்றும் அரசமைப்பு நிறுவனங்களின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்ய மாணவர்கள் கற்றுக்கொள்ளல்.
- ❖ தேர்தல் மற்றும் தேர்தல் நடைமுறைகளை கூர்ந்து கவனிக்க கற்றுக்கொள்ளல். அதன் மூலம் பொது நிறுவனங்களை பற்றிய அறிவை மேம்படுத்திக்கொள்ளல்.
- ❖ இளைஞர் நாடாளுமன்றத்தை தங்களுக்குள் நடத்துவதன் மூலம் மாணவர்கள், மத்திய மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்றங்களுக்கு இடையில் உள்ள வித்தியாசங்களை வேறுபடுத்தி அறியலாம்.

அறிமுகம்

சட்டமன்றமானது பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியில் ஒரு மிக முக்கியமான நிறுவனமாகிறது. சட்டமன்றத்தின் அடிப்படை நோக்கமானது, அதன் பிரதிநிதிகளை பதிலளிக்க கடமைப்பட்டவர்களாகவும், நாட்டிலுள்ள மக்களின் நலன்களுக்கு பொறுப்புடையவர்களாகச் செய்வதே ஆகும். நாட்டின் அனைத்து தொகுதிகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு, அந்நாட்டின் சட்டங்களை இயற்றுதல் அல்லது மாற்றுதல் ஆகியவற்றை செய்யும் ஓர் உயர்ந்த அமைப்பே, சட்டமன்றம் ஆகும். இந்தியா முழுமைக்குமான சட்டங்களை இயற்றும் சட்டமன்றம் நாடாளுமன்றம் அல்லது தேசிய சட்டமன்றம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. மாநிலங்களிலும் ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள சட்டமன்றங்கள் சட்டமன்ற பேரவை என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

நாடாளுமன்றம் ஈரவைகளை கொண்டுள்ளது. அவை மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவை. இது நாடாளுமன்றத்தின்

ஈரவை முறை எனப்படும். இது பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்ற முறை மற்றும் அமெரிக்காவின் ஈரவை முறையின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டது. இதேபோல் சில மாநிலங்களில் சட்ட மேலவை மற்றும் சட்டசபை என ஈரவை முறையே உள்ளது. ஆனால் பல மாநிலங்களில் சட்டமேலவை இன்றி ஒற்றை அவையாக சட்ட மன்றமே உள்ளது. இந்தியாவில் நாடாளுமன்றம் அதன் சட்டம் இயற்றும் பணி மற்றும் அதனை செயல்படுத்துகின்ற பொறுப்பினை 28 மாநிலங்களுடனும், 9 ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளுடனும் பகிர்ந்து கொள்கிறது. ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகள் மத்திய அரசால் நேரடியாக ஆட்சி செய்யப்படுகின்றன. (தில்லி மற்றும் புதுச்சேரி தவிர)

2.1 ஒன்றியச் சட்டமன்றம்:நாடாளுமன்றம்

நாடாளுமன்றம், ஒன்றியச் சட்டமன்றம் அல்லது தேசிய சட்டமன்றம் என்று அறியப்படுகிறது. அதுவே முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய உச்ச அமைப்பு மற்றும்

மக்களாட்சியின் அடையாளம். நாட்டு மக்களின் நலன் சார்ந்த பிரச்சனைகள் மீதான விவாதத்திற்கும், அரசியல் அமைப்பில் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கும், திருத்துவதற்கும், பதிலளிக்க கடமைப்பட்ட மிகவும் சக்தி வாய்ந்த தளமாக நாடாளுமன்றமே உள்ளது.

சட்ட முன் வரைவுகளுக்கான ஒப்புதல் அளித்தல், பல்வேறு தீர்மானங்கள் மற்றும் நிகழ்வுகள் குறித்து விவாதம் நடத்துதல், போன்றவற்றிக்காக திட்டமிடப்பட்ட ஒரு கால வரையறையில் நாடாளுமன்றம் கூடுவதைத்தான் ஒரு கூட்டத்தொடர் என்று அழைக்கிறோம். ஒரு வருடத்தில் நாடாளுமன்றம் மூன்று கூட்டத் தொடர்களை நடத்துகிறது:

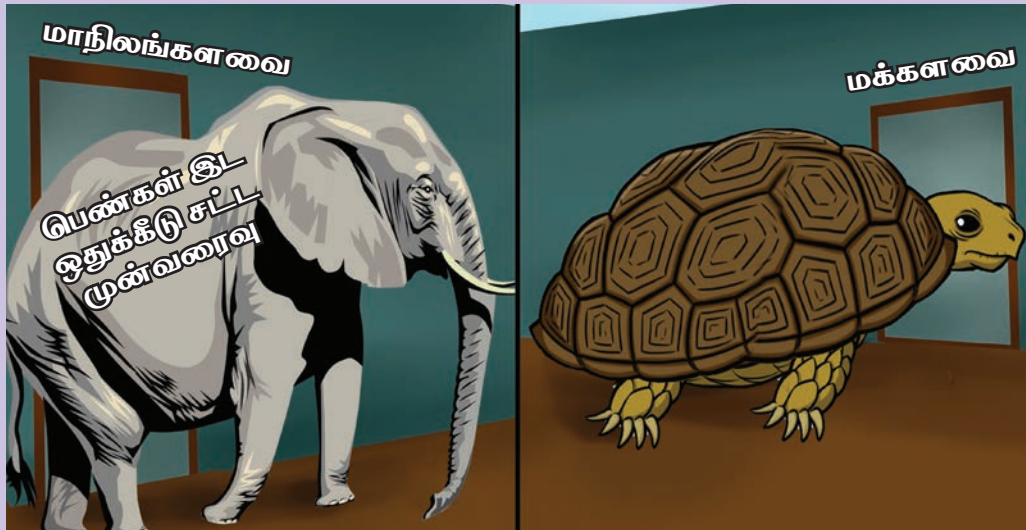
1. நிதிநிலை அறிக்கைக் கூட்டத்தொடர் (பிப்ரவரி-மே)
2. மழைக்காலக் கூட்டத்தொடர் (ஜூலை-ஆகஸ்ட்)
3. குளிர்காலக் கூட்டத்தொடர் (நவம்பர்-டிசம்பர்)

நாடாளுமன்றத்திற்கு இரு முக்கியமான அதிகாரங்கள் மற்றும் பணிகள் உள்ளன. அவை சட்ட அதிகாரம் மற்றும் நிதி அதிகாரம் ஆகியவைகளாகும். சட்ட அதிகாரங்கள் சட்டம் இயற்றுவதற்கானவை. நிதி அதிகாரங்கள் நிதி சம்பந்தப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை கணக்குகளை தயார் செய்வதற்கானது. மேலும் இந்திய குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் ஆகியோரை தேர்ந்தெடுப்பதற்காக தேர்தல் நடத்துவதற்கான தேர்வுச் செய்யும் பணிகளும் நாடாளுமன்றத்துக்கு இருக்கின்றன.

செயல்பாடு - கருத்து சுதந்திரத்தின் பொருள் விளக்கம்

மாநிலங்களவையின் பெண் உறுப்பினர்கள், பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு சட்ட முன்வரைவை மக்களவையில் நிறைவேற்ற வலியுறுத்தினர். பெண்களுக்கு, நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றங்களில் 33% இட ஒதுக்கீட்டுக்கு வகை செய்யும் இந்த சட்ட முன்வரைவு, 2010-ம் ஆண்டு மாநிலங்களவையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் இன்று வரை அது மக்களவையில் நிறைவேற்றப்படாமலே உள்ளது.

இந்திய அரசமைப்புச் (108-வது திருத்தச்சட்டம்) சட்ட முன்வரைவு, பொதுவாக பெண்கள் இட ஒதுக்கீடு முன்வரைவு என்றழைக்கப்படும் இந்த சட்ட முன்வரைவு, மக்களவையில் நிறைவேற்றினால் மட்டுமே சட்டமாகும்.

நன்றி: தி இந்து 13.3.2010

குடியரசுத்தலைவர், குடியரசுத் துணைத்தலைவர், உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ஆகியோர் மீதான பதவிநீக்க தீர்மானத்தை விவாதிக்கவும், நிறைவேற்றி நீக்கம் செய்யவும் நாடாளுமன்றத்துக்கு உள்ளது. அவ்வாறு பதவி நீக்கம் செய்யப்படும் நடைமுறை "பழிச்சாட்டுதல்" நடைமுறை என்று அழைக்கப்படும். நாடாளுமன்றத்தை கூட்டுமாறு அழைப்பது குடியரசுத்தலைவரின் கடமை, அது வருடத்திற்கு இரண்டு கூட்டத்தொடர்களுக்கு குறையாமல் கூட வேண்டும். ஒவ்வொரு வருடமும், நாடாளுமன்றத்தின் முதல் கூட்டத்தொடரின் தொடக்கத்தில் குடியரசுத்தலைவர் அவரது சிறப்புரையை நிகழ்த்துவார். அதில் எதிர்காலத்தில் அரசு எடுக்கப்போகிற புதிய கொள்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் புது முயற்சிகளுக்கான நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகள் ஆகியவை இருக்கும். இந்திய நாடாளுமன்றத்துக்கு சட்டங்கள் இயற்றுவது, அதன் நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிடுவது, நிதிநிலை அறிக்கைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது, பொதுமக்களின் மனக்குறைகளை அவர்களின் பிரதிநிதிகள் வழியே வெளிப்படுத்துவது, தேசியக் கொள்கைகள் மற்றும் நாட்டின் பிரச்சனைகள் குறித்து விவாதிப்பது போன்ற பணிகளும் உள்ளது. அமைச்சர்கள், தனித்தனியாகவும் கூட்டாகவும் மற்றும் மக்களவையால் நீக்க கூடிய பொறுப்புடையவர்கள்.

மக்களவையின் செயல்பாடுகள்

நாடாளுமன்றம் ஈரவைகளைக் கொண்டது. ஈரவைகளும் ஒரே மாதிரியான மதிப்பீடுகளையும் பொறுப்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டவை. இருப்பினும், நிதிச் செலவு ஒப்புதல் பெறுவது போன்ற சில விதிவிலக்குகள் உள்ளன. இவற்றில் முதலாவது மக்களவை, தங்களை வாக்காளர்களாக பதிவு செய்து கொண்ட, நாடெங்கிலுமுள்ள 18 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வயதினர்களால், நாட்டின் 543 நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளிலிருந்து,

நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 543 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டது மக்களவை ஆகும். மக்களவையில் ஆங்கிலோ-இந்திய சமூகத்திலிருந்து நியமிக்கப்பட்ட இரண்டு உறுப்பினர்கள் நியமன உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள்.

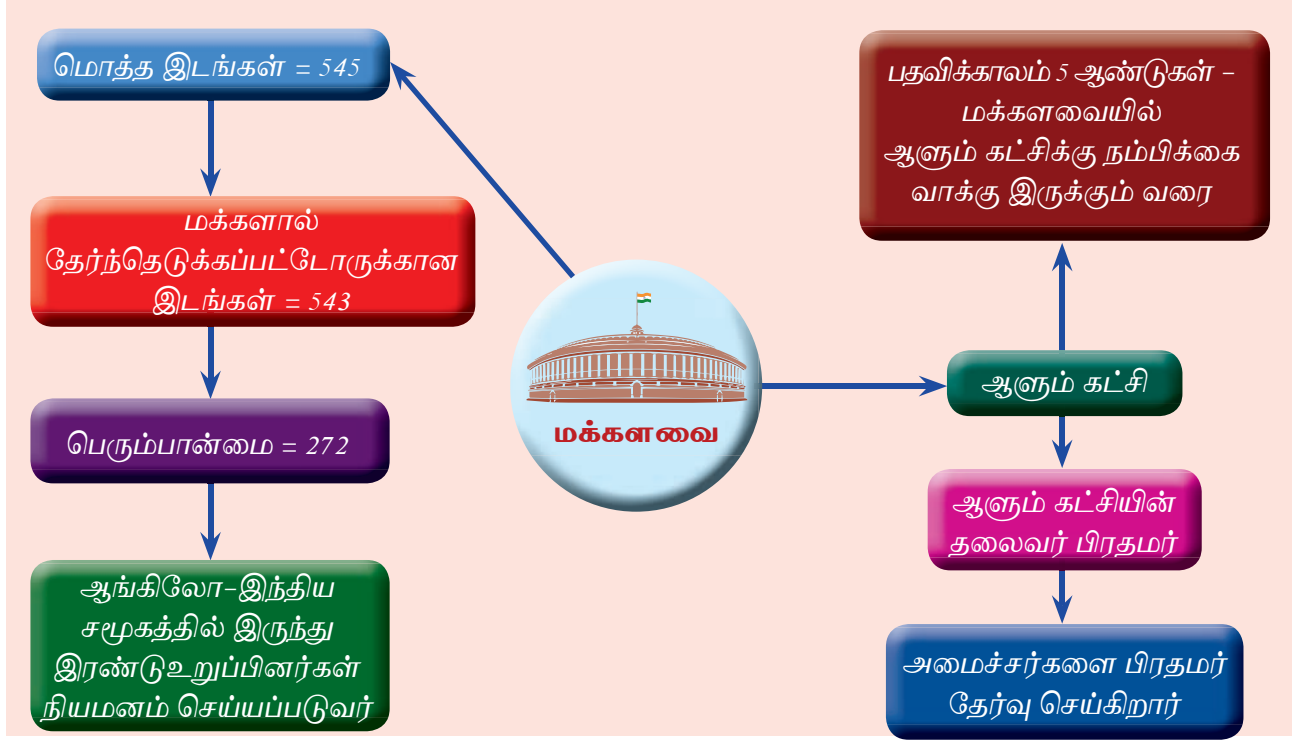
உறுப்பினர்களின் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை: மக்களவை/மாநிலங்களவை கூட்டத்தொடர்களை நடத்துவதற்கு மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் குறைந்தபட்சம் பத்தில் ஒரு பங்கு எண்ணிக்கை இருக்க வேண்டும்.

மக்களவை மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 545 நாடாளுமன்றத்தில் அரசின் பெரும்பான்மை பலத்தை நிரூபிக்கும் தீர்மானத்தில் நியமன உறுப்பினர்கள் முடிவெடுக்க முடியாது. மக்களின் பொதுப் பிரச்சினைகள் தொடர்பான விவாதங்கள், மக்களின் சமூக பொருளாதார தேவைகள், மற்றும் கொள்கை முடிவுகள் பற்றி கலந்துரையாட, விவாதிக்க, அமைந்த ஒரு மிக உயரிய மன்றம் தான் மக்களவை.

இரு அவைகளை சார்ந்த உறுப்பினர்களையும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் என்றே மக்கள் பொதுவாக அழைப்பர். மாநிலத்தின் ஆறு சட்டமன்ற தொகுதிகள் அடங்கிய ஒவ்வொரு நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலிருந்தும் மக்களால் தேர்தல்கள் மூலம் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மக்களவையில் இருப்பர். மக்களவையின் ஆயுட்காலம் ஐந்து வருடங்களாகும்.

சபாநாயகரின் பங்கு மற்றும் பொறுப்புகள்

மக்களவையை தலைமை தாங்கி நடத்துபவர் சபாநாயகர் ஆவார். அவர் மக்களவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராவார். சபையை வழிநடத்துவது, கலந்துரையாடல் மற்றும் விவாதங்களை நடத்த உதவுவது, சபை உறுப்பினர்களின் நடத்தை குறித்த

கேள்விகளுக்கு பதில்களை பெறுவது மற்றும் அவர்களின் சலுகைகள் மற்றும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது ஆகியவை சபாநாயகரின் கடமை ஆகும். நாடாளுமன்ற தலைமைச்செயலகத்தின் நிர்வாகத் தலைவர் மக்களவை சபாநாயகர் ஆவார்.

உறுப்பினர்கள் பொருத்தமான நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கிறார்களா என்பதை உறுதிசெய்வது, உறுப்பினர்களை கேள்விகள் எழுப்புவதற்கு அனுமதிப்பது, அவர்கள் பேசுவதற்கு நேரம் ஒதுக்குவது, மற்றும் ஆட்சேபனைக்குரிய குறிப்புக்களை பதிவேட்டிலிருந்து நீக்குவது மற்றும் குடியரசுத்தலைவர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன்மொழிவது ஆகியவை சபாநாயகரின் கடமையாகும். அவையின் விதிமுறைகள் மற்றும் விதிகளை உதாசீனப்படுத்தும் அல்லது மீறும் உறுப்பினர்களை அவையிலிருந்து வெளியேற்றும் அதிகாரம் சபாநாயகருக்கு உண்டு.

ஒரு திருத்தச்சட்டம் முன்மொழிவதற்கு சபாநாயகரின் அனுமதி பெறப்படவேண்டும். அந்த திருத்தச்சட்ட முன்வரைவை

அனுமதிப்பதா இல்லையா என்பதை சபாநாயகர்தான் தீர்மானிப்பார். மன்றத்தின் உரிமைகள், சிறப்புரிமைகள் மற்றும் கலந்தாய்வுக்குழு, சிறப்புக்குழு, ஆலோசனைக்குழு போன்ற பல்வேறு குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் உரிமைகளின் பாதுகாவலராக சபாநாயகர் செயல்படுவார். சிறப்புரிமை குறித்த எந்த விளக்கமும் வேண்டி ஆய்வு செய்யவும், விசாரணை நடத்தவும் மற்றும் அறிக்கை அளிக்கவும் உரிமைக்குழுவுக்கு பரிந்துரைப்பது சபாநாயகரின் மற்றொரு முக்கியமான அதிகாரமாகும். உறுப்பினர்கள் எழுப்பும் கேள்விகள், அளிக்கும் பதில்கள், விளக்கங்கள், மற்றும் அறிக்கைகள் அனைத்தும் சபாநாயகரை நோக்கியே இருக்க வேண்டும்.

அவை ஒழுங்குப் பிரச்சினை குறித்த கேள்விக்கு சபாநாயகரே இறுதி முடிவெடுப்பார். அரசமைப்பின்படி சபாநாயகர் சிறப்பு அந்தஸ்தை பெற்றுள்ளார். அதன் மூலம் நிதி முன்வரைவு என்று சான்றளிக்கும் அதிகாரம் பெற்றவர். சிறப்பு நிகழ்வுகள், அல்லது சில சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் சமயங்களில் நாடாளுமன்றத்தின்

கூட்டு கூட்டுத்தொடருக்கு மக்களவையின் சபாநாயகர் தலைமை தாங்குவார். மக்களவையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அங்கீகாரம் அளிப்பது குறித்து சபாநாயகரே முடிவு செய்வார். அரசமைப்பு 52-வது திருத்தச்சட்டத்தின் படி ஒரு உறுப்பினரை கட்சித்தாவலின் அடிப்படையில் தகுதியிழப்பு செய்து ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் அதிகாரம் அவருக்கு உள்ளது. சபாநாயகர் நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு உறுப்பினராக இருந்தாலும் கூட நடுநிலை வகித்து மன்றத்தில் வாக்கு செலுத்தமாட்டார். இருப்பினும், விதிவிலக்காக எந்த முடிவையும் எட்டாது இருபுறமும் சரிசமமாக இருக்கும் சில அரிய சந்தர்ப்பங்களில் தனது வாக்கை செலுத்துவார். இது முடிவு செய்யும் வாக்கு (casting vote) எனப்படும்

இந்தியாவின் தலைமைச் சிற்பிகளில் ஒருவரும் அதன் மக்களாட்சி அரசமைப்புத் தத்துவத்தின் உந்து சக்தியாக திகழ்ந்தவர் ஜவஹர்லால் நேரு, இந்திய சபாநாயகரின் அலுவலகத்தை குறித்து ஒரு பொருத்தமான சூழ்நிலையில் இவ்வாறு கூறுகிறார், "சபாநாயகர் மன்றத்தின் பிரதிநிதியாக திகழ்கிறார். அவர்/அவள் இந்த மன்றத்தின் மாண்பு மற்றும் அதன் சுதந்திரத்தின் பிரதிநிதியாக விளங்குகிறார். இந்த மன்றம், நாட்டின் சின்னமாக விளங்குவதால் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையில் சபாநாயகர் இந்த நாட்டின் சுதந்திரம் மற்றும் விடுதலையின் சின்னமாக திகழ்கிறார். ஆகவே, அது ஒரு மேன்மைதாங்கிய சுதந்திரமான பதவியாக இருக்க வேண்டும். அந்தப்பதவி எப்போதும் மிகத்திறமை வாய்ந்த மற்றும் பாரபட்சமற்ற ஒருவரால் வகிக்கப்பட வேண்டும்."

மாநிலங்களவை

மாநிலங்களவை என்று அழைக்கப்படுவது, அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட

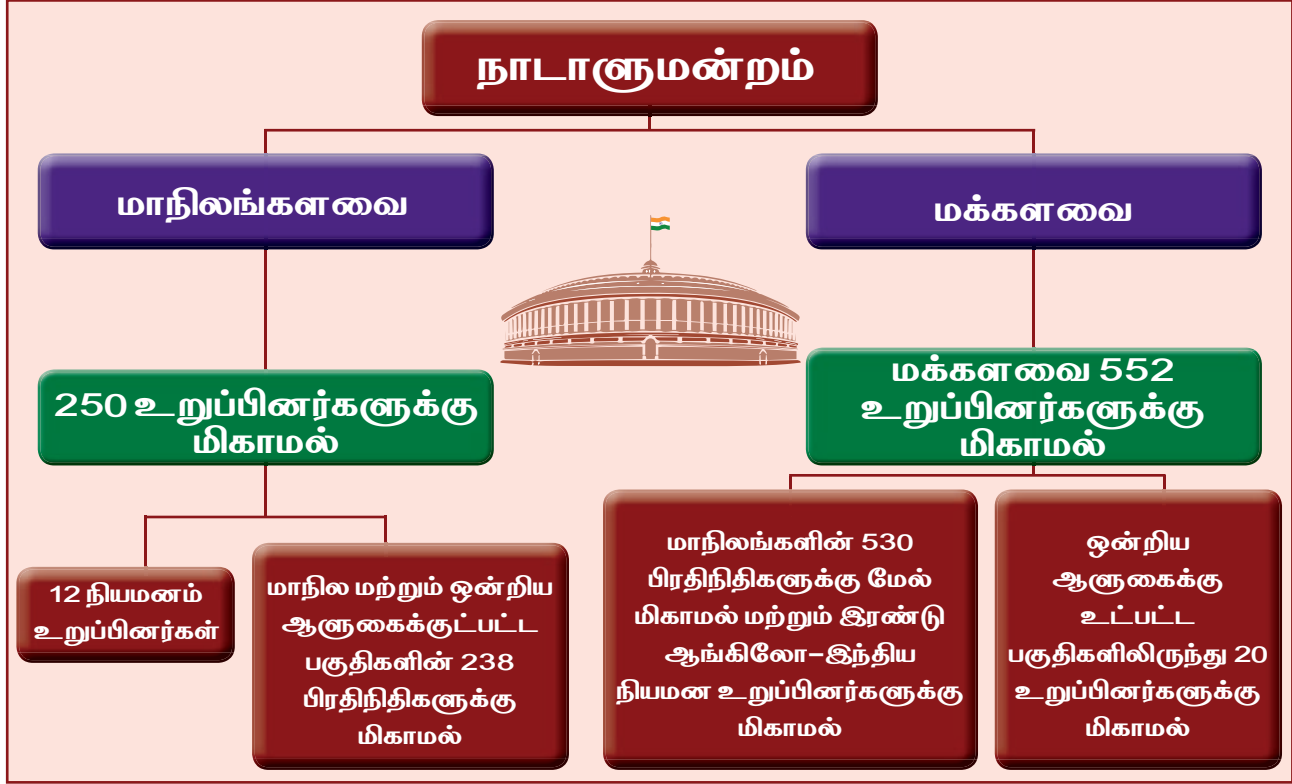
பகுதிகளிலிருந்து வரும் 238 உறுப்பினர்களையும் மற்றும் குடியரசுத்தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட 12 நியமன உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 250 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. மாநிலங்களவை அல்லது மேலவை இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் இரண்டாவது ஆட்சி மன்றம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அமெரிக்காவிலுள்ள ஆட்சிமன்றக் குழுவைப்போல மாநிலங்களின் உரிமைகள் மற்றும் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் ஒரு அமைப்பு மாநிலங்களவை ஆகும். இது 1952 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 3 ஆம் தேதி உருவாக்கப்பட்டது. மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

மாநிலங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்கள் தவிர, இலக்கியம், அறிவியல், கலை மற்றும் சமூக சேவை போன்ற துறைகளிலிருந்து புகழ் பெற்ற 12 உறுப்பினர்களை இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் நியமிக்கிறார். மக்களவையைப் போல் மாநிலங்களவை கலைக்க இயலாது. ஆனால் ஒவ்வொரு இரண்டு வருடத்திற்கும் அதன் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் தங்களது பதவிக்காலத்தை நிறைவு செய்வார்கள். ஒரு உறுப்பினரின் பதவி காலம் ஆறு ஆண்டுகள் ஆகும். மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால், மாற்றத்தக்க ஒற்றை வாக்கு மூலம் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

மாநிலங்களவையின் செயல்பாடுகள்

குடியரசுத் துணைத்தலைவர் மாநிலங்களவையின் அலுவல் வழி அவைத்தலைவராக இருப்பார். அவைத்தலைவர் மாநிலங்களவையின் நடவடிக்கைகளுக்கு தலைமை தாங்கி முறைப்படுத்துவார். பணம் / நிதி சம்பந்தமான முன்வரைவுகளைத் தவிர்த்து, ஏனைய முன்வரைவுகள் அனைத்தும்

மாநிலங்களவையில் விவாதிக்கவும், கேள்விகள் கேட்கவும், முன்வரைவுகள் மற்றும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றவும் நடைமுறைகள் விதிகளின் அடிப்படையில் நடைபெறும். மக்களவையைப் போலவே சட்டம் இயற்றுதல்தான் மாநிலங்களவையின் மிக முக்கியமான பணிகளில் ஒன்று. இதில் மக்களவைக்கு இணையான அதிகாரத்தை மாநிலங்களவை கொண்டுள்ளது.

ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் மாநிலக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் செனட்டர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். அங்கு மாநிலத்தின் பரப்பளவு மற்றும் மக்கள்தொகை ஆகியவற்றை பொருட்படுத்தாது ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் சமமான அளவில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தியாவில் மாநிலங்களவையில் பிரதிநிதித்துவம் அந்தந்த மாநிலங்களின் மக்கள்தொகை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

யார் மாநிலங்களவை உறுப்பினராகலாம்?

- ❖ இந்திய நாட்டின் குடிமகனாக இருக்கவேண்டும்.
- ❖ 30 வயதுக்குட்பட்ட வராக இருக்கக்கூடாது.
- ❖ மக்கள் பிரதிநிதித்துவ சட்டம் 1951-இன் கீழ் மாநிலங்களவைவுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட விரும்பும் ஒரு நபர் அந்த மாநிலத்தின் நாடாளுமன்ற தொகுதியில் ஒரு வாக்காளராக இருக்கவேண்டும்.

- ❖ மக்கள் பிரதிநிதித்துவ சட்டத்தின் மூன்றாவது பிரிவினை மக்கள் பிரதிநிதித்துவ (திருத்த)சட்டம், 2003 திருத்தியது.

இதன் மூலம் மாநிலங்களவைக்கு போட்டியிடும் ஒருவர் எந்த மாநிலத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றாரோ, அந்த மாநிலத்தில் வசிப்பவராக இருக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை விலக்கிக்கொள்ளப்பட்டது.

நன்றி : <https://rajyasabha.nic.in/rsnew/practiceprocedure/book1.asp>

உதாரணமாக, மிக அதிக மக்கள்தொகையைக் கொண்ட உத்திரப்பிரதேச மாநிலம் மாநிலங்களவைக்கு 31 உறுப்பினர்களை தேர்வு செய்கிறது. அதே சமயம், மிகக்குறைந்த மக்கள்தொகையைக் கொண்ட சிக்கிம் மாநிலம் மாநிலங்களவைக்கு ஒரு உறுப்பினரைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கிறது. மாநிலங்களவைக்கு தமிழ்நாடு 18 உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அரசமைப்பின்

நான்காவதுபட்டியலில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ஆறு ஆண்டுகள். அதன் பின்னர் அவர்கள் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். நாடாளுமன்றத்தின் நிரந்தரஅவை என்று மாநிலங்களவை அழைக்கப்படுகிறது. அது எப்போதும் முழுமையாக கலைக்கப்படுவதில்லை. மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் சில முக்கியமான சிறப்புரிமைகள் மற்றும் சட்ட விலக்களிப்புகள் பின்வருமாறு:

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான அதிகாரங்களும் சிறப்புரிமைகளும்

1. நாடாளுமன்றத்தில் பேச்சுரிமை மற்றும் நாடாளுமன்றத்தில் அல்லது எந்த ஒரு குழுவிலும் அவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் அல்லது அளித்த வாக்குகள் குறித்து எந்த நீதிமன்றத்திலும் சட்ட நடவடிக்கைகள் தொடருவதற்கு எதிரான பாதுகாப்பு.
2. ஈரவைகளிலுமிருந்து அதிகாரபூர்வமாக வெளியிடப்படும் எந்த ஒரு அறிக்கை, கட்டுரை, வாக்குகள் அல்லது நடவடிக்கைகளை பிரசுரிப்பதற்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கைகள் எந்த நீதிமன்றத்திலும் தொடருவதற்கு எதிரான பாதுகாப்பு.
3. நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகள் பற்றி விசாரணை நடத்துவதற்கு நீதி மன்றத்திற்கு தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.
4. ஈரவைகளில் எந்த ஒரு அவை நடவடிக்கைகளின் உண்மையான எந்த ஒரு அறிக்கையையும் செய்தித்தாள்களில் பிரசுரிக்கும் உரிமைக்கு எதிரான சட்ட விலக்களிப்பு, பிரசுரம் தவறான நோக்கோடு பிரசுரிக்கப்பட்டதாக இருந்தாலொழிய, அதற்கெதிரான நீதிமன்ற சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு.
5. நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தொடர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் போதும், கூட்டத்தொடர் தொடங்குவதற்கு நாற்பது நாட்களுக்கு முன்பும், மற்றும் கூட்டத்தொடர் முடிந்து நாற்பது நாட்கள் வரையிலும் உரிமையியல் வழக்குகளின் கீழ் ஒரு உறுப்பினரை கைது செய்யப்படாமல் இருக்கும் சுதந்திரம்.
6. நாடாளுமன்ற வளாகத்தினுள் ஒரு உறுப்பினர்மீது சட்ட நடவடிக்கை அறிக்கை அளிப்பது அல்லது கைது ஆகியவற்றிலிருந்து விதிவிலக்கு.

ஆதாரம்: https://www.india.gov.in/sites/upload_files/mpi/files/coi_part_full.pdf

செயல்பாடு

சிந்திக்கவும் – இணைக்கவும் – பகிரவும்

தலைப்பு: எந்த அவை அதிகாரமிக்க அவையாக உள்ளது, மக்களவையா அல்லது மாநிலங்களவையா?

பணி: மாணவர்கள் சற்று நேரம் தனியாக சிந்திக்கவும். பின்பு, தங்கள் இணையுடன் விவாதித்து, இருவரது கருத்தையும் ஒப்பிடவும் அதன் பின் வகுப்பில் விவாதிக்கவும்.

முழு வகுப்புமே சிறப்பான முறையில் முழுமையான விவாதத்தில் பங்கேற்கும் வகையில் மாணவர்களை தயார்படுத்தவும்.

2.2 நாடாளுமன்றம்: மக்களவை, மாநிலங்களவை

மக்களவையின் அதிகாரங்கள்

1. மக்களவை மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாகும். இது நாட்டின் அரசியல், சமூகம் மற்றும் பொருளாதார நிலையைப் பிரதிபலிக்கிறது. மிக உயரிய பொறுப்பை கொண்டுள்ள அமைப்பு மேலும் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த மக்களின் பிரதிநிதியாகவும் நடைமுறையில் திகழ்கிறது.
2. மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் உறுப்பினர்கள் மக்களின் பல்வேறு விருப்பங்களின் பிரதிநிதியாக திகழ்கிறார்கள். ஆகவே இது மக்களாட்சி அமைப்பின் மிக உயரிய இடத்தில் உள்ளது. இங்கிருந்துதான் நாட்டின் கொள்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் சட்டங்கள் உருவாகின்றன
3. ஒன்றியப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியலில் உள்ள விசயங்கள் குறித்த சட்டங்களை மக்களவை நிறைவேற்றுகிறது. மேலும் மக்களவை புதிய சட்டங்களை இயற்றவும் நடைமுறையிலுள்ள சட்டத்தை நீக்க அல்லது அதைத் திருத்தவும் முடியும். பணம் சார்ந்த முன்வரைவுகளின் மீது மக்களவைக்கு மட்டுமே முழுமையான அதிகாரம் உள்ளது.
4. மக்களவையின் சிறப்பு அதிகாரம் என்னவென்றால், நிதிநிலை அறிக்கை அல்லது பணம் சம்பந்தப்பட்ட எந்த ஒரு சட்டத்தையும் அது நிறைவேற்றினால், அதை மாநிலங்களவை நிராகரிக்க முடியாது. ஆனால் மாநிலங்களவை அந்த சட்டத்தை 14 நாட்களுக்கு மட்டும் காலதாமதப்படுத்த முடியும். மேலும் அந்த சட்டத்தில் மாநிலங்களவை ஏதாவது மாற்றம் செய்வதற்கு ஆலோசனை கூறினால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவோ நிராகரிக்கவோ மக்களவையிக்கு உரிமை உண்டு.

5. நாட்டின் பொருளாதாரம் மக்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதை வெளிப்படையாக தெரிவிக்கும் வகையில் அமையும் நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் நிதி அறிக்கையை தயார் செய்வதும் சமர்ப்பிப்பதும் மக்களவையின் சிறப்புரிமைகளில் ஒன்று ஆகும்.
6. கேள்விகள், மற்றும் துணைக்கேள்விகள் எழுப்புதல், முன்வரைவு நிறைவேற்றம், மற்றும் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் ஆட்சித்துறையை மக்களவை கட்டுப்படுத்துகிறது.
7. அரசமைப்பை திருத்தி அமைக்கவும், அவசரகால நிலை பிரகடனத்தை வெளியிடவும் மக்களவை அதிகாரம் பெற்றுள்ளது.
8. இந்திய நாட்டின் குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் ஆகியோரை தேர்ந்தெடுக்கும் பணியில் மக்களவை முக்கிய பங்காற்றுகிறது.
9. மக்களவை, புதிய குழுக்கள் மற்றும் ஆணையங்களை அமைக்கும் அதிகாரத்தை பெற்றது. மேலும் அவற்றின் அறிக்கைகளை விவாதிப்பதற்கு ஏதுவாக நாடாளுமன்றத்தின் முன் சமர்ப்பிக்கவும், அவ்வறிக்கைகளை அமல்படுத்துவது தொடர்பாக பரிசீலிக்கவும் மக்களவைக்கு அதிகாரம் உண்டு.
10. மக்களவை பெரும்பான்மை ஆதரவை கொண்டிருக்கும் பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவை ஆகியோரை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும். ஒரு வேளை பிரதமர் மக்களவையின் நம்பிக்கையை இழந்தால், மொத்த அரசும் வெளியேற நேரிடும் மற்றும் புதிய தேர்தல்களை சந்திக்க வேண்டும்.

மாநிலங்களவையின் அதிகாரங்கள்

மக்களவையுடன் ஒப்பிடும்போது, அரசமைப்பின்படி மாநிலங்களவையின் அதிகாரத்தை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. மக்களவையும் மாநிலங்களவையும் சம அளவில் அதிகாரம் உள்ள இடங்கள்

2. மாநிலங்களவையும் மக்களவையும் சமமற்ற அதிகாரம் கொண்டுள்ள இடங்கள்
3. மாநிலங்களவையின் சிறப்பு அதிகாரங்கள் இவை மக்களவையுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படாதவை

மாநிலங்களவையும் மக்களவையும் சம நிலையில் உள்ள இடங்கள்

கீழ்க்கண்ட அடிப்படையில் மாநிலங்களவையின் அதிகாரமும், மக்களவையின் அதிகாரமும் சம அளவில் உள்ளன.

1. முன்வரைவுகள் மற்றும் திருத்தச்சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதல்.
2. இந்திய அரசின் தொகுப்பு நிதியில் இருந்து செய்யப்படும் செலவினங்கள் தொடர்பான முன்வரைவுகளை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் நிறைவேற்றுவதல்.
3. குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் துணைக் குடியரசுத்தலைவரை தேர்ந்தெடுத்தல் மற்றும் பதவி நீக்க நடைமுறையில் பங்கேற்றல்.
4. துணைக் குடியரசுத்தலைவரின் பதவி நீக்க தீர்மானத்தை மாநிலங்களவையே துவக்க முடியும். ஒரு சிறப்பு பெரும்பான்மையின் மூலம் துணைக் குடியரசுத்தலைவரை மாநிலங்களவை பதவி நீக்கம் செய்கிறது. அதை சாதாரண பெரும்பான்மை மூலம் மக்களவை ஏற்றுக்கொள்கிறது.
5. உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி, உச்ச நீதிமன்ற மற்றும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள், தலைமை தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் இந்தியாவின் தலைமைத் தணிக்கைக் கணக்காயர் ஆகியோரை பதவி நீக்கம் செய்யும் பரிந்துரையை குடியரசுத்தலைவருக்கு அனுப்புவதல்.
6. குடியரசுத்தலைவரின் அவசர சட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்தல்.
7. குடியரசுத்தலைவரின் மூன்று விதமான அவசரநிலைப் பிரகடனங்களுக்கு ஒப்புதல் வழங்குவதல்.

8. பிரதமர் உட்பட அமைச்சர்களை தேர்வு செய்தல். இந்திய அரசமைப்பின்படி பிரதமர் மற்றும் அமைச்சர்கள் இரண்டு அவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் உறுப்பினராக இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் எந்த அவையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் மக்களவைக்கு மட்டுமே பொறுப்பானவர்கள் ஆவர்.

9. நிதிக்குழு ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மற்றும் மத்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் போன்ற அமைப்புகள் அளிக்கும் அறிக்கைகளை பரிசீலித்தல்.

10. உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் அதிகாரம் வரம்பை அதிகப்படுத்துதல்.

மக்களவையுடனான சமமற்ற நிலை

1. நிதி முன்வரைவானது மக்களவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்த இயலும், மாநிலங்களவையில் அல்ல.
2. மாநிலங்களவை நிதி முன்வரைவில் திருத்தம் செய்யவோ அதை நிராகரிக்கவோ இயலாது. அம்முன்வரைவை 14 நாட்களுக்குள் மாநிலங்களவை தன் பரிந்துரையுடனோ அல்லது பரிந்துரை ஏதுமின்றியோ மக்களவைக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டும்.
3. மாநிலங்களவையின் பரிந்துரைகளை மக்களவை ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம். எதுவாக இருப்பினும் முன்வரைவு ஈரவைகளிலும் நிறைவேறியதாகவே கருதப்படும்.
4. ஒரு நிதி முன்வரைவு சட்ட உறுப்பு 110-இல் கூறப்பட்டுள்ள விவரங்கள் தொடர்பாக இல்லாதிருப்பினும் அது மக்களவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்த முடியும். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதில் ஈரவைகளுக்குமே சமமான அதிகாரம் உள்ளது.
5. ஒரு முன்வரைவு, பண முன்வரைவு என்று தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் மக்களவை சபாநாயகருக்கே உள்ளது.

6. ஈரவைகளின் கூட்டு கூட்டத்திற்கு மக்களவை சபாநாயகரே தலைமை தாங்குகிறார் .

7. பொதுவாக, கூட்டுக் கூட்டங்களின் வாக்கெடுப்பில் மக்களவையின் நிலைப்பாடே வெற்றி பெறும். ஏனெனில் அது மாநிலங்களவையை விட அதிக உறுப்பினர்களை கொண்டுள்ளது. ஈரவைகளிலும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஒட்டுமொத்த எதிர் கட்சி உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை விட குறைவாக இருக்கும் சமயத்தில் மட்டுமே ஆளும் கட்சியின் தீர்மானம் வெற்றி பெறாது.

8. மாநிலங்களவை நிதிநிலை அறிக்கை திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடத்தலாம். ஆனால் அதற்கான வாக்கெடுப்பில் பங்கு பெற முடியாது. இது மக்களவைக்கு மட்டுமே உள்ள சிறப்பு உரிமையாகும்.

9. அமலில் உள்ள தேசிய அவசர நிலையை நீக்கும் தீர்மானம் மக்களவையில் மட்டுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

10. எந்த ஒரு அமைச்சருக்கு எதிராகவும் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை மாநிலங்களவை மேற்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அமைச்சர்கள் குழுவாகவும், தனிப்பட்ட முறையிலும் மக்களவைக்கே பொறுப்பானவர்கள். ஆனால் மாநிலங்களவை அரசின், கொள்கைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை விமர்சிக்க முடியும்.

மாநிலங்களவையின் சிறப்பு அதிகாரங்கள்

கூட்டாட்சி தத்துவ அடிப்படையில் மாநிலங்களவை இரண்டு பிரத்யேகமான தனித்துவமான அதிகாரங்களை பெற்றுள்ளது.

1. உறுப்பு 249-இன்படி மாநிலங்களவை மாநில பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களில் நாடாளுமன்றம் சட்டம் இயற்ற அதிகாரமளிக்க முடியும்.

2. உறுப்பு 312-இன்படி மாநில மற்றும் மத்திய அரசுக்கு பொதுவான அனைத்து இந்தியத் தேர்வாணையத்தை உருவாக்க நாடாளுமன்றத்துக்கு அதிகாரமளிக்க முடியும்.

மேற்கண்ட ஆய்வின் மூலம் இந்திய மேலவையானது (மாநிலங்களவை) ஆங்கிலேய நாடாளுமன்ற அமைப்பில் உள்ள மேலவை (பிரபுக்கள் சபை) போல அதிகாரமற்று இல்லாமலும், அமெரிக்க மேலவை (செனட்) போல் மிகுந்த அதிகார முடையதாகவும் இல்லாமல் இருப்பதாக புலனாகிறது. மாநிலங்களவையானது, நிதி விவகாரங்கள் மற்றும் அமைச்சர்கள் மீதான கட்டுப்பாடு தவிர மற்ற எல்லா தளங்களிலும் கிட்டத்தட்ட மக்களவைக்கு நிகரான அதிகாரத்தையே பெற்றுள்ளது.

மக்களவையுடன் ஒப்பிடும்போது, மாநிலங்களவைக்கு குறைவான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கீழ்க்கண்ட விவகாரங்களில் இதன் பயன் அவசியமாகிறது.

1. அவசரமாகவும், குறைபாடுகளுடனும், கவனமின்றியும் மக்களவையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அனுப்பப்படும் சட்ட முன்வரைவுகளை திருப்பி அனுப்பவும் அவற்றில் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளவும் மாநிலங்களவை செய்கிறது.

2. நேரடியாக தேர்தலைச் சந்திக்கமுடியாத புகழ்பெற்ற நிபுணர்கள், கலை, இலக்கிய வல்லுனர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகளுக்கு இந்த அவை பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கிறது. மேலும், குடியரசுத்தலைவர் இது போன்ற 12 நபர்களை இந்த அவையின் உறுப்பினராக நியமிக்கிறார்.

3. கூட்டாட்சித் தத்துவத்தின் அடிப்படையான மாநிலங்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் காவலனாக மத்திய அரசின் அதிகார தலையீடுகளைத் தடுக்கிறது.

உறுப்பு 120

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

நாடாளுமன்றத்தின் அலுவல் மொழியாக இந்தியும் ஆங்கிலமும் இருக்கும் என அரசமைப்பின் உறுப்பு 120 கூறுகிறது. இவ்வாறிருந்தாலும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எவரேனும் இந்தி மற்றும் ஆங்கிலம் தெரியாதவராக இருப்பின், அவர் தனது தாய் மொழியில் உரையாற்ற அவைத்தலைவர் அனுமதிக்கலாம் என்றும் இவ்வுறுப்பு மேலும் கூறுகிறது.

2.3 சட்டம் இயற்றும் நடைமுறைகள்

இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றும் நடைமுறைகள் அதன் மக்களாட்சித் தத்துவத்தின் நம்பகத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. சட்டம் இயற்றும் நடவடிக்கைகளில் எதிர்க்கட்சிகளின் பங்கு மிக இன்றியமையாததாக அமைகிறது. மக்களாட்சி அமைப்பினை முறைப்படுத்துவதில், ஒரு சட்ட முன்வரைவு மற்றும் அதன் மீது தங்கள் கருத்துகளை எதிரொலிப்பதன் மூலம் எதிர்க்கட்சிகள் மிக மிக முக்கிய பங்களிக்கின்றன. மாநிலங்கள் மற்றும் மக்களின் நலனை பேணும் பொருட்டு சமூகம், அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை முறைப்படுத்தி வழிகாட்டும் சக்தியாக சட்டங்கள் விளங்குகின்றன. பரிசீலனைக்காக நாடாளுமன்றத்தில் "சட்ட முன்வரைவாக" (சட்ட முன்வரைவு) சட்டங்கள் முன்மொழியப்படுகின்றன.

சட்ட முன்வரைவை அரசமைப்பிற்கு உட்பட்டு முழுமையாக அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு ஒரு முழுமையான விவாதம் நாடாளுமன்றத்தில் நடைபெறும். அந்த சட்ட

முன்வரைவு நாடாளுமன்றத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட பிறகு சட்டமாக இயற்றப்படும். அரசமைப்பு நடைமுறைகளின் அடிப்படையில் புதிய சட்டங்களை இயற்றுவதும் நடைமுறையிலுள்ள சட்டங்களில் திருத்தங்களை கொண்டுவருவதும் நாடாளுமன்றத்தின் தலையாய கடமையாகும். இந்திய நாடாளுமன்றம் இரு வகையான முன்வரைவுகளை நிறைவேற்றுகிறது அவை:

1. நிதி முன்வரைவு
2. நிதிசாரா முன்வரைவு அல்லது சாதாரண அல்லது பொது முன்வரைவு

ஒரு சாதாரண சட்ட முன்வரைவு ஒரு சட்டமாக இயற்றப்படுவதற்கு முன் பல்வேறு நிலைகளை கடந்து வர வேண்டும். சாதாரண முன்வரைவுகளை நிறைவேற்றுவதற்கான நடைமுறைகளை இரு வேறு பகுப்புகளாக அரசமைப்பு வகுத்துள்ளது.

இவைகள் பின்வருமாறு: ஒரு சாதாரண சட்ட முன்வரைவு பின்வரும் நிலைகளைக் கடந்து இரண்டு அவைகளிலும் விவாதிக்கப்பட்டு, ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டு ஒப்புதலைப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

1. "முதல் நிலையில் சட்ட முன்வரைவானது ஏதாவது ஒரு அவையில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. அங்கு சட்ட முன்வரைவு வாசிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான முன்வரைவுகள் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்படும். அந்த முன்வரைவு குறிப்பிட்ட தொழில் துறை சார்ந்த தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களால் முன்வரைவு செய்யப்பட்டு அமைச்சரவை ஒப்புதல் பெறவேண்டும். எந்த ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் "தனி நபர் முன்வரைவை" அறிமுகப்படுத்தலாம். அவ்வாறு அறிமுகப்படுத்த மக்களவை

சபாநாயகருக்கோ அல்லது மாநிலங்களவை தலைவருக்கோ ஒருமாதம் முன்பே தெரிவிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு தனிநபர் முன்வரைவை சமர்ப்பிக்கும் நாள் குறிக்கப்பட்டு நாடாளுமன்ற அவையில் அது அறிமுகப்படுத்தப்படும். பொதுவாக வரைவு நிலையிலுள்ள முன்வரைவுகளின் மீது விவாதம் எதுவும் நிகழ்த்தப்படுவதில்லை ஏனென்றால் அது ஒரு அலுவல் சார்ந்த நடவடிக்கையாகும்.

2. முன்வரைவு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு இந்திய அரசிதழில் பிரசுரிக்கப்படும். சபாநாயகர் அல்லது அவைத்தலைவர் முதல் வாசிப்புக்கு முன்னரே சில முன்வரைவுகளை அரசிதழில் வெளியிட அனுமதிக்கலாம். அப்போது அந்த முன்வரைவை சமர்ப்பிப்பதற்கு எந்த தீர்மானமும் தேவையில்லை.

3. முன்வரைவின் முதல் வாசிப்பு நடைபெற்ற இரண்டு நாள் கால இடைவேளைக்கு பிறகு இரண்டாவது வாசிப்பு நடைபெறும். அந்த நிலையில் கீழ்க்கண்ட நான்கு நடைமுறைகளில் ஏதாவது ஒன்று பின்பற்றப்படும்.

- ❖ அந்த முன்வரைவு மன்றத்தின் பரிசீலனைக்காக உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம்.
- ❖ அது நாடாளுமன்ற தேர்வுக்குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கப்படலாம்.
- ❖ அது ஈரவைகளும் இணைந்த தேர்வுக்குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கப்படலாம் அல்லது
- ❖ பொதுமக்கள் கருத்துகளை அறிந்து கொள்ளுவதற்காக சுற்றுக்கு விடப்படலாம். முன்வரைவுகளை பரிசீலனைக்கு நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ளுவது மிக அரிதாகவே நிகழும்

முன்வரைவு சுற்றுக்கு விடப்பட்டால் (4-வது வழிமுறைப்படி) அவையின் சம்பந்தப்பட்ட செயலர் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மற்றும்

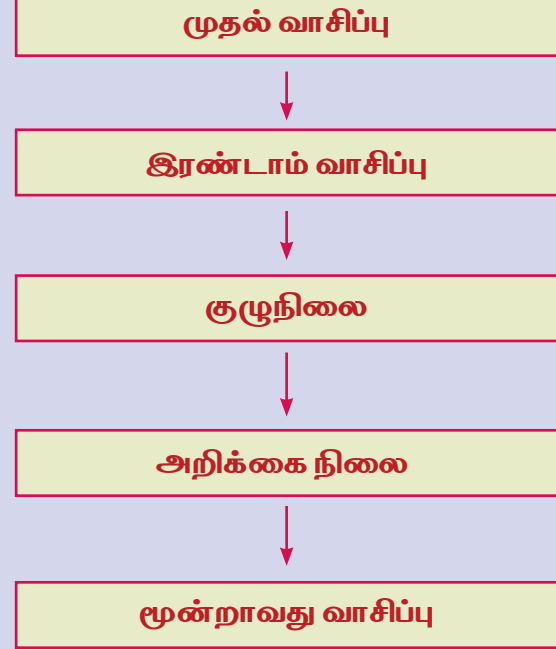
அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் மாநில அரசிதழ்களில் வெளியிடச்சொல்லி மாநில அரசுகளைக் கேட்டுக்கொள்ளுவார். அவ்வாறு பெறப்பட்ட கருத்துக்கள் உறுப்பினர்களிடையே சுற்றுக்கு விடப்படும்.

குழு நிலை

முன்வரைவு தேர்வுக்குழுவுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டால், அவையின் சபாநாயகர் அல்லது அவைத்தலைவர் அந்தக் குழுவின் ஒரு உறுப்பினரையும் மற்றும் தலைவரையும் நியமிப்பார். அக்குழு அந்த முன்வரைவை பரிசீலித்து அவைக்கு தனது அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும்.

செயல்பாடு - செயல்வழிப்படம்

ஒவ்வொரு சட்ட முன்வரைவும் கீழ்க்கண்ட நிலைகளை கடக்க வேண்டும்.

அறிக்கை நிலை

அறிக்கை நிலை என்பது மிக முக்கியமான ஒரு நிலையாகும். அதில்தான், அந்த முன்வரைவின் உட்கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் விவாதத்துக்கு உட்படுத்தப்படும். இந்த நிலையில் அந்த

அறிக்கை அசல் முன்வரைவு மற்றும் தேர்வுக்கமிட்டி அறிக்கையுடன் இணைத்து சுற்றுக்கு விடப்படும். அறிக்கை நிலை என்பது அந்த முன்வரைவுக்கு இறுதி வடிவம் கொடுப்பது. பிறகு அந்த முன்வரைவு மூன்றாவது வாசிப்புக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும். முன்வரைவு பெரும்பான்மை வாக்குகள் பெற்று நிறைவேற்றப்படும். மூன்றாவது வாசிப்பு என்பது நாடாளுமன்றத்தின் முறையான ஒப்புதல் பெறுவதற்கானதாகும்.

மூன்றாவது வாசிப்புக்குப் பிறகு ஏதாவது ஒரு அவையில் அந்த முன்வரைவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, அடுத்த அவைக்கு அது மாற்றப்பட்டு அங்கு மேற்கண்ட அனைத்து நிலைகளையும் கடந்து செல்லும். அடுத்த அவை அந்த முன்வரைவை அப்படியே மாற்றமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அனைத்து நிலைகளையும் கடந்த நிலையில் குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அது அனுப்பி வைக்கப்படும்.

அந்த முன்வரைவு முதலில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகும் அடுத்த அவையில் அது நிராகரிக்கப்படலாம். மாறாக முதல் அவையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத மாற்றங்களை அறிமுகம் செய்யலாம் அல்லது ஆறு மாத காலத்திற்கு திருப்பி அனுப்பாமல் நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளலாம். அம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் ஈரவைகளுக்குமிடையே அரசியல் சாசனம் முடக்கப்படலாம். அப்போது சபாநாயகர் அல்லது அவர் இல்லாத காலங்களில் துணை சபாநாயகர் ஈரவைகளின் கூட்டுக்கூட்டங்களுக்கு தலைமை ஏற்று நடத்துவார். இந்த முடக்கம் பெரும்பான்மையான வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட்டு, குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பிவைக்கப்படும். முன்வரைவுக்கு குடியரசுத்தலைவர் ஒப்புதல் அளித்தால் அது சட்டமாக்கப்பட்டுவிடும். ஆனால் குடியரசுத்தலைவர் அதை மறு பரிசீலனைக்காக திருப்பி அனுப்பி வைக்கலாம்.

அந்த முன்வரைவு மாற்றம் செய்யப்படாமல் அல்லது மாற்றம் செய்யப்பட்டு திரும்பவும் குடியரசுத்தலைவருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுமேயானால் குடியரசுத்தலைவர் அவரது ஒப்புதலை அளித்தே ஆக வேண்டும். இவ்வாறான சிக்கல் நிறைந்த காலம் அதிகம் பிடிக்கும் வழிமுறைகள், அவசர நிலையிலும் குறைபாடுகளுடனும், சட்டம் இயற்றப்படுவதை தடுக்கும் நோக்கத்தோடு பின்பற்றப்படுகிறது.

தனிநபர் சட்ட முன்வரைவு

அமைச்சர் அல்லாத உறுப்பினர்கள் தாக்கல் செய்யும் சட்ட முன்வரைவு தனிநபர் முன்வரைவு என்று அழைக்கப்படுகிறது. நாடாளுமன்றத்தில் ஆளுங்கட்சி மற்றும் எதிர் கட்சிகளைச் சேர்ந்த எவரும் தனிநபர் சட்ட முன்வரைவு கொண்டு வரலாம். தனிநபர் சட்ட முன்வரைவு என்பது அமைச்சரவையிலோ நிர்வாகத்திலோ உறுப்பினராக இல்லாத நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரால் முன்மொழியப்படுவது ஆகும். தனிநபர் சட்ட முன்வரைவு மீதான விவாதம் ஒரு வாரம் விட்டு ஒரு வாரம் வெள்ளிக் கிழமைகளில் பிற்பகல் 2 மணி முதல் 6 மணி வரை நடைபெறும்.

இந்த சட்ட முன்வரைவு கொண்டு வர ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாகவே முன்அறிவிப்பு தர வேண்டும். தனிநபர் முன்வரைவுகள் நிராகரிக்கப்பட்டாலும் அது ஆட்சியில் எந்த பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தாது. இதுவரை நாடாளுமன்றத்தில் 14 தனிநபர் சட்ட முன்வரைவு மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. கடைசியாக, தனிநபர் சட்ட முன்வரைவு நிறைவேற்றப்பட்ட ஆண்டு 1970. இவ்வாறு கொண்டு வரப்படும் தனிநபர் முன்வரைவுகளில் பெரும்பாலானவை வாசிக்கப்படுவதோ, விவாதிக்கப்படுவதோ, நிராகரிக்கப்படுவதோ கூட கிடையாது. அரசமைப்பு சட்டத்தில் திருத்தம் கோரும் முன்வரைவுகள் கூட தனிநபர் முன்வரைவுகளாக ஏற்கப்படலாம். ஆனால் நிதி முன்வரைவுகளை தனிநபர் சட்ட முன்வரைவாக கொண்டு வர முடியாது.

நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றிய தனிநபர் சட்டங்கள்

தலைப்பு	உறுப்பினர் பெயர்	அவை	நிறைவேற்றிய நாள்
1 இஸ்லாமிய வக்ஃபு வாரிய சட்ட முன்வரைவு 1952	சையத் முச்சமத் அகமத் காஷ்மீர்	மக்களவை	21.05.1954
2 இந்திய பதிவு (திருத்த)சட்ட முன்வரைவு 1955	எஸ்.கி.சமந்தா	மக்களவை	06.04.1956
3 நாடாளுமன்ற செயல்முறைகள் (வெளியீட்டு தடுப்பு) சட்ட முன்வரைவு 1956	பெரோஸ் காந்தி	மக்களவை	26.05.1956
4 குற்றச் செயல்முறை (திருத்த) சட்ட முன்வரைவு 1956	ரகுநாத் சிங்	மக்களவை	01.09.1956
5 பெண்கள் மற்றும் சிறார் நிறுவனங்கள் (உரிமம்) சட்ட முன்வரைவு 1954	காமலேடு மத்தி ஷா	மக்களவை	30.12.1956
6 குற்றச் செயல்முறை (திருத்த) சட்ட முன்வரைவு 1964	சுமத்திர ஜோசிக்	மக்களவை	26.12.1964
7 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஊதியங்கள், சலுகைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வரைவு	ரகுநாத் சிங்	மக்களவை	29.09.1964
8 இந்து திருமணம் (திருத்த) சட்ட முன்வரைவு 1968	திவான் சந்த் சர்மா	மக்களவை	20.12.1964
9 உச்சநீதிமன்றம் (உயர்மட்ட குற்ற விசாரணை விரிவாக்கம்) சட்ட முன்வரைவு 1968	ஆனந்த் நாராயண் முல்லா	மக்களவை	09.08.1970
10 பண்டைய, வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் அகழ்வாய்வுத் பகுதிகள் மற்றும் மிச்சங்கள் (தேசிய முக்கியத்துவ பிரகடனம்) சட்ட முன்வரைவு 1954	டாக்டர் ரகுநீர் சிங்	மாநிலங்களவை	15.12.1956
11 இந்து திருமணம் (திருத்த) சட்ட முன்வரைவு 1956	டாக்டர் சீதா பர்மாணந்த்	மாநிலங்களவை	20.12.1956
12 அனாதை இல்லங்கள் மற்றும் இதர அறக்கட்டளை இல்லங்கள் (மேற்பார்வை மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்ட முன்வரைவு 1960	கைகாஷ் பிகாரிலால்	மாநிலங்களவை	09.04.1960
13 கடல் சார் காப்பீடு சட்ட முன்வரைவு 1960	என்.பி.பர்கவா	மாநிலங்களவை	18.04.1963
14 இந்தியன் தண்டனைச் சட்டம் (திருத்தம்) சட்ட முன்வரைவு 1963	திவான். சமன்லால்	மாநிலங்களவை	07.09.1969

கடந்த மூன்று மக்களவைகளில் அறிமுகமான, விவாதிக்கப்பட்ட தனிநபர் முன்வரைவுகள்:

மக்களவை	அறிமுகமானவை	விவாதிக்கப்பட்டவை
13th LS	343	17
14th LS	328	14
15th LS	372	14

16வது மக்களவையில் 206 தனிநபர் முன்வரைவுகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இவற்றில் 6 மட்டுமே விவாதத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

மூன்றாம் பாலின நபர்கள் உரிமைகள் சட்ட முன்வரைவு 2014

மூன்றாம் பாலின நபர்கள் உரிமைகள் சட்ட முன்வரைவு திருச்சி சிவா அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட தனிநபர் சட்ட முன்வரைவு ஆகும். இந்தியாவில் மூன்றாம் பாலின மக்கள் சந்தித்து வரும் புறக்கணிப்புகளுக்கு முடிவுகட்ட இம்முன்வரைவு கோருகிறது.

2.4 சட்டமன்றத்தின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள்

இந்திய அரசமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையில், மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் சட்டரீதியான அதிகாரங்களும் செயல்பாடுகளும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் சட்டம் இயற்றுவதற்கான அதிகாரங்கள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அதிகாரங்கள் மூன்றாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. ஒன்றியப் பட்டியல்
2. மாநிலப் பட்டியல்
3. பொதுப் பட்டியல்

ஒன்றியப் பட்டியலில் அடங்கியுள்ள துறைகள் மீது சட்டங்களை இயற்றுவதற்கும், நடைமுறையில் உள்ள சட்டங்களை மாற்றுவதற்கும் பிரத்யேகமான அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்திடமே உள்ளது. மாநிலப் பட்டியலில் குறிப்பிட்டுள்ள துறைகள் மீது பிரத்யேகமான அதிகாரம் மாநிலச் சட்டமன்றத்திடமே உள்ளது. பொதுப் பட்டியலில் குறிப்பிட்டுள்ள துறைகள் மீது மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் சட்டம் இயற்றலாம். மத்திய அரசிற்கும் மாநில அரசிற்கும் இடையே முரண்பாடுகளின் போது மத்திய அரசின் அதிகாரமே மேலோங்கும். இந்த பட்டியலில் குறிப்பிடப்படாத எஞ்சியுள்ள அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடமே உள்ளது.

சாதாரண சட்ட முன்வரைவு மற்றும் நிதி சட்ட முன்வரைவுகளுக்கிடையேயான வேறுபாடுகள்

வ. எண்	சாதாரண சட்ட முன்வரைவு	நிதி சட்ட முன்வரைவு
1	இது மக்களவை அல்லது மாநிலங்களவை எதில் வேண்டுமானாலும் கொண்டு வரப்படலாம்.	இது மக்களவையில் மட்டுமே கொண்டுவரப்பட முடியும்.
2	இது அமைச்சர் அல்லது எந்த ஒரு உறுப்பினராலும் அறிமுகப்படுத்தப்படலாம்.	அமைச்சர் மட்டுமே இம்முன்வரைவை அறிமுகப்படுத்த முடியும்
3	குடியரசுத்தலைவரின் பரிந்துரையில்லாமலே இது அறிமுகப்படுத்தப்படலாம்.	குடியரசுத்தலைவரின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் மட்டுமே இது அறிமுகப்படுத்தலாம்
4	இதை மாநிலங்களவை திருத்தவோ நிராகரிக்கவோ முடியும்	இதை மாநிலங்களவை திருத்தவோ நிராகரிக்கவோ முடியாது. மாநிலங்களவை, அதன் பரிந்துரையுடனோ அல்லது பரிந்துரையில்லாமலோ மக்களவைக்கு இம்முன்வரைவை திருப்பி அனுப்ப வேண்டும். அதை மக்களவை ஏற்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம்.
5	எந்த முடிவும் எடுக்காமல் ஆறுமாத காலத்திற்கு மாநிலங்களவை இம்முன்வரைவை நிறுத்தி வைக்க முடியும்.	இம்முன்வரைவை 14 நாட்கள் வரை மட்டுமே மாநிலங்களவையில் வைத்திருக்க முடியும்.
6	இம்முன்வரைவு மக்களவையிலிருந்து வந்திருந்தாலும், அதற்கு மக்களவை சபாநாயகரின் சான்றளிப்பு தேவையில்லை.	மாநிலங்களவைக்கு இம்முன்வரைவு செல்லும்போது மக்களவை சபாநாயகரின் சான்றளிப்பு அவசியம்
7	ஈரவைகளும் ஏற்றுக் கொண்ட பிறகே இது குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்படும். இம்முன்வரைவை நிறைவேற்றுவதில், ஈரவைகளின் கருத்து வேறுபாட்டால் முடக்கம் ஏற்பட்டால், ஈரவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்திற்கு குடியரசுத்தலைவர் அழைப்பு விடுப்பார்.	மக்களவையில் மட்டுமே நிறைவேற்றினாலும்கூட இம்முன்வரைவு குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்படும். ஈரவைகளுக்கிடையே கருத்து வேறுபாடு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாததால் முடக்கம் ஏற்படாது, கூட்டுக் கூட்டத்திற்கும் வழிவகையில்லை.
8	மக்களவையில் இம்முன்வரைவு தோல்வி அடைந்தால், அரசாங்கம் பதவி விலக நேரிடும். (முன்வரைவு ஓர் அமைச்சரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே)	மக்களவையில் இம்முன்வரைவு தோல்வி அடைந்தால் அரசாங்கம் பதவி விலக வேண்டும்.
9	குடியரசுத்தலைவர் இம்முன்வரைவை நிராகரிக்க, மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு திருப்பி அனுப்ப முடியும்.	இதற்கு குடியரசுத்தலைவர் ஒப்புதல் அளிக்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம். ஆனால் மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு திருப்பி அனுப்ப முடியாது.

அதிகாரத்தின் வகைகள்

மத்திய பட்டியல்	மாநில பட்டியல்	பொதுப் பட்டியல்
1. பாதுகாப்பு	1. விவசாயம்	1. கல்வி
2. அணு சக்தி	2. காவல் துறை	2. விவசாய நிலங்களை தவிர சொத்து பரிமாற்றம்
3. வெளிநாட்டு (அயல்நாட்டு) விவகாரங்கள்	3. சிறைச்சாலை	3. வனத்துறை
4. போர் மற்றும் அமைதி உடன்படிக்கை	4. உள்ளாட்சி அரசாங்கம்	4. தொழிற்சங்கங்கள்
5. வங்கி சேவை	5. பொதுச் சுகாதாரம்	5. கலப்படம்
6. ரயில்வே	6. நிலம்	6. தத்தெடுப்பு மற்றும் வாரிசு தொடர்ச்சி
7. அஞ்சல் மற்றும் தந்தி	7. மது	
8. வான் வழிகள்	8. வர்த்தகம் மற்றும் வணிகம்	
9. துறைமுகங்கள்	9. கால்நடை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு	
10. வெளிநாட்டு வர்த்தகம்	10. மாநிலப் பொதுப்பணிகள்	
11. பணம் மற்றும் நாணயம்		

செயல்பாடு – விவாதம்

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சிறப்பான சலுகைகளும் ஊதியமும் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களின் செயல்திறன் குறைவாகவே உள்ளது: குடிமக்கள் அறிக்கை

❖ மக்களவையில் 2010-12 ஆம்

ஆண்டுகளில் 227 கூட்டத்தொடர்கள் 852 மணித்துளிகள் அலுவல் பணிகள் நடந்துள்ளது. அதாவது, ஒரு நாளுக்கு நான்கு மணி நேரத்துக்கும் குறைவாக.

❖ 2013 இல் ஆளுகை மற்றும் வளர்ச்சி

பற்றிய அறிக்கையை தேசிய சமூக கண்காணிப்பும் எனும் அமைப்பு வெளியிட்டது. அதில் உலகில் அதிக ஊதியம் மற்றும் சலுகைகள் பெறக்கூடிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பட்டியல் இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் உண்டு. ஆனால் நாடாளுமன்றத்தில் அவர்களது பணி பின்தங்கியே உள்ளது என்கிறது.

❖ சிங்கப்பூர், ஜப்பான் மற்றும் இத்தாலி போன்ற நாடுகளின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் மற்றும் சலுகைகளைவிட அதிகமாக இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இது பக்கத்து நாடான பாகிஸ்தான் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுவதைவிட நான்கரை மடங்கு அதிகமாகும். இது நம் நாட்டின் தனிநபர் வருமானத்தை போல் 68 மடங்கு உள்ளது.

2.5 திருத்தச்சட்டங்களுக்கான நடைமுறைகள் மற்றும் வழிமுறைகள்

இந்திய அரசமைப்பு, மாறும் காலச் சூழல் மற்றும் தேவைகளுக்கு பொருத்தமான வகையில் இருக்கும்படியும், அதேசமயம் அடிப்படை கட்டமைப்பு மாறாவண்ணம் இருக்குமாறும் ஒருதனித்துவமான அமைப்பை கொண்டுள்ளது. உறுப்பு 368, அரசமைப்புச் திருத்தச்சட்டத்தில் மாற்றம் கொண்டுவருவதைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. அந்த திருத்தச்சட்டத்தில் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள நாடாளுமன்றத்திற்கு உச்சபட்ச அதிகாரம் இருக்கிறது. அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டத்தை மேற்கொள்ளும் நடைமுறைகள் பின் வருமாறு:

1. அரசமைப்பிலுள்ள சில விதிகளில் திருத்தங்களை செய்ய, சிலவற்றை சேர்க்க, மாற்றியமைக்க அல்லது நீக்க, நாடாளுமன்றம் இந்த பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ள நடைமுறைகளின்படி செயல்படலாம்.
2. அரசமைப்பில் ஏற்படுத்தப்படும் திருத்தம், நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளிலும் ஒரு முன்வரைவாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, தனித்தனியாக ஒவ்வொரு அவையிலும், மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் 50 சதவீதத்திற்கு மேல் ஆதரவும், வாக்கு செலுத்தியவர்களின் எண்ணிக்கை, மூன்றில் இரண்டு பங்குக்கு குறையாதபெரும்பான்மை ஆதரவைப்பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டால், அது பின்னர் குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பி வைக்கப்படும்.
3. அந்த முன்வரைவு ஒவ்வொரு அவையிலும் ஒரு சிறப்பு பெரும்பான்மை பெற்று நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அதாவது அந்த அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் 50 சதவிகிதத்துக்கும் அதிகமான பெரும்பான்மை எண்ணிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டும். மற்றும் வருகை தந்து வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களின்

எண்ணிக்கையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு அவையும் தனித்தனியாக அந்த முன்வரைவை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஒருவேளை திருத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக ஈரவைகளுக்கிடையே கருத்து வேறுபாடு தோன்றுமென்றால் ஈரவைகளையும் இணைந்து நடத்துவதற்கான வழிமுறைகள் எதுவுமில்லை. ஒருவேளை முன்வரைவில் அரசமைப்பின் கூட்டாட்சி வகைமுறைகள் குறித்து ஏதேனும் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால், மொத்த மாநிலங்களின் எண்ணிக்கையில், பாதி மாநிலங்களின் தனிப்பெரும்பான்மை ஏற்படுத்தி அதாவது அத்தகைய சட்டமன்றங்களில் வருகை தந்து வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை தேவை.

4. நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளிலும் முறையாக நிறைவேற்றப்பட்டு மற்றும் தேவைப்பட்ட இடங்களில் அந்தந்த மாநிலச் சட்டமன்றங்களால் உறுதிசெய்யப்பட்ட பிறகு அந்த முன்வரைவு ஒப்புதலுக்காக குடியரசுத்தலைவருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அந்த முன்வரைவுக்கு ஒப்புதல் அளிக்காமல் இருப்பது அல்லது மறு பரிசீலனை செய்யுமாறு நாடாளுமன்றத்துக்கு திருப்பி அனுப்புவது போன்றவற்றை குடியரசுத்தலைவரால் செய்ய இயலாது. குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதல் பெறப்பட்ட பிறகு அது சட்டமாகிறது. (அதாவது ஒரு அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டம்) அரசமைப்பு விதிமுறைகளின் அடிப்படையில் அந்த சட்டம் திருத்தமடைகிறது.

திருத்தச்சட்டங்களின் வகைகள்

அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டங்களை மூன்று வழிகளில் மேற்கொள்ளலாம்:

1. நாடாளுமன்றத்தில் தனிப்பெரும்பான்மை
2. நாடாளுமன்றத்தில் சிறப்பு பெரும்பான்மை, மற்றும்

3. நாடாளுமன்றத்தில் சிறப்பு பெரும்பான்மை மற்றும் சரிபாதி மாநிலச் சட்டமன்றங்களால் ஏற்புறுதி செய்யப்படுவது.

1. நாடாளுமன்றத்தில் தனிப் பெரும்பான்மை:

உறுப்பு 368-இன்படி அரசமைப்பின் பெரும் எண்ணிக்கையிலான சட்ட விதிகள் நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளில் தனிப்பெரும்பான்மை மூலம் திருத்தி அமைக்கப்படலாம். விதிமுறைகள், பின்வருவனவற்றில் உள்ளடக்கம்:

- ❖ புதிய மாநிலங்களை அனுமதிப்பது மற்றும் உருவாக்குவது. மேலும் தற்போது இருக்கும் மாநிலங்களின் எல்லைகளை மாற்றி அமைப்பது, அவற்றின் பெயர்களில் மாற்றங்கள் செய்வது.
- ❖ மாநிலங்களில் மேலவையை உருவாக்குவது அல்லது நீக்குவது.
- ❖ குடியரசுத்தலைவர், மாநில ஆளுநர், சபாநாயகர், நீதிபதிகள் போன்றோருக்கு அரசமைப்பு இரண்டாம் அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஊதியம், படிகள், சிறப்புச் சலுகைகளை நிர்ணயிப்பது.
- ❖ நாடாளுமன்றத்தில் அமர்விற்கு குறைந்த பட்ச உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை முடிவு செய்வது.
- ❖ நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான ஊதியம் மற்றும் படிகள் நிர்ணயிப்பது.
- ❖ நாடாளுமன்ற நடைமுறை விதிகளை உருவாக்குதல்.
- ❖ நாடாளுமன்றம், நாடாளுமன்றக் குழுக்கள் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் சிறப்பு உரிமைகள்.
- ❖ நாடாளுமன்றத்தில் ஆங்கில மொழி பயன்பாடு.
- ❖ உச்ச நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை முடிவு செய்தல்.
- ❖ உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேலும் அதிக அதிகாரம் வழங்குதல்.

- ❖ அலுவல் ஆட்சி மொழியை பயன்படுத்துதல்.
- ❖ குடியரிமை அளித்தல் மற்றும் ரத்து செய்தல்.
- ❖ நாடாளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்ற தேர்தல்கள்.
- ❖ தொகுதிகளின் எல்லைகளை வரையறுத்தல்.
- ❖ ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி.
- ❖ ஐந்தாம் அட்டவணை-பட்டியலின் மற்றும் பழங்குடி இன பகுதிகளை நிர்வகித்தல்.
- ❖ ஆறாம் அட்டவணை-பழங்குடி இன பகுதிகளை நிர்வகித்தல்.

நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்பு பெரும்பான்மை மூலமாக

அரசமைப்பின் பெரும்பாலான சட்ட விதிகள் நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்பு பெரும்பான்மை மூலம் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும். அதாவது ஒவ்வொரு அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை (அதாவது 50 சதவிகிதத்துக்கும் அதிகமாக) மற்றும் ஒவ்வொரு அவையிலும் வருகை தந்து வாக்களிக்கும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் குறைந்தபட்சமாக மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை. அவையின் மொத்த உறுப்பினர்கள் என்று குறிப்பிடுவது அவையில் உள்ள மொத்த இடங்களின் எண்ணிக்கையாகும்.

மூன்வரைவின் மூன்றாவது வாசிப்பின் போது இந்த சிறப்பு பெரும்பான்மை தேவைப்படும்.

- (i) அடிப்படை உரிமைகள்
- (ii) அரசுக்கொள்கைகளை வழி நடத்தும் நெறிமுறைகள் மற்றும்
- (iii) முதல் மற்றும் மூன்றாவது பிரிவுகளில் குறிப்பிடப்படாத மற்ற விதிமுறைகள். இவற்றில் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளும்போது மேற்கண்ட வழிமுறை பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்பு பெரும்பான்மை மூலம் திருத்தம் செய்தலும் மற்றும் மாநிலங்களின் ஒப்புதலும்.

குடியரிமையின் கூட்டாட்சி அமைப்புடன் தொடர்புடைய அரசமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்பு பெரும்பான்மை மற்றும் 50% மாநிலச் சட்டமன்றங்களின் தனிப்பெரும்பான்மை ஒப்புதலுடன் திருத்தியமைக்கப்படலாம். மாநிலங்கள் முன்வரைவுக்கு தனது ஒப்புதலை அளிக்க எந்த விதமான கால வரையறையும் கிடையாது. இந்த வகையில் கீழ்க்கண்ட விதிமுறைகள் திருத்தி அமைக்கப்படலாம்.

- ❖ குடியரசுத்தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தல் மற்றும் அதன் முறைகள்.
- ❖ மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் நிர்வாக அதிகாரத்தின் விரிவாக்கம்.
- ❖ உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள்.
- ❖ மத்திய மற்றும் மாநிலங்களிக்கிடையில் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தை பகிர்ந்தளித்தல்.
- ❖ ஏழாவது அட்டவணையில் அடங்கியுள்ள எந்த ஒரு பட்டியலும்.
- ❖ நாடாளுமன்றத்தில் மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவம்.
- ❖ அரசமைப்பு மற்றும் அதன் நடைமுறைகளை திருத்தியமைக்கும் நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரம். (உறுப்பு-368)

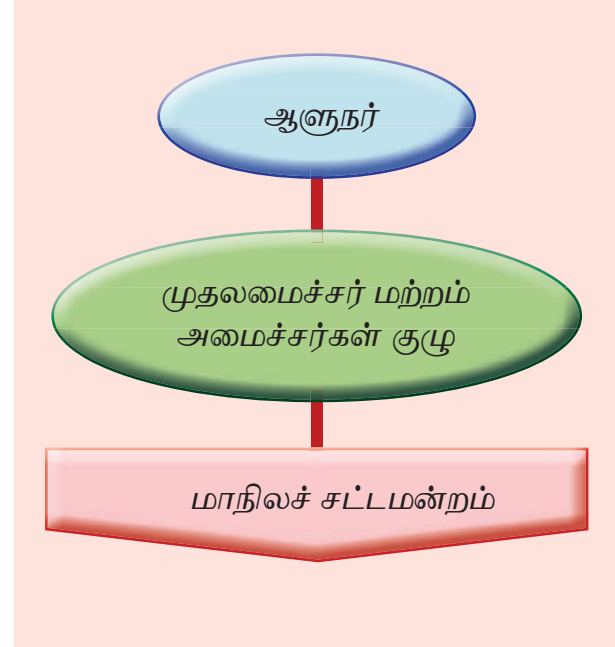
2.6 மாநிலச் சட்டமன்றம்: கட்டமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் செயல்பாடுகள்

மாநிலச் சட்டமன்ற கட்டமைப்பு

அரசமைப்பின் கூட்டாட்சி கட்டமைப்பில் மாநிலங்கள் இரண்டாவது அடுக்கில் இருக்கிறது. ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலங்களுக்கு தனி அரசமைப்பு இருப்பதால்

அவற்றைத் தவிர மற்ற மாநிலங்களை ஆட்சி செய்யும் விதிமுறைகள் அரசமைப்பு VI பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 152-லிருந்து 237 வரையிலான மாநிலச் சட்டமன்றங்கள் குறித்து முழுமையாக விளக்குகிறது. மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் மக்கள் மன்றமாக சட்டசபை மட்டுமே அமையப்பெற்றிருந்தால் அது சட்டபேரவை என்று அழைக்கப்படும்.

பெரும்பாலான அதிகாரங்களும் மற்றும் செயல்பாடுகளும் கிட்டத்தட்ட ஒன்றியச் சட்டமன்ற அமைப்பைப் போன்றதே. சட்டமன்றம் மாநிலச் சட்டசபை மற்றும் சட்டமேலவை இரண்டையும் கொண்டிருக்கும்.

ஆளுநர்

மாநில நிர்வாகத்தின் அரசமைப்புத் தலைவராக ஆளுநர் இருப்பார். மற்றும் மாநிலத்தின் செயல் அதிகாரம் ஆளுநரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும். மாநிலத்தில் அனைத்து செயல்திட்ட நடவடிக்கைகளும் ஆளுநரின் பெயராலேயே நடைபெற வேண்டும். மாநிலத்தின் ஆளுநர் குடியரசுத்தலைவரால் நியமிக்கப்படுவார். ஆளுநர் ஐந்தாண்டு காலம் பதவியிலமர்த்தப்படுவார். அல்லது குடியரசுத்தலைவர் விரும்பும் காலம் வரை

பதவியிலிருப்பார்; அல்லது வேறொருவர் பதவியில் அமர்த்தப்படும்வரை பதவியில் இருப்பார். ஆளுநராக பதவியில் அமர்த்தப்படுவதற்கான தகுதி அவர்/அவள் இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும். இலாபம் ஈட்டும் பதவி எதுவும் வகிக்கக் கூடாது. மேலும் 35 வயது நிரம்பியவராக இருக்க வேண்டும். ஆளுநர் ஒரு முறைக்கு மேல் பதவியிலமர்த்தப்படலாம். அவசர தேவைக்காக (உடனடி) அல்லது ஒரு மாற்று ஏற்பாடாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு ஆளுநராக பதவியில் இருக்கலாம்.

ஆளுநரின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்

ஒரு மாநில ஆளுநர் குடியரசுத்தலைவரைப் போலவே ஆட்சித்துறை, சட்டமன்றம், நீதித்துறை மற்றும் அவசரகால அதிகாரங்களைக் கொண்டிருப்பார். ஆளுநரின் நிர்வாக அதிகாரத்தில் அமைச்சரவை நியமனம், மாநில அரசுத் தலைமை வழக்குரைஞர், மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைய உறுப்பினர்கள் நியமனம், மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்துக்கு ஆங்கிலோ-இந்திய இனத்திலிருந்து உறுப்பினர்களை நியமிப்பது போன்றவைகளும் அடங்கும். இலக்கியம், அறிவியல், கலை கூட்டுறவு இயக்கம் ஆகியவற்றில் சிறப்பு அறிவு படைத்தவர்களை மேலவை உறுப்பினர்களாக காலியாக இருக்கும் இடங்களில் நியமிக்கும் அதிகாரம் பெற்றவர்.

மேலும் ஆளுநர் மக்களவையின் மொத்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் 1/6 பங்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கமுடியும். ஆளுநர் "தன் விருப்புரிமைக்கு" ஏற்ப சிறப்பு அரசமைப்புக் கடமைகளை நிறைவேற்றும் அதிகாரம் கொண்டவர். அவ்வப்போது குடியரசுத்தலைவர் வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில் அவரது சிறப்பு கடமைகளை அதிகார பூர்வமாக நிறைவேற்றலாம். சில எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்களில் ஆளுநர் அமைச்சரவை ஆலோசனைகள் இன்றி

செயல்படலாம். மேலும் ஆளுநர் மத்திய அரசு மற்றும் மாநில அரசுகளிடையே பாலமாக செயல்படுகிறார். மாநிலத்தின் நிகழ்வுகளை ஆளுநர் உடனுக்குடன் குடியரசுத்தலைவருக்கு தெரிவிப்பார்.

ஆளுநர் மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் ஒரு அங்கமாவார். ஆளுநரின் சட்ட அதிகாரம் சட்டமன்றத்தில் உரையாற்றுதல், மற்றும் செய்திகள் அனுப்புதல், சட்டமன்றத்தை கூட்டுதல், கூட்டத்தொடரை ஒத்திவைத்தல் மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்றத்தைக் கலைத்தல் ஆகியவையாகும். எந்த ஒரு முன்வரைவும் சட்டமாக இயற்றப்படுவதற்கு ஆளுநரின் ஒப்புதல் தேவை. ஆளுநரின் மறுப்புரிமை அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு:

1. அவர் ஒப்புதல் அளிப்பதை நிறுத்தி வைக்கலாம் அப்போது அது சட்டமாவது தவிர்க்கப்படும்
2. முன்வரைவைத் தவிர்த்து எந்த ஒரு முன்வரைவையும் மறு பரிசீலனைக்காக மாநிலச் சட்டமன்றத்துக்கு திருப்பி அனுப்பலாம். இதில் அவர்/அவள் மறுப்புரிமை அதிகாரத்தை இரண்டாவதுமுறை பயன்படுத்த முடியாது. மாநிலச் சட்டமன்றம் திருத்தியோ அல்லது திருத்தாமலோமீண்டும் அந்த முன்வரைவை நிறைவேற்றி திரும்ப அனுப்பும் பட்சத்தில் அதற்கு ஒப்புதல் அளிப்பதைத் தவிர அவருக்கு வேறு வழியில்லை.
3. ஆளுநர், தேவை என்று கருதினால் ஒரு முன்வரைவை குடியரசுத்தலைவரின் கருத்துக்காக நிறுத்திவைக்கலாம்

ஆளுநரின் நீதித்துறை அதிகாரம் என்பது, மாநிலத்தின் செயல்திகாரத்துக்கு உட்பட்ட எந்த ஒரு குற்றத்துக்காகவும் எந்த ஒரு சட்டத்தின் தொடர்பாகவும் தண்டிக்கப்பட்ட ஒரு நபருக்கு மன்னிப்பளிப்பது, தண்டனையை நிறுத்தி வைப்பது, தாமதப்படுத்துவது, தண்டனையைக் குறைப்பது போன்றவையாகும். இருப்பினும், ஆளுநருக்கு மாநில உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளை பணியமர்த்தும் அதிகாரம் கிடையாது. ஆனால் இந்த

விவகாரத்தில் குடியரசுத்தலைவர் அவரிடம் ஆலோசிக்க வேண்டிய உரிமையைக் கொண்டவர். உயர் நீதிமன்றம் மற்றும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளை பணியில் அமர்த்தும் அதிகாரம் இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் அதிகாரத்தின் கீழ் வருகிறது.

குடியரசுத்தலைவருக்கு இருப்பதைப் போன்ற அவசரகால அதிகாரங்கள் ஆளுநருக்கு கிடையாது. ஆனால் அரசியல் சாசன சீர்குலைவு அல்லது மாநிலத்தில் ஏதாவது நெருக்கடி நேரும்போது குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சி அமல்படுத்த ஆலோசனை வழங்கி ஆளுநர் குடியரசுத்தலைவருக்கு அறிக்கை அனுப்பலாம். அவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் ஆளுநர் குடியரசுத்தலைவரின் முகவராக செயல்படுகிறார். அப்போது 356 - உறுப்பின்படி மாநில அரசுப் பணிகளை அவர் மேற்கொள்ள முடியும்.

2.7 முதலமைச்சர் தலைமையில் அமைந்த அமைச்சரவைக் குழு

முதலமைச்சரின் நிலை

அமைச்சர்கள் குழு மற்றும் அமைச்சரவையின் தலைவராக முதலமைச்சர் உள்ளார். நடைமுறையில், அவர் மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகத் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் சட்டசபையின் தலைவராகவும் இருக்கிறார். இந்திய அரசமைப்பின் 164 (1) உறுப்பின் படி மாநிலத்தின் முதல்வர் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

முதலமைச்சரின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்

மாநிலத்தின் உண்மையான நிர்வாகத் தலைவராக, முதலமைச்சர் பெருமளவில் அதிகாரங்களைப் பெறுகிறார் மற்றும் பல பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுகிறார். முதலமைச்சரின் பணிகள் பின்வருமாறு.

(i) அமைச்சர்கள் குழுவின் தலைவர் என்கிற முறையில், முதலமைச்சர். அதிக அதிகாரம் கொண்டவர். அமைச்சரவையின் பிற

அமைச்சர்களை நியமனம் செய்வதற்கு ஆளுநருக்கு பரிந்துரை வழங்குகிறார். மேலும் அமைச்சர்களை பதவி நீக்கம் செய்ய அவருக்கு உரிமை உள்ளது.

(ii) அமைச்சரவை கூட்டங்களுக்கு அவர் தலைமை தாங்குகிறார், மேலும் அரசாங்கத்தின் முக்கிய கொள்கை முடிவுகளை எடுக்கிறார்

(iii) அவர் அமைச்சர்கள் மற்றும் ஆளுநருக்கு இடையேயான ஒரே ஒரு இணைப்பாகச் செயல்படுகிறார். நிர்வாகம் மற்றும் சட்டங்கள் தொடர்பாக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்த அமைச்சரவையின் அனைத்து முடிவுகளையும் ஆளுநரிடம் தெரிவிக்கிறார்.

(iv) சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வரவேண்டிய அனைத்து ஆவணங்கள், முன்வரைவுகள், தீர்மானங்கள் போன்றவற்றையும் அவர் பரிசீலனை செய்கிறார்.

(v) அனைத்து முக்கிய நியமனங்களையும் ஆளுநரே செய்வதாக எழுத்தில் இருந்தாலும், நடைமுறையிலும் அத்தகைய நியமனங்கள் அனைத்துமே முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின்படியே செய்யப்படுகின்றன.

மாநில அமைச்சர்கள் குழு

அறிமுகம்

ஆளுநருக்கு உதவியாக ஆலோசனை வழங்க முதலமைச்சர் தலைமையில் அமைச்சர்கள் குழு நியமிக்கப்படுவதைப்பற்றி அரசமைப்பின் 163 (1)-வது உறுப்பு குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் அரசமைப்பு விதிகளின்படி, நெருக்கடிச் சூழலில் ஆளுநர் நேரடியாக ஆட்சியை மேற்கொள்ள இயலும்.

மத்திய அமைச்சர்கள் குழுவை போன்றே மாநில அமைச்சரவைக் குழுவும் அமைக்கப்படுகிறது. சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை பலம் கொண்ட கட்சியின் தலைவரோ அல்லது கூட்டணி கட்சிகளின் தலைவரோ முதலமைச்சராக ஆளுநரால்

நியமிக்கப்படுகிறார். அமைச்சரவைக்கு முழுவில் உள்ள அனைத்து அமைச்சர்களும் முதலமைச்சரின் அறிவுரையின்படி ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

செயல்பாடு

தமிழ்நாட்டில் இதுவரை முதலமைச்சர்களின் பட்டியலை தயாரிக்கவும்.

- ❖ அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய நலத்திட்டங்களைப் பற்றிக் கூறவும்.
- ❖ உங்களுக்கு பிடித்தமான முதலமைச்சரைப் பற்றி சில வரிகள் எழுதவும்.
- ❖ உங்கள் மாநிலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள பெண்களுக்கான பிரத்தியேக நலத்திட்டங்களைக் கூறவும்.

மாநில அமைச்சரவையின் பதவிக்காலம்

அரசமைப்பின்படி ஆளுநரின் விருப்பம் உள்ளவரை அமைச்சர்கள் பதவியில் தொடரலாம். ஆனால் நடைமுறையில் முதலமைச்சரின் விருப்பமுள்ளவரை அமைச்சர்கள் பதவியில் தொடர்வர். ஏனெனில் முதலமைச்சரின் பரிந்துரைப்படியே ஆளுநர் அமைச்சர்களை நியமிக்கவும், பதவி நீக்கம் செய்யவும் செய்கிறார். எனவே அமைச்சர்கள் தனித்தனியாகவும் கூட்டாகவும் முதலமைச்சருக்குப் பொறுப்பானவர்கள் ஆவர்.

2.8 மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் குழுக்கள் மற்றும் அதிகாரிகளும்

மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் சபாநாயகர்

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் சபாநாயகர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். சட்டமன்றத்தை தலைமை தாங்கி நடத்துகிறார். சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காக்கவும், கண்ணியத்தை கடைபிடித்து நடக்கவும் மற்றும் அதன் நடவடிக்கைகளின் போது உறுப்பினர்களை கேள்வி கேட்கவும் அனுமதிக்கிறார். முக்கியமான விஷயங்களில் மற்றும் நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் நிதி ஒதுக்கீடு சமயங்களில் பேச அனுமதிப்பது

போன்ற கடமைகளையும் அதிகாரங்களையும் பெற்றவராவார். அரசியல் சாசனத்திலுள்ள விதிகள், சட்டமன்ற நடைமுறை விதிகள், பேரவைக்குள் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளின் முன்மாதிரிகள் ஆகியவற்றின் பொருள் விளக்குவது சபாநாயகர்தான். சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளின் போது விதிகள் நடைமுறைகள் மற்றும் ஒழுங்கு முறைகள் மீறப்படுமேயானால் சட்டமன்றச் கூட்டத்தொடரை ஒத்திவைக்கவும், தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கவும் மற்றும் மீண்டும் தொடரச் செய்யவும் மற்றும் கூட்டுத்தொடரில் பங்குபெறாமல் உறுப்பினர்களை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கவும் சபாநாயகருக்கு அதிகாரம் உண்டு. சட்டமன்றம் நடைபெறும்பொழுது சபாநாயகர் பொதுவாக நடுநிலை மற்றும் பாரபட்சமின்மையை மேற்கொள்ளுவார். ஒரு முன்வரைவு, மற்றும் தீர்மானத்தின் மீது முடிவெடுக்க முடியாமல் வாக்கு சமநிலையிலிருந்தால் சபாநாயகரின் வாக்கு மிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. உறுப்பினர்களின் நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்துவதில் மற்றும் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்து அல்லது சட்டமன்றத்தில் ஒழுங்கை பராமரிப்பது ஆகியவற்றில் சபாநாயகரின் முடிவே இறுதியானது. அம்மாதிரி விஷயங்களில் சபாநாயகரின் நடவடிக்கைகளில் நீதிமன்றம் குறுக்கிடமுடியாது. அனைத்து குழுக்களின் தலைவர்களையும் சபாநாயகர்தான் நியமிக்கிறார் மற்றும் அவர்களின் செயல்பாடுகளையும் மேற்பார்வையிடுகிறார். துணை சபாநாயகர்

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தங்களில் ஒருவரை துணை சபாநாயகராக தேர்ந்தெடுப்பார்கள். சபாநாயகர் அவையில் இல்லாத பொழுது, துணை சபாநாயகர், சபாநாயகரின் கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் செயல்படுத்துவார், அவைக்குத் தலைமை தாங்குவார். துணை சபாநாயகருக்கு, சபாநாயகருக்கு சமமான அதிகாரங்கள் அவைக்குள் உண்டு. சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் இருவரும்

அவையில் இல்லாத பொழுது, அவையில் உள்ள மூத்த உறுப்பினர் யார் வேண்டுமானாலும் அவைக்குத் தலைமை தாங்கலாம்.

நாடாளுமன்றக் குழுக்கள்

நாடாளுமன்றக் குழுக்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். நிலைக் குழுக்கள் மற்றும் தற்காலிகக் குழுக்கள். நிலைக் குழுக்கள், நிரந்தரமானவையாகும், தொடர்ந்து பணியில் இருக்கும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதிதாக உருவாக்கப்படும். ஆனால் தற்காலிக குழுக்கள் நிரந்தரமானவை அல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட பணிக்காக உருவாக்கப்படும். அப்பணி நிறைவடைந்தவுடன் அவை கலைக்கப்படும்.

நிலைக் குழுக்கள்

நிலைக் குழுக்கள் அவற்றின் தன்மைக்கேற்ப ஆறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. நிதிக் குழுக்கள்

- அ) பொதுக் கணக்குக் குழு
- ஆ) மதிப்பீட்டுக் குழு
- இ) பொதுத்துறை நிறுவனக் குழு

2. துறைசார் நிலைக் குழுக்கள்

3. விசாரணைக் குழுக்கள்

- அ) மனுக்கள் குழு
- ஆ) சிறப்புரிமைக் குழு
- இ) நன்னெறிக் குழு

4. கண்காணிப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டுக் குழுக்கள்

- அ) அரசாங்க உத்தரவாதங்களுக்கான குழு
- ஆ) துணைச் சட்டங்களுக்கான குழு
- இ) அட்டவணையில் எழுத்தப்பட்ட ஆவணங்களின் குழு
- ஈ) பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலனுக்கான குழு
- உ) பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தலுக்கான குழு

ஊ) ஆதாயம் தரும் பதவிகளுக்கான இணைக் குழு

5. அவையின் தினசரி

அலுவல்களுக்கான குழுக்கள்

- அ) அலுவல் ஆலோசனைக் குழு
- ஆ) தனிநபர் முன்வரைவு மற்றும் தீர்மானங்களுக்கான குழு
- இ) விதிகள் குழு
- ஈ) சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் வராத உறுப்பினர்கள் குழு

6. சேவை குழு (உறுப்பினர்களுக்கு வசதிகள் மற்றும் சேவைகள் தொடர்பான குழு)

- அ) பொது தேவைகள் குழு
- ஆ) அவை குழுக்கள்
- இ) நூலகக் குழு
- ஈ) உறுப்பினர்களுக்கான ஊதியம் மற்றும் மற்ற படிக்களுக்கான இணைக் குழு

தற்காலிகக் குழுக்கள்

தற்காலிகக் குழுக்கள் இரண்டு வகைப்படும். அவை, விசாரணைக் குழு மற்றும் ஆலோசனைக் குழு.

மதிப்பீட்டுக் குழு: பரிசோதகருக்கும் மதிப்பீட்டாளருக்கும் அறிவுறுத்துவது மற்றும் பொருளாதாரம் சார்ந்த கொள்கைகள், மாற்றுக் கொள்கைகள், நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள், மதிப்பீடு ஆய்விலுள்ள வெவ்வேறு திட்டத்திற்காக மாநிலத்திற்கு உள்ளும் வெளியிலும் பயணம் மேற்கொள்வது போன்ற விசயங்களில் பரிந்துரை அளிப்பது ஆகியவை இக் குழுவின் முக்கிய பொறுப்புகளாகும்

பொதுக் கணக்குக் குழு: மாநிலத்தின் ஒதுக்கீட்டுக் கணக்குகளையும் இந்திய அரசுக் கணக்குத் தணிக்கைத் தலைவரின் (குடிசார்) அறிக்கையையும் ஆய்வு செய்வதே குழுவின் முக்கியப் பணி. மேலும் வருவாய் பற்றுச்சீட்டுகளும், பணப்பட்டுவாடாவும் எந்த

சேவைக்காக அல்லது பயன்பாட்டிற்காக கணக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்த கணக்கு தொடர்புடையதாக பற்றுரிமை உள்ளதா என்றும் சரிபார்ப்பதே இந்த குழுவின் வேலை. **பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் குழு:** தணிக்கை அறிக்கை கணக்குகளையும் பொதுத்துறை நிறுவனக் கணக்குகளையும் அவ்வப்போது ஆய்வு செய்வதற்காக இந்தக் குழு உள்ளது. மேலும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் தன்னாட்சியையும் பயன்திறனையும் இந்தக் குழு ஆய்வு செய்கிறது. மேலும் நல்ல வியாபாரக் கொள்கைகளையும் மதிநுட்ப வணிக நடைமுறைகளையும் பின்பற்றி பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் அலுவல்கள் நடைபெறுகிறதா என்று கருத்தில் கொள்கிறது. மேலும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் குறித்த இந்திய அரசுக் கணக்குத் தணிக்கைத் தலைவரின் அறிக்கைகளை இந்தக் குழு ஆய்வு செய்கிறது. மேலும் நிறுவனங்களின் செயல்பாட்டை ஆய்வு செய்து அதிகாரிகளிடம் விசாரித்து நிறுவனங்களின் சம்பந்தப்பட்ட ஆதாரத்தைப் பெற்று இந்தக் குழு அவைக்கு பரிந்துரைகளை அளிக்கிறது.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **ஓரவை:** ஒரு சட்டப்பேரவையை மட்டுமே மக்களவையாக கொண்டுள்ள தேசிய சட்டமன்றம் ஓரவை என்று அழைக்கப்படும்.
- ❖ **ஈரவை:** சட்டமன்றப் பேரவை மற்றும் சட்டமன்ற மேலவை கொண்டுள்ள சட்டமன்ற அமைப்பு ஈரவை முறை என்று அழைக்கப்படும்.
- ❖ **உறுப்பினர்களின் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை:** மக்களவை மாநிலங்களவைக் கூட்டத்தொடர்களை நடத்துவதற்கு மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் குறைந்தபட்சம் பத்தில் ஒரு பங்கு எண்ணிக்கை இருக்க வேண்டும்.
- ❖ **சட்டமுன்வரைவு:** ஒரு சட்டம், அது சட்டமாவதற்கு முந்தைய நிலையில் இது

பரிசீலனைக்காக நாடாளுமன்றத்தில் "சட்ட முன் வரைவு வராக" முன்மொழியப்படுகின்றது. அந்த சட்ட முன்வரைவை அரசமைப்புக் கட்டமைப்புக்குள் முழுமையாக அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஒரு முழுமையான விவாத்திற்கு நாடாளுமன்றம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

- ❖ **திருத்தச்சட்டம்:** இந்திய அரசமைப்புக்கோட்பாட்டின் அடிப்படை கோட்பாட்டை மாற்றாமல் மாறும் நிலைமைகள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு சமகாலத்திற்கு ஏற்ப தனித்துவத்தை இந்திய அரசியமைப்பு கொண்டுள்ளது. நடைமுறையில் உள்ள சட்டங்களை திருத்துவது அல்லது மாற்றுவது சட்டத் திருத்தம் ஆகும்.
- ❖ **கண்டன தீர்மானம்:** குடியரசுத்தலைவர், குடியரசுத் துணைத்தலைவர், உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ஆகியோரை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கான வழி முறையே கண்டன தீர்மானம் ஆகும்.
- ❖ **கேள்வி நேரம்:** ஒவ்வொரு நாளும் அவை தொடங்கியதும் முதல் ஒரு மணி நேரம் உறுப்பினர்களின் கேள்விகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது.
- ❖ **உறுப்பினர்களுக்கான விலக்களிப்புகள்:** அவையின் எல்லைக்குள் கைதுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு
- ❖ **கூட்டுக் கூட்டத்தொடர்:** சிறப்பு நிகழ்வுகள் அல்லது சில சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈரவைகளுக்கு இடையே கருத்து வேற்றுமை ஏற்படும் சமயங்களில் நாடாளுமன்றத்தை சபாநாயகர் கூட்டுவதையே கூட்டுக் கூட்டத்தொடர் என்று அழைக்கிறோம்.
- ❖ **கூட்டத்தொடர்:** சட்டமுன் வரைவுகளுக்கான ஒப்புதல் அளித்தல், தீர்மானங்கள் ஆகியவை போன்ற பல்வேறு

செயல்குறிப்புக்கள் குறித்து விவாதம் நடத்துவதற்காக, திட்டமிடப்பட்ட ஒரு கால வரையறையில் நாடாளுமன்றம் கூடுவதைத்தான் ஒரு கூட்டத்தொடர் என்று அழைக்கிறோம்.

❖ நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம்: பிரதமர் / முதலமைச்சர் அரசாங்கத்திற்கு தலைமைத் தாங்குவதற்காக மக்களவை/

சட்டமன்றத்தில் உள்ள பெரும்பாலான உறுப்பினர்களின் ஆதரவு மற்றும் நம்பிக்கையை பெருவதற்கான வழிமுறையாகும். ஒருவேளை அந்த தீர்மானம் வெற்றி பெற்றால், மொத்த அரசாங்கமும் வெளியேற நேரிடும், புதிய தேர்தலை சந்திக்க நேரிடும்.

மதிப்பீடுதல்

I. சரியான பதிலை தேர்வு செய்யவும்

1. சட்டமன்றம் என்பது _____

- அ) சட்டம் இயற்றுகின்ற உச்ச அமைப்பு ஆ) உயர் நீதிமன்றம்
இ) நாடாளுமன்றம் ஈ) சட்ட ஆணையம்

2. தேசிய சட்டமன்றம் _____ என்று அழைக்கப்படும்

- அ) உச்ச நீதிமன்றம் ஆ) உயர் நீதிமன்றம்
இ) நாடாளுமன்றம் ஈ) சட்டமன்ற பேரவை

3. இந்தியாவில் நாடாளுமன்றம் _____ கொண்டுள்ளது

- அ) குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் பிரதமர்
ஆ) குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் மாநிலங்களவை
இ) குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் மக்களவை
ஈ) குடியரசுத்தலைவர், மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவை

4. மக்களவை உறுப்பினர்கள் _____ ஆல் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறார்கள்.

- அ) நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளிலுள்ள மக்கள்
ஆ) மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்
இ) குடியரசுத்தலைவரால் நியமனம்
ஈ) மேற்கண்ட எவரும் இல்லை

5. உச்ச நீதிமன்ற மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளை பதவி நீக்கம் செய்யும் முறை _____ என்று அழைக்கப்படுகிறது.

- அ) கண்டன தீர்மானம் ஆ) பதவி நீக்கம்
இ) இடை நீக்கம் ஈ) பதவி விலகல்

6. மாநிலங்களவையின் தலைவர் யார்?

- அ) சபாநாயகர் ஆ) பிரதமர்
இ) குடியரசுத்தலைவர் ஈ) குடியரசுத் துணைத்தலைவர்

7. அரசாங்கத்தின் தலைவர்_____
- அ) குடியரசுத்தலைவர்
ஆ) பிரதமர்
இ) சபாநாயகர்
ஈ) குடியரசுத் துணைத்தலைவர்
8. அரசின் தலைவர்_____
- அ) குடியரசுத்தலைவர்
ஆ) பிரதமர்
இ) சபாநாயகர்
ஈ) குடியரசுத் துணைத்தலைவர்
9. மாநிலங்களவை _____ உரிமைகள் மற்றும் நலன்கள் பாதுகாக்கும் நிறுவனமாகும்
- அ) நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்
ஆ) குடியரசுத்தலைவர்
இ) மாநிலங்கள்
ஈ) குடியரசுத் துணைத்தலைவர்
10. மாநிலங்களவை உறுப்பினர் _____ தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.
- அ) மக்கள்
ஆ) அந்தந்த மாநிலத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால்
இ) கட்சிகளின் நியமனம் மூலம்
ஈ) குடியரசுத்தலைவரின் நியமனம்
11. மாநிலங்களவையின் அலுவல் வழி தலைவர் யார்?
- அ) இந்திய குடியரசுத்தலைவர்
ஆ) இந்திய குடியரசுத் துணைத்தலைவர்
இ) இந்திய பிரதமர்
ஈ) சபாநாயகர்
12. நாடாளுமன்றத்தின் எந்த அவை, நாடாளுமன்றத்தின் நிரந்தர அவையாக அறியப்படுகிறது.
- அ) மக்களவை
ஆ) மாநிலங்களவை
இ) அமைச்சரவை
ஈ) அமைச்சர்கள் குழு
13. நாடாளுமன்றத்தின் எந்த அவை நிதி முன்வரைவை (சட்டமுன் வரைவு) நிறைவேற்ற அதிகாரம் கொண்டுள்ளது.
- அ) மக்களவை
ஆ) மாநிலங்களவை
இ) அமைச்சரவை
ஈ) அமைச்சர்கள் குழு
14. மக்களவை உறுப்பினரின் குறைந்தபட்ச வயது என்ன?
- அ) 25 வயது
ஆ) 30 வயது
இ) 40 வயது
ஈ) 50 வயது
15. இந்திய சட்டமன்ற அமைப்பு _____ என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- அ) ஒற்றை அவை
ஆ) ஈரவை
இ) முடியாட்சி
ஈ) மேற்கண்ட எதுவும் இல்லை
16. மாநிலத்தின் ஆளுநர்_____ ஆவர்
- அ) மாநிலத்தின் அரசியல் அமைப்பு தலைவர்
ஆ) அரசாங்கத்தின் தலைவர்
இ) அமைச்சரவை தலைவர்
ஈ) கட்சியின் தலைவர்

17. மாநிலத்தின் முதலமைச்சர்_____ ஆவர்

அ) அரசின் தலைவர்

ஆ) அரசாங்கத்தின் தலைவர்

இ) அமைச்சரவை தலைவர்

ஈ) கட்சியின் தலைவர்

18. மாநிலத்தின் செயல் அதிகாரம்_____ உள்ளது.

அ) முதலமைச்சர்

ஆ) முதன்மை செயலாளர்

இ) ஆளுநர்

ஈ) உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி

19. மாநிலத்தின் ஆளுநர்_____ நியமிக்கப்படுவார்.

அ) முதலமைச்சரால்

ஆ) குடியரசுத்தலைவரால்

இ) உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியால்

ஈ) பிரதமரால்

II. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு மிக சுருக்கமாக பதிலளிக்கவும்

1. ஈரவை முறை என்றால் என்ன?
2. நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படும் முன்வரைவுகளின் (சட்டமுன் வரைவு) வகைகள் என்ன?
3. உறுப்பினர்களின் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை- வரையறுக்கவும்
4. நிதி முன்வரைவு - வரையறுக்கவும்
5. தனிநபர் முன்வரைவு - வரையறுக்கவும்
6. கூட்டு கூட்டத்தொடர் அழைப்பிற்கான நிபந்தனைகள் என்ன?

III. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு சுருக்கமாக பதிலளிக்கவும்

1. அரசமைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ள அதிகாரங்களின் பட்டியல் என்ன?
2. மக்கள்அவை உறுப்பினர்களின் தகுதிகள் யாவை?
3. திருத்தச்சட்டத்தின் வகைகள் யாவை?
4. சட்டமன்றத்தில் சபாநாயகர் (அவைத் தலைவர்) பங்கு என்ன?

IV. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு விரிவாக பதிலளிக்கவும்

1. தேசிய சட்டமன்றத்தின் பங்கு மற்றும் பணிகளை (பொறுப்புகள்) விளக்குக.
2. மக்களவையின் அதிகாரங்கள் என்ன?
3. நாடாளுமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றும் நடைமுறை நிலைகளை பற்றி கட்டுரை எழுதுக.
4. திருத்தச்சட்டத்தின் செயல்முறை மற்றும் வழிமுறைகளை பற்றி விளக்குக.
5. முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழுவின் அதிகாரங்கள் பற்றி கட்டுரை ஒன்று எழுதுக
6. அரசு நிர்வாகத்தை நிறைவேற்ற நியமிக்கப்பட்ட பல்வேறு குழுக்கள் மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி எழுதுக.

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Austin, Granville., "The Indian Constitution: Cornerstone of a Nation" Oxford University Press, New Delhi. 2010
- ❖ Bakshi, P.M., "The Constitution of India", Universal Publications, New Delhi, 2005.
- ❖ Subhash C. Kashyap, "Concise Encyclopedia of Indian Constitution", Vision Books
- ❖ Subhash C. Kashyap, "Our Constitution", National Book Trust, New Delhi, 2000
- ❖ D. D. Basu, "Introduction to the Constitution of India", New Delhi: Lexis Nexis.2012
- ❖ S. Chaube, "The Making and Working of the Indian Constitution", Delhi: National Book Trust. 2009.
- ❖ Andrew Heywood (2002), Politics (Second Edition), Palgrave Foundations, New York.

ICT Corner திருத்தச்சட்டங்கள்

இச்செயலியின் மூலம்
இந்திய அரசமைப்புச்
திருத்தச்சட்டங்கள் பற்றி
அறிதல்.

படிகள்

படி 1: 'Play store' இல் 'Constitution of India with MCQ' என்று தட்டச்சு செய்து செயலியைப் பதிவிறக்கம் செய்க (அல்லது) கீழ்க்காணும் உரலி/விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி செயலிக்குச் செல்க.

படி 2: திரையில் காணப்படும் தலைப்புகளில் 'Amendments' என்பதைச் சொடுக்குக.

படி 3: ஏதேனும் ஒரு திருத்தச்சட்டத்தினை சொடுக்கி அது தொடர்பான தகவல்களை அறிக. (எ.டு - 101)

உரலி:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.philoid.coi>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்.

B246_12_POLI_SCI_TM

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ குடியரசு வடிவிலான அரசைப் பற்றி புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ அரசமைப்பில் குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் குடியரசுத் துணைத்தலைவரின் நிலை பற்றி புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் பதவிகளுக்கான தேர்தல் நடைமுறைகளை பற்றி புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் குடியரசுத் துணைத்தலைவரின் அதிகாரங்களையும் செயல்முறைகளையும் பற்றி அறிதல்.
- ❖ நாடாளுமன்ற ஆட்சிமுறையைப் பற்றி புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ மாநில ஆட்சிக் குழுவின் பண்புகளை அறிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ அரசு நிர்வாகத்தில் ஆளுநர் பங்கு மற்றும் முதலமைச்சரின் பங்கு.

3.1 அறிமுகம்

அரசின் கட்டமைப்பு

ஒன்றிய ஆட்சித்துறை

- ❖ இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர்
- ❖ இந்தியக் குடியரசுத் துணைத்தலைவர்
- ❖ பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் மற்றும் அமைச்சரவைக் குழு

இந்திய அரசமைப்பின் முன்னுரையில் இந்தியாவை ஒரு இறையாண்மை, சமதர்ம, மதசார்பற்ற, மக்களாட்சி மற்றும் குடியரசு பெற்ற நாடு என்று அறிவிக்கிறது. இங்கு இங்கிலாந்தைப் போல் முடியாட்சியாக அதாவது அரசரோ, அரசியோ மன்னர்களாக ஆட்சியில்

இல்லாமல், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால்தான் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். தேசிய அரசின் அனைத்து அரசமைப்புத் துறைகளின் தலைவராக இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் விளங்குகிறார். (எ.கா.) சட்டம், நிர்வாகம், நீதி மற்றும் ஆயுதப்படை ஆகிய துறைகளின் செயல்பாடுகளை குடியரசுத்தலைவர் மேற்பார்வையிடுகிறார். மேலும் அரசமைப்புச் சட்டங்களுக்குட்பட்டு இத்துறைகள் செயல்படுவதை இவர் உறுதிப்படுத்துகிறார். இந்திய நாட்டின் முழு அரசமைப்பு, பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் மாநில செயல்பாடுகளை ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும் குடியரசுத்தலைவர் நிலை நிறுத்துகிறார். ஆனால் அமெரிக்க குடியரசுத்தலைவரை போல் உண்மையான செயல் அதிகாரம் இல்லாமல் பெயரளவில் மட்டும் அதிகாரத்தைக்

கொண்டுள்ளார். குடியரசுத்தலைவரது பெயராலும், அவரது மேற்பார்வையிலும் நிர்வாகம் நடைபெறுகின்றதே தவிர, நேரடியான, செயலளவிலான நிர்வாகம் பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவிடம்தான் உள்ளது. அந்த அமைச்சரவையும் நாடாளுமன்றத்திற்கு பொறுப்புடையது. இதைத்தான் நாடாளுமன்ற ஆட்சிமுறை என்கிறார்கள். மேலும் நடைமுறையில் உண்மையான அதிகாரங்கள் அனைத்தும் பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் மற்றும் அமைச்சரவைக் குழுவிடம் உள்ளது. இவ்வாறு இந்தியக் குடியரசானது அமெரிக்க குடியரசிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

3.2 குடியரசுத்தலைவர்

இந்தியத் தேசத்தின் தலைவராக குடியரசுத்தலைவர் இருக்கிறார். அவர் இந்தியாவின் முதல் குடிமகன் ஆவார். மேலும், தேசிய ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு, மற்றும் நிலைத்தன்மை சின்னமாக அவர் திகழ்கிறார்.

குடியரசுத்தலைவர் தகுதி மற்றும் தேர்தல்

உறுப்பு 58:

- ❖ இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
- ❖ 35 வயதை பூர்த்தி செய்தவராக இருக்க வேண்டும்.
- ❖ மக்களவை உறுப்பினராவதற்கான அனைத்து தகுதிகளும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

மத்திய மாநில அல்லது உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலோ அவற்றின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள எந்த ஒரு அமைப்பிலோ ஆதாயம் தரக்கூடிய எந்த பதவியில் இருந்தாலும், அவர் குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில் போட்டியிட தகுதியற்றவராகிறார்.

மேலும் அரசமைப்பின் 52-வது உறுப்பு குடியரசுத்தலைவர் பதவிக்கான குறைந்தபட்சம் 50 தேர்வுக்குழு வாக்காளர்களால் முன்மொழிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், மேலும் வேட்பாளர்

தேர்வுக் குழுவின் 50 உறுப்பினர்கள் மூலம் வழிமொழியப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது. மேலும் ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் ₹.15,000/-ஐ இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் வைப்பு தொகையாக கட்ட வேண்டும்.

இந்திய அரசமைப்பின் 52-வது உறுப்பு இந்தியாவிற்கு ஒரு குடியரசுத்தலைவர் இருக்க வேண்டுமென்கிறது. உறுப்புரிமையின் 53-வது உறுப்பு இந்திய ஒன்றியத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தை அவருக்கு அளிப்பதுடன் அவற்றை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ செயல்படுத்த வகை செய்கிறது.

பதிவான வாக்குகளில் ஆறில் ஒரு பங்கை ஒரு வேட்பாளர் பெறவில்லையெனில் இந்த தொகை அவருக்கு திருப்பித்தரப்படாது.

இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்வு செய்யப்படுவதில்லை. மாறாக, கீழ்க்கண்டவர்களை உறுப்பினர்களாக கொண்ட வாக்காளர் குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்:

- ❖ நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்.
- ❖ மாநில சட்டசபைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்.
- ❖ டெல்லி மற்றும் பாண்டிச்சேரி யூனியன் பிரதேச சட்டமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்

செயல்பாடு

குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில் வாக்களித்த மொத்த வாக்காளர்கள் 10,00,000 பேர் ஆகவும் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை ஒன்று என்பதாகவும் இருந்தால் தேர்தல் வாக்குகளின் ஒதுக்கீடு எப்படி இருக்கும் என்று கண்டுபிடி.

குடியரசுத்தலைவர் தேர்தல், ஒற்றை மாற்று வாக்கெடுப்பு மற்றும் இரகசிய வாக்கெடுப்பின் மூலம் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையில் நடைபெறுகிறது. இந்த முறை வெற்றிகரமான வேட்பாளர்

முழுமையான பெரும்பான்மை வாக்குகளால் வெற்றி பெறுகிறார் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

$$\text{தேர்தல் வெற்றி} = \frac{\text{தேர்தலில் வாக்களிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கை} - \text{தேர்வு செய்யப்பட வேண்டிய வேட்பாளர் எண்ணிக்கை}}{+1}$$

விவாதம்

- ❖ நம்மிடம் எழுதப்பட்ட அரசமைப்பு உள்ளது. அதில் ஒவ்வொரு அரசமைப்பு பதவிக்கும் உரிய பொறுப்புகளும் வரையறைகளும் தெளிவாக தரப்பட்டுள்ளன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடியரசுத்தலைவரை தேசத்தின் தலைவராக கொண்ட ஒரு குடியரசில் நாம் உள்ளோம். அதே சமயம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட மக்களவைக்கு பொறுப்புடைய அமைச்சரவையைக் கொண்ட நாடாளுமன்ற மக்களாட்சியாகவும் உள்ளோம்.
- ❖ ஆசிரியர் வகுப்பை இரண்டு குழுவாக பிரிக்கவும். குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் பிரதமர் மற்றும் அவருடைய குழுவின் தனித்துவத்தை விவாதத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவும்.

தேர்தல்போது ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு வாக்குச்சீட்டு மட்டுமே தரப்படுகிறது. வாக்காளர், வாக்களிக்கும் வேட்பாளர்களின் பெயர்களுக்கு எதிராக 1,2,3,4 போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் தனது விருப்பங்களை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். வாக்காளர்கள், வேட்பாளர்களை தமது விருப்பத்திற்குகேற்ப 1,2,3,4 என வரிசைப்படி முன்னுரிமைகளைக் குறிக்கிறார்கள். முதல் கட்டத்தில், முதல் விருப்ப வாக்குகள் கணக்கிடப்படுகின்றன. ஒரு வேட்பாளர் இந்த கட்டத்தில் தேவையான ஒதுக்கீட்டைப் பெற்றால், அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். இல்லையெனில், வாக்குகளை மாற்றுவதற்கான செயல்முறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. வாக்கெடுப்பில் முதல் விருப்பவாக்கில் குறைந்த வாக்குகள் பெற்ற வேட்பாளரை நீக்கிவிட்டு அவர்களின் இரண்டாம் விருப்ப வாக்குகள் மற்றவர்களுக்கு மாற்றப்படுகிறது. ஒரு வேட்பாளருக்கு தேவைப்படும் வாக்குகள் கிடைக்கும் வரை இந்தச் செயல்முறை தொடர்கிறது.

குடியரசுத்தலைவரின் பதவிப் பிரமாணம்

குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற ஒருவர் கீழ்க்கண்ட உறுதி மொழிகளைப் பதவி பிரமாணத்தின்போது அவர் ஏற்கிறார்.

- ❖ பதவியில் உண்மையுடன் பணியாற்றுவது.
 - ❖ அரசமைப்பு மற்றும் சட்டத்தைப் பாதுகாப்பது,
 - ❖ இந்தியாவின் மக்கள் சேவை மற்றும் நல்வாழ்விற்காக தன்னை அர்ப்பணிப்பது ஆகியவற்றை உறுதிமொழியாக ஏற்கிறார்.
- இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதி குடியரசுத்தலைவருக்கு பதவிப்பிரமாணம் செய்து வைக்கிறார். தலைமை நீதிபதி இல்லாதபோது உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூத்த நீதிபதி அப்பதவிப் பிரமாணத்தை செய்து வைக்கிறார்.

கேலிச்சித்திரத்தை உற்று நோக்கி, இச்சூழலை அடையாளம் காண்க.

நன்றி: தி இந்து 26.7.2006

கொடுக்கப்பட்டுள்ள கேலிச்சித்திரம் சித்தரிப்பது என்ன?

குடியரசுத்தலைவருக்கான வசதிகள் அல்லது சலுகைகள்

- ❖ அவரது அதிகாரப்பூர்வ இல்லமான குடியரசுத்தலைவர் மாளிகையை (ராஷ்டிரபதி பவன் - டெல்லி) வாடகையின்றி பயன்படுத்த அவருக்கு உரிமையுண்டு.
- ❖ நாடாளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அனைத்து ஊதியம், படிகள், தனிஉரிமைகளையும் அனுபவிக்க அவருக்கு உரிமையுண்டு.
- ❖ குடியரசுத்தலைவருக்கு மேலும் சில சலுகைகளும் விதி விலக்குகளும் தரப்பட்டுள்ளன. அவர்தனது அதிகாரப்பூர்வ நடவடிக்கைகளுக்கு நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளின்றி தனிப்பட்ட விலக்கு பெறுகிறார். அவரது பதவி காலத்தின் போது, அவருக்கு அனைத்து குற்றவியல் நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

பதவிக்காலம், பதவி நீக்கம், பதவியை நிரப்புவது பற்றிய விதிமுறைகள்

பதவிக்காலம்

குடியரசுத்தலைவர் தனது அலுவலகத்தில் நுழைந்த தேதி முதல் ஐந்து வருட காலத்திற்கு குடியரசுத்தலைவராக பதவி வகிப்பார் என்று இந்திய அரசமைப்பு உறுப்பு 56 கூறுகிறது. எனினும் குடியரசுத் துணைத்தலைவரிடம் பதவி விலகல் கடிதத்தை கொடுப்பதன் மூலம் எந்த நேரத்திலும் தனது பொறுப்பிலிருந்து விலக முடியும். நாடாளுமன்றத்தால் கண்டனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதன் மூலமும், இதைத்தவிர குற்றம் சாட்டப்படுவதன் மூலமும் அவரை பதவி நீக்கம் செய்ய முடியும். குடியரசுத்தலைவராக இருப்பவர் மீண்டும் அப்பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட தகுதியுடையவராவார்.

தமது பதவியை குடியரசுத்தலைவர் ஐந்து வருட காலத்திற்கு அல்லது புதிதாக

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடியரசுத்தலைவர் பதவி ஏற்கும் வரை பொறுப்பில் தொடரலாம்.

பதவி நீக்கம்

அரசமைப்பின் 61-வது உறுப்பு, குடியரசுத்தலைவர் மீது குற்றம் சாட்டி கண்டனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு விரிவான நடைமுறைகளை தந்துள்ளது.

குடியரசுத்தலைவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவதற்கு முதலாவதாக, நாடாளுமன்றத்தின் எந்தவொரு அவையிலும், அதன் மொத்த உறுப்பினர்களில் நான்கில் ஒரு பகுதியினரால் கையொப்பமிடப்பட்ட தீர்மானத்தின் மூலம் ஒரு குற்றச்சாட்டை முன்வைக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் 14 நாட்கள் முன்கூட்டியே அறிவிப்பு வழங்க வேண்டும். அத்தகைய தீர்மானம் ஒரு சபையால் விவாதிக்கப்படும் போது, அவை உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்குக் குறையாத பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அது மற்ற அவையால் பின்னர் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும்.

விசாரணையின் பின்னர், அதன் மொத்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையினரின் ஒப்புதலுடன் அத்தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், அந்த நாள் முதல் குடியரசுத்தலைவர் பதவியில் இருந்து பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவார்.

பதவியை நிரப்புவது

குடியரசுத்தலைவரின் பதவி கீழ்க்கண்ட வழிகளில் காலியாகலாம்.

1. ஐந்து ஆண்டுகளில் பதவிக் காலம் முடிவடைந்த நிலையில்
2. அவரது பதவி விலகல் மூலம்
3. நாடாளுமன்றத்தால் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுவதன் மூலம்
4. அவரது மரணத்தின் மூலம்

5. அவர் தகுதியை இழந்தால் அல்லது அவரது தேர்தல் செல்லாது என அறிவிக்கப்பட்டால்

நாடாளுமன்றத்தால் பதவி நீக்கம் அல்லது இறப்பு ஆகியவற்றால் குடியரசுத்தலைவர் பதவி காலியாகும்போது, ஆறு மாதங்களுக்குள் புதிய குடியரசுத்தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டும். இடைப்பட்ட காலத்தில் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் குடியரசுத்தலைவராக செயல்படுவார். மேலும், பதவியில் இருக்கும் குடியரசுத்தலைவர், நோய், இயலாமை அல்லது வேறு காரணங்களால் தமது பதவிக்குரிய செயல்களை செய்ய முடியாத நிலையில் குடியரசுத்தலைவர் திரும்பவும் தன் பொறுப்பினை செயல்படுத்தும் வரை குடியரசுத் துணைத்தலைவர் அவரது பணிகளை மேற்கொள்வார்.

குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளும் அதிகாரங்களும்

குடியரசுத்தலைவரின் பணிகளும் அதிகாரங்களும் பரந்துபட்டவை நாடாளுமன்றத்தைக் கூட்டுவதும், உரையாற்றுவதும், ஒத்திவைப்பதும் அவரே. வெவ்வேறு துறைகளில் முன்னணியிலுள்ள 12 உறுப்பினர்களை மாநிலங்களவைக்கும் இரண்டு ஆங்கிலோ - இந்தியப் பிரதிநிதிகளை மக்களவைக்கும் நியமனம் செய்கிறார். நாடாளுமன்றத்திலிருந்து வரும் நிதி சாராத முன்வரைவுகளை மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்வதற்காக திருப்பி அனுப்பவும் ரத்து செய்யவும் அவருக்கு அதிகாரமுள்ளது. நாடாளுமன்றத்தின் முன்வரைவுக்கு ஒப்புதல் பெறும்பொருட்டு ஈரவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தை அழைக்கவும் அவருக்கு உரிமை உண்டு. அவரால் ஆறு மாத காலத்து மிகாதக் அவசரச் சட்டத்தை அறிவிக்கவும் முடியும். மாநிலச் சட்டங்களை ரத்து செய்யவும் அவருக்கு அதிகாரமுள்ளது. பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சரவையை நியமிக்கிறார். அத்துடன் அத்தகைய அமைச்சரவை நாடாளுமன்றத்தின் ஆதரவைப் பெற்றதாக இருப்பதை உறுதி செய்கிறார் குடியரசுத்தலைவர் மட்டுமே

அமைச்சர்களுக்கு பதவி பிரமாணம் செய்து வைக்கிறார். மக்களவையின் ஆதரவை இழந்து விடுகின்றபோது அமைச்சரவையை கலைக்கும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். அரசமைப்பின்படியான பல்வேறு உறுப்புகளுக்கு, குறிப்பாக நீதித்துறை, ஆயுதப்படைகள், தூதரகக் குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். நெருக்கடி (அவசர நிலை) நிலைக் காலத்தில் குடியரசுத்தலைவர் எல்லையற்ற அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். எந்தச் சட்டத்தையும் தற்காலிகமாக முடக்கும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அமைச்சரவைகளையும், சட்ட மன்றங்களையும் கலைத்துவிடவும், மரண தண்டனையை ஆயுள் தண்டனையாக குறைத்திடவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.

குடியரசுத்தலைவர் இல்லாதபோது அவரது பதவியை தற்காலிகமாக குடியரசுத் துணைத்தலைவர் அல்லது உச்ச நீதிமன்ற தலைமைநீதிபதி அல்லது உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூத்த நீதிபதி வகிப்பர். அப்போது அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட குடியரசுத்தலைவருக்கான சலுகைகள், ஊதியம் போன்ற அனைத்து சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் குடியரசுத்தலைவரை போலவே அனுபவிப்பதற்கு அதிகாரமும் உரிமையும் படைத்தவராக இருப்பர்.

உண்மை

இந்திய அரசமைப்பின் XVIII பாகத்தில் இந்தியக் குடியரசுத்தலைவரின் நெருக்கடிகால அதிகாரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

விளக்கப்படம் தயாரித்தல்

1947-முதல் 2019 வரையிலான இந்திய பிரதமர்களை பட்டியலிடவும். ஒரு விளக்கப்படத்தில் அவர்களின் நிழற்படங்களை ஒட்டவும்.

ஆட்சித்துறை	சட்டத்துறை	நிதித்துறை	நீதித்துறை	நெருக்கடிக்கால அதிகாரங்கள்	இதர அதிகாரங்கள்
<ol style="list-style-type: none"> குடியரசுத் தலைவரது பெயரால் நிரவாகத்தை நடத்துவது. அரசுப் பொறுப்புகளை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான விதிகளை உருவாக்குவது. அவைச்சர்களுக்கு பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்தளிப்பது அமைச்சரவைக்கு முக்கிய முடிவுகளைப்பற்றி அறிந்திருப்பதும், அவைச்சர்கள் குழுவின் கவனத்திற்கும் பரிசீலனைக்கும் எந்த ஒரு விஷயத்தையும் கொண்டு வருவது முக்கியமான பொறுப்புகளுக்கு நியமனங்கள் செய்வதும், நீக்குவதும் அயல்நாடுகளுடனான உறவுகளைக் கையாள்வது முப்படைகளின் தலைவராக இருப்பது உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் இதர சமீபமான அமைப்புகளுக்கான நடைமுறை விதிகளையும் வரையறைகளையும் அங்கீகரிப்பது மாநில அரசுகளுக்கான வழிகாட்டுதல்களையும், ஆணைகளையும் அனுப்புவது மற்றும் அரசமைப்பு இயந்திரம் செயலற்றுப்போகும்போது மாநில அரசின் மீது அரசமைப்பு 3:56-வது உறுப்பை நிறைவேற்றுவது ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி மற்றும் பட்டியலின மற்றும் பழங்குடியினப்பகுதிகளை நிரவாகம் செய்வது 	<ol style="list-style-type: none"> நாடாளுமன்றத்தின் அவைகளின் கூட்டங்களைக் கூட்டுவது, மக்களவையை ஒத்திவைப்பது மற்றும் மக்களவையை கலைத்தல் மாநிலங்களவைக்கு 12 உறுப்பினர்களுக்கும் மக்களவைக்கு இரு உறுப்பினர்களுக்கும் நியமனம் செய்வது. நாடாளுமன்றக் கூட்டங்களின் துவக்க உரையை நிகழ்த்துவது. நாடாளுமன்றத்திற்கு தகவல்கள் அனுப்புவது நிதிராஜா முன்வரைவுகள் மீது முழுமையான அல்லது தற்காலிக மறுதலிப்பு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது சில வகையான முன்வரைவுகளை நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வருவதற்கான அனுமதியை வழங்குவது நாடாளுமன்றம் நடப்பில் இல்லாதபோது அவசரச் சட்டங்களைப் பிறப்பிப்பது வெவ்வேறு குழுக்களுடைய பரிந்துரைகளையும் நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கச் செய்வது மக்களவையின் இடைக்கால அவைத் தலைவரை நியமிப்பது துறைமுகங்கள் மற்றும் விமான நிலையங்கள் தொடர்பான சட்டங்களை நீட்டிப்பது, மாற்றியமைப்பது அல்லது நீக்குவது சில குறிப்பிட்ட மாநிலச் சட்டங்கள் மீது முழுமையான மறுதலிப்பு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது. 	<ol style="list-style-type: none"> குடியரசுத் தலைவரது முன் அனுமதியுடன் மக்களவையில் நிதி முன்வரைவை அறிமுகப்படுத்துவது இந்தியாவின் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிதியத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டினை வைத்திருத்தல் நாடாளுமன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கச் செய்வது நிதிக்குழுவை நியமனம் செய்தல் வருமான வரியிலிருந்து மாநிலச்சர்க்கான பங்கினை முடிவு செய்தல், அசாம், பீகார், ஒடிசா, மேற்குவங்காளம் ஆகிய ஏற்றுமதி செய்யப்படும் சணற்பொருட்களுக்கான ஏற்றுமதி வரிகளுக்கு மாற்றாக தரவேண்டிய மானியங்களை முடிவு செய்தல் 	<ol style="list-style-type: none"> தமது கருணைக்காட்டும் உரிமையைப் பயன்படுத்தி தண்டனைகளை மாற்றி அமைப்பது, விலக்கு அளிப்பது, மன்னிப்பு வழங்குவது, தண்டனையைக் குறைப்பது, ஒத்திவைப்பது உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் முத்தன்மை நிதிபதிகளையும், ஏனைய நிதிபதிகளையும் நியமிப்பது எந்த ஒரு சட்டம் அல்லது பொருள் குறித்து உச்சநீதி மன்றத்தில் ஆலோசனையை நாடுவது 	<ol style="list-style-type: none"> புனர்வாழ்வு நெருக்கடி சமாளிப்பதற்கு குடியரசுத் தலைவருக்கு தனிச்சிறப்பான அதிகாரங்களை அரசமைப்பு வழங்கியுள்ளது தேசிய நெருக்கடி (உறுப்பு- 352) குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சி (உறுப்பு- 356 அ 365) நிதி நெருக்கடி (உறுப்பு 360) <ol style="list-style-type: none"> அரசமைப்பு 3:52 - வது உறுப்பு குடியரசுத் தலைவர் போர், வெளியிலிருந்து ஆக்ரமிப்பு மற்றும் உள்நாட்டுக் கலகங்கள் மூலம் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும் போது தேசிய அளவில் நெருக்கடி நிலையை அறிவிக்கிறார். ஒரு மாநிலத்தில் அரசமைப்பு நிர்வாகம் செயலிழந்து போகும்போது அரசமைப்பு உறுப்பு 356- கீழ் குடியரசுத் தலைவர் நெருக்கடி நிலையை மிகு அளவில் நெருக்கடி நிலையை அறிவிக்கிறார். ஒரு மாநிலத்தில் அரசமைப்பு நிர்வாகம் செயலிழந்து போகும்போது அரசமைப்பு உறுப்பு 356- கீழ் குடியரசுத் தலைவர் நெருக்கடி நிலையை மிகு அளவில் நெருக்கடி நிலையை அறிவிக்கிறார் எப்போது ஒரு மாநிலம் தேசிய அரசின் கட்டுரைகளை அல்லாத மறுக்கிறதோ அப்போது குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சியை அம்மாநிலத்தில் புகுத்துவதற்கு உறுப்பு 365 வழிவகை செய்யிறது. இந்தியாவின் நிதியில் நிலையற்ற தன்மையும் வருவாயும் அச்சுறுத்தலை உள்ளதாக குடியரசுத் தலைவருக்குத் தோன்றினால் நிதி நெருக்கடி நிலைமையைப் பிரகடனம் செய்ய உறுப்பு 360 வகை செய்யிறது. 	<ol style="list-style-type: none"> பொதுமக்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எந்த ஒரு விவகாரத்தைப் பற்றியும் சட்டம் அல்லது உண்மைகளைப் பற்றி உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்தினைக் கோருதல் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் எண்ணிக்கையை முடிவு செய்வது ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணை அமைப்பு மற்றும் விதிகளை உருவாக்குதல் ஆட்சி மொழிக் குழுவை அமைப்பது மற்றும் ஆட்சி நடத்துவதில் படிப்படியாக உரிநீதி மொழியின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கச் செய்யும் குழுவின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவது. ஜம்மு- காஷ்மீர் நிர்வாகத்திற்கான சிறப்பு ஒழுங்காற்று விதிகளை உருவாக்குவது பட்டியலிடப்பட்ட மற்றும் நிர்வாகம் செய்வதற்கான சிறப்பு சட்டங்களையும் விதிகளையும் உருவாக்குதல்

செயல்பாடு

- குடியரசுத்தலைவரின் மறுதலிப்பு அதிகாரத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
- முழுமையான மறுதலிப்பு, தற்காலிக மறுதலிப்பு, முடக்கும் (பாக்கட்) மறுதலிப்பு, தகுதிச்சார் மறுதலிப்பு ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்.
- இன்றுவரையிலான குடியரசுத்தலைவர்களது பெயர்கள், பதவிகாலங்களை பட்டியலிடு. அவர்களது படங்களை அட்டவணைப் படுத்து.

செயல்பாடு

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணையில், தரப்பட்டுள்ள எண் வரிசைப்படி

குடியரசுத்தலைவரின் அதிகாரங்களை அடையாளம் காண்க:

(ஆட்சித்துறை / சட்டத்துறை / நீதித்துறை / நிதித்துறை / நெருக்கடிக்கால அதிகாரங்கள்)

வ. எண்	உதாரணங்கள்	அதிகாரம்
1.	தமிழ்நாடு, கர்நாடகா, பஞ்சாப், ஜார்கண்ட், ஜம்மு, காஷ்மீர் மற்றும் பல மாநிலங்கள் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்துள்ளன.	
2.	குடியரசுத்தலைவர் நமது மாநில ஆளுநர்கள், உச்ச நீதிமன்ற மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார்.	
3.	குடியரசுத்தலைவர் நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தொடர்களை கூட்டவும், கலைக்கவும் முடியும்.	
4.	நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட 'முன்வரைவு' குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதல் இருந்தால் மட்டுமே 'சட்டம்' ஆக முடியும்.	
5.	தண்டனைகளை மாற்றவும் குறைக்கவும் குற்றவாளிகளுக்கு மன்னிப்பு வழங்கவும் குடியரசுத்தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு.	
6.	நாட்டின் அனைத்து விவகாரங்கள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளும் உரிமை.	
7.	நிதிநிலை அறிக்கைக் கூட்டத்தொடரின்போது நாடாளுமன்றத்தில் முதலில் உரையாற்றுவதற்கான உரிமையைக் குடியரசுத்தலைவர் பெற்றுள்ளார்.	
8.	நாட்டின் போர் பிரகடனம் குடியரசுத்தலைவரின் பெயரிலேயே வெளிடப்படும்.	
9.	வெளி நாடுகளில் உள்ள இந்திய தூதர்கள், குடியரசுத்தலைவரின் பிரதிநிதிகளாவர்.	
10.	குடியரசுத்தலைவர் நாடாளுமன்றத்தில் தணிக்கை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க செய்வார்.	

3.3 குடியரசுத் துணைத்தலைவர்

அமெரிக்க அரசமைப்பினைப் போன்று இந்திய அரசமைப்பும் துணைக் குடியரசுத்தலைவர் பதவியை (இந்திய அரசமைப்பு உறுப்பு-63) வழங்குகிறது. இந்தியாவின் துணைத் குடியரசுத்தலைவர் பதவி நாட்டின் இரண்டாவது மிக உயர்ந்த பதவியாகும்.

தேர்தல்

இந்தியத் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம் விகிதாச்சார முறையில் மாற்றத்தக்க ஒற்றை வாக்கு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

தகுதிகள்

இந்திய குடியரசுத் துணைத்தலைவர் பதவிக்கு போட்டியிடுபவர் கீழ்க்காணும் தகுதிகளைக் கொண்டவராக இருத்தல் வேண்டும்.

- (அ) இந்தியாவின் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
- (ஆ) 35 வயதை நிறைவு செய்திருக்க வேண்டும்.
- (இ) மாநிலங்களவை உறுப்பினராவதற்கு தகுதிவாய்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்.
- (ஈ) ஊதியம் பெறும் எந்த பதவியிலும் இருக்கக்கூடாது.

பதவிக்கான வரையறைகள்

குடியரசுத் துணைத்தலைவர் ஐந்து வருட காலத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். குடியரசுத்தலைவரிடம் தனது பதவி விலகல் கடிதத்தை கொடுப்பதன் மூலம் தனது பதவிக்காலம் முடிவதற்கு முன்னதாக அவர் தனது பதவியிலிருந்து தாமாகவே பதவி விலகலாம். மாநிலங்களவை உறுப்பினர்களின் அறுதிப் பெருபான்மை ஆதரவோடு, மக்களவையின் ஒப்புதலோடு அவருக்கெதிராக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதின் மூலம் அப்பதவியிலிருந்து அவரை நீக்க முடியும். ஆனால் அத்தகைய தீர்மானத்திற்கு 14 நாட்கள் முன்னறிப்பு அவசியமாகும்.

பொறுப்புகளும் பணிகளும்

குடியரசுத் துணைத்தலைவர் அப்பதவியினால் மாநிலங்களவையின் அலுவல்வழி தலைவராகிறார் (இந்திய அரசமைப்பின் 64-வது உறுப்பு). அவர் மாநிலங்களவைக் கூட்டங்களை நடத்துகிறார். மக்களவையில் சபாநாயகர் போன்றே, இவருக்கு மாநிலங்களவையில் அதிகாரம் உள்ளது. மாநிலங்களவையின் தலைவர் என்ற நிலையில் மட்டுமே இவர் ஊதியம் பெறுகிறார், ஏனெனில் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் பதவிக்கு என எந்த ஊதியமும் இல்லை. குடியரசுத்தலைவரின் இறப்பு அல்லது பதவி நீக்கம் ஆகியவற்றின் காரணமாக காலியிடம் ஏற்பட்டால் அல்லது வேறு ஒரு குடியரசுத்தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்வரை குடியரசுத் துணைத்தலைவரே அந்த பதவியை கூடுதலாக வகிப்பார். இந்த காலம் ஆறு மாதங்களுக்கு மட்டுமானது ஆகும். இந்தியக் குடியரசுத்தலைவராக செயல்படும் போது குடியரசுத் துணைத்தலைவரின் ஊதியம், இதர படிகள், நாடாளுமன்ற முடிவுகள்படி பெறுகிறார். அதே நேரத்தில் அவர் மாநிலங்களவையின் தலைவராக செயல்பட முடியாது.

பயிற்சி

இந்திய அரசமைப்பின் 63 முதல் 70 வரையான உறுப்புகள் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் பற்றியவை, இது குறித்து ஒரு கட்டுரையை சமர்ப்பிக்கவும்.

3.4 பிரதமர் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு

பிரதமர் என்பவர் சமமானவர்களில் (அமைச்சர்களில்) முதன்மையானவர். அத்துடன் காபினட் (அமைச்சர்கள் குழு) அமைப்பின் அடிப்படைத் தூணாகவும் உள்ளார். அப்பதவியும் பொறுப்பும், அப்பதவி இருக்கும் வரையிலும் ஒப்பிட முடியாத ஒன்றாகவும், தனிச்சிறப்புமிக்க அதிகார மையமாகவும் விளங்குகிறது.

– மார்லே பிரபு

3.4.1 பிரதமர்

அறிமுகம்

ஆட்சித்துறை: அரசமைப்பு பிரதமரின் தலைமையிலான அமைச்சரவைக் குழுவிடம் நிர்வாக பொறுப்பைத் தந்துள்ளது.

பொருள்: நாட்டில் கொள்கைகளை உருவாக்கவும், முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கவும், அவற்றை அமல்படுத்தவும் அரசமைப்பு மற்றும் சட்டங்களின் மூலம் ஒரு குழுவிற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒன்றிய மத்திய அரசில் இரு முக்கியமான உறுப்புகள் உள்ளன.

❖ ஒன்றிய சட்டமன்றம் அல்லது ஒன்றிய நாடாளுமன்றம்

❖ ஒன்றிய ஆட்சித்துறை

இதற்கு முந்தைய பாடப்பிரிவில் ஒன்றிய சட்டமன்றம் (நாடாளுமன்றம்) பற்றி அறிந்து கொண்டீர்கள். இப்போது ஒன்றிய ஆட்சித்துறையைப் பற்றி பரிசீலிப்போம். இந்திய அரசமைப்பின் IV பகுதியிலுள்ள 52 முதல் 78 வரையிலான உறுப்புகள் ஒன்றிய ஆட்சித்துறையைப் பற்றிக்கூறுகின்றன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்ற ஆட்சிமுறையை, அதாவது பிரதமரை அரசின் தலைவராகக் கொண்டுள்ள முறையை இந்திய அரசமைப்பு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பிரதமர் அமைச்சரவையில் சமமானவர்களில் முதன்மையானவராக திகழ்கிறார்.

நியமனம்

பிரதமரின் தேர்வு மற்றும் நியமனம் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் அரசமைப்பில் இல்லை. பிரதமர் பதவிக்கு நேரடித் தேர்தல் எதுவும் இல்லை. அரசமைப்பின் 75-வது உறுப்பு பிரதமரை குடியரசுத்தலைவர்

நியமனம் செய்வதாக கூறுகிறது. ஆனால் பிரதமரைத் தன்னிச்சையாக குடியரசுத்தலைவர் தேர்வு செய்ய இயலாது. மக்களவையில் பெரும்பான்மையுள்ள கட்சி அல்லது கட்சிகளின் கூட்டணியின் தலைவரையே பிரதமராகக் குடியரசுத்தலைவர் நியமனம் செய்கிறார். எந்த ஒரு கட்சிக்கும் பெரும்பான்மை கிடைக்காத நிலையில், பெரும்பான்மை ஆதரவைத் திரட்டக்கூடியவர் எனக் குடியரசுத்தலைவரால் கருதப்படுகின்ற ஒருவரை பிரதமராக நியமனம் செய்வார். பிரதமருக்கென குறிப்பிட்ட பதவிக்காலம் எதுவும் இல்லை. பெரும்பான்மை கொண்ட கட்சி அல்லது கட்சிகளின் தலைவராக இருக்கும் வரையில் அவரே பிரதமராகத் தொடர்வார்.

பணிகள்

பிரதமரின் முதன்மையானதும் முக்கியமானதுமான பொறுப்பு அவரது அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள் பட்டியலைத் தயாரிப்பதே. அவர் அந்த பட்டியலுடன் குடியரசுத்தலைவரை சந்தித்து, ஒப்புதல் பெற்றவுடன் அமைச்சரவை அமைக்கப்படுகிறது. மிக முக்கியமான அமைச்சர்கள் காபினட் அந்தஸ்து கொண்ட அமைச்சர்களாக அறிவிக்கப்படுகிறார்கள். மற்றவர்கள் மாநில அமைச்சர்கள் என்றும் மூன்றாம் நிலையிலுள்ளவர்கள் துணை அமைச்சர்கள் என்றும் அறியப்படுவர். பிரதமர் விரும்பினால் ஓர் அமைச்சரை துணைப்பிரதமர் என அறிவிக்க முடியும். பிரதமரின் ஆலோசனையின்படி குடியரசுத்தலைவர் அமைச்சர்களுக்குரிய துறைகளை ஒதுக்குவார். பிரதமர் எந்த துறை அல்லது துறைகளையும் தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொள்ள முடியும். அவ்வப்போது அமைச்சர்களின் பொறுப்புகளை மாற்றியமைக்க குடியரசுத்தலைவருக்கு பிரதமர் ஆலோசனை வழங்கலாம். அதுபோன்று ஒரு துறையை இரண்டாகவோ மூன்றாகவோ பிரிக்கலாம் அல்லது இரண்டு, மூன்று துறைகளை ஒரே துறையாகவும் இணைக்கலாம்.

பிரதமரின் முதன்மை நிலை கீழே

தரப்பட்டுள்ள காரணிகளால் தெளிவாகிறது.

1. மக்களவையின் பெரும்பான்மை கொண்ட கட்சியின் தலைவராக அவர் உள்ளார்.
2. மற்ற அமைச்சர்களை தேர்வு செய்யக் குடியரசுத்தலைவருக்கு பரிந்துரை செய்யவும், எந்த ஒரு அமைச்சரையும் பதவி நீக்கம் செய்யப் பரிந்துரைக்கவும், பதவி விலகுமாறு கட்டளை இடவும் பிரதமருக்கே அதிகாரமுள்ளது.
3. அமைச்சர்களுக்குப் பொறுப்புகளை ஒதுக்கீடு செய்வது பிரதமரின் பொறுப்பாகும். அதுபோன்று எந்த அமைச்சரையும் ஒரு துறையிலிருந்து வேறொரு துறைக்கு மாற்றவும் அவருக்கு உரிமை உள்ளது.
4. அமைச்சரவையின் தலைவர் பிரதமரே. அதன் கூட்டங்களைக் கூட்டவும், தலைமையேற்று நடத்துவதும், பல குழுக்களின் தலைவரும் பிரதமரே ஆவார்.
5. அரசின் கொள்கை முடிவுகளை ஒருங்கிணைத்து அனைத்து துறைகளின் நடவடிக்கைகளையும் மேற்பார்வையிடுகிறார்.
6. ஓர் அமைச்சர் தாமாகவே பதவி விலகிவிட்டால், ஓர் அமைச்சர் பதவி காலியிடமாகிறது. ஆனால் ஒரு பிரதமர் பதவி விலகினாலோ, அல்லது இறந்து விட்டாலோ அவரது அமைச்சரவையே இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

7. அமைச்சர்களுக்கும் குடியரசுத் தலைவருக்கும் இடையில் தொடர்புப் பாலமாக இருப்பவர் பிரதமரே. அதே போன்று நாடாளுமன்றத்துக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் இடையில் பாலமாக இருப்பவரும் அவரே. அரசின் வெளிநாட்டு விவகாரங்களை வெளியிடும் முக்கிய நபராகவும் அவர் உள்ளார்.

பிரதமரின் அலுவலகம்

பொருள்

நடைமுறையில் அரசின் தலைவராகவும், உண்மையான நிர்வாகத் தலைவராகவும் இருக்கின்றபடியால், நாட்டின் அரசியல் – நிர்வாக அரங்கில் பிரதமர் மிக முக்கியமான பங்கு வகித்து வருகிறார். அவரது பொறுப்புகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பிரதமருக்கு உதவியாக பிரதமர் அலுவலகம் உள்ளது (PMO – Prime Minister Office) பிரதமர் அலுவலகம், செயலக உதவிகளையும் ஆலோசனைகளையும் பிரதமருக்கு வழங்குகிறது. இந்திய அரசின் உச்சகட்ட முடிவுகளை வடிவமைக்கும் நிலையிலுள்ள பிரதமர் அலுவலகம் அரசமைப்பால் குறிப்பிடப்படாத ஓர் அதிகார மையமாகத் திகழ்கிறது. பிரதமர் அலுவலகத்திற்கு இந்திய அரசின் துறைகளில் ஒன்று என்ற தகுதி உள்ளது. இந்த அலுவலகம் 1947-இல் உருவாக்கப்பட்டது. 1997-வரை இது பிரதமரின் செயலகம் (PMS – Prime Minister's

பிரதமர் அலுவலகத்தின் பல்வேறு பணிகள்

1. அரசாங்கத்தின் தலைவர் என்ற நிலையில் உள்ள பிரதமருக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்வது, மத்திய அமைச்சகங்களுடன் / துறைகளுடன் மற்றும் மாநில அரசுகளுடன் தொடர்புகளைப் பராமரிப்பது.
2. நிதி ஆயோகம் மற்றும் தேசிய வளர்ச்சி குழு போன்றவற்றிற்கு தேவையான உதவிகளைச் செய்வது.
3. ஊடகங்களுடனும், பொதுமக்களுடனும் பிரதமரின் தொடர்புகளைப் பராமரிப்பது.
4. பிரதமரின் அலுவலகங்களுக்கு விதிகளின் படி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது.
5. குறிப்பிட்ட விதிகளின்படி பிரதமருக்கு அனுப்பும் விவகாரங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்தறிவதற்கு பிரதமருக்கு உதவுவது.

6. குடியரசுத்தலைவர், ஆளுநர்கள், அயல்நாட்டுத் தூதர்கள் போன்றவர்களுடன் இணக்கமான உறவுகளுக்காக பிரதமருக்கு உதவுவது.
7. பிரதமரின் சிந்தனை ஊற்றாகச் செயல்படுவது பிறதுறைகளுக்கும் அமைச்சகங்களுக்கும் ஒதுக்கப்படாத அனைத்து விபரங்களையும் கையாள்வது.
8. அமைச்சரவை தொடர்பான விவகாரங்களில் பிரதமர் அலுவலகம் ஈடுபடுவதில்லை. அமைச்சரவை தொடர்பான விபரங்களை அமைச்சரவை செயலகம் நேரடியாகக் கையாள்கிறது. ஆனால் அந்த அமைச்சரவை செயலகமும் பிரதமரின் வழிகாட்டுதலின்படியே செயல்படுகிறது.

Secretariat) என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தது. அரசியல் ரீதியாக பிரதமரும், நிர்வாக ரீதியாக முதன்மைச் செயலரும் இதன் தலைமையாகச் செயல்படுவர்.

3.4.2 மத்திய அமைச்சர்கள் குழு

அரசமைப்பு 74-வது உறுப்பின்படி குடியரசுத்தலைவருக்கு உதவவும், ஆலோசனை வழங்கவும், பிரதம அமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஓர் அமைச்சர்கள் குழு இருக்கும். குடியரசுத்தலைவர் தமது பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதில் இந்த அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனைப்படி நடந்துகொள்வார். அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனையை குடியரசுத்தலைவர் ஏற்றுக் கொள்கிறார். அமைச்சர்கள் குழுவில் மூன்று வகையான அமைச்சர்கள் இருப்பர். அவை (1) காபினட் அமைச்சர்கள் (2) அமைச்சர்கள் (3) துணை அமைச்சர்கள். காபினட் அமைச்சர்கள் கொள்கை முடிவுகளை எடுப்பதில் ஈடுபடுபவர்கள். மற்ற இரு பிரிவு அமைச்சர்களும் நிர்வாகப் பொறுப்புகளை மேற்கொள்பவர்கள். இந்த மூன்று பிரிவு அமைச்சர்களுக்கும் வெவ்வேறு விதமான பதவி, ஊதியம் உள்ளிட்ட படிகள் அரசியல் முக்கியத்துவம் ஆகியவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அனைவருக்கும் உச்சமாகப் பிரதமர் நாட்டின் மிக உயர்ந்த ஆட்சி அதிகாரம் கொண்டவராக இருக்கிறார்.

அமைச்சர்கள் குழுவின் நியமனம்

அரசமைப்பு 75-வது உறுப்பின்படி குடியரசுத்தலைவரால் பிரதமர் நியமிக்கப்படுகிறார். பிரதமரின் ஆலோசனையின்

பேரில்மற்ற அமைச்சர்கள் குடியரசுத்தலைவரால் நியமிக்கப் படுகின்றனர். குடியரசுத்தலைவரின் விருப்பம் உள்ளவரை அமைச்சர்கள் பதவியில் இருப்பர். குடியரசுத்தலைவரின் விருப்பத்தின் பேரிலேயே அமைச்சர்கள் நியமனம் என்று கூறப்பட்டாலும், நடைமுறையில் அவர்கள் பிரதமராலேயே தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். பிரதமரால் பரிந்துரைக்கப்படாத யாரையும் குடியரசுத்தலைவர் அமைச்சராக நியமனம் செய்ய முடியாது.

நிழல் அமைச்சரவை

இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் ஒவ்வொரு துறையிலும் உள்ள விவகாரங்களைப் பற்றி ஆராய தமது உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைக்கிறது. இதன் மூலம் எதிர்க்கட்சிகள் அரசு தொடர்பான பிரச்சனைகளை தெளிவாக அறிந்து கொள்ளவும் அரசினை விழிப்பாக இருக்கச் செய்யவும் முடிகிறது. இது நிழல் அமைச்சரவை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

செயல்பாடு

மாணவர்கள் இந்தியாவில் இந்த நிழல் அமைச்சரவை இருப்பதாக பாவித்து இரு குழுக்களாகப் பிரிந்து விவாதிக்கவும்

அமைச்சர்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டுப்பொறுப்பு

இந்திய அரசமைப்படி அமைச்சர்கள் தனியாகவும், கூட்டாகவும் மக்களவைக்கு பொறுப்பானவர்கள். கூட்டுப்பொறுப்பு

என்பது, அரசின் நடவடிக்கைகளுக்கு அமைச்சரவையின் அனைத்து அமைச்சர்களும் கூட்டாக மக்களவைக்குப் பொறுப்பானவர்கள் ஆகின்றனர் என்று பொருள். அனைத்து அமைச்சர்களும் பொதுவெளியில் தங்களுக்குள்ளான வேறுபாடுகளை வெளிக்காட்டக் கூடாது என்பதும் இதன் பொருள் எனலாம். எந்த ஒரு பொதுப் பிரச்சனையிலும், பொது நிகழ்விலும் அனைத்து அமைச்சர்களும் அரசின் நிலைப்பாட்டை ஒருமித்து ஆதரிக்க வேண்டும்.

குடும்ப அமைச்சரவை என்றால் என்ன?

குடும்ப அமைச்சரவை என்பது அமைச்சரவைக்குள்ளேயே ஒரு சிறு குழுவாகச் செயல்படும் அமைச்சர்களின் குழு. இது முறை சாரா குழு எனினும் உண்மையான அதிகார மையமாகும். இந்தியாவின் ஒவ்வொரு பிரதமருக்கும் இப்படி ஒரு அமைச்சரவைக் குழு இருந்துள்ளது. முக்கியமான அரசியல் பிரச்சனைகளில் முடிவுகள் எடுப்பதில் ரகசியத்தைப் பாதுகாக்கப் பிரதமருக்கு இந்த அமைச்சரவைக் குழு முறை உதவியாய் உள்ளது.

3.4.3. ஒன்றிய (மத்திய) அமைச்சர்கள் குழு

அமைச்சரவையின் ஓர் உட்குழுவாக இது இருக்கிறது. அமைச்சரவையிலிருந்து அமைக்கப்படும் இந்த உட்குழு அரசமைப்பில் குறிப்பிடப்படாத ஒன்றாகும். அமைச்சரவையில் உள்ள அனைத்து அமைச்சர்களும் ஒன்றாக அமர்ந்து கொள்கை முடிவுகளை எடுப்பதுவோ, அலுவல்களை விவாதிப்பதோ இல்லை. மாறாக ஒன்றிய அமைச்சரவைக் குழு எனப்படும். அமைச்சர்குழுவின் உட்குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் பிரதமர் தலைமையில் ஒன்றாகக்கூடி அம்முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள் அவற்றை அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனைகளாக

குடியரசுத்தலைவருக்கு ஆலோசனை வழங்குகிறார்கள். இந்திய அரசின் நிர்வாக விவகாரங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளும் உச்சமான ஆட்சிக் குழுவாக அமைச்சரவைக் குழு விளங்குகிறது அமைச்சர்கள் குழுவின் கருவாக அது செயல்படுகிறது.

அமைச்சர்கள் குழுவின் செயல்பாடுகள்

1. அமைச்சரவைக் குழுதான் உயர்ந்தபட்ச முடிவுகளை எடுப்பதற்கான மற்றும் கொள்கைகளை வகுப்பதற்கான அதிகாரம் பெற்ற அமைப்பாகும்.
2. இது அனைத்து முக்கியமான சட்ட, நிதி மற்றும் வெளியுறவு விவகாரங்களையும் கையாளுகிறது.
3. அரசமைப்பு ரீதியான அனைத்து நியமனங்களையும் மூத்த செயலக நிர்வாகிகளையும் இது கட்டுப்படுத்துகிறது.
4. நாடாளுமன்றம் நடைபெறாதபோது அவசரச் சட்டங்களைப் பிறப்பிக்க குடியரசுத்தலைவருக்கு பரிந்துரை செய்கிறது.
5. இது விசாரணைக் குழுக்களை நியமிக்கிறது மற்றும் துறைகளுக்கு இடையிலான சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைக்கிறது.
6. நெருக்கடி நிலையை பிரகடனம் செய்வதற்கும், மக்களவையைக் கலைத்து விடவும், நாடாளுமன்றக் கூட்டங்களை முடித்து வைக்க அல்லது ஒத்தி வைக்குமாறு குடியரசுத்தலைவருக்கு பரிந்துரை செய்யவும் அதிகாரம் கொண்டுள்ளது.

அமைச்சரவைக் குழுச் செயலர்

அமைச்சரவைக் குழுவில் உள்ள ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் உதவி செய்ய ஒரு செயலர் இருப்பர். அத்தகைய அமைச்சரவைக் குழு செயலர்களின் முதன்மை இடம் முதன்மைச் செயலருக்குத் தரப்பட்டுள்ளது. உயர்த் தேர்வுக் குழுவின் (Board) தலைவராக அவர் இருப்பர். அக்குழுதான் மத்திய தலைமைச் செயலகத்தின் இணைச் செயலர்களை நியமிக்கும். அந்த முதன்மைச் செயலர்தான்

ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் (மாநில) தலைமைச் செயலர்களின் மாநாடுகளுக்கு தலைமை வகிக்கிறார். நிர்வாகத்தின் அனைத்து அம்சங்களிலும், கொள்கைகளிலும் பல்வேறு நிர்வாகத்துறைகளுக்கும் நிர்வாகப் பணியினருக்கும் அரசியல் அமைப்புகளுக்கு இடையில் தொடர்பாகச் செயல்படுபவரும் முதன்மைச் செயலரே ஆவார்.

செயல்பாடு

கீழ்க் காண்பவற்றைப் பட்டியலிடவும்

1. இன்றுவரையிலான இந்தியப் பிரதமர்களின் பட்டியல்
2. மத்திய, மாநில அரசுகளில் இன்றுள்ள அமைச்சரவைக் குழு அமைச்சர்களும், அவர்களது துறைகளும் (ஒவ்வொன்றுக்கும் 5 அமைச்சர்களைக்) கொண்ட பட்டியல்

3.5. ஆட்சித்துறை: மாநிலங்கள்

இந்திய அரசமைப்பின் IV-வது பகுதியிலுள்ள 153 முதல் 167 வரையிலான உறுப்புகள் மாநில நிர்வாகத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன. மத்திய அரசில் காணப்படும் நாடாளுமன்ற நிர்வாக முறையே மாநிலத்திலும் உள்ளது. மாநில நிர்வாகமும், ஆளுநர் மற்றும் முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சர்கள் குழு ஆகியவற்றைக் கொண்டது. மத்தியில் குடியரசுத்தலைவரைப் போன்று மாநிலத்திலும் ஆளுநரே நிர்வாகத்தின் தலைவராக உள்ளார். அனைத்து மாநிலங்களிலும் இதே முறைதான் உள்ளது. ஆனால் சில மாநிலங்களில் ஒற்றை அவைகளைக் கொண்ட சட்டமன்றமும், மற்ற சில மாநிலங்களில் இரண்டு அவையைக் கொண்ட சட்டமன்றமும் உள்ளன. ஆனால் IV-வது பகுதியில் காணப்படும் இப்பிரிவுகள் ஜம்மு- காஷ்மீர் மாநிலத்திற்குப் பொருந்தாது. அரசமைப்பு 370-வது உறுப்பின்படி அம்மாநிலம் சிறப்புநிலை கொண்ட ஒன்றாகவும், தனக்கென தனி அரசமைப்புக் கொண்ட ஒன்றாகவும் இருந்தது.

மாநில நிர்வாகம்

- ❖ ஆளுநர்
- ❖ முதலமைச்சர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழு

3.5.1 ஆளுநர்

ஆளுநரின் தேர்வுமுறை

அரசமைப்பின் 153-வது உறுப்பு ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஓர் ஆளுநர் இருப்பார் என்கிறது. பொதுவாக, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒரு ஆளுநர் இருப்பார். ஆனால் 1956-ஆம் ஆண்டின் அரசமைப்பு திருத்தப்படி இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு ஆளுநராக ஒருவரே இருக்க முடியும்.

விவாதம்

பிரதமர் மற்றும் குடியரசுத்தலைவர் இடையே ஓர் கொள்கையில் கருத்து ஒற்றுமை ஏற்படாவிடில் என்ன நிகழும்? இதில் யாருடைய கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்? ஏன்?

ஆளுநரின் நியமனம்

ஒரு மாநில ஆளுநர் இந்தியக் குடியரசுத்தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார். (உறுப்பு-155). அவர் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட கீழ்க் கண்ட தகுதிகள் வேண்டும்:

- ❖ இந்தியாவின் குடிமகன்
- ❖ 35 வயதை நிறைவு செய்தவர்
- ❖ ஊதியம் பெறும் எந்த பதவியிலும் இருக்கக்கூடாது
- ❖ நாடாளுமன்ற அல்லது மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கக் கூடாது.

பதவி மற்றும் காலம்

ஆளுநரின் பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகும். (உறுப்பு-156). அவர் எந்த நேரத்திலும் குடியரசுத்தலைவரால் பதவி நீக்கப்படலாம். குடியரசுத்தலைவரால் ஒரு

மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றப்படலாம். நாடாளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதியத்தை ஆளுநர் பெறுகிறார். அதன்படியே சில சலுகைகளையும் படிக்களையும் பெறுகின்றார்.

இந்திய அரசமைப்பின்படி, மாநில அரசமைப்பு மற்றும் நிர்வாகத்தின் தலைவராக ஆளுநர் இருக்கிறார். மாநில நிர்வாகத்தின் ஆட்சிப்பொறுப்பு ஆளுநரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்தின் அனைத்து ஆட்சி நடவடிக்கைகளும் அவரது பெயரால் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் நடைமுறையில், மாநிலத்தின் உண்மையான செயல் அதிகாரங்கள் முதலமைச்சரின் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவுக்கே

உள்ளது. மாநிலத்தின் சட்டசபைக்கு ஒட்டுமொத்தமாக கூட்டுப் பொறுப்புள்ள அமைச்சர்களின் ஆலோசனைப்படி, ஆளுநர் செயல்படுகிறார்.

செயல்பாடு

- ❖ துணைநிலை ஆளுநர் என்பவர் யார்?
- ❖ இந்தியாவில் எந்த இடங்களில் ஒரு துணைநிலை ஆளுநர் பதவி உள்ளது என்பதைக் கண்டுபிடி.
- ❖ இந்தியாவில் உள்ள துணைநிலை ஆளுநர் பற்றி இரண்டு அல்லது மூன்று வாக்கியங்களை எழுதுங்கள்.

ஆளுநரின் அதிகாரங்களும் பணிகளும் பின்வருமாறு

1. நிர்வாக அதிகாரங்கள்

- (i) ஆளுநர் மாநில அரசின் நிர்வாகத் தலைவராக உள்ளார். ஆளுநர் நிர்வாக அதிகாரங்களை நேரடியாகவோ அல்லது அவருக்கு கீழுள்ளவர்களாலோ (154-வது உறுப்பின்படி அமைச்சர்கள்) செயல்படுத்துகிறார். அனைத்து நிர்வாகச் செயல்பாடுகளும் அவருடைய பெயரில் நடத்தப்படுகின்றன. மாநில பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்திலும் ஆளுநருக்கு அதிகாரம் உண்டு.
- (ii) சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை கட்சியின் தலைவரை முதலமைச்சராக ஆளுநர் நியமிக்கிறார். முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின்படி, பிற அமைச்சர்களை அவர் நியமிக்கிறார். முதலமைச்சர் விரும்பும் வரையில் மட்டுமே அமைச்சர்கள் அப்பதவியில் இருப்பர். ஏனெனில் முதலமைச்சரின் ஆலோசனைப்படிதான் ஆளுநர் செயல்படுகிறார்.
- (iii) மாநில அரசின் தலைமை வழக்குரைஞர், மாநிலப் பொதுப் பணி ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களை ஆளுநர் நியமிக்கிறார். துணை சார்பு நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளின் நியமனங்கள், பதவிகள், பதவி உயர்வு போன்றவற்றை ஆளுநர் தீர்மானிக்கிறார்.
- (iv) மாநில நிர்வாகத்தை சீராக இயக்கும் பொறுப்பு ஆளுநருடையதாகும். மாநில அரசமைப்பு இயந்திரம் நிலைகுலைந்து விட்டாலோ அல்லது மாநில நிர்வாகம் அரசமைப்பின் விதிமுறைகளுக்கு இணக்கமாக செயல்படாவிட்டாலோ, அரசமைப்பு விதிகளின்படி அரசமைப்பு அவசர நிலையை பிரகடனப்படுத்தி குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை அரசமைப்பு 356-வது உறுப்பின்படி பரிந்துரைக்க ஆளுநருக்கு அதிகாரம் உள்ளது. குடியரசுத்தலைவரது நேரடி ஆட்சி என்றால் மாநிலத்தில் ஆளுநர் ஆட்சி என்று பொருள்படும். அமைச்சரவை இல்லாத மாநில ஆட்சி என்றும் பொருள்படும்

2. சட்டமன்ற அதிகாரங்கள்

ஆளுநர் மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் ஒரு பகுதி (உறுப்பு-168) ஆவார். எனவே, அவர் சட்ட அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கிறார். அவரது சட்ட அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு

(i) ஆளுநர் சட்டமன்றத்தை கூட்டவும், முடித்து வைக்கவும், ஒத்தி வைக்கவும், கலைத்து விடவும் அதிகாரம் படைத்தவர்.

(ii) ஆளுநர் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடையே உரையாற்றுகிறார்.

(iii) ஆளுநரின் அனுமதியின்றி, எந்த முன்வரைவும் சட்டமாக்க முடியாது. அது மாநிலச் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் அவரது ஒப்புதலின்றிச் சட்டமாகாது. சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்படும் முன்வரைவுகள் அவரது ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்படும். அவற்றிற்கு ஒப்புதலைத் தரவோ அல்லது அந்த முன்வரைவை நிறுத்தி வைக்கவோ அல்லது குடியரசுத்தலைவரின் கருத்திற்காக முன்வரைவை ஒதுக்கி வைக்கவோ முடியும், மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு ஆளுநரால் இந்த முன்வரைவுகள் அவை நடுவருக்கு திருப்பி அனுப்ப முடியும். முன்வரைவு மீண்டும் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டால் (திருத்தங்கள் இல்லாமலும்), ஆளுநர் தனது ஒப்புதலை அளித்தே ஆகவேண்டும்.

(iv) சட்டம் 213-ன் கீழ், சட்டமன்றம் அமர்வில் இல்லாத காலங்களில் ஆளுநர் அவசர சட்டங்களையும் பிறப்பிக்கலாம். (எனினும், இத்தகைய அவசர சட்டங்கள் தொடர்வதற்கு, அவை மாநிலச் சட்டமன்றம் மீண்டும் கூடியதிலிருந்து ஆறு வாரங்களுக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.)

(v) மாநிலச் சட்டமன்றம் இரண்டு அவைகளை கொண்டிருந்தால், அதன் மேலவைக்கு ஆறில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்களை இலக்கியம், அறிவியல், கலை, கூட்டுறவு இயக்கம், சமூகப்பணி போன்றவற்றில் சிறப்பு அறிவும் அனுபவமும் உள்ளவர்களை நியமிக்கலாம். அத்துடன் கீழவைக்கு ஆங்கிலோ - இந்திய பிரதிநிதியையும் நியமிக்கலாம்.

3. நிதி அதிகாரங்கள்

ஆளுநருக்கு பின்வரும் நிதி அதிகாரங்கள் உள்ளன.

(i) நிதி அமைச்சர் மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் வரவு-செலவு திட்டத்தை அல்லது நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கிறார். ஆனால் எந்த நிதி முன்வரைவும் ஆளுநரின் முன் ஒப்புதலின்றி சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவரமுடியாது.

(ii) ஆளுநரின் பரிந்துரையின்றி மானியங்களுக்கான கோரிக்கை எதுவும் கோரப்பட முடியாது.

(iii) மாநிலத்தின் ஒதுக்கு நிதியின் பாதுகாவலர் ஆளுநர் ஆவார். நிதி நெருக்கடியான கட்டங்களில் சட்டமன்றத்தின் முன் அனுமதியின்றியும் அவரால் இந்நிதியை பயன்படுத்த முடியும்.

4. நீதித்துறை அதிகாரங்கள்

ஆளுநரின் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு

(i) மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் மற்றும் மாவட்ட கிளை நீதிமன்றங்கள் உள்ளிட்ட சார்பு நீதிமன்றங்களின் பதவிகள், நியமனங்கள், பதவி உயர்வுகள் போன்றவற்றை தீர்மானித்தல்.

(ii) உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகள் நியமனம் செய்யும் போது அவர் இந்தியாவின் குடியரசுத்தலைவரால் கலந்தாலோசிக்கப்படலாம்.

(iii) மாநில அரசின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட வழக்குகளில் தண்டிக்க தக்கவர்களில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எந்தவொரு நபரின் தண்டனையைக் குறைப்பதற்கும் மன்னிப்பு வழங்குவதற்கும், நிறுத்துவதற்கும், விலக்குவதற்கும் அல்லது மாற்றுவதற்கும் ஆளுநருக்கு அதிகாரம் உண்டு.

5. விருப்ப அதிகாரங்கள்

(i) எந்தவொரு கட்சி அல்லது தலைவர் சட்டமன்றத்தில் பெரும்பான்மை ஆதரவைப் பெறாத சூழ்நிலையில் ஒரு புதிய முதலமைச்சரை நியமித்தல்.

(ii) அவையின் பெரும்பான்மை ஆதரவை இழந்தபோதும் அல்லது நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பில் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னரும் பதவி விலக மறுக்கும் நிலையில் அமைச்சரவையை பதவி நீக்கம் செய்வது.

(iii) பெரும்பான்மை ஆதரவை இழந்த ஒரு முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் சட்டசபையைக் கலைத்துவிடுதல்.

(iv) அரசமைப்பு இயந்திரச் சீர்குலைவது பற்றி குடியரசுத்தலைவருக்கு அறிக்கை அனுப்புதல் மற்றும் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை மாநிலத்தில் கொண்டுவருதல்.

(v) சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட முன்வரைவுகளுக்கு ஒப்புதல் அளித்தல்.

குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சி: வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு அல்லது ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சியிலிருந்து எழும் நெருக்கடி நிலைகளை சமாளிப்பதற்கான அவசர நிலையை பிரகடனம் செய்யும் அதிகாரம் ஆளுநருக்கு இல்லை. ஆனால் அரசமைப்பின் விதிமுறைகளுக்கு இணங்க மாநில அரசை நடத்த இயலாத சூழல் ஏற்பட்டால் அது பற்றி குடியரசுத்தலைவருக்கு அறிவுறுத்தி அறிக்கை தரும் அதிகாரம் உள்ளது. (உறுப்பு-356). இதன் மூலம் குடியரசுத்தலைவர் தாமே மாநில அரசின் ஆட்சிப்பொறுப்பினை ஏற்று நடத்திச் செல்வதற்கு வகை செய்கிறார்.

தலைமை வழக்குரைஞர்

ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் மத்திய அரசின் தலைமை வழக்குரைஞருக்கு இணையாக ஒரு அரசின் தலைமை வழக்குரைஞர் நியமிக்கப்படுகிறார். உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாகும் தகுதியுடையவர்களையே ஆளுநர் தலைமை வழக்குரைஞராக நியமனம் செய்கிறார்.

செயல்பாடு

குடியரசுத்தலைவரின் அதிகாரங்களுடன் ஆளுநரின் அதிகாரங்களை ஒப்பிடுக. ஏதாவது வேறுபாடுகளை காண்கிறாயா?

விவாதம்

தலைமைச் செயலர் மற்றும் அமைச்சரவைச் செயலருக்கு இடையிலான ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகள்.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **முன் மொழிதல்:** ஒரு விருது, கௌரவம் அல்லது தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்காக பெயரை முறையாக அறிவித்தல்.
- ❖ **உறுதி மொழி:** ஒருவரின் எதிர்கால நடவடிக்கை அல்லது நடத்தையை உறுதி செய்யும் விதத்தில் பெரும்பாலும் கடவுளின் பெயரால் கூறப்படும் வாக்குறுதி
- ❖ **கண்டன தீர்மானம்:** அரசமைப்பு பதவியில் உள்ள ஒருவருக்கு எதிராக நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்படும் தீர்மானம்

- ❖ **கூடுவதற்கான அழைப்பு:** நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றம் கூடுவதற்காக குடியரசுத்தலைவர் அல்லது ஆளுநரால் விடுக்கப்படும் அழைப்பு
- ❖ **ஒத்தி வைப்பு:** நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றத்தின் கூட்டத் தொடரினிடையே சில அமர்வுகள் தள்ளி வைக்கப்படுதல்
- ❖ **மறுதலித்தல்:** குடியரசுத்தலைவர் மற்றும் ஆளுநருக்கு உள்ள ரத்து செய்யும் அதிகாரம்
- ❖ **அவசரச்சட்டம்:** நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்ற கூட்டத் தொடர் நடைபெறாதபோது, குடியரசுத்தலைவர் அல்லது ஆளுநரால் பிறப்பிக்கப்படும் சட்டம்
- ❖ **நீக்குதல்:** ஒரு சட்டம், உரிமை அல்லது ஒப்பந்தத்தை சட்டப்படி நீக்குதல்
- ❖ **அலுவல் வழி தலைமை:** ஒருவர் சட்டப்பூர்வமாக வகிக்கும் பதவியின் காரணமாக, வேறு ஒரு பதவிக்கும் பொறுப்பாக இருத்தல்
- ❖ **அமைச்சரின் துறை:** ஒரு அமைச்சர் தலைமை நிர்வாக பொறுப்பேற்றிருக்கும் துறை
- ❖ **அதிகார பூர்வ பேச்சாளர்:** ஒரு கட்சி அல்லது அரசாங்கத்தின் சார்பாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் பேச்சாளர்
- ❖ **ஒப்புரிமை உடைய:** ஒரே மாதிரி கருத்துடைய
- ❖ **பறைசாற்று:** வெளிப்படையாக தெரிவித்தல்
- ❖ **சட்டமன்ற கலைப்பு:** ஒரு சட்டமன்றத்தை முறைப்படி முடித்து வைத்தல்
- ❖ **சபை ஒத்திவைப்பு:** நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒத்தி வைத்தல்
- ❖ **முன்வரைவிற்கான ஒப்புதல்:** சட்ட மன்றத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முன்வரைவிற்கு குடியரசுத்தலைவர் அல்லது ஆளுநர் அளிக்கும் ஒப்புதல்
- ❖ **வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறை:** இங்கிலாந்தின் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பகுதியில் ஆங்கிலேய நாடாளுமன்றம் அமைந்திருப்பதால், அந்நாட்டு நாடாளுமன்றமுறை வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறை எனப்படுகிறது.
- ❖ **ஒருமைப்பாடு:** நாடு அல்லது ஒரு குழுவிற்குள் ஒவ்வொருவருக்கும் இடையேயான ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஒற்றுமை
- ❖ **வாக்கு சீட்டு:** ஒரு வாக்கெடுப்பைப் பதிவு செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு காகிதம்.
- ❖ **தீர்மானம்:** ஒரு சட்டமன்றம் அல்லது மற்ற முறையான கூட்டத்தினால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கருத்து அல்லது விருப்பத்தின் ஒரு முறையான வெளிப்பாடு.
- ❖ **வெற்றிடம்:** செல்லுபடியாகாத அல்லது சட்டபூர்வமாக பிணைப்பு இல்லை.
- ❖ **சட்ட உரிமை கட்டளை:** ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் செயல்படுவதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம்.
- ❖ **கூட்டணி:** கூட்டு நடவடிக்கைக்கான ஒரு தற்காலிக கூட்டு, குறிப்பாக அரசியல் கட்சிகள் இதன் மூலம் ஒரு அரசாங்கத்தை உருவாக்குகின்றன.
- ❖ **சுயவிருப்புரிமை:** ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்ய சட்டம் அளித்திருக்கும் சுதந்திரம்.
- ❖ **ஆட்சி எல்லை:** ஒரு அரசின் அதிகாரபூர்வ எல்லை.
- ❖ **ஆக்கிரமிப்பு:** தூண்டுதல் இல்லாமல் தாக்கும் நடவடிக்கை.
- ❖ **கலகம்:** ஒருநிறுவப்பட்ட அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது தலைமைக்கெதிராகவோ ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பு.

I. சரியான பதிலைத் தேர்வு செய்யவும்

1. இந்தியாவின் குடியரசுத்தலைவர்
 - அ. இந்தியாவின் உண்மையான ஆட்சியாளர்
 - ஆ. அரசின் அரசமைப்பு தலைவர்
 - இ. மாநில தலைவராகவும், அரசாங்கத்திற்கும் தலைமை வகித்தார்
 - ஈ. அரசாங்கத்தை உருவாக்குகின்ற பெரும்பான்மை கட்சியின் தலைவர்
2. எவ்வாறு இந்தியாவின் குடியரசுத்தலைவர் தனது பதவிக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்பு தனது அலுவலகத்திலிருந்து நீக்கப்படலாம்?
 - அ. இந்தியாவின் தலைமை நீதிபதியின் உத்தரவின் பேரில்
 - ஆ. நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்றங்கள் கூட்டாக தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம்
 - இ. நாடாளுமன்றத்தின் இரண்டு அவைகளில் கண்டன தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம்
 - ஈ. இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூலம்
3. குடியரசுத்தலைவரின் மரணத்தின்போது குடியரசுத் துணைத்தலைவர் எவ்வளவு காலம் குடியரசுத்தலைவர் பதவி வகிக்கலாம்?
 - அ. குடியரசுத்தலைவர் வகிக்காமல் மீதம் விட்டுச் சென்ற பதவிக் காலம் வரை
 - ஆ. அதிகபட்சமாக 6 மாதங்கள்
 - இ. அதிகபட்சமாக 1 வருடம்
 - ஈ. அதிகபட்சமாக 3 வருடங்கள்
4. குடியரசுத் துணைத்தலைவரின் தேர்தல் தொடர்பாக யார் முடிவு செய்கிறார்கள்?
 - அ. உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி
 - ஆ. நாடாளுமன்றம்
 - இ. உச்ச நீதிமன்றம்
 - ஈ. குடியரசுத்தலைவர்
5. காபினட் அமைச்சரவையில் எந்த அமைச்சர்கள் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்?
 - அ. காபினட் தகுதியுள்ள அமைச்சர்கள்
 - ஆ. அமைச்சர்கள்
 - இ. துணை அமைச்சர்கள்
 - ஈ. மேற்கண்ட அனைவரும்
6. குடியரசுத்தலைவருக்கும் அமைச்சர்கள் குழுவிற்குமிடையேயான தகவல் தொடர்பு பாலமாக இருப்பவர்_____.
 - அ. மக்களவை சபாநாயகர்
 - ஆ. பிரதமர்
 - இ. எதிர்க்கட்சி தலைவர்
 - ஈ. குடியரசுத் துணைத்தலைவர்

7. மக்களவையில் எத்தனை உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்?

- அ. 542
- ஆ. 545
- இ. 540
- ஈ. 543

8. பாதுகாப்பு படைகளின் தலைமை அதிகாரி யார்?

- அ. பாதுகாப்பு அமைச்சர்
- ஆ. இந்திய குடியரசுத்தலைவர்
- இ. பிரதமர்
- ஈ. மேற்கண்ட எதுவும் இல்லை

9. மாநிலங்களவையை தலைமை வகித்து நடத்துபவர்

- அ. மக்களவை சபாநாயகர்
- ஆ. குடியரசுத் துணைத் தலைவர்
- இ. குடியரசுத்தலைவர்
- ஈ. தலைமை அலுவலர்

10. மாநிலங்களவையின் மொத்த உறுப்பினர்கள் _____.

- அ. 200 உறுப்பினர்கள்
- ஆ. 250 உறுப்பினர்கள்
- இ. 280 உறுப்பினர்கள்
- ஈ. 300 உறுப்பினர்கள்

11. இந்திய அரசமைப்பின் கீழ், மக்களவையின் நிலை

- அ. ஒரு தாழ்ந்த நிலை
- ஆ. உயர்ந்த நிலை
- இ. மாநிலங்களவைக்கு சமமான நிலை
- ஈ. மேற்கண்ட எதுவும் இல்லை

12. பின்வரும் அவசர நிலைகளில் எது இதுவரை அறிவிக்கப்படவில்லை?

- அ. தேசிய அவசரநிலை
- ஆ. அரசமைப்பு இயந்திரம் செயல்படாதபோது அறிவிக்கப்படும் அவசரநிலை
- இ. நிதி நெருக்கடியினால் உண்டாகும் அவசரநிலை
- ஈ. அனைத்தும் சம எண்ணிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன

13. இந்திய குடியரசுத்தலைவர் யாரை மாநிலங்களவை உறுப்பினராக தேர்வு செய்கிறார்?

- அ. இந்தியாவின் சுதந்திர போராட்டத்தில் பங்கேற்றவர்களை
- ஆ. தீவிர அரசியலில் இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களை
- இ. நாட்டிற்கு தகுதிவாய்ந்த சேவையை செய்தவர்களை
- ஈ. கலை, இலக்கியம், சமூக சேவை போன்றவற்றில் சிறந்து விளங்குபவர்களை

14. பிரதமர் எதன் தலைவர்?

- அ. அரசு
- ஆ. அரசாங்கம்
- இ. அரசு மற்றும் அரசாங்கம்
- ஈ. அரசுக்கும் அல்ல அரசாங்கத்திற்கும் அல்ல

15. அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள் எங்கு கூட்டாக பொறுப்பேற்கிறார்கள்?

அ. மக்களவை

ஆ. மாநிலங்களவை

இ. மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவை

ஈ. மக்களவை, மாநிலங்களவை மற்றும் குடியரசுத்தலைவர்

II. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு மிக சுருக்கமாக பதிலளிக்கவும்

1. ஆட்சித்துறை பொருள் கூறு. மத்திய அரசின் இரண்டு முக்கியமான உறுப்புகளை கூறு.
2. தேர்தல் இட ஒதுக்கீடு எப்படி கணக்கிடப்படுகிறது?
3. மாநில அமைச்சரவை பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதவும்?
4. குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சி பற்றி நீ கருதுவது என்ன?
5. மக்களவை மற்றும் மாநிலங்களவைக்கு இடையேயான வேறுபாட்டை கூறு?
6. இந்தியாவின் குடியரசுத் துணைத்தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தேவையான அடிப்படை தகுதிகள் யாவை?
7. குடியரசுத்தலைவர் தனது பதவிப் பிரமாணத்தின்போது எடுக்கும் உறுதிமொழி என்ன?

III. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு சுருக்கமாக பதிலளிக்கவும்

1. குடியரசுத்தலைவரின் பதவிக்கான ஊதியம், படிகள் மற்றும் சலுகைகள் யாவை?
2. குடியரசுத் துணைத்தலைவரின் பொறுப்புகள் மற்றும் பணிகள் குறித்து கூறு?
3. குடியரசுத்தலைவர் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்? தேர்தல் இட ஒதுக்கீட்டைப் பற்றி சுருக்கமாக எழுதுக?
4. அமைச்சரவையின் கூட்டு மற்றும் தனிப்பட்ட பொறுப்பு பற்றி குறிப்பு வரைக?
5. முதலமைச்சரின் அதிகாரங்களும் செயல்பாடும் என்ன?
6. மாநில அமைச்சர்கள் குழு பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக?
7. ஆளுநரின் நியமனம், பதவி காலம் மற்றும் மாநில அரசில் அவரது நிலை குறித்து எழுதுக?

IV. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு விரிவாக பதிலளிக்கவும்

1. குடியரசுத்தலைவரின் பணிகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் யாவை?
2. பிரதமரின் பணிகள் மற்றும் மத்திய அரசில் அவரது நிலை குறித்து விரிவாக விளக்குங்கள்.
3. பிரதமரின் அலுவலகத்தின் பணிகள் என்ன?
4. ஆளுநரின் அதிகாரங்களும் பணிகளும் பற்றி விரிவாகத் தரவும்.
5. மத்திய அமைச்சரவைக் குழு பற்றி விரிவான ஒரு கட்டுரை எழுதவும்.
6. இந்திய அரசியல் அமைப்பு 356 குறித்து விரிவான விடையளி

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Gyanender Singh(2008), Indian Constitution and government, Omega Publications, New Delhi.
- ❖ J.C. Johari (2013), The Constitution of India: A Politico-Legal Study, Sterling Publishers Pvt. Ltd.,New Delhi.
- ❖ M. Laxmikanth(2008), Indian Polity, Tata Mcgraw-Hill Publishing company Ltd, New Delhi.
- ❖ B.S. Raman (2011), Constitution of India, United Publishers, Mangalore.
- ❖ Durga Das Basu (1997), Introduction to the Constitution of India, Prentice –Hall of India Pvt, Ltd.,New Delhi.
- ❖ J.C. Johari (2004), Indian Polity, Lotus Press, New Delhi.

ICT Corner திருத்தச்சட்டங்கள்

இச்செயலியின் மூலம்
இந்திய அரசமைப்புச்
திருத்தச்சட்டங்கள் பற்றி
அறிதல்.

படிகள்

படி 1: 'Play store' இல் 'Constitution of India with MCQ' என்று தட்டச்சு செய்து செயலியைப் பதிவிறக்கம் செய்க (அல்லது) கீழ்க்காணும் உரலி/விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி செயலிக்குச் செல்க.

படி 2: திரையில் காணப்படும் தலைப்புகளில் 'Amendments' என்பதைச் சொடுக்குக.

படி 3: ஏதேனும் ஒரு திருத்தச்சட்டத்தினை சொடுக்கி அது தொடர்பான தகவல்களை அறிக. (எ.டு - 101)

உரலி:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.philoid.coi>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்.

B246_12_POLI_SCI_TM

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ இந்திய நீதித்துறையின் இயல்பு மற்றும் முக்கியத்துவம் குறித்து விவாதித்தல்.
- ❖ இந்திய நீதித்துறை உருவாக்கம் குறித்து அறிதல்.
- ❖ இந்திய நீதித்துறை அம்சங்களை ஆய்வு செய்தல்.
- ❖ நீதித்துறை பங்கை மதிப்பீடு செய்தல்.
- ❖ நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை மேம்படுத்தும் காரணிகளை விவாதித்தல்.
- ❖ நீதிமன்றச் சீராய்வு, பொது நலன் வழக்கு மற்றும் நீதித்துறை செயல்முறை ஆகியவற்றின் தன்மை மற்றும் முக்கியத்துவத்தை விளக்குதல்.
- ❖ அரசமைப்பு, நிர்வாகச் சட்டம் மற்றும் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் ஆகியவற்றின் தன்மை குறித்து தெரிந்து கொள்ளல்.
- ❖ இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அமைப்பு, அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளை விளக்குதல்.
- ❖ உயர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் கீழமை நீதிமன்றங்களின் அமைப்பு, அதிகாரங்கள், செயல்பாடுகள் குறித்து தெரிந்து கொள்ளல்.

நீதித்துறை சரியாக இயங்குகிறது என்றால் என்ன?

மக்கள், சட்டமன்றங்கள், ஆட்சித்துறையைவிட நீதித்துறையின் மீதே அதிகம் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். எப்பொழுதெல்லாம் அவர்களுடைய உரிமைகள் மீறப்படுகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் அவர்களுடைய உரிமைகளும், தனிச்சலுகைகளும் பாதுகாக்கப்படும் என நீதித்துறை நோக்கி வருவதால் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

குறிப்பிடத்தக்க
மேற்கோள்

"உச்ச நீதிமன்றம், அனைத்து இந்திய நீதிமன்றமாகும், கட்சி அரசியலில் இருந்தும், அரசியல் கோட்பாடுகளில் இருந்தும் உறுதியாக தனித்து நிற்கும். அது அரசுகள் மாறுவதைக் குறித்து அக்கறை கொள்வதில்லை. நீதிமன்றமானது, நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டத்தின்படி, நிற்கிறது. அனைவரின் மீதும் பரிவு, நன்மதிப்பு கொண்டுள்ளது. எனினும் அது யாருடனும் அணி சேர்வது இல்லை" - மாண்புமிகு திரு ஹரிலால் ஜே. கனியா, இந்திய முதல் தலைமை நீதிபதி.

நீதித்துறையானது அரசாங்கத்தின் மூன்று உறுப்புகளில் ஒன்றாகும், மற்ற இரண்டு சட்டமன்றமாகவும், ஆட்சித்துறையாகவும் இருக்கின்றன. நீதித்துறையானது சட்டங்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பதையும், அரசமைப்பை பாதுகாப்பதையும் பணியாகக் கொண்டிருக்கிறது. அது நீதித்துறை நிர்வாகத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. தனி மனித உரிமைகள், முன்னுரிமைகள் ஆகியவற்றின் மீது அரசு மற்றும் தனிமனிதர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் மீறல்களில் இருந்து பாதுகாப்பு அளிப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. சுதந்திரமான மற்றும் பாகுபாடற்ற நீதித்துறையை உருவாக்குவது ஒரு

திருக்குறள்

1. பிணையாக திருக்குறள் ஒப்புவித்தல்.

கைகலப்பில் ஈடுபட்ட மூன்று கல்லூரி மாணவர்களுக்கு பிணையாக 100 திருக்குறள்களை தொடர்ந்து 10 நாட்கள் அப்பகுதியிலுள்ள குறிப்பிட்ட தமிழாசிரியர் முன்பு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று நிபந்தனை விதித்து தமிழ்நாடு நீதிமன்றம் பிப்ரவரி 2019 அன்று உத்தரவிட்டது.

ஒரு நபர் மீது தாக்குதல் நடத்தியதாக மூன்று கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மேட்டுபாளையம் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்பட்டனர். அப்போது, அவர்கள் சார்பில் பிணைக் கோரப்பட்டது. பிணையின் நிபந்தனையாக அப்பகுதி அரசு ஆண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி தமிழாசிரியர் முன்பு தினமும் 100 திருக்குறள்கள் ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று நீதிபதி கூறினார்.

இவ்வாறு தொடர்ந்து 10 நாட்கள் திருக்குறள் ஒப்புவித்தப் பின்பு இறுதி நாளில் அந்த மாணாக்கர்களுக்கு சான்றிதழ் வழங்கும்படியும் நீதிபதி அப்போது உத்தரவிட்டார்.

2. திருக்குறளை ஆழமாகக் கற்பதற்கு வழிவகுத்த மதுரை உயர் நீதிமன்ற கிளை

சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் மதுரை கிளை வழங்கிய தீர்ப்புகளில் தமிழக பள்ளிகளில் திருக்குறளை ஆழமாகக் கற்க வழிவகுத்து அளித்தத் தீர்ப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். மதுரைகிளை கடந்த 2017ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசு பள்ளிக் கல்வித்துறைக்கு அளித்த உத்தரவில் பள்ளிப்பாடத்திட்டத்தில் திருக்குறளின் 133 அதிகாரங்களில் 108 அதிகாரங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டது. இதன்மூலம் 2017-18 கல்வியாண்டிலிருந்து மாணவர்கள் 1050 திருக்குறள்களையும் கற்கும் வகையில் தமிழ்நாடு அரசு ஆணைப் பிறப்பிப்பதற்கு மதுரைகிளையின் உத்தரவு வழிவகுத்தது. 6 முதல் 12ஆம் வகுப்பு வரை கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் முன்கூறிய திருக்குறள் பாக்கள் அனைத்தையும் கற்பதுடன் அதன் பொருளினையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதை உத்தரவாதம் செய்யும்படியும் அது கூறியது. இதன்மூலம் தற்போது பள்ளிக் கல்வி மாணவர்கள் திருக்குறள் பாக்களை கற்று ஆழமாகப் புரிந்து வருகிறார்கள்.

தமிழில் பண்டைய இலக்கியங்களில் உலகின் 60-க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இலக்கியம் திருக்குறள் ஒன்றேயாகும்.

நாகரிக அரசு செயல்படுவதற்கு முன் நிபந்தனையாகும். இந்தியா போன்ற கூட்டாட்சி அரசு முறை கொண்ட நாடுகளில் கூட்டாட்சியின் பாதுகாவலனாகவும், மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையே எழும் அதிகார வரம்பு கருத்துவேறுபாடுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதாகவும் நீதித்துறை விளங்குகிறது.

குழு செயல்பாடு

இந்த பாடப்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூன்று வழக்கு ஆய்வுகளை கவனமாகப் படித்த பிறகு ஒரு நீதிபதியின் தகுதி குறித்து விவாதிக்கவும். எப்படிப்பட்ட நபர் ஒரு நல்ல நீதிபதியாக உருவாக முடியும்? ஒரு நீதிபதியை நியமனம் செய்வதற்கு முன் அவர் எப்படிப்பட்டவராக இருக்க வேண்டும் என்பதை ஐந்து உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை உருவாக்கி கலந்துரையாடி அதனை 250 வார்த்தைகளுக்கு மிகாமல் எழுதி அதனை வகுப்பறை அறிவிப்பு பலகையில் காட்சிப்படுத்தவும்.

4.1 இந்திய நீதித்துறையின் பரிணாம வளர்ச்சி

பண்டைய இந்தியாவில் நீதிமுறையமைப்பு

இந்தியா பல்வேறு இனங்கள், பண்பாடுகள், மொழிகள் மற்றும் அரசியல், சமூக அமைப்புகளை கொண்ட ஒரு துணைக்கண்டமாக இருக்கிறது. இந்தியாவின் பண்டைய காலத்திலும் மற்றும் இடைக்காலத்திலும் அரசு எந்த ஒரு ஆட்சித்துறையிலிருந்தும் நீதித்துறை பணிகளைப் பிரித்து வைக்கப்படவில்லை. வேதகாலத்தின்போது (குலபா (அ) குலபாடோ), குடும்பத் தலைவனின் அதிகாரமானது மன்னர் வழி குறுக்கீடுகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தது; அதேபோல் கிராமா, தோபா, வைசியா, ஜனம் மற்றும் கனம் போன்ற குலவகைப்பட்ட மற்றும் இனக்குழு அமைப்புகளும் தன்னாட்சி பெற்றுத் திகழ்ந்தன. பண்டைய இந்திய முடியாட்சிகளில் நீதித்துறை அதிகாரத்தில் அரசரே உயர்நிலையில் இருந்தார். அரசர் நினைத்ததே சட்டமாக இருந்தது, வழக்குகளில் அவர் வார்த்தையே உயர்ந்த நீதியாகவும் இறுதித் தீர்ப்பாகவும் இருந்தது.

எனினும், கிராமப்புறங்களில் பெரும்பாலான வழக்குகள் சாதி அமைப்புகள் அல்லது உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைப்புகளின் சட்டத்திட்டங்களின் மூலமாகவே தீர்க்கப்பட்டு வந்தன. தேசத் துரோகம் போன்ற மிகத் தீவிரமான வழக்குகள் மட்டும் அரசரின் பார்வைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டன. அங்கு முறையான சட்ட அமைப்பு இருந்ததில்லை. பெரும்பான்மையான நேரங்களில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர், தான் குற்றமற்றவர் என்பதை ஆதாரங்கள், சாட்சியங்கள் மூலமாக நிரூபிக்க வேண்டும். அல்லது தீக்குளித்தல், தண்ணீரில் மூழ்குதல், விஷம் அருந்துதல் போன்ற கடும்கோதனைகளுக்கு தன்னை ஆட்படுத்திக் கொள்ளுதல் மூலமாக தாம் குற்றமற்றவர் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். தண்டனைகள் மிகவும் கடுமையாக இருந்தது. மேலும், காட்டுமிராண்டித்தனம் கொண்டதாக இருந்தது. இதற்கு பரிகாரம் என்பது வழக்கத்தில் இல்லை. கசையடி, பிரம்படி, முழங்கால்களைத் துண்டித்தல், கழுமரத்தில் ஏற்றுதல், அடிமைப்படுத்துதல், சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்தல், நாடு கடத்துதல், தலையை துண்டித்தல், யானை மூலம் தலையை இடரச்செய்தல் மற்றும் மிதிக்கச் செய்தல் போன்ற தண்டனைகள் குற்றவாளிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. அரசுகள் பிராமணர்களின் தாக்கத்தின் கீழ் வந்த பின்னர், ஸ்மிருதிகள் அடிப்படையில் விசாரணை நடத்தப்பட்டு, தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன.

அக்காலத்தில் மனுஸ்மிருதி, நாரதர் ஸ்மிருதி, யக்ஞவாக்கியர் ஸ்மிருதி போன்றவை இருந்தன, அவற்றுள் "மனுஸ்மிருதி" அடிப்படையாக இருந்தது. இந்த ஸ்மிருதிகள் பொதுவாக வர்ணம். சாதிபடிநிலைச் சமூக அமைப்பை உயர்த்திப் பிடிப்பதாக இருந்தன. "சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்" என்ற கருத்து இருந்ததில்லை. பிராமணர்கள் பெரும்பாலும் தண்டனைகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தனர். எந்தவிதத்திலும் பிராமணர்கள், அவர்கள் கொடிய குற்றங்களை செய்துவிட்டாலும் உடல் ரீதியான துன்புறுத்தல், உறுப்பு நீக்கம் செய்தல், கழுமரத்தில் ஏற்றுவது, மரணதண்டனை ஆகியவற்றில் இருந்து விதிவிலக்கு செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். மற்றொருபுறம் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரை கடுமையான துன்பங்களுக்கும் மற்றும்

உச்சபட்ச தண்டனைகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டனர். சாதி அடிப்படையிலான தொழில்களை மாற்றிக் கொள்வது என்பது மிகக் கொடிய குற்றமாக (Varna Sangraha) கருதப்பட்டது.

அர்த்தசாஸ்திரம் குற்றங்கள் நிகழ்வதை கட்டுப்படுத்துவது என்ற பெயரில் அளவுக்கு அதிகமான தண்டனைகளைப் பரிந்துரைத்தன. குற்றவாளிகள் மீது அபராதங்கள் விதிப்பது, சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்வது முதன்மையான அரசு வருமானமாக இருந்தன. ஸ்மிருதிகள் பெண்களை கீழ்நிலை மனிதர்களாகவே நடத்தியது. வாரிசுரிமை விவகாரங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டுடன் தீர்ப்பளித்தனர். சூத்திரர்களும், பஞ்சமர்களும் நியாயமான விசாரணைக்கும், நியாயமான தண்டனைகளுக்கும் தகுதி இல்லாதவர்கள் ஆனார்கள். வர்த்தகத் தகராறுகள் பெரும்பாலும் வணிகக் குழு மூலம் தீர்க்கப்பட்டன. அதைப்போலவே ஒவ்வொரு கைவினைக் கலைஞர்கள் குழுவும் தங்களுடைய சொந்த பிரச்சனைகளைத்

தீர்த்துக்கொள்ள கைவினைஞர்கள் சங்கத்தைத் தமக்குள் வைத்து கொண்டனர். பல்லவர், பாண்டிய, சோழர்கால மகாசபைகள் நீதி விசாரணை நடைமுறைகளிலிருந்து பிராமணர்களைப் பாதுகாத்தன. மகாசபைகளின் வாரியம் (தர்ம வாரியங்கள், நியாய வாரியம்) மகாசபைகளுக்குள் எழும்பிரச்சனைகளை தீர்த்து வைத்தன. உள்ளூர் அமைப்புகளான ஊர், ஊரார், நகரத்தார் போன்றவை அவர்களுக்கு உரிய நீதித்துறை ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தனர்.

அசோகப் பேரரசு போன்ற புத்த பேரரசுகள் பெரும்பாலும் ஸ்மிருதி முறைகளை புறம்தள்ளின. நீதி வழக்குகளில் சமூகக் குழுக்களுக்கிடையே ஓரளவுக்குச் சமமாக நடத்தப்பட்டன. அசோகர் கொடிய தண்டனைகளை நீக்கினார். மேலும், அவர் தனது அதிகாரிகளிடம் கைதிகளிடத்தில் மிகவும் மனிதாபிமானம் உடையவர்களாகவும், கருணை உள்ளவர்களாகவும் இருக்கும்படி அறிவுறுத்தினார். சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் தூக்கிலிடப்படும் சம்பவமானது

கடும் சோதனைகள்

தராசு முறை: ஒரு தராசில் ஒரு பக்கம் ஒரு பனை ஓலை கட்டு வைத்துவிட்டு இன்னொரு பக்கம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அமரும்படியாக செய்யப்பட்டு தராசு சமமாக இருக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். வேண்டுகலுக்கு பிறகும் அவர் இருக்கும் தராசின் பகுதி கீழே வந்து விட்டால் அவர் குற்றம் செய்தவர் என்று அறிவிப்பார்கள்.

நெருப்பு சோதனை
குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தீயின் நடுவே நடந்து வர செய்யப்படுவார். அந்த நபர் எந்த தீ காயமும் அடையவில்லை என்றால் மட்டுமே அவர் குற்றமற்றவராக கருதப்படுவார்.

தண்ணீர் முறை: தெய்வ சிலையை சுத்தப்படுத்துவதற்கு உள்ள நீரை, குற்றம் கூறினால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அதை குடிக்கும்படி செய்யப்படுவார், அதனை தொடர்ந்து வரும் 14 நாட்களுக்குள் குடிக்கும்வரை அவருக்கு எந்த கேடான பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை என்றால் அவர் குற்றமற்றவர் என கருதப்படுவார்.

நஞ்சு அருந்தும் சோதனை:
இம்முறையில் குற்றம்சாட்டப்பட்டவருக்கு நஞ்சு அருந்தும்படியாக செய்யப்படுவார், அந்த நபருக்கு எந்த தீய விளைவும் ஏற்படவில்லை என்றால் அவர் குற்றமற்றவர் என கருதப்படுவார்.

குலுக்கல் சோதனை: குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு தொகுப்பில் இருந்து ஒன்றை எடுத்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படுவார். அதில் அவருக்கு "தர்ம கட்டு" வந்திருந்தால் அவர் குற்றமற்றவராக கருதப்படுவார்.

அரிசி தானிய சோதனை:
இம்முறையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் உமி நீக்கப்படாத நெல் தானியத்தை மென்று சாப்பிடும் படியாக செய்யப்படுவார், அவருடைய வாயில் இரத்தக்கறை காணப்பட்டால் அவர் குற்றம் செய்தவர் என்று அறிவிக்கப்படுவார்.

ஊற்றுநீர் சோதனை முறை: இங்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் நஞ்சு போன்ற நீரை குடிக்கும்படியாக செய்யப்படுவார், அவர் உளறினால் அவர் குற்றம் செய்தவராவார் அல்லது குற்றத்தை அந்த நபர் ஒத்துக் கொண்டவராவார்.

நீதித்துறை செயல் முறையிலுள்ள குறைபாடுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. நீதித்துறையில் உயர் அதிகாரிகள் அறநெறியுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இலக்கியங்கள் வலியுறுத்தினாலும், நீதி வழக்கு விசாரணைகளில் வரம்பு மீறி நடந்து தண்டனையில் இருந்து விதிவிலக்கு கொடுப்பதோ அல்லது அநீதியான தண்டனைகளை வழங்கியிருப்பதையோ நாம் அடிக்கடி கண்டிருக்கிறோம். பண்டைய இந்தியாவில் சட்டத்தின் ஆட்சி அங்கு இருந்தது இல்லை, ஆனால் அதிகாரம் கொண்டோரின் ஆட்சியையே நாம் காண்கிறோம்.

இடைக்கால இந்தியாவில், முஸ்லீம் ஆட்சியாளர்கள் ஒருவித தனித்தன்மை கொண்ட சூழ்நிலையை எதிர்கொண்டனர். அங்கே அவர்கள் ஆட்சியின் கீழ் வாழ்ந்த மக்கள் பெரும்பான்மையானோர் முஸ்லீமல்லாதவர்கள். முஸ்லீம் மற்றும் முஸ்லீம் நலன்கள் சார்ந்த வழக்குகளில் இஸ்லாமிய சட்டங்களை பயன்படுத்தினர். அதேநேரம், முஸ்லீம் அல்லாதவர்களின் சமூக-மத விவகாரங்களில் தலையிடா கொள்கைக்கு முன்னுரிமை அளித்தனர். அங்கெல்லாம் கிராமப்புற பாரம்பரிய விசாரணை முறையை ஏற்றனர். முஸ்லீம் ஆட்சியாளர்கள் குடிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளை மிகவும் சரியாக வேறுபடுத்திக் காட்டியிருந்தனர். ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுபட்ட முறைகளைக் கையாண்டனர். எனினும், இறைப்பழி போன்ற வழக்குகளில் மிகவும் கொடிய தண்டனைகளை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு அளித்தனர்.

4.2 இடை காலத்தில் இந்தியாவில் நீதித்துறை அமைப்பு

இடைக்கால இந்தியாவில் பேரரசை நிர்வகிக்கும் சுல்தான்/சுல்தானா ஆகியோரே நீதி நிர்வாகத்தை நிர்வகிக்கும் உச்சபட்ச அதிகாரம் கொண்டவர்கள் ஆவர். அவர்கள் கீழ்க்கண்ட தகுதி நிலைகளில் இருந்து நீதி நிர்வாகத்தை நடத்தினர். அவற்றின் பெயர்கள் பின்வருமாறு;

- ❖ திவான்-இ- குவாசா (நடுவர்),
- ❖ திவான்-இ-மசலிம் (அதிகாரத்துவத்தின் தலைவர்) மற்றும்

- ❖ திவான்-இ-ரியாசத் (தலைமை தளபதி).

இடைக்கால இந்தியாவில் நிர்வாக அமைப்புமுறைகளே நீதித்துறை அமைப்புகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பானது தலைநகரம், மண்டலம், மாவட்டம், பர்கானா (வட்டம்) மற்றும் கிராமம் என நிலப்பரப்பு அடிப்படையில் தெளிவாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. பொதுவாக, சுல்தானத்தின் தலைநகரில் கீழ்க்கண்ட ஆறு வகையான நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டு இருந்தன.

- ❖ மன்னர் நீதிமன்றம்
- ❖ மேல்முறையீட்டு உச்ச நீதிமன்றம் (திவான் - அல் - மசாலிம்)
- ❖ குடிமையியல் வழக்குக்கு உச்ச நீதிமன்றம் (திவான் - இ - ரிசாலட்)
- ❖ மாநிலத் தலைமை நீதிபதி நீதிமன்றம் (சத்ரே ஜகான் நீதிமன்றம்)
- ❖ தலைமை நீதிபதி நீதிமன்றம்
- ❖ தேசத்துரோக வழக்குகள் நீதிமன்றம் (திவான் - இ - ரியாசட்)

மன்னர் நீதிமன்றம் சுல்தானால் தலைமையேற்று நடத்தப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம் அசல் அதிகாரவரம்பு (Original Jurisdiction) மற்றும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் என இரண்டும் கொண்ட அமைப்பாகச் செயல்பட்டது. நீதி நிர்வாகத்தைப் பொருத்தவரை இதுவே உச்சபட்ச மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பாகும். முப்தி (சட்டவல்லுனர்) எனப்படும் சட்டவல்லுனர்கள் சுல்தானுக்கு உதவியளித்தனர்.

திவான்-அல்-மசாலிம் மற்றும் திவான்-இ-ரிசாலட் நீதிமன்றங்கள் முறையே தேச துரோக வழக்குகள் மற்றும் மேல்முறையீட்டு வழக்குகளை விசாரிக்கும் உச்ச நீதிமன்றங்களாகும்.

இந்த நீதிமன்றங்கள் அலுவலக ரீதியாக சுல்தானால் தலைமை தாங்கி நடத்தப்பட

வேண்டும் எனினும், அவர் அதிகமாக குற்றவியல் நீதி விசாரணைகளின்போது மட்டுமே கலந்து கொண்டார். சல்தான் இல்லாதபோது குவாசி-உல்-குசாட் எனும் அரசின் நீதிமன்ற தலைமை அலுவலர் தலைமை தாங்கி நடத்துவார். ஆனால், பின்னர் சத்ரே ஜகான் எனும் அலுவலர் பதவி உருவாக்கப்பட்டு நீதித்துறையின் உண்மையான தலைமை அலுவலராக செயல்பட்டார். இந்த சத்ரே ஜகான் நீதிமன்றமும் மற்றும் தலைமை நீதிபதி நீதிமன்றமும் பின்னர் அலாவுதீன் கில்ஜி ஆட்சியில் இணைக்கப்படும்வரை நீண்டகாலமாகத் தனித்தே இயங்கின. தலைமைநீதிபதியின் நீதிமன்றம் குடிமையியல் மற்றும் குற்ற வழக்குகளைக் கையாண்டது. தலைமை நீதிபதியின் கீழ் திறமையான, நேர்மையான, மதிக்கப்பட்ட உதவி நீதிபதிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். முப்தி, பண்டிட், மொக்டாசிப் (அரசு வழக்கறிஞர் தரப்பு) தாத்தாக் (நிர்வாக அலுவலர்) போன்ற அலுவலர்கள் தலைமை நீதிபதியின் நீதிமன்றத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த அலுவலர்கள் ஆவர். திவான்-இ-ரியாசத் பெரும் தேச துரோக வழக்குகளை விசாரிக்கும் நீதிமன்றம் ஆகும்.

4.3 நவீன இந்தியாவில் நீதித்துறை அமைப்பு

கிழக்கிந்திய கம்பெனி 1600 ஆண்டு முதலாம் ராணி எலிசபெத்தின் சாசன சட்டத்தின் மூலம் புதிவு செய்யப்பட்டது. கிழக்கிந்திய கம்பெனி வர்த்தகம் மேற்கொள்ளத் தேவையான ஒழுங்கு முறைகள் மற்றும் அங்கீகாரத்தை அரசு அளித்தது. மதராஸ் நிர்வாகத்தைப் பொருத்தவரை 1661-ஆம் ஆண்டு சாசன சட்டம் ஒரு ஆளுநர் அவருடன் தலா ஒரு குடியேற்றப்பகுதிக்கு ஒரு உறுப்பினர் என்ற அடிப்படையில் ஒரு குழுநியமிக்க வழி வகுத்தது. இக்குழுவே வழக்குகளை விசாரித்தது. கிழக்கிந்திய கம்பெனி குறிப்பாக மதராஸ் பகுதியில் ஒரு ஆளுகை சக்தியாக உருவானது. இங்கு ஏற்கெனவே இயங்கிய உள்ளூர் நீதி நிர்வாக முறையைப் பின்பற்றும் வகையில் உள்ளூர் விவகாரங்களில் தலையிடாக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தது.

இங்கிலாந்து சட்டத்தின்படி ஆளுநரும் அவருடைய ஆட்சிக்குழுவும் குடிமையியல், குற்ற வழக்குகளைத் தீர்மானிப்பதற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டன. எனினும் உள்ளூர் வழக்குகளில் உள்ளூர் பாரம்பரிய முறைகளே பின்பற்றப்பட்டன. இங்கிலாந்து அரசால் விசாரிக்கப்பட்ட முதல் வழக்கு அசென்டினா வழக்கு ஆகும்.

1665-ஆம் ஆண்டு இந்த வழக்கு நடந்தது. அப்போது, பாக்ஸ் க்ராப்ட் ஆளுநராக இருந்தார். 1678-ஆம் ஆண்டு ஸ்டிரெய்ன்ஷாம் மாஸ்டர் என்பவர் ஆளுநராக நியமனம் செய்யப்பட்டது, மதராஸ் நீதிமுறை அமைப்பு மறுசீரமைப்பு செய்யப்படுவதற்குக் காரணமானது. ஆளுநரும் அவருடைய குழுவும் சேர்ந்து நீதி வழங்கும் அதிகாரம் கொண்ட உயர் நீதிமன்ற ஆட்சி குழுவாக மாறியது. ஆங்கிலம் நீதிமன்ற மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டது. வணிகர்கள் கடலில் மேற்கொள்ளும் குற்றங்களை விசாரிக்க ஒரு கடற்படை நீதிமன்றம் நிறுவ 1683-ஆம் ஆண்டு சாசன சட்டம் வழிவகுத்தது. 1687-ஆம் ஆண்டு சாசன சட்டம் மதராஸ் மாநகராட்சி அமைப்பதற்கு கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு அதிகாரமளித்தது. அதோடு மேயர் நீதிமன்றம் இணைக்கப்பட்டது. இதுவே மதராஸ் நகரத்தின் நீதிமன்றமாக (வழக்கு மன்றம்) இயங்கியது.

பம்பாயின் நீதி நிர்வாகத்தைப் பொருத்தவரை, பாம்பே மீது கிழக்கிந்திய கம்பெனி நீதித்துறை அதிகாரம் செலுத்த 1668 ஆம் ஆண்டு சாசன சட்டம் அதிகாரம் அளித்தது. 1672-ஆம் ஆண்டு பிரகடனம், ஆங்கிலேயச் சட்டத்தை பம்பாயில் அறிமுகப்படுத்தியது. மேலும், பம்பாய் நீதிவழங்கும் அதிகாரம் கொண்ட நீதித்துறை புதிய மத்திய நீதிமன்றத்தை நிறுவியது. ஆங்கில சட்டத்தின் பயன்பாடு என்பது ஐரோப்பியர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்கள் நலன்கள் சார்ந்த விவகாரங்களுக்கு பொருந்தக் கூடியதாகும். இந்த நீதிமன்றமானது குடிமையியல், குற்றவியல் மற்றும் நிரூபிப்பு வழக்குகளில் அதிகாரவரம்பைச் செயற்படுத்தியது. மேலும் குற்றச் சட்டங்களை நிர்வகிக்க அமைதிக்கான நீதிபதிகள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர்.

அதன்பிறகு சாட்சியங்களை விசாரணை செய்யவும், தொடக்கநிலை விசாரணைகள் செய்யவும், வழக்குகள் நீதிமன்றத்தை நோக்கி கொண்டு செல்லப்பட்டன. எனினும் சித்தியாக் கூப் எனும் முகலாய கடற்படை தளபதியின் படையெடுப்பு 1690-ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் நீதிமன்றம் கலைக்கப்படக் காரணமாகியது. 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1718 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் நீதிவழங்கும் அதிகாரம் கொண்ட நீதிமன்றம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம் குடிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்கு விவகாரங்கள் மீதான விசாரணை நடத்த அதிகாரம் கொண்டதாகும். இந்த நீதிமன்றமானது வாரத்திற்கு ஒரு முறை கூடனாலும், துரிதமான விசாரணைக்கும் பாகுபாடற்ற தீர்ப்புகளுக்கும் புகழ் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

கல்கத்தா மாகாணத்தைப் பொருத்தவரை, ஆளுநருக்கும், அவருடைய ஆட்சிக் குழுவுக்கும் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. குடிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் விவகாரங்களைப் பொருத்தவரை, கிழக்கிந்திய கம்பெனியானது ஏற்கனவே வழக்கத்திலிருந்த முகலாய நீதித்துறை நிர்வாக முறையையே பின்பற்றியது. ஆங்கிலேயே மாவட்ட ஆட்சியரால் மூன்றாம் நடுவர் தீர்ப்பாயத்திற்குப் பரிந்துரைக்கப்படும் குடிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளை பாஜ்தாரி நீதிமன்றம் தலைமையேற்று நடத்தியது. கல்கத்தா நீதித்துறை நிர்வாகத்தில் மாவட்ட ஆட்சியர் மிக முக்கியப் பங்கு வகித்தார். மேலும், அவருடைய அலுவலகம் குடிமையியல், குற்றவியல் மற்றும் வருவாய் வழக்குகளை விசாரிக்கும் அலுவலகமாகவும் இருந்தது.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்

கார்ன் வாலிஸ்

இதேபோல் சாசன சட்டம் 1687 மதராஸ் மாகாணத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதே நேரத்தில் 1726-ஆம் ஆண்டு சாசன சட்டம் மூன்று மாகாணங்களிலும் ஒவ்வொரு மேயர் நீதிமன்றங்களை அமைத்தது. 1753-ஆம் ஆண்டு சாசன சட்டம், 1726-ஆம் ஆண்டு சாசனத்தில் நீதி தொடர்பான பகுதிகளை மேலும் சீர்த்திருத்தம் செய்தது. மேலும் இந்த சாசனம் சட்டம் ஐந்து நீதிமன்றங்களை நிறுவியது. அவைகள், முறையே கோரிக்கைகள் நீதிமன்றம், மேயர் நீதிமன்றம், குடியரசுத்தலைவர் நீதிமன்றம், ஆட்சிக்குழு கொண்ட நீதிமன்றம் மற்றும் அரசர் தலைமையிலான நீதிமன்றம் ஆகியனவாகும். இந்திய நீதித்துறையின் மற்றொரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பரிணாம வளர்ச்சி 1772-ஆம் ஆண்டு வாரன் ஹேஸ்டிங்கின் திட்டமாகும். இது நீதித்துறை நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதாக இருந்தது. 1780-ஆம் ஆண்டுகளில் அவர் மாகாண நீதிமன்றங்களைச் சீரமைத்தார்.

காலனி ஆட்சிக்காலத்தில் நீதித்துறையில் ஏற்பட்ட மிக முதன்மையான மேம்பாடு என்பது உள்ளூர் சட்டங்களை தொகுத்தது ஆகும். முதலாவது கவர்னர் ஜெனரல் பதவி வகித்த வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் இந்து சட்டங்களைத் தொகுப்பதற்கு காரணமானவர் ஆவார். அடுத்து கார்ன் வாலிஸ் தொகுத்த சட்டத் தொகுப்பு மற்றொரு முதன்மையான பங்களிப்பாகும். அதைப்போலவே இஸ்லாமிய சட்டங்களும் தொகுக்கப்பட்டு நீதிமன்றங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

கல்கத்தாவில் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் 1773-ஆம் ஆண்டு, ஒரு உச்ச நீதிமன்ற நீதி நிர்வாகம் அமைக்க மன்னருக்கு அதிகாரம் அளித்தது; சாசன சட்டம் 1774 உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்புகளை விரிவாக்கம் செய்தது. எனினும் மதராஸ், பம்பாய் உச்ச நீதிமன்றங்கள் உடனடியாக நிறுவப்படவில்லை. 1801 மற்றும் 1824-ஆம் ஆண்டுகளில் முறையே மதராஸ், பம்பாய் உச்ச நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன. 1793-ஆம் ஆண்டில் கார்ன்வாலிஸ் பிரபு 'சட்ட விதிகள் தொகுப்பு' ஒன்றினைத் தயாரித்தார். இதுவே, 'கார்ன்வாலிஸ் சட்டத் தொகுப்பு'

எனப் புகழ்பெற்றது. அது குடிமை மற்றும் குற்றவியல் என இரு விசாரணை முறைகளையும் கையாளுவதாக இருந்தது. அவர் குடிமையியல் நீதிமன்றங்களை அங்கீகரித்தார். நீதிமன்றக் கட்டணங்களை ஒழித்தார். மேலும், குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் சீர்திருத்தம் செய்தார். வங்காளத்தின் கவர்னர் ஜெனரலாக 1807-ஆம் ஆண்டு பதவியேற்ற மின்டோ பிரபு பல்வேறு நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்களையும், அதிகார வரம்பினையும் அதிகரித்தார். 1813-ஆம் ஆண்டு ஹாஸ்டிங்ஸ் பிரபு கவர்னர் ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் நாட்டின் குடிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் நீதித்துறை நிர்வாகத்தில் மேலும் பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். நீதி நிர்வாகத்தில் நிலவும் சிவப்பு-நாடா முறையைத் தடுக்க முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. இவரைத் தொடர்ந்து பெண்டிங் பதவியேற்றார். இவர் இந்தியாவின் நீதித்துறை நிர்வாகத்தை மறுசீரமைப்பு மற்றும் தொகுக்கும் பணியை செய்தார். அவர் மாகாண மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களை மூடினார். அப்பணிகளை மாவட்ட நடுவர் நீதிமன்றங்களுக்கு மாற்றினார். 1834-1861 காலகட்டத்தில் இங்கிலாந்து மன்னர் நீதிமன்றமும், இந்தியாவில் கம்பெனி நீதிமன்றமும் தனித்தனி அதிகார வரம்புகளைக்கொண்ட இரட்டை நீதி அமைப்பை உருவாக்கி இருந்தது.

இந்திய உயர் நீதிமன்ற சட்டம் 1861, கல்கத்தா, மதராஸ், பாம்பாய் ஆகிய நகரங்களில் நீதி வழங்கும் அதிகாரம் கொண்ட உயர் நீதிமன்றங்களை அமைக்க மன்னருக்கு அதிகாரம் அளித்தது; இது உச்ச நீதிமன்றமுறை ஒழிப்புக்கு இட்டுச் சென்றது. இதுவே இந்தியாவில் உயர் நீதிமன்றங்கள் தோன்றுவதற்கான வரலாற்று சிறப்பு மிக்க நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது. பின்னர், இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1935, இந்திய உயர் நீதிமன்றங்களின் தன்மை, அதிகார வரம்பில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்களைச் செய்தது. இந்தியா விடுதலை அடைந்து அரசமைப்பு ஏற்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் பஞ்சாப், அசாம், ஒடிசா, ராஜஸ்தான், திருவாங்கூர், மைசூர் மற்றும் ஜம்மு காஷ்மீர் என ஏழு உயர் நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டிருந்தன. பிற உயர்

நீதிமன்றங்கள் பின்னர் உருவாயின. இந்திய அரசமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்த பின்னர், ஏற்கெனவே இயங்கிய உயர் நீதிமன்றங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. மேலும், அனைத்து மாநிலங்களும், ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்டப் பகுதிகளும் உயர் நீதிமன்றம் பெறும் வகையில் ஒவ்வொரு மாநிலம் அல்லது இரண்டு, மூன்று பகுதிகள் இணைத்து உயர் நீதிமன்றங்களை நிறுவ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. 1976-ஆம் ஆண்டு 42-வது அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டம் உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பில் பெருமளவு மாற்றத்தினை கொண்டு வந்தது.

இவ்வாறாக, தொடக்கக் காலத்தில், கல்கத்தா, சென்னை, பாம்பாய் என மூன்று உயர் நீதிமன்றங்களே அன்று இருந்தன. சுதந்திரத்திற்கு முன் இருந்த சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறை விதிகளில் மட்டுமல்லாமல், உயர் நீதிமன்றங்கள் அமைப்பு மற்றும் அதிகாரவரம்பிலும் பெயரளவில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. இதன் மூலம் அவற்றின் சுதந்திரத் தன்மை, பாகுபாடற்றத் தன்மை போன்றவை உறுதி செய்யப்பட்டன. அரசமைப்பை நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்த பின்பே உயர் நீதிமன்றங்களின் நிலையானது வலிமையடைந்தது மேலும் குடிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளின் அசல் மற்றும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்ற என்ற நிலையைக் கடந்து, அரசமைப்பின் பாதுகாவலனாகவும், அரசமைப்பு குறித்து விளக்கமளிக்கும் அதிகாரம் கொண்டதாகவும் வலுவடைந்தது.

இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தை பொருத்தவரை, இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1935ல் ஒர் மைல்கல் சட்டமாகும். இந்திய அரசாங்கத்தின் அமைப்பை மாற்றுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி இச்சட்டம், ஒற்றையாட்சி முறையில் இருந்து கூட்டாட்சி முறைக்கு மாறிக் கொண்டிருந்த அத்தருணத்தில் ஒரு கூட்டாட்சிமுறை சார்ந்த நீதிமன்றம் தேவை அதிகரித்தது. எனவே, இது தொடர்பாக, அச்சட்டத்தில் ஒரு விதி சேர்க்கப்பட்டது. அதன்படி, 1937-ஆம் ஆண்டு கூட்டாட்சிமுறை சார்ந்த நீதிமன்றம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம் ஒரு

செயல்பாடு

ஒரு மைல்கல் தீர்ப்பு

சட்டீஸ்கர் மாநிலத்தில் மாவோயிஸ்டுகள் ஊடுருவல்களை தடுக்க 'கோயா கமாண்டோஸ்' சல்வாஜும் அல்லது விகரப் பெயர்களில் அங்குள்ள பழங்குடி இளைஞர்களை சிறப்பு காவல்படை அலுவலர்களாக நியமித்து அரசமைப்பிற்கு விரோதமானது, செல்லாது என்று உச்சநீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு மத்திய அரசுக்கும் சட்டீஸ்கர் மாநில அரசுக்கும் ஒரு பெரும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த இந்த தீர்ப்பில் இப்படைகள் உடனடியாக கலைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிட்டது.

சமூக மானுடவியல் பேராசிரியர் நந்தினி சுந்தர் மற்றும் இதர தாக்கல் செய்த ரிட் மனுவை விசாரித்த உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் பி. சுதர்சன் ரெட்டி, எஸ்.எஸ்.நிஜ்ஜார் ஆகியோர் 5ஆம் வகுப்புகூட நிறைவு செய்யாத இளைஞர்கள் கரங்களில் ஆயுதங்களை அளித்து அவர்களுக்கு காவல்துறை அதிகாரம் வழங்கியது அரசமைப்பு கோட்பாடுகளுக்கு எதிரானதாகும் என்று மாநில அரசுக்கு கடும் கண்டனம் தெரிவித்தனர். இந்த தீர்ப்பில் இந்த ஆயுதப்படையை உடனடியாக கலைக்கும்படி உத்தரவிட்ட நீதிபதி சுதர்சன் ரெட்டி சட்டீஸ்கர் மாநிலத்தில் மாவோயிஸ்ட் / நக்சலைட் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவது, எதிர்கொள்வது, குறைப்பது அல்லது ஒழிப்பது என எப்பெயரிலும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ இந்த வடிவிலோ அல்லது வேறு எந்த வடிவிலோ சிறப்பு காவல் அலுவலர்களை பயன்படுத்துவதற்கு தடைவிதித்தார். சல்வாஜும், கோயா கமாண்டோக்கள் உள்ளிட்ட எந்தவொரு குழுவும் இது போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதை தடுக்க அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் மாநில அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் இது போன்று அரசமைப்பிற்கு எதிராகவும் அடிப்படை உரிமைகளை மீறும் வகையிலும் தனிநபர்கள் கைகளில் சட்டத்தைக் கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எந்த வடிவிலும் எந்த வகையிலும் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று அமர்வு தெளிவாகக் கூறியது. "அரசமைப்பால் பொறுப்பளிக்கப்பட்டுள்ள நான்கு முனைகளின் கீழும் செயல்பட வேண்டியது அரசின் ஒவ்வொரு அங்கத்தின் பொறுப்பு என்பது நமது பண்டைய மாண்பாகும். இதுவே, சட்டத்தின் உச்சபட்ச ஆட்சியாகும்." என்று அமர்வு கூறியது.

நன்றி: தி இந்து நாளிதழ், 10.3.2005

நன்றி: தி இந்து நாளிதழ், 3.8.2011

குழு விவாதம்

உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த இந்த மைல்கல் தீர்ப்பு குறித்து 20 நிமிடங்கள் குழுவிவாதம் மேற்கொள்ள ஆசிரியர் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

தலைமை நீதிபதியையும் மற்றும் ஆறு நீதிபதிகளையும் கொண்டிருந்தது. 1950-ஆம் ஆண்டு இந்நீதிமன்றம் இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றமாக ஆனது.

இடைப்பட்ட 12 ஆண்டுகள் எனும் குறுகிய காலத்தில் கூட்டாட்சிமுறை சார்ந்த நீதிமன்றம் இந்திய சட்ட வரலாற்றில் அழியாத விளைவுகளை விட்டுச் சென்றது. தேசிய அதிகார வரம்பு கொண்ட முதல் நீதிமன்றமும் இதுவே ஆகும். இந்த கூட்டாட்சிமுறை சார்ந்த நீதிமன்றத்தில் இருந்துதான் அதன் நீதிபதிகள் சுதந்திரம், நேர்மை, பாகுபாடற்ற விசாரணை என்ற மரபைப் பெற்றெடுத்தனர். மேலும், 1726 மற்றும் 1883-ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையே பிரபுக்களின் நீதிமன்ற மேலவை (Privy Council) ஆற்றிய பங்கு குறித்தும் இங்கு சிறப்பாக குறிப்பிட்ட வேண்டியது தேவையாகிறது. இது இந்திய நீதித்துறை முறைக்கு இன்றியமையாத அளவிற்கு பங்களித்தது, இன்றளவும் நீதிமன்றங்களில் ஒளிவிளக்காக உள்ள அடிப்படையான இந்திய சட்டக் கோட்பாடுகளை வகுத்துக் கொடுத்தது இதுவே ஆகும்.

செயல்பாடு

பிரபுக்கள் நீதிமன்ற மேலவை (Privy Council) குறித்து நிறைய வாசிக்கவும், இந்திய நீதித்துறை நிர்வாகத்தின் தோற்றத்திற்கு அதன் இன்றியமையாமைப் பற்றி வகுப்பறையில் விவாதிக்கவும்.

சர் ஹரி சிங் கோர்

இறுதிக்கட்ட மேல்முறையீட்டுக்காக பிரிந்து செல்லாமல் இந்தியாவிலேயே மேல்முறையீடு செய்யும் ஒரு அனைந்திந்திய தலைமை நீதிமன்றத்தின் தேவையை 1921ல் உணர்ந்தவர்.

இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், 1947-ஆம் ஆண்டு மூலம் அரசியல் அதிகாரம் மாற்றப்பட்டது. இந்தியாவில் தனித்த, சுதந்திரமான நீதித்துறை அமைப்பு நிறுவவதன் தேவையை ஏற்படுத்தியது. இந்த நோக்கத்துடன் கூட்டாட்சிமுறை சார்ந்த நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு இது விரிவாக்கப்பட்டது. இதையொட்டி, பிரபுக்கள் நீதிமன்ற மேலவை ஒழிப்பு, கூட்டாட்சிமுறை சார்ந்த நீதிமன்ற அதிகார விரிவாக்கம் சட்டம் 1949 இயற்றப்பட்டது. இதன்படி, இந்தியக் கூட்டாட்சிமுறை சார்ந்த நீதிமன்றம் நாட்டின் உயர்ந்தபட்ச நீதி அதிகார வரம்பு கொண்டதாக வலுவடைந்தது. ஜனவரி 26, 1950-ஆம் ஆண்டு அரசமைப்பு அமலாக்கத்துடன், அரசமைப்பு உறுப்பு 124 இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தை நிறுவ வழி செய்தது. இவ்வாறு, மெதுவாகவும், சீராகவும் படிப்படியாகவும் இந்திய நீதி அமைப்பு பரிணாமம் அடைந்தது. இது காலத்தோடு பொருந்தி சிறப்பாக வளர்ந்து தன்னை நிரூபித்துக் கொண்டுள்ளது.

4.4 இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

இந்திய அரசமைப்பு மூன்று அடுக்கு நீதித்துறை அமைப்பினை வழங்குகிறது. அவை வருமாறு:

- 1) இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்
- 2) அரசமைப்புப்படி உருவாக்கப்பட்ட மாநிலங்களில் உள்ள உயர் நீதிமன்றங்கள்.
- 3) ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் நீதி மாவட்டங்களில் வாரியாக மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிமன்றங்கள்.

செயல்பாடு

செய்தித்தாள் பின்தொடர்

செய்தித்தாளை ஒரு மாதம் தொடர்ந்து வாசித்து மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிமன்றம், உயர் நீதிமன்றம் மற்றும் உச்ச நீதிமன்றம் ஆகியனவற்றின் குடிமையியல் வழக்குகள் தொடர்பான செய்திகளைச் சேகரிக்கவும். அவற்றின் தலைப்புச் செய்திகளை அட்டவணை விளக்கப் படமாகத் தயாரித்து எழுதவும். பள்ளி அல்லது வகுப்பறை அறிவிப்பு பலகையில் காட்சிப்படுத்தவும் அல்லது வகுப்பறையில் உங்கள் தொகுப்புகளை முன்வைக்கவும்.

இந்திய அரசமைப்பு நீதித்துறைக்கு சுதந்திரம் வழங்கியுள்ளது. அதாவது, ஆட்சித்துறை சட்டமன்றங்களின் தலையீடுகளில் இருந்து நீதித்துறைக்கு சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியா போன்ற கூட்டாட்சி மக்களாட்சியில், உச்ச நீதிமன்றமே அரசமைப்பின் காவலன் ஆகும். மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு இடையில் எழும் சிக்கலுக்கு, தீர்வு காண்பது, மாநிலங்களுக்கு இடையே எழும் சிக்கல்களுக்கு தீர்வு காண்பது, குற்றவியல், குடிமையியல் வழக்குகளில் உயர்நீதிமன்றம் மேல்முறையீடு நீதிமன்றம் ஆகிய மிகப் பெரிய பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுகிறது. அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் அடிப்படை உரிமைகள் அமலாக்கம் மற்றும் அனைத்து இந்தியக் குடிமக்களின் சுதந்திரம் ஆகிய பெரும் பொறுப்புகளை உச்ச நீதிமன்றம் சுமக்கிறது. எனினும் அமெரிக்க, ஐக்கிய நாடுகளின் கூட்டாட்சி அமைப்பு போன்று (ஒன்று கூட்டாட்சிக்காக மற்றொன்று மாநிலங்களுக்காக) என இரண்டு தொகுப்பு நீதித்துறை அமைப்பினை இந்திய அரசமைப்பு வழங்கவில்லை. இந்தியா ஒரு ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை முறையினை மட்டுமே கொண்டிருக்கிறது. இதன்படி, உச்ச நீதிமன்றம் தலைமை நீதிமன்றமாக (Apex) இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்கள் மீதும் அதிகாரம் செலுத்துகிறது.

சட்ட மூலவளங்கள்: இந்தியாவில் சட்ட ஆட்சியின் மூல ஊற்றாக அரசமைப்பு அமைந்திருக்கிறது. அரசமைப்பின் அடிப்படைகளுக்கு ஏற்ப நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநிலங்கள், ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளின் சட்டமன்றங்கள் சட்டங்கள் இயற்றிக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறது. தவிர, உறுப்புகள், ஒழுங்குமுறைகள், நிர்வாக அமைப்புச் சட்டங்கள் என துணைச் சட்டங்கள் இயற்றவும் அனுமதிக்கப்படுகிறது. அதே சமயம், இவை மூன்றாவது சட்ட மூலங்கள் எனக் கருதப்படும்.

ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை

இந்தியக் கூட்டாட்சி, இரட்டை ஆட்சி அமைப்புமுறை கொண்டிருந்தாலும் இரட்டை நீதித்துறை அமைப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

உயர் நீதிமன்றங்களும் உச்ச நீதிமன்றமும், அரசமைப்பின் கீழ் ஒரு ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறையாகச் செயல்பட்டு அனைத்து குடிமையியல் அல்லது குற்றவியல் வழக்குகளுக்கு தீர்வு காண்கிறது. தீர்வு வழங்கும் முறையில் வேறுபாடுகளைக் களைவதற்காக இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர்

உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பும் அதிகாரங்களும்: உச்ச நீதிமன்றமே அசல், மேல்முறையீட்டு மற்றும் ஆலோசனை வழங்குதல் என மூன்று அதிகார வரம்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அசல் நீதி அதிகாரவரம்பு என்பது உச்ச நீதிமன்றங்களில் அனைத்து வழக்குகளுக்கும் மூலாதாரமாகிவிடுகிறது என்பதாகும். இவை மத்திய அரசாங்கங்களுக்கும் அல்லது இதர மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே எழும் கருத்து வேறுபாடுகள் அல்லது மாநிலங்களுக்கு இடையே எழுகின்ற சிக்கல்களையும் உள்ளடக்கியது ஆகும். அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்புடைய வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றமானது அசல் நீதித்துறை, மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு என இரண்டு

அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் நீதிப்பேராணைகள் முறையே, ஆட்கொணர்வு, நெறியுறுத்தும் நீதிப்பேராணை, தகுதிமுறை வினவுதல், தடை, கீழமை நீதிமன்றங்களுக்கு ஆணையிடுதல், விளக்கம் கோரி ஆணையிடுதல் போன்ற ஆணைகளை உச்ச நீதிமன்றம் பிறப்பிக்கிறது.

உச்ச நீதிமன்றத்தான் இந்தியாவில் உள்ள உச்சபட்ச மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றமாகும். உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு எதிரான மேல்முறையீடுகளை இங்கு தான் செய்ய முடியும் (குடிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகள் இரண்டிற்கும்). குறிப்பிட்ட விவகாரங்களில் வழிகாட்டுதல் வழங்கும் அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு உள்ளது.

விவாதம்

தலைப்பு: தாமதமாகும் நீதி, மறுக்கப்படும் நீதியே

- ❖ கீழமை நீதிமன்றங்களில் 2.91 கோடி வழக்குகள் நிலுவையில் உள்ளது; நீதி பரிபாலனம் தாமதம்.
- ❖ 10 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக வழக்குகள் அதிகம் தேக்கம் அடைந்துள்ள மாநிலங்களில் மாவட்ட மற்றும் துணை நீதிமன்றங்களில் மட்டும் 8 கோடி வழக்குகளை நிலுவையாகக் கொண்டு உத்திரப்பிரதேச மாநிலம் முதலிடம் வகிக்கிறது.

- ❖ தேசிய நீதித்துறை தகவல் அமைப்பின்படி, நாடு முழுவதும் மாவட்ட மற்றும் துணை நிலை நீதிமன்றங்களில் 2.91 கோடி வழக்குகள் தேக்கமடைந்துள்ளன. இவற்றில் 21.9 லட்சம் வழக்குகள் 10 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக நிலுவையில் உள்ளன.

- ❖ தேசிய நீதித்துறை தகவல் அமைப்பின்படி, நாடு முழுவதும் மாவட்ட மற்றும் துணை நிலை நீதிமன்றங்களில் 2.91 கோடி வழக்குகள் தேக்கமடைந்துள்ளன. இவற்றில் 21.9 லட்சம் வழக்குகள் 10 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக நிலுவையில் உள்ளன.

- ❖ வழக்குகள் அதிகமாக தேக்கமடைந்த மாநிலங்களில் உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்திற்கு அடுத்தப்படியாக பீகார் மாநிலத்தில் மூன்று லட்சம் வழக்குகளும் மஹாராட்டிர மாநிலத்தில் இரண்டு லட்சம் வழக்குகளும் நிலுவையில் உள்ளன. சிக்கிம் மாநிலத்தில் இரண்டு வழக்குகள் மட்டுமே நிலுவையில் உள்ளது. அந்தமான் நிக்கோபார் மாநிலத்தில் ஒரு வழக்கும் நிலுவையில் இல்லை.

தாமதமாகும் நீதி மறுக்கப்படும் நீதி என்ற தலைப்பில் மாணவர்களை இருப்பிரிவுகளாகப் பிரித்து உரையாடுவதற்கு ஆசிரியர் ஏற்பாடு செய்யலாம். ஒரு குழுவினர் தலைப்பிற்கு ஆதரவாகவும் மற்றக் குழுவினர் தலைப்பிற்கு எதிராகவும் வாதிடும்படி கூறலாம்.

குடியரசுத்தலைவர் உச்ச நீதிமன்றத்திடம் எந்த ஒரு சட்ட விவகாரம் குறித்தும் ஆலோசனை கேட்டு அணுக முடியும். ஆனால் உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனைகளை குடியரசுத்தலைவர் ஏற்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை.

உச்ச நீதிமன்றம் இந்திய அரசமைப்பின் பாதுகாவலனாக இயங்குகிறது அரசமைப்புக்கு விளக்கம் அளிப்பதில் உச்ச நீதிமன்றமே இறுதி அதிகாரம் கொண்டுள்ளது. நிர்வாக நடவடிக்கையோ, கீழமை நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகளோ அரசமைப்பின் அடிப்படை நோக்கங்களுக்கு எதிராக உள்ளது என உச்ச நீதிமன்றம் கருதுமானால் அதனை ரத்து செய்யும் அதிகாரம் கொண்டுள்ளது.

உச்ச நீதிமன்றம் அமைப்பு

உச்ச நீதிமன்றமானது இந்திய அரசமைப்புப் பகுதி 5 அத்தியாயம் 4 மூலம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அரசமைப்பு உறுப்புகள் 124 முதல் 147 வரை இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தின் வடிவம் மற்றும் அதிகார வரம்புகள் குறித்து கூறுகின்றன. அரசமைப்பு ஆரம்பத்தில் ஒரு நீதிபதி, ஏழு கீழ்நிலை நீதிபதிகள் கொண்ட உச்ச நீதிமன்றத்தினை அனுமதித்தது. இந்த எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும் நாடாளுமன்றத்திற்கு அரசமைப்பு அதிகாரம் கொடுத்திருந்தது. 2008-ஆம் ஆண்டில் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை 30-ஆக அதிகரித்தது (2019 ன் படி 34 நீதிபதிகள், தலைமை நீதிபதி உள்பட).

உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை நியமனம் செய்வதற்கு, தலைமை நீதிபதி, உச்ச நீதிமன்றத்தின் இதர நான்கு மூத்தநீதிபதிகள் கொண்ட "குழு"-வுடன் (Collegium) கலந்தாலோசிக்க வேண்டும். புதிய உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் குறித்து குழு ஒருமித்த கருத்து அடிப்படையில் பரிந்துரைக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒவ்வொரு நீதிபதியும் அமைச்சரவை மற்றும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளுடன் கலந்தாலோசனை செய்த பின்னர் குடியரசுத்தலைவரால் நியமனம் செய்யப்படுகிறார். அவ்வாறு நியமனம் செய்யும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி 65 வயது அடையும் வரை பதவியில் இருக்கலாம். எந்த ஒரு நீதிபதியாவது பதவி விலக நினைத்தால், தன்னால் கைப்பட எழுதிய பதவி விலகல் கடிதத்தில் கையொப்பமிட்டு குடியரசுத்தலைவருக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஒரு நீதிபதியை நாடாளுமன்றத்தில் கண்டன தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பதவி நீக்கம் செய்ய முடியும்.

ஒருவர் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட அவர் இந்தியக் குடியரிமை பெற்றிருந்தல், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக ஐந்து ஆண்டுகள், பணியாற்றிய அனுபவம் அல்லது குறைந்தது 10 ஆண்டுகள், தொடர்ந்து ஒன்று அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட உயர் நீதிமன்றங்களில் வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றிய அனுபவம் இவற்றுடன் நாடாளுமன்றம் விதித்துள்ள தகுதிகளையும்

கொண்டிருக்க வேண்டும் அல்லது அத்தகைய ஒரு நபர் கட்டாயம் குடியரசுத்தலைவரின் கருத்தில் தலைசிறந்த சட்ட நிபுணராக இருக்க வேண்டும்.

நியமனங்கள் அனைத்தும் பொதுவாக பணிமூப்பு அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது.

பட்டியலினத்தவர் சமுதாயத்தில் இருந்து ஒருவர் முதல் முறையாக 2000-இல் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமனம் செய்யப்பட்டார். அவர் நீதிபதி கே.ஜி. பாலகிருஷ்ணன் ஆவார். இவர் 2007-இல் பட்டியலினத்தைச் சார்ந்த முதல் தலைமை நீதிபதியாக உயர்ந்தார்.

தற்போதுள்ள அரசமைப்பின் கீழ் இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் ஜனவரி 28, 1950-ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படத் தொடங்கியது. தொடக்கத்தில் நாடாளுமன்றத்தின் இளவரசர்கள் மாடத்தில் செயல்பட்டது. 1958-ஆம் ஆண்டு தற்போது உள்ள வளாகத்துக்கு மாற்றப்பட்டது.

நீதிபதி ஹரிலால் ஜெகனியா, உச்ச நீதிமன்றத்தின் முதல் தலைமை நீதிபதி ஆவார். அவருடன் நீதிபதிகளாக பதிவியேற்றவர்கள் முறையே, நீதிபதி சையத் பாசல் அலி, பதஞ்சலி சாஸ்திரி, நீதிபதி மெகர்சந் மகாஜன், நீதிபதி பிஜன் குமார், நீதிபதி முகர்ஜி மற்றும் நீதிபதி எஸ். ஆர். தாஸ் ஆகியோர்கள் ஆவர்.

உயர் நீதிமன்றங்கள்

உயர் நீதிமன்றங்கள் மாநிலங்களின் தலைமை நீதித்துறை நிர்வாக அமைப்பு ஆகும். அரசமைப்புப்படி ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தை பெற்றிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இருந்தபோதும், தற்போது நான்கு மாநிலங்கள் ஒன்றுக்கு அதிகமான மாநிலங்களுடன் இணைந்த உயர் நீதிமன்றத்தினைக் கொண்டுள்ளன. ஆறு

ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகள் அருகே அமைந்த மாநிலத்தின் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதி அதிகார வரம்பின் கீழ் வருகின்றன. ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் டில்லி மட்டுமே தனக்கான உயர் நீதிமன்றத்தினைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றமும் ஒரு தலைமை நீதிபதியையும் இதர நீதிபதிகளையும் கொண்டிருக்கிறது.

கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றம்

பம்பாய் உயர் நீதிமன்றம்

மதராஸ் உயர் நீதிமன்றம்

குறிப்பிட்ட இடைவெளிகளில் குடியரசுத்தலைவர் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமனம் செய்கின்றார். உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியினை உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி, மாநிலத்தின் ஆளுநர் ஆகியோரை கலந்தாலோசித்து குடியரசுத்தலைவர் நியமனம் செய்கிறார், பிற நீதிபதிகள் நியமனத்தில் உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதிகளின் பரிந்துரைகளும் ஆலோசனை கேட்கப்படும். உயர் நீதிமன்றத்தின்

நீதிபதிகள் 62 வயது நிரம்பும் வரை பதவியில் இருப்பார். பதவி நீக்கத்தை பொருத்தவரை உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியின் பதவி நீக்க நடைமுறை போலவே இருக்கும். உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி நியமனத்திற்கு ஒருவர், இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும் 10 ஆண்டுகள் நீதித் துறையில் பணிபுரிந்திருக்க வேண்டும் அல்லது 10 ஆண்டுகள் உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக பணியாற்றி இருக்க வேண்டும்.

உயர் நீதிமன்றத்தின் வழக்குகள் மாநில ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் அசல் நீதித்துறை மற்றும் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியது. ஒவ்வொரு உயர் நீதிமன்றமும் தனது கீழ் உள்ள கீழமை நீதிமன்றங்களின் மீது மேலாதிக்க அதிகாரம் கொண்டிருக்கிறது. உயர் நீதிமன்றங்கள் தனித்த, ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை அதிகார அமைப்பாக இருந்தாலும் அவை இன்னும் முழுமையான சுதந்திரமான நீதித்துறை நிறுவனங்கள் எனக் கூறமுடியாது.

உச்ச நீதிமன்றம் அவைகளின் மீது நேரடியான நிர்வாக கட்டுப்பாடு எதுவும் கொண்டிருக்கவில்லை, அவை எந்த விதத்திலும் சட்டமன்றத்தாலோ அல்லது மாநில ஆட்சித்துறையாலோ கட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆனால் அவற்றின் நீதிபதிகள் உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி உடனான ஆலோசனைக்கு பிறகு குடியரசுத்தலைவரால் ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தில் இருந்து மற்றொரு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றம் செய்யப்பட முடியும். உயர் நீதிமன்றங்களும் கூட அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்புடைய வழக்குகளில் நீதிப் பேராணைகள் வழங்கும் அதிகாரங்கள் கொண்டவைகளாகும்.

அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான சட்ட வழித்தீர்வுகள்

உரிமைகள் மீறப்பட்ட நபர்களுக்கு விரைந்து நீதி வழங்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் பார்வையில் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் இரண்டும் நீதிப் பேராணைகள் இடைக்கால உத்தரவு வழங்கும் அதிகாரங்கள் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் ஐந்து வகைப்படும்.

1) ஆட் கொணர்வு நீதிப்பேராணை

இதன் பொருள் ஒரு நபரை உயிருடன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும்படி கூறுவதாகும். இந்த நீதிப்பேராணை ஒரு நபர் சட்டவிரோதமாக அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு வழக்கிற்கு பொருந்தக் கூடியதாகும். இந்த நீதிப்பேராணையானது ஒவ்வொரு தனிநபரின், தனிநபர் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கிறது.

2) நெறியுறுத்தும் நீதிப்பேராணை

இந்த பேராணையானது, சட்டப்படி இயங்கும் படியும், சட்டத்திற்குப் புறம்பான நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கும் இடப்படும் ஆணையாகும். இதன் பொருள் எந்த ஒரு அதிகாரம் கொண்டாரையும் அவரின் சட்டபூர்வமான கடமையை செய்ய உத்தரவிடுவதை குறிக்கும். இந்த நெறிமுறையுறுத்தும் நீதிப்பேராணையானது, சட்டபூர்வ கடமையை வலியுறுத்துவதுடன், பொது மக்கள் நலன்காக்கும் கடமையை செய்ய மறுக்கும் அதிகாரி, அலுவலர்கள், அரசு என நீதிமன்ற அமைப்புகளுக்கு எதிராகக் கூட ஆணையிடக் கூடியதாகும்.

3) தடை நீதிப்பேராணை

இந்த நீதிப் பேராணையானது உயர்மட்ட நீதிமன்றம், கீழ்நிலை நீதிமன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயங்கள் தங்களின் அதிகார வரம்பை மீறி நடப்பதைத் தடுக்கும் விதமாக வழங்கப்படுவதாகும். இந்த தடை ஆணை நீதித்துறை சார்ந்த அமைப்புகள் அல்லது பகுதி அளவு மட்டுமே நீதித்துறை அமைப்புகளுக்கு எதிராக மட்டும் வழங்கப்படும் தடை ஆணைகள் ஆகும்.

4) தகுதி முறை வினவும் நீதிப் பேராணை

இதன் பொருள், எந்த அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் அல்லது பணி சான்றிதழ் ஆணை அடிப்படையில் எனவினா எழுப்புவதை குறிப்பிடுவதாகும். இதன் பொருள் ஒரு நபர், ஒரு அரசு அலுவலக பதவியில், எந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் அமர்ந்திருக்கிறார் என வினா எழுப்பும் படியான விவகாரத்தில் வழங்கப்படும் நீதிப்பேராணையாகும்.

5) விளக்கம் கோரும் ஆணை

ஒரு பொது அலுவலில் சட்டபூர்வ நிலையை ஒருவர் எதன் அடிப்படையில் அல்லது எந்த அதிகார அமைப்பின் அடிப்படையில் அதில் அமர்த்தப்பட்டார் என்று கேள்விக் கேட்பது ஆகும்.

மேற்கண்ட நீதிப் பேராணைகளோடு, உயர் நீதிமன்றமானது சட்ட உறுப்பு 266-ன் கீழ் பொது மக்கள் நலன்கருதி வழிகாட்டுதல்கள், உத்தரவுகள் பிறப்பதாகும்.

4.5 நீதித்துறைச் சீராய்வு பொது நல வழக்கு மற்றும் நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறை

நீதித்துறைச் சீராய்வு

நாடாளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றங்கள் இயற்றும் சட்டங்கள் அரசமைப்பிற்கு முரணாக இருக்குமானால் அச்சட்டம் செல்லாது என்று அறிவிக்கப்படலாம். இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு இத்தகைய நீதித்துறைச் சீராய்வு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சட்டம் இயற்றுவது மற்றும் அதனைச் செயல்படுத்துவது என இரண்டின் மீதும் அரசமைப்புப்படி மறு ஆய்வு செய்து தீர்ப்பு வழங்கும் வகையில் இந்த அதிகாரம் விரிவான வரம்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

இதே அடிப்படையில் ஒரு அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்டம் மீதே சீராய்வு மனு தாக்கல் செய்யும் அளவுக்கு நீதித்துறைச் சீராய்வு அதிகார வரம்பு விரிவடைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இந்த வழக்குகள் அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டம் ஒரு அரசமைப்பின் அடிப்படை கோட்பாட்டுக்கு பாதிப்பிற்குள்ளாகிறதா என்று மறுஆய்வு செய்வதாகும். உதாரணமாக மதச்சார்பற்றத்தன்மை, மக்களாட்சி, கூட்டாச்சிமுறை போன்றவை மீதான திருத்தச்சட்டம், அரசமைப்பிற்கு எதிரானது என்று உச்ச நீதிமன்றம் கருதினால் அத்திருத்தச்சட்டம் அரசமைப்புக்கு விரோதமானது எனவே செல்லாது என்று அறிவிக்கப்படும்.

பொது நல வழக்கு

பொது மக்கள் நலன் கருதி எந்த ஒரு தனிநபரும் நீதிமன்றத்தை நாடி மனு அளிக்க முடியும். இது பொது நல மனு எனப்படுகிறது. இதன்படி, அரசமைப்பு உறுப்பு 32-ன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்திலும், அரசமைப்பு உறுப்பு 226-இன் கீழ் உயர் நீதிமன்றங்களிலும், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் 133-ன்படி நடுவர் நீதிமன்றங்களிலும் பொது நல வழக்கிற்கான மனுவைத் தாக்கல் செய்ய முடியும். மேலும், இதற்கான வழிகாட்டு நெறிமுறைகளின்படி கீழ்க்கண்ட வகைகளில் பொது நல வழக்குகள் தொடர முடியும்;

1. கொத்தடிமை தொழிலாளர்கள் முறை தொடர்பான விவகாரங்கள்
2. கைவிடப்பட்ட (ஆதவற்ற) குழந்தைகள்
3. குறைந்தபட்ச கூலி வழங்காமை
4. சிறைச்சாலையில் நிகழும் மரணம், வன்கொடுமைகள் தொடர்பான புகார்கள்; விரைவான நீதி அடிப்படை உரிமை என்பதால் துரித விசாரணை கோருதல்
5. வழக்குப் பதிவு செய்ய மறுக்கும் காவல் துறை அதிகாரிக்கு எதிராக வழக்கு மனுதாக்கல் செய்தல், வரதட்சனை கோரி பெண் வன்கொடுமை, மணப்பெண் தீவைப்பு, பாலியல் வன்கொடுமை, கடத்தல், கொலை, வதை போன்ற குற்றங்களுக்கு எதிரான புகார்கள்.
6. பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் மீதான வன்கொடுமை புகார்.
7. சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு தொடர்புடைய புகார்கள் என வகைப்படுத்துகின்றன.

அரசமைப்பு உறுப்பு 32-ன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களின் கீழ் பொது நல மனுக்களை விசாரணைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளும் அதிகாரத்தை உச்ச நீதிமன்றம் தமக்குள் இணைத்துக் கொண்டுள்ளது. பொது நல வழக்கு என்பது ஒரு பகைத் தன்மையில் வழக்கு தொடுக்கும் முறையல்ல. மாறாக, ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் பாதிப்புக்குள்ளாகும் சமூகப் பிரிவினர்களுக்கு மனித உரிமைகளை

அர்த்தமுள்ளதாகவும், அவர்களுக்கு அரசமைப்பு வழங்கியுள்ள சமூக - பொருளாதார நீதியை உறுதிப்படுத்தவும் அரசு மற்றும் அரசு அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பு வழங்குவதுடன் அவ்வாறு செயல்படாத அரசு மற்றும் அரசு அதிகாரிகளுக்கு எதிராகவும் விசாரிக்கிறது. மாநில அரசுகள், மத்திய அரசு, மாநகராட்சி ஆகியவற்றிற்கு எதிராக பொது நல வழக்கு தொடர முடியும். ஆனால், தனிநபருக்கு எதிராக பொது நல வழக்கு பதிவு செய்ய முடியாது.

அண்மையில் இந்தியாவில் ஏராளமான பொது நல மனுக்கள் நீதிமன்றங்களில் பதிவு செய்யப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. உச்ச நீதிமன்றம் 2005-ஆம் ஆண்டு ஒரு வழக்கை பொது நல வழக்காகத் தீர்மானித்தது. பொது நலனுக்கான சமூகம் எதிர் இந்திய அரசு (Common Cause Society Vs Union of India), என அவ்வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. பெருகி வரும் சாலை விபத்துகளை கருத்திற்கொண்டு சாலை பாதுகாப்பு சட்டங்களை இயற்றும்படி அரசுக்கு உத்தரவிட வலியுறுத்தி உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்த அந்த மனுவே பொது நல வழக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதேபோல அங்கம்மாள் பாண்டே எதிர் உத்தரபிரதேச மாநில அரசு என்ற வழக்கில், உயர்நீதிமன்றத்தின் லக்னோ அமர்வு, கன்சிராம் நினைவு அரங்கம் அருகே நடைபெறும் கட்டுமானப் பணிகளைக் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு தடை செய்தது.

இதேபோல மக்களாட்சி உரிமைக்களுக்கான மக்கள் ஒன்றியம் எதிர் இந்திய அரசு (Peoples' Union for Democratic Rights vs. Union of India) என்ற வழக்கினையும் உச்ச நீதிமன்றம் பொது நல வழக்காக எடுத்துக் கொண்டது. சமூக, பொருளாதார ரீதியாகப் பின்தங்கியுள்ள மக்கள் தமக்கான நிவாரணம் கோரி நீதிமன்றங்களை அணுக இயலாத நிலையில் இருப்பதால் இத்தகைய தனிநபர் அல்லது குழுவினருக்கு அரசமைப்பு ரீதியான தீர்வு கோரி 'பொது ஆர்வம் கொண்ட குடிமக்கள்' நீதிமன்றத்தை நாடும்போது அதனை பொது நல வழக்காகக் கருதலாம் என்று கூறிய உச்ச நீதிமன்றம் இதனை பொது நல வழக்காக அனுமதித்தது. பொது நல வழக்குகள் என்பவை "பங்களிப்பு நீதி" எனும்

செயல்முறையின் ஒரு பகுதியாகும்; குடிமை வழக்குகளாக இவை நீதிமன்றங்களால் தாராளமாக வரவேற்கப்படுகிறது.

பரமானந்த கட்டாரா எதிர் இந்திய அரசு என்ற வழக்கு (Parmanand Katara Vs. Union of India) பொதுமக்கள் நலனுக்காகப் பாடுபடும் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர் தொடுத்த பொது நல வழக்கு ஆகும். இதில் மருத்துவ தொழிலில் உள்ள ஒவ்வொரு நபரும், காயமடைந்த எந்த ஒரு குடிமகனுக்கும் வழக்கமான நடைமுறைகளைக் காரணங்காட்டி (Procedural Formalities) காத்திருக்க வைக்காமல் மருத்துவ உதவியினை செய்யவேண்டும் எனும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்ப்பினை உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கியது.

பரமானந்த கட்டாரா

நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறை

மாறிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சமூகத்தில் நீதித்துறை மேற்கொள்ளும் வீரியமிக்க செயற்பாடுகள் நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறை எனப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் 1947 ஆம் ஆண்டு ஆர்தர் சன் சிங்கர் ஜூனியர் என்பவர் "உச்ச நீதிமன்றம்" 1947 என்று தலைப்பிட்ட கட்டுரை ஒன்றில் "Judicial Activism" (நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறை) என்ற சொல்லினை அறிமுகப்படுத்தினார். பிளாக்ஸின் சட்ட அகராதி (Black's Law Dictionary), "Judicial Activism" - என்பது ஒரு "நீதித்துறை தத்துவம்" என்று கூறுகிறது. அது நீதிபதிகளை பழமைவாதத்திலிருந்து பிரித்து புதிய முற்போக்கான சமூக கொள்கைகளுக்கு ஆதரவாக ஊக்கப்படுத்துவதாகும்.

சட்டம் இயற்றுதல் என்பது நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறை மூலம் (Judicial Activism) புதிய பரிணாமத்தை பெற்றிருக்கின்றது. சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் சட்டங்களுக்கு விளக்கமளிக்கும் ஆரோக்கியமான போக்கு நீதித்துறையில் காணப்படுகிறது. அமலில் உள்ள சட்டங்களின் அடிப்படையில் அல்லாமல் தனிநபர் அல்லது அரசியல் சக்திகளுக்கு சாதகமாக மேற்கொள்ளப்படும் நீதிமன்ற உத்தரவுகளை நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருகிறது. நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறை என்பது அரசமைப்பின் விளக்கம், சட்டப்பூர்வ அடித்தளங்கள் மற்றும் அதிகாரப் பிரிவினை ஆகியன தொடர்புடையதாகும்.

செயல்பாடு

ஒரு இந்தியக் குடிமகன் என்ற முறையில் நீதிமன்றக் கருத்தின் மீது மாற்றுக் கருத்து கொள்ளும் உரிமை உங்களுக்கு உள்ளதா? அவ்வாறாயின் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துவீர்கள்? வகுப்பில் மூன்று மாணவர்களாகப் பிரிந்து கீழ்க்கண்ட தலைப்புகளின் கீழ் விவாதிக்கவும்.

அ) நீதிமன்ற தீர்ப்பை விமர்சித்தல்

ஆ) விமர்சித்தலின் பின்விளைவுகள்

இந்திய நீதித்துறையானது, அரசின் ஒரு அங்கமாக இருக்கின்றபடியால், அதன் அமெரிக்க நீதித்துறைப் பிரிவைக் காட்டிலும் மிகுந்த செயலாக்கம் மிக்க பணியினை ஆற்றுகிறது. அரசமைப்பில் வழங்கப்பட்டுள்ள கொள்கைகள், கோட்பாடுகளைக் கடைபிடிப்பதன்மூலம் இந்திய சமூகத்தை ஒரு நவீன சமூகமாக மாற்றும் தீர்ப்புகளை வழங்குகின்றன. இந்திய அரசமைப்பு உறுப்பு 21 அடிக்கடி உச்ச நீதிமன்றத்தில் எடுத்தாளப்படுகிறது. இந்த அரசமைப்பு உறுப்பின் மீதான தீர்ப்புகள் யாவும் நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறைப் போக்கினை பிரதிபலிக்கின்றன.

ஏ. கே. கோபாலன் எதிர் மதராஸ் மாநில அரசு எனும் வழக்கில், ஒரு மனிதனின்

வாழ்க்கை அல்லது
சுதந்திரம் ஒடுக்கப்பட
வேண்டும் என்ற
வாதத்தை சட்டத்தில்
வழங்கப்பட்டுள்ள
செயல்முறைகள்
அடிப்படையில்
மட்டுமல்லாமல்
பகுத்தறிவு மற்றும்
நீதியின் அடிப்படையிலும்

ஏ.கே. கோபாலன்

உச்ச நீதிமன்றம் நிராகரித்தது. எனினும், அதனைத் தொடர்ந்து மேனகா காந்தி எதிர் இந்திய அரசு என்ற வழக்கில், மேற்கண்ட நியாய வாதத்தினை நீதிமன்ற விளக்கம் மூலம் அரசமைப்பு உறுப்பு 21-ல் துணைப்பிரிவாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

இது, அரசமைப்பு உருவாக்கத்தின்போது தவிர்க்கப்பட்ட பிரிவாகும். எனினும், அடுத்தடுத்த வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றம் மரண தண்டனையை உறுதி செய்தும் இருக்கிறது. உதாரணமாக, சாதிக்கு வெளியே திருமணம் செய்து கொண்ட காரணத்திற்காக, ஆண்-பெண் இருவரை கௌரவக் கொலை செய்த பகவான் தாஸ் வழக்கில், (பகவான்தாஸ் எதிர் தில்லி மாநில அரசு) அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை உச்ச நீதிமன்றம் உறுதி செய்துள்ளது.

ஆஸ்திரேலியா நீதிமன்றம்

ஆஸ்திரேலியா நாட்டின் உயர்நிலை நீதியமைப்பு உயர் நீதிமன்றம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. அங்கு மாநிலத் தலைமை நீதிமன்றங்களே உச்ச நீதிமன்றம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

4.6 அரசமைப்பு, நிர்வாகச் சட்டம் மற்றும் இந்திய தண்டனைச் சட்டம்

அரசமைப்பு சட்டம்:

அரசமைப்பு என்பது மேலான சட்டமாகும். மற்ற எல்லா சட்டங்களும் அரசமைப்பிற்கு பொருந்தி வர வேண்டும். அரசமைப்பானது அரசு தொடர்புடைய சட்டங்களையும், மக்கள் தொடர்புடைய சட்டங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

அரசமைப்பு விதிகள் என்பது அரசின் பல்வேறு நிறுவனங்களின் வரையறை, பணிகள், அதிகாரங்கள் மற்றும் அவற்றின் அமைப்புகள் குறித்த தொகுப்பு விதிகள் ஆகும். அதாவது சட்டமன்றம், ஆட்சித்துறை, நீதித்துறை போன்றவைகள் மற்றும் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகள், மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

அரசமைப்பு என்பது வலியுறுத்துவதும் வழிகாட்டுவதுமான விதிகளின், ஒரு தொகுப்பு ஆகும். இது நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரு விதிமுறைகளின் தொகுப்பை முன்மொழிவதன் மூலம் தேசத்தை ஒழுங்குப்படுத்துகிறது. அவை நாட்டைச் சரியான திசை வழியில் வழி நடத்துகிறது. அவை பல்வேறு அடிப்படை உரிமைகள், அடிப்படைக் கடமைகள், அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் உள்ளிட்டவைகள் ஆகும். நாட்டில் நிலவும் அமைப்பு முறையை ஒழுங்குப்படுத்துவதற்கு நமக்கு அரசமைப்பு விதிகள் தேவைப்படுகின்றன. நாட்டு மக்கள் அடிப்படை உரிமைகளைக் கடந்து போகாமல் இச்சட்ட விதிகளே நாடு முழுவதும் கண்காணிக்கின்றன.

செயல்பாடு

சிந்திக்கவும் - சேர்க்கவும் - பகிரவும்

மக்களின் எண்ணங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் அரசமைப்பு பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு என்ற முறையில் நாடாளுமன்றம் / சட்டமன்றம் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. உங்கள் இணையோடு கீழ்க்கண்ட தலைப்புகளில் விவாதிக்கவும்.

அ) நிர்வாகம், நாடாளுமன்றம், நீதித்துறை - யாருக்கு அதிக அதிகாரம் உள்ளது?

ஆ) உங்கள் விடைக்கான உதாரணங்களைக் கூறவும்.

சட்டத்தின் ஆட்சி

இந்தியாவில் "சட்டத்தின் ஆட்சி" என்ற ஆங்கிலக் கருத்தை காலனி ஆட்சி அறிமுகப்படுத்தியது. சட்டத்தின் ஆட்சியில் மூன்று முதன்மையான சிறப்புகள் உள்ளன.

அவைகள்,

- ❖ சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்
- ❖ சட்டத்திற்கு மேல் யாரும் இல்லை
- ❖ சட்டம் அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடியது
- ❖ சட்டத்தின் ஆட்சியானது நீதிவழங்குவதில் குடிமக்களின் சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. சொந்த உறவுகளுக்காகச் சாதகமாக நடப்பது, குறிப்பிட்ட நபருக்குச் சலுகை அளிப்பது நீதித்துறை முறைகேடுகள் ஆகியவற்றை குறைக்கின்றன. இத்துடன் அதிகார, நிர்வாக முறைகேடுகளையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அரசு நிர்வாகத்தினை ஆளுகை செய்வதுடன் செயல்முறை சட்டங்களும், அரசமைப்பு வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகளும் சட்டத்தின் ஆட்சியை உறுதிப்படுத்துகிறது.

நிர்வாகச் சட்டம்

நிர்வாகச் சட்டம் என்பது பொதுசட்டத்தில் ஒரு பிரிவு ஆகும். அது அரசாங்கத்திற்கும் தனிமனிதனுக்கும் உள்ள உறவு குறித்தும் பேசுகிறது. அது சட்டத்தை அமலாக்கம் செய்யும் அமைப்பைத் தீர்மானிக்கும் உயர்மட்டத்தினர் மற்றும் பகுதியளவு நீதித்துறை அதிகாரம் கொண்டோரை வரையறை செய்கிறது. நிர்வாகச் சட்டமானது முதலாவதாக அதிகாரிகளின் செயல்கள் மற்றும் செயல்முறை ஆகியவற்றையும், நிர்வாக தன்மைக் கொண்ட அமைப்புகளையும் அதற்குரிய கட்டுப்பாடு எந்திரத்திற்குள்ளாக வைக்கப்படும்படியாக செய்வதாகும். இந்தியாவில் நிர்வாகச் சட்டங்கள் வளர்ச்சிப் பெறுவதற்குச் சில காரணங்கள் இருக்கின்றன.

அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் மிகவும் அதிகரித்த காரணத்தால் அவற்றை ஒழுங்குப்படுத்த நிர்வாகச் சட்டப் பிரிவு தோன்றியது. இரண்டாவதாக, சட்டங்கள் இயற்றுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அன்றாடம் மாறிக் கொண்டிருக்கின்ற சமூகத்திற்கு ஏற்ப

சட்டங்களை இயற்ற சட்டமன்றங்களுக்கு போதிய நேரம் இருப்பதில்லை. சட்டம் இயற்றுவதற்கான நடைமுறை நீண்டதாகவும், அதிக காலம் எடுத்துக் கொள்ளும்படியாக இருப்பதால், அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட விதிகள் யாவும் தேவைக்கு பயன்படுத்தும் போது, மாறிவிடுகின்றன.

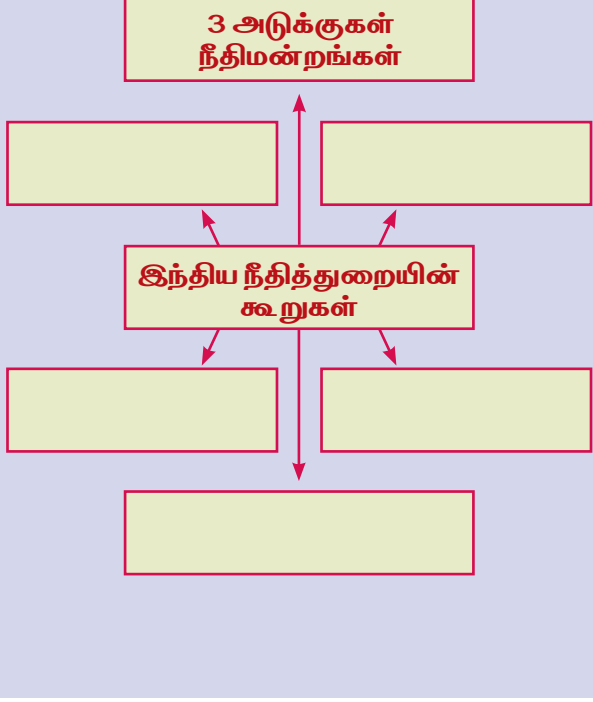
மூன்றாவதாக, இந்தியாவில் நீதிமன்ற காலதாமதம் நிலவுகிறது. மந்தமான வேகம், அதிக செலவு மற்றும் சிக்கலான நடைமுறைகள் போன்றவை இதன் காரணங்களாகும். இதனால் நீதி பெறுவதற்கான செயல்முறைகள் தாமதமடைகின்றன. ஏற்கனவே வழக்குகள் தேங்கிக்கிடப்பதால் விரைவான விசாரணை சாத்தியமற்றதாக உள்ளது. இதனால்தான் நிர்வாகத் தீர்ப்பாயங்கள் உருவாகின்றன. நான்காவதாக, நிர்வாகச் சட்டங்கள் என்பவை தொகுக்கப்பட்டவைகள் (Codified) அல்ல. எனவே, அரசு இயந்திரத்தின் தேவைக்கு ஏற்றாற்போல் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளும் செயற்பரப்பைக் கொண்டுள்ளன. எனவே, இது மிகவும் நெகிழ்வுத் தன்மைக்கொண்டதாகும். நெகிழ்வற்ற திடமான சட்ட நடைமுறைகளை மீண்டும் மீண்டும் பின்பற்றத் தேவை இல்லை.

நிர்வாகச் சட்டத்திற்கும், அரசமைப்பிற்கும் இடையே வேறுபாடு

அரசமைப்பு என்பது இந்த மண்ணின் மேம்பட்ட உயர்வான சட்டமாகும். எந்த ஒரு சட்டமும் அரசமைப்பிற்கு மேலானது இல்லை. எனவே இதர சட்டங்கள் அதன் உறுப்புக்களை நிறைவு செய்வதாக இருக்கவேண்டும். அதனை மீறும்படியாக இருக்கக்கூடாது. எனவே நிர்வாகச் சட்டங்களும் அரசமைப்பிற்குக் கீழான சட்டமே ஆகும். அரசமைப்பானது அரசின் அமைப்பு (Structure) மற்றும் அதன் பல்வேறு உறுப்புகளைப் பற்றிப் பேசுகிறது. நிர்வாகச் சட்டங்கள் என்பவை நிர்வாகத்தைப்பற்றி மட்டுமே செயலாற்றுகிறது (Deals). நிர்வாக அதிகாரிகள் முதலில் அரசமைப்பு விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதுடன் தொடர்ந்து நிர்வாகச் சட்டங்களின்படி பணியாற்ற வேண்டும்.

செயல்பாடு

நீதித்துறையின் சில கூறுகள் குறித்து எழுது.

இந்திய தண்டனைச் சட்டம்

தாமஸ் பாட்டிங்டன் மெக்காலே

இந்திய தண்டனைச் சட்டம் என்பது இந்தியாவின் குற்றவியல் சட்டமாகும். அது குற்றவியல் சட்டத்தின் உள்ளார்ந்த அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒருங்கிணைந்த சட்டமாகும். 1834-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்ட முதல் சட்ட ஆணையத்தின் பரிந்துரையின் கீழ் 1860-ஆம் ஆண்டு இச்சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. இது தொடக்கக்கால பிரிட்டிஷ் இந்திய ஆட்சியின் கீழ் 1862-ல் அமலுக்கு வந்தது. இதன் நோக்கம் இந்தியாவிற்கு ஒரு பொதுத் தண்டனைச் சட்டத் தொகுப்பை அளிப்பதாகும்.

இந்திய தண்டனைச் சட்டம் ஒரு அடிப்படையான வடிவத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நபர் மேற்கொள்ளும் அனைத்து குற்றங்களுக்கான வழக்குகள், அவற்றுக்கான தண்டனைகள் ஆகியவற்றின் பட்டியல் கொண்ட ஆவணமாகும். இது அனைத்து குடிமக்களையும் உள்ளடக்கியது. இராணுவத்தினர் மற்றும் இதர படைகளின் வீரர்களை இந்தியக் குற்றவியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தண்டிக்க முடியாது. அவர்களுக்கு பல்வேறு தனி விதிகள் உள்ளன.

இந்திய தண்டனைச் சட்டம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிறப்பியல்பானது, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் உயர்நிலையில் இருக்கக்கூடிய எந்த ஒரு நபருக்கும் சிறப்பு சலுகை அளிக்கவில்லை. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் ஒவ்வொரு அரசு ஊழியர், மற்றும் பொதுமக்கள் ஏன் நீதிபதியைக்கூட உள்ளடக்குவதாக இருக்கிறது. அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் அதிகாரத்தை முறைகேடாகப் பயன்படுத்துவதையும் தடுக்கிறது.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **அரசமைப்பு:** அரசமைப்பு என்பது விதிமுறைகள் அடங்கிய தொகுப்பாகும். இது ஒரு நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டமாகும்.
- ❖ **நீதித்துறை:** நீதித்துறையானது அரசாங்கத்தின் மூன்று உறுப்புகளில் ஒன்றாகும், நீதித்துறையானது சட்டங்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பதையும், அரசமைப்பை பாதுகாப்பதையும் பணியாகக் கொண்டிருக்கிறது. அது நீதித்துறை நிர்வாகத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது.
- ❖ **கூட்டமைப்பு:** இது ஒரு மத்திய அரசின் கீழ் சுயநிதி மாகாணங்கள், மாநிலங்கள் அல்லது பிற பிராந்தியங்களின் ஒன்றியத்தால் வகைப்படுத்தப்படும் ஒரு அரசியல் நிறுவனம் ஆகும்.
- ❖ **அடிப்படை உரிமைகள்:** அவை அரசாங்கத்தின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து உயர்ந்த பாதுகாப்பு தேவை என உச்ச நீதிமன்றம் அங்கீகரித்த உரிமைகள் குழு.

இந்த உரிமைகள் குறிப்பாக அரசமைப்பில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

- ❖ **ஜூரி மூலம் விசாரணை:** இது ஒரு நீதிபதியிடம் ஒரு முடிவை அல்லது உண்மையை கண்டுபிடிக்கும் ஒரு சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை. நீதிபதிகள் அல்லது குழு அனைத்து முடிவுகளையும் எடுக்கும் ஒரு பெஞ்ச் விசாரணையில் இருந்து வேறுபடுத்தப்படுகிறது.
- ❖ **நீதித் தடுப்பு:** நீதிபதிகளின் கோட்பாடு நீதிபதிகள் தங்கள் சொந்த அதிகாரத்தை குறைப்பதற்காக ஊக்குவிக்கும் ஒரு தத்துவமாகும்.
- ❖ **நீதித்துறை செயல்முறை:** நீதிபதிகள் தங்கள் பொதுக் கொள்கை, மற்றும் காரணிகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களின் முடிவுகளை வழிகாட்டிக்கொள்ள அனுமதிக்கும் ஒரு தத்துவம் ஆகும்.
- ❖ **பொது நல வழக்கு:** பொது மக்கள் நலன் கருதி எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது ஒரு பொது அமைப்போ நீதிமன்றத்தை நாடி மனு அளிக்க முடியும். இது பொது நல வழக்கு எனப்படுகிறது.
- ❖ **அசல் அதிகார வரம்பு:** இது முதல் முறையாக ஒரு வழக்கு கேட்க ஒரு நீதிமன்றத்தின் அதிகாரம்.
- ❖ **மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம்:** விசாரணை நீதிமன்றம் அல்லது வேறு கீழ் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் முடிவுகளை திருத்த, திருத்த மற்றும் மீறுவதற்கான ஒரு மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் அதிகாரமாகும்.

- ❖ **ஆலோசனை அதிகாரசபை:** உச்ச நீதிமன்றம் அல்லது ஒரு அரசமைப்பு விஷயத்தில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனையை நாடுகிறது.
- ❖ **நிர்வாக நீதிமன்றங்கள்:** இது நிர்வாகச் சட்டத்தில் சிறப்பு வகையிலான நீதிமன்றம், குறிப்பாக பொது அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான விவாதங்கள்.
- ❖ **பொதுச் சட்டம்:** தனிநபர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவுகளை நிர்வகிக்கும் சட்டத்தின் பகுதியாகும், மற்றும் சமூகத்திற்கு நேரடி அக்கறை கொண்ட தனிநபர்களுக்கிடையிலான உறவு ஆகும்.
- ❖ **லோக் அதாலத்:** இது ஒரு மக்கள் நீதிமன்றம் ஆகும். 'லோக்' என்பது மக்களையும், அதாலத் என்பது நீதிமன்றத்தையும் குறிக்கும். இது 1987 -ஆம் ஆண்டு சட்ட பணிகள் ஆணையர் சட்டத்தின்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளை வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்புக்கும் இடையே சமரச தீர்வு ஏற்படுத்துவதாகும். இதை விரைவு நீதிமன்றம் என்றும் அழைக்கலாம்.
- ❖ **நீதி சீராய்வு:** அரசாங்கத்தின் முடிவுகளையும் நாடாளுமன்றத்தின் சட்டங்களையும் அரசமைப்பிற்கு உட்பட்டு உள்ளனவா என ஆராயும் உச்ச நீதிமன்ற அதிகாரத்திற்கு நீதி சீராய்வு அதிகாரம் என்று பெயராகும். நமது அரசமைப்பு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு இவ்வதிகாரத்தை சில கட்டுப்பாடுகளுடன் வழங்குகிறது.

I. சரியான பதிலைத் தேர்வு செய்யவும்

- 1) கீழ்க்கண்டவற்றில் எது அரசாங்கத்தின் உறுப்பு அல்ல?
 - அ) சட்டமன்றம்
 - ஆ) அதிகாரவர்க்கம்
 - இ) ஆட்சித்துறை
 - ஈ) நீதித்துறை
- 2) பின்வருவனவற்றில் எது கூட்டாச்சியின் பாதுகாப்பாளராக விவரிக்கப்படுகிறது?
 - அ) சட்டமன்றம்
 - ஆ) ஆட்சித்துறை
 - இ) நீதித்துறை
 - ஈ) அமைச்சரவை
- 3) பின்வருவனவற்றில் யார் பண்டைய இந்தியாவில் நீதியின் நீருற்றாக கருதப்பட்டவர்?
 - அ) மன்னர்
 - ஆ) சேனாதிபதி
 - இ) முதல்வர்
 - ஈ) தலைமை நீதிபதி
- 4) பின்வருவனவற்றில் யார் இடைக்கால இந்தியாவில் நீதி நிர்வாகத்தை நிர்வகிக்கும் உச்சபட்ச அதிகாரம் கொண்டவர்?
 - அ) சுல்தான்
 - ஆ) குசாட்-உல்-குவாசி
 - இ) தலைமை நீதிபதி
 - ஈ) முப்தி
- 5) கொலைக் குற்றத்துக்கு பின்வரும் எந்த தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டது?
 - அ) ஹத்
 - ஆ) கிசாஸ்
 - இ) தாசீர்
 - ஈ) எதுவுமில்லை
- 6) எந்த சாசனம் பம்பாயின் மீது நீதித்துறை அதிகாரம் செலுத்த கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு அதிகாரமளித்தது?
 - அ) 1661 சாசனச்சட்டம்
 - ஆ) 1813 சாசனச்சட்டம்
 - இ) 1668 சாசனச்சட்டம்
 - ஈ) 1853 சாசனச்சட்டம்

- 7) எந்த சாசனம் மதராஸ் மாநகராட்சில் மட்டும் மேயர் நீதிமன்றம் உருவாக காரணமாக இருந்தது?
- அ) 1687 சாசனச்சட்டம்
ஆ) 1726 சாசனச்சட்டம்
இ) 1813 சாசனச்சட்டம்
ஈ) 1661 சாசனச்சட்டம்
- 8) கல்கத்தாவில் உள்ள உச்ச நீதிமன்ற நீதிமன்றத்தை அமைக்க கீழ்க்கண்டவற்றில் எது மன்னருக்கு அதிகாரம் அளித்தது?
- அ) 1774 சாசனச்சட்டம்
ஆ) 1773 ஒழுங்குமுறை சட்டம்
இ) கார்ன்வாலிஸ் சட்ட தொகுப்பு
ஈ) 1726 சாசனச்சட்டம்
- 9) எந்த ஆண்டு கூட்டாட்சி நீதிமன்றம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது?
- அ) 1937
ஆ) 1936
இ) 1935
ஈ) 1932
- 10) கீழ்க்கண்டவற்றில், எந்த கோட்பாடு மாறிவரும் காலங்களையும், சட்டத்தின் நோக்கங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கின்றது?
- அ) நீதிமன்ற சீராய்வு
ஆ) நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறை
இ) நீதிமன்ற கட்டுப்பாடு
ஈ) எதுவுமில்லை
- 11) பின்வருவனவற்றில் இந்தியாவில் ஒரு மாற்று தகராறு முறைமை எது?
- அ) உச்ச நீதிமன்றம்
ஆ) உயர் நீதிமன்றம்
இ) மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றம்
ஈ) லோக் அதாலத்
- 12) பின்வரும் உறுப்புகளில் எது உயர் நீதிமன்றத்திற்கு பேராணைகளை பிறப்பிக்க அதிகாரம் அளிக்கிறது?
- அ) உறுப்பு 226
ஆ) உறுப்பு 227
இ) உறுப்பு 228
ஈ) உறுப்பு 229

II) பின்வரும் கேள்விகளுக்கு மிக சுருக்கமாக பதில் அளிக்கவும்.

- 1) சுல்தானின் தலைநகரில் நிறுவப்பட்ட ஆறு வகையான நீதிமன்றங்கள் எவை?
- 2) பிரபுக்கள் நீதிமன்ற மேலவை கவுன்சிலின் முதன்மை செயல்பாடு என்ன?
- 3) நீதிமன்ற சீராய்வை வரையறுக்க.
- 4) நீதித்துறை செயல்பாட்டு முறையை வரையறுக்க.

- 5) நிர்வாகச் சட்டம் என்றால் என்ன?
- 6) அரசமைப்பு என்றால் என்ன?
- 7) இந்திய தண்டனைச் சட்டம் என்றால் என்ன?

III) பின்வரும் கேள்விகளுக்கு சுருக்கமாக பதில் அளிக்கவும்:

- 1) நீதித்துறை சுதந்திரத்தை மேம்படுத்தும் காரணிகளை சுருக்கமாக விவாதிக்கவும்.
- 2) சுருக்கமாக பொது நல வழக்கின் முக்கியத்துவம் பற்றி குறிப்பிடுக.
- 3) நிர்வாகச் சட்டத்தின் தன்மை மற்றும் முக்கியத்துவத்தை பற்றிய சுருக்கமாக விவரி.
- 4) லோக் அதாலத் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு வரைக?

IV) பின்வரும் கேள்விகளுக்கு விரிவாக பதிலளிக்கவும்

- 1) இந்திய நீதித்துறை பரிணாம வளர்ச்சியை பற்றி எழுதுக.
- 2) இந்திய நீதித்துறையின் சிறப்பான அம்சங்களை ஆராய்ந்து எழுதுக.
- 3) இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் அமைப்பு, அதிகாரம் மற்றும் பணிகளை பற்றி விவாதிக்கவும்.
- 4) இந்திய உயர் நீதிமன்றத்தின் அமைப்பு, அதிகார வரம்பு மற்றும் பணிகளை பற்றி விவாதிக்கவும்.

மேற்கோள் நூல்கள்

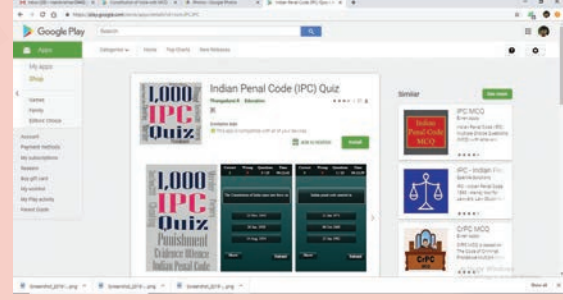
- ❖ Justice M. Rama Jois, Legal And Constitutional History Of India: Ancient Legal, Judicial And Constitutional System, Universal Law Publishing Co Ltd, 2010.
- ❖ M.V.Pylee, Constitutional History of India, S.Chand & Co, 2011.
- ❖ Sumeet Malik, Landmarks in Indian Legal and Constitutional History, 11th Edition, New Delhi, 2016.
- ❖ Dr. Subhash C. Kashyap, Constitution of India: Review and Reassessment, Universal Law Publishing Co Pvt Ltd, New Delhi, 2010.
- ❖ Zia Mody, 10 Judgements That Changed India, Penguin India, New Delhi, 2013.
- ❖ Fali S. Nariman, India's Legal System: Can it be saved, Penguin Random House, 2017.
- ❖ Ashol Kumar Ganguly, Landmark Judgements that Changed India, Rupa Publications, 2015.
- ❖ George H, Gadbois Jr, Supreme Court of India: The Beginnings, Oxford University Press, 2017.

இணையச்செயல்பாடு

இந்திய நீதித்துறை – இந்திய தண்டனைச் சட்டம்

இச்செயலியின் மூலம் இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பற்றி மேலும் அறிதல்.

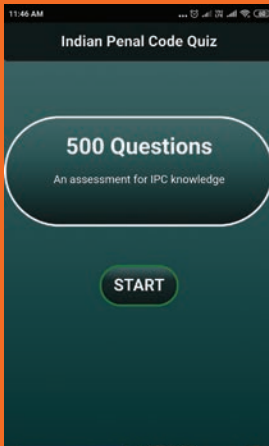

படிகள்

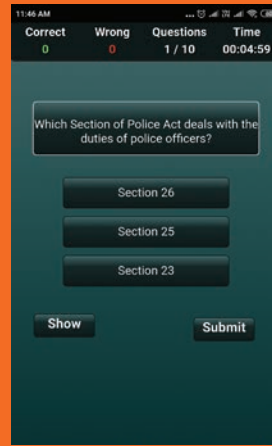
படி 1: 'Play Store' இல் 'Indian Penal Code (IPC) Quiz' என்று தட்டச்சு செய்து செயலியைப் பதிவிறக்கம் செய்க (அல்லது) கீழ்க்காணும் உரலி/விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி செயலிக்குச் செல்க.

படி 2: 'START' பொத்தானைச் சொடுக்கி வினாடி வினாவிற்குள் நுழைக.

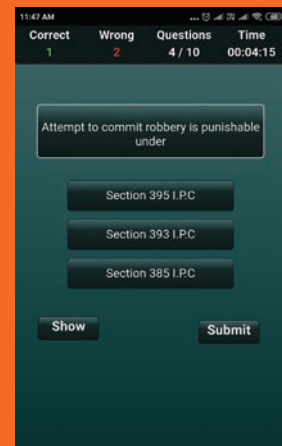
படி 3: சரியான விடையைத் தேர்வு செய்க. அதன் பின்னர் 'Submit' என்ற பொத்தானைச் சொடுக்கி போட்டியைத் தொடர்க.

படி 1

படி 2

படி 3

உரலி :

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.IPC.IPC>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்.

B246_12_POL I_SCI_TM

கற்றலின் நோக்கங்கள்

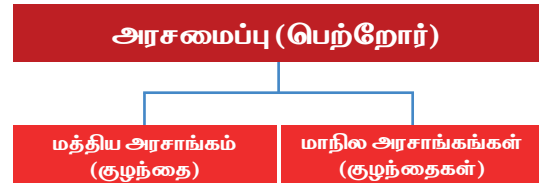
- ❖ கூட்டாட்சி முறையின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் பொருள் ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ளுதல்.
- ❖ நமது அரசமைப்பின் கூட்டாட்சி மற்றும் ஒற்றையாட்சி தன்மைகளை அறிதலும், எவ்வாறு நமது அரசமைப்பு கூட்டாட்சி முறையை ஊக்குவிக்கின்றது என்பதை அறிந்துகொள்ளுதல்.
- ❖ சட்டமன்றம், ஆட்சித்துறை, நிதித் துறைகளில் இந்திய அரசமைப்பில் காணப்படும் மத்திய மாநில உறவுகளை ஆய்வு செய்தல்.
- ❖ இந்திய அரசமைப்பின் கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி முறையை அறிதல் மற்றும் மதிப்பீடு செய்தல்.
- ❖ மத்திய மாநில உறவுகளில் காணப்படும் முக்கிய சிக்கல்களையும் கோரிக்கைகளையும் விவாதித்தல்.
- ❖ மத்திய மாநில உறவுகள் குறித்து பல்வேறு குழுக்கள் வழங்கியுள்ள பரிந்துரைகளை அறிந்துகொள்ளுதல்.
- ❖ மாநிலங்களிடையிலான நதிநீர் சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்கு நமது அரசமைப்பு வழங்கியுள்ள வழிமுறைகளை மதிப்பீடு செய்தல்.

5.1 கூட்டாட்சியின் பொருள்

ஒரு மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் பல மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் இடையில் அரசமைப்பால் வழங்கப்பட்டுள்ள, பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பகிர்வை உடைய அரசியல் முறையை கூட்டாட்சி என்று அழைக்கிறோம். மாநில அரசாங்கங்கள் அரசமைப்பால் தோற்றுவிக்கப்பட்டால் மட்டுமே நாம் ஒரு அமைப்பை கூட்டாட்சி முறை என்று கூறலாம். ஒரு நாட்டின் பகுதிகள் இனம், மொழி, மதம் போன்ற காரணங்களால் பல வகை மக்களை பெற்றிருந்தால் கூட்டாட்சி முறை அரசாங்கம் பின்பற்றப்பட வேண்டும். "வேற்றுமையில் ஒற்றுமை" உருவாக்குவதற்கு கூட்டாட்சி முறை மக்களாட்சி நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகிறது.

கூட்டாட்சி முறையின் பொருள்

கூட்டாட்சியின் பரிணாமம்

உலக வரலாற்றில் முதல் கூட்டாட்சி அரசமைப்பாக அமெரிக்கா தோன்றியது. பின்னர் ஆஸ்திரேலியா, கனடா ஆகிய ஆங்கிலேய காலனிகளும் கூட்டாட்சி முறையை அமைத்துக்கொண்டன. மூன்று மொழிகளை பின்பற்றும் சவிட்சர்லாந்து கூட்டாட்சி முறையை கொண்டு வந்தது. தற்போது உள்ள ஐரோப்பிய யூனியன் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த கூட்டாட்சி முறைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்திய கூட்டாட்சி முறையும், வளர்ச்சியும்

இந்தியாவில் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் 1773 கூட்டாட்சி முறையின் தோற்றத்தை உருவாக்கியது. இந்திய தேசிய இயக்கம் இந்தியாவின் பன்முகத் தன்மையை உணர்ந்து கூட்டாட்சி முறையை ஆதரித்தது. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1919 இரட்டை ஆட்சியை அறிமுகம் செய்தது. 1935 இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சியை வழங்கியது. நேரு குழுவின் அறிக்கையும் (1928) ஜவஹர்லால் நேருவின் கருத்துக்களும் கூட்டாட்சி அமைப்பை இந்தியாவிற்கு வலியுறுத்தின.

அரசமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணை மூன்று பட்டியல்களை உருவாக்கி அதிகாரப்பகிர்வை மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கு வழங்குகின்றன.

இந்திய அரசமைப்பின் கூட்டாட்சி தன்மைகள்

இந்திய அரசமைப்பு கீழ்க்கண்ட கூட்டாட்சி தன்மைகளைப் பெற்றுள்ளது.

1. எழுதப்பட்ட அரசமைப்பு

கூட்டாட்சி முறைக்கு எழுதப்பட்ட அரசமைப்பு இன்றியமையாததாகும். பல மாநில மத்திய அரசாங்கங்கள் கூட்டாட்சி முறையில் செயல்படுவதால் அவைகளின் அதிகாரங்கள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். தற்போது இந்தியாவில் ஒரு மத்திய அரசும், 28 மாநில அரசாங்கங்களும் உள்ளன. இவைகளின் அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் அரசமைப்பு தெளிவாக வரையறுக்கின்றது.

2. அரசமைப்பின் உயர்ந்த தன்மை

அரசமைப்பு நாட்டின் மிக உயர்ந்த சட்ட ஆவணமாகும். எல்லா அரசாங்கங்களும் அரசமைப்பின் நடைமுறை விதிகள் மற்றும் வழிமுறைகள் ஆகியவற்றை பின்பற்ற வேண்டும். எந்த ஒரு அரசாங்கமும், அரசமைப்பை மீறிச் செயல்படக் கூடாது.

3. அதிகாரப் பகிர்வு

மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையேயான அதிகாரப் பகிர்வு கூட்டாட்சி முறையின் அடிப்படைத் தன்மையாகும். இந்திய அரசமைப்பு மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையே அதிகாரப் பகிர்வை விரிவாக வழங்குகிறது. நமது நாட்டில் மூன்று பட்டியல் மூலமாக அதிகாரப் பகிர்வு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அமெரிக்காவின் கூட்டாட்சி முறையில் ஒரு பட்டியல் மூலமாகத்தான் அதிகாரப் பகிர்வு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

4. ஈரவை நாடாளுமன்றம்

கூட்டாட்சி முறையில் ஈரவை நாடாளுமன்றம் காணப்படுகிறது. நாடாளுமன்றத்திற்கு இரண்டு அவைகள் உள்ளன. இந்தியாவில் நாடாளுமன்றத்தில் மேலவை மாநிலங்களவை என அழைக்கப்படுகிறது. நாடாளுமன்றத்தின் கீழ் அவை மக்களவை என அழைக்கப்படுகிறது. மாநிலங்களவை மாநில பிரதிநிதிகளை கொண்டுள்ளது. மாநில உரிமைகளின் பாதுகாவலனாக அது கருதப்படுகிறது. உலகம் முழுவதும் நாடாளுமன்றத்தின் மேலவை மாநில உரிமைகளின், நலன்களின் பாதுகாவலனாகச் செயல்படுகிறது.

5. நெகிழா அரசமைப்பு

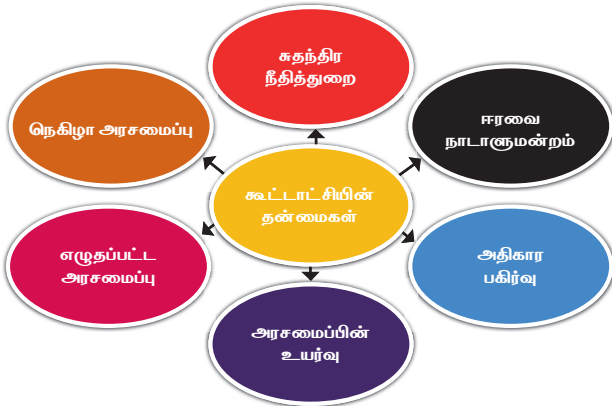
அரசமைப்பின் கருத்துகளை மாற்றுவதற்கு அரசியல் சாசன திருத்தச்சட்ட முறையோ அல்லது தனி அமைப்போ உள்ள அரசமைப்புகளுக்கு நெகிழா அரசமைப்பு முறை என்பது பெயராகும். சாதாரண சட்டம் இயற்றும் முறை மூலமாக அரசமைப்பில் மாற்றங்களை செய்ய இயலாது. இங்கு மாற்றங்களை கொண்டு வருவதற்கு அறுதி பெரும்பான்மையுடன் அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டும். நமது அரசமைப்பின் இருபதாவது பகுதியின் 368 உறுப்பில் அரசமைப்பை மாற்றுவதற்கான சிறப்பு திருத்தச்சட்ட முறைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளதால் அது நெகிழா அரசமைப்பு என அழைக்கப்படுகிறது.

6. உச்ச நீதிமன்றம்

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் கூட்டாட்சி முறையின் நடுவணாகவும், அரசமைப்பின் பாதுகாவலனாகவும் விளங்குகின்றது. அரசமைப்பை விளக்கும் உரிமையை இது பெற்றுள்ளது. மத்திய மாநில உரிமைகளுக்கிடையே முரண்பாடுகள் அல்லது சிக்கல்கள் இருந்தால் உச்ச நீதிமன்றம் தீர்த்து வைக்கின்றது. உச்ச நீதிமன்றத்திடம் தனிப்பட்ட அதிகாரம் உள்ளது. உச்ச நீதிமன்றம் மட்டும்தான் கூட்டாட்சி வழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரத்தை பெற்றுள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையிலும் அல்லது வெவ்வேறு மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையிலும் சிக்கல்கள் இருந்தால் உச்ச நீதிமன்றம் மட்டுமே தீர்த்து வைக்கும்.

அதாவது, தமிழ் நாட்டிற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் அல்லது வேறு மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இடையே பிரச்சனை தோன்றினால் அதனை தீர்த்து வைக்கும் அதிகாரம் உச்ச நீதிமன்றத்திடம் மட்டுமே உள்ளது.

மேற்கண்ட காரணிகளின் அடிப்படையில் இந்திய அரசமைப்பை கூட்டாட்சி அரசமைப்பு என கூறுகிறோம்.

இந்திய நிலப்பரப்பு

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

இந்திய ஒன்றியம் என்ற கருத்து இந்திய நிலப்பரப்பு என்பதிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். இந்திய ஒன்றியம் என்பது கூட்டாட்சி முறையில் உள்ள 29 மாநில அரசாங்கங்களையும், மத்திய அரசாங்கத்தையும் குறிக்கும். இந்திய நிலப்பரப்பு என்பது கீழ்க்கண்டவற்றை குறிக்கும்.

- ❖ 28 மாநிலங்கள்
- ❖ 9 மத்திய அரசின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதிகள்
- ❖ பெறப்பட்ட பகுதிகள் (சுதந்திரத்திற்குப்பின் இந்திய அரசாங்கத்தினால் முயன்று பெறப்பட்ட பகுதிகள் பாண்டிச்சேரி, டாமன் டையூ பகுதிகள் இந்திய அரசால் முயன்று பெறப்பட்டன. அவைகள் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதிகள் ஆவதற்கு முன்னால் பெறப்பட்ட பகுதிகள் என அழைக்கப்பட்டன)

இந்திய அரசமைப்பின் ஒற்றையாட்சி தன்மைகள்

அமெரிக்காவில் உள்ள பாரம்பரிய கூட்டாட்சி முறையிலிருந்து இந்தியக் கூட்டாட்சி முறை மிகவும் வேறுபடுகிறது.

1. ஒற்றை அரசமைப்பு

மத்தியமற்றும்மாநிலஅரசாங்கங்களுக்கு ஒரே ஒரு அரசமைப்பு தான் உள்ளது. தேசிய அரசமைப்பே மாநிலங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. மாநிலங்களுக்கென்று தனி அரசமைப்பு கிடையாது. ஆனால் பாரம்பரிய கூட்டாட்சி நாடான அமெரிக்காவில் மாநிலங்கள் தங்களுக்கான அரசமைப்பை பெற்றுள்ளன.

2. ஒற்றைக் குடியரிமை

நமது நாட்டில் இந்தியக் குடியரிமை மட்டுமே உள்ளது. மாநிலங்களுக்கென்று தனி குடியரிமை கிடையாது. ஆனால்

அமெரிக்காவில் தேசியக் குடியரிமை மட்டுமல்லாது மாநில குடியரிமையும் காணப்படுகிறது.

3. நெகிழும் அரசமைப்பு

சாதாரண சட்டம் இயற்றும் முறை மூலமாக அரசமைப்பின் பகுதிகளை மாற்ற முடிந்தால் அந்த அரசமைப்பிற்கு நெகிழும் அரசமைப்பு என்பது பெயராகும். இங்கு அரசமைப்பில் மாற்றங்களை கொண்டு வருவதற்கு சிறப்பு அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டங்கள் தேவையில்லை.

4. மாநிலங்களுக்கு வாழ்வுரிமை இல்லை

நமது அரசமைப்பு மாநிலங்களுக்கு பெயர் உரிமை மற்றும் வாழ்வுரிமையை வழங்கவில்லை. நாடாளுமன்றம் சாதாரண சட்டங்கள் மூலமாக மாநிலங்களின் பெயர்களையும் நிலப்பரப்புகளையும் மாற்றி அமைக்க முடியும். அரசமைப்பின் 3-வது மற்றும் 4-வது உறுப்புகள் மாநிலங்களை மாற்றவும் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கவும் வழி முறையை வழங்குகின்றன. குடியரசுத்தலைவர் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்திற்கு தகவலை அனுப்புவார். அந்த மாநிலத்தின் பெயரையோ, நிலப்பரப்பையும் மாற்றுகிறோம் என தகவல் அனுப்புவார். அந்த மாநில சட்டமன்றத்தின் கருத்தை அனுப்புமாறு கூறுவார். ஆனால் மாநில சட்டமன்றத்தின் கருத்து அவரை கட்டுப்படுத்தாது.

ஒரு சாதாரண சட்ட முன்வரைவு நாடாளுமன்றத்தின் மக்களவையிலோ, மாநிலங்களவையிலோ குடியரசுத்தலைவரின் பரிந்துரையின்படி அறிமுகப்படுத்தப்படும். நாடாளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட பின் அந்த சட்ட முன்வரைவு சாதாரண சட்டமாக அறுதிப் பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் நிறைவேற்றப்படும். இவ்வாறு மாநிலங்களின் பெயர், நிலப்பரப்பு ஆகியவை மாற்றப்படுகின்றன.

செயல்பாடு

முன்பு சிக்கிம் இந்தியாவுடன் ஒரு "இணை மாநிலம்" என்றழைக்கப்பட்டது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

5. கூட்டாட்சிக்கு எதிரான மாநிலங்களவை

பொதுவாக நாடாளுமன்றத்தின் மேலவை மாநில உரிமைகளின் பாதுகாவலனாக பணியாற்றுகின்றது. இந்தியில் ராஜ்ய சபா என்றால் தமிழில் மாநிலங்களவை என்பது பொருளாகும். மாநிலங்களவை மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளால் உருவாக்கப்படுகிறது. மாநில உரிமைகளின் பாதுகாவலனாக பணிபுரிகிறது. ஆனால் மூன்று முக்கிய தளங்களில் மாநில உரிமைகளுக்கு எதிராக மாநிலங்களவை செயல்படுகிறது. மாநிலங்களவையின் அமைப்பு முறையில் சமத்துவம் பின்பற்றப்படவில்லை. இடங்கள் மாநிலங்களின் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்றவாறு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிகப்பெரிய மாநிலமாகிய உத்தர பிரதேசத்திற்கு 31 இடங்கள் மாநிலங்களவையில் உள்ளன. ஆனால் நாகாலாந்து போன்ற சிறிய மாநிலங்களுக்கு ஓரிடம் மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. பாரம்பரிய கூட்டாட்சி நாடாகிய அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இரு இடங்கள் மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளன. சிறிய மாநிலங்கள் பெரிய மாநிலங்கள் என்ற வேறுபாடு கிடையாது.

தமிழ்நாட்டிற்கு 18 இடங்கள் மாநிலங்களவையில் உள்ளன.

அரசமைப்பின் 249-வது உறுப்பின் படி ஒரு அதிகாரத்தை மாநில பட்டியலிலிருந்து மத்திய பட்டியலுக்கு மாநிலங்களவையால் மாற்ற முடியும். தேசிய நலன் கருதி மாநிலங்களவை இம்மாற்றத்தை செய்யலாம். வருகை தந்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை மற்றும் மொத்த உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை ஆதரவு முறையின்படி மாநிலங்களவை ஒரு தீர்மானத்தை இயற்றினால் மாநில அதிகாரத்தை மத்தியப் பட்டியலுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு மாற்றலாம். தேவைப்பட்டால் மீண்டும் மீண்டும் மாற்றத்தை நீட்டிக்கலாம்.

அரசமைப்பின் 312-வது உறுப்பின் கீழ் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை மற்றும் மொத்த உறுப்பினர்களின் அறுதிப் பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் புதிய அனைத்து இந்தியப் பணிகளை உருவாக்கும் அதிகாரத்தை

மாநிலங்களவை பெற்றிருக்கின்றது. அனைத்து இந்தியப் பணிகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்தை உருவாக்குகின்றன என்று மாநிலங்கள் குற்றம்சாட்டுகின்றன. இந்திய ஆட்சிப் பணி (IAS), இந்தியக் காவல் பணி (IPS), இந்திய வனப் பணி (IFS) ஆகியவை முக்கிய அனைத்து இந்தியப் பணிகளாகும். மாநில உரிமைகளை பாதிக்க கூடிய அனைத்து இந்தியப் பணிகளை உருவாக்கும் அதிகாரத்தை மாநிலங்களவை பெற்றிருப்பதை பல மாநிலங்கள் எதிர்க்கின்றன.

6. சமமற்ற அதிகாரப் பகிர்வு

நமது அரசமைப்பு சமமற்ற அதிகாரப் பகிர்வை உருவாக்கியுள்ளது என மாநிலங்கள் குற்றம் சுமத்துகின்றன. மத்திய அரசிற்கு சாதகமாகவும், மாநிலங்களுக்கு எதிராகவும் அதிகாரப் பகிர்வு உள்ளதாக பல மாநிலங்கள் கூறுகின்றன. மத்திய அரசாங்கம் மாநிலங்களை விட எண்ணிக்கையில் அதிக அதிகாரங்களை பெற்றுள்ளது. முக்கியமான அதிகாரங்களும் மத்திய அரசிடமே உள்ளன. அதிக வருமானத்தை ஈட்டித் தரும் அதிகாரங்களும் மத்திய அரசிடமே உள்ளன. எண்ணிக்கை, முக்கியத்துவம், வருமானம் ஆகிய காரணிகளில் மாநிலங்கள் பலவீனமான நிலையில் உள்ளன. நிதி ஆதாரத்திற்கு மத்திய அரசையே மாநிலங்கள் சார்ந்துள்ளன. பொதுப் பட்டியல் அதிகாரங்களில் மத்திய அரசு சொல்வதை மாநில அரசாங்கங்கள் கேட்க வேண்டிய நிலை

உள்ளது. பட்டியலில் இல்லாத இதர அதிகாரங்கள் நமது அரசமைப்பில் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் பாரம்பரிய கூட்டாட்சி நாடான அமெரிக்காவில் இதர அதிகாரங்கள் மாநிலங்களிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

7. அவசர காலங்கள்

நமது அரசமைப்பின் 18-ஆவது பகுதியில் உறுப்புகள் 352 முதல் 360 வரை மூன்று விதமான அவசர காலங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. உறுப்பு 352-ன் படி போர், அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு, ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி போன்றவைகள் இந்தியாவின் ஒற்றுமையை பாதித்தால் குடியரசுத்தலைவர் தேசிய அவசர காலத்தை பிறப்பிக்கலாம். உறுப்பு 356-ன் படி எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் அரசியல் சாசன அமைப்பு முறை பாழ்படுத்தப்பட்டால் குடியரசுத்தலைவர் மாநில அரசை நீக்கிவிட்டு அவசர காலத்தை கொண்டு வரலாம். உறுப்பு 360-ன் படி நாட்டின் நிதி நிலைமை மோசமடைந்தால் குடியரசுத்தலைவர் நிதி அவசர காலத்தை பிறப்பிக்கலாம். அவசர காலங்கள் அமலில் இருந்தால் கூட்டாட்சி முறைரத்து செய்யப்பட்டு ஒற்றை ஆட்சி முறை பின்பற்றப்படும். மாநில உரிமைகள் பாதிக்கப்படும்.

8. ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை

இந்திய நீதித்துறை ஒருங்கிணைந்த துறையாக உள்ளது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் கீழ் உயர் நீதிமன்றம் மற்றும் கீழமை நீதிமன்றங்கள் இயங்குகின்றன. ஒருங்கிணைந்த, படிநிலை அமைப்பு அடிப்படையில் நீதித்துறை உள்ளது. ஆனால் அமெரிக்காவில் நீதித்துறையிலும் கூட்டாட்சி முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

9. தேர்தல் ஆணையம்

தேசிய தேர்தல் ஆணையம், நாடாளுமன்ற தேர்தலையும், மாநிலச் சட்டமன்றத் தேர்தலையும் நடத்துகின்றது. மாநில சட்டமன்றத்திற்கான தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு தனி தேர்தல் ஆணையம்

கிடையாது. தேர்தல் முதன்மை அதிகாரி தேசிய தேர்தல் ஆணையம் தலைமையின் கீழ் செயல்படுவார். பாரம்பரிய கூட்டாட்சி நாடுகளில் மத்திய தேர்தலை, தேசிய தேர்தல் ஆணையம் நடத்துகின்றது. ஆனால் நமது அரசமைப்பு ஒருங்கிணைந்த தேர்தல் ஆணையத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

மாநில தேர்தல் ஆணையம்

சென்னையில் உள்ள மாநில தேர்தல் ஆணையம் கூட்டாட்சி முறையின் அங்கம் இல்லை. அவ்வாணையம், 73-வது, 74-வது அரசியல் சாசன திருத்தச்சட்டங்கள் அடிப்படையில் சுயாட்சி அமைப்புகளுக்கு (பஞ்சாயத்து, நகராட்சி அமைப்புகள்) தேர்தலை நடத்துகின்றது.

10. ஒருங்கிணைந்த தணிக்கை

இந்திய அரசமைப்பு மத்திய-மாநில அரசாங்கங்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த தணிக்கை முறையையும், அமைப்பையும் உருவாக்கி உள்ளது. சி.ஏ.ஐ எனப்படும் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் அரசமைப்பின் 148-வது உறுப்பின் படி தேசிய மற்றும் மாநில அளவிலான தணிக்கை அதிகாரத்தை பெற்றுள்ளார். இந்தியக் கூட்டாட்சி முறையில் மாநிலங்களுக்கென்று தனியான தணிக்கை அமைப்பு இல்லை.

5.2 மத்திய - மாநில அதிகாரப் பகிர்வு

அதிகாரப் பகிர்வு மத்திய மாநில உறவுகளின் அச்சாணியாக உள்ளது. மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கு இடையே அதிகாரப் பகிர்வு மூன்று தளங்களில் காணப்படுகிறது.

- அ) சட்டமன்ற அதிகாரப் பகிர்வு
- ஆ) ஆட்சித்துறை அதிகாரப் பகிர்வு
- இ) நிதி அதிகாரப் பகிர்வு

5.2.1 சட்டமன்ற அதிகாரப் பகிர்வு

மத்திய மாநில உறவுகளில் சட்டமன்ற அதிகாரப் பகிர்வு இரண்டு தளங்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

- அ) அதிகாரப் பகிர்வின் எல்லை
- ஆ) அதிகாரங்கள் பகிர்வு

அ) அதிகாரப் பகிர்வின் எல்லை

மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் தேசத்தின் எல்லை முழுவதும் காணப்படுகின்றது. மாநில அரசாங்கங்களின் அதிகாரம் மாநில எல்லை மீது காணப்படுகின்றது. மேலும் மத்திய அரசு எல்லைகளை தாண்டிய அதிகாரத்தையும் பெற்றிருக்கின்றது. அதாவது மத்திய அரசு இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகின் எந்தப் பகுதியிலும் வசிக்கும் இந்தியக் குடிமகன்கள் மற்றும் அவர்கள் சொத்துக்கள் மீதும் அதிகாரம் செலுத்துகின்றது. ஆனால் மாநில அரசாங்கங்கள் அந்தந்த மாநில எல்லைக்குள் மட்டுமே அதிகாரம் செலுத்துகின்றன. இருந்தபோதிலும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் பட்டியல் பகுதிகள் மீது பயன்படுத்தும் போது அரசமைப்பே சில கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்றது.

ஆ) அதிகாரங்கள் பகிர்வு

மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கு இடையே அரசமைப்பு அதிகாரத்தை மூன்று பட்டியல்கள் மூலம் பகிர்ந்து அளிக்கின்றது.

I பட்டியல் (ஒன்றியப் பட்டியல்)

இங்கு ஒன்றிய அரசு முழு அதிகாரத்தை பெற்றிருக்கும். பாதுகாப்பு, வங்கித்துறை, நாணயம், வெளியுறவுத் துறை உள்ளிட்ட நூறு அதிகாரங்கள் இப்பட்டியலில் உள்ளன.

II பட்டியல் (மாநிலப் பட்டியல்)

இப்பட்டியலில் உள்ள துறைகளில் மாநில அரசாங்கங்கள் முழு அதிகாரத்தை பெற்றிருக்கும். இங்கு 59 அதிகாரங்கள் உள்ளன. சட்டம், ஒழுங்கு, பொது சுகாதாரம், சுயாட்சி அமைப்புகள், விவசாயம், வனங்கள் போன்றவைகள் இப்பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

III பட்டியல் (பொதுப் பட்டியல்)

இப்பட்டியலில் 52 அதிகாரங்கள் உள்ளன. கல்வி, திருமணம், குடிமைச் சட்டம் போன்றவைகள் இங்கு இடம்பெற்றுள்ளன. மத்திய மாநில அரசாங்கங்கள் இரண்டுமே இப்பட்டியலில் அதிகாரம் செலுத்துவதால் இப்பட்டியலுக்கு பொதுப் பட்டியல் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இப்பட்டியலில் உள்ள அதிகாரத்தில் மத்திய மாநில அரசுகளுக்கு இடையே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டமே செல்லுபடியாகும்.

இம்மூன்று பட்டியல்கள் தவிர இதர அதிகாரங்கள் என்ற வகையும் உள்ளது. இம்மூன்று பட்டியல்களில் இடம்பெற்ற அதிகாரங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆளுமையின் கீழ் வருகின்றன. மேற்கண்ட அதிகாரப்பகிர்வை வழங்குவதில் நமது அரசமைப்பு இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1935-யை பின்பற்றுகின்றது.

விதிவிலக்குகள்

மேற்கண்ட அதிகாரப் பகிர்வு சில சிறப்பு சமயங்களில் நிறுத்தி வைக்கப்படும். இச்சமயங்களில் மாநில அரசாங்கங்களின் அதிகாரங்கள் நீக்கப்பட்டு மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் அதிகரிக்கப்படும்.

அ) தேசிய அவசர காலம்

குடியரசுத்தலைவர் தேசிய அவசரகால சட்டத்தை போர், அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு, ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி போன்ற காரணங்கள் அடிப்படையில் குடியரசுத்தலைவர் தேசிய அவசர சட்டத்தை பிரகடனம் செய்வார். நாட்டிற்கு எதிரான சவால்களை சமாளிப்பதற்கு நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் மாநில பட்டியலிலும் செலுத்தப்படும்.

ஆ) மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒப்பந்தம்

இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்கள் தங்களின் நன்மை கருதி ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரத்தில் மத்திய அரசு தங்களுக்கான பொதுச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற கோரினால் நாடாளுமன்றம் அச்சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்.

இ) சர்வதேச ஒப்பந்தம்

சர்வதேச ஒப்பந்தங்களை அமல் படுத்துவதற்காக நாடாளுமன்றம் மாநில பட்டியலில் உள்ள அதிகாரத்தில் சட்டங்களை இயற்றலாம்.

ஈ) உறுப்பு 356 அவசர காலம்

அரசமைப்பின் 356 உறுப்பின்படி அவசர காலத்தை ஒரு மாநிலத்தில் பிறப்பித்தால் குடியரசுத்தலைவர் அந்த மாநிலத்திற்கான சட்டங்களை நாடாளுமன்றம் இயற்றலாம் என அதிகாரம் வழங்குவார்.

5.2.2 ஆட்சித்துறை அதிகாரப் பகிர்வு

நமது அரசமைப்பு மத்திய மாநில அரசாங்கங்கள் இடையே நிர்வாக அதிகாரங்களை பகர்கின்றது. ஏற்கனவே விவரிக்கப்பட்ட சட்டமன்ற அதிகாரப்பகிர்வை பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஆட்சித்துறை அதிகார பகிர்வு அமைந்துள்ளது. மத்திய அரசாங்கம் முதலாவது பட்டியலிலுள்ள விஷயங்கள் மீது ஆட்சித்துறை அதிகாரத்தை பெற்றிருக்கின்றது.

இரண்டாவது பட்டியலில் உள்ள விஷயங்கள் மீது மாநில அரசாங்கங்கள் அதிகாரத்தை பெற்றுள்ளன.

மூன்றாவது பட்டியலான பொதுப் பட்டியலின், நிர்வாக அதிகாரத்தை மாநிலங்கள் பெற்றிருக்கும். ஆனால் தேவைப்பட்டால் மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்கும். மாநில அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கம் வழங்கும் கட்டளைகளை கண்டிப்பாக இங்கு நிறைவேற்ற வேண்டும்.

நமது கூட்டாச்சி முறையில் மத்திய, மாநில அரசாங்கங்கள் இடையே பணி ஒப்படைப்பு முறை காணப்படுகின்றது. மத்திய அரசாங்கம் மாநில ஆளுநரின் இசைவுடன் தனது நிர்வாகப் பணிகளை நிறைவேற்றுமாறு மாநில அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கலாம். மாநில அரசாங்கம் குடியரசுத்தலைவரின் ஆதரவுடன் தனது நிர்வாகப் பணிகளை மத்திய

அரசிடம் ஒப்படைக்கலாம். மத்திய அரசு மாநில ஆளுநரின் இசைவு இல்லாமல், நாடாளுமன்றத்தின் அனுமதியுடன் தனது நிர்வாகக் கடமைகளை நிறைவேற்றுமாறு மாநில அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கலாம்.

5.2.3 நிதி அதிகாரப் பகிர்வு

கூட்டாட்சி முறையின் வெற்றிக்கு நிதி அதிகார பகிர்வு மிகவும் முக்கியமானதாகும். இந்திய அரசமைப்பு மத்திய மாநில அரசாங்கங்கள் இடையே நிதி அதிகாரப் பகிர்வை விரிவாக வழங்குகின்றது. இப்பகிர்வானது இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1935-யை பெரிய அளவில் பிரதிபலிக்கின்றது. இரண்டு வகையான வருமானங்கள் நிதிப் பகிர்வில் காணப்படுகின்றன.

அ) வரி வருமானப் பகிர்வு

ஆ) இதர வருமானப் பகிர்வு

அ) வரி வருமானப் பகிர்வு

மத்திய மாநில நிதிப் பகிர்வில் வரி வருமானப் பகிர்வு ஐந்து வகைகளில் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. சுங்கவரி போன்றவைகள் முற்றிலும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன

2. விற்பனை வரி போன்ற வரிகள் முற்றிலும் மாநில அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

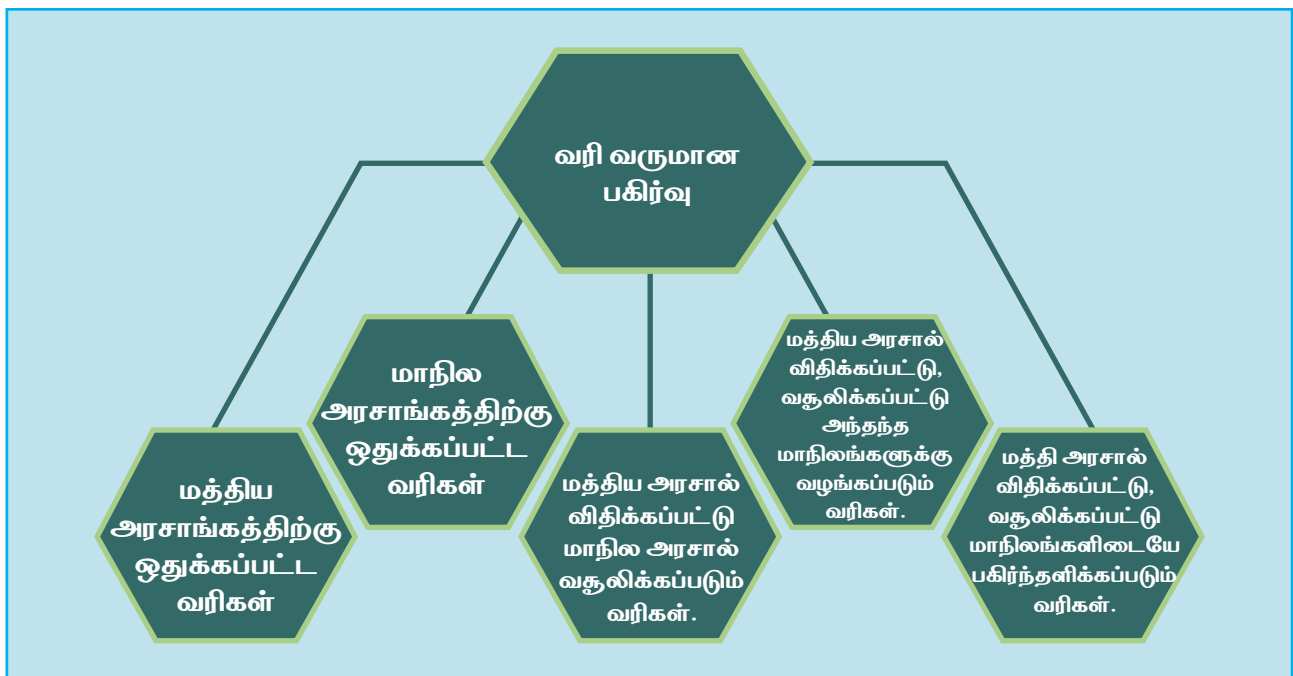
3. சில வரிகளை மத்திய அரசாங்கம் விதிக்கின்றது. மாநில அரசாங்கங்கள் அவ்வரிகளை வசூலித்து பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன (எ.கா) முத்திரை வரி, கலால் வரி கூறலாம்.

4. சில வரிகளை மத்திய அரசாங்கம் விதித்து வசூலிக்கிறது. ஆனால் அந்த வருமானம் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக செய்தித்தாள்களில் வரும் விளம்பரங்கள் மீதான வரி.

5. சில வரிகள் மத்திய அரசால் விதிக்கப்பட்டு, வசூலிக்கப்பட்டு மாநிலங்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக விவசாய வருமானம் தவிர்த்த பிற வருமானங்கள் மீதான வரி.

ஆ) இதர வருமானப் பகிர்வு

வரி தவிர இதர வருமான வழிகள் மத்திய மாநிலங்களுக்கு அரசமைப்பால் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மத்திய அரசாங்கம் தனக்கான வணிக மற்றும் தொழில் நிறுவனங்களை நடத்தி வருமானத்தை ஈட்டலாம். எடுத்துக்காட்டாக தொழில் நிதி

நிறுவனம், ரயில்வே துறை, ஒளிபரப்பு, அஞ்சல் துறை போன்றவற்றை நாம் கூறலாம்.

மாநில அரசாங்கங்கள் தங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட வணிக, தொழில் நிறுவனங்கள் மூலமாக வருமானத்தை ஈட்டிக் கொள்ளலாம். மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம், வனங்கள், தரைவழி போக்குவரத்து போன்ற துறைகளில் மாநில அரசாங்கங்கள் வருமானத்தை ஈட்டலாம்.

நிதிக் குழு

ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டிற்கும் குடியரசுத்தலைவர் ஒரு நிதிக் குழுவை அமைப்பார். அரசமைப்பின் 280-வது உறுப்பு குழுவின் அமைப்பை விவரிக்கின்றது. நிதிக் குழு ஒரு தலைவரையும் நான்கு உறுப்பினர்களையும் பெற்றிருக்கும். நிதிக் குழுவின் தலைவர் பொது விவகாரங்களில் அனுபவம் பெற்றவராக இருப்பார். நிதிக் குழுவின் மூன்று உறுப்பினர்கள் நிதி நிர்வாகம், பொருளாதாரம், பொதுக் கணக்குகள் மற்றும் அரசு நிதி துறை ஆகியவற்றில் நிபுணத்துவம்பெற்றிருப்பார்கள். நிதிக் குழுவின் நான்காவது உறுப்பினர் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக தகுதிப் பெற்றவர்.

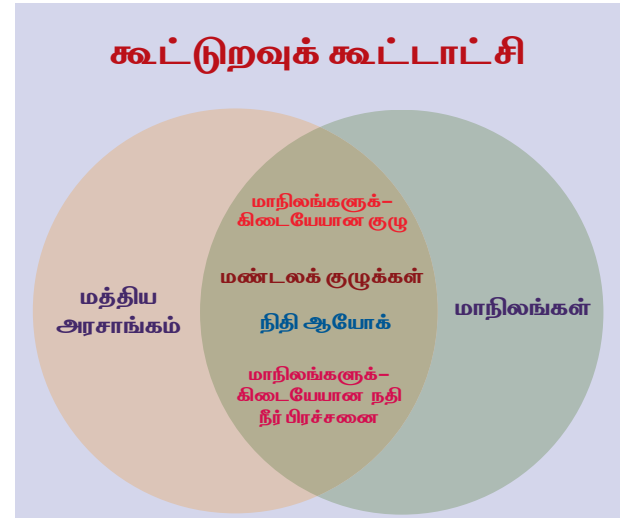
நிதிக் குழு அரசிற்கு பரிந்துரைகளை கீழ்க்கண்டவாறு வழங்கும்.

1. வருமானத்தை மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே பகிர்ந்தல்.
2. உதவி மானியம் வழங்கப்படும் வழிமுறைகள்.
3. பஞ்சாயத்து அமைப்புகளின் நிதி ஆதாரங்களை வலுப்படுத்தும் நோக்குடன் இந்தியாவின் தொகுப்பு நிதி அதிகரிப்பதற்கான பரிந்துரைகள்.
4. நகராட்சி அமைப்புகளின் நிதி ஆதாரங்களை வலுப்படுத்தும் நோக்குடன் இந்தியாவின் தொகுப்பு நிதி அதிகரிப்பதற்கான பரிந்துரைகள்.
5. குடியரசுத்தலைவரால் நிதி சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் கோரப்படும் பரிந்துரைகள்.

இதுவரை 14 நிதிக் குழுக்கள் இந்தியாவில் குடியரசுத்தலைவரால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

5.3 கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி

அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற அரசமைப்பு நிபுணரான கிரான்வில் ஆஸ்டின் இந்திய கூட்டாட்சியை கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி என வர்ணித்தார். மத்திய மாநில அரசாங்கங்கள் இடையே பரஸ்பர ஒத்துழைப்பை உருவாக்கும் நோக்கத்தில் இந்திய கூட்டாட்சி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்கா போன்ற கூட்டாட்சி நாடுகளில் கூட்டுறவு கொள்கை அமல்படுத்தப்படுகிறது. அரையளவு கூட்டாட்சி கொள்கை கொண்ட நமது அரசமைப்பில் மாநிலங்கள் மத்திய அரசிற்கு ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டும். குடியரசுத்தலைவர் பெற்றிருக்கும் அவசர கால அதிகாரங்களும் அரசமைப்பின் சில பகுதிகளும் மாநில அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசுடன் கூட்டுறவு உணர்வுடன் செயல்பட வைக்கின்றன.

இந்திய அரசியலில் பல்வேறு பகுதிகள் அமைப்புகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியின் விழுதுகளாக உள்ளன. அவைகளை மூன்று வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

- அ) அரசமைப்பு நிறுவனங்கள்
- ஆ) சட்ட அமைப்புகள்
- இ) அரசமைப்புகள்

அ) அரசமைப்பு பகுதிகள்

அரசமைப்பே பல்வேறு அமைப்புகளை உருவாக்கி கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி முறையை ஆதரிக்கின்றது.

1. மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழு

அரசமைப்பில் 263 உறுப்பு குடியரசுத்தலைவர் பொது நலனுக்காக மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழுவை உருவாக்கலாம் என்று கூறுகின்றது.

மூன்று பணிகளை இக்குழு பெற்றிக்கின்றது.

- ❖ மாநிலங்களுக்கிடையேயான சிக்கல்களை ஆராய்ந்து ஆலோசனை வழங்குவது.
- ❖ மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான பொதுவான விஷயங்களை விவாதிப்பது.
- ❖ ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பை அதிகரிப்பதற்கு பரிந்துரைகளை வழங்குதல்.

மாநிலங்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பை அதிகரிப்பதற்கு பல குழுக்கள் இதுவரை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. (எ.கா) மத்திய சுகாதாரக் குழு, போக்குவரத்து வளர்ச்சி மன்றம், தல சுயாட்சி மத்தியக் குழு போன்றவைகள் எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

சர்க்காரியா குழுவின் பரிந்துரைப்படி 1990-களில் கூட்டாட்சி முறையில் உள்ள அரசாங்கங்கள் இடையே எல்லா துறைகளிலும் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பை அதிகரிப்பதற்காக மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பிரதமர் இக்குழுவின் தலைவராக இருக்கின்றார். எல்லா மாநிலங்களின் முதல்வர்களும், ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட முதல்வர்களும், ஆறு ஒன்றிய அமைச்சரவை குழுக்களும், ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளின் நிர்வாகத் தலைவர்களும், குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியில் இருக்கும் மாநிலங்களின் ஆளுநர்களும் இக்குழுவில் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றனர். மாநிலங்கள் இடையில் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பை அதிகரிக்க மத்திய உள்துறை அமைச்சர் தலைமையில் ஒரு

நிலைக் குழுவும் உருவாக்கப்பட்டது. இக்குழுவில் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் தவிர ஐந்து மத்திய அமைச்சர்கள் குழு, ஒன்பது மாநில முதல்வர்களும் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள்.

ஆ) சட்ட அமைப்புகள்

நாடாளுமன்றத்தின் சட்டங்களால் உருவாக்கப்பட்ட பல அமைப்புகளும் கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியை வலுப்படுத்துகின்றன.

1. மண்டலக் குழுக்கள்

மண்டலக் குழுக்கள் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புக் குழு 1956 சட்டத்தின் மூலம் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. மொழிவாரியான மாநிலங்கள் உருவானபோது மண்டலக் குழுக்களும் உருவாயின. சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமரான ஜவஹர்லால் நேரு மண்டலக் குழுக்களின் நோக்கம் கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி வழக்கத்தை வளர்ப்பது என்றார்.

ஆரம்பத்தில் ஐந்து மண்டலக் குழுக்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. 1971 ஆம் ஆண்டு வட கிழக்கு மாநிலங்களுக்காக சிறப்பு மண்டலக் குழு உருவாக்கப்பட்டது. தற்பொழுது ஆறு மண்டலக் குழுக்கள் இயங்குகின்றன.

1. வடக்கு மண்டலக் குழு
2. தெற்கு மண்டலக் குழு
3. கிழக்கு மண்டலக் குழு
4. மேற்கு மண்டலக் குழு
5. மத்திய மண்டலக் குழு
6. வட கிழக்கு மண்டலக் குழு

மத்திய உள்துறை அமைச்சர் எல்லா மண்டலக் குழுக்களின் பொதுத் தலைவராக உள்ளார். மேலும் ஒவ்வொரு மண்டலக் குழுவிலும் ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் முதல்வர் மற்றும் இரண்டு அமைச்சர்களும் ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதியில் நிர்வாகத் தலைவரும் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள்.

மண்டலங்களில் உள்ள மாநிலங்களுக்கிடையே எவ்வாறு ஒத்துழைப்பை உருவாக்கி வளர்ப்பது என்று

மண்டலக் குழுக்கள் பரிந்துரை வழங்கும். பொருளாதார, சமூகத் திட்டமிடல், எல்லை பிரச்சனைகள், போக்குவரத்து போன்ற துறைகளில் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பை வழங்க மண்டலக் குழுக்கள் செயல்படும்.

2. நதி ஆணையம்

நதி ஆணையங்கள் சட்டம் 1956 மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதிகளை மேலாண்மை செய்வதற்கு மாநிலங்களுக்கு பரிந்துரைகள் வழங்குவதற்கு நதி ஆணையத்தை உருவாக்கியது.

3. நதிநீர் தீர்ப்பாயம்

மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர் சிக்கல் சட்டம் 1956 அரசமைப்பின் உறுப்பு 262 இன் படி உருவாக்கப்பட்டது. சமவெளி மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர் குறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவது இச்சட்டத்தின் நோக்கமாகும். இவ்வகையான பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு தீர்ப்பாயங்களை இச்சட்டம் உருவாக்குகின்றது.

நிதி ஆயோக் (NITI AAYOG)

மத்திய அரசாங்கம் ஜனவரி 1, 2015-ஆம் ஆண்டு நிதி ஆயோக் என்ற அமைப்பை தோற்றுவித்தது. இந்தியாவின் மாற்றத்திற்கான தேசிய குழு என்பது இதன் பொருள் ஆகும். 65 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த திட்டக் குழு நீக்கப்பட்ட பிறகு இப்புதியக் குழு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பிரதமர் இக்குழுவின் தலைவராக இருப்பார். மாநிலங்களின் முதல்வர்கள், ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளின் முதல்வர்கள் (புதுச்சேரி, புதுதில்லி), அந்தமான் நிக்கோபர் தீவுகளின் துணை ஆளுநர் ஆகியோர் இக்குழுவின் நிரந்தர உறுப்பினர்களாக செயல்படுவார்கள். மாநிலங்களுக்கிடையேயான அமைப்பு ரீதியின் தொடர்ச்சியாக கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியை வளர்ப்பது இக்குழுவின் நோக்கமாகும். உறுதியான மாநிலங்கள் உறுதியான தேசத்தை உருவாக்குவது இக்குழுவின் எண்ணமாகும். வருமான ஆதாரங்கள் இல்லாததாலும் அரசமைப்பு

சக்தி இல்லாததாலும் மாநிலங்கள் மத்திய அரசை சார்ந்து இயங்குகின்றன. இயற்கை பேரழிவுகளை சமாளிப்பதற்கு கூட மத்திய அரசை சார்ந்து இருக்கின்றன. இந்நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்பது நிதி ஆயோக்கின் நோக்கமாகும்.

5.4 மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர் பிரச்சனை

இந்திய அரசமைப்பின் கூட்டாட்சி முறையை மாநிலங்களுக்கிடையிலான நதிநீர் சிக்கல்கள் பெரிய அளவில் பாதிக்கின்றன. பல்வேறு நதிநீர் சிக்கல்கள் நமது நாட்டில் காணப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு, கர்நாடகா, கேரளா, புதுச்சேரி ஆகியவை காவிரி பிரச்சனையில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. ஆண்டாண்டு காலமாக நதிநீர் பிரச்சனையில் ஓடிசா, ஆந்திரப் பிரதேசம் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. சல்லெஜ் ஆறு பிரச்சனையில் பஞ்சாப், அரியானா சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. கோவா, மஹாராஷ்டிரா, கர்நாடகம் ஆகியவை மகாதயி ஆற்றுப் பிரச்சனையில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன.

மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர்ப் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு இந்திய அரசியலில் கீழ்க்கண்ட அணுகுமுறை பின்பற்றப்படுகிறது.

1. அரசமைப்பும் மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர் சிக்கல்களும்

அரசமைப்பின் 262 இன் உறுப்பு மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர்ப் பிரச்சனைகள் தீர்ப்பதற்கு வழிமுறையை வழங்குகின்றது. இவ்வகையான பிரச்சனைகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பில் இருந்து நாடாளுமன்றம் விலக்கி வைக்கலாம். நாடாளுமன்றம் நதி நீர்ப் பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக ஒரு சட்டத்தை இயற்றலாம். நதி நீர் பிரச்சனை பல இலட்சம் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை பாதிக்கின்றது. நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பை வழங்கினால் மக்களிடையே கசப்புணர்வும் பிளவும் அதிகரிக்கலாம். ஆகவே சுமுகமான பேச்சு

வார்த்தை மூலமாக நதிநீர்ப் பிரச்சனைகளை நாம் தீர்க்க வேண்டும் என்பது அரசமைப்பின் உறுப்பு 262 இன் நோக்கமாகும்.

2. மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர் சிக்கல்கள் சட்டம் 1956

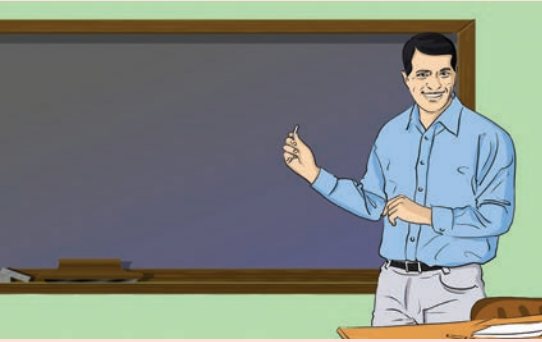
மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர் சிக்கல்கள் சட்டம் 1956 நாடாளுமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்டது. நதி நீர்ப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தீர்ப்பாயங்களை அமைக்கலாம் என்று இச்சட்டம் வழிவகுக்கின்றது. நதி நீர்ப் பிரச்சனைகள் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாக தீர்க்கப்பட வேண்டும். பேச்சு வார்த்தை முயற்சிகள் தோல்வி அடைந்தால் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தை நாடலாம். மத்திய அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட நதிநீர்ப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு ஒரு தீர்ப்பாயத்தை அமைக்கும்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி அந்த தீர்ப்பாயத்திற்கான தலைவரை நியமிப்பார். ஆரம்பத்தில் தீர்ப்பாயம் அல்லது நடுவர் மன்றம் ஒரே ஒரு உறுப்பினரைத் தான்

கொண்டிருந்தன. பின்னர் நடுவர் மன்றங்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்களை பெறுவதற்கு சட்டம் மாற்றப்பட்டது. நடுவர் மன்றத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களை உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி, உச்ச நீதிமன்ற அல்லது உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் அல்லது ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகளை நியமிப்பார். நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்பு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு சமமானதாகும். நடுவர் மன்றம் விசாரிக்கும் நதிநீர் பிரச்சனையில் வேறு எந்த நீதிமன்றமும் தலையிட முடியாது. மேலும் நதிநீர் ஆணையம் சட்டம் 1956 இன் கீழ் வரும் நதிகளில் மீது நடுவர் நீதிமன்றங்களை அமைக்க முடியாது.

சுருக்கமாக கூறவேண்டுமென்றால் நமது நாட்டில் மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதிநீர் சிக்கல்கள் அணுகுமுறையில் இரண்டு தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமாக இப்பிரச்சனைகளை தீர்க்க வேண்டும். பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியடைந்தால் நடுவர் நீதிமன்றம் அமைத்து தீர்வைக் காண வேண்டும்.

செயல்பாடு: காவிரி நதி நீர் உரையாடல்

மாணவர்: ஐயா, காவிரி நதி நீர்ப் பிரச்சனையை விவரிக்க முடியுமா?

ஆசிரியர்: காவிரி நதி நீர் சிக்கல் தமிழ்நாடு, கர்நாடகா, கேரளா, புதுச்சேரி ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி ஆகிய நான்கு மாநிலங்களுக்கிடையேயான பிரச்சனையாகும்.

மாணவர்: இப்பிரச்சனையின் வரலாற்றுப் பின்னணி என்ன?

ஆசிரியர்: இப்பிரச்சனை நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணி உடையதாகும். மெட்ராஸ் மாகாணமும், மைசூர் அரசும் 1924 ஆம் ஆண்டு காவிரி நதி நீரை பயன்படுத்த ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திட்டன. ஐம்பது ஆண்டுகள் கழித்து 1974 ஆம் ஆண்டு இவ்வொப்பந்தம் காலாவதியானது.

மாணவர்: ஐயா, சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்கள் 1974 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் பேச்சு வார்த்தையில் ஈடுபட்டனவா?

ஆசிரியர்: ஆம், சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்கள் பல சுற்றுப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தின. ஆனால், எந்ந ஒரு தீர்வு எட்டப்படவில்லை. நாம் ஏற்கனவே படித்தது போல நதி நீர் சிக்கல்கள் சட்டம் 1956 இன் படி காவிரி நதி நீர் நடுவர் மன்றம் 1991 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்டது.

மாணவர்: நடுவர் மன்றம் தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டதா? தீர்ப்பின் முக்கிய தன்மைகள் என்ன?

ஆசிரியர்: நடுவர் மன்றம் தீர்ப்பை 2007-ஆம் ஆண்டு வழங்கிவிட்டது. மாதந்தோடும் கர்நாடகம் பிலிகுண்டுலு என்ற எல்லை பகுதியில் தமிழ்நாட்டிற்கு குறிப்பிட்ட அளவு நீரை வழங்க வேண்டும். காவிரி நதியில் இருந்து சம்பந்தப்பட்ட மாநிலங்களுக்கு தண்ணீரை குறிப்பிட்ட அளவில் நடுவர் மன்றம் பங்கீடு செய்தது. மழை இல்லா வருடங்களில், துன்பக் காலங்களில் எவ்வாறு நீர் பங்கீடு இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நடுவர் மன்றம் தனது தீர்ப்பில் விவரித்துள்ளது.

மாணவர்: காவிரி மேலாண்மை வாரியம் என்றால் என்ன?

ஆசிரியர்: காவிரி நடுவர் மன்றம் தனது தீர்ப்பை அமல்படுத்துவதற்கு காவிரி மேலாண்மை வாரியத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கூறியது.

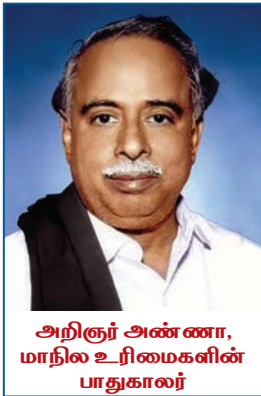
மாணவர்: காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்கப்பட்டுள்ளதா?

ஆசிரியர்: பல ஆண்டுகள் வழக்கு நடந்த பிறகு உச்ச நீதிமன்றம் தனது இறுதி தீர்ப்பை வெளியிட்டுள்ளது. காவிரி மேலாண்மை ஆணையமும் காவிரி நீர் ஒழுங்குபடுத்தும் குழுவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் படி தமிழ்நாடு 177.25 டி.எம்.சி தண்ணீரை கர்நாடகத்திடமிருந்து எல்லைப் பகுதியில் பெறும். மொத்த காவிரி நீரில் தமிழ்நாடு 404.25 டி.எம்.சி, கர்நாடகம் 284.25 டி.எம்.சி, கேரளா 30 டி.எம்.சி, புதுச்சேரி 7 டி.எம்.சி என்று உச்ச நீதிமன்றம் நீர்ப் பங்கீடு செய்துள்ளது.

5.5 இந்தியக் கூட்டாட்சியில் பிரச்சனைகளும் தேவைகளும்

கூட்டாட்சி முறையில் காணப்படும் பல்வேறு சிக்கல்கள் மத்திய-மாநில உறவுகளை பாதிக்கின்றன.

ஆளுநரின் நியமனம் மற்றும் பணி

அறிஞர் அண்ணா, மாநில உரிமைகளின் பாதுகாலர்

மத்திய அரசாங்கத்தின் முகவராக ஆளுநர் மாநிலத்தில் செயல்படுவதை மாநில

அரசாங்கங்கள் எதிர்க்கின்றன. ராஜமன்னார் குழு மாநில ஆளுநர்கள் கூட்டாட்சி முறைக்கு எதிராக இருப்பதாக விமர்சித்தது. தமிழகத்தின் முன்னாள் முதல்வர் அண்ணாதுரை அவர்கள் காலத்தில் இருந்து ஆளுநர்களின் அதிகாரங்களை குறைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது.

மாநில கட்சி அரசியலில் தீவிரமாக இயங்கும் தலைவர்களை மாநில ஆளுநராக நியமிக்க கூடாது என கூறுகின்றன. ஆளுநர்களின் நியமனத்தில் மாநில அரசாங்கங்களையும் கலந்தாலோசிக்கப்பட வேண்டும் என்று மாநில கட்சிகள் வலியுறுத்துகின்றன. இந்தியாவின் முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபட்ட, மிகச்சிறந்த அறிஞர்களை, சேவையாளர்களை, ஆளுநர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென கோரப்படுகிறது.

எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் மாநிலங்களில் ஆளுநர்களின் செயல்பாடுகள் அதிருப்தியை உருவாக்கியுள்ளன. மாநிலங்களில் ஆளும் கட்சி உடைந்து போனாலோ, அல்லது தொங்கு சட்டமன்றம் உருவானாலோ ஆளுநர்களின் முடிவுகள் சர்ச்சைகளை உருவாக்குகின்றன.

செயல்பாடு

மாநில அரசியலில் ஆளுநர்களின் பங்கை பற்றி ஒரு திட்ட அறிக்கைத் தயார் செய்யவும்.

கல்வி

ஆரம்ப காலத்தில் கல்வி இரண்டாவது பட்டியலான மாநிலப் பட்டியலில் தான் இடம்பெற்றிருந்தது. 1976ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றம் 42 வது அரசியல் சாசன திருத்தச்சட்டத்தின் மூலம் கல்வியை மூன்றாவது பட்டியலான பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றியது. மாநில அரசுகளின் தனிப்பட்ட அதிகாரம் மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கு பொதுவானதாக மாற்றப்பட்டது. பொதுப் பட்டியலில் தற்போது கல்வி இருப்பதால் மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கு இடையே முரண்பாடுகள் தோன்றினால் மத்திய அரசின் அதிகாரமே செல்லுபடி ஆகும். ஆகவே தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட பல மாநிலங்கள் கல்வியை மீண்டும் மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்ற வேண்டும் என கூறுகின்றன.

மாநில சுயாட்சி பிரச்சனைகள்

கல்வி இடமாற்றம்

ஆளுநர் நியமனம்

உறுப்பு 356

சட்ட முன்வரைவுகள் தேக்கிவைப்பு

அனைத்து இந்தியப் பணிகள்

மாநில சட்ட முன்வரைவுகளை குடியரசுத்தலைவரின் கவனத்திற்கு தேக்கி வைத்தல்.

மாநிலங்கள் நிறைவேற்றும் சட்ட முன்வரைவுகளை ஆளுநர்கள்

குடியரசுத்தலைவரின் கவனத்திற்கு கொண்டு செல்லலாம். மாநிலத்தின் நிதி சட்ட முன்வரைவுகளை ஆளுநர்கள் தேக்கி வைத்தால் குடியரசுத்தலைவர் அவைகளை நிராகரிக்கலாம் அல்லது அவைகளுக்கு தனது இசைவைத் தெரிவித்தது அவைகளை சட்டமாக்கலாம். மாநிலத்தின் சாதாரண சட்ட முன்வரைவுகள் ஆளுநர்களால் தேக்கி வைக்கப்பட்டால் குடியரசுத்தலைவர் அந்த முன்வரைவுகளை திரும்பவும் விவாதிக்குமாறு மாநில சட்டமன்றத்திற்கே அனுப்பி வைக்கலாம்.

மறுபரிசீலனை செய்து மீண்டும் அந்த முன்வரைவுகளை மாநில சட்டமன்றம் அனுப்பினாலும் குடியரசுத்தலைவர் முன்வரைவை நிராகரிக்கலாம். நமது நாட்டின் ஒற்றுமையை காப்பதற்காக அரசமைப்பு இவ் வழிமுறைகளை உருவாக்கியுள்ளது.

ஆனால் பல மாநில அரசாங்கங்கள் இவ்வழிமுறை மீது அதிருப்தி தெரிவித்துள்ளன. அரசியல் காரணத்திற்காக ஆளுநர்கள் இப்பிரிவை தவறாக பயன்படுத்துவதாக குற்றம் சுமத்துகின்றன. எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக ஆளுநர்கள் இவ்விவகாரத்தை பயன்படுத்துவதாகக் கூறுகின்றனர்.

உறுப்பு 356 தவறாக பயன்படுத்தப் பட்டால்

அரசமைப்பின் 18-வது பகுதியில் 356 உறுப்பு ஒரு மாநிலத்தில் அரசமைப்பு ஆட்சி முறை சீர்குலைந்து விட்டால் குடியரசுத்தலைவர் அவசர காலத்தை அமல் படுத்தலாம் என்று கூறுகின்றது. ஆளுநரின் அறிக்கையின் அடிப்படையிலோ அல்லது ஆளுநரின் அறிக்கை இல்லாமலோ குடியரசுத்தலைவர் உறுப்பு 356-ஐ அமல்படுத்தலாம். நமது நாட்டின் ஒற்றுமையை பாதுகாப்பதற்காக இப்பிரிவை அரசமைப்பு உருவாக்கியுள்ளது.

எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் பல்வேறு
மாநிலங்கள் உறுப்பு 356
மத்திய அரசாங்கத்தினால் தவறாக
பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று
விமர்சித்துள்ளனர்.

மத்திய அரசாங்கம் மாநில
அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக இவ்வறுப்பை
தவறாக பயன்படுத்தியுள்ளதாக பல
மாநிலங்கள் தெரிவித்துள்ளன. கட்சி அரசியல்
காரணங்களுக்காக இவ்வறுப்பு தவறாக
பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே பல மாநில
கட்சிகள் அரசமைப்பின் உறுப்பு 356-ஐ அகற்ற
வேண்டும் என கோருகின்றன.

அனைத்து இந்தியப் பணிகள்

அரசமைப்பின் உறுப்பு 312 வழியாக
அனைத்து இந்தியப் பணிகள்
உருவாக்கப்படுகின்றன. இப்பணிகளின்
அதிகாரிகள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் தேர்வு
செய்யப்படுகின்றனர். மாநிலங்களுக்கு மத்திய
அரசினால் இவ்வதிகாரிகள் அனுப்பி
வைக்கப்படுகின்றனர். மாநில அரசாங்கங்கள்
அனைத்து இந்தியப் பணி அதிகாரிகளை
இடமாற்றம் செய்யலாம். ஆனால் மத்திய
அரசாங்கம் மட்டுமே அனைத்து இந்தியப்
பணி அதிகாரிகளை பதவியில் இருந்து நீக்க
முடியும். ஆகவே இவ்வதிகாரிகள் மத்திய
அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளனர். மாநில
அரசாங்கங்களின் மீது மத்திய அரசு
இவ்வதிகாரிகள் மூலம் ஆதிக்கம்
செலுத்துவதாக குற்றம் சாட்டப்படுகிறது.
தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அமைத்த
இராஜமன்னார் குழு அனைத்து இந்தியப்
பணிகளை அகற்ற வேண்டும் என
பரிந்துரைத்தது.

மத்திய மாநில உறவுகளை பற்றி இது
வரையில் பல்வேறு குழுக்கள் பரிந்துரைகளை
வழங்கியுள்ளன.

5.5.1 நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள் குழு

நமது நாட்டின் நிர்வாகச்
சீர்திருத்தங்களுக்காக இரண்டு நிர்வாகச்

சீர்திருத்தக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
முதல் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு 1966-ஆம்
ஆண்டு மொரார்ஜி தேசாய் தலைமையிலும்
பின்னர் கே.அனுமந்தையா தலைமையிலும்
உருவாக்கப்பட்டது. இக்குழு 20 அறிக்கைகளை
வழங்கியது. அவைகளில் ஒரு அறிக்கை
மத்திய மாநில உறவுகளை பற்றி
பரிந்துரைகளை வழங்கியது.

இரண்டாவது நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள்
குழு 2005-ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது.
ஆரம்பத்தில் வீரப்ப மௌலியும் பின்னர்
வி. இராமச்சந்திரனும் தலைவர்களாக
இருந்தனர்.

மத்திய மாநில உறவுகள்
குழுக்கள்

1. நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள் குழு
2. இராஜமன்னார் குழு
3. சர்க்காரிய குழு
4. புன்ச்சி குழு
5. வெங்கட செல்லையா குழு

5.5.2 இராஜமன்னார் குழு

இராஜமன்னார்

தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நமது
அரசமைப்பின் மத்திய மாநில உறவுகளை
ஆய்வு செய்து பரிந்துரைகள் வழங்குவதற்கு
இராஜமன்னார் குழுவை அமைத்தது.
சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்னாள்
தலைமை நீதிபதி பி.வி. இராஜமன்னார்,
சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின்
துணைவேந்தர் முனைவர் ஏ. இலட்சுமண
சுவாமி, ஆந்திர உயர் நீதிமன்றத்தின்
முன்னாள் தலைமை நீதிபதி முனைவர்
பி.சந்திர ரெட்டி ஆகியோர் இக்குழுவில்
இருந்தனர். தங்களது பரிந்துரைகளை இக்குழு
அரசாங்கத்திற்கு 1971 ஆம் ஆண்டு

வழங்கியது. மாநில சுயாட்சி வரலாற்றில் மிகவும் முக்கிய மைல்கல்லாக இக்குழுவின் அறிக்கை உள்ளது.

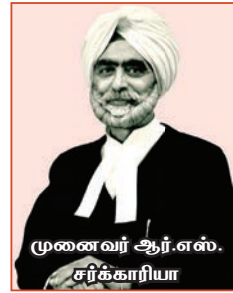
இக்குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகள் கீழ்க்கண்டவைகள் ஆகும்.

1. அரசமைப்பின் 263 உறுப்பு உடனடியாக அமல் படுத்தப்பட வேண்டும். மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இக்குழுவின் தலைவராக பிரதமர் பணிபுரிய வேண்டும். மாநில முதல்வர்கள் அல்லது அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் உறுப்பினர்களாக பணியாற்ற வேண்டும். மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழுவிடம் அதிக அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் முக்கிய முடிவுகளையும், நாடாளுமன்றத்தின் சட்டங்களையும் இக்குழுவில் ஆலோசிக்க வேண்டும். தேசத்தின் பாதுகாப்பு, வெளியுறவு ஆகிய இரண்டு அதிகாரங்கள் தவிர, இதர எல்லா அதிகாரங்களையும், பயன்படுத்தும் முன் மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழுவை ஆலோசிக்க வேண்டும்.
2. அரசமைப்பின் உறுப்புகள் 256, 257, 339(2) ஆகியவைகளை நீக்க வேண்டும். இந்த உறுப்புகள் மாநில உரிமைகளை பாதிப்பதால் அவைகளை நீக்கி மாநில உரிமைகளை வலுப்படுத்த வேண்டும் என இராஜமன்னார் குழு பரிந்துரைத்தது.
3. மூன்று பட்டியல்களில் இல்லாத இதர அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். வரி விதிக்கும் அதிகாரமும் மாநில அரசுகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும்.
4. அரசமைப்பின் XVIII பகுதியில் உள்ள உறுப்பு 356 மத்திய அரசால் கவனமாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். மாநிலத்தில் அரசியல் சாசன அமைப்பு முற்றிலும் சீர்குலைந்தால் மட்டுமே, கடைசி ஆயுதமாக மத்திய அரசு இவ்வறுப்பை பயன்படுத்த வேண்டும். சாதாரண சட்ட ஒழுங்கு

பிரச்சனைகளுக்கு இவ்வறுப்பை மாநிலங்களில் மத்திய அரசு பயன்படுத்தக்கூடாது.

5. இராஜமன்னார் குழு அனைத்து இந்தியப் பணிகளில் பெரிய அளவில் மாற்றங்களை பரிந்துரைத்தது. மத்திய அரசுக்கு சாதகமான, மாநில அரசுகளுக்கு எதிரான அனைத்து இந்தியப் பணிகள் தேவையில்லை. கூட்டாட்சி முறைக்கு எதிராக இருப்பதால் இந்திய ஆட்சிப் பணி (ஐ.ஏ.எஸ்) உள்ளிட்ட அனைத்து இந்தியப் பணிகளை அரசமைப்பிலிருந்து நீக்குவதற்கு இராஜமன்னார் குழு பரிந்துரைத்தது.
6. நிதி ஆதாரங்களை மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிக அளவில் மாற்றித்தரவேண்டும் என இக்குழு கூறியது. மாநிலங்களின் நிதி சக்தியை அதிகரிப்பதற்கு தொழில் நிறுவனங்கள் வரி, ஏற்றுமதி வரி, சுங்க வரி போன்றவற்றை மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து மாநிலங்களுக்கு மாற்ற வேண்டும். நிதி ஆற்றல் தான் மாநில உரிமைகளின் அச்சாணி என்று இக்குழு கருதியது. ஆகவே அரசமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையில் திருத்தங்கள் பெரிய அளவில் செய்ய வேண்டும். மத்தியப் பட்டியல், பொதுப் பட்டியல் ஆகியவற்றிலிருந்து மாநிலப் பட்டியலுக்கு அதிக அதிகாரங்களை மாற்ற வேண்டும். நிதிக் குழு ஒருநிரந்தர, பாகுபாடு இல்லாத அமைப்பாக மாற வேண்டும் என இராஜமன்னார் குழு பரிந்துரைத்தது.

5.5.3 சர்க்காரியா குழு

முனைவர் ஆர்.எஸ். சர்க்காரியா

மத்திய அரசாங்கம் 1983 ஆம் ஆண்டு நீதியரசர் ஆர்.எஸ். சர்க்காரியா தலைமையில் ஒரு குழுவை உருவாக்கியது. இக்குழுவில் பி. சிவராமன், முனைவர் ஆர்.எஸ்.எஸ்.

சென் ஆகிய நிபுணர்களும் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். இக்குழு 247 பரிந்துரைகளை

உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான அறிக்கையை ஐந்து வருடங்கள் கழித்து மத்திய அரசிற்கு சமர்ப்பித்தது.

1. மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழு:

அரசமைப்பின் உறுப்பு 263(பி) மற்றும் (சி) பணிகளை செய்யும் அதிகாரம் இக்குழுவிடம் வழங்கப்பட வேண்டும். மாநிலங்களின் பொதுவான நலன் கருதி மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழு பரிந்துரைகளை வழங்க வேண்டும். ஆனால் அரசமைப்பின் உறுப்பு 263(அ)-யின் அதிகாரம் இக்குழுவிற்கு வழங்கப்படக்கூடாது. அதாவது மாநிலங்கள் இடையில் எழும் சிக்கல்களில் தலையிடும் அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழுவிற்கு வழங்கக் கூடாது. மேலும் ஒரு நிரந்தர, சுயாட்சி பெற்ற செயலகத்தை மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழுவிற்கு உருவாக்கித் தர வேண்டும்.

2. அரசமைப்பின் உறுப்பு 356

இந்த உறுப்பு மிகவும் கவனமாக, மிகவும் குறைவாகவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். கடைசி ஆயுதமாக இவ்வறுப்பு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் அரசமைப்பு ஆட்சி முறை முற்றிலும் சீர்குலைந்தால் மட்டுமே இவ்வறுப்பை பயன்படுத்த வேண்டும். உறுப்பு 356 அமல்படுத்துவதற்கு முன் எல்லா மாற்று உத்திகளையும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

3. ஆளுநர்: ஆளுநர் பதவியை ரத்து செய்ய வேண்டும். ஆளுநரை நியமிக்கும் முன் சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசை கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்ற சில அரசியல் கட்சிகளின் கருத்துக்களை சர்க்காரியா குழு நிராகரித்தது. கூட்டாட்சி முறை நன்கு செயல்படுவதற்கு அரசியல் தலைவர்களை ஆளுநர்களாக நியமிக்கக் கூடாது என்று இக்குழு பரிந்துரைத்தது. இந்தியாவின் முன்னேற்றத்துக்கு பாடுபட்ட பெருமை மிக்க இந்தியக் குடிமகன்களை ஆளுநர்களாக நியமிக்க வேண்டும். வெவ்வேறு கட்சிகள் மத்தியிலும்

மாநிலத்திலும் ஆட்சியில் இருக்கும் பொழுது, மத்தியில் ஆளும் கட்சியின் தலைவர்களை மாநிலத்தின் ஆளுநராக நியமிக்கக்கூடாது.

4. மொழி: மும்மொழிக்கொள்கையை கண்டிப்பாக அமல்படுத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரிய குழு பரிந்துரைத்தது. மும்மொழிக் கொள்கை தேசிய ஒற்றுமையை வளர்க்கும் என்று இக்குழு கூறியது.

5.5.4 புன்ச்சி குழு

நீதியரசர் மதன் மோகன் புன்ச்சி

மத்திய அரசாங்கம் 2007ஆம் ஆண்டு உச்ச நீதிமன்றத்தின் முன்னால் தலைமை நீதிபதி மதன் மோகன் புன்ச்சி தலைமையில் ஒரு புதிய குழுவை அமைத்தது. இக்குழுவில் மூன்று நிபுணர்களும் ஒரு செயலரும் இருந்தார். இக்குழு 2010 ஆம் ஆண்டு தனது பரிந்துரைகளை மத்திய அரசுக்கு வழங்கியது.

மாநில ஆளுநர்கள் குறிப்பிட்ட பதவிக்காலத்திற்கு நியமிக்கப்படவேண்டும். குடியரசுத்தலைவரை பதவி நீக்கம் செய்யும் முறை போல மாநில ஆளுநர்களும் நாடாளுமன்றத்தின் பதவி நீக்க தீர்மானம் மூலம் மட்டுமே பதவியில் இருந்து நீக்கப்பட வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் கிளர்ச்சியில் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள் அல்லது பகுதிகளில் மட்டுமே குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்தலாம். மாநிலம் முழுவதும் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

இதற்காக அரசமைப்பின் உறுப்புகள் 355, 356 ஆகியவற்றில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும். மதக் கலவரங்களால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மாநில அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் பெறாமலே மத்திய அரசு தனது காவல் படைகளை அனுப்பி அமைதியை நிலைநாட்டலாம்.

செயல்பாடு

"முன்னேற்றத்திற்காக பெரிய மாநிலங்களை உடைத்து சிறிய மாநிலங்களை உருவாக்க வேண்டும்" என்ற தலைப்பில் வகுப்பில் குழு விவாதத்தை நடத்த வேண்டும்.

எஸ்.ஆர். பொம்மை வழக்கு உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்பு

சோமப்ப ராயப்ப பொம்மை (6 ஜூன் 1924 முதல் 10 அக்டோபர் 2007 வரை) கர்நாடக மாநிலத்தின் பதினொராவது முதல்வராக பணியாற்றினார். ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தில் 1996 முதல் 1998 வரை மனிதவள முன்னேற்ற அமைச்சராகவும் இருந்தார். எச்.டி.தேவகவுடா, ஐ.கே.குஜரால் ஆகிய இரண்டு பிரதமர்களின் அமைச்சரவையில் அவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

எஸ்.ஆர்.பொம்மை அவர்கள் முதல்வராக இருந்த கர்நாடக அரசாங்கம் மத்திய அரசால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டது. இதனை எதிர்த்து முதல்வர் எஸ்ஆர் பொம்மை உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தார். உச்ச நீதிமன்றம் இவ்வழக்கில் 1994 ஆம் ஆண்டு புகழ்பெற்ற பொம்மை வழக்குத் தீர்ப்பை வழங்கியது. மத்திய மாநில உறவுகளில், மாநில உரிமைகளை காப்பதில் பொம்மை வழக்குத் தீர்ப்பு மிக முக்கிய திருப்புமுனையாக கருதப்படுகிறது.

மத்திய அரசாங்கம் தன்னிச்சையான முறையில், அரசமைப்பிற்கு எதிராக மாநில அரசாங்கங்களை பதவி நீக்கம் செய்யக்கூடாது என்பது இத்தீர்ப்பின் மையக் கருத்தாகும். அரசியலமைப்பின் 356 -வது உறுப்பை கவனத்துடன், கடைசி ஆயுதமாக மத்திய அரசாங்கம் பயன்படுத்த வேண்டும். அரசியல் சாசன ஆட்சி சீரழிந்தால் மட்டுமே இவ்வறுப்பை மத்திய அரசு பயன்படுத்த வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக சட்டப்பேரவை தேர்தலுக்கு பின் எந்த ஒரு கட்சிக்கும் கூட்டணிக்கும் பெரும்பான்மை ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டளைகளை மாநில அரசாங்கம் மதிக்கவில்லை போன்ற காரணங்களுக்கு மாநில அரசாங்கத்தை மத்திய அரசு பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.

சாதாரண காரணங்களுக்காக மத்திய அரசு 356-வது உறுப்பை பயன்படுத்தக்கூடாது. எடுத்துக்காட்டாக மாநிலத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு சரியில்லை. நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மாநிலத்தில் ஆளும் கட்சி தோற்றுவிட்டது.

மாநிலத்தில் அரசியல் சாசன ஆட்சிமுறை சீரழிந்து விட்டது என்ற ஆளுநரின் அறிக்கை நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். மாநிலத்தில் நிலவும் அசாதாரணமான சூழ்நிலையை ஆளுநரின் அறிக்கை தெளிவாக விவரிக்க வேண்டும். மாநிலத்தின் சட்டப்பேரவை கலைக்கப்படுவதற்கு முன் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சிக்கு நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும்.

நீதிமன்றம் உறுப்பு 356 கீழ் மாநில அரசை மத்திய அரசாங்கம் பதவி நீக்கம் செய்தது சரியா, தவறா என ஆராயும் அதிகாரத்தை பெற்று இருக்கின்றது. உறுப்பு 356 தவறாக மத்திய அரசால் பயன்படுத்தப்பட்டால் உச்ச நீதிமன்றம் நீதி சீராய்வு அதிகாரத்தை பயன்படுத்தும். பதவி நீக்கம் அரசமைப்பிற்கு எதிராக இருந்தால் உச்ச நீதிமன்றம் பதவி நீக்கப்பட்ட மாநில அரசாங்கத்தை மீண்டும் பதவியில் அமர்த்தும்.

பொம்மை வழக்கு உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வந்த பிறகு மத்திய அரசின் தன்னிச்சையான பதவி நீக்க நடவடிக்கையில் இருந்து மாநில அரசாங்கங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

அண்ணல் அம்பேத்கர் அரசமைப்பின் உறுப்பு 356-யை (தேவையற்ற வார்த்தை) என்று வர்ணித்தார். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக இவ்வறுப்பு உள்ளதை அவர் கசப்புடன் ஏற்றுக்கொண்டார்.

5.5.5 வெங்கடசெல்லையா குழு

எம்.என். ராவ்
வெங்கடசெல்லையா

பிரதமர் அடல் பிகாரி வாஜ்பாய் தலைமையிலான தேசிய மக்களாட்சிக் கூட்டணி அரசாங்கம் 2000-ஆம் ஆண்டு நீதியரசர் நாராயண ராவ் வெங்கடசெல்லையா தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்தது. இந்த அரசமைப்பு மதிப்பாய்வு தேசிய குழு (NCRWC) அரசமைப்பில் பல சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் எனக் கூறியது.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **கூட்டாட்சி:** அரசமைப்பு வழியாக மத்திய மாநில அரசாங்கங்கள் இடையே அதிகாரப் பகிர்வை வழங்கி இருக்கும் அரசியல் முறைக்கு கூட்டாட்சி என்று பெயராகும்.
- ❖ **நெகிழா அரசமைப்பு:** அரசியல் சாசனத்தில் திருத்தங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு சிறப்பு அரசியல் சாசன திருத்த முறை அல்லது அறுதிப் பெரும்பான்மை ஆதரவு முறையுள்ள அமைப்பிற்கு நெகிழா அரசமைப்பு என்பது பெயராகும். அரசமைப்பை எளிதில், சாதாரண சட்டங்கள் மூலம் மாற்ற முடியாது.
- ❖ **நெகிழும் அரசமைப்பு:** சாதாரண சட்டங்கள் மூலமாக ஒரு அரசமைப்பை திருத்த முடியும் என்றால் அதற்கு நெகிழும் அரசமைப்பு என்பது பெயராகும்.

- ❖ **அதிகாரப் பகிர்வு:** கூட்டாட்சி முறையின் முக்கியமான தன்மை அதிகாரப் பகிர்வு ஆகும். அதிகாரங்கள் மத்திய மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையே அரசமைப்பின் வழியாக பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ **கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி:** கிரான்வில் ஆஸ்டின் என்ற புகழ்பெற்ற அரசமைப்பு அறிஞர் இந்தியக் கூட்டாட்சியை கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி என வர்ணித்தார். மத்திய மாநில அரசாங்கங்கள் இடையே கூட்டுறவு காணப்படுகின்றது.
- ❖ **ஒன்றியப் பட்டியல்:** அரசமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையில் உள்ள முதலாவது பட்டியல் ஒன்றிய (யூனியன்) பட்டியல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்க அதிகாரங்கள் இப்பட்டியலில் உள்ளன.
- ❖ **மாநிலப் பட்டியல்:** இரண்டாவது பட்டியலில் அரசமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையில் மாநில அரசுக்கு மட்டும் பொருந்தக்கூடிய துறைகளை கொண்டுள்ளது.
- ❖ **பொதுப் பட்டியல்:** அரசமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையில் உள்ள மூன்றாவது பட்டியல் பொதுப் பட்டியல் ஆகும். மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களுக்கு பொதுவாக உள்ள அதிகாரங்கள் இப்பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளன. மத்திய, மாநில அரசுகள் இடையே பொதுப்பட்டியலில் உள்ள அதிகாரத்தில் முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரமே செல்லும்.

❖ **இதரப் பட்டியல்:** அரசமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையில் உள்ள மூன்று பட்டியல்களில் இடம் பெறாத அதிகாரம் இதர அதிகாரமாகக் கருதப்படும். இதர அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கே சொந்தமாகும்.

❖ **அனைத்து இந்தியப் பணிகள்:** அனைத்து இந்தியப் பணிகள் அரசமைப்பின் உறுப்பு 312 பிரகாரம் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. மாநிலங்களவை அறுதிப் பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் புதிய அனைத்து இந்தியப் பணிகளை உருவாக்கலாம். மாநிலங்களவையின் தற்போதைய உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை அல்லது மாநிலங்களவையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் அறுதிப்பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் தீர்மானம் இயற்றி அனைத்து இந்தியப் பணிகளை உருவாக்கலாம்.

❖ **இராஜமன்னார் குழு:** தமிழ்நாடு அரசு 1968-ஆம் ஆண்டு மத்திய மாநில உறவுகளை ஆய்வு செய்து பரிந்துரை வழங்கியதற்காக இராஜா மன்னார் குழுவை அமைத்தது. மாநில உரிமைகள்

வரலாற்றில் இராஜ மன்னார் அறிக்கை மிக முக்கியமானதாக உள்ளது.

❖ **சர்க்காரிய குழு:** மத்திய அரசாங்கம் 1983-ஆம் ஆண்டு மத்திய மாநில உறவுகளை ஆய்வதற்காக சர்க்காரிய குழுவை அமைத்தது.

❖ **அரசமைப்பு மதிப்பாய்வு தேசிய குழு (National Commission to Review the Working of the Constitution[NCRWC]):** மத்திய அரசாங்கத்தால் 2000-ஆம் ஆண்டு அரசமைப்பு மதிப்பாய்வு தேசிய குழு அமைக்கப்பட்டது. இது வெங்கடசெல்லையா குழு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

❖ **ஒற்றையாட்சி அரசமைப்புகள்:** இவ்வகையான அரசமைப்புகளில் மத்திய அல்லது தேசிய அரசாங்கம் மட்டுமே அரசமைப்பால் உருவாக்கப்படுகிறது. மாநில அரசாங்கங்களை அரசமைப்பு உருவாக்கவில்லை அல்லது அங்கீகரிக்கவில்லை.

❖ **நடுவர்மன்றம்:** மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர்ப் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு உருவாக்கப்படும் அமைப்பிற்கு நடுவர் மன்றம் அல்லது தீர்ப்பாயம் என்பது பெயராகும்.

(மதிப்பிடுதல்)

I. சரியான பதிலைத் தேர்வு செய்யவும்

1. உலகின் முதல் கூட்டாட்சி அமைப்பு எந்த நாட்டை சேர்ந்தது?

- அ) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்
ஆ) ஐக்கிய பேரரசு (United Kingdom)
இ) இந்தியா
ஈ) ஆஸ்திரேலியா

2. இந்தியாவில் கூட்டாட்சி முறையை முதன்முதலாக கோரியது எது?

- அ) மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம்
ஆ) நேரு அறிக்கை
இ) அமைச்சரவைக் குழு
ஈ) இராஜாஜி திட்டம்

3. ஈரவை நாடாளுமன்றம் என்பதில் எத்தனை அவைகள் உள்ளன?

- அ) மூன்று அவைகள்
ஆ) ஒரு அவை
இ) நான்கு அவைகள்
ஈ) இரண்டு அவைகள்

4. கூட்டாட்சி அரசமைப்பின் மிக முக்கிய தன்மை எது?

- அ) மாநில அரசாங்கங்கள்
- ஆ) தேசிய அரசாங்கம்
- இ) அதிகாரப் பகிர்வு
- ஈ) அரசியல் கட்சிகள்

5. மத்திய-மாநில அரசாங்கங்கள் இடையிலான சிக்கல்களை தீர்த்து வைக்கும் அமைப்பு எது?

- அ) நாடாளுமன்றம்
- ஆ) உச்ச நீதிமன்றம்
- இ) உயர் நீதிமன்றம்
- ஈ) குடியரசுத்தலைவர்

6. இந்திய கூட்டாட்சி முறையை கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி என விவரித்தவர் யார்?

- அ) கிரன்வில் ஆஸ்டின்
- ஆ) டாக்டர் அம்பேத்கர்
- இ) ஜவஹர்லால் நேரு
- ஈ) வேர்

7. அரசமைப்பின் 262-ன் உறுப்பு எவ்வகையான சிக்கல்கள் சம்பந்தப்பட்டது?

- அ) மாநிலங்களுக்கிடையேயான நதி நீர் சிக்கல்கள்
- ஆ) மாநிலங்களுக்கிடையேயான சிக்கல்கள்
- இ) மத்திய-மாநில சிக்கல்கள்
- ஈ) சர்வதேச சிக்கல்கள்

8. சரியாக பொறுத்தபட்ட ஜோடியை கண்டுபிடிக்கவும்

அ) ஒன்றியப் பட்டியல்	-	இரண்டாவது பட்டியல்
ஆ) மாநிலப் பட்டியல்	-	முதலாவது பட்டியல்
இ) இதர அதிகாரங்கள் பட்டியல்	-	முதலாவது பட்டியல்
ஈ) பொதுப் பட்டியல்	-	மூன்றாவது பட்டியல்

9. கீழ்க்கண்டவற்றைப் பொறுத்துக.

அ) சர்க்காரிய குழு	-	தமிழ்நாடு அரசாங்கம்
ஆ) இராஜாமன்னார் குழு	-	அகாலிதளம்
இ) ஆனந்த்புர் சாஹிப் தீர்மானம்	-	உச்ச நீதிமன்றம்
ஈ) பொம்மை தீர்ப்பு	-	மத்திய அரசாங்கம்

அ) அ-அ, ஆ-ஆ, இ-இ, ஈ-ஈ	ஆ) அ-ஈ, ஆ-அ, இ-ஆ, ஈ-இ
இ) அ-அ, ஆ-ஈ, இ-இ, ஈ-ஆ	ஈ) அ-இ, ஆ-ஆ, இ-ஈ, ஈ-அ

10. இந்தியாவில் புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கும் முறையை தவறாக விவரிக்கும் கூற்று எது?

- அ) அதிபர் புதிய மாநிலத்தை உருவாக்கும் சட்ட முன்வரைவை பரிந்துரைக்க வேண்டும்.
- ஆ) அதிபர் அச்சட்ட முன்வரைவை சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும்.
- இ) நாடாளுமன்றம் அரசியல் சாசன திருத்தச்சட்டத்தை இயற்றி புதிய மாநிலத்தை உருவாக்கும்.
- ஈ) நாடாளுமன்றம் சாதாரண சட்டத்தை இயற்றி புதிய மாநிலத்தை உருவாக்கும்

11. இந்திய ஆட்சிப் பணி (ஐ.ஏ.எஸ்) போன்ற அனைத்து இந்தியப் பணிகளை நீக்குவதற்கு பரிந்துரைத்த குழு எது?

- அ) புன்ச்சி குழு
ஆ) சர்க்காரிய குழு
இ) வெங்கடசெல்லையா குழு
ஈ) இராஜாமன்னார் குழு

12. கீழ்க்கண்டவற்றைப் பொறுத்துக.

- அ) முதலாவது நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு - வீரப்ப மௌலி
ஆ) 2-வது நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு - மொரார்ஜி தேசாய்
இ) உறுப்பு 312 - பொதுப் பட்டியலுக்கான அதிகாரத்தை மாற்றும் உறுப்பு
ஈ) உறுப்பு 249 - அனைத்து இந்தியப் பணிகள்

- அ) அ-அ, ஆ-ஆ, இ-இ, ஈ-ஈ ஆ) அ-ஈ, ஆ-அ, இ-ஆ, ஈ-இ
இ) அ-அ, ஆ-ஈ, இ-இ, ஈ-ஆ ஈ) அ-ஆ, ஆ-அ, இ-ஈ, ஈ-இ

II. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு மிகச் சுருக்கமாக பதிலளிக்கவும்

1. நெகிழா அரசமைப்பு என்பதன் பொருள் என்ன?
2. நிலப்பரப்பு அதிகாரப் பகிர்வு என்றால் என்ன?
3. அனைத்து இந்தியப் பணிகள் எவ்வாறு கூட்டாட்சி முறையை பாதிக்கின்றன?
4. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவைப் பற்றி சிறு குறிப்பு எழுதுக.
5. புன்ச்சி குழு குறித்து சிறு குறிப்பு எழுதுக.
6. நமது அரசமைப்பில் உள்ள "மாநிலங்களின் ஒன்றியம்" என்பதன் பொருளை விளக்குக.

III. கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு சுருக்கமாக பதில் எழுதவும்.

1. இந்திய கூட்டாட்சியில் நிதி அதிகாரப் பகிர்வு எவ்வாறு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை கண்டறிக.
2. அரசமைப்பின் 356 உறுப்பு கூட்டாட்சியை எவ்வாறு பாதிக்கின்றது?
3. வெங்கடசெல்லையா குழுவைப் பற்றி எழுதவும்.
4. உச்ச நீதிமன்றத்தின் பொம்மை வழக்கு தீர்ப்பின் முக்கியத் தன்மைகளை விவரிக்கவும்.
5. இந்திய அரசமைப்பு பாதிப்பைக் கூட்டாட்சியை வழங்குகிறது என்ற கூற்றை ஆய்வு செய்யவும்.
6. மண்டலக் குழுக்கள் என்றால் என்ன? கூட்டாட்சி முறையை அவைகள் எவ்வாறு வளர்க்கின்றன?
7. இராஜாமன்னார் குழுவின் முக்கியப் பரிந்துரைகளை விவரிக்கவும்.

IV. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விரிவான பதில்களை எழுதவும்.

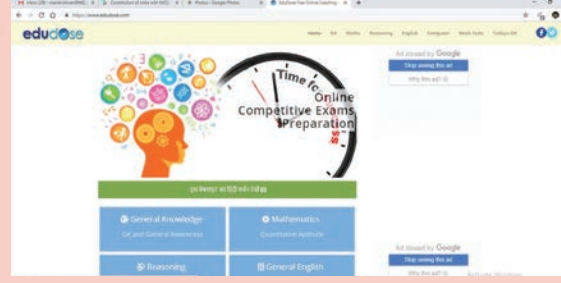
1. இந்திய அரசமைப்பில் வழங்கப்பட்டுள்ள மத்திய மாநில உறவுகளை பகுப்பாய்வு செய்யவும்.
2. மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நிதி நீர் சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்கான அரசமைப்பின் அணுகுமுறையை ஆய்வு செய்யவும்.
3. சர்க்காரிய குழுவின் முக்கிய பரிந்துரைகளை விவரிக்கவும்.
4. இந்திய அரசமைப்பின் கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி முறையை பற்றி விரிவான விளக்கம் தருக.

இணையச் செயல்பாடு

இந்தியாவில் கூட்டாட்சி - இந்திய அரசமைப்பு
தொடர்பான இயங்கலை வினாடி வினா

இச்செயல்பாட்டின் மூலம்
இந்திய அரசமைப்பு பற்றி
மேலும் அறிதல்.

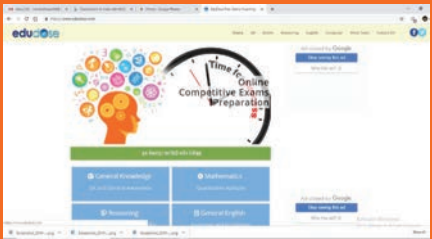

படிகள்

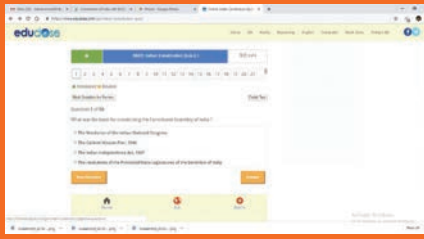
படி 1: கீழ்க்காணும் உரலி/விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி இணையப் பக்கத்திற்குச் செல்க.

படி 2: இந்திய அரசமைப்பு தொடர்பான வினாக்களுக்குச் சரியான விடையைத் தேர்வு செய்க. விடையைச் சரிபார்த்துக் கொள்ள "ANSWER" என்பதைச் சொடுக்குக.

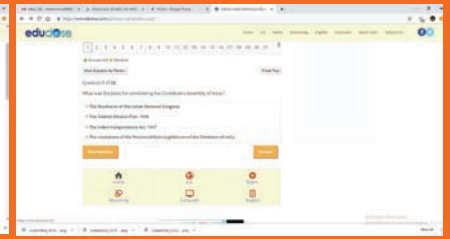
படி 3: "Next Question" என்பதைச் சொடுக்கி அடுத்தடுத்த வினாக்களுக்குச் செல்க. "FinishTest" என்பதைச் சொடுக்கி மதிப்பீடு செய்து கொள்க.

படி 1

படி 2

படி 3

உரலி :

<https://www.edudose.com/gk/indian-constitution-quiz/>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்.

B246_12_POLI_SCI_TM

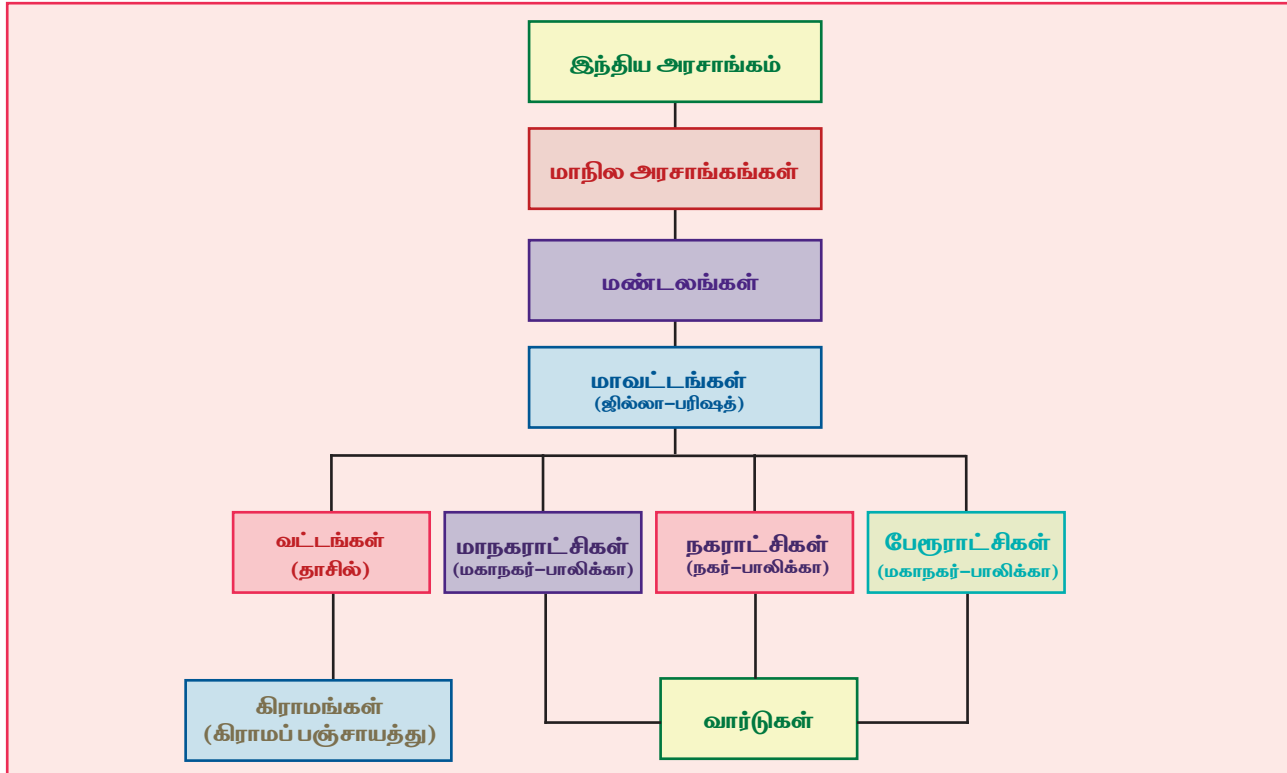

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ அரசுத்துறையின் நிர்வாக அமைப்பு திறம்பட செயல்படத் தேவையான அறிவு, திறன் மதிப்பீடு குறித்து அறிதல்.
- ❖ அரசுத்துறையில் நிர்வாக அமைப்பு வழங்கும் வேலை வாய்ப்புகள் குறித்தத்தகவல்களை மாணவர்களுக்கு வழங்குதல்.
- ❖ இந்தியாவின் நிர்வாக அமைப்பைப் புரிந்து கொள்ள உதவுதல்.
- ❖ மத்திய அளவில், இந்திய நிர்வாக அமைப்பின் செயல்பாடுகளையும், மக்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் அவற்றின் பொறுப்புகளையும் அறிதல்.
- ❖ மாறி வரும் அரசு, சந்தை, பொருளாதார சூழ்நிலையில் இந்திய நிர்வாகத்தில் எழும் சிக்கல்களைப் புரிதல்.
- ❖ இந்திய நிர்வாகத்தின் வரலாற்று பரிணாமம், சமூக பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார மற்றும் உலக சூழல் போன்ற பொருத்தப்பாடுகள் புரிதல்.

6.1 இந்தியாவில் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு

இந்திய நிர்வாகத்தின் தற்போதைய நிலை:

இந்தியாவின் அரசமைப்பானது மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பையே வழங்குகிறது. அரசு வகைமைகளில் பணியாளர் இரண்டு உயர்நிலை நிர்வாகங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். ஒன்று மத்திய அரசு நிர்வாகம், இரண்டு மாநில நிர்வாகம் நிர்வாகப் பணிகள் அனைத்தும் மத்திய அரசின் மேலாண்மைக்குக் கட்டுப்பட்டவைகள். தாராளமயமாக்கல் என்பதன் பொருள், அதிகாரவர்க்கம் அதிக வேலைப்பளுவில் இருந்து விடுபடும் என்பதல்ல. மாறாக, தனியார் துறை மீதான அரசுக் கட்டுப்பாடுகளைக் குறைப்பதாகும். அதேநேரத்தில் கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் கொள்கை அமலாக்கம் ஆகியவற்றில் அண்மைக்காலத்தில் அதிகம் மையப்படுத்தும் போக்கினை நாம் காண்கிறோம். மக்களாட்சி சமதர்மம் மற்றும் கலப்புப் பொருளாதார அமைப்புக்காக பணியாற்றிய இந்திய நிர்வாக அமைப்பின் கரங்களில் தற்போது அதிக தனியார்மயமாக்கத்துக்காகவும் மேலும் அதிக மையப்படுத்தப்பட்ட வரி அமைப்புக்காகவும் பணியாற்றும் பொறுப்புகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்புதிய ஏற்பாடே தற்போது புதிய அரசு மேலாண்மை (என்.பி.எம்) என அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தியாவில் நிர்வாக அமைப்பு மாறிவரும் பொருளாதார கட்டமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தியப் பொருளாதாரம் தனது உள்நாட்டு சந்தையை உள்ளூர் தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் திறந்துவிட வேண்டும். வணிக முதலீட்டாளர்களை ஈர்க்கும் வகையில், அரசு முதலீடுகளை திரும்பப் பெறுதல், வரிவிதிப்பை மையப்படுத்துதல், மானியங்களை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்க இந்திய நிறுவாக அமைப்பு ஈடுபட வேண்டும். தனியார்மயமாக்கலின் எதிரொளியாக சுரங்கம், துறைமுகம், பெட்ரோலியம், விமான போக்குவரத்து போன்றவை அமைப்பு ரீதியாக தனியார்மையமாக்கப்பட்டுள்ளன. அன்னிய முதலீட்டுக்காக பன்னாட்டு

நிறுவனங்களையும், உள்நாட்டு தனியார் முதலீடுகளையும் எல்லாம் சேர்த்துள்ளது, மேலும் இந்திய அதிகாரவர்க்கம் சர்வதேச அமைப்புகளான உலக வங்கி, உலக வர்த்தக அமைப்பு மற்றும் சர்வதேச நிதி ஆணையம் போன்றவற்றின் வழிகாட்டுதலையும் பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது.

இந்த வழிகாட்டுதலின்படியே கீழ்க்கண்ட ஒழுங்குமுறை ஆணையங்கள் இந்தியாவில் உருவாக்கப்பட்டன. அவை

1. இந்தியக் காப்பீடு மற்றும் ஒழுங்காற்று மற்றும் வளர்ச்சி முகமை (IRDA)
2. இந்தியத் தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்குமுறை ஆணையம் (TRAI)
3. இந்தியப் போட்டிகள் ஆணையம் (CCI)
4. ஓய்வூதிய நிதி ஒழுங்குமுறை மற்றும் வளர்ச்சி ஆணையம் (PFRDA)
5. இந்தியப் பங்கு மற்றும் பரிவர்த்தனை வாரியம் (SEBI)

மேலும் புதிய ஒழுங்குமுறை ஆணையங்களை உட்கட்டமைப்பு, சுரங்கம் ஆகிய துறைகளில் தொடங்கவும் ஆலோசனைகள் நடந்து வருகின்றன. இவ்வகையான சீர்த்திருத்தங்கள் வரி நிர்வாகத்திலும் தொடர்கின்றன. உதாரணமாக, மதிப்புக் கூட்டுவரி (VAT) மற்றும் பொருள்கள் மற்றும் சேவை வரியை (GST) குறிப்பிடலாம்.

6.2 அமைச்சகம், துறைகள், வாரியங்கள் மற்றும் ஆணையங்கள்

ஒன்றிய அரசு அமைச்சகம் / துறைகள்

ஒன்றிய தலைமை செயலகம் என்பது இந்தியாவிடமிருந்து கொள்கைகள் உருவாக்கும் முக்கிய அமைப்பாகும். மத்திய தலைமை செயலகம் என்பது பல அமைச்சகங்களையும் துறைகளையும் உள்ளடக்கியது ஆகும். இவையனைத்தும் அவற்றின் செயல்பாடுகள் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அமைச்சகத்தின் கட்டமைப்பு

மத்திய அரசாங்கத்தின் அமைச்சகம் மூன்று அடுக்குகளை கொண்டது.

1. அரசியல் தலைமை

அமைச்சகத்தின் அரசியல் தலைமை என்பவர் கேபினட் அமைச்சராகவோ, துணை அமைச்சராகவோ இருக்கலாம். சில நேரங்களில் தனிப் பொறுப்பு கொண்ட துணை அமைச்சராகவும் இருப்பர்.

2. செயலகம் (Secretariat)

இதன் தலைவர் செயலாளராக இருப்பார் இவர் குடிமைப் பணி சார்ந்த அதிகாரியாவார். செயலாளருக்கு உதவி புரிய இணைச் செயலர், கீழ் நிலைச் செயலர், துணைச் செயலர் போன்றோர் இருப்பர்.

3. நிர்வாக அமைப்பு (Directorate)

இதன் தலைவர் இயக்குநர், தலைமை இயக்குநர், தலைமை ஆய்வாளர் (ஐ.ஐ) ஆணையர் மற்றும் தலைமை கட்டுப்பாட்டாளர் போன்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுவர்.

ஒவ்வொரு அமைச்சகமும் பல துறைகளாக பிரிக்கப்படும். ஒவ்வொரு துறையும் பல தொகுதியாக பிரிக்கப்படும். தொகுதி பகுதிகளாக பிரிக்கப்படும் பகுதிகள் கிளைகளாக பிரிக்கப்படும், கிளைகள் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படும்.

<p>துறை (செயலாளர்) தொகுதி (இணைச் செயலாளர்) பகுதி (துணைச் செயலாளர்) கிளை (கீழ்நிலைச் செயலாளர்) பிரிவு (பிரிவு அலுவலர்)</p>
--

இந்திய அரசு அலுவல் விதிகள் 1961-இன்படி, அமைச்சகமும் துறைகளும் பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்திய தலைமைச் செயலகம்

மத்திய ஆட்சியின் அனைத்து அமைச்சகம் மற்றும் துறைகளின் ஒட்டுமொத்த தொகுப்பே மத்திய தலைமைச் செயலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அரசமைப்பின் உறுப்பு 77 இன்படி குடியரசுத்தலைவர் பல்வேறு அமைச்சகத்திற்கு பணியை ஒதுக்கீடு செய்யும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.

மத்திய தலைமைச் செயலகத்தின் பணிகள்

1. அமைச்சர்களின் கொள்கையாக்கம் மற்றும் நாடாளுமன்றச் செயல்பாடுகளில் உதவி புரிதல்
2. சட்டங்கள் வரைதல், விதிகள் மற்றும் கொள்கைகளின் செயல் முறைகள்
3. திட்டமிடல், திட்ட உருவாக்கம்
4. அமைச்சகத்தின் செலவினங்கள் மற்றும் நிதிநிலை அறிக்கை சார்ந்த பணிகள்
5. கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவதை மேற்பார்வையிடுதல் கட்டுப்படுத்துதல்.
6. அமைச்சகம் மற்றும் துறை பணியாளரின் பணிகளை மேம்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்குதல்.
7. அமைச்சகத்தின் அனைத்து துறைகளையும் ஒருங்கிணைத்து மேற்பார்வையிடல் மற்றும் மாநில நிர்வாகத்துடன் தொடர்பில் இருத்தல்.

அமைச்சரவைச் செயலகம் (Cabinet Secretariat)

பணிகள்

அமைச்சரவைச் செயலகம் பிரதமரின் நேரடி கட்டுப்பாட்டில் இயங்குகிறது. இதன் நிர்வாகத் தலைவர் அமைச்சரவை செயலாளர் (Cabinet Secretary) ஆவார், அவரே இந்தியக் குடிமைப் பணி அலுவலர்களின் தலைவராக கருதப்படுகிறார். இந்திய அரசு (அலுவல்கள் ஒதுக்கீடு) 1961 சட்டப் படி அமைச்சரவைச் செயலகத்தின் பணிகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:

தலைமைச் செயலகம் அரசு கொள்கை முடிவு எடுப்பதில் அமைச்சகத்திற்கிடையேயான ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படுத்துதல், அமைச்சகங்கள்/துறைகள் இடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளைக் களைதல், செயலக நிலைக் குழுக்கள்/தற்காலிகக் குழுக்கள் மூலம் ஒருமித்த கருத்து உருவாக்குதல் ஆகிய வழிகளில் அமைச்சரவைச் செயலகம் அரசுக்கு

அமைச்சரவை செயலகத்தின் அமைப்பு முறை

அமைச்சரவை செயலகத்தின் மூன்று முக்கிய பிரிவுகள்:

- ❖ குடிமைப் பிரிவு
- ❖ இராணுவப் பிரிவு
- ❖ நுண்ணறிவுப் பிரிவு

குடிமைப் பிரிவு

இப்பிரிவே மத்திய அமைச்சரவைக்கு ஆலோசனைகள் மற்றும் உதவிகள் வழங்குகின்றன.

இராணுவப் பிரிவு

இப்பிரிவு அமைச்சரவையின் இராணுவக் குழு செயலக உதவிகளை வழங்குகின்றது.

நுண்ணறிவுப் பிரிவு

இப்பிரிவு அமைச்சரவையின் கூட்டுப் புலனாய்வுக் குழு சார்ந்த செயல்பாடுகளை கையாள்கின்றது.

பிற அமைப்புகள்

ஆராய்ச்சி மற்றும் பகுப்பாய்வுப் பிரிவு (RAW), பாதுகாப்பு இயக்குநர், சிறப்பு பாதுகாப்புக் குழு (SPG), கூட்டு நுண்ணறிவுக் குழு இயக்குநர், பொதுமக்கள் குறைகள் டி.ஜி.பி (1998), தேசிய ஆணையம், இராசயன ஆயுத ஒப்பந்தங்கள்.

உதவுகிறது. நாடு பெரும் நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கும் காலங்களில் மேலாண்மை செய்தல், அத்தகைய காலங்களில் பல்வேறு அமைச்சரகங்களை ஒருங்கிணைத்தல்.

அமைச்சரவைக் குழுக்களுக்கு ஆதரவு

அமைச்சரவைச் செயலகம், அமைச்சரவை மற்றும் அமைச்சரவைக் குழுக்களுக்கு கீழ்க்காணும் உதவிகளை நல்குகிறது.

- ❖ பிரதமரின் ஆணைப்படி, அமைச்சரவை மற்றும் அமைச்சரவைக் குழுக்களின் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்தல்.
- ❖ கூட்ட நிரல்களை முடிவு செய்து சுற்றுக்கு அனுப்புதல்.
- ❖ கூட்டப்பொருள் தொடர்பான கோப்புகளை தயார் செய்து சுற்றுக்கு அனுப்புதல்.
- ❖ பிரதமரின் ஒப்புதலுக்குப்பின் கூட்ட விவாதங்களைத் தொகுத்து அனுப்புதல்.
- ❖ அமைச்சரவை மற்றும் அதன் குழுக்கள் எடுத்த முடிவுகள் நடைமுறைப் படுத்துவதை மேற்பார்வையிடுதல்.
- ❖ அமைச்சரவைக் கூட்ட ஆவணங்களை அமைச்சரவைச் செயலகப் பாதுகாப்பில் பராமரித்தல்.

அமைச்சரவைச் செயலாளர்

இந்தியாவில் அமைச்சரவைச் செயலாளர் அலுவலகப் பதவியானது 1950-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் முதல் அமைச்சரவை செயலாளர் என்.ஆர். பிள்ளை ஆவார். அமைச்சரவை செயலரே அமைச்சரவை செயலகத்தின் தலைவர் ஆவார். இந்திய குடிமைப் பணிகளில் அமைச்சரவை செயலர் பதவியே உயரியது. இதனால் குடிமைப்பணி அலுவலர்கள் மத்தியில் இவரே முதன்மையானவர்.

பிரதமர் அலுவலகம் (PMO)

பிரதமர் அலுவலகம் என்பது அவரின் கீழ் பணிபுரியும் பல்வேறு அலுவலர்களை உள்ளடக்கியது. 1977 ஆம் ஆண்டு வரை பிரதமர் அலுவலகம் பிரதமரின் செயலகம் என்று அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் மொரார்ஜி தேசாய் காலத்தில் பிரதமர் அலுவலகம் என்று மாற்றப்பட்டது.

பிரதமர் அலுவலகம் பிரதமருக்கு செயலக ரீதியான உதவிகளை வழங்குகின்றது. இதன் தலைவர் பிரதமரின் முதன்மைச் செயலர் ஆவார். பிரதமர் அலுவலகம் ஊழல் எதிர்ப்பு பிரிவு மற்றும் பொதுமக்கள் குறை கேட்டல் பிரிவு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இவ்வலுவலகம் பிரதமர் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில

குடிமைப் பணி அலுவலர்கள் துணையுடன் அரசை ஒருங்கிணைக்கின்றது. மேலும், பிரதமர் பிரதம அலுவலக உதவியுடன் தான் அனைத்து அமைச்சகங்கள், ஆளுநர்கள் மற்றும் மாநிலங்களுடன் ஆலுவல்பூர்வ தொடர்பில் இருக்கிறார்.

மத்திய அரசு - உயர்மட்ட நிர்வாகம்

- ❖ குடியரசுத்தலைவர்
- ❖ துணைக் குடியரசுத்தலைவர்
- ❖ அமைச்சரவைச் செயலகம்
- ❖ இந்தியத் தேர்தல் ஆணையம்
- ❖ ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்
- ❖ தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம்
- ❖ இந்தியத் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (சி.ஏ.ஐ)
- ❖ இந்தியக் கணக்கு தணிக்கை துறை
- ❖ நிதி ஆயோக்
- ❖ தேசிய மகளிர் ஆணையம்
- ❖ தேசிய பழங்குடி மக்கள் ஆணையம்
- ❖ பதினைந்தாவது நிதி ஆணையம்
- ❖ சிறுபான்மையோர் தேசிய ஆணையம்
- ❖ காப்பீடு ஒழுங்குமுறை மற்றும் மேம்பாட்டு ஆணையம்
- ❖ முதன்மை அறிவியல் ஆலோசகர் ஆணையம்

6.3 பணியாளர் நிர்வாகம்

பணியாளர் நிர்வாகம் - கருத்துரு:

பணியாளர் நிர்வாகத்தின் முக்கியப் பணி என்பது தொடர்ந்து ஒரு நிறுவனத்திற்குத் தேவையான மற்றும் தகுதி வாய்ந்த பணியாளர்களை வழங்குவதே ஆகும். பணியாளர் நிர்வாகத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு அதன் பொருள் மற்றும் தன்மையை அறிந்து கொள்வது மிக அவசியம்.

பணியாளர் நிர்வாகத்தின் நோக்கங்கள்:

- ❖ மனித வளத்தை திறம்பட பயன்படுத்துதல்.

- ❖ நிறுவனத்தின் அனைத்து பணியாளர்கள் இடையே ஆக்கபூர்வமான உறவுகளை உறுதி செய்தல்.
- ❖ அதிகபட்ச வளர்ச்சியை அடைதல்.
- ❖ நிறுவனத்தின் சமூக மற்றும் சட்ட ரீதியான கடமைகளை நிவர்த்தி செய்தல்.

பணியாளர் நிர்வாகத்தின் பரப்பு மற்றும் எல்லை:

பணியாளர் நிர்வாகம் என்பது ஓர் அமைப்பில் உள்ள அனைத்து விதமான பணியாளர் மேலாண்மைகளை உள்ளடக்கியது. இதன் அடிப்படை நோக்கம் மனித வளத்தினை திறம்பட பயன்படுத்தி நிறுவனத்தின் நோக்கங்களைத் திட்டமிட்டபடி அடைவதாகும். பணியாளர் நிர்வாகத்துறை ஓர் அமைப்பில் உறுப்பினர்களுக்கிடையே சரியான வகையில் உறவுகள் மேம்பட கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். மேலும் பணியாளர்களிடையே வேலை செய்வதற்கான உந்துதல் அர்ப்பணிப்பு உணர்வு மற்றும் விசுவாசம் போன்ற பண்புகளை வளர்த்தல் வேண்டும். பணியாளர்களின் சுய லாபம், பேராசை தேவையற்ற பகை உணர்வு ஆகியவற்றை அறவே நீக்குதல் வேண்டும். பணியாளர் நிர்வாகம், பணியாளர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களிடம் சாதகமாக நடந்து கொள்ளுதல் (Nepotism) அவர்களிடம் பரிகாரம் பெறுதல் போன்றவற்றை அறவே ஒழித்தல் வேண்டும்.

பணியாளர் நிர்வாகத்தின் பணிகள்:

பணியாளர் நிர்வாகத்தின் முக்கிய பணிகள்

- அ) மனித வளத்தை திட்டமிடுதல்.
- ஆ) பணியமர்த்தல்
- இ) பயிற்சி அளித்தல்
- ஈ) பதவி உயர்வு
- உ) ஊதிய கட்டமைப்பு
- ஊ) பணியாளர் நலம்

6.3.1 குடிமைப் பணிகள் – பொருள் மற்றும் சிறப்பியல்புகள்

சுதந்திரமான, நிலையான பாகுபாடற்ற குடிமைப் பணியின் நல் அம்சங்கள் வருமாறு

அ) நம்பகமான பணியாளர் நியமனத்தில் ஊழல் பேர்வழிகள் மற்றும் சொந்த பந்தங்களை நியமிப்பதை தவிர்க்கின்றது.

ஆ) நிரந்தரமான குடிமைப் பணி மூலம் கொள்கை உருவாக்கத்தில் தொடர் நினைவாற்றலும், திறன் காட்டுதல்.

இ) நிரந்தரமான பாகுபாடற்ற குடிமைப் பணியால் மட்டுமே நீண்ட கால சமூக நலன் இலக்குகளை திட்டமிட்டு அடைய முடியும். அரசியல்வாதிகள் பெரும்பாலும் அரசியல் லாபம் கருதி குறுகிய கால சமூக நலன் திட்டத்திற்கே முன்னுரிமை அளிப்பர்.

ஈ) நிலையான குடிமைப் பணி பெரிய நாடுகள் மற்றும் பல்வேறு கலாச்சாரங்கள் உடைய நாடுகளின் ஒருங்கிணைப்பில் முக்கிய பங்களிக்கின்றது. மேலும் நாடு முழுவதும் சீரான பொது நிர்வாகத்தை வழங்க இயலும்.

உ) நிலையான குடிமைப் பணி இதர நம்பகத்தன்மை கொண்ட தொழில்கள் போன்றே நாளடைவில் தனது செயல்பாடுகளுக்கு அற ரீதியான நெறிகளை உருவாக்கிக் கொள்ளும்.

6.3.2 அனைத்து இந்தியப் பணிகள், மத்தியப் பணிகள் மற்றும் மாநிலப் பணிகள்

இந்திய நிர்வாக அமைப்பின் தனிச்சிறப்பு என்னவெனில். இப்பணிகள் மத்திய-மாநில அரசுப் பணிகளுக்கும் பொதுவான இந்திய ஆட்சிப் பணி உருவாக்கப்பட்டதாகும். மத்திய, மாநில அரசுகள் இரண்டிலும் இல்லாத நிர்வாகப் பணியாளர்களைக் கொண்டது இது. இவர்கள் எந்த நேரத்திலும் எந்த அரசுப் பணிக்கும் மாற்றப்படலாம். இந்த அலுவலர்கள்

அனைத்து இந்திய அளவில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், பொது தகுதியும் ஒரே ஊதிய விகிதமும் கொண்டவை. இவர்கள் ஊதியம் மாநிலத்துக்கு மாநிலம் மாறுவதில்லை. ஒரு சீரான உரிமைகள், சன்மானங்கள் என ஒரு சீரான தகுதியுடன் ஒரு சீரான பணிவடிவத்தினைப் பெற்றுள்ளது.

இதர கூட்டாட்சிகள் போன்றே இந்திய அரசமைப்பில் மத்தியப் பட்டியல், மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியல் எனும் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டு தமக்கான அரசுப் பணிகளை நிர்வகித்து வருகின்றன. பாதுகாப்பு, வருமான வரி, அஞ்சல் மற்றும் இரயில் போக்குவரத்து ஆகியத் துறைகள் மத்திய அரசு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வரும். இதற்கான பணியாளர்கள் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் வருவர். இதே போன்று, மாநில அரசு தனக்கென தனியான துறைகளைக் கொண்டுள்ளது.

அனைத்து இந்தியப் பணிகள்

அனைத்து இந்தியப் பணிகள் மத்திய மாநில அரசுகளுக்குப் பொதுவாக உருவாக்க வேண்டும் என அரசமைப்பு விதிகள் கூறுகிறது. அனைத்து இந்தியப் பணிகள் சட்டம் 1951 மூலம் அனைத்து இந்தியப் பணிகளுக்கான நியமன விதிமுறைகள் மற்றும் பணி நிலைமை குறித்து மத்திய அரசு விதிமுறைகளை உருவாக்கலாம். தற்போது இந்தியாவில் மூன்று அனைத்து இந்திய பணிகள் உள்ளன. அவைகள் முறையே இந்திய ஆட்சிப் பணி (IAS), இந்தியக் காவல் பணி (IPS) மற்றும் இந்திய வனப் பணி (IFS). இ.ஆ.ப/இ.கா.ப/இ.வ.ப பதவி உயர்வு விதிகளின் படியே அனைத்து இந்தியப் பணிகள் கிளை கடைப்பிடிக்கிறது.

குடிமைப் பணி தேர்வுக்கான தற்போதைய முறை

இப்பணிக்கான போட்டி தேர்வு மூன்று தொடர்ச்சியான கட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது.

அ) குடிமைப் பணி (முதல் நிலை) தேர்வு
ஆ) குடிமைப் பணி (முதன்மை) தேர்வு, மற்றும்
இ) நேர்முகத் தேர்வு

அ) குடிமைப் பணி (முதல் நிலை) தேர்வு

இத்தேர்வு இரண்டு தாள்களை கொண்டுள்ளது. அவ்விரண்டிலும் தேர்ச்சி பெறுவது கட்டாயம். ஒவ்வொரு தாளுக்கும் தலா 200 மதிப்பெண்கள்.

i. கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பல விடைகளுள் ஒன்றை தேர்வு செய்யும் விதத்தில் இரண்டு தேர்வுகளும் அமைந்திருக்கும். இரண்டு தாள்களுக்கும் தலா இரண்டு மணித்துளிகள் வழங்கப்படும்.

ii. குடிமைப் பணி தேர்வில் CSAT தேர்வு ஒரு தகுதித் தேர்வாகும். அதில் குறைந்தபட்சம் 33% மதிப்பெண் பெறுவது அவசியமாகும்.

iii. கேள்விதாள்கள் ஆங்கிலம் மற்றும் இந்தி மொழிகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஆ) குடிமைப் பணி (முதன்மை) தேர்வு.

முதன்மை எழுத்துத்தேர்வானது கீழ்க்கண்ட தாள்களை கொண்டிருக்கும்.

இரண்டு தேர்ச்சி தாள்கள்

தாள்-அ

(அரசமைப்பின் எட்டாவது அட்டவணையில் கூறப்பட்டுள்ள ஏதாவது ஒரு இந்திய மொழியினை தேர்வு எழுதுபவர் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்)

300 மதிப்பெண்கள்

தாள்-ஆ

- ❖ ஆங்கிலம்
- ❖ தகுதியடிப்படையில் கணக்கிடப்படும் மதிப்பெண்கள்

தரவரிசைக்கான ஏழு தாள்கள்

தாள்-1

- ❖ கட்டுரை **250 மதிப்பெண்கள்**

தாள்-2

- ❖ பொதுத் தாள் -1 (இந்திய மரபு மற்றும் கலாச்சாரம், சமூக மற்றும் உலக வரலாறு மற்றும் புவியியல்) **250 மதிப்பெண்கள்**

தாள்-3

- ❖ பொதுத் தாள் -2 (ஆட்சி, அரசியலமைப்பு, அரசியல், சமூக நீதி மற்றும் சர்வதேச உறவுகள்) **250 மதிப்பெண்கள்**

தாள்-4

- ❖ பொதுத் தாள் -3 (தொழில்நுட்பம், பொருளாதார மேம்பாடு, பல்லுயிர், சூழல், பாதுகாப்பு மற்றும் பேரிடர் மேலாண்மை) **250 மதிப்பெண்கள்**

தாள்-5

- ❖ பொதுத் தாள் -4 (அறநெறி, நாணயம் மற்றும் கூர்மதி) **250 மதிப்பெண்கள்**

தாள்-6

- ❖ விருப்பப் பாடம் - தாள் 1 **250 மதிப்பெண்கள்**

தாள்-7

- ❖ விருப்பப் பாடம் - தாள் 2 **250 மதிப்பெண்கள்**

- ❖ கூட்டுத்தொகை (எழுத்து தேர்வு) **1750 மதிப்பெண்கள்**

- ❖ ஆளுமை சோதனை மொத்தம் **275 மதிப்பெண்கள் 2025 மதிப்பெண்கள்**

அனைத்து இந்தியப் பணி விதிமுறைகள் அடிப்படையில் இருவழிகளில் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

இரண்டு வழிமுறைகளில் அகில இந்தியப் பணிக்கு பணியமர்த்தப்படுகின்றன.

i. நேரடி நியமனம்: ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர்

தேர்வாணையம் (UPSC) நடத்தும் குடிமைப் பணிகள் தேர்வுகள் மூலம் செய்யப்படுகின்றது.

ii. பணி உயர்வு: அரசுத் துறைகளில் பணியாற்றும் அதிகாரிகளை பதவி உயர்வு அடிப்படையில் அனைத்து இந்தியப் பணிக்கு தேர்வு செய்தல்.

இந்திய ஆட்சிப் பணி(IAS):

இந்திய ஆட்சிப் பணி என்பது இந்திய குடிமைப் பணியிலிருந்து தோன்றியதாகும். அனைத்து இந்தியப் பணி எனும் அளவில் இறுதியில் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தாலும் உடனடியாக அவர்களின் எஜமான் மாநில அரசுகள்தான். இந்த அலுவலர்களுக்கான ஊதியம், ஓய்வூதியம் மாநில அரசால் வழங்கப்படும். ஆனால் ஒழுங்குநடவடிக்கைகள் எடுக்கும் அதிகாரம், அபராதம் விதிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசிடமே உள்ளது. இது, ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைய ஆலோசனையின்படி வழிநடத்தப்படுகிறது. மாநிலப் பிரிவின் எண்ணிக்கை முடிவு செய்யப்பட்டதன் அடிப்படையில் பணி நியமனத்தின் போதே மாநிலப் பிரிவுகளாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இருப்பினும், ஒன்று அல்லது இரண்டு பணிக்காலங்கள் மூன்று முதல் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இந்த மாநிலப் பிரிவு அலுவலர்கள் மத்திய அரசுப் பணிக்கு மாற்றப்பட முடியும். பெரும்பாலான அனைத்து இந்தியப் பணியாளர்கள் பணிக்காலத்தில் ஒரு முறையாவது மத்திய அரசுப் பணிக்கு மாற்றப்படும் வாய்ப்பு உள்ளது. பலருக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறைகளும் இவ்வாய்ப்பு கிடைக்கின்றன. மூத்த அதிகாரிகளை செயலகத்துக்கு உள்ளும் வெளியிலும் மாற்றும் நடைமுறை அதிகாரபூர்வ நிறுத்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இது மத்திய மற்றும் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. இப்பணியைச் சார்ந்த

அதிகாரியின் சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதியம் மாநில அரசால் வழங்கப்படும். ஆனால், அவர்கள் மீதான ஒழுங்குநடவடிக்கை ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் ஆலோசனையின் பெயரில் மத்திய அரசால் மட்டுமே எடுக்க முடியும்.

இந்திய ஆட்சிப் பணி பன்முகத் தன்மைக் கொண்டது. இப்பணியில் அமர்த்தப்படும் அதிகாரிகள் பல்வேறுபட்ட பணிகளை மேற்கொள்வார்கள்.

IPS

INDIAN POLICE SERVICE

இந்தியக் காவல் பணி (IPS)

இந்தியக் காவல் பணியானது, சுதந்திர காலக்கட்டத்திற்கு முன்பே தோன்றியது. இப்பணி இந்திய ஆட்சிப்பணியிலிருந்து இரண்டு வழிகளில் வேறுபடுகிறது.

- i) பெரும்பான்மையான அதிகாரிகள் மாநிலத்திலேயே பணிபுரிகின்றனர். ஏனெனில், மத்தியில் காவல் துறை சார்ந்த மிகச் சில பணிகளே உள்ளன.
- ii) இவர்களின் ஊதியம் மற்றும் நிலை இந்திய ஆட்சிப் பணியைவிடக் குறைவானது.

இவர்கள் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இந்தியக் காவல் பணிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் ஐந்து மாத அடிப்படைப் பயிற்சி பெற்ற பின்னர், சர்தார் பட்டேல் தேசிய காவல் பயிற்சி நிலையத்தில் (ஹைதராபாத்) சிறப்புப் பயிற்சி பெறுகின்றனர். குற்ற உளவியல், குற்றங்களை கண்டுணர்தல், ஊழல் தடுப்பு மற்றும் பேரிடர் கால செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றில் பயிற்சி

பெறுகின்றனர். அவர்களுக்கான பாடத்திட்டம் குற்ற உளவியல், குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கான அறிவியல் உபகரணங்களைக் கையாள்வது, ஊழலைத் தடுப்பதற்கான முறைகள், நெருக்கடி கால நிவாரணங்களைக் கற்றல் ஆகியன உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். ஓராண்டு பயிற்சியை நிறைவு செய்த பின்னர் தகுதிகாண் நிலையினர் தேர்வாணையம் நடத்தும் தேர்வில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். பின்னர் அந்த நபர் காவல்துறை உதவி கண்காணிப்பாளராக நியமிக்கப்படுகிறார். ஆனால், இதற்கு முன் அவர் ஓராண்டு பயிற்சி நிரலை நிறைவு செய்தாக வேண்டும். இக்கால கட்டத்தில் ஓர் இளநிலை அதிகாரி மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகள் குறித்த பயிற்சிகள் வழங்கப்படும். பயிற்சி நிறைவுற்ற பின் உதவிக் காவல் கண்காணிப்பாளராக (ASP) பணியில் அமர்த்தப்படுகின்றனர்.

இந்தியக் காவல் பணி ஓர் அனைத்து இந்தியப் பணி என்பதால் அவர்கள் மத்திய அரசு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படுகின்றனர். அதே நேரம் மாநில பதவி நிலைகளில் அமர்த்தப்படுகின்றனர். இந்தியக் காவல் பணியானது, மத்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சகத்தின் கீழ் மேற்பார்வையிடப்படுகிறது.

இந்திய வனப் பணி (IFS)

விடுதலைக்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட ஒரே அனைத்து இந்தியப் பணி இந்திய வனப் பணி ஆகும். நாடாளுமன்ற சட்டம் 1963இன் கீழ் இது நடைமுறைக்கு வந்தது. இதன் ஊதியம் மற்றும் பணி தகுதி மற்ற இரு பணிகளுக்கும் – (இ.ஆ.ப., இ.கா.ப.,) கீழானவை ஆகும். இதற்கான தேர்வுகள் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தால் தனியாக

நடத்தப்படும்; அவை, எழுத்துத் தேர்வு, நேர்முகத் தேர்வு என இரு நிலைகளைக் கொண்டவை. இது அனைத்து இந்தியப் பணி என்றபோதிலும் அதன் தன்மை பொதுவான குடிமைப் பணி போன்றதே. ஆனாலும், தனிச்சிறப்பு ஆக்கப்பட்டதும், அதிகாரம் கொண்டதுமாக இருக்கிறது. இப்பணிகள் பணியாளர் மற்றும் சீர்திருத்தத்துறை மூலம் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. அனைத்து இந்தியப் பணிகளுக்கான நியமனம், ஒழுங்குமுறைகள், பணி நிலைகள் ஆகியனவற்றை இத்துறையே உருவாக்குகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நியமனம்பெற்ற நபர்கள் இதர அனைத்து இந்திய மத்தியப் பணிகளுக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்ட நபர்களுடன் மூன்று மாத அடிப்படைப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அடிப்படை பயிற்சிகளை நிறைவு செய்த பின்னர் தகுதிகாண் நிலை பயிற்சிகளை டேராடூனில் உள்ள இந்திய வனத் துறை பயிற்சி மையத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அங்கு கடுமையான பயிற்சிகள் அளிக்கப்படும். பயிற்சியைத் தொடர்ந்து அதற்கான தேர்விலும் தேர்ச்சி பெற்ற பின்னரே பணி ஒதுக்கப்படும். அனைத்து இந்தியப் பணிகள் போன்றே இந்திய வனப் பணிகளும் பிரிவு அடிப்படையிலான பணி ஆகும். மத்திய பணிகளில் ஓராண்டு மாற்றுப்பணியாளராக பணி செய்த பின்னர் அவரவர் பிரிவு மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுவர்.

இந்திய வெளியுறவுப் பணிகள்

மத்திய குடிமைப் பணிகள் வகுப்பு 1 – பிரிவின்கீழ் வரும் இந்திய வெளியுறவுப் பணிகள் நாட்டு விடுதலைக்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்டவை ஆகும். இப்பணிகள் முழுமையும் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வருபவை. அனைத்து இந்தியக் குடிமைப் பணிகள் தேர்வுகளில் மேல் நிலைத் தேர்வுகள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். மத்தியக் குடிமைப் பணிகளிலேயே மிக உயர்ந்த கவுரவமும், தகுதிநிலையும், ஊதியமும், ஆதாயமும் கொண்டவை இந்திய வெளியுறவுப்

பணிகள் ஆகும். இப்பணிகளில் நியமிக்கப்படுபவர்கள் உள்நாட்டிலும் அயல் நாடுகளின் தூதரகங்களிலும் பணியாற்றக் கடமைப்பட்டவர்கள். இத்துறை இந்திய வெளியுறவு அமைச்சகத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இந்திய வெளியுறவுப் பணியாளர்கள் நிர்வாகத்தில் மத்தியப் பணியாளர் துறையும் பங்கெடுக்கிறது. மத்திய நிதி அமைச்சத்தின் பணியாளர்களையும் நிர்வகிக்கும் இத்துறை வெளியுறவுப் பணியாளர்களின் பணி வரைகளையும் ஊதிய அலகுகளையும் இதர நிதி அம்சங்களையும் வரையறை செய்கிறது. சலுகைகள், படிக்களைப் பொறுத்தவரையில் இதர துறைப் பணியாளர்களைவிட வெளியுறவுப் பணியாளர்கள் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலிகள் ஆவர்.

அன்னிய நாட்டுப் படிக்கள் பெற இவர் தகுதியானவர்கள். இது கீழ்க்காணும் நிலைகளில் வழங்கப்படுகின்றன: அ) உள்ளூர் வாழ்க்கைச் செலவு ஆ) இதர தேவையான செலவுகளுக்கான படிக்கள் அவர்கள் உள்நாட்டில் பணியாற்றினாலும் அயல்நாட்டில் பணியாற்றினாலும் உள்நாட்டில் அவருக்கு நிகரான பணியிடங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட விதத்திலேயே அனுமதிக்கப்படும்; கூடுதல் செலவினங்களைப் பணியாளர்களே ஏற்க வேண்டும். இ) அயல்நாடுகளின் பணியிடங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களின் பிரதிநிதித்துவ செலவினங்கள் அயல் நாடுகளில் ஒரு தனியாக எதிர்கொள்ளும் வீதத்திலேயே அவரது அலுவலக நிலைத் தகுதியினால் வழங்கப்படும்.

இந்திய வெளியுறவுப் பணிகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் மூன்று ஆண்டுகள் பயிற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு அவர் ஒரு மாவட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்பணிகளில் பயிற்சி மேற்கொள்வார். மேலும், செயலகப் பயிற்சியும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குப் பெற வேண்டும்.

6.3.3 ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் - அமைப்பு, அதிகாரங்கள், பணிகள் மற்றும் விதிகள்

வரலாற்றுப் பார்வை

இந்தியாவில் அரசு பணியாளர் தேர்வாணையம் உருவாவதற்கான வித்து எப்போது நடப்பட்டது என்றால் 1919 மார்ச் 5 அன்று இந்திய அரசமைப்பு சீர்திருத்தப்பட்ட நாளை குறிப்பிடலாம். அப்போது அரசு அறிவித்த முதல் சீர்திருத்தங்களில் சில நிரந்தரமான அரசு பணிகளுக்கு ஒழுங்குமுறைகளுடன் கூடிய நியமன முறையின் தேவை உணரப்பட்டு, இதற்கான நிரந்தர பணி ஆணைய அமைப்பினை உருவாக்கப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இதன்படி அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் அமைக்க இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1919 உறுப்பு 96(சி) வழிவகுத்தது. இதன்படி ஆளுநர்கள் குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் அரசு செயலர் உருவாக்கும் விதிகளின்படி இந்திய அரசு பணியாளர்கள் நியமனங்களும் கட்டுப்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என அச்சட்டம் தெளிவுபடுத்தியது.

சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர், தேர்வாணையம் அமைப்பு, செயல்பாடுகள், குறித்து பல மட்டங்களில் தொடர் ஆலோசனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பின்னரும் ஒருமித்த கருத்து உருவாகவில்லை. தொடர்ந்து தீர்வுகாண லீ ஆணையம் என அழைக்கப்படும் ராயல் ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது. லீ ஆணையம் தமது அறிக்கையை 1924இல் வழங்கியது. ஒரு சட்டப்பூர்வ அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1919-இன் படி தாமதமின்றி உருவாக்கப்பட வேண்டும் என ஆணையம் ஆணையிட்டது.

அரசமைப்பு உறுப்புகள்

உறுப்பு 315	ஒன்றிய, மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்கள்
உறுப்பு 316	உறுப்பினர் நியமனம், பதவிக் கால வரம்பு
உறுப்பு 317	தேர்வாணையம் உறுப்பினர் நீக்கம் மற்றும் இடை நீக்கம்
உறுப்பு 318	தேர்வாணையம் உறுப்பினர்கள், ஊழியர்களுக்கான ஒழுங்குமுறைகளை உருவாக்குதல்
உறுப்பு 319	நடவடிக்கைக்குள்ளாகும் உறுப்பினர்கள் பணியில் தொடர்வதைத் தடுத்தல்
உறுப்பு 320	தேர்வாணையம் பணிகள்
உறுப்பு 321	தேர்வாணையம் பணிகளை விரிவாக்கம் செய்யும் அதிகாரம்
உறுப்பு 322	தேர்வாணையம் செலவினங்கள்
உறுப்பு 323	தேர்வாணையம் அறிக்கைகள்

இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் 1919 உறுப்பு 96(சி) படியும், உடனடியாக தேர்வாணையம் அமைக்க லீ ஆணையம் ஆணையிட்டதன் படியும் இந்தியாவில் முதல் முறையாக அரசுப் பணியாளர்கள் தேர்வாணையம் 01. 10. 1926ல் அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஆணையம் ஒரு தலைவரும் நான்கு உறுப்பினர்களும் கொண்டிருந்தது. ஐக்கிய ராஜ்யத்தின் உள்துறை குடிமைப் பணிகள் உறுப்பினர் சர்ராஸ் பார்க்கர் முதல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1919, உறுப்பு 96(சி)துணைப்பிரிவு(2)ன்கீழ்வழங்கப்பட்டுள்ள விதிகளின் படி அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (பணிகள்) விதிகள், 1926 உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய அரசாங்கச் சட்டம், 1935 மேலும் விரிவு படுத்தப்பட்ட கூட்டாட்சி (மத்திய) மற்றும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்கள் உருவாக வழிவகுத்தது. இதன்படி அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் கூட்டாட்சி (மத்திய) பணியாளர் தேர்வாணையமாக 01. 04. 1937ல் மாறியது.

இந்திய அரசமைப்பு செயல்முறைக்கு வந்த ஜனவரி 26, 1950 அன்று கூட்டாட்சி பணியாளர் தேர்வாணையம் ஒன்றிய அரசுப்

பணியாளர் தேர்வாணையம் என பெயர் மாற்றப்பட்டது. அரசமைப்பு உறுப்பு 378 (1)ன் கீழ்கூட்டாட்சிபணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர், உறுப்பினர்கள் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர், உறுப்பினர்களாக ஆனார்கள்.

ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் சட்டப்பூர்வ கடமைகள்

ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் இந்திய அரசமைப்பு உறுப்பு 315இன்படி உருவாக்கப்பட்ட அரசமைப்பு நிறுவனம் ஆகும். தேர்வாணையம் ஒரு தலைவர், 10 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அமைப்பு ஆகும்.

போட்டித்தேர்வுகள், நேர்முகத் தேர்வுகள் மூலம் பணியாளர்கள் நியமனம், பதவி உயர்வு மற்றும் அயல்நாட்டுப்பணிமாறுதல்களுக்கான பொருத்தமான அறிவுரைகள் வழங்குவது, பல்வேறு அரசு பணிகள் நியமனங்கள் குறித்து அரசு கோரும் ஆலோசனைகள் வழங்குவது, நியமன விதிகள் உருவாக்கம், திருத்தம் மேற்கொள்வது, பல்வேறு குடிமைப் பணிகளுக்கான நடத்தை விதிகள் உருவாக்குவது, கூடுதல் சிறப்பு நிலை

ஓய்வூதியம், வழக்குச் செலவுகள் அளித்தல் போன்ற விவகாரங்களில் ஆலோசனை வழங்குவது, விளக்கம் கோரி குடியரசு தலைவர் மற்றும் மாநில அரசுகளின் ஆளுநர்கள் அனுப்பும் விவரங்களுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்குவது, பணி நியமனம் தொடர்பாக அரசு கோரும் அனைத்து விவரங்களையும் வழங்குவது ஆகிய பணிகளை தேர்வாணையங்களுக்கு அரசமைப்பு பொறுப்பளித்துள்ளது.

அரசமைப்பு பொறுப்பளித்துள்ள அனைத்துக் கடமைகளையும் ஆற்ற ஒரு செயலர் தலைமையில் எண்ணற்ற அலுவலர்கள்/ ஊழியர்களைக் கொண்ட ஒரு செயலகம் மூலம் தேர்வாணையங்கள் இயங்குகின்றன. ஆணைய செயலகத்தின் நிர்வாகச் செயல்பாடுகளுடன் ஆணையத் தலைவர், உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆணைய அலுவலர்கள்/ ஊழியர்கள் தொடர்பான அனைத்துப் பணியாளர் விவகாரங்களையும் ஆணைய நிர்வாகப் பிரிவு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

6.3.4 மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்

மத்தியில் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் இருப்பதுபோல் ஒரு மாநிலத்தில் அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையமும் இயங்குகிறது. ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் அமைய வழிவகுத்த அரசமைப்பு உறுப்புகள் (315 முதல் 322 வரை - பகுதி 14-ல்) வழி வகுக்கிறது. அமைப்பு, உறுப்பினர்கள் நியமனம், நீக்கம், அதிகாரம், பணிகள் மற்றும் சுதந்திரத்தன்மை அனைத்தும் அரசமைப்பு மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்களுக்கும் வழங்குகிறது.

அமைப்பு:

ஒரு மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும். ஆணையத்தின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை அந்தந்த அரசுகளே நிர்ணயம் செய்துகொள்ள அரசமைப்பு அனுமதிக்கிறது. ஆனால், அது ஆளுநரின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டது. மேலும், ஆணைய உறுப்பினர்களில் பாதி பேர் மத்திய மாநில அரசுகளின் நிர்வாகத்தில் 10 ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைதவிர உறுப்பினர்கள் தகுதி குறித்து அரசமைப்பு எதுவும் கூறவில்லை. மேலும் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் பணி நிலைகள் குறித்து ஆளுநரே வரையறை செய்துகொள்ள அனுமதி வழங்குகிறது.

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் பதவிக்காலம் ஆறு ஆண்டுகள் அல்லது 62 வயது இதில் எது முந்தியதோ அது ஆகும். ஆனால் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தில் இந்த வயது வரப்பு 65 ஆகும். அதேநேரம் ஆளுநருக்கு முறைப்படி பதவி விலகல் கடிதம் அளிப்பதன் மூலம் பதவி விலக முடியும்.

கீழ்க்காணும் இரண்டு சூழ்நிலைகளில் தேர்வாணைய உறுப்பினர்களில் ஒருவரை தற்காலிக உறுப்பினராக ஆளுநர் நியமனம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறார்:

அ. தலைவர் பதவி காலியாக இருக்கும் போது ஆ. ஏற்கனவே தலைவர் பதவியில் இருப்பவரால் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் அலுவல்களை நிறைவு செய்ய இயலாத சூழ்நிலை உருவாகும்போது. புதிய தலைவர் நியமிக்கப்படும் வரை அல்லது ஏற்கனவே பதவியில் இருக்கும் தலைவர் தனது அலுவல்களை மேற்கொள்ளும் சூழ்நிலை உருவாகும் வரை தற்காலிக தலைவர் தலைவர் அலுவல்களை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவார்.

நீக்கம்

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர், உறுப்பினர்கள்

ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்ட போதும் குடியரசுத்தலைவரால் மட்டுமே ஒருவரை நீக்க முடியும் (ஆளுநரால் அல்ல). ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர், உறுப்பினர்களை நீக்கும் முறையிலேயே மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர், உறுப்பினர்களையும் குடியரசுத்தலைவர் நீக்கலாம். அவை வருமாறு:

அ. நொடித்துப்போதல் அல்லது கடனில் மோசடி

ஆ. தனது அலுவலகப் பணிகளுக்கு வெளியே ஊதியம் பெறும் ஊழியராகப் பணியாற்றும் போது

இ. உடல் நலம் குறைவு காரணமாக ஒருவரால் அலுவலகப் பணிகளை மேற்கொள்ள இயலவில்லை என குடியரசுத்தலைவர் கருதும்போது.

இவைதவிர முறைகேடு குற்றத்தின் கீழும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர்களை குடியரசுத்தலைவர் நீக்க முடியும். இருந்தபோதும் இந்த விவகாரத்தில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்துரை கேட்டும் குடியரசுத்தலைவர் செயல்படலாம். இதனை விசாரித்த உச்ச நீதிமன்றம் நீக்கத்துக்கான காரணத்தை உறுதி செய்தால் அதனடிப்படையிலும் குடியரசுத்தலைவர் நீக்கம் செய்வார். அரசமைப்பு வழங்கியுள்ள உறுப்புகளின் படி உச்ச நீதிமன்றம் இந்த விவகாரத்தில் வழங்கும் ஆலோசனை குடியரசுத்தலைவரின் முடிவைக் கட்டுப்படுத்தும். இருந்தபோதும், உச்ச நீதிமன்ற விசாரணை நடைபெறும் காலத்தில் மாநில ஆளுநர் குடியரசுத்தலைவரின் நீக்கத்தை நிறுத்தி வைத்து பணி இடை நீக்கம் மட்டும் செய்யலாம்.

மேலும், இப்பொறுத்தப்பாட்டில் அரசமைப்பு 'தவறான நடத்தை' எனும் சொல்லாடலைப் பயன்படுத்துகிறது. ஒரு மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர் அல்லது ஏதேனும் உறுப்பினர்கள் தவறான நடத்தையில் ஈடுபடும் குற்றத்தில் ஈடுபடுவார்களானால் என கூறுகிறது. அவர் அ) மத்திய அல்லது மாநில அரசின் ஏதேனும் குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தம், உடன்படிக்கையில்

ஆர்வம் காட்டுபவரானால், ஆ) இத்தகைய ஒப்பந்தம் அல்லது உடன்படிக்கையில் பங்கேற்பதன் மூலம் உறுப்பினர் வருவாய் அல்லாமல் கூடுதல் வருவாய் அல்லது இதர உறுப்பினர்களுடன் இணைந்து ஆதாயம் கிடைக்கும் என்று கூறுகிறது.

சுதந்திரத் தன்மை

ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் போன்ற மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையங்களும் சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதை உறுதி செய்யவும் பாகுபாடான செயல்பாடுகளில் இருந்து பாதுகாக்கவும் அரசமைப்பு உறுப்புகளில் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

அ.) அரசமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள முறைகளில் அல்லது வழிகளில் நடந்துகொண்டால் மட்டுமே மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர்களை குடியரசுத்தலைவர் நீக்க முடியும். இதனால் அவர்கள் பதவிக்காலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆ.) மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் பணி நிலைகள் ஆளுநரால் முடிவு செய்யப்படுகின்றன எனினும் பதவி நியமனத்துக்குப் பின்னர் அவரது சாதகமற்ற நிலைமைக்கு ஏற்ப மாறுதல் செய்ய இயலாது.

இ.) மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களின் ஊதியம், சலுகைகள், ஓய்வூதியம் என அனைத்தும் அரசின் தொகுப்பு நிதியில் இருந்து வழங்கப்பட வேண்டும். இதனால் சட்டமன்றங்களில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதில்லை.

ஈ.) ஒரு மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் (நீக்கப்படும்போது) ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் அல்லது ஏதேனும் ஒரு மாநிலத்தின் தேர்வாணையத்தின் தலைவர் அல்லது உறுப்பினராக நியமனம் பெரும் தகுதியுடையவராகிறார். ஆனால், அரசின் வேறு பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்பட முடியாது.

உ.) மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் தேர்வாணையத்தில் ஒரு முறை பதவி வகித்தபின்னர் மீண்டும் அதே பதவியில் மறு நியமனம் செய்யப்பட முடியாது. அதாவது இரண்டாவது முறை அப்பதவியில் நியமிக்கப்பட முடியாது.

பணிகள்

மத்திய அரசுப் பணியிடங்கள் தொடர்பில் ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மேற்கொள்ளும் பணிகள் போன்றே மாநில அரசுப் பணியிடங்கள் தொடர்பில் அனைத்து பணிகளையும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் வழங்குகிறது. அவை பின்வருமாறு:

அ. மாநில அரசுப் பணியிடங்களுக்கான தேர்வுகள் நடத்துவது

ஆ. பணியாளர் மேலாண்மை தொடர்பாக கீழ்க்காணும் ஆலோசனைகள் வழங்குகிறது

1. குடிமைப் பதவிகள் பணிகள் தொடர்பான அனைத்து பணிகளுக்கான நியமன முறைகள்.

2. குடிமைப் பணிகள் மற்றும் பதவிகளுக்கான நியமனங்கள், பதவி உயர்வுகள், இதர துறைகளுக்கு பணியிட மாறுதல்கள் போன்றவற்றில் கோட்பாடுகள் கடுமையாகப் பின்பற்றப்படுதல்

3. குடிமைப் பணிகள் / பதவிகளுக்குப் பொறுத்தமான நபர்கள் நியமனம். மாறுதலிலும் இதே நிலை. அயல்நாட்டுப் பணிகள் மாறுதல்களிலும் பொறுத்தமான நபர்கள். பதவி உயர்வுக்கான பரிந்துரைகளை தொடர்புடைய துறைகள் தேர்வாணையத்துக்கு அனுப்பி ஒப்புதல் பெற வேண்டும்.

இ.) ஒரு மாநில அரசில் பணியாற்றும் பணியாளர்களின் பணியினைப் பாதிக்கும் வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள்

- ❖ எச்சரிக்கை விடுத்தல்
- ❖ ஊதிய உயர்வு பிடித்தம்
- ❖ பதவி உயர்வு நிறுத்தம்
- ❖ இழப்பை ஈடு செய்தல்
- ❖ கீழ்நிலைப் பணிக்கு இறக்குதல்
- ❖ கட்டாய ஓய்வு
- ❖ பணியில் இருந்து விலக்குதல்
- ❖ பணியில் இருந்து நீக்குதல்

ஈ.) ஒரு குடிமை ஊழியர் தமது கடமைகளில் இருந்து தவறியதற்கு எதிராக எடுக்கப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கைகளை எதிர்கொள்ள அந்த ஊழியர் மேற்கொள்ளும் சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான செலவுகள்

உ.) பணியின் போது ஏற்படும் காயங்கள் காரணமாக ஓய்வூதியம் வழங்கக் கோரும் எவ்விதமான கோரிக்கைகள்; அல்லது தொடர்பில் கோரப்படும் ஏதேனும் தொகை.

ஊ.) பணியாளர் மேலாண்மை தொடர்பான இதர அனைத்து விவகாரங்கள்

இந்த விவகாரங்களில் ஒரு மாநில அரசு தமது மாநில பணியாளர் தேர்வாணையத்துடன் கலந்தாலோசிக்கவில்லை எனில் பாதிக்கப்பட்ட அரசு பணியாளருக்கு நீதிமன்றமும் தீர்வு வழங்க இயலாது என உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அதாவது, தேர்வாணையத்துடன் கலந்தாலோசிப்பது அல்லது தேர்வாணைய ஆலோசனை இல்லாமல் செயல்படுவது ஆகிய தருணங்களில் மாநில அரசின் நடவடிக்கைகளை நீதிமன்றங்களால் ரத்து செய்ய இயலாது என்பது இதன் பொருளாகும். இதனால், மேற்கூறியவை வழிகாட்டுதல்களாகக் கொள்ளப்பட வேண்டுமேயொழிய சட்டப்பூர்வக் கடமையாகக் கொள்ளப்படக் கூடாது.

அரசுப் பணிகள் தொடர்பாக மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்துக்கு ஒதுக்கப்படும் கூடுதல் பொறுப்புகளை மாநிலச் சட்டமன்றங்கள் முடிவு செய்கின்றன. மாநிலச் சட்டமன்றங்கள் மூலம் உள்ளாட்சி பணியாளர்

நியமனம், பெருநிறுவன அமைப்புகள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களுக்கு பணியாளர்கள் நியமனம் செய்வது தொடர்பான கூடுதல் பொறுப்புகளையும் ஒரு மாநில அரசு தமது தேர்வாணையத்துக்கு அளிக்க முடியும். மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றுவதன் மூலம் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் அதிகார வரம்புகள் விரிவாக்கம் செய்யப்படுகிறது.

தமது செயல்பாடுகள் குறித்த ஆண்டறிக்கையை ஆண்டுதோறும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மாநில ஆளுநரிடம் அளிக்கிறது. இந்த அறிக்கையைப் பரிசீலித்து தேர்வாணையத்தின் ஆலோசனைகள் ஏன் ஏற்கப்படவில்லை என்பதற்கான காரண-காரிய விளக்கங்களுடன் கூடிய தமது விளக்கத்துடன் மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் ஆளுநர் முன் வைப்பார்.

வரம்புகள்

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் நிர்வாக வரம்புக்கு வெளியிலும் சில விவகாரங்கள் நிறுத்தப்படுகின்றன. அதாவது இவ் விவகாரங்களில் மாநில அரசு தமது தேர்வாணையத்தின் ஆலோசனைகளைப் பெற வேண்டியதில்லை. அவை வருமாறு

அ.) பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு பதவிகள் நியமனங்கள் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்போது

ஆ.) பதவிகள், நியமனங்கள் ஒதுக்கீட்டில் பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர் கோரிக்கைகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் போது.

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைய வரம்புக்குள் வராத பதவிகள், பணியிடங்கள், இதர விவகாரங்களை ஆளுநர் நீக்குகிறார். மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்துடன் கலந்தாலோசிக்கத் தேவையில்லை எனக் கருதும் அரசு பணியிடங்கள், பதவிகள் தொடர்பாக ஆளுநரே

ஒழுங்குமுறைகளை உருவாக்கிக்கொள்ள அரசமைப்பு அனுமதிக்கிறது. ஆனால், குறைந்தது 14 நாட்களுக்கு முன் மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு அவையின் ஒப்புதல் பெற்றே அறிவிக்கப்பட வேண்டும். இதில் சட்டமன்றம் எந்த திருத்தமும் மேற்கொள்ளலாம்; அல்லது நிராகரிக்கலாம். அதாவது, இறுதி முடிவை சட்டமன்றமே மேற்கொள்ளும்.

பங்களிப்பு

ஒரு மாநில அரசுப் பணியிடங்கள் தகுதி அடிப்படையில் நிரப்பப்படுவதைக் கண்காணிக்கும் அமைப்பாக மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் அமைய வேண்டும் என அரசமைப்பு கருதியது. அரசு பணியிடங்களுக்கான நியமனம், மற்றும் பதவி உயர்வு, ஒழுங்குநடவடிக்கை விவகாரங்களில் ஆலோசனை கோரும்போது ஆலோசனை வழங்குவது ஆகியன தேர்வாணையத்தின் பணிகளாகக் கருதப்பட்டன. பணியிடங்களை வகைமைப்படுத்துதல், ஊதிய விகிதம், பணி நிலைகளை வகுத்தல், பதவி நிலை மேலாண்மை பயிற்சி போன்றவை தேர்வாணையத்தின் பொறுப்பல்ல. இந்த விவகாரங்களை மாநில அரசின் பொது நிர்வாகத் துறை அல்லது பணியாளர் (தனி) துறை மேலாண்மை செய்கிறது. எனவே, மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் என்பது மையப்படுத்தப்பட்ட நியமன முகமை மட்டுமே. மாநிலத்தின் பணியாளர்கள் மேலாண்மை என்பது மாநில அரசின் பணியாளர் (தனி) துறை அல்லது பொது நிர்வாகத் துறையின் பணிகள் ஆகும்.

மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையப் பணிகள் வரம்புக்கு உட்பட்டவை மட்டுமல்லாமல் அவை அளிக்கும் ஆலோசனைகளும் அரசைக் கட்டுப்படுத்தாது. ஆணைய ஆலோசனைகளை ஏற்பதும் நிராகரிப்பதும் திருத்துவதும் அரசின் முடிவு ஆகும். ஆனால், இவ்வாறு நிராகரிப்பது அல்லது திருத்துவதும் ஏன் என்பதற்கு அரசு சட்டமன்றத்தில் விளக்கமளிக்க வேண்டும் என்பது ஆணைய ஆலோசனைகளுக்கு உள்ள ஒர் பாதுகாப்பு அம்சம் ஆகும். மேலும் ஒரு சட்டம் இயற்றுவதன் மூலமும் மாநில அரசுப்

பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் ஆலோசனை செயல்பாடுகளுக்கான விதிகளை உருவாக்க முடியும்.

1964இல் மாநில கண்காணிப்பு ஆணையம் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் பங்களிப்பு பாதிப்புக்குள்ளானது. ஏனெனில் ஒரு குடிமைப் பணியாளருக்கு எதிராக ஒழுங்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதில் இரண்டு அமைப்புகளும் ஆலோசிக்கப்படுகின்றன. அப்போது இரண்டு அமைப்புகளும் முரண்பாடான முடிவை

மேற்கொள்ளும்போது பிரச்சனை எழுகிறது. இருந்தபோதும் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைம் ஒரு சுயாட்சியான அமைப்பு என்பதால் அதன் முடிவுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

இறுதியாக, நீதித்துறையில், மாவட்ட நீதிபதிகள் அல்லாத பிற நீதித்துறை பணியிடங்களுக்கான நியமன விதிமுறைகளை வகுக்க மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் ஆலோசிக்கப்பட்டது. இந்த விவகாரத்தில் மாநில உயர் நீதிமன்றமும் ஆலோசிக்கப்பட்டது.

6.3.5 பணியாளர் தேர்வு ஆணையம்

பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் பணிகள்

1. அ) மத்திய அரசின் கீழுள்ள பல்வேறு அமைச்சகங்கள், துறைகள் மற்றும் அவற்றோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள அலுவலகங்கள், கீழ்நிலை கிளைகளுக்கான பதவிகளில் அதிகபட்சம் ₹ 10,500 அல்லது அதற்குக்கீழுள்ள குரூப் 'பி' பிரிவு பணியிடங்களுக்கான நியமனங்கள், ஆ.) மேற்கூறிய பல்வேறு அமைச்சகங்கள், துறைகள் மற்றும் அவற்றோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள அலுவலகங்கள், கீழ்நிலை கிளைகளுக்கான பதவிகளில் பணியாளர் தேர்வாணைய (ஸ்டாப் செலக்சன் கமிஷன்) வரம்பிலிருந்து விலக்கப்பட்ட பதவிகள் நீங்கலாக தொழில்நுட்பம் சாராத குரூப் 'சி' பிரிவு பணியிடங்களுக்கான நியமனங்கள் மேற்கொள்ளுதல்.

2. தனது வரம்புக்குட்பட்ட பதவிகள்/ பணியிடங்கள் நியமனங்களுக்கான தேர்வுகள், நேர்காணல்கள் மேற்கொள்ளல் வேண்டும். இத்தேர்வுகள் கூடுமானவரை நாட்டில் பல இடங்களில் நடத்தப்பட வேண்டும். அதேபோல, நியமனங்களும் தொடர்புடைய தேர்ச்சிபெற்ற நபர்களின் சொந்த மாநிலம்/ பகுதிகளுக்கு அருகமைந்த பணியிடங்களில் அமர்த்தப்படுதல் வேண்டும்.

3. கீழ்க்காணும் பணியிடங்களுக்கான நியமனம் திறந்த நிலை போட்டித் தேர்வுகள் மூலம் நியமிக்கப்படுகிறது.

- i. கீழ்நிலை பிரிவு எழுத்தர் (எல். டி. சி. லோயர் டிவிசன் கிளார்க்)
- ii. கிரேட் சி மற்றும் டி சுருக்கெழுத்தர் பணியிடங்கள்
- iii. உதவியாளர்கள்
- iv. ஆய்வாளர்கள்
- v. துணை ஆய்வாளர்கள்
- vi. பிரிவு கணக்காளர்கள், தணிக்கையாளர்கள், கணக்காளர்கள்
- vii. துணை நிலை பொறியாளர் (சிவில், மின்னியல்)
- viii. புள்ளியியல் ஆய்வாளர் (ஸ்டேட்டிஸ்டிக்கல் இன்வெஸ்டிகேட்டர்)
- ix. வரி உதவியாளர்
- x. பிரிவு அலுவலர் (வணிக தணிக்கை)
- xi. பிரிவு அலுவலர் (தணிக்கை)

4. பதவி உயர்வுக்கான துறை சார் தேர்வுகளையும் ஆணையம் மேற்கொள்கிறது

- (i) மத்திய அமைச்சரவை செயலக குரூப் டி பிரிவு பணிகள்
- (ii) குரூப் 'சி' சுருக்கெழுத்தர்கள்

5. ₹9,300 முதல் 34,800 வரை ஊதிய அலகு கொண்ட ₹42,000வரை கிரேட் ஊதியம் பெறும் அனைத்து குரூப் 'பி' பணியிடங்களுக்கும் பல்வேறு மத்திய அமைச்சகங்கள் / துறைகள் மற்றும் அவற்றுடன் இணைந்த கிளை அலுவலகங்களுக்கான குரூப் 'சி' பிரிவு தொழில்நுட்பம் சாராத பணியிடங்கள் நியமனங்களுக்கான திட்டங்களையும் உருவாக்குகிறது.

6. ₹10, 500 அதிகப்பட்ச ஊதிய அலகு கொண்ட குரூப் 'பி' பணியிடங்களுக்கும் அமைச்சகங்கள் / துறைகள் வாரியான தொழில்நுட்பம் சாராத குரூப் 'சி' பணியிடங்களுக்கும் அவ்வப்போது தேர்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன.

7. அவ்வப்போது மத்திய அரசால் பணிக்கப்படும் இதர பணிகளையும் ஆணையம் மேற்கொள்கிறது.

6.4 தேர்தல் ஆணையம்

நாட்டில் நியாயமான, நேர்மையான தேர்தல் நடைபெறுவதை உறுதிப்படுத்திட அரசமைப்பால் நேரடியாக உருவாக்கப்பட்ட நிரந்தரமான, சுயாட்சியான அமைப்பு தேர்தல்

ஆணையம். அரசமைப்பு உறுப்பு 324, நாடாளுமன்ற இரு அவைகள், மாநிலச் சட்டமன்றங்கள், குடியரசுத்தலைவர், துணைக் குடியரசுத்தலைவர் தேர்தல்களைக் கண்காணித்தல், வழிகாட்டுதல், கட்டுப்படுத்துதல் ஆகிய அதிகாரங்களை தேர்தல் ஆணையத்துக்கு முழுமையாக வழங்குகிறது. இவ்வாறு, இந்திய தேர்தல் ஆணையம் மத்திய - மாநில அரசுகள் இரண்டுக்குமான பொது அமைப்பாக இயங்குகிறது.

மாநிலங்களில் உள்ளாட்சி அமைப்புகளான பஞ்சாயத்துகள், நகராட்சிகளுக்கான தேர்தல்களை இந்திய

தேர்தல் ஆணையம் நடத்துவதில்லை என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. இதையொட்டி மாநிலத் தேர்தல் ஆணையங்கள் அமைத்துக்கொள்ள அரசமைப்பு வழி வகுத்துள்ளது.

6.5 இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் அலுவலகம்

இந்திய அரசமைப்பு உறுப்பு 148, ஒரு சுயாட்சி அதிகாரம் கொண்ட இந்திய தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் அலுவலகம் (சி.ஏ.ஜி) அமைக்க வழிவகை வழங்கியுள்ளது. தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளரே இந்திய கணக்குத் மற்றும் தணிக்கைத் துறையின் தலைவர் ஆவார். அவரே அரசுக் கருவூலத்தின் பாதுகாவலர் எனலாம். மத்திய, மாநில அரசுகள் அனைத்தின் கீழ் இயங்கும் மொத்த நிதி அமைப்பினையும் கட்டுப்படுத்துகிறார்.

நிதி நிர்வாகம் தொடர்பில் இந்திய அரசமைப்பு வகுத்தளித்துள்ள விதிகள், இதனை அமலாக்கம் செய்ய நாடாளுமன்றம் இயற்றியுள்ள சட்டங்கள் ஆகியனவற்றின் படி கண்காணிப்பது இவர் கடமையாகும். இதனால் தான் அரசமைப்புப்படி "முக முக்கியத்துவம் கொண்ட அலுவலர் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர்" என டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கர் கூறினார். இந்திய அரசின் மக்களாட்சி அமைப்பின் அரண்களில் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளரும் ஒருவர். இதர அரண்கள்: உச்ச நீதிமன்றம். தேர்தல் ஆணையம், ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் ஆகும்.

6.6 நிதி நிர்வாகம்

நிதி நிர்வாகத்தின் நோக்கங்கள்:

வளர்ந்த நாடுகளின் கட்டுப்படுத்த இயலாத சந்தை வளர்ச்சி நிதி நிர்வாகத்துக்கான வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இச்சந்தைகள் நிதி பற்றாக்குறைகள், பெரும் கடன்சுமை, மூலதன நிதி பற்றாக்குறை இவையே இதன் பண்புகளாகும். அதேநேரம், நிலைத்த பொருளாதாரம், வளர்ச்சி, சுய - சார்பு,

வருவாய் - செல்வப் பகிர்வு வீதத்தில் சமநிலை அனைத்துப் பகுதிகளில் வளர்ச்சி போன்றவற்றை இலக்காககொண்டு நிதி கொள்கைகள், நிர்வாகம் ஆகிய துறைகளில் ஊக்கங்களை ஏற்படுத்தும் முனைப்பில் வளரும் நாடுகள் உள்ளன. அரசு விவகாரங்கள் மேலாண்மையில் அரசியல் கொள்கைகள், பொருளாதார வல்லமை முக்கியம் என்ற போதிலும் நிதி நிர்வாகமும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பங்கினைக் கொண்டுள்ளது.

அவை பின்வருமாறு:

1. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் நிதி மேலாண்மை
2. திட்டங்கள், நிர்ல்கள் அமலாக்கம்
3. பொது நலன் மற்றும் சமூக பணிகளுக்கான வழிகள்
4. வளர்ச்சி, வேலை வாய்ப்பு, விலைவாசி கட்டுப்பாடு
5. மூலதன உருவாக்கம்
6. தேசிய நிதியை படைப்பாக்கத்துடன் முதலீடு செய்தல்
7. நாடாளுமன்ற செயல்முறைகளை சீராக்குதல்
8. சமத்துவமும் சம பங்கும்

நிதி நிர்வாகக் கோட்பாடுகள்:

நிதி நிர்வாகத்தில் முக்கியக் கோட்பாடுகளாகக் கீழ்க்கண்டவற்றைப் பட்டியலிடலாம்.

1. பொது நலன், மக்கள் தேர்வு, மக்கள் கொள்கை ஆகியனவற்றை முதன்மையாகக் கொண்ட கொள்கை
2. அரசியல் வழிகாட்டுதல் மற்றும் கட்டுப்பாட்டுக் கோட்பாடு
3. தொடர்புக் கோட்பாடு
4. நிறுவனத்தினையும் மேலாண்மையையும் ஒருங்கிணைக்கும் கோட்பாடு
5. நீடித்த தன்மை, சமநிலை கோட்பாடு
6. எளிமை, நெகிழ்வுத்தன்மை கோட்பாடு
7. நடத்தை, ஒழுக்கம், சீர்மை கோட்பாடு
8. மக்கள் நம்பிக்கை, கடமைப்பாடு கோட்பாடு

இந்திய நிதி நிர்வாக வரலாற்றின் நான்கு முக்கியக் கால கட்டங்கள்:

காலகட்டம் 1 (1765 – 1858) – அமைப்பு

உருவாக்கம் மற்றும் ஸ்திரிப்படுத்துதல்

காலகட்டம் 2 (1860– 1919) – முறைமைகள்,
செயல்பாடுகள் மேம்பாடு

காலகட்டம் 3 (1919 – 1947) – மக்களாட்சிப்
படுத்துதல், அதிகாரப்பரவலாக்கல்

காலகட்டம் 4 (1950 முதல் இன்றுவரை)
– மக்கள்மயப்படுத்துதல்

புதிய வளரும் போக்குகள் – இந்திய நிதி நிர்வாகம்:

1. நிதிப்பற்றாக்குறையை ஒழுங்குபடுத்துதல், கட்டுப்படுத்துதல்.
2. வளர்ச்சிசாரா செலவினங்களைக் குறைத்தல்.
3. பற்றாக்குறை இல்லா (ஜீரோ பேஸ்) நிதிநிலை கண்ணோட்டம் உருவாதல்.
4. பொதுத் துறை மீதான அழுத்தம் குறைத்தல்.
5. மக்கள் நலன்கள், பணிகளில் அதிகாரவர்க்க மனோநிலை நீக்கம்.
6. நிதி மேலாண்மை திட்டங்களில் மைய நீக்க பொறுப்புணர்வில் கவனப்படுத்துதல்.
7. தாராளமயம், கட்டுப்பாடுகளை அகற்றுதல்.

6.6.1 நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கலும் அமலாக்கமும்

நிதிநிலை அறிக்கை சுற்று:

ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையின் செயலாக்கம் அதற்கான சட்டம் இயற்றும் நடைமுறைகளைக் கணக்கில் கொள்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கை நாடாளுமன்ற ஒப்புதல் பெறுவது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

காலச்சுற்று கீழ்க்காணும் கட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது:

- ❖ தயாரிப்பு மற்றும் தாக்கல்
- ❖ ஒப்புதல்
- ❖ நிர்வாகம், தணிக்கை

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் பல சுற்றுகள் நடைபெறலாம். மீறப்படலாம். பல சுற்றுப்பிரிவுகள் வெவ்வேறு காலகட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன.

நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல்:

நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கும் செயல்முறைகள், நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் காலத்திலிருந்து ஆறு மாதங்கள் முன்பாக, பொதுவாக செப்டம்பர்/அக்டோபர் மாதங்களில், நிதி அமைச்சகத்திடமிருந்து சுற்றறிக்கை பெறப்பட்டதும் தொடங்குகிறது. அந்த சுற்றறிக்கை நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம்பெறும் திட்டம் சார் அம்சங்கள், திட்டம் சாரா அம்சங்கள், வழிகாட்டுதல்கள் என ஒவ்வொன்று குறித்தும் இறுதி மதிப்பீடுகள் சமர்ப்பிக்க தொடர்புடைய துறைகளுக்கு ஒரு கால அளவை நிர்ணயம் செய்து அறிவிக்கும். பொதுவான விதி என்னவென்றால் யார் நிதியை செலவளிக்கப்போகிறார்களோ அவர்களே நிதிநிலை மதிப்பீடுகளையும் உருவாக்க வேண்டும் என்பது ஆகும். நிதி அறிக்கை முன்மொழிவுகள் கீழ்க்காணும் தகவல்களைக் கொண்டிருக்கும்.

1. கணக்குகள் வகைமைப்படுத்துதல்
2. நடப்பு ஆண்டின் நிதிநிலை மதிப்பீடுகள்
3. நடப்பு ஆண்டின் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடுகள்
4. கடந்த ஆண்டின் அசல் செலவினங்கள்
- 5 அடுத்த நிதி ஆண்டுக்கான முன்மொழிவுகள் மதிப்பீடுகள்

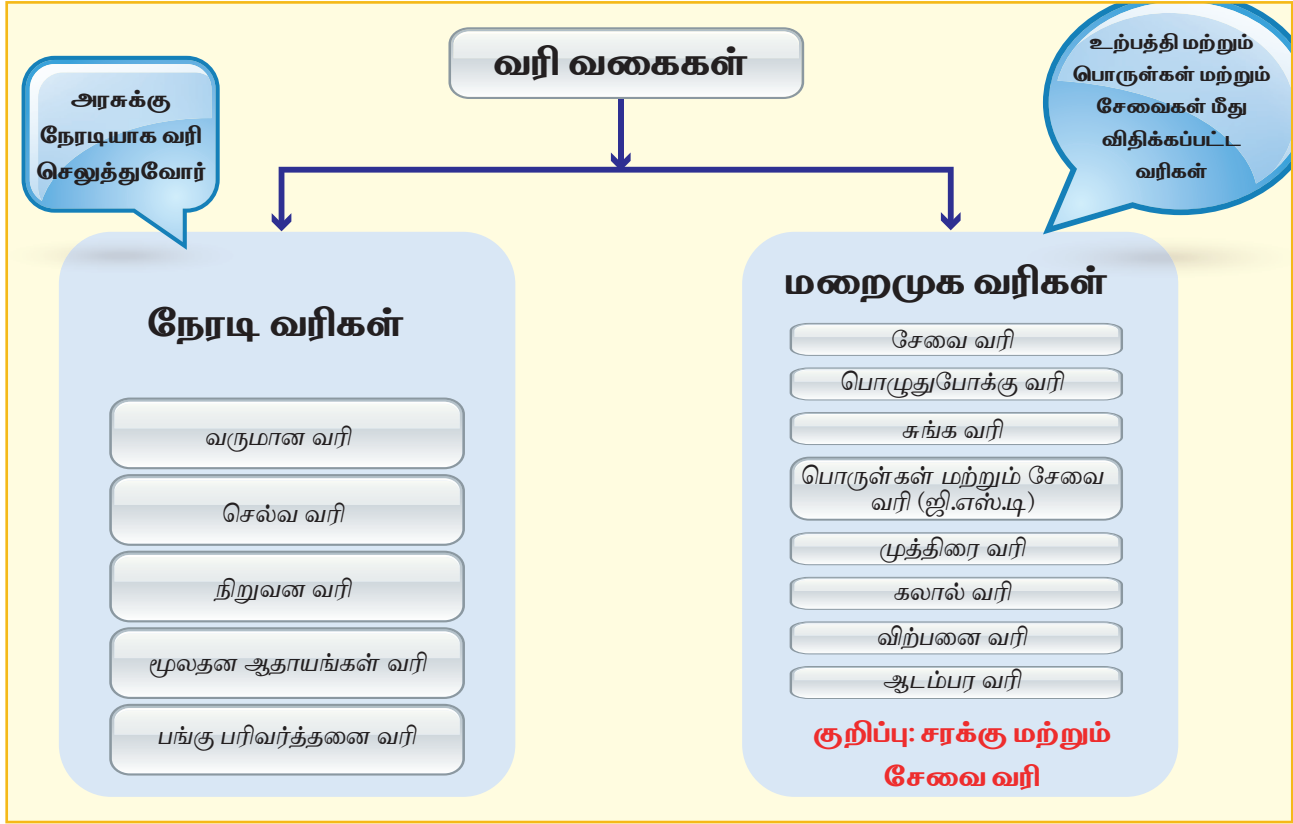
நிதி ஆண்டு

1860 இல் முதல் நவீன நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டபோது நிதி ஆண்டு என்பது மே 1 முதல் ஏப்ரல் 30 வரை என்பதாக இருந்தது. இது 1866-இல் இங்கிலாந்து அரசின் நடைமுறையை ஒட்டி ஏப்ரல் 1 முதல் மார்ச் 31 வரை என மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது.

செயல்முறை

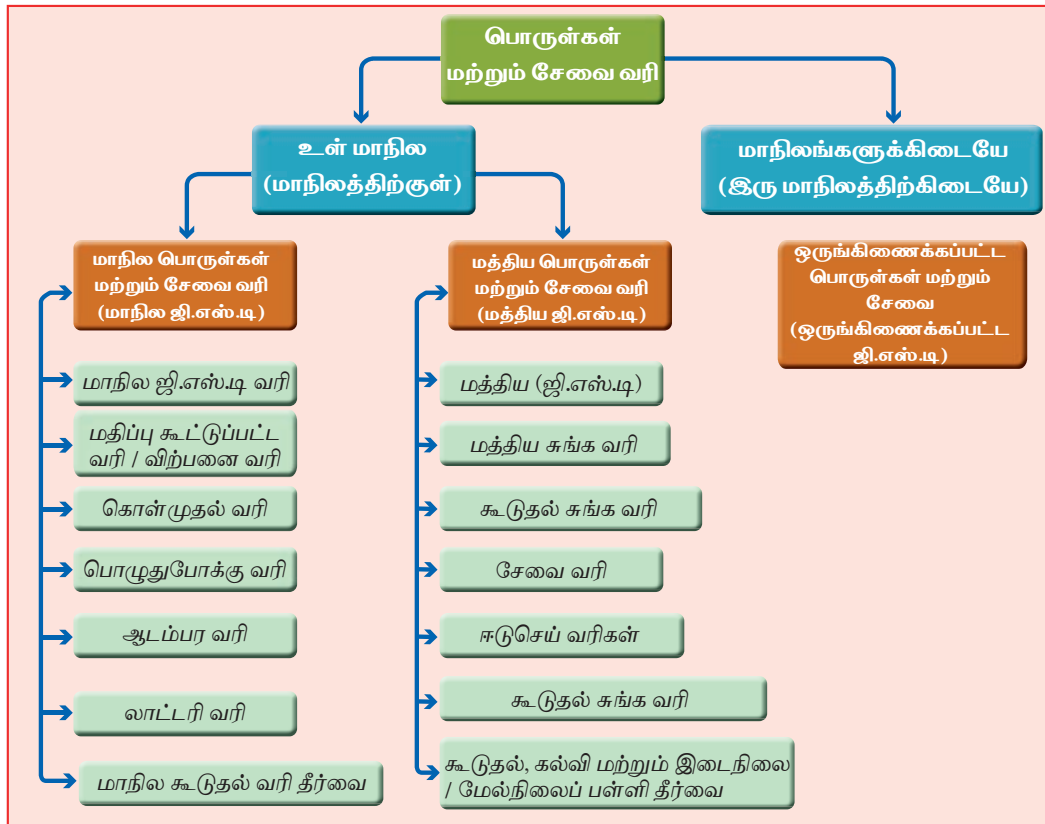
தமிழ்நாட்டின் சமூக வளர்ச்சி மற்றும் குறியீடுகளை மதிப்பீடு செய்யவும்.

6.6.2 இந்தியாவின் வரிவகைகள்

சமையல் எரிவாயு, பெட்ரோல், டீசல், வான் எரிபொருள், இயற்கை எரிவாயு, மது ஆகியவை தவிர ஏனைய பொருள்கள் அனைத்தும் மதிப்பு கூட்டு வரியில் அடங்கும்.

பொருள்கள் விநியோகம் அல்லது சேவைகள் வழங்குதல் (பொருள்கள் மற்றும் சேவை வரி - G.S.T)

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **குடிமைப்பணி:** சட்டமன்றம், நீதித்துறை, இராணுவம் இம்மூன்றும் அல்லாத அரசு பணிகள் குடிமைப் பணிகள் ஆகும். இப்பணிகளுக்கான நியமனங்கள் பொதுவாக போட்டி தேர்வின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. வேலைகளும் மற்றும் பணி செய்வோரையும் அரசாங்கத்தின் மூலம் பணி அமர்த்தப்பட அனைத்து பணியாளர்கள் அரசின் குடிமைக் கிளைகள் மூலம் பணியமர்த்தப்படுகின்றன.
- ❖ **பணி நியமனம்:** இது தேர்ந்தெடுக்கப்படாத அரசுப் பணி ஆகும். பல்வேறு விதமான நிர்வாகப் பதிவுகளின் கீழ் பல்வேறு விதமான நியமனங்கள் நடைபெறுகின்றன. போட்டியில்லா நியமனங்கள் அரசாங்கத்தின் மூலம் பெறப்படுகிறது. இது குடிமைப் பணி பதிவேடுகளில் இடம் பெறாது.
- ❖ **குடிமைப் பணி மறுசீரமைப்பு:** குடிமைப் பணி திறனை மேம்படுத்தவும், ஆள்சேர்ப்பு மற்றும் பதவி உயர்வு, சம்பளம், பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை, பணியாளரின் செயல்திறன் மதிப்பீடு போன்றவற்றில் உள்ள சிக்கல்களை களைந்து சீர்செய்வது. இதன் உண்மையான பயன்பாடு பொருளாதாரத்திலிருந்தும், அரசியல் பொருளாதாரத்திலிருந்தும் பெறுகின்றது.
- ❖ **நேர்மைத் தன்மை:** பொது நிர்வாகத்தில் நேர்மைத் தன்மை என்பது ஒருவர் தன் கடமையை நிறைவேற்றுவதில் இருக்கும் நம்பகத்தன்மையை குறிக்கும். ஊழலுக்கும், அதிகார பாகுபாடுகளுக்கும் எதிரான கருத்தியல் போக்கைக் கொண்டது. இது பொறுப்புணர்வும், வெளிப்படை தன்மையையும் உள்ளடக்கியது ஆகும். மேலும் நேர்மைத் தன்மை என்பது தவறிழைக்க இயலாத, ஒரு சிதைவுறா நிலையாகும். நம்பிக்கை, நாணயத்தின் மறு பெயர்தான் நேர்மைத் தன்மை ஆகும்.

- ❖ **பொது நிர்வாகம்:** பொது நிர்வாகத்தின் உட்கருத்தானது அரசாங்க கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் அமைப்பது மேலும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் நடத்தை மூலம் தங்கள் கடமைகளுக்குப் பொறுப்பேற்கச் செய்வது.
- ❖ **வெளிப்படைத் தன்மை:** மக்களுக்கு தேவையான தகவல்களை தடையில்லாமலும், சரியான நேரத்தில் உண்மையான தகவல்களையும், பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் செயல் தகவல்களையும், பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் செயல்திறனையும், அதில் எடுக்கப்பட்ட முக்கிய முடிவுகளையும் ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் கொடுப்பதே வெளிப்படைத் தன்மை ஆகும்.
- ❖ **மக்கள் நல அரசு:** அரசியல் அமைப்பு என்பது மக்கள் நலவாழ்வில் அரசு காட்டும் அக்கறையிலிருந்து கட்டமைக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச தரமான வாழ்க்கையை வாழ வழி செய்ய வேண்டும். அதாவது தரமான இலவச கல்வி, சீரான சுகாதார வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள், ஊனம், நோய், வருமானத்திற்கான ஊக்கத் தொகை, வேலையின்மை ஆகியனவற்றுக்கு எதிரான காப்பீடு, வருவாயை ஈடுகட்டும் குடும்ப சலுகைகள், முதியோர் ஓய்வூதியம் ஆகியனவற்றை இடையூறு இல்லாமல் வழங்க வேண்டும்.
- ❖ **அதிகார பரவலாக்கம்:** அதிகாரம், செயல்பாடுகள், வள ஆதாரங்கள் இவையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து உள்ளூர் பஞ்சாயத்து வரை இடமாற்றம் செய்தலே ஆகும். நடைமுறையில் பரவலாக்கம் என்பது ஒருவிதமான சமநிலையை மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் பஞ்சாயத்துக்கு இடையே ஏற்படுத்துவதே ஆகும்.
- ❖ **மின்-மக்களாட்சி:** மின்-மக்களாட்சி என்பது செயல் முறைகளை பரவலாக்கம் செய்யும் வகையில் இணையம் போன்ற மின்னணு தொடர்பு தொழில்நுட்பங்களைப்

பயன்படுத்துவது ஆகும். தேர்தல் மற்றும் பங்கேற்பு அமைப்புகள் உள்ளடக்கியது. ஒப்பீடு அளவில், புதிய அரசியல் வளர்ச்சி ஆகும். அரசு, குடிமைக் குழுக்கள், சமுதாயங்கள் இடையே விவாதங்களை உருவாக்க வல்லவை.

❖ **மின் ஆளுகை:** தகவல்கள், தொலைதொடர்பு மற்றும் தொழில்நுட்பக் கருவிகளை பயன்படுத்தி அரசாங்கம், மக்கள் மற்றும் அலுவல்கள் இவற்றிற்கிடையே எளிமையான உருவாக்க தொடர்புகளை செய்வது ஆகும். அரசு

செயல்பாடுகளுக்கு இடையே மக்களாட்சிப்படுத்தப்பட்ட ஆளுகையை எளிமைப்படுத்தி, மேம்படுத்துவது ஆகும்.

❖ **நல்லாட்சி:** நல்லாட்சிக்கு இன்றியமையாததாக இருப்பது சிறந்த வலுவான மேலாண்மை (திறன், செயல்திறன், பொருளாதாரம்) பொறுப்புணர்வு, தகவல் மற்றும் பரிமாற்றம், வெளிப்படைத்தன்மை, வளர்ச்சிக்கான சட்டபூர்வமான கட்டமைப்பு (நீதித்துறை, மனித உரிமைகள், சுதந்திரம்).

மதிப்பிடுதல்

I. சரியான பதிலை தேர்ந்தெடுக்கவும்

1. அனைத்து இந்தியப் பணிகளின் உறுப்பினர்களை யார் நியமனம் செய்வார்?

- அ) குடியரசுத்தலைவர்
- ஆ) மத்திய உள்துறை அமைச்சர்
- இ) ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையக் குழுத் தலைவர்
- ஈ) இந்தியாவின் அட்டார்னி ஜெனரல்

2. மத்தியில் குடிமைப் பணியிடங்கள் நியமனங்களுக்குப் பொறுப்பான ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையக் குழு என்பது

- அ) குடியரசுத்தலைவரின் அவசர சட்டத்தின் மூலம் 1950-இல் உருவாக்கப்பட்டது
- ஆ) நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்று தீர்மானத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது
- இ) அரசமைப்பால் அனுமதிக்கப்பட்டது
- ஈ) இந்திய சுதந்திர சட்டம் 1947-இன் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது

3. ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையக் குழுவின் உருவாக்கம்.

- அ) அரசமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது
- ஆ) நாடாளுமன்றத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டது
- இ) குடியரசுத்தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டது
- ஈ) உள்துறை அமைச்சகத்தால் முடிவு செய்யப்பட்டது

4. ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையக் குழுவின் முக்கிய செயல்பாடு என்ன?

- அ) அனைத்து இந்திய மற்றும் மத்திய குடிமைப் பணிகளுக்கான தேர்வுகள் மூலம் நியமனம் செய்தல்
- ஆ) கடமையை நிறைவேற்றும் போது ஏற்படும் செலவுகளை ஏற்பதற்கான குடியரசுத் தலைவரிடம் அறிவுறுத்தல்
- இ) குடிமைப் பணியாளர்களுக்கு எதிரான குடியரசுத்தலைவர் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்தல்
- ஈ) இவை அனைத்தும்

694 X W X

5. ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் உறுப்பினர்களின் பணிக்காலம் முடியும் முன்னே அவர்களை பணிநீக்கம் செய்வது?
- அ) பிரதமர்
ஆ) மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர்
இ) உச்ச நீதிமன்ற பரிந்துரையின் படி குடியரசுத்தலைவர்
ஈ) நாடாளுமன்றத்தின் பரிந்துரையின் படி குடியரசுத்தலைவர்
6. கீழ் கண்டதில் எது அனைத்து இந்தியப் பணி அல்ல?
- அ) இந்தியக் காவல் பணி
ஆ) இந்திய ஆட்சிப் பணி
இ) இந்திய வெளியுறவுப் பணி
ஈ) இந்திய பொருளாதார பணி
7. கீழ் கண்டதில் எது ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் சட்டபூர்வமான பணி அல்ல?
- அ) குடிமைப் பணியின் நியமனம், பதவியை ஏற்று, கட்டுப்பாடு ஆகியன தொடர்பாக அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குதல்
ஆ) குடிமைப் பணியாளர்களின் நலன்கள், உரிமைகள் பேணுதல்.
இ) குடிமைப் பணியாளர்களின் குறைகளை கேட்டு தீர்த்து வைத்தல்
ஈ) மாநிலத் தேர்வாணையச் செயல்களைக் கண்காணித்தல்.
8. புதிய அனைத்து இந்தியப் பணியை எவ்வாறு உருவாக்கலாம்?
- அ) அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்டத்தின் மூலம்
ஆ) ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்துடன் ஆலோசித்து
இ) நாடாளுமன்றத்தின் மூலம்
ஈ) மத்திய அமைச்சரவையின் பரிந்துரை பேரில் குடியரசுத்தலைவர்
9. யாருடைய விசாரணையின் அடிப்படையில் மாநில அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையக் குழு உறுப்பினர் பதவி நீக்கம் செயல்படலாம்?
- அ) குடியரசுத்தலைவரால் நியமிக்கப்படும் குழு மூலம்
ஆ) உச்ச நீதிமன்றம்
இ) உயர் நீதிமன்றம்
ஈ) மாநில ஆளுநர் மூலம்
10. இந்திய தற்காலிக நிதியிலிருந்து ஏற்கப்படும் செலவுகள்
- அ) இதர நிதிநிலை அறிக்கையிலிருந்து வரும் சேமிப்புகளை மாற்றுவதன் மூலம்
ஆ) நாடாளுமன்றத்தால் வழங்கப்படும் கூடுதல் மற்றும் துணை நிதிகளை மாற்றுவதன்மூலம்
இ) நிதி முழுவதும் தீரும்வரை மாற்றியமைக்கப்படாது
ஈ) பல மாநிலங்களில் இருந்து வரும் பங்களிப்புகளை ஈடுசெய்வதன் மூலம்
11. கீழ்க்கண்டவற்றில் எந்த சட்ட முன்வரைவு நாடாளுமன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையோடு சேர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது?
- அ) தற்காலிக சட்ட முன்வரைவு மற்றும் ஒதுக்கீட்டு சட்ட முன்வரைவு
ஆ) நிதி சட்ட முன்வரைவு
இ) நிதி சட்ட முன்வரைவு மற்றும் ஒதுக்கீட்டு சட்ட முன்வரைவு
ஈ) நேரடி சட்ட முன்வரைவு வரி மற்றும் மறைமுக வரி சட்ட முன்வரைவு
12. அரசமைப்பில் மத்திய அரசு பல வரிகளை விதித்து, வசூல் செய்து அதை மாநிலங்களோடு பகிர்ந்தளிக்கிறது. இதில் எந்த அரசமைப்பு அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு வரிகளை பகிர்வதற்கு முடிவெடுக்கிறது?
- அ) மத்திய நிதி அமைச்சர்
ஆ) நிதி ஆணையம்
இ) திட்டக்குழு
ஈ) மத்திய அமைச்சரவை குடியரசுத்தலைவரோடு கலந்து ஆலோசித்தல்

13. நாடாளுமன்றம் பல்வேறு வழிகளில் நிதியை கட்டுப்படுத்துகிறது அவற்றில் கீழ் காணும் பட்டியலில் எது தவறு?
- அ) மத்திய நிதிநிலை அறிக்கை தயாரித்து தாக்கல் செய்தல்
ஆ) தீர்வைகள், வரி விதித்து வசூலிக்கிறது
இ) இந்திய பொது நிதியில் இருந்து செலவு செய்ய அனுமதிக்கிறது
14. இரண்டு அல்லது அதற்கு அதிகமான எண்ணிக்கையிலான மாநிலங்களின் கூட்டுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்
- அ) எந்த சூழ்நிலையிலும் அமைவதற்கு வாய்ப்பில்லை
ஆ) நாடாளுமன்றமே அமைக்க முடியும்
இ) தொடர்புடைய மாநிலச் சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதல் பெற்று நாடாளுமன்றம் மூலம் அமைத்திட முடியும்
ஈ) தொடர்புடைய மாநிலங்களின் அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத் தலைவர் பரிந்துரையின் பேரில் குடியரசுத்தலைவரால் அமைக்க முடியும்
15. ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் முந்தைய அமைப்பான அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் அமைக்கப்பட்ட ஆண்டு?
- அ) 1926 ஆ) 1930 இ) 1947 ஈ) 1950
16. நாடாளுமன்றம் பொதுவாக மூன்று கூட்டத்தொடர்களை கொண்டது, கீழ்வருபவற்றுள் தவறாக பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது எது?
- அ) நிதிநிலை அறிக்கைக் கூட்டத்தொடர் ஆ) பருவக்காலக் கூட்டத்தொடர்
இ) இளவேனிற்காலம் கூட்டத்தொடர் ஈ) மழைக்காலக் கூட்டத்தொடர்
17. மக்களவை மாநிலங்களவையை விட உயர்ந்தது ஏனெனில்,
- அ) மக்களவை நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு
ஆ) அமைச்சரவை குழு மக்களவைக்கு கட்டுப்பட்டது
இ) மக்களவை நிதிநிலை அறிக்கையை கட்டுப்படுத்துகின்றது.
ஈ) இவை அனைத்தும்.
18. இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கு கூட்டுத் தேர்வாணையம் என்பது
- அ) எந்த நிலையிலும் தோற்றுவிக்க முடியாது
ஆ) நாடாளுமன்றம் தன்னிச்சையாக தோற்றுவிக்க முடியும்
இ) சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்றங்கள் கூட்டுத் தேர்வாணையம் உருவாக்க தீர்மானம் இயற்றிய பின் நாடாளுமன்றத்தால் உருவாக்க முடியும்
ஈ) சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத் தேர்வாணையங்களின் தலைவர்களின் பரிந்துரையின் பெயரில் குடியரசுத்தலைவர் உருவாக்கலாம்.

II. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு குறுகிய விடையளிக்கவும்

1. பொது நிர்வாகம் வரையறுக்கவும்.
2. வெளியுறவு அமைச்சகம் வரையறுக்கவும்.
3. பணியாளர் நிர்வாகம் என்றால் என்ன?
4. இந்திய ஆட்சிப் பணி சிறு குறிப்பு வரைக?

5. ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் (UPSC) வரையறுக்கவும்.
6. பணியாளர்த் தேர்வாணையம் என்றால் என்ன?
7. நிதி நிர்வாகம் சிறு குறிப்பு வரைக?

III. குறுகிய விடையளிக்கவும்

1. சுயாட்சியான ஒழுங்குமுறை ஆணையம் விளக்குக.
2. பொருள்கள் மற்றும் சேவை வரி(GST) என்றால் என்ன?
3. முறை சாரா தகவல் தொடர்பு என்றால் என்ன?
4. அகில இந்திய பணிக்கு பணியமர்த்தும் இரண்டு முறைகள் குறித்து எழுதுக.

IV. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விரிவான விடையளிக்கவும்

1. நிர்வாகத்தில் வெளிப்படைத் தன்மையின் முக்கியத்துவம் குறித்து விவரி?
2. பணியாளர் தேர்வாணையத்தின் பணிகள் குறித்து விவரி?
3. நிதி நிர்வாகத்தின் குறிக்கோள்களை விவரி?
4. மாநில பணியாளர் தேர்வாணையம் குறித்து கட்டுரை வரைக?

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Ramesh K Arora, Rajini Goel,- Indian Public Administration Wishwa Prakashan Publications, January 2010.
- ❖ Laxmikanth M, Public Administration, TATA McGRAWHILL'S Publications, 2011.
- ❖ Shriram Maheshwari ,Indian Administration: An Historical Account, Published by Jawahar (1994).

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ <https://upsc.gov.in/>
- ❖ <https://cabsec.gov.in/>
- ❖ <https://www.pmindia.gov.in/en/prime-ministers-office/>

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ விடுதலைக்கு முன்பிலிருந்து விடுதலைக்கு பின்வரை இந்தியாவின் சுதேச அரசுகளின் தோற்றம் மற்றும் மறைவு பற்றி கூறுதல்.
- ❖ நிர்வாகம் மற்றும் அரசியல் பகுதிகளை ஒன்றுபடுத்துவதில் சுதேச அரசுகள் இந்தியாவோடு இணைவதன் முக்கியத்துவம் குறித்து அறிதல்.
- ❖ மொழிவாரி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புக் குறித்த இந்திய அரசின் தயக்கம், குடிமக்களின் அழுத்தம் இவற்றிற்கான காரணங்களை ஒப்பிட்டு அறிதல்.
- ❖ மொழிவாரி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு செய்யப்பெற்றதால் சுதேச அரசுகள் இணைக்கப்பட்டு இந்தியாவில் ஏற்பட்ட சிறந்த பயன்களை விவாதித்தல்.
- ❖ மாநிலங்களை மறுசீரமைப்பு செய்யும் நோக்கில் அரசு நியமித்த ஆணையங்கள், இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் குறித்து பகுப்பாய்வு செய்தல்.
- ❖ ஒரு நாட்டைக் கட்டமைப்பதில் எதிர்கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், மொழி மற்றும் நிர்வாக சவால்களை புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ மொழி, இனம் மற்றும் அரசியல் தன்னாட்சி பெற வலுவான அடித்தளமிட்டதற்குக் காரணமாக தமிழ்நாடு மாநில அரசு உருவாக்கத்தில் செல்வாக்கு செலுத்திய பல்வேறு கூறுகள் குறித்து விரிவாக அறிதல் கொள்ளுதல்.

7.1 சுதேச அரசுகள் ஒன்றிணைப்பு

இந்தியாவில் சுதேச அரசுகளின் தோற்றம்

பெரிய அளவிலான நிர்வாக மாகாணத்தில் ஒரு சிறிய அரசியல் அமைப்பே சுதேச அரசு என்பதாகும். அது பெரும் முடியாட்சியில் நேரடியாகவோ அல்லது துணைக் கூட்டமைப்பாகவோ ஆட்சி செய்வதாகும். இந்த சிறிய நிர்வாகப் பகுதியானது அரசியல், கலாச்சார, மொழி மற்றும் பூகோள அமைப்பு அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும் கி.பி.(பொ.ஆ) 200-ல் மத்திய ஆசிய பகுதியிலிருந்து இந்தியக் துணைக் கண்டத்திற்கு புலம் பெயர்ந்து வந்த இராஜபுத்திரர்களால் சுதேச அரசுகள் தொடங்கப்பட்டது. இராஜபுத்திரர்கள் என்றால்

அரசர்களின் இளவரசர்கள் என்பது பொருளாகும். எனவே இந்தியாவில் சுதேச அரசுகள் முகலாயர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன்னரே ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது. இராஜபுத்திரர்கள் அல்லாமல் நவாப் மற்றும் நிஜாம்களாலும் சுதேச ஆட்சிகள் நடைபெற்றன. மைசூர், திருவிதாங்கூர் மற்றும் புதுக்கோட்டை பகுதிகள் உள்ளூர் அரசு வம்சங்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டன. இந்த அனைத்து வகை முடியாட்சி முறைகளும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சுதேச அரசுகள் என்றழைக்கப்பட்டன. இந்த வகை அரசுகள் பிரிட்டன் ஆளுகைக்கு கீழ் கட்டுப்பட்டது என்பதனை குறிக்க இந்த சுதேச அரசுகள் என்ற சொல் வேண்டுமென்றே கையாளப்பட்டது.

சுதேச அரசுகளை ஒன்றிணைப்பதற்கான முயற்சிகள்

முன்பே குறிப்பிட்டது போன்று துண்டுதுண்டாகக் காணப்பட்ட சுதேச அரசுகளை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சி சுதந்திரத்திற்கு முன்பிருந்தே குறிப்பாக காலனிய ஆதிக்கத்திற்கு முன்பே நீண்ட வரலாற்றை கொண்டிருக்கிறது. பல சிறிய அரசுகளை இணைத்து பேரரசுகளாக மாற்றும் முயற்சியானது ஆறாம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கியது. மகத பேரரசு காலத்தில் பிம்பிசாரர் மற்றும் அஜய்சத்ரு, மௌரியர்கள் காலத்தில் அசோகர் மற்றும் 5ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னர் வந்த சந்திரகுப்தர், அவரது மகன் சமுத்திரகுப்தர் போன்றவர்களால் சிற்றரசுகள், தங்கள் பேரரசின் கீழ் செயல்படும் சுதந்திர அரசுகளாக நிர்வகிக்கப்பட்டனர். பின்னர் பேரரசர்களுக்கும், சிற்றரசர்களுக்கும் இடையே அதிகாரப் போட்டி, பொறாமை மற்றும் வெறுப்புணர்ச்சி ஆகியன நம்பிக்கையின்மையின், விளைவாக அரபு மற்றும் பாரசீக படையெடுப்புகளுக்கு வாய்ப்பளித்தன. வடஇந்தியா முழுவதும் முகலாய பேரரசு தனது ஆதிக்கத்தினை நிலைபெறச் செய்துக் கொண்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் சுதேச அரசுகள்

அ) குண்டு முழுங்கி மரியாதை செய்யும் முறை

இம்முறை ஐரோப்பியர்களின் காலனியாதிக்கத்தின் போது ஆங்கிலேயர்கள், போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுகாரர்களால் கடைபிடிக்கப்பட்டது. முதலில் தங்கள் வியாபாரத் தொடர்புப் பகுதிகளிலும் பின்பு பிற்பகுதிகளிலும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டதற்கான குறியீடாக இதனை பயன்படுத்தினர். குறிப்பாக இம்முன்று காலனிய அரசுகளில் பிரிட்டிஷ் அரசானது சில சுதந்திர அரசுகளுக்கான இறைமை உரிமையை தங்கள் மன்னராட்சி முறைக்கு உள்பட்டு வழங்கின. சுதந்திரத்துக்கு முன்னர் இந்தியாவில் சுதேச அரசுகளின் எண்ணிக்கை 565 ஆக இருந்தது. இதன் அதிகாரமானது பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் வழங்கப்பட்ட குண்டு முழுங்கும்

மரியாதை அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. இவை இரண்டு விதமாக காணப்பட்டன. ஒன்று குண்டு முழுங்கி மரியாதை செய்யும் சுதேச அரசுகள் என்றும், மற்றொன்று குண்டு முழுங்கும் உரிமை அற்ற சுதேச அரசுகள் என்று பிரிந்திருந்தன.

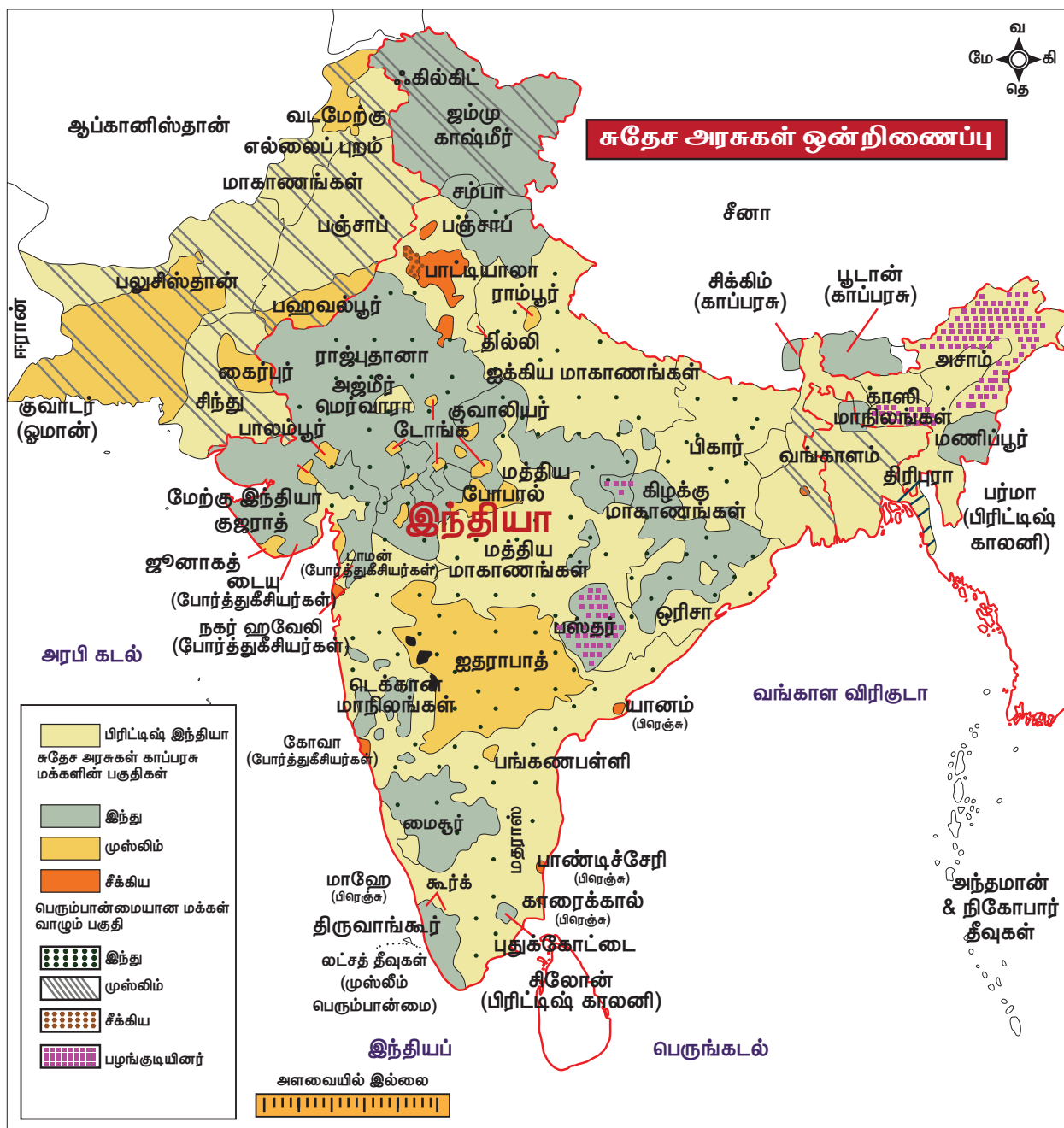
ஆ) குண்டு முழுங்கும் மரியாதை பெற்ற அரசுகள்

பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தால் குண்டு முழுங்கும் மரியாதை வழங்கப்பட்ட சுதேச அரசுகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 117-லிருந்து 120-வரை இருக்கலாம். இந்த அரசுகளின் தலைவர்கள், ஆட்சியாளர்கள் அல்லது இளவரசர்கள் அம்மரியாதைக்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்தனர். இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் இவ்வுரிமையானது முழுங்கப்படும் குண்டுகளின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அதன் சிறப்பு நிலை அறியப்பட்டது. மிக அதிக மரியாதைக்குரிய சுதேச அரசுகளுக்கு 21 குண்டுகள் எனவும் அதனிலும் குறைவான சுதேச அரசுகளுக்கு 9 குண்டுகள் எனவும் இது அமைந்திருந்தது. சில சுதேச அரசுகள் 21 குண்டுகளை முழுங்கும் உரிமை பெற்று இருந்தன. அவையாவன

- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய மகாராஜா குவாலியர் மன்னர் சிந்தியா
- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய பரோடா மகாராஜா கேக்வார்
- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய ஜம்மு-காஷ்மீர் மகாராஜா
- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய மைசூர் மகாராஜா
- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய ஜதாராபாத் மற்றும் பிரார் நிஜாம்கள்

சில சுதேச அரசுகள் 9 குண்டுகள் முழுங்கும் உரிமையை பெற்றிருந்தன. அவையாவன

- ❖ சச்சின் நவாப்
- ❖ பாட்னா மகாராஜா
- ❖ வாத்வான் மகாராஜா
- ❖ லாகரு நவாப்

இ) குண்டு முழங்கும் உரிமை பெறாத சுதேச அரசுகள்

565 சுதேச அரசுகளில் 117 முதல் 120 வரை மட்டுமே குண்டு முழங்கப்படும் உரிமையை பெற்றிருந்தன.

பிற சுதேச அரசுகள் பிரிட்டிஷ் அரசுகளுக்கு கீழ் இருந்தபோதும் குண்டு முழங்கும் உரிமை வழங்கப்படவில்லை. சில சுதேச அரசுகள் எந்தவித குண்டு மரியாதையையும் பெறாமல் இருந்ததற்கான வேறு காரணங்களும் இருந்தன. அவையாவன:

- 1) சில சுதேச அரசுகள் இந்த முழங்கும் முறையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
- 2) சில சுதேச அரசுகள் இம்முறையை தங்களுக்கான மரியாதைக் குறைவாகக் கருதினர்.
- 3) சில சுதேச அரசுகளின் ஆட்சி மாறின. ஆனால் தங்களது அரசுப் பட்டங்களையும் ஓய்வூதியத்தையும் பயன்படுத்தினர்.

செயல்பாடு

கீழ்க்கண்ட தலைவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களின் பங்களிப்பு குறித்து உனது நண்பர்களுடன் விவாதம் செய்க.

இந்தியாவில் சுதேச அரசுகள்

விடுதலைக்கு முன்பு பல சுதேச அரசுகள் காலனிய பிரிட்டன் அரசின் ஆதரவுடன் இயங்கின. பிரிட்டிஷ் அரசின் கீழ் சுதேச அரசுகளாக இயங்கியதால் இதுவரை பெற்றிருந்த சலுகைகளை விட்டுக் கொடுக்க மனமில்லாமல் சுதேச அரசுகள் ஒருங்கிணைப்பு என்ற யோசனையை அவர்கள் ஏற்கவில்லை. பல அரசர்கள் விடுதலைக்குப் பின்னர் தன்னாட்சியுடன் கூடிய சுதந்திர அரசுகளை அமைத்துக்கொள்ளும் வாய்ப்புக்காக காத்திருந்தனர். இந்த சுதேச அரசுகள் ஒருங்கிணைப்பு என்பது பிரிட்டனின் ஆட்சிக்கு முடிவு கட்டவும். சுதேச அரசுகள் மற்றும் மாகாணங்கள் கலைக்கப்படுவதுடன் பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சிக்கு முடிவு கட்டுவதையும் நோக்கமாக கொண்டதாகும்.

அரசியல், இராஜதந்திர பேச்சு வார்த்தைகள் மற்றும் வன்முறை ஆகியவற்றுக்கு இடையே சுதேச அரசுகள் ஒருங்கிணைப்பு செயல்கள் 1947-இல் நிகழ்ந்தன. பிரிட்டனின் அன்றைய பிரதமர் கிளெமென்ட் அட்லி பொதுச்சபையில் மார்ச் 15, 1946 அன்று உரையாற்றும் போது இந்தியாவிடமிருந்து விடுதலையை அங்கீகரித்தார். அப்போது விடுதலைப் போராட்டத்தையும், அதில் உயிர்த்தியாகம் செய்தோரையும் நினைவு கூர்ந்தார். மேலும் புதிய இந்தியாவில் அதன் பன்முகப் பண்பாட்டுப்பாரம்பரியத்தைக்கட்டிக்காப்பதில் ஏற்பட உள்ள சவால்களை குறிப்பிட்டு பேசினார். "இந்தியா பல இனங்கள், மதங்கள் மற்றும் மொழிகள் கொண்ட நாடு என்பதையும் அதனால் உருவாகும் பல்வேறு பிரச்சனைகள் குறித்தும் நன்கு அறிவேன். ஆனால், இத்தகைய தடைகளை இந்தியர்களே எதிர்கொண்டு

வெற்றி பெறவேண்டும். சிறுபான்மையோர் உரிமைகள் எப்போதும் நமது சிந்தனையில் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் அச்சம் இல்லாமல் வாழும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்படவேண்டும்" என்றார்.

இருந்தபோதிலும் தேச கட்டமைப்பு செயல்பாடுகளும் சுதேச அரசுகள் ஒருங்கிணைப்பும் பேச்சுவார்த்தைகளும் ஏப்ரல் 1947-இல் தொடங்கின. தேச கட்டமைப்பின் போது மதக்கலவரம், தேசப் பிரிவினை மற்றும் அகதிகள் பிரச்சனை ஆகிய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் துணை பிரதமராகவும் உள்துறை அமைச்சராகவும் பதவியேற்றவுடன் 565 சுதேச அரசுகளின் ஒருங்கிணைப்பு தொடங்கியது. மூன்று பிரிட்டிஷ் வைசிராய்களுடன் பணியாற்றிய வி.பி.மேனன் பட்டேலின் செயலாளராக பொறுப்பேற்று அதற்கான களப்பணிகளை மேற்கொண்டார்.

பட்டேலும், வி.பி.மேனனும் சுதேசி அரசர்களிடம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் இணைய செய்தனர். அவர்களின் சுதேச அரசுகளின் சொத்துக்கள் உடமைகள் பறிமுதல் செய்யப்படாது என்று உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டது. பல சுதேச அரசுகள் இந்தியாவுடன் இணைய ஒப்புதல் அளித்தனர். ஜினாகத், காஷ்மீர் மற்றும் ஐதராபாத் சுதேச அரசர்கள் தனித்திருக்க விரும்பினர்.

ஜினாகத்

ஜினாகத் நவாப் அல்லது அவரின் திவான் ஷா நவாஸ் (பாகிஸ்தான் முன்னாள் அதிபர் ஜில்பிகார் அலி பூட்டோவின் தந்தையார்) இணைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஜினாகத்தை சுற்றியுள்ள மற்ற மூன்று அரசுகள் இந்தியாவின் அங்கமாக இருந்தன. நான்காவது பகுதி அரபிக்கடல் அந்த பகுதி மக்கள் பெரும்பாலோர் முஸ்லிம் அல்லாதோர். இருந்தபோதிலும் திவான் பூட்டோ பாகிஸ்தானோடு ஆகஸ்ட், 15 1947 அன்று இணைந்துவிட்டார். இதனைக் கண்டித்து பொதுமக்கள் எதிர்த்து போராட்டங்கள் நடத்தினர். ஜினாகத் இந்தியாவுடன் இணைய வேண்டும் என்று கோரினார். திவான் தனது

குடும்பத்தினருடனும் அரசு கஜானாவுடனும் பாகிஸ்தானின் அன்றைய தலைநகர் கராச்சிக்கு தப்பி சென்று விட்டார். நீண்ட போராட்டத்திற்கு பிறகு ஜினாகத் இந்தியாவோடு இணைந்தது.

ஐதராபாத்

நிஜாம் தலைமையிலான ஐதராபாத் மற்றொரு சுதேச அரசாகும். முஸ்லிம்கள் அல்லாதோர் பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். அவர் தன்னாட்சி உரிமையை எதிர்பார்த்தார். மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு "டொமினியன்" நிலை அளிக்க மறுத்து விட்டார். "டொமினியன்" என்றால் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் கூட்டமைப்பில் தன்னாட்சி அரசாக விளங்கும் நிலையைக் குறிப்பதாகும். உண்மையில் அப்போது காசிம் ரஷ்வி எனும் மதவாதத் தலைவரின் செல்வாக்குக்கு நிஜாம் அடிமைப்பட்டிருந்தார். ஆயுதம் தாங்கிய அமைப்பான இந்தேகத் -உல்- முசுல் மான் எனும் அமைப்பின் தலைவராக ரஷ்வி இருந்தார். இந்த அமைப்பினர் 'ரசாக்கர்' என அழைக்கப்பட்டனர். மேலும் 1943-இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மீதிருந்த தடையையும் நீக்கினார் நிஜாம். ராசாக்கர்களும் கம்யூனிஸ்ட்களும் இணைந்து வன்முறையில் முடிந்தது. ரயில் வண்டிகள் தாக்கப்பட்டது. இதன் பின்பு, செப்டம்பர் 1948-இல் இந்திய ராணுவம் ஐதராபாத்திற்குள் நுழைந்து கலவரத்தை அடக்கியது. இந்தியாவுடன் இணைவதாக நிஜாம் அறிவித்தார். நிஜாமுக்கு ஏராளமான செல்வமும் சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டன.

நிஜாமும் சர்தார் வல்லபாய் பட்டேலும் சந்திப்பு

தெலங்கானாவில் நில உடைமையாளருக்கு எதிராக கம்யூனிஸ்ட்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். இதன் விளைவாக வினோபாபாவே ஆரம்பித்த பூமி தானம்

இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. பூமி தானம் என்றால் அதிகமான நிலம் வைத்திருப்போரிடம் கோரிக்கை வைத்து தானமாக நிலம் பெறுவதாகும். மகாத்மா காந்தியின் சீடரான வினோபாபாவே இவ்வியக்கத்தினை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் பலநிலங்கள் பெற்றுநிலமற்றவிவசாயிகளுக்கு அளித்தார்.

ஜோத்பூர்

ஜோத்பூர் அரசு முதலில் இந்தியாவுடன் இணைவதாக இருந்தது. ஹன்வந்த் சிங் அரசு பொறுப்பேற்றதும் பாகிஸ்தானுடன் இணைய முடிவு செய்தது. பாகிஸ்தான் சார்பில் கராச்சி துறைமுகத்தை சுதந்திரமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளவும், ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்து கொள்ளவும் மற்றும் ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்துக் கொள்ளவும் ஹன்வந்த் சிங்கு உரிமை வழங்குவதாக முகமது அலி ஜின்னா அறிவித்தார். இதனை அறிந்த பட்டேல், மகாராஜா ஹன்வந்த் சிங்கிற்கு சிறப்பு சலுகைகள் வழங்குவதாக கூறினார். அச்சலுகைகளின் படி ஆயுதங்கள் இறக்குமதி செய்து கொள்ளவும், ஜோத்பூர் – கத்திவார் இடையே இரயில் போக்குவரத்து அமைத்துக் கொள்ளவும், பஞ்சகாலங்களில் தமது விவசாயிகளுக்கு உணவு தானியங்களை விநியோகித்துக் கொள்ளவும் உரிமைகள் வழங்குவதாக அறிவித்தார், மேலும் இந்துக்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஜோத்பூர் பாகிஸ்தானில் இணைந்தால் மதக்கலவரம் ஏற்படும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக இந்தியாவுடன் இணைய சம்மதித்தது.

ஐதராபாத் நிஜாம் படை

காஷ்மீர்

சுதந்திரத்திற்கு பின்பு இந்து மகாராஜா ஹரிசிங் ஆட்சி செய்த காஷ்மீர் மட்டுமே சுதேச அரசாக இருந்தது. காஷ்மீரில் பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம் மக்கள் இருந்ததால் அப்பகுதி, தங்கள் நாட்டோடு இணைந்துவிடும் என்று பாகிஸ்தான் நினைத்தது. ஆகஸ்டு 15, 1947 அன்று மகாராஜா ஹரிசிங்கினால் முன்மொழியப்பட்ட நிரந்தர ஒப்பந்தமானது, பாகிஸ்தானில் மக்கள் குடியேறவும், பொருள்களை கொண்டு செல்லவும் அனுமதித்தது. இதனை இந்தியா கண்டித்த போதும், பாகிஸ்தான் அலட்சியம் செய்தது. காஷ்மீர் விவகாரம் தொடர்பாக பாகிஸ்தான் தொடர்ந்து அத்துமீறியது. இதனால் பதற்றமான சூழல் உருவாகியது.

மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு

மகாராஜா ஹரிசிங் இந்தியாவிடம் இராணுவ உதவி நாடினார். இதனை அறிந்த மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு பன்னாட்டு சட்டங்களின்படி இந்திய இராணுவத்தை அனுப்புவதற்கு இந்தியாவும், காஷ்மீர் மகாராஜாவும் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென குறிப்பிட்டார். இதன்படி 1954 அக்டோபர் 26-ம் நாள் ஹரிசிங் உடன்படிக்கை மேற்கொண்டார். அதற்கு மறுநாள் 1954 அக்டோபர் 27-ம் நாள், இந்திய இராணுவம் காஷ்மீருக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு அமைதி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

7.2 மொழிவாரி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு

விடுதலைக்கு முன்பு

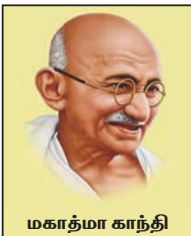
விடுதலைப் போராட்ட இயக்கத்தின் போது மக்களைத் திரட்டுவதில் மொழி உணர்வு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு செய்தது.

எனவே விடுதலைக்கு பின்னர் தேசத்தைக் கட்டியமைப்பதிலும் மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைப்பதன் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டது. அன்னிபெசன்ட் அம்மையார். தன்னாட்சி இயக்கம் (ஹோம் ரூல்) தொடங்கிய போதே தென்னிந்தியாவின் பங்கேற்பு அதிகமாக இருந்தது. மொழி அடிப்படையில் மறுசீரமைப்பு என்பது 1917-ல் காங்கிரஸ் கட்சியால் தொடங்கப்பட்டது. 1920-களில் மாநிலங்கள் மொழி அடிப்படையில் அமைய திட்டமிடப்பட்டது. நிர்வாகத்திற்கும் அடிப்படைக் கல்விக்கும் உள்ளூர் மொழிகளின் தேவை அப்போதே உணரப்பட்டது.

பல மாநிலத் தலைவர்கள் மொழிவாரி மாநிலங்களை விரும்பினர். குறிப்பாக, அன்றைய சென்னை மாகாணத்தில் தெலுங்கு தேச மக்களைக் கொண்ட பகுதிகளை இணைத்து தனி ஆந்திர பிரதேச காங்கிரசு குழு அமைக்கவேண்டுமென்று அப்பகுதி காங்கிரசு தலைவர்கள் கோரினர். மொழிவாரி மாநிலங்களுக்கான கோரிக்கைகள் அதிகரித்ததை கவனத்தில் கொண்டு மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களை மறுசீரமைக்கும் பணிகள் 1927-இல் தொடங்கின. நீண்ட போராட்டத்திற்கு பிறகு 1895-இல் ஓடிசா மாநிலத்திலிருந்து பீகார் தனியாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்று போராட்டம் எழுந்தது. நீண்ட போராட்டத்திற்கு பின்னர் ஓரிசா மாகாணத்திலிருந்து பீகார் பிரிக்கப்பட்டது. ஆகவே விடுதலைக்கு முன்பு 1936-ஆம் ஆண்டு மொழி அடிப்படையில் ஓடிசா மாநிலம் அமைக்கப்பட்டது. இதுவே மொழி அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்ட முதல் மாநிலமாகும். லோகமான்ய திலகர், அன்னி பெசன்ட் மற்றும் மகாத்மா காந்தி ஆகியோர் மொழி வாரி அடிப்படை மாநிலங்களுக்கு ஆதரவு அளித்தனர்.

அன்னி பெசன்ட்

மகாத்மா காந்தி

பால கங்காதர திலகர்

விடுதலையின் போது

இந்தியா விடுதலை அடைந்த போது, மொழி அடிப்படையில் மாகாணங்கள் அமைந்தால் மதப்பிரச்சினை போன்று இதுவும் பதற்றத்தை உருவாக்கிவிடுமோ என்று அச்சமுற்றனர். இறுதியில் 1948-ஆம் ஆண்டு அரசியல் நிர்ணய சபையில், மொழிவாரி மாகாண ஆணையம் (LPC) அமைத்து நீதிபதி எஸ்.கே.தர் தலைமையில், மொழிவாரி மாகாண அமைப்புக்கான நடைமுறை குறித்து மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆணையமே "தர்" ஆணையம் என்றழைக்கப்பட்டது. ஆனால் தேச ஒருமைப்பாட்டுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும் என்பதாலும் நிர்வாக சிக்கல் ஏற்படும் என்பதாலும் மொழிவாரி மாநிலங்கள் பிரிக்கப்படுவதை தர் ஆணையம் ஆதரிக்கவில்லை.

ஆனால் இந்த முடிவினை இந்திய மக்கள் ஏற்கவில்லை. குறிப்பாக தனித்த மொழி அடையாளம் உள்ள மாநிலங்கள் இதனை விரும்பவில்லை. இதன் காரணமாக, 1948-ஆம் ஆண்டு ஜவகர்லால் நேரு, சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவரான பட்டாபி சீத்தாராமையா ஆகியோரைக் கொண்ட ஜே.வி.பி (JVP) குழுவினை உருவாக்கி மொழிவழி மாநில அமைப்பு கோரிக்கை குறித்து பரிசீலிக்க உத்தவிட்டார்.

ஜே.வி.பி குழு

தொடக்கத்தில் இக்குழு மொழிவாரி அடிப்படையிலான மாநிலங்கள் உருவாவதை பிடிவாதமாக எதிர்த்தது. ஒற்றுமை மற்றும் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை காரணம் காட்டியது. ஆனால் மக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களும் எதிர்ப்பு இயக்கங்களும் எழுந்து 1960-கள் வரை நீடித்தது. ஆகவே இக்குழு பொதுமக்களின் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்க மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைக்க பரிந்துரைத்து அறிக்கை தயாரித்தது.

முதல் மொழிவாரி மாநிலம்

சுதந்திர இந்தியாவில் முதல் மொழிவாரிய மாநிலமாக ஆந்திரபிரதேசம், தெலுங்கு பேசும் மக்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப

உருவாக்கப்பட்டது. ஆந்திர மாநிலம் அமைக்கச் கோரி பொட்டி ஸ்ரீராமலு சாகும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டம் மேற்கொண்டார். போராட்டத்தின் 65-வது நாள் உயிர் நீத்தார். இதன் பிறகு போராட்டம் மேலும் தீவிரமானது. தெலுங்கு பேசும் மக்களின் நெருக்கடிக்கு நேரு பணிந்தார். தெலுங்கு பேசும் மக்களைக் கொண்ட ஐதராபாத், ஆந்திர பகுதிகளை இணைத்து 1956-இல் ஆந்திர மாநிலமாக ஜவஹர்லால் நேரு அறிவித்தார்.

மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம்

மொழிவாரிமாநிலகோரிக்கைகளுக்காக நாடு முழுவதும் பல்வேறு பகுதிகளில் பெரும் கலவரங்களும், எதிர்ப்பு இயக்கங்களும் நடைபெற்ற காரணத்தினால் பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு, தனி மாநில கோரிக்கைகளை பரிசீலிக்க பசல் அலி தலைவராகவும் ஹெச்.என். குன்ஸ்ரு மற்றும் கே.எம். பணிக்கர் உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்தார். இக்குழு தனது அறிக்கையை 22.10.1953-அன்று சமர்ப்பித்தது. இக்குழு மொழிவாரி மாநிலம் அமைப்பதற்கு நான்கு அம்சங்களை வரையறுத்தது. இதற்கான பரிந்துரைகள் 1955 செப்டம்பரில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

1. மொழி மற்றும் பண்பாட்டு ஒத்த தன்மை

ஒரே மொழி பேசும் மக்களைக் கொண்ட மாநிலமாக இருப்பின் தனி மாநிலக் கோரிக்கையை நிராகரிக்கலாம். ஏனெனில், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளைப் பேசும் மாநிலங்கள் உள்ளன. மேலும், பல மாநிலங்களில் ஒரே மொழிப் பேசும் சமூகம் காணப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு, பல வடஇந்திய மாநிலங்களில் இந்தி மொழி பேசப்படுகின்றது.

2. நிதி, பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக கருதுகோள்கள்

அரசியல் பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகள் அனைத்து பகுதி மக்களும்

சரிசமமாக நடத்தப்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால் இந்திய அரசமைப்பு சட்டம், சம உரிமைகள் மற்றும் அனைவருக்குமான வாய்ப்புகள் என்ற நிலைப்பாட்டினை வலியுறுத்துகிறது. மொழி நிர்வாகப் பயன்பாட்டில் உதவிகரமானது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இருந்தபோதும் பிற நிர்வாக, நிதி மற்றும் அரசியல் போன்ற அம்சங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு மொழியை மட்டுமே ஒருங்கிணைப்பு அம்சமாகக் கொள்ளக்கூடாது.

3. தேசத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் பாதுகாப்பினை வலுப்படுத்தி பராமரித்தல்

மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைந்தால் குறிப்பிட்ட பிரிவு மீது மட்டும் அனுதாபம் கொள்ளும் நிலை உருவாகும் என்பதையும், நமது தேசிய உணர்வுக்கும், பன்மைத்துவத்துக்கும் எதிரானது என்பதையும் ஒற்றை மொழி பேசும் மாநிலங்கள் புரிந்து கொண்டால் தான் தேசப் பற்றினை ஆழமாக வளர்க்க முடியும்.

4. ஒரே மொழி பேசுவார்களோ அல்லது பல மொழி பேசும் சமுதாயத்தினரோ குறிப்பிட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் வசித்தாலும் பல்வேறு மொழிகள் பேசும் சமுதாயங்களின் மக்கள் தகவல் தொடர்பு கல்வி மற்றும் கலாச்சார தேவைகளை மேம்படுத்தும் வகையில் மக்கள் நலத் திட்டங்களை அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் ஒட்டு மொத்த நாட்டின் மக்களையும் கருத்தில் கொள்வதாக இருக்க வேண்டும்.

மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம்

இறுதியாக இந்த ஆணையம் 16 மாநிலங்கள் மற்றும் மூன்று ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட மாநிலங்களை மறுசீரமைப்பு செய்ய பரிந்துரைத்தது. மத்திய அரசாங்கம் சிறு மாற்றத்துடன் இதனை ஏற்றுக்கொண்டு, 1956-இல் மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றியது, இச்சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றிய பிறகு மத்திய அரசாங்கம் 14 மாநிலங்கள்

மற்றும் 6 யூனியன் பிரதேசங்கள் என்ற அளவில் மாநில மறுசீரமைப்பினை நம்பர் 1, 1956 அன்று நடைமுறைப்படுத்தியது.

அந்த மாநிலங்கள் வருமாறு, ஆந்திர பிரதேசம், அஸ்ஸாம், பீகார், பம்பாய், ஜம்மு காஷ்மீர், கேரளா, மத்திய பிரதேசம், சென்னை, மைசூர், ஒரிசா, பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், உத்தர பிரதேசம் மற்றும் மேற்கு வங்காளம். 6 யூனியன் பிரதேசங்களான, அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகள், தில்லி, இமாச்சல பிரதேசம், லட்சத்தீவு - மினிகாய் தீவு - அமிந்திவி தீவுகள், மணிப்பூர் மற்றும் திரிபுரா.

மேலும் உருவான மாநிலங்கள்

1956-க்கு பிறகும் மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைப்பது தொடர்ந்தது. குறிப்பாக மொழிவாரி அடிப்படையில் மட்டுமல்லாமல் வேறுபல அம்சங்களைக் கருத்தில் கொண்டு நாடாளுமன்றம் பரிசீலித்து புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கியது. 1956-க்குப் பின்னர் உருவான மாநிலங்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு

- ❖ பம்பாய் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1960. குஜராத் மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ நாகாலாந்து மாநிலச் சட்டம் 1962 - நாகாலாந்து மாநிலம் அசாம் மாநிலத்தில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது.
- ❖ பஞ்சாப் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1966 - அரியானா மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ புதிய இமாச்சல பிரதேச மாநிலம் சட்டம் 1970.
- ❖ வடகிழக்கு மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1971 - மணிப்பூர், திரிபுரா, மேகாலயா, மிசோரம் மாநிலங்கள் உருவாக்கம். அருணாச்சலப் பிரதேசம், மிசோரம் ஆகிய யூனியன் பிரதேசங்கள் உருவாக்கம்.
- ❖ சிக்கிம் மாநிலச் சட்டம் 1975.
- ❖ அருணாச்சல பிரதேசம் சட்டம் மற்றும் மிசோரம் மாநிலச் சட்டம் 1986. மிசோரம், அருணாச்சல பிரதேசம் மாநிலங்கள் உருவாக்கம்.

- ❖ கோவா மாநிலச் சட்டம் 1987.
- ❖ மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 2000 சத்தீஸ்கர் மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ மறு சீரமைப்பு சட்டம் 2000, உத்தரகாண்ட் மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ பீகார் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 2000, ஜார்கண்ட் மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ ஆந்திரப் பிரதேசம் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 2014, தெலங்கானா மாநில உருவாக்கம்.

புதிய மாநிலங்கள் அமைப்பது இன்றும் சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகவே இருக்கின்றது. பண்பாடு, சாதி, மதம், மொழி, இனம், குறிப்பிட்ட நில அமைப்பு என்று பல வடிவங்களில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. ஆகவே தனி மாநில கோரிக்கைகள் தனித்த அடையாள வெளிப்பாடாகவும், வளங்கள் பயன்பாடு சார்ந்ததாகவும் உள்ளது.

செயல்பாடு

மொழி அடிப்படையில்லாமல் வேறு காரணங்கள் அடிப்படையிலமைந்த ஒரு குழுவை அமைத்து பல ஆலோசனைகளை வெளிப்படுத்துக. அது எவ்வாறு தேச வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கிறது?

7.3 மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புக்கு பிறகு இந்தியா

1947-க்கும் பின்னர் சுதந்திர இந்தியா

பிரிட்டனின் காலனி ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது இங்கு சுமார் 600 நிர்வாக அமைப்புகள் சுதேச அரசுகள் என்ற பெயரில் இருந்தன. நிலவியல் அமைப்பு, கலாச்சார, மத முன்னுரிமையில் மக்கள் இந்தியாவிலோ அல்லது பாகிஸ்தானிலோ இருந்து கொள்ளலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இதற்கிடையே பூட்டான் போன்ற சில நாடுகள் உருவானது. தற்போது உள்ள நிர்வாக அமைப்பு 1947-க்கும் 1950-க்கும் இடையே அமைக்கப்பட்டதாகும். ஒரு சில பகுதிகள்

அதாவது மைசூர், ஹைதராபாத், போபால் ஆகியவை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் இருந்தே தங்களது எல்லைகளை மாற்றும் செய்யாமல் தக்கவைத்துக் கொண்டன.

மத மோதல்களுக்கு மத்தியில் விடுதலைக்குப் பின்னர் இந்தியா இரண்டு நாடுகளை அதாவது இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் உருவாவதைக் கண்டன. இந்திய விடுதலை காலனி ஆட்சிக்கு முடிவுகட்டி, மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புக்கு வழிவகுத்தது. அது பெரும்பாலும் மொழி அடிப்படையில் அமைந்தது. நிலவியல் அடிப்படையிலும், கலாச்சார அடிப்படையிலும் சில மாநிலங்கள் அமைந்தன. இவ்வாறு புதிய இந்தியா மறு கட்டமைக்கப்பட்டு மறு சீரமைப்பும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் ஆட்சியும், நிர்வாகமும் எளிமைப் படுத்தப்பட்டது. புதிதாக மறுசீரமைக்கப்பட்ட இந்தியா, கலாச்சார பன்முகத்தன்மை, மொழிகள், உன்னதபாரம்பரியம் ஆகியவற்றை பராமரித்து வருகிறது. இந்திய மக்களிடையே, ஒற்றுமை உணர்வையும், இந்த நாடு நமது என்ற மனப்பாங்கினையும் ஊட்டுகின்ற பொறுப்பு இந்திய அரசாங்கத்திற்கு உள்ளது. விடுதலை இயக்கத்தின் போது, மக்களை அணி திரட்ட மாநில / வட்டார மொழிகள் ஆற்றல் மிக்க சக்தியாகத் திகழ்ந்தன என்பதனை காங்கிரசு இயக்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டது.

காலனிய ஆட்சியில் இந்திய வரைபடமானது உள்ளூர் மொழிகள், வரலாறு மற்றும் கலாச்சார பன்மைத்துவ நிலப்பகுதியை கணக்கில்கொள்ளாது அமையப்பெற்றிருந்தது. தற்போது மாநிலங்கள் உள்ளாட்சி அரசாங்கத்துடன் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு என்பது மாநிலங்களின் சுயாட்சியை பாதுகாப்பதுடன் மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையில் அதிகார சமநிலையை நிலவச் செய்தது. இருந்த போதிலும் மொழிவழிப் போராட்டங்கள் பல நடந்ததன் விளைவாக மாநில அரசுகளைக் காட்டிலும் மத்திய அரசு வலிமையானதாக

இருக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால், தேசக் கட்டமைப்புப் பணிகள் புதிய சோதனையை எதிர் கொண்டது. மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்களுடன் சுயாட்சி அந்தஸ்துடன் தங்களின் மொழி, இனம், நில எல்லைகள், மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் ஆகியவனவற்றையே விரும்பின.

ஜவஹர்லால் நேரு, சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் உள்ளிட்ட தலைவர்கள் தேசக் கட்டமைப்புக்கு வழிவகுத்தனர். நாடு பிரிவினையைத் தொடர்ந்து எழுந்த வேதனைமிக்க சூழ்நிலைகள் அவர்களுக்குக் கடும் வலியை ஏற்படுத்தின. எனவே, நாடு மேலும் துண்டாடப்படுவதை விரும்பவில்லை. ஏனெனில், மேலும் ஒற்றுமை கொண்ட நாட்டினை உருவாக்கும் கனவு கொண்டிருந்தனர். எனவே, மொழி, இனம், மதம் அடிப்படையில் மக்கள் மத்தியில் மேலும் பிரிவினையோ, அடையாளப் பிரச்சனையோ உருவாகுவதை விரும்பவில்லை. கடந்த கால அனுபவத்தின் அடிப்படைகளைக் கணக்கில் கொண்டு மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். முன்பு காலனி ஆட்சிக்கு உட்பட்ட மாகாணங்கள் இன்று தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த கலாச்சார அடையாளம், தனித்தன்மை வாய்ந்த மொழி, பொருளாதார, நிலவியல் அமைப்பு, அரசியல் மேம்பாடு, நிர்வாக வசதி பெற்ற மாநிலங்களாக அமைந்துள்ளன.

சவால்களும் பேச்சு வார்த்தைகளும்

பல மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட்ட பின்பும், சில தனி மாநில கோரிக்கைகள் நிலுவையில் உள்ளன. இந்திய அரசியல் மற்றும் நிர்வாக வரலாறானது மாநிலங்கள்,

மக்களாட்சி பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலுக்கான இடத்தினை வழங்குகிறது. அரசமைப்பு சட்டப்படி அரசியல் தன்னாட்சிக்கான சட்ட ரீதியான உரிமையை கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, வளங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதும் அவ்வளங்களை பெறுவதற்கான உரிமைகளை அடைவதும் முன்னுரிமைப் பணியாக இருந்தன. பல மாநிலங்கள் பெரிதாகவும், சில மாநிலங்கள் சிறிய அளவிலும் இருந்தன. சில மாநிலங்கள் பெரிதோ, சிறிதோ ஆனால் பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும் போது அதிக வலுவூடன் திகழ்ந்தன. வளர்ந்த மாநிலங்களுக்கும், வளர்ச்சி குறைந்த மாநிலங்களுக்கும் இடையே சமநிலைப் படுத்துதலை மத்திய அரசு உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. மாநிலங்களுக்கான முதலீடு செய்வது, வளர்ச்சி திட்டங்கள், வேலை வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றில் முன்னுரிமையுடன் பாரபட்சமாக பகிர்வதன்மூலம் இச்சமநிலை உறுதி செய்யப்பட்டது. இருந்தபோதும் மாநிலங்கள் பல அளவுகளில் இருப்பதால் பெரிய மாநிலங்கள் வளங்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ள முயலும் என்பதால் சிறிய மாநிலங்கள் வளங்களை அணுகும் உரிமைகள் பறிக்கப்படும் என சிறிய மாநிலங்கள் குரல் எழுப்பின. இதனால் ஒருவித வெறுப்புணர்ச்சி, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, வளங்களை பயன்படுத்திக் கொள்வதில் முறையற்ற தன்மை ஆகிய மனப்பான்மை மாநிலங்களுக்கிடையே உருவாகியது.

விடுதலைக்குப் பிறகு குறிப்பிட்ட அரசியல் காரணங்களுக்காக சமூக கலாச்சார, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் மொழி அடிப்படையில் கட்டமைப்பு செயல்பாடுகள் செயல்படுத்தப்பட்டன. மறு கட்டமைப்பு ஏற்பாடுகள் மொழி அடிப்படையில் மட்டும் செய்யப்படவில்லை. ஏனென்றால் இது தேச ஒருமைப்பாடு வழியில் நின்றது. சில மொழிகள் மற்ற மொழிகளைக் காட்டிலும் சிறப்பு நிலையில் இருந்தது. இது மற்ற

மொழிகள் பேசும் மக்களிடையே ஆதிக்கம் செய்யும் நிலையும் இருந்தது. ஆகவே மாநில கட்டமைப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு மொழியை அடிப்படையாகக் கொள்வது குறித்த விவாதங்கள் நடைபெற்றன.

தேசிய அடையாள மற்றும் மொழி, கலாச்சார அடையாளங்களுக்கிடையே உள்ள நிலை பற்றி இவ்விவாதங்கள் நடைபெற்றன. அஸ்ஸாமின் போட்டோ-வும் கர்நாடக கூர்க்கும் இதற்கு உதாரணமாக கூறலாம். ஒரே மொழி பேசும் இரண்டு மாநிலம் அருகருகே இருந்தாலும் அம்மாநிலங்களில் இருந்த சாதி, மத மற்றும் இன வேறுபாடுகள் தேசிய அடையாளம் பெறுவதற்கு பிரச்சினைகளாக இருந்தன. எனினும் 1950ஆம் ஆண்டு 12 மொழிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. பிறகு 22 மொழிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. இது மொழி-கலாச்சார சமுதாயங்களின் இடையே அரசியல் அடையாள கோரிக்கைகள் அதிகரித்து வருவதைக் காட்டுகிறது.

எல்லைகள்

விடுதலைக்கு முன்பு இந்த நாடு மாகாணங்கள், சுதேச அரசுகள், ராஜதானிகள் எனப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. மாநிலங்கள் அமைப்பு அறிவிக்கப்பட்டவுடன் அதன் எல்லைகள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக கர்நாடகா மற்றும் மகாராஷ்டிரா, மற்றும் குஜராத், அரியானா மற்றும் பஞ்சாப், ஒரிசா மற்றும் மேற்கு வங்கம், ஆந்திரா பிரதேசம் மற்றும் சென்னை மாகாணம் ஆகியவற்றிற்கிடையே எல்லைகள் குறித்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தன.

பல்வேறு வேறுபாடுகளைத் தாண்டி மொழியால் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடிய சமுதாயங்கள் தங்களுக்கான தனித்த பிராந்திய மற்றும் கலாச்சார வடிவங்களை வலியுறுத்தினர். இந்த கலாச்சார மற்றும் மொழி ரீதியிலான அடையாளங்களை அந்த மாநில மக்கள் ஆதரித்தனர். இங்கே கலாச்சார, மொழி ரீதியிலான

சிறுபான்மையினர் பேசும் மொழிகளும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

எதிர்பார்க்கப்பட்டதைப் போல மொழி அடிப்படையில் அமைந்த பெரும்பான்மை சமூகம், மொழி சிறுபான்மை சமூகத்தின் மீது நிர்வாகம், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, நீதி மற்றும் பொருளாதார துறைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தியதன் மூலம் பெரும்பான்மை சமுதாய மக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். காலாச்சார ஆதிக்கத்தன்மை, மேம்பாடு குறித்த பிரச்சனைகள், மற்றும் வட்டார சமத்துவமின்மை ஆகியன தீர்க்கப்பட வேண்டியிருந்தன. மாநிலங்கள் அனைத்து பகுதி மக்களின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு நிர்ந்தரமான யுக்தியை கையாள வேண்டியிருந்தது. அரசாங்கம் இதனை நீக்க சீரான ஒற்றைத்தன்மை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதில், மேல்தட்டு மக்கள் சாதாரண பொதுமக்கள் என இரு பிரிவுகள் தோன்றிவிட்டன.

மண்டலக் கட்சிகளின் தோற்றம்

நாடு முழுவதும் மண்டலக் கட்சிகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. ஏனென்றால் தங்களின் சொந்த மண்ணின் மீதான விசுவாசமும் மண்டல அடிப்படையிலான அடையாள இயக்கங்களும் இத்தகைய மண்டலக் கட்சிகள் உருவாகுவதற்கு காரணங்களாக அமைந்தன. பெரும்பாலான கட்சிகள் உள்ளூர் அளவில் பலம் பெற்றன. மண்டலக் கட்சிகளின் தொடக்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தது. ஏனென்றால் பிரச்சனைகளின் ஆணிவேர் நாடு முழுவதும் ஒரே விதமாக இல்லை.

மாநிலங்கள் உருவாக்கம்

அண்மைக்கால பொருத்தப்பாட்டில் ஒரு மாநிலத்தின் குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியைப் பிரிப்பதன்மூலம் நாடாளுமன்றம் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்க முடியும். பெயர் மாற்றம் செய்வது, எல்லைகளை மாற்றியமைப்பது உள்ளிட்ட அதிகாரங்கள்

நாடாளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இருந்தாலும், இவை நாடாளுமன்றத்தில் முன்வரைவு மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலை பெற வேண்டும். இது தொடர்புடைய மாநில அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களும், அந்த மாநில அரசாங்கத்தின் சட்டமன்றத் தீர்மானமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. மாநில அரசாங்கம் இது தொடர்பாக முன்வரைவு நிறைவேற்றி குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பும் போது, குடியரசுத்தலைவர் இது தொடர்பான தனி முன்வரைவு ஒன்றினை நாடாளுமன்றத்தில் இயற்ற பரிந்துரை செய்வார். பிறகு நாடாளுமன்றத்தில் முன்வரைவு இயற்றி தனக்கு அனுப்பப்படும் போது குடியரசுத்தலைவர் ஒப்புதல் அளிப்பார். பின்பு தான் புதிய மாநிலங்கள் உருவாகும்.

செயல்பாடு

அரசியல் கட்சி உருவாக்குவது

இந்திய அரசமைப்புச் சட்ட விதிகளின்படி ஓர் அரசியல் கட்சியினை தொடங்குவது குறித்து மாணாக்கர் குழு அமைத்து கேள்விகள் எழுப்பவும்.

ஓர் அரசியல் கட்சி உருவாக்குவது, தேர்தல் ஆணையத்தில் பதிவு செய்வது, தேர்தல்களில் போட்டியிடுவது ஆகியவற்றிற்கான செயல்முறைகள் குறித்து கேள்விகள் கேட்கவும்.

7.4 தேச கட்டமைப்பில் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சவால்கள்

தேச கட்டமைப்பிற்கான சவால்களில் தேசத்திற்கும் அரசுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை முதலில் ஆராயவேண்டும்.

செயல்பாடு: டி-சார்ட் (பட விளக்கம்)

டி-சார்ட் என்பது ஒருவித பட விளக்கம் தருகின்ற அமைப்பு. கீழ்க்கண்ட பத்தியினை படித்து அதில் உள்ள சாதக-பாதக அம்சங்கள், நன்மை-தீமைகள், தரவுகள், கருத்துகள் மேலும் பல பற்றி கூறுக.

நன்றி தி இந்து நாளிதழ் 19.02.2014

ஆந்திரபிரதேசம் இரண்டு மாநிலங்களாக, நாடாளுமன்ற சட்டத்தின் மூலம் ஜூன் 2, 2014 அன்று பிரிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் பல பத்தாண்டு கால கோரிக்கை நிறைவடைந்தது.

❖ தெலங்கானா மாநிலம் பிரிக்கப்பட்டது குறித்து சாதக-பாதக அம்சங்களை மதிப்பிடுக.

நன்மைகள்	தீமைகள்

செயல்பாடு: குழு விவாதம்

தலைப்பு: தகவல் பெறும் உரிமை, கல்வி பெறும் உரிமை ஆகியன சட்டமாக வந்த பிறகு, பொது சுகாதார-உடல் நல பாதுகாப்பிற்கான உள் கட்டுமானத்தில் உள்ள பின் தங்கிய நிலை உயர, உடல் நல பாதுகாப்பு உரிமை சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கான நேரம் வந்துள்ளது என்று எண்ணுகின்றீர்களா? விவாதிக்கவும்.

அரசு

நிலப்பரப்பு, மக்கள், அரசாங்கம் மற்றும் இறையாண்மை ஆகிய நான்கு அலகுகளும் இருக்கும் போது அரசு என்பது உருவாகும். அதில் தேசிய உணர்வோ அல்லது நாம் அனைவரும் ஒருவரே என்ற உணர்வோ

இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆயினும் அது அரசு என்றழைக்கப்படுகிறது. நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒருவரே என்ற உணர்வு அவர்களுக்கிடையே நிலவும் போது மற்ற வேறுபாடுகள் அனைத்தும் ஒருமைப்பாட்டிற்கு கீழானது என்றாகிவிடும். பொது நலமே மேலானது என்ற நிலை உருவாகும்.

தேசம்

தேசம் என்ற பொருள்படும் "Nation" என்ற சொல் லத்தீன் மொழியிலிருந்து வந்ததாகும். அனைவரும் ஒரு ரத்த பந்தம் உடையவர் என்ற பொருளில் இந்த கருத்துரு உருவாகியது. ஆகவே "Nationem" என்ற லத்தீன் சொல் "இனம்" என்ற பொருளில் தேசத்தை குறிப்பிட்டது. மக்களிடையே நிலவும் ஒற்றுமை என்பதனை குறிக்க இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. பழமை கருத்துப்படி ஒரு தேசம் அரசாக இருக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதாகும்.

செயல்பாடு

தலைப்பு: இந்தியாவில் தேசம் என்ற கருத்துரு உருவாகுவதற்கு கலாச்சாரம் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

தேசியம்

தேசியம் என்ற கருத்துருவை வரையறுப்பது சுலபம் அல்ல. தனிப்பட்ட ஒரு காரணியை வைத்து ஆராய முடியாது. முக்கியமாக ஒற்றுமை உணர்வு, பலதரப்பட்ட செயல்களின் முடிவு; இனம் மற்றும் மொழிக் குழுமம், பொது அரசியல் விருப்பம் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வரலாற்று வளர்ச்சி ஆகியன தேசியம் அமைவதற்கு காரணமாகின்றன.

தேசமானது குறிப்பாக பொருளியல் வாழ்வு, மொழி மற்றும் நிலப்பரப்பு என பல அலகுகள் ஒருங்கே அமைக்கப்பட்டு தேசம் உருவாகியது என்று எர்ன்ஸ்ட் ரெனான் வாதிக்கிறார். இவரின் கருத்துப்படி "தேசம்" என்பது ஒரு ஆன்மா அது ஒரு ஆன்மீக கோட்பாடு - அதில் இரண்டு விதமான அம்சங்கள் அடங்கி உள்ளது. ஒன்று கடந்த கால அம்சம்; மற்றொன்று நிகழ்கால அம்சம் என்று விளக்கம் கூறுகிறார். ஒன்று கடந்த கால வளமிக்க மரபுகளின் நினைவுகள் மற்றொன்று நிகழ்காலத்திய நடப்புகள். கூடி வாழ வேண்டும் என்ற விருப்பம்,

பாரம்பரியத்திற்குமதிப்பளிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஆகியன தேசிய உணர்வு அமைவதற்கு உள்ள பொது பங்களிப்பாகும்.

சவால்கள்

வழிவகை

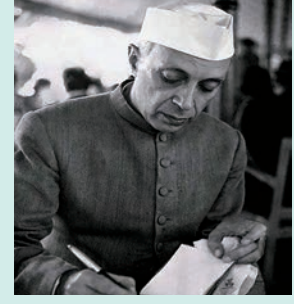
உற்பத்தியை அதிகரிப்பது மட்டும் பிரச்சனை அல்ல மாறாக வேறுபாடுகளை களைவதும் ஆகும்.

நமது மக்களாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சி ஆகிய அடிப்படையில் எந்தவித சமரசமும் கொள்ளாமல், திட்டமிட்ட மற்றும் கலப்பு பொருளாதாரம் மூலம் இந்தியாவை ஒரு சுய-சார்பு நவீன நாடாக உருவாக்குவதை ஜவஹர்லால் நேரு தேர்ந்தெடுத்தார். ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் மூலம் ஏராளமான நீர்பாசன திட்டங்கள், அடிப்படை தொழில்களை நிறுவினார். விரைவான மின்மயமாக்கல் மற்றும் உள்கட்டுமான வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல். மலேரியா போன்ற நோய்களை ஒழித்தல், உணவு உற்பத்தியில் சுய-தேவையை பூர்த்தி செய்தல், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் மேம்பட்ட நிலையை அடைதல் என்று பலவகை திட்டங்களை நிறைவேற்றினார்.

60-களின் இறுதியிலும் 70-களின் தொடக்கத்திலும் ஒரு மந்தமான சூழ்நிலை உருவாகியது. பல அரசியல் பிரச்சினைகள் எழுந்தன. பாகிஸ்தான் மற்றும் சீனா உடனான போர்கள் இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தை பாதித்தது. இந்திரா காந்தி மேற்கொண்ட வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நடவடிக்கை, ராஜீவ் காந்தி செய்த மின்னணுவியல் புரட்சி ஆகியன இந்தியாவில் நல்விளைவுகளை ஏற்படுத்தின. 1990-ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு இந்தியா சந்தைப் பொருளாதாரத்தை நோக்கி பயணிக்கத் தொடங்கியது. எனவே தா.த.உ (LPG) என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படுகின்ற தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் கொள்கைகளுக்கு இந்தியாவின் கதவு திறக்கப்பட்டது.

1953-ஆம் ஆண்டு எவரெஸ்ட் பயணம் வெற்றி பெற்றவுடன் தேசியவாதம் குறித்து முதலமைச்சர்களுக்கு நேரு எழுதிய கடிதம்.

"எவரெஸ்ட் உச்சியை அடைந்தது மாபெரும் சாதனை ஆகும். அது குறித்து நாம் அனைவரும் பெருமிதம் கொள்ளலாம். இங்கே சில மனிதர்கள் அற்பமான, குறுகிய தேசியவாத கண்ணோட்டத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

எவரெஸ்டை முதலில் அடைந்த டென்சிங் இந்தியரா அல்லது நேபாளியா என்று கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது. மற்றவர் உதவி இன்றி எதையும் செய்து முடிக்க முடியாது.

உண்மையில் இருவரும் இணைந்தே இத்தகைய சாதனையை நிகழ்த்தியுள்ளனர். ஏற்கனவே பெறப்பட்ட அனுபவங்கள், உழைப்பு மற்றும் பயண தியாகங்கள் ஆகியன இவர்களின் வெற்றிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன.

மாபெரும் மனித சாதனைகள் யாவும் எண்ணிலடங்கா மக்களின் கடுமையான தொடர் முயற்சியின் விளைவே ஆகும். ஒரு மனிதனின் கடைசி படிக்கட்டு மற்றொருவரின் தொடக்கமாகும் என்பதனை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இவ்வாறு விவாதிப்பது இந்த விஷயங்கள் குறுகிய மற்றும் கண்டனத்திற்குரிய தேசியவாதம் ஆகும். இது நமது நாட்டிற்கு பெருமை சேர்க்காது என்பதனை உணர வேண்டும். மேலும் அது மக்களை குறுகிய மனப்பான்மையோடு ஒரு விதமான தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு இட்டுச் செல்லும்.

வேளாண்மை

1990-களின் மத்தியில் வேளாண்மை துறையில் பின்தங்கிய நிலை உருவாகியது. ஏராளமான விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். ஏற்றுமதி தொடர்பான விவசாயம் கடுமையாக பாதித்தது. குறிப்பாக மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் விதர்பா பகுதியைச் சேர்ந்தப் பருத்தி விவசாயிகள் பாதிப்புக்குள்ளாகினர்.

இந்தியாவில் 60 விழுக்காடு மக்கள் விவசாய தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். வேளாண்மைத்துறை வளர்ச்சிவீதம் 1996-97 முதல் 2004-05 வரை 1.65 விழுக்காடு அதிகரித்தது. இந்தியாவில் இரண்டாவது விவசாய நெருக்கடி உருவாக இதுவே காரணம் ஆகும். (முதல் விவசாய நெருக்கடி 1960-களின் தொடக்கத்தில் நிகழ்ந்தது) பணக்கார மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கான மானியம், இலவச மின்சாரம், ஆதார விலை நிர்ணயம், இலவச பாசனம் மற்றும் இலவச உரம் ஆகியனவற்றுக்கான மானியம் குறைக்கப்படவில்லை, ஆனால் இத்துறையில் அரசு முதலீடு என்பது குறைக்கப்பட்டது.

2008-09 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் அமெரிக்க மதிப்பில் 15 பில்லியன் டாலர் மதிப்பிலான விவசாயிகள் கடன் ரத்து செய்யப்பட்டது. அதே சமயம் 80 சதவீதம் சிறு விவசாயிகளால் விவசாயக் கடன்களைப் பெற முடியவில்லை. 60 மில்லியன் ஹெக்டேர் நிலங்கள் தரிசாகப் போடப்பட்டதால் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அதே சமயத்தில் அது அளவுக்கதிகமான பொருளாதார இழப்பை ஏற்படுத்தும், விவசாயிகளை மேம்படுத்தும் அரசு உதவி குறைக்கப்பட்டது.

மத்திய அரசாங்கத்தின் கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் மத்திய அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் இதர பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்குமாறு மண்டல் ஆணையம் பரிந்துரை செய்தது.

தொழிற்சாலை

தொழில்துறை தகராறு சட்டம் இந்தியாவில் பணியாற்றும் மொத்தத் தொழிலாளர்களில் 10 விழுக்காட்டுக்கும்

குறைவான தொழிலாளர்களையே பாதுகாத்துள்ளது. 90 விழுக்காடு தொழிலாளர்கள் அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்படாத தொழில்களில் உள்ளனர். பொதுத்துறை நிறுவனத்தில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைத்து கூட்டு பேரம் மூலம் பலனடைகின்றனர். பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளவும் கூட்டுப் பேரத்தில் ஈடுபடவும் உரிமைக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் தனியார் தொழிற் துறைகளில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் தங்களுக்கென சங்கம் அமைக்கவும் தங்கள் பிரச்சனைகளுக்காக கூட்டுப்பேரத்தில் ஈடுபடவும் தனியார் நிறுவனங்களின் மேலாண்மை தடுத்து வருகின்றன. இந்திய தொழிற்சங்கங்களானது தொடர்ந்து முதலீட்டு நலன் சார்ந்த தொழிற்சங்க இயக்கத்தால் அதிக வேலையில்லா திண்டாட்டம் நிலவுகிறது. இந்நிலையானது முறைசாரா மற்றும் தற்காலிக பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

செயல்பாடு

தகவல் பெறும் உரிமை சட்டம் பற்றி விவாதிக்கவும்.

நிலம் கையகப்படுத்துதல் என்பது முக்கியப் பெரும்பிரச்சனையாக உள்ளது. பழங்குடி மக்களை இடம்பெறச் செய்ய முடியவில்லை. தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு தேவையான நிலங்கள் கிடைக்கவில்லை. உள்ளூர் மக்களின் ஒப்புதலில் தான் நிலங்கள் பெற வேண்டிய நிலை உள்ளது. நிலம் கையகப்படுத்துதல் நடவடிக்கைகளைத் தகுந்த இழப்பீடு வழங்குதல் மற்றும் நலத் திட்டங்கள் மூலம் நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளது. தற்போதைய சட்டம், அரசாங்கம் நிலம் கையகப்படுத்துவதற்குப் போதுமான அதிகாரங்களை கொடுத்துள்ளது. சில இடங்களில் வலுக்கட்டாயமாக இதனை செய்யும்போது வன்முறை நிகழ்வு வெடிக்கின்றன.

அரசியல் ரீதியிலான சவால்கள்

1990-ஆண்டுக்கு பின்னர் மாநிலங்களுக்கிடையே சமத்துவமின்மை அதிகரித்தது. மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி மாநிலங்களுக்கு அளிப்பது குறைக்கப்பட்டது. இதனால் மாநில அரசாங்கங்கள் தனியார் நிறுவனங்களை நாடவேண்டியுள்ளது. சில மாநிலங்கள் அன்னிய முதலீட்டை ஈர்க்க முயற்சிக்கின்றன. சில மாநிலங்களால் இதனைச் செய்ய முடியவில்லை. இதனால் மாநிலங்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வான வளர்ச்சி உருவானது.

மத்திய - மாநில உறவுகள்

வறுமை ஒழிப்பதற்கு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களை விரைந்து செயல்படுத்துவதன் மூலம் சாத்தியமாகும். மத்திய மாநில உறவுகள் இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்கள், பிராந்திய கட்சிகளின் ஆட்சிக்குட்பட்டுள்ளன. இதனால் மத்திய மாநில உறவுகளில் தடங்கல் வந்துள்ளது.

முன்பு மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழு அமைந்த அமைப்பில் மாநிலங்கள் தங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கோரின. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அதிக நிதி பங்கீட்டினை கேட்டனர். மத்திய மாநில உறவுகளில் நிதி உறவு மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

பொருளாதார சவால்கள்

இந்தியாவில் வாழும் மக்களில் பெரும்பாலோர் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு டாலருக்கும் கீழ் வருமானம் உள்ளவர்கள் என்பதை டீட்டன் மற்றும் ட்ரெசி சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இருந்தாலும், இந்தியாவில் வறுமை விகிதம் குறைந்து வருவதாக விவாதிக்கப்படுகிறது. 1993-94 - 1999-2000 காலகட்டத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு டாலருக்கும் குறைவான வருமானம் ஈட்டுவோர் விகிதம் 36 விழுக்காட்டிலிருந்து 26 விழுக்காடாகக் குறைந்துள்ளதாக ஒரு மதிப்பீடு குறிப்பிடுகிறது. அதாவது இன்னமும் 270 மில்லியன் இந்தியர்கள் ஏழ்மையில் உள்ளதை இது குறிக்கிறது. சீனாவில் 110 மில்லியன் ஏழைகள்தான் உள்ளனர்.

அடிப்படைக் கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் மனித மேம்பாடு இன்னமும் நிறைவுறாததாக இருக்கிறது. வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழும் மக்கள் எண்ணிக்கை குறைந்தபோதிலும், உள் இணைக்கும் வளர்ச்சி எனும் செயல்திட்டத்தினை பயன்படுத்தி இன்னும் துரிதமாக வறுமை ஒழிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க முடியும்.

உலகமயமாதல்

1990 முதல் தாராளமயமாதல், தனியார்மயமாதல், உலகமயமாதல்(தா.த.உ / LPG) கொள்கைகளுக்கு மாறியதால் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மேலும் அதிகரித்து நாட்டின் பல பகுதிகளில் சமூக- அரசியல் பதற்றநிலை எழுவதற்கு வழிவகுத்தது. நாட்டு ஒற்றுமை, சமூக ஒருமைப்பாடு ஆகியனவற்றை உறுதிப்படுத்த இதரபிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடன் பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர் ஆகிய பிரிவினர்களுக்கு கூடுதல் கவனம் செலுத்தும் அவசியம் உருவானது.

சமூக சவால்கள்

இந்த சீர்திருத்த காலத்தின் போது இந்தியா மேற்கொண்ட பொது உடல்நல ஆரோக்கியத்திட்டம் குறித்த அறிக்கை கவலை அளிக்கக்கூடிய சித்திரத்தை வழங்குகிறது. குழந்தை இறப்பு விகிதம் 1980-களில் 30 சதவீதம் இருந்தது 1990-களில் 12.5 சதவீதமாக குறைந்துள்ளது. இந்தியாவின் (80/1000) குழந்தை இறப்பு விகிதம், பங்களாதேஷ் (91/1000) நாட்டைக்காட்டிலும் குறைவாக உள்ளது. ஆனால் 1999-ஆம் ஆண்டு பங்களாதேஷின் (61/1000) குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை விட இந்தியா (71/1000) பின்னடைந்துள்ளது.

வகுப்புவாதம்

பிரிவினைக் காலத்தில் இருந்தே நாடு வகுப்புவாதத்தைச் சந்தித்து வருகிறது. தீய நோக்கம் கொண்ட அரசியல் கட்சிகள், அடிப்படைவாத குழுக்கள், வெறுப்பை உருவாக்கும் வதந்திகளை பல்வேறு

சமுதாயத்தினரிடையே பரப்பி வருகின்றனர். இத்தகைய மத வெறுப்பு கட்டுக்கதைகளால் சமூகங்களுக்கு இடையே மோதல்கள் உருவாக்குகின்றன. இதனால் சிறு பான்மையினரே அதிகம் பாதிப்பு அடைவதுடன் தங்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் சொத்துக்களையும் இழக்கின்றனர்.

சாதி மற்றும் பால் பாகுபாடு

சாதிய மோதல்கள் சாதிய பாகுபாடுகள் தொடர்ச்சியாக தேசக் கட்டமைப்பிற்கு சவாலாக உள்ளன. தீண்டாமைக்கு எதிராக கடுமையான சட்டங்கள் இருந்தும் அது இன்றும் தொடர்கின்றது. கலப்பு திருமணம் செய்து கொள்வோர் ஆணவப் படுகொலைகளுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

நடைமுறையில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகராக நடத்தப்படுவதில்லை. அரசியலில் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளது. பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் அதிகரித்துள்ளது. சட்டமன்றங்களிலும், நாடாளுமன்றத்திலும் பெண்களுக்கு 33 சதவீத இடஒதுக்கீடு இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வில்லை.

அனைவரையும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவது பெரும் சவாலாக உள்ளன. வளர்ச்சி என்பது அய்யத்துக்கு இடமில்லாமல் வறுமையைக் குறைத்து வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்தியுள்ளது என்பது உண்மைதான். இருப்பினும், பலன்கள் ஏழை மக்களிடம் சென்றடைவதைகாட்டிலும் நடுத்தர மற்றும் பணக்கார பகுதி மக்களிடம் தான் அதிகமாகச் சென்றடைகின்றன. தகவல் தொடர்புத் துறை, வங்கிகள், பங்கு சந்தை, விமான போக்குவரத்து, வணிகம் மற்றும் தொழில் கொள்கை ஆகிய துறைகளில் செய்யப்படுகின்ற சீர்திருத்தங்கள், அளவுக்கு வேளாண்மை மற்றும் மனித மேம்பாட்டிற்குச் செல்லவில்லை. மூலவளங்கள் திரட்சியும், அறிவுப்பெருக்கமும் கொண்டு இந்திய தொழில்மயமாக்கல் தொடரும் அதே நிலையில் 250 மில்லியன்

மக்கள் நாளொன்றுக்கு ஒரு டாலருக்கும் கீழ் வருமானம் உள்ள நிலையில் வாழ்கின்றனர்.

இதே நிலையில் தொடருமானால் இந்தியாவில் வறுமை, கல்லாமை, சரிவிகித உணவின்மை ஆகியவற்றை ஒழிப்பதற்கு மிகநீண்ட காலமாகும். மேலும் மனித மேம்பாட்டுக் கூறுகளான கல்வி மற்றும் பொது சுகாதாரம் போன்ற துறைகளின் வளர்ச்சி மேலும் காலதாமதமாகும்.

மேலே விளக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சவால்களே தேச கட்டமைப்பின் பெரும் சவாலாக நீடிக்கின்றன.

செயல்பாடு

வளர்ச்சித் திட்டங்கள்

அரசு மேற்கொள்ளும் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நான்கினைப் பட்டியிலிடுக. அதில் இரண்டு ஊரகப் பகுதிகளுக்கும், இரண்டு நகரப்பகுதிகளுக்கும் பொருந்த வேண்டும்.

7.5 தமிழ்நாடு மாநிலம் உருவாக்கப்படுதல்

1802-ஆம் ஆண்டு வெல்லெஸ்ஸி பிரபு சென்னை மாகாணத்தை உருவாக்கினார். 18-ஆம் நூற்றாண்டு இரண்டாவது பகுதி வரை தென்னிந்தியாவை பல்வேறு சிற்றரசர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தனர். பிரிட்டிஷாரின் தென்னிந்தியப் படையெடுப்பின் விளைவாக இவைகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ இந்தியாவின் கீழ் ஒரு நிர்வாக அமைப்பாக சென்னை மாகாணம் இருந்தது.

இந்த நிர்வாக அமைப்பு இன்றைய தமிழகம், ஆந்திர பிரதேசம், ஒரிசாவில் சில பகுதிகள், கேரளா, கர்நாடகா மற்றும் லட்சத் தீவு ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. விடுதலைக்கு பிறகு சென்னை மாகாணம் சென்னை மாநிலமாக மாறியது. நவம்பர் 1, 1956-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட மொழிவாரி மாநில அமைப்பு நடவடிக்கைக்கு பின்பு தமிழர்களுக்கான தனி மாநிலமாக சென்னை மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது. நீண்ட

போராட்டத்திற்கு பிறகு இதன் பெயர் தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

மொழி அடிப்படை தேசியவாதம் உருவாக்கம்

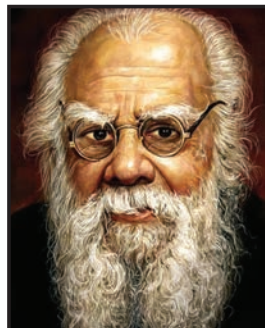
20-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தேசிய உணர்வு வளர்ந்து வரும் போதே நாட்டின் பல பகுதிகளில், மாநில மொழிகள் பத்திரிகைகள் மற்றும் வட்டார அடிப்படையிலான அரசியல் இயக்கங்கள் மூலம் வட்டார விழிப்புணர்வு வளரத் தொடங்கியது. தேசிய இயக்கத்தில் முன்னணியில் இருந்த இந்திய தேசிய காங்கிரசு உருவாக்கிய 'தேசியம்' என்று கருதுகோள் பல பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டது. இந்தி மொழிக்கு முன்னுரிமை வழங்கியது முக்கியப் பிரச்சனையானது 20-ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பத்தாண்டுகளில் தமிழ்மொழி துணை தேசியவாதம் வளர்வதற்கு இது காரணமானது. காங்கிரசின் சாதிய கண்ணோட்டம் காரணமாக சாதிப்பிரிவினை, மொழிவாரி தேசியவாதம், வர்க்க போராட்டம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய, பிராமண அல்லாதோர் இயக்கம் தொடங்கியது.

தியாகராயர்

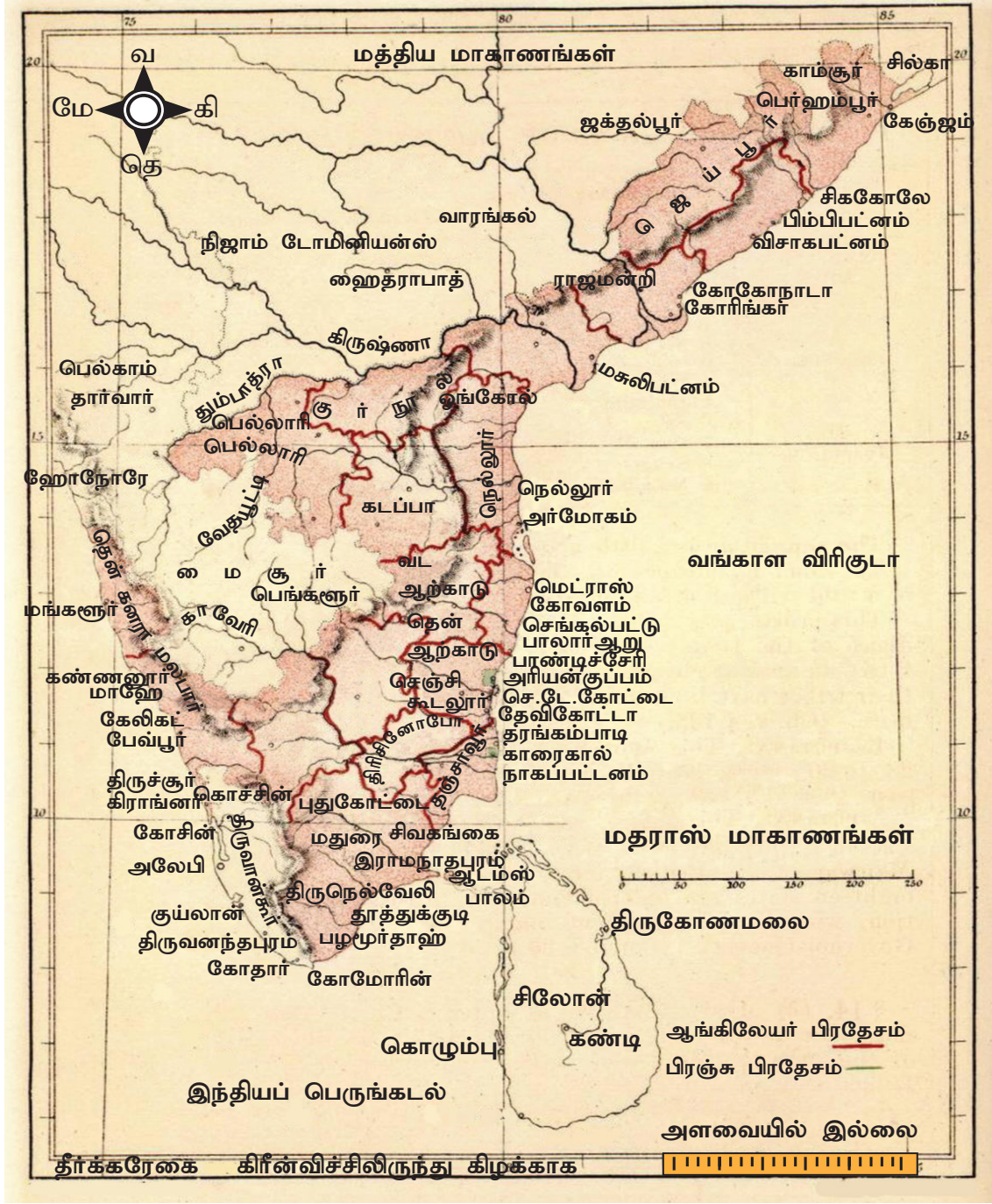
டி.மாதவன்

தந்தை பெரியார்

பக்தவத்சலம்

டி.மாதவன், தியாகராயர் மற்றும் பல பிராமணரல்லாதோர் தலைவர்கள் தென்னிந்திய நல உரிமை கூட்டமைப்பினை உருவாக்கினர். பிற்காலத்தில் இவ்வியக்கம் "நீதிக்கட்சி" என்ற பெயரில் புகழ் பெற்றது. 1920-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சென்னை மாகாணத் தேர்தலில் நீதிக் கட்சி போட்டியிட்டு வெற்றிப்பெற்று ஆட்சி அமைத்தது. 1920 முதல் 1937 வரை நடைபெற்ற 5 தேர்தல்களில் நான்கு முறை வென்று அமைச்சரவை அமைத்தது. பின்பு 1937 தேர்தலில் காங்கிரசு

கட்சியிடம் தோல்வியுற்றது. பிறகு பெரியார் ஈ.வே.ராமசாமி தலைமையில் சுய மரியாதை இயக்கமாக மாறியது. இந்த இயக்கம் தமிழ் மக்களின் பண்பாடு மற்றும் அரசியல் வாழ்வில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. தென்னிந்தியாவில் தமிழ் தேசியவாதம் வளர்வதற்கு இவ்வியக்கம் காரணமானது.

திராவிட நாடு சிந்தனை

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் மூலம் காங்கிரசு கட்சி தமிழகத்தில் தன்னை பலப்படுத்தியது. 1937-ஆம் ஆண்டு சென்னை

சட்ட மன்றத் தேர்தலில் காங்கிரசு வெற்றி பெற்றது. ராஜாஜி முதலமைச்சராக பதவியேற்றார். அவர் இரண்டு அரசு கொள்கைகளை உருவாக்கினார். முதலாவதாக தீண்டாமை ஒழிப்பு, இரண்டாவது இந்தி மொழியை தேசிய மொழியாக அறிவிப்பது. பள்ளிகளில் இந்தி கட்டாய மொழிப்பாடமாக்கப்பட்டது. இது பிராமணரல்லாத தமிழர்/திராவிடர்களின் சுயமரியாதையை இழிவுபடுத்தியதாகக் கருதப்பட்டது. தந்தை பெரியார் மற்றும் பல சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவர்கள் இந்தி எதிர்ப்பு போரட்டங்களையும், மாநாடுகளையும் நடத்தினர்.

மறைமலை
அடிகள்

திரு.வி.கல்யாண
சுந்தரம்

தமிழறிஞர்களான மறைமலை அடிகள், திரு.வி.கல்யாண சுந்தரம் மற்றும் பலர் இந்தி மொழிக்கு எதிராக கண்டனப் பொதுக்கூட்டங்களை நடத்தி மக்களிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தினார். ஈ.வே.ரா பெரியார் இப்போராட்டத்துக்கு தனது மனப்பூர்வமான ஆதரவினை நல்கினார். "தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்ற முழக்கத்தினை எழுப்பும் அளவுக்கு இப்போராட்டத்தை ஆதரித்தார். 1939-ஆம் ஆண்டு "திராவிட நாடு" மாநாட்டினை நடத்தி "திராவிட நாடு" கோரிக்கையை முன்வைத்தார்.

காமராஜர் மற்றும் இராஜாஜி

தமிழர், தெலுங்கர், கன்னடர் மற்றும் மலையாளர் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய திராவிடநாடு என்கிற தனி நாடு கோரிக்கை இயக்கம் பிராமணரல்லாதோர் மத்தியில்

வளரத் தொடங்கியது. 1944-ஆம் ஆண்டு ஈ.வே.ராமசாமி, நீதிக் கட்சியினை திராவிடர் கழகம் என பெயர் மாற்றம் செய்யும் தீர்மானத்தினை சேலத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் நிறைவேற்றினார். தமிழர் வாழ்வினை மேம்படுத்துவதற்காக இதைச் செய்வதாகக் கூறினார். பொதுமக்கள் பெரும் அளவில் திரண்டது மற்றும் தொண்டர்களின் போர்க்குணம் இரண்டுக்குமாக சேலம் மாநாடு புகழப்பட்டது.

திராவிட நாடு என்பது, சுய ஆட்சியும் அதிக அதிகாரங்களும், சுதந்திர இறையாண்மை உரிமையும் கொண்ட, மொழி அடிப்படையில் நான்கு அலகுகளை மாநில உரிமைகளுடனும் சுயாட்சியுடனும் கொண்ட கூட்டாட்சி குடியரசாக திராவிட நாடாகத் திகழும் என்று கூறப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் திராவிட நாடு கோரிக்கை தமிழ் மொழி பேசுவோர் அல்லாத மக்களின் ஆதரவினைப் பெறவில்லை.

தட்சிண பிரதேசம் எனும் மாநிலக்கொள்கை

திராவிட கருத்தாக்கத்துக்கு எதிர்நிலையில் இருந்த தென்னந்தியாவைக் களமாகக் கொண்டு ஒரு புதிய அரசியல் நிலைக்கருத்தினை இராஜாஜி உருவாக்கினார். தட்சிண பிரதேசம் என்பது அதன் பெயர். இது தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளாவை உள்ளடக்கியதாகும். சி.சுப்பிரமணியம், பக்தவச்சலம் போன்ற தனது சீடர்கள் மூலம் இக்கருத்தினைப் பரப்பினார். ராஜாஜியின் இந்த அரசியல் கருத்தினை பெரும்பாலான தென்னந்திய அரசியல் கட்சியினர் எதிர்த்தனர்.

செ. அச்சுதமேனன்

N. பூங்கண்டன்

புரட்சிகர சோசலிச கட்சியை சார்ந்த ஸ்ரீகண்டன், கொச்சின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை அச்சுதமேனன், திருவிதாங்கூர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சார்ந்த ஏ.கே.கோபாலன் ஆகியோர் "தட்சிண பிரதேச" கோரிக்கையை கடுமையாக எதிர்த்தனர். விடுதலை பத்திரிகையில் பெரியார் இது குறித்து தலையங்கம் எழுதினார். அனைத்து தமிழர்களும் தட்சிண பிரதேச அமைப்பை எதிர்த்து முதலமைச்சருக்கு தந்தி அனுப்புங்கள் என்று அறைகூவல் விடுத்தார். இதற்கிடையே கர்நாடகாவும் எதிர்த்தது. குறிப்பாக கர்நாடகா மக்கள் கட்சியை சார்ந்த சர்தார் சரணா கவுடா இதனை எதிர்த்தார். இருந்தபோதிலும் 1956-ல் அமிர்தசரசில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் இராஜாஜியும் அவரது ஆதரவாளர்களும் "தட்சிண பிரதேசம்" குறித்து பேசினர். ஆனால் அப்போதைய தமிழக முதல்வர் காமராஜர் அந்த மாநாட்டிலேயே இக்கருத்தினை கடுமையாக எதிர்த்தார். தமிழ்நாட்டிலும் தாம் கலந்து கொண்ட அனைத்து பொதுக் கூட்டங்களிலும் தட்சிண பிரதேச கருத்தினை எதிர்த்து முழங்கினார். இது தமிழ் மக்களிடையே பெரும் எழுச்சியை உருவாக்கியது. இக்கருத்திற்கு எதிராக போராடவும் தயாரானார். மக்களும் தட்சிண பிரதேசம் உருவாவதற்கு எதிராகப் போராடத் தயாராகினர்.

விடுதலைக்கு பின்பு மொழிவாரி மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு

விடுதலைக்கு முன்பே பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைக்கும் கோரிக்கைகள் எழுந்தன. விடுதலைக்கு பின்பு முதல் பத்தாண்டுகளில் (1947-1956) தேச கட்டமைப்பு குறித்து இரண்டு விதமான கொள்கை வழிகாட்டுதல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒன்று அலுவல் மொழி பற்றியது. மற்றொன்று மாநிலங்கள் மறு சீரமைப்பு பற்றியது. அதாவது கூட்டாட்சி மறு கட்டமைப்பு. தேச கட்டுமானம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு முயற்சியில் மொழி அடைப்படையில் மாநிலங்களை மறுசீரமைப்பு செய்வது விடுதலைக்கு பின் முதல் பணியாக ஆனது.

இருநூறு ஆண்டுகால பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், 1947-க்கு முன்பு மாகாணங்களில் எல்லைகள் சரிவர நிர்ணயிக்கவில்லை. மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக்குக் கவனம் செலுத்தப்படாததால் மாகாணங்கள் பலமொழிகள் பேசக் கூடியதாகவும், பல பண்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாகவும் இருந்தன.

மொழி என்பது மக்களின் பண்பாடு மரபுகள் ஆகியவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. மட்டுமல்லாமல் பெருமளவிலான கல்வி வளர்ச்சி மற்றும் அதிகளவிலான எழுத்தறிவித்தல் தாய்மொழி கல்வி மூலம் மட்டுமே நிகழ்ந்தன. அதிக மக்கள் பேசும் மொழி அடிப்படையில் மாநிலம் அமைக்கப்பட்டு, அரசியல் மற்றும் ஆட்சித்துறை அல்லது நீதித்துறை செயல்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும்போது மட்டுமே மக்களாட்சி உண்மையிலேயே அடித்தட்டு மக்களுக்கானதாக இருக்கும்.

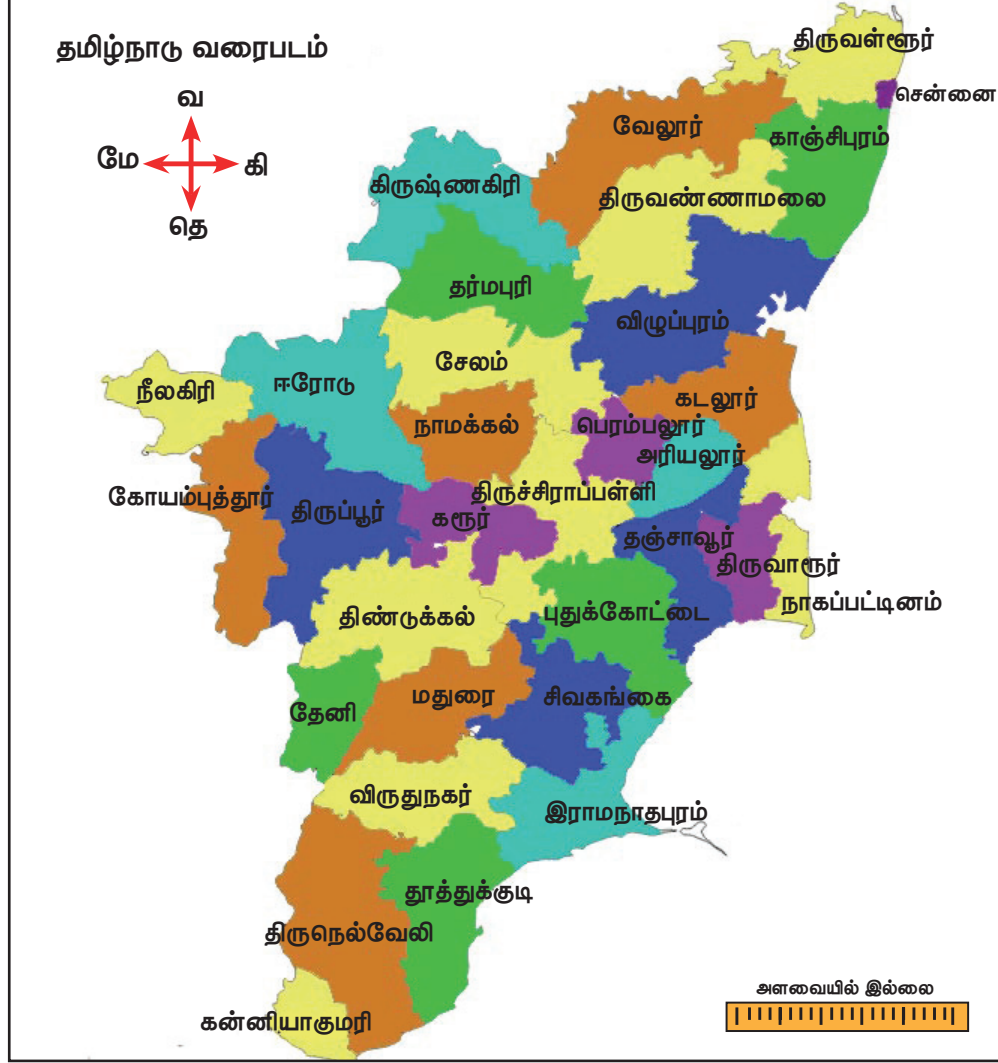
தமிழ்நாடு மாநிலம் உருவாக்கம்

தமிழ்நாடு மாநிலம் அமைக்கப்பட்டது முக்கியமாக அப்போதைய அரசியல் நிகழ்ச்சி போக்கும் மொழிவழி அடிப்படையில் அமைந்த மறுசீரமைப்பும் ஆகும். மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம் தனது இறுதி அறிக்கையை 1955-ஆம் ஆண்டு சமர்ப்பித்தது. அதில் சென்னை, மைசூர் மற்றும் கேரளா மாநிலங்கள் அமைய பரிந்துரை செய்தது. புதிய சென்னை மாநிலம் நவம்பர் 1, 1956-ல் உருவாக்கப்பட்டது.

ஆனால் மறு சீரமைப்பு ஆணையம் இதை ஏற்கவில்லை. பொதுவாக, ஒரு பகுதி வட்டத்தில் எந்த மொழி பேசுவார்கள் அதிக விழுக்காட்டில் வாழ்கிறார்களோ அந்த மொழி மாநிலத்துடன் அப்பகுதி இணைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஆணையம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஆனால், தேவிகுளம் உள்ளிட்ட நான்கு வட்டங்களைப் பொறுத்து வேறு அளவீட்டினைப் பயன்படுத்தியது. நிலப்பரப்பு காரணம் காட்டி அவை திருவிதாங்கூருடனே நீடித்தல் என அறிவித்தது. ஆனால் திருவிதாங்கூர் பகுதியில்

தமிழ்மொழி பேசுவோர் சதவீத அடிப்படையில் நான்கு வட்டங்களான அகஸ்தீஸ்வரம், தோவாளை, கல்குளம் மற்றும் விளவங்கோடு சென்னை மாநிலத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென கோரினர். அதே அளவீடு செங்கோட்டை வட்டம் சென்னை மாநிலத்தில்

அமைய கோரப்பட்டது. அதிக தமிழ் மொழி பேசும் மக்களிருந்தும் அந்தப் பகுதி சட்டமன்ற பிரதிநிதிகள் தமிழர்களாக இருந்தபோதிலும் புவியியல் காரணங்களுக்காக திருவிதாங்கூர் பகுதிகள் கொச்சின் மாநிலத்தோடு இணைக்கப்பட்டு விட்டன.

தமிழ்நாடு என பெயர் மாற்றப் போராட்டம்

தமிழர்களுக்கென தனிமாநிலம் அமைந்த பிறகும் அவர்கள் முழுவதுமாக திருப்தி அடையவில்லை. அவர்கள் தங்கள் மாநிலத்திற்கு சென்னை மாநிலம் என்றிருக்கும் பெயரை "தமிழ்நாடு" என்று மாற்ற விரும்பினர். இந்த பெயர் மாற்றத்திற்கான போராட்டம் பத்தாண்டுகளாக நடைபெற்றது. மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம் இந்த பெயர் மாற்றத்திற்கு பரிந்துரைக்கவில்லை. ஏராளமான

ஆர்ப்பாட்டங்கள் முற்றுகை போராட்டங்கள் சென்னை மாநிலத்தில் நடத்தப்பட்டன. மகாத்மா காந்தியின் சீடரும், சுதந்திர போராட்ட வீரருமான விருதுநகர் சங்கரலிங்கனார் இந்த பெயர் மாற்றக் கோரிக்கைக்காக சாகும் வரை உண்ணா நோன்பினை ஜூலை 27, 1956 அன்று ஆரம்பித்தார் அக்டோபர் 13, 1956 அன்று 76-வது நாள் காலமானார். சங்கரலிங்கனாரின் தியாகம் சென்னை மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் பெரும் எழுச்சியை உருவாக்கியது.

கல்லூரி மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், பெண்கள் மற்றும் பல்வேறு அமைப்பினர் வெளிப்படையாக இந்த எழுச்சி இயக்கங்களில் பங்கு பெற்றனர். இது சென்னை மாநில அரசியலில் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனால் காங்கிரசு கட்சி மக்களிடம் செல்வாக்கினை இழந்தது. இறுதியில் 1967-ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் தோல்வியை தழுவினது. திராவிட முன்னேற்ற கழகம் (தி.மு.க) அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றியது, சென்னை மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டியது.

செயல்பாடு

தமிழ்நாடு உருவாக்கத்திற்காக தமிழ்நாட்டின் உள்பகுதியில் நடந்த பல்வேறு இயக்கங்களை ஆராய்க. பாடத்தில் குறிப்பிட்டதை தவிர, நடந்தேறிய வேறு பல எதிர்ப்பு இயக்கங்கள், ஊர்வலங்கள் யாவை?

பன்முக கலாச்சாரம், வேற்றுமை மற்றும் தேசக் கட்டமைப்பு செயல்பாடுகள்

புதிய இந்திய தேசம், முதல் சுதந்திரப் போருக்கு பிறகான காலனி ஆட்சியில் எழுந்த தேசிய எழுச்சி இயக்கத்தின் மூலம் உருவாகியது. இந்த தேசிய இயக்கமானது கடந்து வந்த பாதைகளின் ஊக்கத்தினாலும், சுதந்திரம், மக்களாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சி கருத்துக்களின் அடிப்படையிலும் அமைந்தது. மன்னராட்சி காலமும், மத ஆட்சியும் மறைந்துவிட்டது. சுதந்திரம், மக்களாட்சி, மக்களின் விருப்பம், உரிமைகள், அவர்களின் மொழி மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்கள் மற்றும் அவர்களின் பொருளாதார மேம்பாடு ஆகியன தேசக் கட்டமைப்புக்கு அடிப்படைகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. மாபெரும் தேசக் கட்டமைப்பாளர்களான மகாத்மா காந்தியும், ஜவஹர்லால் நேருவும் மதவாத கலாச்சார தேசியவாதம் (இந்து தேசியவாதம் அல்லது முஸ்லிம் தேசியவாதம் இரு நாடுகள் கொள்கை) இரண்டுக்கும் எதிராக இருந்தனர்.

பன்மைச் சமூக அமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆகவே அவர்கள் மக்களாட்சி, தாராளவாத கூட்டாட்சி இந்தியாவிற்காக வாதிட்டனர். ஆனால் பல அறிஞர்கள், இந்தியாவில் மாநிலங்களுக்கு போதிய நிதி மற்றும் அரசியல் அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அதிகார குவியல், ஒரே தேசிய அலுவல் மொழியாக இந்தியை ஏற்றுக் கொண்டு ஆங்கிலத்தை நீக்கியது, மாநிலங்களின் கலாச்சார மற்றும் மொழி அடையாளங்களை சிதைப்பதாக அமைந்தது. ஜவஹர்லால் நேரு இந்த ஆபத்தை உணர்ந்த காரணத்தினால் இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்புகின்ற வரை இந்தி திணிப்பு இருக்காது. அதுவரை ஆங்கிலமே இணைப்பு மொழியாக இருக்கும் என்ற உறுதிமொழியினை வழங்கினார்.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்:** ஐக்கிய பேரரசு (பிரிட்டன்) தலைமையிலான கூட்டமைப்பு பெரும்பாலும் இக்கூட்டமைப்பின் உறுப்பு நாடுகள் முன்னாள் பிரிட்டிஷ் காலனிய நாடுகளாகும். விடுதலை பெற்ற பின்பு பிரிட்டனின் தலைமையில் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுகின்றன.
- ❖ **பண்பாடு ஓரினம்:** ஒருமுக தன்மை வாய்ந்த சமுதாயம் தங்களுடைய பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில் அமைந்து அதனை அரசின் மூலம் நிலைப்புத்தன்மை ஏற்படுத்துவது. கலாச்சாரத் துறையில் வேறுபாடுகள் நீங்கியதாக இருக்கும் நிலை.
- ❖ **அரசியல் நிர்ணயசபை:** அரசமைப்பு வரையப்பட்டு பின்பு மக்கள் பிரதிநிதிகளால் விவாதிக்கப்பட்டு, பெரும்பான்மை கருத்துக்களால் இறுதி செய்யப்பட்ட மன்றமாகும். புதிய அரசாங்கத்தின் அடிப்படை கோட்பாடுகளை நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட இடமாகும்.

- ❖ **டொமினியன்:** பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் அமைப்பின் கீழ் சுய ஆட்சி உரிமை பெற்ற நாடு.
- ❖ **திராவிடர் கழகம்:** இது ஒரு பகுத்தறிவுவாத அமைப்பாகும். தமிழர் வாழ்வு நிலை உயர்த்துவதற்காக குரல் கொடுத்து அவர்களை சுயமரியாதை உள்ள மனிதர்களாக திகழ வைப்பதை நோக்கமாக கொண்ட இயக்கம்.
- ❖ **பொதுச்சபை:** பிரிட்டன் நாடாளுமன்றத்தின் கீழ்வையாகும். இந்த அவை உறுப்பினர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாவர்.
- ❖ **மாநிலங்களுக்கு இடையேயான குழு:** மாநிலங்களுக்கிடையே ஒத்துழைப்பையும், ஒருங்கிணைப்பையும் மேம்படுத்தி மத்திய அரசாங்கத்துடன் இணக்கமான போக்கினை பேணும் குழு.
- ❖ **மன்னராட்சி:** அரசாங்கம் அரசு அல்லது அரசு பேரரசினை ஆள்வதாகும். அரசியல் சட்ட ரீதியாக அமைந்த மன்னராட்சி அதிகாரங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அதே சமயத்தில் முழுமையான மன்னர் ஆட்சி நடைபெறும் நாட்டில் மன்னருக்கு அதிகாரங்கள் வரம்பற்றதாக இருக்கும்.
- ❖ **ராஜதானி:** பிரிட்டிஷ் காலனி ஆட்சியின் போது இருந்த பெரும் நிர்வாகப் பகுதி இப்பகுதி கவர்னர்-ஜெனரல் என்ற பொறுப்பாளரால் ஆளப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இந்தியாவில் பம்பாய், கல்கத்தா மற்றும் சென்னை ஆகிய மூன்று ராஜதானி இருந்தன.
- ❖ **சுதேச அரசுகள்:** சுதேச அரசுகள் உள்ளூர் அரசு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. சிறு சிறு பகுதிகளாக ஆட்சி செய்யப்பட்டது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இத்தகைய சிற்றரசர்களால் ஆளப்பட்ட சுதேச அரசுகள் காலனி ஆட்சியாளர்களுடன் இணக்கமான போக்கினை கடைபிடித்தனர்.
- ❖ **மாகாணங்கள்:** பிரசிடென்சியை காட்டிலும் சிறிய நிர்வாக அமைப்புகள். இம்மாகாணங்கள் பிரிட்டனின் காலனி ஆட்சியின் கீழ் கட்டுப்பட்டிருந்தன.
- ❖ **வட்டம்:** சில தெற்காசிய நாடுகளில் உள்ள நிர்வாக அளவிலான ஒரு பகுதி. மாவட்டத்தின் கீழ் உள்ள நிர்வாக வடிவம் ஆகும்.
- ❖ **மத்திய நிதி நிலை அறிக்கை:** இதனை வருடாந்திர நிதி நிலை அறிக்கை என்றும் கூறுவர். மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி ஆண்டின் கணக்கு அல்லது மதிப்பீடு குறித்த அறிக்கையாகும். மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு வருடத்திய (நிதி ஆண்டு) நிதி நிலை பற்றிய விரிவான அறிக்கையாகும். நிதி ஆண்டானது ஒவ்வொரு ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் நாள் ஆரம்பித்து அடுத்தாண்டு மார்ச் 31 அன்று முடிவடையும். இது இரண்டு வகையிலான அறிக்கை என வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. ஒன்று வருவாய் நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் மூலதான நிதிநிலை அறிக்கை.
- ❖ **ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகள்:** மத்திய அரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிர்வாக அமைப்புகளாகும். மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கையின் போது சில நிர்வாக அமைப்புகள் பலம் குறைந்து, பொருளாதார ரீதியாக நிலையற்ற தன்மையிலும் இருந்தன. இவைகள் பூகோள ரீதியாக சிறிய அளவில் இருந்தன. இவைகள் பிரெஞ்சு மற்றும் போர்ச்சுகீசிய காலனி ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகளாக இருந்து பின்பு விடுதலை அடைந்த நிலப்பகுதிகளாகும்.
- ❖ **வைஸ்ராய்:** காலனிய ஆட்சியின்போது குறிப்பாக 1858-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பிரிட்டன் பேரரசின் பிரதிநிதியாக இந்தியாவில் ஆட்சி செய்தவர். கவர்னர் ஜெனரல் என்ற பதவி வைசிராய் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

I. சரியான பதிலைத் தேர்வு செய்யவும்

1. காலனிய ஆட்சிக் காலத்தில் 21 குண்டுகள் முழங்கும் மரியாதை எத்தகைய சுதேச அரசுகளுக்கு வழங்கப்பட்டது?
 - அ. வலிமையான படை உள்ள சுதேச அரசுகள்
 - ஆ. பெரிய அளவிலான சுதேச அரசுகளின் மன்னர் வம்சம் சார்ந்தவர்
 - இ. பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியோடு நெருங்கிய உறவு வைத்திருந்த சுதேச அரசுகள்
2. இந்திய விடுதலைக்கான போராட்டம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார்?
 - அ. ஹிராதனாத் குன்ஸ்ரா
 - ஆ. பேராசிரியர் பிபின் சந்திரா
 - இ. பட்டாபி சீதாராமையா
3. மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1956 இன் படி கீழ்க்கண்ட மாநிலங்களில் எவை மறுசீரமைக்கப்பட்டன?
 - அ. ஆந்திர பிரதேசம், பஞ்சாப், மணிப்பூர், திரிபுரா
 - ஆ. ஆந்திர பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம், மத்தியப் பிரதேசம், பீகார்
 - இ. ஆந்திர பிரதேசம், இலட்சத்தீவுகள், ஒடிசா, மேற்கு வங்காளம்
 - ஈ. ஆந்திர பிரதேசம், திரிபுரா, மேற்கு வங்காளம், சென்னை
4. நிலம் கையகப்படுத்துதல் (நில ஆர்ஜிதம்) எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படுகின்றது? எவ்வாறு இழப்பீடு அளிக்கப்படுகின்றது?
 - அ. பிரிவு அ
 1. உள்ளூர் மக்களின் ஒப்புதல் பெற்று
 2. நல்லத் திட்டங்களுடன் இழப்பீடு அளித்து
 - ஆ. பிரிவு ஆ
 1. அரசாங்கத்திடம் அங்கீகாரம் பெற்று
 2. புலம்பெயரும் பழங்குடி மக்களுக்கு இழப்பீடு அளித்து
 - இ. பிரிவு இ
 1. அரசாங்கத்திடம் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கான ஒப்புதல் பெறப்பட்டு
 2. தொழிற்சாலை அமைக்க நிலம் கொடுத்த அரசுக்கு இழப்பீடு அளித்து
5. பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமியின் சுயமரியாதை இயக்கம் கீழ்க்கண்டவைகளில் எதனைத் தூண்டியது?
 - அ. தமிழ்நாடு மாநில அமைப்பு
 - ஆ. சென்னை மாகாண ஒழிப்பு
 - இ. தமிழ் தேசியவாத விழிப்புணர்வை எழுப்பியது
6. மாநில அரசாங்கங்கள் அன்னிய அல்லது தனியார் முதலீட்டை நாட வேண்டிய காரணங்கள் யாவை? ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட காரணங்களை ஆராய்க.
 - அ. தனியார் பெருமளவிலான முதலீடு செய்பவர்
 - ஆ. மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில் மத்திய அரசு பாகுபாடுகாட்டுதல்.
 - இ. அதிகரிக்கும் வேலைவாய்ப்பின்மை
 - ஈ. மேற்கண்ட அனைத்தும்
 - உ. மேற்கண்ட எதுவும் இல்லை

7. மாபெரும் எதிர்ப்பு இயக்கம் மற்றும் வன்முறை சம்பவங்களுக்கு பிறகு 1956இல் ஜவகர்லால் நேரு மொழி அடிப்படையில் ஆந்திரப் பிரதேசம் தனி மாநிலமாக அறிவிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார் அந்த நிகழ்வு எது?

- அ. இந்தியாவின் கோரிக்கையை ஹைதராபாத் நிஜாம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்.
ஆ. பொட்டி ஸ்ரீராமலு சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருந்து மறைந்தார்.
இ. விசால ஆந்திரா போராட்டம்

8. 1950ஆம் ஆண்டு எத்தனை மொழிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டது?

- அ. 26
ஆ. 22
இ. 12

II. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு மிக சுருக்கமாக பதிலளிக்கவும்

1. குண்டு முழங்கும் மரியாதை முறை எதைக் குறிப்பிடுகிறது?
2. ராஜதானி மற்றும் மாகாணங்கள் என்றால் என்ன?
3. பூமிதான இயக்கத்தின் நோக்கங்களை குறிப்பிடுக?
4. முன்னாள் சென்னை மாகாணத்தில் இருந்து உருவான மாநிலங்கள் யாவை?
5. விடுதலைக்குப் பிறகு இந்தியாவுடன் இணைய மறுத்த சுதேச ஆட்சியாளர்களையும் அவர்களின் சுதேச அரசுகளையும் பட்டியலிடுக?

III. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக பதில் எழுதவும்.

1. தேசம் மற்றும் அரசு இவற்றிற்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுக?
2. மதக் கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை வெளிப்படுத்துக?
3. மொழிவாரி மாநிலங்கள் கோரிக்கையை தர் ஆணையம் எவ்வாறு எதிர்கொண்டது?
4. முதல் மொழி வாரி மாநிலம் அறிவித்ததற்கு ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு ஏற்பட்ட அழுத்தம் யாது?
5. சுதேச அரசுகள் இணைவதற்கு வி.பி.மேனனின் பங்களிப்பு யாது?

IV. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விரிவான பதில்களை எழுதவும்.

1. மொழிவழி மாநிலங்கள் அமைவதில் வட்டார அரசியல் கட்சிகள் உருவாக்கம் குறித்து விவரி?
2. மொழிவழி மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பிற்கு பசல் அலி ஆணையத்தின் பங்கு பற்றி விவரிக்கவும்.
3. தேச கட்டமைப்பு உருவாக்குவதில் எதிர்கொண்ட முக்கிய ஐந்து சவால்களை விளக்குக?
4. தமிழர் அடையாளங்களை வடிவமைப்பதில் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பங்களிப்பு யாது?

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Raghavan, G. N. S. *Introducing India*. Indian Council for Cultural Relations, 1983.
- ❖ Pal, Sanchari. "The Making of A Nation: How Sardar Patel Integrated 562 Princely States." *The Better India*, 16 Dec. 2017
- ❖ *Reorganisation of States The Approach and Arrangements*. *The Economic Weekly*, 15 Oct. 1955,
- ❖ Premkumar, Heigrujam. "Tag: Reorganisation of States in India." *HEIGNOTES*,
- ❖ *Reorganisation, Then and Now*
- ❖ "The State, Economic Growth, and Development in India." *Taylor & Francis*,
- ❖ Chandra, Bipan. Mukherjee Mridula & Mukherjee, Aditya, *India After Independence 1947- 2000*, Penguin Books, New Delhi, 1999.
- ❖ Karashima, Noboru(Ed)., *A concise history of South India; Issues and interpretations*, Oxford, New Delhi, 2014.
- ❖ Rajayyan.K., *History of Tamil Nadu: Past to Present*, Ratna Publications, Kanjiramkulam, 1995

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ www.thebetterindia.com/124500/sardar-patel-vp-menon-integration-princely-states-india-independence/
- ❖ <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.891.3691&rep=rep1&type=pdf>
- ❖ selfstudyhistory.com/2015/01/30/the-linguistic-reorganisation-of-states/
- ❖ www.epw.in/system/files/pdf/1955_7/42/reorganisation_of_statethe_approach_and_arrangements.pdf.
- ❖ heignotes.com/tag/reorganisation-of-states-in-india/
- ❖ frontline.thehindu.com/static/html/fl2626/stories/20100101262602100.htm.
- ❖ www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14736480802665238.

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ திட்டமிடலில் பொருள், பரிணாமம் மற்றும் நோக்கங்களைப் புரிதல்.
- ❖ இந்தியாவில் திட்ட ஆணையம் உருவான வரலாறு அறிதல் மற்றும் திட்ட ஆணையம் அமைப்பு மற்றும் செயல்பாடுகளைக் கற்றல்.
- ❖ இந்திய அரசமைப்பில் வழங்கப்பட்டுள்ள உன்னதமான கோட்பாடுகளை எட்டுவதில் திட்ட ஆணையத்தின் பங்கு குறித்து ஆராய்தல்.
- ❖ நிதி ஆயோக் அமைப்பு உருவாக்கம் மற்றும் அதன் செயல்பாடுகள் குறித்து விவாதித்தல்.
- ❖ இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கல் செயல்பாடுகள் மற்றும் தொழிற்துறை வளர்ச்சி, ஒழுங்குபடுத்தலில் அரசின் பங்கு குறித்து ஆராய்தல்.
- ❖ இந்தியாவில் நிலச்சீர்திருத்தம் குறித்து ஆராய்தல்.
- ❖ இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சி அறிமுகம், இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் தாக்கம் குறித்து கற்றல்.
- ❖ இந்தியாவில் வெண்மைப் புரட்சி மற்றும் அதன் சாதனைகள் குறித்து விவாதித்தல்.

8.1 திட்டமிடல்: பொருள், பரிணாமம் மற்றும் நோக்கங்கள்

விடுதலைக்கு முன்பு திட்டமிடல் முறை

அனைத்துப் பொருளாதாரங்கள் மற்றும் அரசியல் அமைப்புகள் அனைத்திலும் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் திட்டமிடும் முறை நிலவத்தான் செய்கிறது. திட்டமிடல் அமைப்பின் நோக்கம் என்பது, ஓர் அரசின் மூலவளங்களை நீண்டக்காலத்திற்கு பயன்படுத்தும் வகையில் ஒரு முறைபடுத்தப்பட்ட பயன்பாட்டு முறைகளை உருவாக்குவதாகும். உற்பத்தி அதிகரிப்பு, தேசியப் பங்கீடு, அதிகரிப்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அதிகரிப்பு, மட்டுமல்லாமல் மக்கள் சமூக நலன்கள் அதிகரிப்பு ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு அரசு இச்செயல்முறைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு அரசின் வழிகாட்டுதல் மற்றும் கண்காணிப்பின் கீழ் அனைத்துத் தொழில் உற்பத்தி அமைப்புகளும் தங்கள் மூலவளங்களைப்

பயன்படுத்துகின்றன. அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் விலக்குகளும் இதில் அடங்கும். ஒரு அரசின் அனைத்து தனியார் மற்றும் பொது நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளை அரசே ஒழுங்குபடுத்தி கண்காணிக்கிறது. ஒரு அரசின் அனைத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் நாட்டின் முன்னேற்றம் மற்றும் மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்றன.

நவீன அரசு என்பது மக்கள் நல செயல்பாடுகளை நோக்கமாகக் கொண்டது. முந்தையக் காலங்கள்போல தற்கால நவீன அரசுகள் 'காவல் அரசுகளாக' மட்டுமே செயல்பட முடியாது. முந்தையக் காலங்களில் மக்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் சட்ட ஒழுங்கு மட்டுமே அரசின் செயல்பாடாக கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால், தற்கால மக்கள் நல அரசுகளில் பங்களிப்பு மிகவும் விரிவானதாகும். அது நல்ல ஆட்சியை தருவது மட்டுமல்லாமல்

மக்களின் சமூக-பொருளாதார நீதியையும் உறுதிப்படுத்துகிறது. நவீன அரசின் இலக்காக மக்கள்நல அரசு என்ற நிலையை எட்டுவதற்கான வாய்ப்புகளை ஒரு மக்களாட்சி வடிவிலான அரசே வழங்குகிறது. ஒரு நாடு தமது பின்னடைந்த நிலையிலிருந்து விடுபட்டு முன்னேற்றத்தை நோக்கி நகர்வதற்கான சமூக-பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களை அரசே முன்மொழிந்து நடை முறைப்படுத்துகிறது.

இந்தியாவில், தற்காலம் மட்டுமல்லாமல் எதிர்கால வளர்ச்சிக்குமான தேவைகளை எட்டும் வகையில் நாட்டின் மூலவளங்களை உரிய வகையில் பயன்படுத்தி மக்களின் பொதுநலன்களைக் காட்டிலும் செயல்திட்டங்களை உருவாக்குவதற்காக திட்ட ஆணையம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

செயல்பாடு

குழு விவாதம்

வகுப்பில் உள்ள மாணாக்கர்கள் ஐந்து முதல் ஆறு பேர் கொண்ட ஐந்து குழுக்களைக் கொண்டு கீழ்க்காணும் பொருள்கள் குறித்து விவாதிக்கவும்.

ஒருவருக்கு வளர்ச்சியாக தெரிவது மற்றவருக்கு வளர்ச்சியாக தெரியாது. ஏன்? விவாதி.

உதாரணம்: 1 அதிக ஊதியம் தொழிலாளரின் வளர்ச்சிக்கு உதவும். ஆனால் அது தொழில் உரிமையாளருக்கு எதிராக அமையும்.

உதாரணம்: 2 ஒரு பணக்கார விவசாயி அல்லது வர்த்தகர், தமது உணவுப் பொருட்களை அதிக விலையில் விற்க விரும்புகிறார். ஆனால், ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி அதை குறைந்த விலைக்கு வாங்க விரும்புகிறார்.

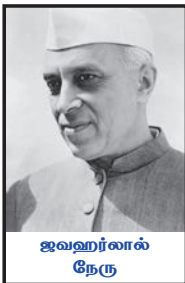
உதாரணம்: 3 ஒரு புதிய அணைக்கட்டுவதால் அதிக மின்சார உற்பத்தி, குறைந்த செலவில் நடைபெறுகிறது. ஆனால், புதிய அணையால் மக்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரங்களை இழக்கின்றனர்.

உதாரணம்: 4 மின்சாரம் அதிகமாக தேவைப்படுவதால் தொழிலதிபர் அதிக அணைகள் வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், புதிய அணைகள் கட்டுவதால் ஏராளமான விவசாய நிலங்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டு மக்களின் வாழ்க்கைப் பாதிக்கப்படுகிறது.

இந்த விவாதத்தில் வளம் குன்றா வளர்ச்சி என்ற கோட்பாடு கருத்தில் கொள்ளப்படுகிறது.

எம்.விஸ்வேசுவரய்யா

ஜவஹர்லால் நேரு

நேதாஜி சபாஷ் சந்திரபோஸ்

இந்தியா விடுதலை அடைவதற்கு முன்பாகவே பொருளாதாரத் திட்டமிடலில் தேவைக் குறித்து அறிந்திருந்தது. 1936இல் எம். விஸ்வேசுவரய்யா 'இந்தியாவுக்கான திட்டமிட்ட

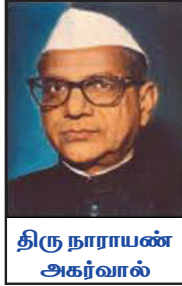
பொருளாதாரம்' என்னும் தலைப்பில் ஒரு புத்தகம் எழுதி வெளியிட்டார். அதில் இந்தியாவுக்கான ஒரு பத்தாண்டு திட்டத்தினை முன்மொழிந்திருந்தார். அவரே, இந்தியாவுக்கான பொருளாதாரத் திட்டமிடலின் முன்னோடி என்று கருதப்படுகிறார். 1938இல் நடைபெற்ற அனைத்து இந்திய காங்கிரசு கமிட்டி கூட்டத்தில் நேதாஜி சபாஷ் சந்திரபோஸ் முயற்சியால் தேசியத் திட்டக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய நாடு எதிர்கொள்ள உள்ள பல்வேறு பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கு விடைக்

காணும் வகையில் ஒரு நாடு தழுவிய பொருளாதாரத் திட்டத்தினை தயாரிப்பதே இதன் நோக்கமாகும். உடனடியாக, இரண்டாம் உலகப்போர் வெடித்ததாலும் அதனைத் தொடர்ந்து தேசியத் தலைவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டதனாலும் இக்குழுவால் அத்திட்டத்தினை உருவாக்க முடியவில்லை. 1944இல் இந்திய தொழிலதிபர்களால் ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சித்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இது பம்பாய் திட்டம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

மக்கள் திட்டம் என்று அழைக்கத்தக்க இத்திட்டத்தினை எம்.என். ராய் முன்மொழிந்தார். இத்திட்டத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கும், சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1944இல் ஸ்ரீமன் நாராயண அகர்வால், காந்தியத் திட்டம் ஒன்றை முன்மொழிந்தார். பின்னர், 1950இல் முன்மொழிந்த திட்டம் சர்வோதயத்திட்டம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த அனைத்து திட்டங்களுமே இந்தியப் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாக கொண்டிருந்தன.

எம்.என். ராய்

திரு நாராயண் அகர்வால்

ஜெம்பிரகாண்ட் நாராயண்

விடுதலைக்கு பின்பான திட்டமிடல்

விடுதலைக்கு பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் அனைத்து மக்களுக்கும் சமூக-பொருளாதார நீதியை உறுதிப்படுத்தும் வண்ணம், அரசமைப்பு பிரிவு IV இல் அரசு கொள்கைக்கான வழிகாட்டு கொள்கை நெறிமுறைகள் இணைக்கப்பட்டது. பொருளாதார வளர்ச்சியில் சமூக நீதி உறுதி அளிக்கப்படுவதும் இணைக்கப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை அரசமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் நன்கு புரிந்திருந்தனர். இதனால், திட்டமிடல் நீண்டக் கால வளர்ச்சியை

அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று கருதினர். இதன்படி, பொருளாதார வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்துவதற்கான கருவியாக திட்டமிடுதலை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. நாட்டின் வருவாயும் தனிநபர் வருவாயும் உயரும் பொருட்டு அதிகரிக்கும் வகையில் உற்பத்தியை பெருக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டே இந்திய திட்ட ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது. வேலைவாய்ப்பு உத்திரவாதம், பணக்காரர் ஏழைகளுக்கிடையே பொருளாதார இடைவெளியைக் குறைப்பது ஆகிய நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. நாட்டில் சமத்துவத்தை உருவாக்குவதில் அரசுக்கு முக்கியப் பங்கு இருக்க வேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் திட்ட ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் சமூக-பொருளாதார நீதியை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்றும், பொருளாதார வளர்ச்சியை எட்ட முடியும் என்றும் எதிர்பார்த்தது.

8.2 இந்தியத் திட்ட ஆணையம்

இந்தியத் திட்ட ஆணையம் 1950ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில் இது உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய அரசு தீர்மானத்தின் மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட இந்திய திட்ட ஆணையம் 'நாட்டின் வளங்களை மிகுந்த திறனுடனும் சமநிலையுடனும்' பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கும் நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. திட்டங்களை உருவாக்குவது தொடர்பான ஒரு ஆலோசகர் என்ற பங்களிப்பினை திட்ட ஆணையம் ஆற்றுகிறது. அத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது மத்திய, மாநில அரசுகளின் கடமையாகும்.

செயல்பாடு

கடந்த 12 ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றையும் வரிசைப்படுத்தி அதன் குறிப்பிட்ட இலக்குகள், சாதனைகளைப் பட்டியலிடுக.

திட்ட ஆணைய பணிகள்

நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு தேவையான மூலவளங்களை மதிப்பீடு செய்வது திட்ட ஆணைய பணியாகும். மனித வளங்கள், மூலதனம், கச்சா பொருள்கள் ஆகியனவும் இதில் அடங்கும். மூலவளங்களை மிகுந்த திறனுடனும் சமநிலைத் தவறாமலும் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை வகுப்பது ஆணையத்தின் முதன்மை பணியாகும். முன்னுரிமை அடிப்படையில் துறைகள் கண்டறியப்பட்டு மூலவளங்களை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். மேலும், திட்டங்களை ஒவ்வொரு கட்டமாக நிறைவேற்றி முழுமைப்படுத்துவதிலும் ஆணையத்தின் பொறுப்பாகும். எனவே, வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருக்கும் சூழ்நிலைகளை அடையாளம் காண வேண்டியது ஆணையத்தின் பொறுப்பு ஆகும்.

செயல்பாடு

சிந்திக்கவும் இணைக்கவும் பகிரவும்

தலைப்பு 1: சமூக வளர்ச்சியின் அடிப்படை மானுட வளர்ச்சி

தலைப்பு 2: பணத்தால் அனைத்தையும் வாங்க முடியாது, சேவை மனப்பான்மை வளர வேண்டும்.

நாட்டில் அவ்வப்போது நிலவும் சூழ்நிலைகளுக்கு தக்கவாறு திட்டங்களை திறம்பட நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வழிகளையும் திட்ட ஆணையம் ஆராய்கிறது. ஒரு திட்டத்தின் பல்வேறு கட்டங்களில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய இலக்குகளை ஆணையம் வரையறை செய்கிறது. எனவே, திட்டச் செயல்பாடுகள் உரிய கால இடைவேளைகளில் மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். இதன்மூலம் உரிய செயல்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த செயல்முறைகளில் உரிய செயல்திட்டங்களை மத்திய, மாநில அரசுகள் வகுக்கும் வகையில்

ஆலோசகராக திட்ட ஆணையம் இயங்குகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகள் எழும்போது அதனை ஆய்வு செய்து அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதும் திட்ட ஆணையப் பணியாகும். மேலும், ஒவ்வொரு துறையிலும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் எட்ட வேண்டிய இலக்குகளை வகுத்து, பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதத்தை வரையறை செய்வதும் ஆணையத்தின் பணி ஆகும்.

நிறுவனமும் அமைப்பும்

பிரதமர், நான்கு முழு நேர உறுப்பினர்கள், கேபினட் அமைச்சர் நிலையிலுள்ள நான்கு பகுதி நேர உறுப்பினர்கள் ஆகியோரை திட்ட ஆணையம் கொண்டுள்ளது. முழுநேர ஊழியர்களை பொருத்தமட்டில் தொழில்நுட்பத்துறை, பொருளாதாரம், நிர்வாகம் ஆகியத் துறைகளில் வல்லமைமிக்கவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். திட்ட ஆணையத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை பிரதமர் ஏற்று, ஆணையப் பணிகள் சுமுகமாக நடைபெற ஒத்துழைக்கிறார்.

நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் வழங்கிய பரிந்துரைகளை ஏற்று திட்ட ஆணையம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதன்படி, பிரதமர் தலைவராக இருந்து கூட்டங்களை தலைமை ஏற்று நடத்துவார். ஆணைய துணைத் தலைவர் பொறுப்பில் நியமிக்கப்படும் ஒருவர் ஆணையத்தின் நிர்வாகத் தலைவராக செயல்படுவார். திட்ட வரைவுகளை தயாரித்து மத்திய அமைச்சகம், செயலகம், நான்கு முழு நேர உறுப்பினர்கள், பகுதி நேர உறுப்பினர்களாக உள்ள சம்மந்தப்பட்ட கேபினட் அமைச்சர்கள் ஆணையத்தின் அலுவல்சாரா உறுப்பினர்களான நிதி அமைச்சர், திட்ட அமைச்சர், உறுப்பினர் மற்றும் செயலர் (இவர் பொதுவாக இ.ஆ.ப அலுவலர் ஆவர்) ஆகியோருக்கு அனுப்ப வேண்டியது திட்டக்குழு உதவித் தலைவரின் பொறுப்பாகும். ஆணையத்தின் நிர்வாகச் செயல்பாடுகள் கூடுதல் செயல்பாடுகள் மூலம் ஒருங்கிணைக்கப்படுகிறது.

திட்டங்களை கண்காணிக்கும் பொறுப்பில் துறைச் செயலாளர்கள், கீழ்நிலைச் செயலாளர்கள், நிலையிலான உயர் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். திட்ட ஆணைய நிர்வாகத்தில் மாநில அரசுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுவதில்லை. இது முழுவதும் மத்திய அரசு அமைப்பாகும்.

கூட்டுப் பொறுப்பு எனும் நெறியின் கீழ் திட்ட ஆணையம் இயங்குகிறது. பொதுப் பிரிவு, பொருள் பிரிவு, நிர்வாகப் பிரிவு என மூன்று பிரிவுகளாக ஆணையம் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பொருளாதாரம் தொடர்பான அனைத்து பணிகளையும் இப்பிரிவு மேற்கொள்கிறது. குறிப்பிட்ட வளர்ச்சிப் பணிகள் குறித்த திட்டங்கள் உதாரணமாக, உணவு, வேளாண்மை, மின்சாரம், நீர்பாசனம், போக்குவரத்து போன்ற தனிப்பட்ட துறைகளுக்கான திட்டங்கள் பொருள் பிரிவின் கீழ் வருகின்றன. நிர்வாகப் பணிகள் நிர்வாகப் பிரிவின் கீழ் வருகின்றன.

இதைத் தவிர, வேறு சில பிரிவுகளும் திட்டங்கள் உருவாக்கம் மற்றும் அமலாக்கம் தொடர்பாக இயங்குகின்றன. அவை பின்வருமாறு,

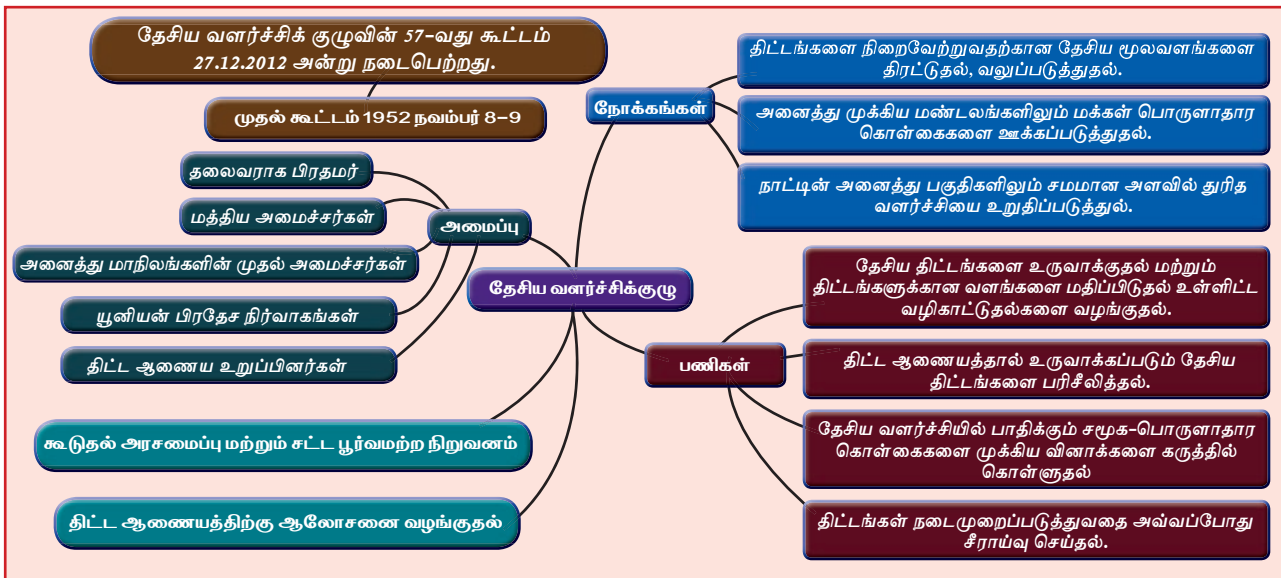
1. தேசிய திட்டக்குழு

4-வது ஐந்தாண்டு திட்டக்காலத்தில் 1965இல் தேசிய திட்டக்குழு அமைக்கப்பட்டது. அறிவியல், பொறியியல், பொருளாதாரம் ஆகிய துறை வல்லுநரைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் இக்குழு வேளாண்மை, நிலச்சீர்திருத்தம், நீர்பாசனம், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, தொழிற்துறை, வர்த்தகம், மேலாண்மை, குடும்பக்கட்டுப்பாடு, சமூக நலம், இயற்கை வளங்கள், போக்குவரத்து, பன்னாட்டு வர்த்தகம் உள்ளிட்ட துறைகளில் பணியாற்றுகிறது. இந்த ஒவ்வொரு துறையிலும் தேவைகள் குறித்து விரிவான ஆய்வு செய்து திட்ட ஆணையத்திற்கு அறிக்கை அளிக்க வேண்டியது இக்குழுவின் கடமையாகும்.

2. தேசிய வளர்ச்சிக் குழு

பிரதமர் தலைமையிலான தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவில் அனைத்து முதலமைச்சர்களும் உறுப்பினர்கள் ஆவர். இக்குழுவில் மாநிலங்கள் இணைக்கப்பட்டதன் மூலம் ஒவ்வொரு மாநிலங்களிலும் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவது சாத்தியமாகிறது. தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டங்களில் மத்திய

தேசிய வளர்ச்சிக் குழு : நோக்கங்கள், பணிகள்.

அரசின் கேபினட் அமைச்சர்கள் சில நேரங்களில் பங்கேற்பதில்லை. திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவதை அவ்வப்போது சீராய்வு செய்வதும் மாநில வளர்ச்சி குறித்த

பல்வேறு பிரச்சனைகளை விவாதிப்பதும் இக்குழுவின் பங்காகும். திட்டங்களை திறனுடன் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளை உருவாக்குவதும் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் மக்களின் பங்களிப்பை

உறுதிப்படுத்துவதும் இக்குழுவின் பணிகளாகும். எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு அவசியமான மூலவளங்களை கருத்தில் கொண்டு, நிர்வாகப் பணிகளை திறம்பட செயல்படுத்தும் வகையில் இக்குழு பணியாற்றுகிறது.

வறுமை ஒழிப்பு நோக்கி

இந்தியாவின் முக்கியப் பிரச்சனைகளில் ஒன்று வறுமையாகும். நாட்டில் தனிநபர் வருமானத்தை அதிகரிப்பதுடன் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை மேம்படுத்துவதையும் திட்ட ஆணையம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது அனைத்து பிரிவினர்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும். பொது மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் அவரது பொருளாதார நிலையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்து புரிந்து கொள்ளத்தக்கது. அனைவருக்கும் உணவு, உடை, உறைவிடம் வழங்குவதுடன் அவர்கள் ஒரு நாகரிகமான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான தேவையை கல்வி, சுகாதாரம் ஆகியவற்றையும் பெரும் வகையில் தரமான வாழ்க்கையை உறுதிப்படுத்துவது அரசின் முக்கியமான கடமையாக உணரப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும், பொருளாதார வளர்ச்சி, வறுமை ஒழிப்பு என்பது இன்னமும் சவாலாகவே

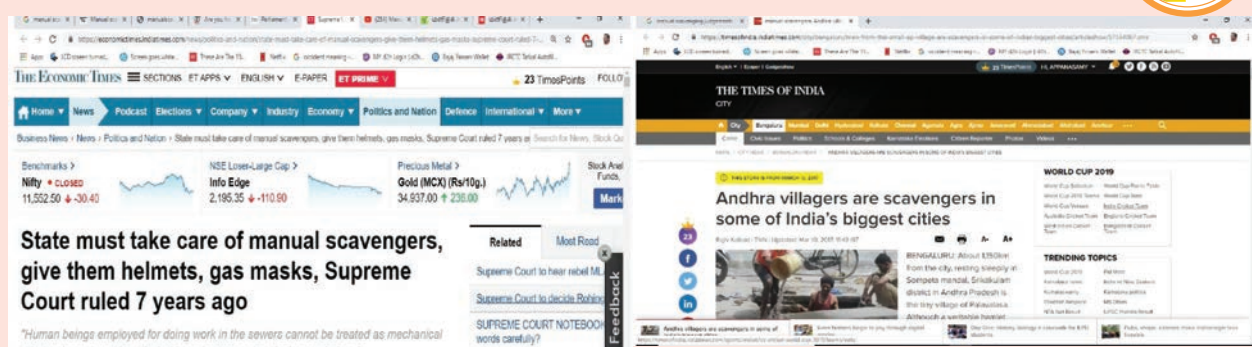
நீடிக்கிறது. எனவே, 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து அரசு இப்பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. 1970-களின் தொடக்கத்தில் 'வறுமையை ஒழிப்போம்' என்ற முழக்கத்தின் கீழ் தீவிரப்படுத்தப்பட்டது.

வறுமை ஒழிப்புக்கான வழிகளில் வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதப்படுகிறது. வேலையின்மை மற்றும் முழுமையான வேலையின்மை காரணமாக ஏராளமான பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. அனைத்து ஐந்தாண்டு திட்டங்களும் வேலைவாய்ப்புக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தன.

சமூக நீதியினை உறுதிப்படுத்துதல்

அரசமைப்பின் 38(2)-வது உறுப்பு இவ்வாறு கூறியது: "அரசு குறிப்பாக, வருமானத்தில் நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை குறைப்பதையும் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் பிரிவினர் மற்றும் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடும் மக்கள் குழுக்கள் மற்றும் தனிநபரிடையிலும் தகுதி, வசதி, வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றில் நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்குவதையும் நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்." திட்டங்களை வகுப்போர் இப்பிரிவினை மனதில் கொண்டு திட்டங்களை வகுக்கின்றனர்.

மனிதக் கழிவுகளை மனிதரே அகற்றும் நிலை

மனிதக்கழிவுகளை மனிதரே அகற்றும் நிலைத் தொடர்வது அரசமைப்பில் வழங்கியுள்ள உரிமைகளுக்கு எதிரானது என்றும் எனவே இதுபோன்ற அபாயகரமான தொழில்களில் ஈடுபடுவோருக்கு உரியப் பாதுகாப்புகளை உறுதிப்படுத்துவது தொடர்புடைய அரசுகள், நிறுவனங்களின் கடமை என்று உச்ச நீதிமன்றம் கடந்த 2011ஆம் ஆண்டே முக்கியத் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. ஆனால் இன்றும் கூட இந்தியாவின் பல நகரங்களில் இந்நிலை நீடிக்கிறது.

சமூக நீதியை உறுதிப்படுத்துதல் என்பது பொருளாதாரத்தை திட்டமிடும் நிலையிலேயே இணைந்து உள்ளது. வளர்ச்சிக்கான வழிமுறைகளை வகுக்கும்போது கல்வி, வேலைவாய்ப்பு தொடர்பாக அனைவருக்கும் சமவாய்ப்புகளை உருவாக்குவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். சமூக மயப்படுத்தப்பட்ட சமுதாயங்களில் உருவாக்குவதன் மூலம் செல்வங்கள் ஒரு சிலர் கைகளில் மட்டுமே குவிவது தடுக்கப்படுவதுடன் சுரண்டல், ஒடுக்குமுறை ஆகிய கொடுமைகளுக்கு முடிவு கட்ட இயலும்.

வரலாற்று பூர்வமாகவே இந்திய சமுதாயம் என்பது சமூகத்தின் ஒரு பிரிவால் மற்ற பிரிவு ஒடுக்கப்பட்டும் சுரண்டப்பட்டும் வந்திருக்கிறது. எனவே தான், இத்தகைய பழமை வாய்ந்த சக்திகள் மற்றும் சமூகத் தீமைகளை தடுக்கும் வழிகளை காண்பது அரசமைப்பை உருவாக்கியவர்களுக்கு சவாலாகவே அமைந்தது. அடிப்படை உரிமைகள் குறித்து பேசும் அரசமைப்பின் பிரிவு III-ன் கீழ் ஒருவர் முழுமையாக வாழ்வதற்குத் தேவையான அனைத்து

உரிமைகளும் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் ஆகும். பிரிவு IV அரசு கொள்கைக்கான வழிகாட்டு நெறிமுறைகளும் மக்களின் வருமானத்தில் நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை குறைத்து ஒரு சமத்துவ சமுதாயம் உருவாக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அரசின் பணிகள் அமைய வேண்டும் என்று கூறுகிறது.

திட்ட ஆணையம் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ள மற்றொரு முக்கிய பகுதி கிராம நகர்ப்புற ஏற்றத்தாழ்வாகும். பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழில்மயமாக்கல், நகர்மயமாக்கல் ஆகியவற்றிற்கான செயல்பாடுகள் அதிகரிக்கும்போது, இந்திய சமூகத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் அதன் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களில் வாழும் மக்களின் வளர்ச்சியில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வு அரசமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள கொள்கை நெறிக்கு எதிராக சமத்துவமின்மையை ஊக்குவிக்கிறது. எனவே, இந்த ஏற்றத்தாழ்வினை அகற்றி சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கிராம பொருளாதாரத்தினை முன்னேற்றுவதற்கான பல திட்டங்களை திட்ட ஆணையம் பரிந்துரைத்துள்ளது.

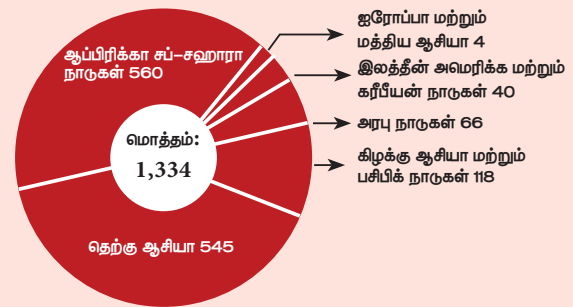
உலகளாவிய பலபரிமாண வறுமை பட்டியல் 2018 (MPI)

பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் கடந்து வறுமைகளை ஒழிப்பதற்காக பலபரிமாண அணுகுமுறைகளின் முக்கியத்துவம் வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கானச் செயல்திட்டம் 2030இல் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்கு-1 வறுமையை அனைத்து வடிவங்களிலும் முடிவுக்கு கொண்டுவருமாறு அறைக்கூவல் விடுக்கிறது. இதற்கான சிறப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதற்கான முயற்சிகளில்

உலகளாவிய பலபரிமாண வறுமை பட்டியல் 2011இல் இறங்கியது. இதையொட்டி வறுமையை அனைத்து வடிவங்களிலும் ஒழிப்பதற்கான புதிய சாளரம் திறக்கப்பட்டது. 2018இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி 105 நாடுகளில் வறுமை பல்வேறு பரிமாணங்களில் இருப்பதை உலகளாவிய பலபரிமாண வறுமை பட்டியலை மதிப்பீடு செய்தது. உலக மக்கள் தொகையில் 77 விழுக்காடு மக்கள் இவ்வாறே வறுமையின் பிடியில் சிக்கியுள்ளனர்.

2018 MPI மதிப்பீடுகள் (மில்லியனில்)

2018 உலகளாவிய பலபரிமாண வறுமை பட்டியல்: பரிமாணங்கள், சுட்டி, ஏற்றத் தாழ்வு குறைப்பு, எடை

மக்கள் எவ்வாறு பல்வேறு காரணங்களால் பல்வேறு சூழல்களில் வறுமைக்கு ஆளாகின்றனர் என்பதை பொருளாதார காரணங்கள் தாண்டியும் உலகளாவிய பலபரிமாண வறுமை பட்டியலை ஆய்வு செய்தது. அப்போது மூன்று முக்கிய பரிமாணங்களான சுகாதாரம், கல்வி, வாழ்க்கைத்தரம் ஆகியவற்றில் மக்கள் பின்தங்கியிருப்பது அடையாளம் காணப்பட்டது. இவற்றின் தரம் 10 சுட்டிகளாக அளவிடப்பட்டது. வறுமையில் வாடும் மக்களில் குறைந்தது மூன்றில் ஒரு பகுதி மக்களாவது கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் மிகவும் கீழ்நிலையில் வாழ்வது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

வறுமையின் பரிமாணம்	அட்டவணை	ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வறுமைக்கான காரணம்	எடை
சுகாதாரம்	ஊட்டச்சத்து	70வயது கடந்த முதியோர் அல்லது குழந்தை ஊட்டச்சத்து குறைவால் பாதிப்புக்குள்ளாவது.	1/6
	குழந்தை இறப்பு விகிதம்	பிறந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் ஒரு குழந்தை இறப்பது.	1/6
கல்வி	பள்ளி ஆண்டுகள்	10வயது அல்லது அதை கடந்த உறுப்பினரில் 6ஆண்டுகள் பள்ளியில் கழித்தவர்கள்.	1/6
	பள்ளி வருகை	பள்ளிக் கல்வி வயதில் 8ஆம் வகுப்பைக்கூட நிறைவு செய்ய இயலாத இடைநிற்றல் குழந்தைகள்.	1/6
வாழ்க்கைத்தரம்	எரிபொருள்	விறகு, சாணம், கரி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி சமையல்.	1/18
	பொதுச் சுகாதாரம்	வளங்குன்றாவளர்ச்சி இலக்குகள் வழிகாட்டுதலின்படியான பொதுச் சுகாதாரம் வசதியின்மை அல்லது சற்று மேம்பட்டு இருந்தாலும் சுற்றுப்பகுதியில் இருக்கும் அளவிற்கு மேம்படாத நிலைமை.	1/18
	குடிநீர்	வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்குகள் வழிகாட்டுதலின்படியான மேம்பட்ட குடிநீர் வசதியின்மை அல்லது வீட்டிலிருந்து குறைந்தது 30 நிமிடங்கள் நடந்து சென்றால் மட்டுமே குடிநீர் பெறும் நிலைமை.	1/18
	மின்சாரம்	மின்வசதி இல்லாத வீடு	1/18
	வீட்டு வசதி	முறையான கூரை, சுவர், தளம் இல்லாத வீடு: இயற்கையாக கிடைக்கும் பொருள்களை கொண்டு கூரை, சுவர் மற்றும் தளங்களை அமைத்தல்	1/18
	உடமைகள்	வானொலி, தொலைக்காட்சி, தொலைப்பேசி, கணினி, மாட்டுவண்டி, இருசக்கர மதிவண்டி, இருசக்கர மோட்டார் வாகனம், ரெப்ரிஜிரேட்டர் போன்ற பொருள்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்கள் வீட்டில் இல்லாதது: சொந்த கார் இல்லாதது.	1/18

மக்களாட்சி சமதர்மம்

இந்தியா விடுதலைப் பெற்ற தருணத்தில் தேசத்தை எவ்வாறு ஆள்வது எவ்வாறு திட்டமிடுவது என்பதில் பல்வேறு

பிரச்சனைகள் இருந்தன. இவற்றில் ஒன்று நீண்டக்கால வளர்ச்சிக்கான சிறந்த செயல்திட்டம் எது என்பதை கண்டுபிடிப்பதாகும். இந்திய வளர்ச்சிக்கான திட்டமிடுதலின் சிற்பி ஜவஹர்லால் நேரு

ஆவார். அவரை பொறுத்தவரை சோவியத் யூனியன் பின்பற்றிய திட்டமிடல் முறையில் மட்டுமல்லாமல் முதலாளித்துவம் பின்பற்றிய தாராளவாத கொள்கைகளாலும் கவரப்பட்டிருந்தார். இந்த இரண்டு கோட்பாடுகளும் இணைந்து இந்தியாவில் பின்பற்றப்படவேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். இதுவே மக்களாட்சி சமதர்மம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கலப்புப் பொருளாதாரம்

தனியார் நிறுவனங்களை ஊக்குவிக்கும் தாராளவாத கொள்கைகளை, சமூகத்தைப் பாதுகாக்கும் வகையில் பொதுத்துறை நிறுவனங்களை ஊக்கப்படுத்துவது ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதே கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கை. இதன்மூலம் உற்பத்தி அமைப்புகள் சமூக மயப்படுத்தப்படுவதுடன் பொருளாதாரத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கான அதிகாரங்களும் அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது இந்தியா பின்பற்றி வரும் இந்த கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கை உலகில் பல நாடுகளை கவர்ந்துள்ளது. 1956ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் தொழிற்கொள்கைத் தீர்மானம் இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் ஏற்கப்பட்டது. நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் வழிக்காட்டுதலாக இது பின்பற்றப்படுகிறது. இத்தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலேயே ஐந்தாண்டுத்திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. சமதர்ம சமுதாயத்தை எட்டும் வகையில் அரசு நிர்வாகத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தொழிற்றுறை மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாவதாக, முழுவதும் அரசுடைமை ஆக்கப்பட்ட தொழில்களாகும். இரண்டாவது பிரிவு, அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டபோதிலும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்கும் வாய்ப்புகளை கொண்ட தொழில்களாகும். மூன்றாவது பிரிவு, தனியார் தொழில் நிறுவனங்களாகும். அனைத்து தொழில் பிரிவுகளையும் அரசு கட்டுப்படுத்துகிறது. மூன்றாவது பிரிவான தனியார் தொழில்கள் இலாபம் அல்லது சுயநலனை மட்டுமே

நோக்கமாக கொள்ளாமல் ஒட்டு மொத்த சமூகத்தின் நலனும் பாதுகாக்கும் வகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. சமுதாய நலனே உச்ச முன்னுரிமையாகும்.

ஒரு கலப்புப் பொருளாதாரத்திற்கான முன் நிபந்தனையாக திட்டமிடல் கருதப்படுகிறது. பொதுத்துறை மற்றும் தனியார்க்குறைகளின் பயன்கள் சமுதாய நலனுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். இதையொட்டி ஐந்தாண்டு திட்டமிடல் உருவாக்கப்பட்டு பொருளாதார வளர்ச்சியையும் சமூக நீதியையும் எட்டும் வகையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. உரிய முறையில் வளர்ச்சியை கொண்டு வருவதற்கான உரிய திட்டங்களை உருவாக்குவது மற்றும் அதற்கான உரிய செயல்திட்டங்களை தகவமைப்பது ஆகிய பொறுப்புகளும் அரசு சார்ந்ததாகும்.

P.V. நரசிம்மராவ்

P.V. நரசிம்மராவ் தலைமையிலான காங்கிரசு அரசு அமைந்ததை தொடர்ந்து 1991இல் ஜூலையில் பொருளாதார சீர்திருத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்திய பொருளாதாரத்தின் மீது நிலவிய அதிகாரவர்க்கத்தின் கட்டுப்பாடுகளை குறைத்து இந்தியப் பொருளாதாரத்தை உலகப் பொருளாதாரத்துடன் இணைக்கும் வகையில் தாராளமயப்படுத்துவதை இது நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. இதன்படி, உருவாக்கப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள், தொழிற்றுறை உரிமம் வழங்குதல், அந்நிய முதலீடு அனுமதி, அந்நிய தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் பொதுத்துறை கொள்கைகளில் செல்வாக்கு செலுத்தியது. ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் 1990இல் நிறைவேறியது. அன்றைய நாட்டின் பொருளாதார நிலையை கருதி அடுத்த எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தவில்லை. அடுத்து வந்த 1990-91, 1991-92 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில் ஆண்டுத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. எட்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் 1992இல் கொண்டு வரப்பட்டது.

நிதி ஆயோக்

மாறும் இந்தியாவிற்கான தேசிய நிறுவனம் (NITI Aayog)

திட்டமிடல் அணுகுமுறையில் இந்திய அரசு 2015ஆம் ஆண்டு பெரும் மாற்றத்தை கொண்டு வந்தது. திட்ட ஆணையத்திற்கு பதிலாக நிதிஆயோக் (மாறும் இந்தியாவிற்கான தேசிய நிறுவனம்) எனும் புதிய ஆணையத்தினை அறிமுகப்படுத்தியது. ஒட்டுமொத்த திட்டமிடல் செயல்முறைகளையும் மேலும் அதிகார பரவலாக்கம் செய்யும் நோக்குடன் இந்த ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்துவதில் மாநில அரசுகள் சிறப்பான முறையில் பங்கேற்க முடியும். மாநிலங்கள் விரிவான அளவில் பங்களிக்கும் வகையில் கூட்டுறவு கூட்டாட்சி அமைப்பு உருவாக்குவதை நோக்கமாக

கொண்டுள்ளது. அது, தேவை அடிப்படையிலான திட்டங்களுக்கு கவனம் செலுத்துவதுடன் ஒட்டுமொத்த செயல்களிலும் மக்கள் தொகையில் அனைத்து பிரிவினரையும் உள்ளடக்கி வளர்ச்சி செயல்முறையில் ஒரு பகுதியாக பங்கேற்க செய்கிறது. ஆனால் மாநிலங்களுக்கு உரிய அதிகாரங்கள் வழங்காமல் போதிய ஆதாரங்களை அளிக்காமல் இந்த மாநில அரசுகள் திட்டமிடலில் அர்த்தமுள்ள பங்களிப்பை வழங்கமுடியும் என்று கூறுவது பலனளிக்காது. மேலும் திட்ட ஆணையத்தை கலைத்ததன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியில் இதுவரை அரசுக்கு இருந்து வந்த கட்டுப்பாடுகள் குறைக்கப்பட்டு தனியார் நிறுவனங்களின் கைகளில் விடப்பட்டது. இருப்பினும், தற்போதைய உலக நிலவரங்கள் மற்றும் பொருளாதார அம்சங்களை உற்று நோக்கும்போது 'சந்தை அடிப்படையிலான பொருளாதாரம்' தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

நிதி ஆயோக் இலக்குகள்

கூட்டுறவு கூட்டாட்சியை முன்னிறைப்படுத்துதல் அரசுகளின் தீவிர ஈடுபாடு.

கிராம அளவிலான மேம்பாட்டிற்கான திட்டங்களை உயர் அளவில் ஒருங்கிணைத்தல்.

பொருளாதார வளர்ச்சியிலிருந்து உரிய பயன்களை பெற இயலாத பிரிவினருக்கு சிறப்பு கவனம்.

தேசிய பாதுகாப்பு நலன்களை ஒருங்கிணைக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கை.

தொடர்படைப்பாக்க மேம்பாடுகளுக்கான பின்னூட்டம்.

பங்குதாரர்களாக தேசிய மற்றும் சர்வதேச சிந்தனையாளர்கள்.

அறிவு, படைப்பாக்கம் மற்றும் தொழில் முனைவோர் ஆதரவு அமைப்பை உருவாக்குதல்.

பிரிவுகள் மற்றும் துறைகளுக்குள் எழும் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணும் மேடை.

நல்ல ஆளுகை வழங்குவதற்கான ஆய்வுக்கான மிகச்சிறந்த வளமையம்.

தொழில்நுட்ப மேம்பாடு மற்றும் தகுதிப்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துதல்.

அரசின் சிந்தனை பிரிவாக மட்டுமே நிதிஆயோக் செயல்படுகிறது. அது, அரசுக் கொள்கை உருவாக்கத்தில் பொருத்தமான தொழில்நுட்ப அறிவுரைகளை மட்டுமே மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கு வழங்குகிறது. தேசிய மற்றும் சர்வ தேசிய முக்கியத்துவம் கொண்ட அனைத்து பிரச்சனைகளுக்கும் அது அறிவுரை வழங்கி தமது நாட்டுக்கும் உலகில் பிற நாடுகளுக்கும் எவை சிறந்த நடைமுறைகளாக இருக்க முடியும் என்பதையும் ஆராய்ந்து கூறுகிறது. 2015, ஜனவரி 1 அன்று மத்திய அமைச்சரவை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசு திட்ட ஆணையம் கலைக்கப்பட்டு நிதிஆயோக் உருவாக்கப்பட்டது.

அமைப்பு

நிதி ஆயோக் தலைவராக பிரதமர் செயல்படுவார். அவர் ஒரு துறைத் தலைவரை நியமனம் செய்வார். ஐந்து முழுநேர மற்றும் இரண்டு பகுதி நேர உறுப்பினர்கள் இருப்பர்.

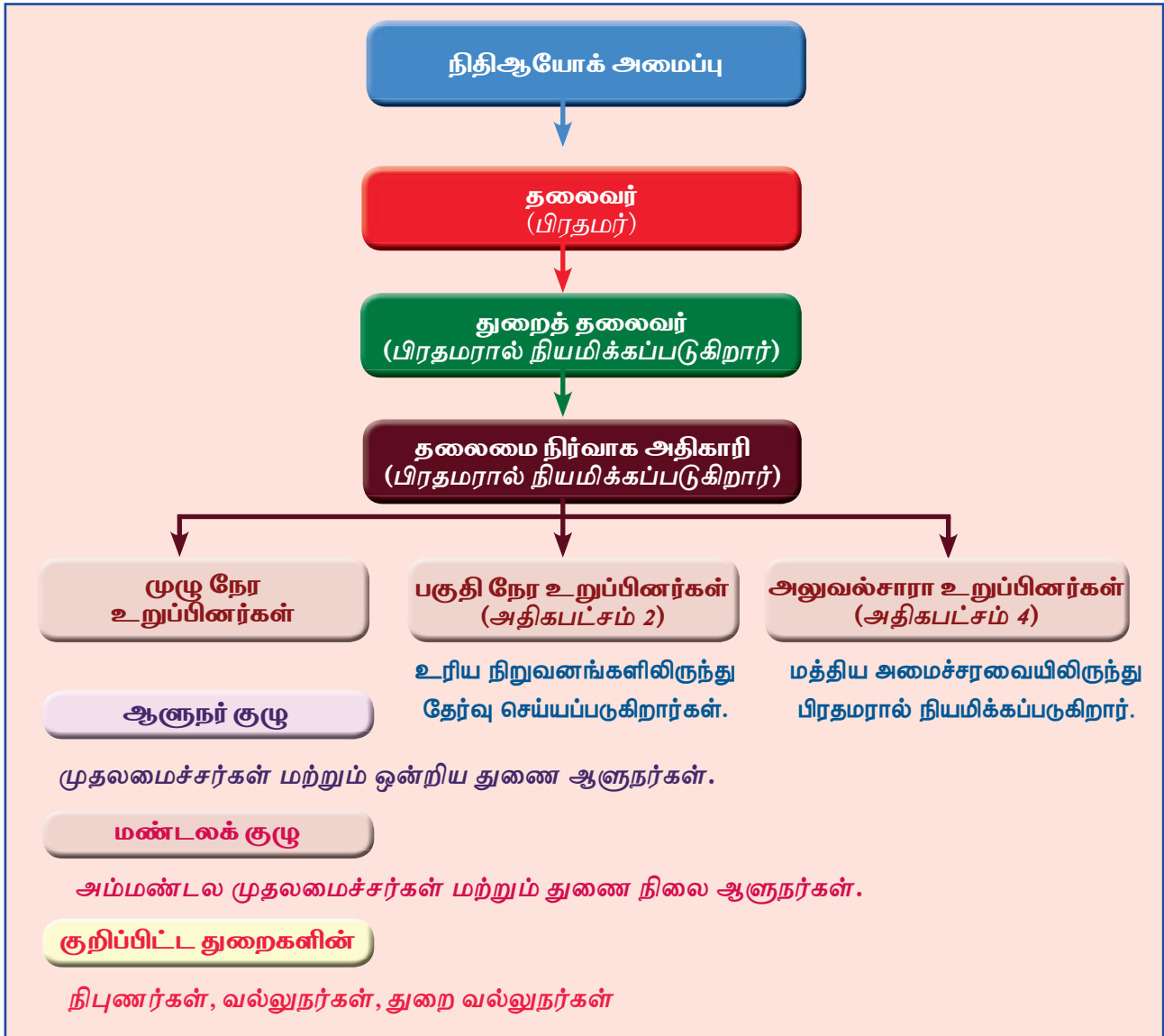
அனைத்து மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் மற்றும் ஒன்றிய பகுதிகளின் துணை நிலை ஆளுநர்களைக் கொண்ட ஆளுநர் குழுவை கொண்டிருக்கும். மாநிலங்கள் அல்லது மண்டலங்களின் குறிப்பிட்ட பிரச்சனை தொடர்பாக விவாதிக்க மண்டலக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இது குறிப்பிட்ட கால வரம்பிற்குள் செயல்படும். குறிப்பிட்ட துறைகளைச் சேர்ந்த நிபுணர்கள், வல்லுநர்கள், துறை வல்லுநர்கள் போன்றோரை சிறப்பு அதிகாரிகளாக அழைக்கும் உரிமை பிரதமருக்கு உண்டு. பகுதி நேர உறுப்பினர்களாக முன்னணி பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பகுதி நேர உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்படுவர். அலுவல் சாரா உறுப்பினர்களாக மத்திய அமைச்சரவையிலிருந்து நான்கு மத்திய அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுவர். ஒரு தலைமை செயல் அதிகாரியையும் நிதி ஆயோக் கொண்டிருக்கும்.

திட்ட ஆணையத்திற்கு பதிலாக நிதி ஆயோக் கொண்டு வரப்பட்டதன் காரணங்கள்:

1. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை உருவாக்கி அதன் பொருளாதார இலக்குகளை எட்டும் வகையில் ஆதாரங்களை திட்ட ஒதுக்கீடு செய்ததற்கு மாறாக, மாறும் இந்தியாவுக்கான தேசிய நிறுவனம் என்ற புதிய அமைப்பு ஒரு சிந்தனைக் குழுவாகச் செயல்படும்.
2. நிதி ஆயோக் அமைப்பு இந்தியாவில் 28 மாநிலங்கள் மற்றும் 9 ஒன்றிய பகுதிகளில் தலைவர்களை உள்ளடக்கியது. அதன் முழு நேர நிர்வாகிகளான துணைத் தலைவர், தலைமை நிர்வாக அதிகாரி மற்றும் நிபுணர்கள் நிதி ஆயோக் தலைவர் பிரதமருக்கு நேரடியாக பதில் சொல்வர். இது திட்ட ஆணைய நடைமுறைக்கு மாறுபாடானதாகும்.
3. திட்டமிடல் தொடர்பான முக்கிய வேறுபாடு என்னவென்றால் நிதி ஆயோக் திட்டமிடலில் பெரும் ஆர்வம் காட்டுமாறு மாநில அரசுகளுக்கு வாய்ப்புகள் அளிக்கும். மாறாக, திட்ட ஆணையத்தின் அணுகுமுறையோ அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒரே அளவினைக் கொண்டதாக இருக்கும்.
4. திட்ட ஆணைய பங்களிப்பு என்பது விரிந்த திட்டங்களை உருவாக்குவது என்றாலும் அதன் தகுதி ஆலோசனை வழங்குதல் என்ற அளவிலேயே இருந்தது. நிதி ஆயோக் மாநிலங்களின் தேவைக்கேற்ப ஆதாரங்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் அதிகாரங்களைக் கொண்டு இருக்கிறது.
5. திட்டமிடல் கொள்கை வகிப்பதில் மாநில அரசுகளுக்கு அறிய வாய்ப்புகள் அளிப்பதில்லை. இதுவே திட்ட ஆணையத்தின் அணுகுமுறையாக இருந்தது. மாநிலங்கள் நேரடியாக இல்லாமல் தங்கள் தேசிய வளர்ச்சி குழுவின் மூலம் மட்டுமே தங்கள் கருத்துக்களை கூற முடியும். நிதி ஆயோக்கில் இது தொடர்பாக.

இந்தியா பன்மைத்துவமும் மாறுபாடுகளும் கொண்ட நாடு என்பதை இந்திய அரசு அங்கீகரித்துள்ளது. ஒவ்வொரு மாநிலங்கள் அல்லது ஒன்றியப் பகுதியின் இயல்பு வேறுபாடு கொண்டவை. மக்களின் தேவைகளும் வேறுபாடு கொண்டவை. ஒவ்வொரு பகுதியில் புவியியல் நிலைமைகளும் பொருளாதார நிலைமைகளும் வேறுபாடு கொண்டவை. சில மாநிலங்கள் மற்ற மாநிலங்களைவிட அதிக வளர்ச்சி அடைந்தவை. எனவே, ஒருங்கிணைந்த சீரான திட்டத்தின் மூலம் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியை எட்ட

முடியாது என்பதையும் நல்ல பயன்களைக் கொடுக்காது என்பதையும் இந்திய அரசு உணர்ந்துள்ளது. இதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலம் அல்லது மண்டலத்தின் தேவைகளை எதிர்கொள்ளும் வகையில் நிதிஆயோக் அமைக்கப்பட்டது. ஒரு வளரும் நாடு என்ற நிலையிலிருந்து எழுச்சிபெற்ற உலக நாடு என்ற நிலைக்கு இந்தியா மாறியுள்ளது என்று அமைச்சரவை தீர்மானம் தெரிவிக்கிறது. ஆனாலும் வறுமை ஒழிப்பு என்பது இன்னமும் மிகப் பெரிய சவாலாக நீடிக்கிறது.

நிதி ஆயோக்கின் நோக்கங்கள்

முன்னுரிமை திட்டங்களை அடையாளம் காண்பதில் மாநில அரசுகளையும் மத்திய அரசு இணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் திட்டமிடல் செயல்முறையின் மாநிலங்களின் இணைக்கப்படுகின்றன. திட்டமிடல் செயல்முறையில் மாநிலங்களின் பங்களிக்க உள்ளதால் இது கூட்டுறவு கூட்டாட்சி அமைப்பாக செயல்படும். கிராமங்கள் அளவிலான நம்பகமானத் திட்டங்களை உருவாக்கி அவை வளர்ச்சியோடு ஒருங்கிணைக்கப்படும். பொருளாதார செயல்திட்டத்துடன் தேசப்பாதுகாப்பு இணைக்கப்படுவது உறுதி செய்யப்படும். சுற்றுச்சூழலுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் முறைகேடுகளை தடுப்பதற்கு தேவையான நடைமுறைகள் மேற்கொள்ளப்படும். பொருளாதார வளர்ச்சியின் அனைத்து பிரிவு மக்களும் பயனடைகிறார்களா என்பது கண்காணிக்கப்படும்.

தொலைநோக்கு கொள்கைகளும் திட்டங்களும் உருவாக்கப்பட்டு அவற்றின் வளர்ச்சியை நிதி ஆயோக் கண்காணிக்கும். படைப்பாற்றல் கொண்ட வளர்ச்சிகள் உருவாக்கப்படும். பயனாளர்கள், சிந்தனையாளர்கள், கல்வி மற்றும் கொள்கையாட்சி நிறுவனங்கள் போன்ற பங்களாளர்களின் பங்கேற்பு ஊக்கப்படுத்தப்படும். தேசிய, சர்வதேச வல்லுநர்களைக் கொண்ட சமுதாயத்தின் மூலமாக அறிவும் ஊக்கமும், தொழில் முனைப்பும் கொண்ட ஆதரவு அமைப்பு உருவாக்கப்படும்.

செயல்பாடு

திட்ட ஆணையம் மற்றும் நிதி ஆயோக் ஆகியவற்றின் செயல்பாடுகளை ஒப்பீடு செய்து அட்டவணைத் தயாரிக்கவும்.

நிறுவன அமைப்பின் வேறுபாடுகள்

	நிதி ஆயோக்	திட்ட ஆணையம்
தலைவர்	பிரதமர்	பிரதமர்
துணைத் தலைவர்	பிரதமரால் நியமிக்கப்படுகிறார்	துணைத் தலைவர், கேபினட் அமைச்சர் தகுதி கொண்ட ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார்.
ஆளுநர் குழு	முதலமைச்சர்களும் மற்றும் துணை நிலை ஆளுநர்கள்	தேசிய வளர்ச்சிக் குழு
உறுப்பினர் செயலர்	பிரதமரால் நியமிக்கப்படும் இவர்தலைமை நிர்வாக அதிகாரி என்று அழைக்கப்படுகிறார்.	செயலர்கள் அல்லது உறுப்பினர் செயலர்கள் வழக்கமான செயல் முறைகளின் கீழ் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.
பகுதிநேர உறுப்பினர்கள்	தேவையைப் பொறுத்து அவ்வப்போது பகுதி நேர உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுவார்	திட்ட ஆணையத்தில் பகுதிநேர உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்வதற்கான பகுதி வழங்கப்படவில்லை.
முழு நேர உறுப்பினர்கள்	திட்ட ஆணையத்தை விட குறைவான எண்ணிக்கையில் முழுநேர உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையில் இருக்கும்.	கடைசி திட்ட ஆணையத்தில் எட்டு முழு நேர உறுப்பினர்கள் இருந்தனர்.

வளர்ச்சித்திட்டங்களைத் துரிதப்படுத்தும் வண்ணம் பிரிவுகள் மற்றும் துறைகள் இடையிலான பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கான தளத்தினையும் வழங்குகிறது. நீடித்த மற்றும் சமத்துவமான வளர்ச்சியை அடைவதற்கான சிறந்த நடைமுறைகளை உருவாக்குவதிலும் நல்ல ஆட்சி நிர்வாகத்தை உருவாக்குவதிலும் ஆராய்ச்சி சிறப்பாக மேற்கொள்வதற்கான திறன் மிக்க வளமையம் ஒன்றையும் அது பராமரிக்கிறது. தேவையான மூலவளங்களை அடையாளம் காண உதவும் வகையில் திட்ட அமலாக்கம் வடிவமைக்கப்பட்டு கண்காணிக்கப்படும்.

புதிய திட்டங்களை முன்னெடுப்பது மற்றும் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் மற்றும் தகுதிபடுத்தலுக்கு நிதி ஆயோக் அதிக அழுத்தம் தருகிறது. தேசிய வளர்ச்சி செயல்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு தேவையான இதர நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளும்.

நிதி ஆயோக் தொடங்கப்பட்ட பின்னர் முன் முயற்சி மேற்கொண்ட சில திட்டங்கள் வருமாறு: பதினைந்தாண்டு செயல்திட்டம், ஏழு ஆண்டு கண்ணோட்டம், நகர்புற மாற்றம் மற்றும் மறு உருவாக்கத்திற்கான அடல் திட்டம், டிஜிட்டல் இந்தியா, அடல் புத்தாக்க திட்டம் போன்றவை. 2018-2022 காலக்கட்டத்திற்கான வளம் குன்றா வளர்ச்சி வடிவமைப்பு ஒன்றில் நிதி ஆயோக் கையொப்பமிட்டுள்ளது. வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்குகளை எட்டுவதில் அரசின் உறுதிபாடு இதில் பிரதிபலிக்கிறது. வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் நகர்மயமாக்கம், உடல்நலம், குடிநீர் மற்றும் பொது சுகாதாரம், கல்வி, வேலை உருவாக்கம், பாலினச் சமத்துவம், இளைஞர் மேம்பாடு போன்ற பகுதிகள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு நிலைகளில் நிலவும் ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைப்பது மற்றும் ஒரு சிலர் கைகளில் செல்வம் குவிவதை தடுப்பது ஆகியவற்றை செயல்படுத்தக்கூடிய

அம்சங்கள் தற்போதைய பொருளாதார கொள்கைகளிலும் மற்றும் செயல்அமைப்புகளிலும் காணப்படுவதில்லை. மேலும், திட்டக்குழு கலைக்கப்பட்டதால் தமது வருவாய் ஆதாரங்கள் பறிக்கப்பட்டுள்ளதாக பல மாநில அரசுகள் தங்கள் கவலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இந்த நடவடிக்கையின் காரணமாக தமது மக்களுக்கு தேவையான சொந்த திட்டங்களை உருவாக்கும் ஆற்றலும் செயல்படுத்தும் திறனும் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக அம்மாநில அரசுகள் தெரிவித்துள்ளன.

8.3 இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தங்கள்

அறிமுகம்

வினோபா பாவே

நிலம் ஒரு முக்கிய செல்வமாக எப்போதும் கருதப்படுகிறது. அரிசி, கோதுமை போன்ற வேளாண் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் செல்வம் ஈட்டித்

தருவதோடு தொழிலாளர்கள் மற்றும் குத்தகை விவசாயிகள் ஆகியோரை அதிகாரம் செய்வதற்கான கருவியாகவும் நிலம் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. இதனை கட்டுப்படுத்தும் விதமாக காலனிய ஆட்சியின்போதே நிரந்தர குடியிருப்புச் சட்டம், நில ஒழுங்குமுறை சட்டம் போன்றவைகள் அன்றைய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளரால் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும் நில உடமையாளர்க்கும், குத்தகை விவசாயிகளுக்கும் இடையேயான மோதல்கள் தொடர்ந்தவாரே இருந்தன. விடுதலைக்குப் பின்னரும் கூட இந்த மோதல்கள் தொடர்ந்தன. விடுதலை இந்தியாவில் இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனையாக எழுந்ததை தொடர்ந்து நில உடமையாளர்கள், குத்தகை விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், உழவர்கள் ஆகியோர்களுக்கான மோதல்களைத் தவிர்த்து ஒரு உடன்பாடு கொண்டு வருவதற்கான தீவிரமான முயற்சிகள் விடுதலை இந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

ஜெகன்நாதன் மற்றும் கிருஷ்ணம்மாள்

நாடு விடுதலை அடைந்த போது, நிலம் ஒரு சில கைகளில் மட்டும் குவிந்து இருந்தது. இதுவே, நிலமற்ற விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுவதற்கு விட்டுச் சென்றது. இதனால் கிராமப்புற வாழ்க்கையில் சமூக-பொருளாதார சமத்துவமின்மை அதிகரித்தது. இந்தியா விடுதலை அடைந்த தருணத்தில் நாட்டில் பல இடங்களில் (தெலங்கானா, திருவிதாங்கூர், ஒருங்கிணைந்த தஞ்சை மாவட்டங்கள்) விவசாயப் போரட்டங்கள் வெடித்தன. இத்தருணத்தில் நில உடமையாளர்கள் தங்களிடம் அதிகமாக உள்ள உபரி நிலங்களை தானமாக வழங்கும் பூமிதான இயக்கத்தினை வினோபா பாவே தொடங்கினார். அரசும் தேவையான சட்டங்களை இயற்றியது.

இவ்வாறு பெறப்பட்ட உபரி நிலங்கள் நிலமற்ற ஏழைக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவும் வகையில் சர்வோதயா இயக்கம் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து வலுப்படுத்தின. தமிழ்நாட்டில் கிராமப்புற மக்கள் மத்தியில் பூமிதான இயக்கமும் சர்வோதயா இயக்கமும் வலுப்பெற ஜெகன்நாதன், கிருஷ்ணம்மாள் தம்பதியர் அரும்பாடுப்பட்டனர். நிலம் சமமாக பிரித்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் சுதந்திர இந்தியாவில் கவனம் பெற்ற முதல் பிரச்சனையாக அமைந்தது. 1950-60-களில் நில உச்சவரம்பிற்கான சட்டங்கள் பல்வேறு மாநிலங்களில் இயற்றப்பட்டன. மத்திய அரசும் தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது.

நிலச்சீர்திருத்தங்கள் பொருத்தவரை நான்கு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட முடியும்.

முதல் பிரிவு குத்தகை விவசாய முறை தொடர்பான சட்டங்களை இயற்றுவதாகும். இச்சட்டங்கள் மூலமாக குத்தகை விவசாய ஒப்பந்தங்கள் முறைப்படுத்தப்பட்டன. ஒப்பந்த விதிமுறைகளை வரையறைப்படுத்துவது விளைச்சலில் உரிய பங்கினை உறுதிப்படுத்தலின் குத்தகை ரத்து மற்றும் மாற்றம் போன்ற நடவடிக்கைகளை தடைவிதிப்பது போன்ற குத்தகை சட்ட சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன.

இரண்டாவது, இடைத்தரகர்களை தடைசெய்யும் நிலச்சீர்திருத்த சட்டங்கள் ஆகும். காலனி ஆட்சியில் ஜமீன்தார்களின் கீழ் பணியாற்றிய இந்த இடைத்தரகர்கள் குத்தகை வாரம் வசூலிக்கும்போது அரசுக்கு அளிக்க வேண்டியதைவிட மிக அதிகமான பங்கினை எடுத்துக் கொண்டு உபரியை தமக்காக வைத்து கொண்டனர். இந்த இடைத்தரகர்முறை பெரும்பாலும் அனைத்து மாநிலங்களிலும் 1958-க்கு முன்னதாகவே தடை செய்யப்பட்டுவிட்டது.

மூன்றாவது, நிலச்சீர்திருத்த சட்டங்கள் ஒருவர் எவ்வளவு நிலத்தை உரிமையாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை வரையறை செய்வதாகும். இதன்மூலம் உபரி நிலங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு மறுபங்கீடு செய்யப்பட்டது.

நான்காவது, பிரிவு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் நாம் மாறுபட்ட நிலங்களை வைத்திருப்பது தொடர்பானதாகும். இவ்வாறான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் வேளாண்மையில் அதிக விளைச்சல் பெறுவதையும் வறுமை குறைப்பையும் நோக்கமாக கொண்டவையாகும்.

விடுதலைக்கு பிறகான நிலச் சீர்திருத்தங்கள்

இந்திய வேளாண்மைத் துறையில் காணப்பட்ட தனிப்பட்ட அம்சங்கள் என்னவெனில் பொருளாதார வளர்ச்சியை கொண்டுவருவதுடன் சமூக நீதியை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

இதையொட்டியே விடுதலைக்கு பிறகு ஒருங்கிணைந்த நிலச்சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. இதற்கு முன்னர் நிலவிய நிலத்தகராறுகள் மோதல்கள் ஆகியவற்றை கணக்கில் கொண்டு இந்த சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன.

நிலச் சீர்திருத்தங்களின் நோக்கங்களை சுருக்கமாக கீழ்க்கண்டவாறு கூறலாம்.

- ❖ ஜமீன்தாரி முறை ஒழிப்பு, இடைத்தரகர் முறை ஒழிப்பு
- ❖ நில உச்ச வரம்பு கொண்டுவருதல்
- ❖ குத்தகை விவசாயிகள், உழவர்கள், விவசாய தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பு
- ❖ விவசாய சமுதாயங்கள் இடையே கூட்டுறவு

அ) இடைத்தரகர் முறை ஒழிப்பு

நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களின் முதன்மை நோக்கங்களில் ஒன்று வேளாண் விளைச்சலைப் பகிர்வதில் காணப்பட்ட முரண்பாடுகளுக்கு காரணமான இடைத்தரகர்கள் எனப்படும் ஜமீன்தாரர்கள், ஜாகிர்தார்கள் போன்றோரை அகற்றுவதாகும். இதன் மூலம் உழுவனக்கே நிலம் சொந்தம் என்னும் முறை கொண்டுவரப்பட்டது.

ஜமீன்தாரர்முறை ஒழிப்பு மற்ற மாநிலங்களைவிட உத்திரப்பிரதேசம், மத்தியப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் தற்காலிகமாகவாவது அமல்படுத்துவது எளிதாக அமைந்தது. அங்கு பத்திரப்பதிவுகள்முறை மற்றும் நிர்வாக இயந்திரம் ஏற்கனவே இருந்தது காரணமாகும்.

ஆ) நில உச்ச வரம்பு

நில உடமை மற்றும் பயன்பாட்டில் சமத்துவத்தை எட்டும் வகையில் நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு விதிக்கும் உச்சவரம்பு சட்டங்கள் அனைத்து மாநிலங்களிலும் கொண்டு வரப்பட்டன. இதன்மூலம் எதிர்காலத்தில் நிலம் பிரிக்கப்படுவதும் தவிர்க்கப்பட்டது. இருந்தபோதும், அளவுகள் நிர்ணயிப்பது, உடமை மாற்றங்கள், விதிவிலக்குகள் ஆகியன குறித்த சட்டங்கள் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபட்டன. அசாம், ஜம்மு காஷ்மீர், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களில் நிலஉச்சவரம்பு முறையே 50ஏக்கர், 22.75 ஏக்கர், 25ஏக்கர் என ஒரே சீராக அமைந்தது. ஆனாலும் மாநிலங்களுக்குள் நிலவிய இந்த வேறுபாடுகள் காரணமாக இது ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக மாறியது. இதனால் இந்த நிலஉச்சவரம்பு சட்டங்கள் முறையாக அமல்படுத்த இயலவில்லை.

தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1952

நாடு விடுதலையடைந்தபோது அன்றைய ஒருங்கிணைந்த தஞ்சை பகுதியில் நில உடமைத்துவ பண்ணையடிமை நிலவியதால் பாதிக்கப்பட்ட சிறு குத்தகை விவசாயிகள் விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம், 1952 நிறைவேற்றப்பட்டு பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. இச்சட்டம் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப தமிழகம் முழுவதும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் சிறு குத்தகை விவசாயிகள் தங்கள் விளைச்சலில் நியாயமான பங்கினைப் பெறுகிறார். இதேபோல நில உச்சவரம்புச் சட்டம், 1961 நிறைவேற்றப்பட்டு அவ்வப்போது காலத்தின் தேவைக்கேற்ப விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் இருந்து நிலம் பெறப்பட்டு நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.

இ) குத்தகை வாரம் ஒழுங்குபடுத்துதல்

விவசாய குத்தகை மற்றும் தொழிலாளர் தொடர்பான அம்சங்களை சீர்படுத்தவும், நெறிமுறைப்படுத்தவும் மூன்றாவது முயற்சி

மேற்கொள்ளப்பட்டது. கடுமையான குத்தகை நிபந்தனைகள் காரணமாகவும் குறைவான கூலி காரணமாகவும் வேளாண்மைதொழிலில் காணப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறித்து வேளாண்மை தொழிலில் நிலவிய சுரண்டலை

தடுக்கும் நோக்கத்துடன் காங்கிரசு அரசு மத்திய-மாநில அரசுகளில் விவசாயக் கொள்கை கொண்டுவந்தது. விவசாய பிரிவினர் அனைவருக்கும் வாய்ப்புகள் வழங்கும் நோக்கில் கொண்டுவரப்பட்ட இச்சட்டங்களுக்கான வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் திட்ட ஆணையத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு அமல்படுத்தப்பட்டன. அவற்றுள் குத்தகை வார விதிமுறைகள், குத்தகைவாரபாதுகாப்பு, குத்தகைத்தாரர்களின் நில உரிமை பாதுகாப்பு ஆகியன முக்கிய அம்சங்களாகும்.

ஈ) கூட்டுறவு விவசாயம்

நான்காவது முயற்சியாக, விவசாய நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்து அனைவரும் இணைந்து பயிரிட்டு குத்தகை வாரம் மற்றும்

செலவீனங்கள் போக விளைச்சலில் கிடைப்பதை சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளும் கூட்டுறவு விவசாயமுறை கொண்டு வரப்பட்டது. 1960-களின் இறுதிவரை 1.88 இலட்சம் உறுப்பினர்களுடன் 7,294 கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்கள் இயங்கின. இவற்றின் கீழ் 3.93 இலட்சம் ஹெக்டர் பயிரிடப்பட்டது. இருந்தபோதும், இவற்றின் பெரும்பாலான கூட்டுறவு சங்கங்கள் செயலிழந்துவிட்டன. சில சங்கங்கள் மட்டும் அரசு மானியத்தை பெறுவதற்காக பெயரளவில் இயங்குகின்றன. அதுவும் பழைய முறையில் விவசாயம் செய்கின்றனர். இதில் நிலங்களில் கூட்டு நடவடிக்கையோ வளங்கள் திரட்சியோ இருப்பதில்லை. பல மாநிலங்களில் நிலச்சீர்திருத்தங்கள் நீர்த்துப்போவதற்கு இவை வழிவகுத்தன.

இந்திய கூட்டுறவுச் சட்டம் 1904

இந்திய கூட்டுறவுச் சட்டம் 1904 இல் இயற்றப்பட்டதன் அடிப்படையில் அன்றைய சென்னை மாகாண கூட்டுறவுச் சட்டம் 1932ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. விடுதலை பெற்றபின் இச்சட்டம் காலப்போக்கில் மேலும் பலப்படுத்தப்பட்டது. கூட்டுறவு வங்கிகள், நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள் என மூன்று வழிகளில் கூட்டுறவு அமைப்புகள் இயங்குகின்றன. வேளாண் தொழில்கள் மட்டுமல்லாமல் கைத்தறி நெசவு, பட்டு நெசவு, மண்பாண்டம் செய்தல் போன்ற பல கைவினைத் தொழில்களுக்கும் கூட்டுறவு அமைப்புகள் இயங்குகின்றன. இவ்வாறு தமிழ்நாட்டில் 10,000 -க்கும் அதிகமான கூட்டுறவு அமைப்புகள் இயங்குகின்றன.

தமிழகத்தின் வளர்ச்சி அனுபவம்

"வருவாயில் தொடர்ந்து உயர் வளர்ச்சி விகிதத்தை எட்டியதன்மூலம் அண்மை காலமாக இந்தியாவின் தனிநபர் வருமானம் அதிகரித்து வந்தபோதும் இந்தியாவை போன்ற வருவாயுடைய பிற நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அதன் மனித மேம்பாட்டு தர நிர்ணயங்களில் இன்னமும் பின்தங்கியே உள்ளது. இதற்கு சிறந்த உதாரணம் அண்டை நாடான வங்கதேசமாகும். அந்நாட்டில் தனிநபர் வருமானம் இந்தியாவைவிட குறைவாக உள்ளபோதும் மனித மேம்பாட்டு தரங்களில் பல துறைகளில் வங்கதேசத்தில் சிறப்பாக காணப்படுகிறது. இந்த வகையில் இந்தியாவிடமிருள் தமிழ்நாடு மாநிலம் ஒப்பீட்டு அளவில் மிக சிறப்பாக செயல்பட்டுள்ளது.

"வருவாயில் தொடர்ந்து உயர் வளர்ச்சி விகிதத்தை எட்டியதன்மூலம் அண்மை காலமாக இந்தியாவின் தனிநபர் வருமானம் அதிகரித்து வந்தபோதும் இந்தியாவை போன்ற வருவாயுடைய பிற நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அதன் மனித மேம்பாட்டு தர நிர்ணயங்களில் இன்னமும் பின்தங்கியே உள்ளது. இதற்கு சிறந்த உதாரணம் அண்டை நாடான வங்கதேசமாகும். அந்நாட்டில் தனிநபர் வருமானம் இந்தியாவைவிட குறைவாக உள்ளபோதும் மனித மேம்பாட்டு தரங்களில்

பல துறைகளில் வங்கதேசத்தில் சிறப்பாக காணப்படுகிறது. இந்த வகையில் இந்தியாவிற்குள் தமிழ்நாடு மாநிலம் ஒப்பீட்டு அளவில் மிக சிறப்பாக செயல்பட்டுள்ளது.

மற்ற மாநிலங்களைவிட வளர்ச்சி விகிதத்தில் உயர்ந்து காணப்படுவதுபோல மனித வளர்ச்சியிலும் உயர் எல்லைகளைத் தொட்டுள்ளது. உண்மையில் தெற்கு ஆசியா நாடுகளிலேயே சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி வழங்குவதில் தமிழ்நாடு மாநிலமும் கேரளா மாநிலமும் மிக உயர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன.

1980 வரை நாட்டின் பிற பகுதிகளைக் காட்டிலும் தமிழ்நாட்டில்தான் வறுமையில் வாடுவோர் விகிதம் தொடர்ந்து அதிகமாகவே காணப்பட்டு வருகின்றது. 1990-களுக்கு பின்னரே, வறுமை தொடர்ந்து குறைந்து வந்ததையும் தனிநபர் வருமானம் உயர்ந்ததையும் நாம் கண்டோம். சென் மற்றும் டிரெஸ் (2013) சுட்டிக் காட்டுவதைப்போல சமூக முரண்களுக்கான மூலவேர்களை தேடிய பொதுமக்கள் எழுச்சி, பொதுவெளிகளில் சாதிய படிநிலைகளில் மேலாதிக்கம் நிலவுவதை எதிர்ந்து கேள்விகள் எழுப்பி பொதுவெளியை மக்களாட்சிப்படுத்தியது ஆகியவற்றின் காரணமாகவே பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கான மதிய உணவு திட்டம் போன்ற சமூக உட்கட்டமைப்புகளில் அரசு முதலீடுகள் செய்தது; இந்த முன்னேற்றத்திற்கு இதுவே முக்கிய காரணமாகும்.

மேலும், சமூக நலத்திட்டங்களில் அரசு முதலீடுகள் செய்வதால் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான முதலீடுகள் மடைமாற்றம் செய்யப்பட்டு வளர்ச்சி தடுக்கப்படுகிறது என்று பொதுவாக கூறப்படுகிறது. ஆனால், சமூக நலத்திட்டங்களில் முதலீடு செய்வதால் வளர்ச்சி தடுக்கப்படாது; மாறாக, வளர்ச்சி வீதம் அதிகரிக்கும் என்பதற்கான உதாரணமாக தமிழ்நாடு அனுபவம் விளங்குகிறது. உண்மையில் கூட்டுச் செயல்பாடுகள் மக்களாட்சிப்படுத்தக்கூடிய இத்தகைய சமூக நலத்திட்டங்கள் வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரிப்பதற்கான தூண்டுதலாக அமைகிறது. முக்கியமாக வளர்ச்சி மேம்பாட்டின் காரணமாக அரசால் எதிர்காலத்திற்கு தேவையான மூலவளங்களை திரட்டிக் கொள்வதும் அனுமதிக்கப்படுகிறது."

ஆதாரம்: தமிழ்நாடு மனித வளர்ச்சி அறிக்கை, மாநிலத் திட்ட ஆணையம் 2017.

நிச்சயமற்ற பெருமை

இந்தியாவும் அதன் முாண்பாடுகளும்

ஜீன் டிரீஸ், அமர்தியா சென்

தமிழில்: பேரா. பொன்னுராஜ்

செயல்பாடு

தமிழ்நாட்டில் 1960 முதல் கொண்டுவரப்பட்ட நில உச்சவரம்பு சட்டங்கள் குறித்து ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டுதலின் கீழ் விவாதிக்கவும்.

கூட்டுறவு விவசாயம்

நான்காவது முயற்சியாக, விவசாய நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்து அனைவரும்

இணைந்து பயிரிட்டு குத்தகை வாரம் மற்றும் செலவீனங்கள் போக விளைச்சலில் கிடைப்பதை சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளும் கூட்டுறவு விவசாயமுறை கொண்டு வரப்பட்டது. 1960-களின் இறுதிவரை 1.88 இலட்சம் உறுப்பினர்களுடன் 7,294 கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்கள் இயங்கின. இவற்றின் கீழ் 3.93 இலட்சம் ஹெக்டர் நிலங்களில் பயிரிடப்பட்டன. இருந்தபோதும், இவற்றின் பெரும்பாலான கூட்டுறவு சங்கங்கள்

செயலிழந்துவிட்டன. சில சங்கங்கள் மட்டும் அரசு மானியத்தை பெறுவதற்காக பெயரளவில் இயங்குகின்றன. அதுவும் பழைய முறையில் விவசாயம் செய்கின்றனர். இதில் நிலங்களில் கூட்டு நடவடிக்கையோ வளங்கள் திரட்சியோ இருப்பதில்லை. பல மாநிலங்களில் நிலச்சீர்திருத்தங்கள் நீர்த்துப்போவதற்கு இவை வழிவகுத்தன.

நிலச்சட்டம்: நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஆறு அம்சங்கள் (2013)

உள்கட்டமைப்பு உள்ளிட்ட அரசு மற்றும் தனியார் திட்டங்களுக்கு நிலம் தேவைப்படும்போது அந்நிலங்களை வைத்திருப்போரிடமிருந்து கையகப்படுத்துவதற்காக மத்திய அரசு சட்டங்களில் திருத்தம் (2013) கொண்டு வந்தது. இது நிலச்சட்டம் என அழைக்கப்படுகிறது.

1. நிலம் கையகப்படுத்தும்போது வெளிப்படைதன்மை, நியாயமான இழப்பீடு பெறும் உரிமை மற்றும் மறுக்குடியிருப்பு (திருத்தம்) சட்டம் 2015. இது 2013 சட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தமாகும் (LARR Act, 2013).
2. இச்சட்டம் நிலப்பயன்பாட்டில் ஐந்து வகைமைகளை உருவாக்கியது. 1. பாதுகாப்பு, 2. ஊரக உள்கட்டமைப்பு, 3. எளிய மக்கள் வீட்டு வசதித் திட்டங்கள் (affordable housing), 4. தொழிற்சாலைத் தொகுப்பு, 5. அரசு, தனியார் பங்கேற்புடனான உள்கட்டமைப்புத் திட்டங்கள் (Public Private Partnership) மத்திய அரசு நிலங்களில்.
3. இந்த ஐந்து வகைமை பிரிவுகளும் 2013 சட்டத்திலிருந்து விலக்கு (LARR Act, 2013) அளிக்கப்பட்டன. அதாவது, 2013 சட்டத்தின்படி தனியார் நிலங்களுக்கு நிலம் கையகப்படுத்த அந்நிலத்தின் உரிமையாளர்களில் 80 விழுக்காடு உரிமையாளர்களின் ஒப்புதல் பெறுவது, அரசு தனியார் பங்களிப்புத் திட்டங்களில் 70 விழுக்காடு நில உரிமையாளர்களின் ஒப்புதல் (Public Private Partnership) பெறுவது

கட்டாயமாக்கப்பட்டிருந்தது. முன்கூறிய ஐந்து பிரிவுகளுக்கும் இந்த நிபந்தனை விலக்கப்படுகிறது.

4. பல்போக நிலங்களை கையகப்படுத்துவதற்கு நிலச்சட்டம் 2013 விதித்திருந்த நிபந்தனைகளிலிருந்து முன்கூறிய ஐந்து பிரிவுகளுக்கு இச்சட்டம் விலக்கு அளிப்பதுடன் இத்திட்டங்களால் ஏற்படும் சமூகப் பாதிப்புகளை மதிப்பிடுவதற்கான சமூக பாதுகாப்பு மதிப்பீட்டாய்வு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகளிலிருந்தும் விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது (LARR Act, 2013).
5. தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் சட்டம், இரயில்வே சட்டம் போன்ற இதர சட்டங்களின் கீழ் இழப்பீடு, புனர்வாழ்வு, மறுக்குடியிருப்பு வழங்குவது தொடர்பான பிரிவுகளும் இச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன (LARR Act).
6. நிலச்சட்டம் 2013இன் கீழ் குறிப்பிட்டுள்ளப்படி தனியார் நிறுவனங்களுக்கான நில கையகப்படுத்தல் பிரிவில் (LARR Act, 2013) மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தியது. இதன்படி 'தனியார் பிரிவின் கீழ் கம்பெனிகள், குழும நிறுவனங்கள் இலாப நோக்கற்ற அமைப்புகள் ஆகியனவற்றையும் சேர்க்க முடியும்.

செயல்பாடு

தமிழ்நாடு அரசு நிலச்சீர்திருத்தங்களில் நிலம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது குறித்து அறியும்படி மாணாக்கர்களிடம் கூறவும்.

8.4 பசுமைப் புரட்சியும் வெண்மைப் புரட்சியும்

பசுமைப் புரட்சி

அறிமுகம்

இந்தியாவின் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளில் வேளாண்மைத் தொழில்தான் மிகவும் அடர்த்தியாகச் செயல்படும் தொழிலாக உள்ளது. நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு

உற்பத்தியில் வேளாண்மையின் பங்கு 12-15% ஆகும். அதிகரித்துவரும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால் அதிகரித்துவரும் உணவு தானியங்களின் தேவையைத் தொடர்ந்து நிறைவு செய்வதற்காக மட்டுமல்லாமல் மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையில் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் தொழிலாகவும், உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியின் மூலமாக வேளாண் தொழில்கள் பெருகவும், ஏற்றுமதி மூலம் அன்னிய செலவாணி ஈட்டவும் பெரும் பங்களிப்பு ஆற்றுகிறது. வேளாண்மை என்பது வெறும் உணவு தானிய விளைச்சலை மட்டும் குறிக்கவில்லை; மாறாக, தென்னை வளர்ப்பு, தோட்டங்கள், முந்திரி, காயி, தேயிலை, மிளகு, காய்கனிகள் என பண்பு பயிர்கள் வளர்ப்பையும் உள்ளடக்கியது ஆகும்.

இந்தியா விடுதலை அடைந்ததைத் தொடர்ந்து அதிகரித்துவரும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப இந்திய வேளாண் துறையை வளர்ப்பதன் அவசியம் குறித்து உணரப்பட்டது. இருந்தபோதும் இதுவரை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட 1 முதல் 12 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் வேளாண் துறைக்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் வேறுபாடானவை ஆகும். ஏனெனில், விடுதலையைத் தொடர்ந்த தொடக்க ஆண்டுகளில் புதிய தொழில்கள் தொடங்கவும் தொழிற்துறையைப் பலப்படுத்தவும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. விடுதலையை அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் மக்கள் தொகை ஆண்டுக்கு 2.5% அதிகரித்து வந்தது. இதனால் பாரம்பரிய முறை விவசாயம் மூலம் உணவுப் பொருள்கள் தேவையை ஈடுகட்ட முடிந்தது. ஆனால், 1960-களில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்துக்கு ஏற்ப உணவுத் தேவையை

ஈடுகட்டுவதில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து பசுமைப் புரட்சி உருவானது.

இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சி

இந்தியா அடிப்படையில் ஒரு வேளாண்மைநாடு என்பதும் அதிகரித்துவரும் மக்கள் தொகை வேளாண்மையைச் சார்ந்துள்ளது என்பதும் நாம் அறிந்ததே. நாட்டின் முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் அளித்த அனுபவங்கள் காரணமாக வேளாண்மையில் நிலவும் தீவிரமான பற்றாக்குறை உணரப்பட்டது. அவை வருமாறு:

- ❖ மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்துக்கு ஏற்ப உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகரிக்க இயலவில்லை.
- ❖ பாரம்பரிய விவசாய முறைகளே பின்பற்றப்பட்டதால் இந்த பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது.
- ❖ பாரம்பரிய வேளாண்மை முறைகளைப் பின்பற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல் நீண்ட கால சாகுபடி முறையையே விவசாயிகள் தேர்ந்தெடுத்தனர். இதனால் விளைச்சல் காண அதிக நாள்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது.
- ❖ இந்தியா ஒரு பருவமழை சார்ந்த நாடு என்பதால் மழைப்பொழிவைப் பொருத்தே விளைச்சல் இருந்தது. மழைப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபோது வறட்சி உருவாகி, உணவு தானிய விளைச்சலைப் பாதித்தது. இதனால் பஞ்சம், பட்டினி, இறப்பு ஏற்பட்டன.

1960-களின் போது ஃபோர்ட் அறக்கட்டளை பரிந்துரைகள் அடிப்படையில்

செயல்பாடு

- ❖ ஏதேனும் ஒரு கிராமத்தினைத் தேர்வு செய்து அங்குசென்று வேளாண் நடவடிக்கைகளைப் பார்வையிடவும். நில உரிமை, குத்தகை முறை, பாசனம், பயிரிடுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தும் கேட்டறிந்தும் புரிந்து கொள்ளலாம்.
- ❖ மாடித் தோட்டங்கள் அமைத்தல், செங்குத்து தோட்டம் அமைத்தல், அங்கக வேளாண்மை ஆகியன குறித்து புரிந்து கொண்டு ஏதேனும் ஒன்றை முயற்சிக்கலாம்.

புதிய வேளாண் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது. 'இந்தியாவின் உணவு நெருக்கடியும் அதை எதிர்கொள்ளும் வழிகளும்' எனும் தலைப்பில் அளிக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை இந்திய அரசு 1959 - 60 ஆம் ஆண்டு ஏற்று வேளாண் சீர்திருத்தங்களை அறிமுகம் செய்தது. இச்சீர்திருத்தங்கள் ஒரு கலப்புத்திட்டமாக அமைந்தன; ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ள பாசன முறைகளுடன் புதிய பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்துவது உரமிடல் முறை, அதிக மகசூல் தரும் வீரிய விதைகள் அறிமுகம், பூச்சுக்கொல்லிகள் போன்ற இடுபொருள்கள் அறிமுகம் ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியதாக சீர்திருத்தங்கள் அமைந்தன. பசுமைப்புரட்சி என அழைக்கப்படும் இத்திட்டம் வேளாண் அறிவியலாளர் M.S. சுவாமிநாதன் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இதனால் இவர் இந்தியாவின் "பசுமைப் புரட்சியின் தந்தை" என அழைக்கப்படுகிறார். சுருக்கமாகக் கூறினால் பாசன வசதிகள் அதிகரிப்பு, புதிய உரங்களின் பயன்பாடு ஆகியனவே இந்திய பசுமைப் புரட்சி என அறியப்படுகிறது. பசுமைப் புரட்சியின் மூலம் 1967-78இல் வேளாண் உற்பத்தி 50% அதிகரித்தது.

முதல் கட்டமாக, 1960இல் ஏழு மாநிலங்களில் ஏழு மாவட்டங்கள் முன்மாதிரி மாவட்டங்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அடர்த்தியான பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் (IADP) எனும் பெயரில் செயல்படுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவுகள் திருப்தியாக இருந்ததால் பிற மாநிலங்களுக்கும் மாநிலத்துக்கு ஒரு மாவட்டம் என விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இது 1965இல் 144 மாவட்டங்கள் என மேலும் விரிவடைந்தது.

தொடக்கத்தில் 2 மில்லியன் ஹெக்டேர் நிலங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. படிப்படியாக மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு 70 மில்லியன் அதாவது 7கோடி ஹெக்டேர் நிலங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. இது, இந்தியாவின் மொத்த நிலங்களில் 40% ஆகும். இந்த மாபெரும் வெற்றியே பசுமைப்புரட்சியாக எழுச்சி கண்டது. இதன் விளைவாக ஆண்டு முழுவதும் வேளாண் நடவடிக்கைகள்

மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆண்டுக்கு ஒரு போகம் என்ற நிலை மாறி இரண்டு போகம், மூன்று போகம் மகசூல் காணப்பட்டன. மேலும் ஊடு பயிரிடும் முறையும் பின்பற்றப்பட்டன. இதனால் நெல், கோதுமை போன்ற பாரம்பரிய பயிர்கள் மட்டுமல்லாமல் மற்ற பயிர்களும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. நாட்டின் பல பகுதிகளில் மாறுபட்ட தட்ப வெட்ப நிலைகள் நிலவும் நாட்டில் மாறுபட்ட பயிரிடும் முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. கோதுமை விளைவிக்கும் பஞ்சாப், ஹரியானா, உத்திரப்பிரதேசம் போன்ற வட மாநிலங்களில் நல்விளைவுகள் காணப்பட்டன; நெல் பயிரிடும் தென் மாநிலங்களான தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், போன்ற மாநிலங்கள் குறைவான வெற்றி காணப்பட்டன. இருப்பினும், ஒட்டுமொத்தமாக விளைச்சல் அதிகரித்து உணவுப் பற்றாக்குறை சிறப்பாகக் குறைக்கப்பட்டது.

M.S. சுவாமிநாதன்

உணவுப் பற்றாக்குறை நாடு என்ற நிலையில் இருந்து, நமது இந்தியா அனைவருக்கும் உணவுப் பாதுகாப்பு அளித்த நாடாக வளர்ச்சி பெற்றது

பசுமைப் புரட்சி

பசுமைப் புரட்சியின் முக்கிய தாக்கங்கள்

வேளாண் உற்பத்தி தொடர் அதிகரிப்பு

1950-களில்	காலக்கட்டத்தோடு
ஒப்பிடுகையில்	வேளாண் உற்பத்தி
இரண்டிலிருந்து	மூன்றுமடங்குகள்

அதிகரித்தது. 1950-களில் நிலவிய உணவு பற்றாக்குறை காரணமாக உணவு தானியங்களை PL140 திட்டத்தின் கீழ் அமெரிக்காவிலிருந்து உணவுத் தானியங்களை இந்தியா இறக்குமதி செய்யவேண்டியிருந்தது. அரிசி, கோதுமை, பருப்பு வகைகள் மற்றும் காய்கறிகள் உற்பத்தி அதிகரிப்பின் காரணமாக இன்று நிலைமை மாறியது. மேலும் வெளிசந்தையிலும் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்கள் தாராளமாக கிடைக்கின்றன.

வேளாண் வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரிப்பு

ஆண்டு முழுவதும் விவசாய நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்தால் விவசாய வேலைவாய்ப்புக்கான தேவை அதிகரித்தது. இந்த தேவை இரண்டு குழுக்களில் உணரப்பட்டது. முதலாவதாக, விவசாய நிலங்களில் பாரம்பரிய முறைகளில் பணியாற்றும் திறனற்ற விவசாய தொழிலாளர்களின் வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரித்தன. இரண்டாவதாக, அறிவியல் முறையில் வேளாண் உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதற்கு தகுதி பெற்ற வேளாண் பொறியாளர்களின் தேவையும் அதிகரித்தது.

வேளாண்மை தொழிற்சாலை சந்தை

இந்தியாவில் கொண்டுவரப்பட்ட பசுமைப் புரட்சியின் விளைவாக வேளாண் நடவடிக்கைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டது மட்டுமல்லாமல் சந்தைக்கும் தொழிற்சாலைக்கும் இடையிலான ஆரோக்கியமான உறவுகள் ஏற்பட்டது. அறிவியல் முறை, வேளாண்மை, டிராக்டர்கள், போன்ற பண்ணை உபகரணங்கள் வேளாண் பொறியியல் சார்ந்து இருந்ததால் அதிகரித்து வரும் தேவையை உணர்ந்த தொழிற்சாலையும் இத்தகைய வேளாண் உபகரணங்களை குறைந்த விலைக்கு உற்பத்தி செய்வதில் ஆர்வம் காட்டினர். அதேபோல், வேளாண் உற்பத்திப் பொருள்களை நுகர்வோருக்கு கொண்டு சேர்க்கும் வகையில், பதப்படுத்துதல் மற்றும் விநியோகத்தில் சந்தையும் தனது பங்கினை திறம்பட ஆற்றத் தொடங்கியது.

மாநிலங்களுக்கிடையிலான பரிமாற்றம் மற்றும் சந்தைமுறை

பசுமைப் புரட்சியின்போது இந்தியாவில் பல மாநிலங்கள் எதிர்கொள்ள நேர்ந்த முக்கிய பிரச்சனை என்பது மண் வளமிக்க மாநிலங்களில் மட்டுமே பசுமைப் புரட்சி பயனளிக்கக்கூடியதாக இருந்தது என்பதாகும். இதனால் உபரி உற்பத்தி அடைந்த மாநிலங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட விதர்பா பகுதி மற்றும், தெலங்கானா மாநிலத்திற்கு தங்கள் உபரியை விநியோகித்தனர். இதன்மூலமாக நுகர்வு தேவையை நிறைவு செய்யும் வண்ணம் மாநிலங்களுக்கிடையேயான வேளாண்மை சந்தை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இதனால் உணவுத் தானியங்களை இறக்குமதி செய்யும் நிலை குறைந்தது.

சிறு விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் இடையேயான ஏற்றத்தாழ்வு

சிறு விவசாயிகள் நிதி வசதியின்மை, உள்கட்டமைப்பு வசதியின்மை, சந்தையை அணுகும் ஆற்றலின்மை காரணமாக சிறு விவசாயிகளால் பெரிய விவசாயிகளுடன் போட்டியிட இயலவில்லை. இதனால் சிறு விவசாயிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். சிறு விவசாயிகளும், புதிய வேளாண் தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்ட இயலவில்லை. இதனால் வேளாண் பொருளாதாரத்தைப் பொருத்தவரை மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டது போன்றே விவசாயிகள் மத்தியிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உருவாயின.

வெகுமக்கள் இயக்கம்

பசுமைப் புரட்சியால் இந்தியாவின் பெரும்பான்மை வேளாண் சமுதாயம் தனிப்பட்ட மற்றும் தேசிய சமூகப்-பொருளாதார நலன்களுக்காக ஒன்றுப்படுத்தப்பட்டனர். இதனால் விவசாய உற்பத்தி அதிகரித்ததுடன் விவசாய சமுதாயத்தின் வருவாயும் அதிகரித்தது. விவசாய சந்தைகளில் ஏற்பட்ட போட்டிகளின் காரணமாக விவசாய விளைப்பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைத்தது. இதனால் இந்தியாவின் ஒட்டு மொத்த வேளாண்

சமுதாயமும் பசுமைப் புரட்சியில் பங்கெடுத்தது. தொழிற்சாலை போல் அல்லாமல் வேளாண்மைத்துறை குறுகிய கால வளர்ச்சியும் இலாபமும் பெற்றது. இதனால் விவசாய சமுதாயத்தினர் மத்தியில் பசுமைப் புரட்சியில் பங்கெடுப்பது புரட்சிகரமாகப் பார்க்கப்பட்டது.

பசுமைப் புரட்சியின் முக்கிய பின்னடைவுகள்

இந்தியாவில் நிலவிய புவி-காலநிலை அம்சங்கள் காரணமாக கீழ்க்காணும் பின்னடைவுகள் ஏற்பட்டன.

- ❖ பகுதி சார்ந்த, மகசூல் சார்ந்த, பண்ணைமுறை சார்ந்த வேறுபாடுகள்.
- ❖ ஏழை, பணக்கார விவசாயிகளிடம் காணப்பட்ட நீண்ட இடைவெளி.
- ❖ வேளாண் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு தேவையான தொடக்க முதலீடு, சிறு விவசாயிகளிடம் இல்லாதது.
- ❖ மகசூலை அதிகரிப்பதற்காக கேடு விளைவிக்கும் உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை அதிகமாக பயன்படுத்தியது.
- ❖ புதிய தொழில்நுட்பப் பயன்பாட்டை சமூக மயப்படுத்துவதிலும் முன் தயாரிப்பிலும் பின்னடைவு.
- ❖ மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை கட்டுப்படுத்த இயலாததால் இதில் ஒரு முடிவில்லா செயல்முறையாக நீண்டது.

பசுமைப் புரட்சியின் சாதனைகள்

- ❖ உணவுத் தானிய பற்றாக்குறை முடிவுக்கு வந்தது.
- ❖ உயர் மகசூல் அளிக்கும் விதைகளும் பயிரிடும் முறைகளும் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளித்தன.
- ❖ நீலம், மஞ்சள், வெண்மைப் புரட்சிகளின் மூலமாக மீன் வளம், கோழி வளர்ப்பு மற்றும் பால்பண்ணை தொழில்கள் மிகப்பெரிய மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டன.
- ❖ பணப்பயிர்கள் மற்றும் நறுமணப் பொருள்கள் உற்பத்திக்கும் சம முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டதால்

பணப்பயிர்களை பல்வேறு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிச் செய்யும் நாடாக இந்தியா உருவானது. இதனால் அந்நிய செலவாணி வரவு அதிகரித்தது. இருந்தபோதும், கரும்பு, எண்ணெய் வித்துகள், பருப்பு வகைகள் போன்ற பயிர்கள் பயிரிடுவதில் விவசாயிகள் போதிய ஆர்வம் காட்டவில்லை. இதன் முக்கியத்துவம் 1970-களிலும் 1980-களின் தொடக்கத்திலும் உணரப்பட்டது.

வெண்மைப் புரட்சி

1950-ல் விவசாய உற்பத்தியில் மட்டுமல்லாமல் பால், தயிர், நெய் போன்ற குழந்தைகளுக்குத் தேவையான பால் பொருள்கள் உற்பத்தியிலும் இந்தியா தன்னிறைவு காண இயலவில்லை. பால்பவுடர், வெண்ணெய் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான பால் பொருள்களை அப்போது இந்தியா இறக்குமதி செய்து வந்தது.

வேளாண்மை துறையில் ஏற்பட்டது போன்றே கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் பால் உற்பத்தியிலும் ஒரு புரட்சியின் தேவையென உணரப்பட்டது.

வெண்மைப் புரட்சிக்கான முக்கிய காரணங்கள்

பசு, எருமை போன்ற கால்நடை வளர்ப்பு வேளாண்மைக்கு அடுத்த நிலையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதப்படுகிறது. பழமையான தொழில்நுட்பம், மோசமான பராமரிப்பு போன்றவை காரணமாக கால்நடை வளர்ப்பு தொழில் இலாபமற்ற சிறு தொழிலாகவே இருந்தது. பசு, எருமை போன்ற கறவை மாடுகள் இந்திய வகை நாட்டு இனங்களாக இருந்ததால் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப உற்பத்தி செய்ய இயலவில்லை.

இந்தியாவில் பண்ணை தொழில் இன்னமும் கிராமத் தொழிலாகவே இருந்து

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டமைப்பு (TCMPF)

தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு முறையில் பால் வளத்தைப் பெருக்கும் வகையில் 1972 இல் தமிழ்நாடு பால்வள மேம்பாட்டுக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது, இது டாக்டர் குரியன் வழியில் 1981இல் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பாக விரிவுபடுத்தப்பட்டது. ஊரக, ஒன்றிய, மாவட்ட பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்கள் மூலம் இது இயங்கியது. தற்போது ஆவின் எனும் வணிக முத்திரையுடன் தமிழகம் முழுவதும் பால் தேவையை தன்னிறைவு செய்கிறது. மேலும் ஆவின் செயல்பாடுகளால் தமிழ்நாட்டில் தனிநபர் பால் நுகர்வு 1993-94இல் நாள் ஒன்றுக்கு 169 கிராம் என்று இருந்ததும் 2018-19இல் 268 கிராமாக அதிகரித்துள்ளது.

வருகிறது. போக்குவரத்து, பராமரிப்பு, பால் மற்றும் பால்பொருள்கள் விநியோகம் போன்றவற்றில் போதுமான ஆதரவு அளிக்கப்படவில்லை.

பழமையான தொழில்நுட்பம் மற்றும் கால்நடை மருத்துவ வசதியின்மை ஆகியவையின் காரணமாக பண்ணை தொழில் பாதிக்கப்பட்டது. தொற்று நோய்கள் காரணமாக கறவை மாடுகள் இறப்பது தொடர்கதையாக இருந்ததால் இந்த தொழிலை விரிவுபடுத்துவதில் ஆர்வம் காணப்படவில்லை. இதை உணர்ந்து 1970இல் தேசிய பால்வளம் மேம்பாட்டு வாரியம், ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் தொடங்கப்பட்டது. இந்த மத்திய அமைப்பு பால் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி நாடு முழுவதும் விநியோகிப்பதால் பால்பொருள் பற்றாக்குறை தடுக்கப்பட்டது.

1950இல் ஆனந்த் பால் ஒன்றிய நிறுவனம் (அமூல்) வர்கீஸ் குரியன் அவர்களால் குஜராத் மாநிலத்தில் தொடங்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் இதில் 200-க்கும் குறைவானவர்களே உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். இந்த விவசாயிகளிடம் இருந்து பால் சேகரிக்கப்பட்டு மும்பை நுகர்வோர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டது. இதில் நல்ல இலாபம் காணப்பட்டதால் விவசாய சமுதாயத்தினர் மத்தியில் ஆர்வம் ஏற்பட்டு ஏராளமானோர் இதில் உறுப்பினர்கள் இணைந்தனர்.

1960-ல் ஆனந்த் பால் ஒன்றிய நிறுவனம் இந்தியாவிலேயே வளர்ச்சியடைந்த பால் கூட்டுறவு சங்கமாக வளர்ந்தது. இதனை தொடர்ந்து இந்திய அரசு இந்த முறையினை

பின்பற்ற முடிவு செய்து தேசிய பால் வள மேம்பாட்டு வாரியம் தொடங்கியது. 1966இல் அன்றைய பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி நாடு தழுவிய வெண்மைப் புரட்சியை தொடங்கி வைத்தார். இந்த தேசிய முயற்சிக்கு வர்கீஸ் குரியன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். வெண்மைப் புரட்சியின் தந்தை வர்கீஸ் குரியன் ஆவார். அவரின் வழிகாட்டல், திட்டமிடல் மற்றும் தொழில்முறை அணுகுதல் காரணமாக இந்தியாவின் வெண்மைப்புரட்சி வெற்றிக் கண்டது.

1955இல் நாம் ஆண்டுக்கு 500 டன் வெண்ணெய் இறக்குமதி செய்து வந்தோம். இன்று நமது கூட்டுறவு சங்கங்கள் மட்டுமே ஆண்டுக்கு 12,000 டன்களுக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்றன. இதேபோல் 1955இல் நாம் 3,000 டன் குழந்தைகளுக்கு உணவு இறக்குமதி செய்து வந்தோம். இன்று நமது கூட்டுறவு சங்கங்கள் 38,000 டன்களுக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்றனர். அனைத்து வகையான பால் மற்றும் பால் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும் நிலைமை 1975இல் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது.

- வர்கீஸ் குரியன்

செயல்பாடு

தமிழகத்தின் ஆவின் நிறுவனம் குறித்த தகவல்களைச் சேகரித்து விவாதிக்கவும்.

வெண்மைப்புரட்சியின் முக்கிய இலக்குகள்

1. பால் உற்பத்தியை அதிகரித்தல்
(பால் வெள்ளம்)
2. கிராமப்புற பால் பண்ணைகளில் வருவாய் அதிகரித்தல்
3. நுகர்வோருக்கு நியாயமான விலையில் வழங்குதல்
4. நாட்டில் அந்நிய செலவாணி இருப்புக்கு சுமையாக இறக்குமதி செய்வதைக் குறைத்தல்
5. தேசிய பால் தொகுப்பு உருவாக்குதல்
6. நுண்ணூட்டத் தேவைகளை சமாளித்தல்

வெண்மைப் புரட்சி மூன்று கட்டங்களாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. முதற்கட்டமாக (1970-79), நாட்டின் முக்கிய பால் பண்ணைகளின் 18 பண்ணைகள் தேர்வுச் செய்யப்பட்டு மும்பை, டெல்லி, கொல்கத்தா, சென்னை ஆகிய நான்கு முக்கிய நகரங்களில் நுகர்வோரோடு இணைக்கப்பட்டன. இதன் மொத்த மதிப்பீடு 116 கோடி ஆகும்.

இரண்டாம் கட்டத்தில் (1981-1985), பால் பண்ணைகளின் எண்ணிக்கை 18-லிருந்து 136ஆக அதிகரிக்கப்பட்டு 290 நகர்ப்புற சந்தைகளில் நுகர்வோருடன் இணைக்கப்பட்டு பால் விநியோகம் வழங்கப்பட்டது. 1985 இறுதியில் 43 ஆயிரம் தன்னிறைவு கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இதில் இணைந்தனர். இவ்வாறு நாடு முழுவதும் 42.5 இலட்சம் பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு முறையில் இணைக்கப்பட்டனர். உள்நாட்டு பால் பவுடர் உற்பத்தியின் அளவு திட்டத்திற்கு முந்தைய ஆண்டு 22 ஆயிரம் டன்களாக இருந்தது 1989இல் 1 இலட்சத்து 40 ஆயிரம் டன்களாக உயர்ந்தது.

மூன்றாவது, கட்டத்தில் (1985-1996), கூட்டுறவு பால் சங்கங்கள் தமக்கு தேவையான இடுபொருள்களை கொள்முதல் செய்வதற்கும் சந்தையை அதிகரிப்பதற்கும் ஏற்ற வகையில் வலுப்பெற்று விரிவடைந்தன. கால்நடை மருத்துவ விழிப்புணர்வு, கால்நடைக்களுக்கான

நுண்ணூட்டச்சத்துகள், செயற்கை விந்தணு சேவை போன்றவை கூட்டுறவு சங்க உறுப்பினர்களுக்கு விரிவான அளவில் சென்றடைந்ததுடன் பால் பண்ணைய தொழிற்கல்வியும் விவசாயிகளுக்கு ஊட்டப்பட்டது. இரண்டாம் கட்ட இறுதியில் இயங்கிய 42 ஆயிரம் கூட்டுறவு சங்கங்களுடன் மூன்றாம் கட்டத்தில் மேலும் 30 ஆயிரம் புதிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் உருவாகின. கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஆண்களும், பெண்களும் உறுப்பினர்களாக சேர்வது மிகப் பெருமளவில் அதிகரித்தது. 1988-89இல் பால் பண்ணைகளின் எண்ணிக்கை 173ஆக அதிகரித்தது.

வெண்மைப் புரட்சியின் முக்கிய சாதனைகள்

இந்தியாவில் பால் உற்பத்தி 40 ஆண்டுகளில் 20 மில்லியன் மெட்ரிக் டன் என்ற அளவிலிருந்து 100 மில்லியன் மெட்ரிக் டன் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்தது. பால் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் காரணமாகவே இந்த சாதனை சாத்தியமானது என்று கூறுவது மிகையல்ல. இன்று இதன் காரணமாகவே உலகின் மிகப் பெரிய பால் உற்பத்தி நாடாக இந்தியா வளர்ந்துள்ளது. நமது நாட்டுக்கான தேவையை தன்னிறைவு செய்துள்ளதுடன், குழந்தைகளுக்கான பால் பவுடர் உற்பத்தியிலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளன. இந்திய கால்நடை வளர்ப்பாளர்களின் மத்தியில், பசு, எருமை போன்ற பால் மாடுகளை வளர்ப்பதில் அரிய ஆர்வம் ஏற்பட்டதால் தற்போது நாட்டில் 500 மில்லியன் அதாவது 50 கோடி பால் மாடுகள் உள்ளன. இதன் மூலம் உலகின் மிகப் பெரிய பால் மாடுகள் வளர்ப்பு நாடாக இந்தியா திகழ்கிறது. இந்தியாவின் நீள-அகலங்களில் குறுக்கு-நெடுக்கிலுமாக 22 மாநிலங்களில் 180 மாவட்டங்களில் 1 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் கிராமங்களில் பால் கூட்டுறவு இயக்கம் பரந்து விரிந்துள்ளது. இந்த வெற்றி கொள்முதல் மற்றும் விநியோக அமைப்பினை நாடு முழுவதும் பலப்படுத்துவதற்கு மத்திய மாநில உள்ளாட்சி அரசுகள் ஆதரவு அளித்ததன் காரணமாகவே சாத்தியமாய் உள்ளது.

8.5 தொழில்மயமாக்கல்

இந்திய விடுதலைக்கு பின்னர், பொருளாதார வளர்ச்சியில் தொழில்மயமாக்கல் ஒரு முக்கிய செயல்பாடாக திகழ்கிறது. விடுதலைக்கு பின்னர், நமது நாடு தொழில்மயமாக வேண்டியதன் தேவையை நமது தலைவர்கள் உணர்ந்தனர். இதையொட்டி 1956இல் தொழிற்கொள்கை தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு நாட்டை தொழில்மயப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டன. அனைத்து ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலும் தொழில்மயமாக்கலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வந்துள்ளனர். தொழில்மயமாக்கல் தொடர்பாக நமது அரசுகள் மேற்கொண்ட முன் முயற்சிகள் காரணமாக இன்று இந்தியா உலகின் ஆறாவது பெரிய தொழிற்துறை நாடாக வளர்ந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சியென்பது சிறு தொழில்கள் முதல் பெரும் தொழில்கள் வரை அனைத்து விதமான தொழில்கள் ஊடாக விரிந்து பரந்து நுகர்வோருக்கான பொருள்கள் மட்டுமல்லாமல் இடைநிலை மற்றும் மூலதன பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்கிறது.

இந்த தொழிற்துறை முன்னேற்றத்தின் காரணமாக இந்திய அந்நிய வர்த்தகத்திலும் ஒரு மாற்றம் விரிவாக நிகழ்ந்தது. இந்தியாவின் பொறியியல் பொருள்கள் ஏற்றுமதி அதிகரித்தது. இதற்கு இணையாக தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும், வேளாண்மை உற்பத்தியும் மேம்பாடு அடைந்தன. இதனால் தொழிற்சாலைகள் திறம்பட மேலாண்மை செய்யும் வகையில் திட்டமிடல், வடிவமைப்பு ஆகிய திறன்கள் மேம்பாடு கண்டன. கனரக தொழில்களும் வளர்ந்தன. உள்கட்டமைப்பு

வளர்ச்சி, நவீன தொழில்நுட்பங்கள், உரிய உற்பத்தி சாதனங்கள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்கான உயர் தொழில்நுட்ப ஆற்றலும் மேம்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. இந்தியாவின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் பொறியியல் தொழிற்துறை முக்கிய பங்காற்றுகிறது. இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கலை விரைவுபடுத்தும் வகையில் திட்டமிடுவோர் தயாரித்த செயற்திட்டங்களுக்கு ஏற்ப வளர்ச்சி முடுக்கிவிடப்பட்டது.

இவ்வாறு, திட்டமிட்டு செயல்பட்டதன் காரணமாக அடிப்படை மற்றும் மூலதனப் பொருள்கள் உற்பத்தி தொழில்கள் வளர்ச்சி கண்டன. இத்தகைய தொழிற்சாலைகளின் உற்பத்தி 1959இல் 50 விழுக்காடாக இருந்தது. 1990-1991இல் 79 விழுக்காடாக அதிகரித்தது. இதனால் வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரித்தன. ஆலைகளிலும் சுரங்கங்களிலும் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கைகள் அபரிதமாக உயர்ந்தது. தொழில்மயமாக்கல் எஃகு, இரும்பு, உரம், இரசாயனம், சிமெண்ட் மற்றும் ஃபெரஸ் அல்லாத உலோகங்கள் தொழில்களை மேம்படுத்தியது. புதிய மூலதன பொருள்களும் தொடங்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்தன.

இக்காலக்கட்டத்தில் நாட்டின் உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் பெருமளவிற்கு விரிவாக்கப்பட்டன. திறன்மிக்க சுத்திகரிப்பு ஆலைகள், குழாய் பதித்தல், சேமிப்பு மற்றும் விநியோக அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு, பெட்ரோ கெமிக்கல் ஆலைகள் வளர்ச்சி கண்டன. இதனால் பொருளாதாரத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதுடன் நாட்டின் பாசன அமைப்புகள், சேமிப்பு பணிகள், கால்வாய்கள் அனல் - நீர் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள், இரயில்வே அமைப்பு மற்றும் தேசிய, மாநில நெடுஞ்சாலைகள் ஆகியன மேம்பாடடைந்தன. இந்தியாவை உலகின் பிற பாலங்களுடன் இணைப்பதில் போக்குவரத்து மற்றும் தொலை தொடர்பு வசதிகள் முக்கிய பங்காற்றின.

இந்தியாவில் பொருளாதார சீர்திருத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து. இந்தியாவின் தொழிற்சாலை வடிவம் மாற்றங்களை கண்டது. மூலதனப் பொருள்கள் மற்றும் நுகர்பொருள்கள் தொழில்கள் பெரும் வளர்ச்சிக் கண்டதுடன் அடிப்படை தொழில்களின் வளர்ச்சி பின்னடைவு கண்டது. வங்கி, காப்பீடு மற்றும் வணிக தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைந்தன. துறைமுகங்கள் கப்பல் கட்டுதல் மற்றும் உள்நாட்டு பன்னாட்டு விமான சேவைகள் நவீனப்படுத்தப்பட்டன. இவையாவும் பொருளாதார மாற்றத்தின் காரணமாக நிகழ்ந்து தொழில்மயமாக்கலுக்கு இட்டு சென்றது.

அறிவியல் தொழில்நுட்பத்துறைகளிலும் பெரும் மாற்றமடைந்தது. வேளாண்மை, தொழிற்சாலை, தொழில்நுட்பம், தொலை தொடர்பு போன்ற பல்வேறு துறைகளை சார்ந்த இந்திய அறிவியலாளர்களின் பங்களிப்பு வரவேற்கத்தக்க பிரம்மாண்டமாக இருந்தது. சிமெண்ட், இரசாயனம், உர ஆலைகள் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைகள், மின் உற்பத்தி ஆலைகள், இரும்பாலைகள் இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலைகள், பொறியியல் தொழில்கள் உள்ளிட்ட பல துறைகளிலும் தொழில்நுட்பப் பயிற்சி பெற்றனர்.

சர்.விஸ்வேஸ்வரய்யா இந்திய பொருளாதார திட்டமிடலின் முன்னோடி என்று அழைக்கப்படுகிறார் இவர் ஒரு முதன்மை பொறியாளர் இராஜதந்திரி அரசியல்வாதி மற்றும் மைசூர் மாநிலத்தின் 19வது திவான் ஆவார் 1955ம் ஆண்டும் நாட்டின் உயரிய விருதான பாரத ரத்னா விருது இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

உலக பால் தினம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜூன் 1ம் தேதியும் தேசிய பால் தினம் நவம்பர் 26ம் தேதியும் திரு வர்கிஸ் குரியனின் பிறந்த நாளை நினைவு கூறும் வகையில் கொண்டாடப்படுகிறது. இவர் வெண்மை புரட்சியின் தந்தையாவார்.

தொழிற்கொள்கை

ஒரு நாடு தொழிற்மயமாவதற்கு திறமையான தொழிற்கொள்கை அவசியமாகும். இதன் மூலமாகவே உரிய கொள்கைகள், சட்டங்கள், விதிமுறைகள் இயற்றப்பட்டு தொழிற்சாலைகள் ஒழுங்குப்படுத்தப்படுகிறது.

தொழிற்கொள்கை தீர்மானம் 1948

இந்தியா கலப்புப் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டினை ஏற்றுக் கொண்டதை தொடர்ந்து 1948இல் நிறைவேற்றப்பட்ட தொழிற்கொள்கை தீர்மானம் பொதுத்துறை மற்றும் தனியார் துறைகள் தங்களுக்கான பகுதிகளில் தொடர்ந்து இயங்கும் என்பதை வலியுறுத்தியது. அனைத்து முக்கிய தொழில்களும் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தன. ஆயுதங்கள், வெடிப்பொருள்கள் உற்பத்தி, மின்னணு ஆற்றல் உற்பத்தி, கட்டுப்பாடு மற்றும் இரயில்வே போன்றவற்றை பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் கட்டுப்படுத்தின. இத்துறையில் மத்திய அரசு ஏகபோகம் செலுத்தியது. நிலக்கரி, இரும்பு, ஸ்டீல், விமானம் உற்பத்தி, கப்பல் கட்டுதல் போன்ற துறைகளிலும் அரசு கட்டுப்பாடு செலுத்தியது. மீதமுள்ள துறைகளில் தனியார் நிறுவனங்களும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் இயங்கின.

தொழிற்கொள்கை தீர்மானம் 1956

புதிய தொழிற்கொள்கை தீர்மானம் 1956 ஏப்ரலில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன்படி மூன்று வகை தொழில்கள் வகைமைப்படுத்தப்பட்டன. அவை, முழுவதும் அரசுக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வரும் நிறுவனங்கள், அரசும் தனியாரும் இணைந்து நிர்வகிக்கும் நிறுவனங்கள், மூன்றாவதாக, முழுவதும் தனியாருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொழில்கள். மேலும், தொழில்கள் தொடங்குவது தனியாரை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் போக்குவரத்து, மின்சாரம் உள்ளிட்ட இதர சேவைகள் அரசால் மேம்படுத்தப்பட்டன. சிறு மற்றும் குறு தொழில்களும் அரசால் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டன.

தொழிற்கொள்கை 1980

1980, ஜூலையில் ஒரு புதிய தொழிற்கொள்கை காங்கிரசு அரசால் அறிவிக்கப்பட்டது. தொழிற்கொள்கை தீர்மானம், 1956இல் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினை அங்கீகரிக்கும் விதமாக இத்தொழிற்கொள்கை கொண்டுவரப்பட்டது. தொழில்ரீதியாக பின்தங்கிய பகுதிகளில் அணுமின் நிலையங்கள் அமைத்து தொழில் வளர்ச்சியை ஒருங்கிணைப்பதற்கு இது அழுத்தம் கொடுத்தது. வளர்ந்த தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்தி சிறு தொழில் நிறுவனங்களும் குறு தொழில் நிறுவனங்களும் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்று ஊக்கப்படுத்தியது. ஒரு பொருளாதார கூட்டாட்சியை கொண்டு வருவது நோக்கமாக கொண்டிருந்தது.

தொழிற்கொள்கை 1980 லைசன்ஸ் ராஜ்யம் எனப்படும் உரிமம் முறையிலிருந்து பெரிய தொழில்களை விடுவிப்பதை நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. இந்த தாராளவாதக் கொள்கையால் ஏகபோகக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் (MRTP), அந்நிய செலவாணிச் சட்டம் போன்றவற்றின் பிடியிலிருந்து பெரும் நிறுவனங்கள் விடுவிக்கப்பட்டது. மேலும், பின்தங்கிய பகுதியென்று அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் புதிய தொழில்களை தொடங்குவோருக்கு உரிமங்களிலிருந்து முழுவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அகல அலைவரிசை எனும் கோட்பாடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன்மூலம் சந்தையின் தேவைக்கேற்ப உற்பத்திப் பொருள்களை தம் விருப்பம்போல் வடிவமைத்துக் கொள்ள உற்பத்தியாளர்களுக்கு நெகிழ்வு தன்மையுடன் கூடிய சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன.

தொழிற்கொள்கை 1991

P.V. நரசிம்மராவ் அரசு பதவியேற்றத்தை தொடர்ந்து 1991 ஜூலையில் ஒரு புதிய தொழிற்கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதில் தாராளமயமாக்கக் கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதால் நாட்டின் பொருளாதார வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை நேரடி அந்நிய முதலீட்டிற்கு தடையாக இருந்த கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டது. தாராளமயமாக்கல் கொள்கையின் வாயிலாக, இந்திய பொருளாதாரம் உலகப் பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. இதையொட்டி தொழில் உரிமம் பெறுதல், அந்நிய முதலீடு, அந்நிய தொழில்நுட்பம், பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் கொள்கைகளில், பெரும் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.

பொருளாதாரக் கொள்கையின் தந்தை

அன்றைய பிரதமர் P.V. நரசிம்மராவ் 24.07.1991 அன்று புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை அறிவித்தபோது டாக்டர் மன்மோகன் சிங் நிதி அமைச்சராக இருந்தார். இந்தியாவின் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் தந்தை என்று இவர் அழைக்கப்படுகிறார்.

புதிய சட்டத்தின்படி கட்டாயம் உரிமம் பெறவேண்டிய தொழில்களின் பட்டியலில் 18 தொழில்கள் மட்டுமே இருந்தது. இவற்றில் நிலக்கரி, லிக்னைட், பெட்ரோலியம், சர்க்கரை, தொழில்துறை வெடிமருந்துகள், கேடு விளைவிக்கும் இரசாயனப் பொருள்கள், விமானப்படை மற்றும் இராணுவத்திற்கு தேவையான மின்னணுப் பொருள்கள், மருந்துகள் முக்கியமானவையாகும். அதாவது பாதுகாப்பு, உடல்நலம், சுற்றுச்சூழல் போன்றவை தொடர்பான தொழில்கள் மட்டும் உரிமம் பெறும் தொழில்களின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்த பட்டியலிலிருந்து 1993இல் மேலும் மூன்று தொழில்கள் விடுவிக்கப்பட்டன. அவை மோட்டார் வாகனங்கள், வெள்ளை பொருள்கள் என்று அழைக்கப்படும் குளிர்நீரும் சாதனங்கள், சலவை எந்திரம், குளிர்நீரும் பெட்டிகள் மற்றும் காப்புரிமைப் பெற்ற தோல் பொருள்கள் ஆகும்.

செயல்பாடு

இந்தியாவின் பெரும் தொழில்கள் குறித்த ஒரு கருத்துரை தயார் செய்க.

போட்டிச் சட்டம், 2002

வர்த்தக நடவடிக்கைகள் ஏகபோக தடுப்புச் சட்டம் (MRTP Act), 1969இல் நீக்கப்பட்டு அதற்கு பதிலாக போட்டிச்சட்டம் 2002 மத்திய குழும நிறுவனங்கள் அமைச்சகத்தால் கொண்டுவரப்பட்டது. இது, மீண்டும் 2007 மற்றும் 2009 ஆண்டுகளில் திருத்தப்பட்டது. மூலதன தடுப்புச் சட்டம் (MRTP Act) என்பது ஏகபோக நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தும் வகையில் நிதி ஒரே இடத்தில் குவிவதையும் நியாயமற்ற வர்த்தக நடவடிக்கைகளையும் தடுக்கும் சட்டமாகும். ஆனால் புதிய போட்டிச் சட்டம் இத்தகைய வர்த்தக கட்டுப்பாடுகளை விலக்கியது. இதன்மூலம் ஆரோக்கியமானப் போட்டி நிலவச் செய்து நுகர்வோருக்கு சிறந்தப் பொருள்களை வழங்குகிறது. அதே நேரத்தில் நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குமுறைப்படுத்துவதற்கும் அழுத்தம் அளிக்கப்பட்டது. நிறுவனங்கள் தமது அமைப்பில் மாற்றங்கள் கொண்டு வரும்போது அரசிடம் முன் அனுமதிப் பெறவேண்டிய தேவை இல்லை.

தாராளமயமாக்கலை நோக்கி பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதும், தொழில்மயமாக்கல் செயல்முறையில் போதாமைகளும் காணப்பட்டன. வேலையின்மை மற்றும் அரைகுறை வேலைவாய்ப்பு போன்ற பிரச்சனைகளால் இந்தியா இன்னமும் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து பகுதிகளும் சீரான வளர்ச்சி காண்பது இன்னமும் சவாலாகவே நீடிக்கிறது. தொழில்மயமாக்கல் முயற்சிகள் ஒவ்வொரு முறையும் பெரும் தொழில்கள் வளர்ச்சிக் காண்பதிலேயே முடிவடைகின்றன. ஆனால் சிறிய, நடுத்தர தொழில்கள் இன்னமும் பின்தங்கிய நிலையிலே உள்ளன. புதிய தொழில்கள் மேலும் நகர்ப்புற பகுதிகளை மையப்படுத்தியே தொடங்கப்படுகின்றன. இதனால் வளர்ச்சி என்பது

நகர்ப்புறம்-கிராமப்புறங்களை ஒப்பிடும்போது ஏற்றத்தாழ்வுடனேயே ஏற்படுகிறது. நகர்மயமாக்கல் மற்றும் இடப்பெயர்வு என்பது இன்று அரசு எதிர்கொள்ளும் முக்கிய சவாலாக வளர்ந்துள்ளது.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **ஐந்தாண்டு திட்டம்:** விடுதலைக்குப் பின்னர் ஒருங்கிணைந்த மையப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இவை ஐந்தாண்டுகளுக்கு திட்டமிடப்பட்டதால் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- ❖ **மக்கள் நல அரசு:** ஒரு மக்கள் நல அரசு என்பது அனைத்து குடிமக்களின் சமூக-பொருளாதார நலன்களையும் கவனம் கொள்வதாக இருக்க வேண்டும்.
- ❖ **பொதுத்துறை:** ஒரு நாட்டில் அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியை கொண்டு வரப்படுவதை பொதுத்துறை குறிக்கிறது. பொதுசேவைகள் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் இவற்றில் அடங்கும்.
- ❖ **தனியார்துறை:** இவை அரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வருவதில்லை. தனிப்பட்ட நபர்கள் அல்லது குழுவினரால் இலாப நோக்கில் நடத்தப்படும் அல்லது முதலீடு செய்யப்படும் நிறுவனங்கள் தனியார்துறை நிறுவனங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.
- ❖ **நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம்:** இந்திய பொது நிர்வாக அமைப்பில் மேற்கொள்ள வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைப் பரிந்துரை செய்வதற்காக இந்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட ஆணையம்.
- ❖ **திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்:** ஒரு நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் உற்பத்தி திட்டங்களுக்கு ஏற்ப மூலதனம் மற்றும் மூலதன பொருள்கள் அளவை இலக்கிடும் பொருளாதார அமைப்பு திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் எனப்படுகிறது.

- ❖ **மூலதனப் பொருள்கள்:** நேரடியாக நுகர்வோரால் பயன்படுத்தப்படாமல் பொருள் உற்பத்திக்கு தேவைப்படும் உற்பத்தி பொருள்கள்.
- ❖ **தாராளமயமாக்கல்:** அரசு மற்றும் தனியார் நடவடிக்கைகளின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள தடைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகள் விலக்கப்படுவது தாராளமயமாக்கல். பொதுவாக பொருளாதார தாராளமயமாக்கலை இது குறிக்கிறது.
- ❖ **அந்நிய செலவாணி சட்டம் (FERA):** அந்நிய செலவாணி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் என்பது இந்தியாவில் அந்நிய செலவாணிகள் மற்றும் கட்டடங்களை ஒழுங்குப்படுத்தும் சட்டமாகும்.
- ❖ **தனிநபர் வருமானம்:** இந்தியாவில் தனிநபர் சராசரியாக ஈட்டும் வருமானம் தனிநபர் வருமானம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நாட்டின் மொத்த மக்கள் ஈட்டும் வருவாயை மொத்த மக்கள் எண்ணிக்கையால் வகுப்பதால் கிடைப்பதே தனிநபர் வருமானம் ஆகும்.
- ❖ **ஜமீன்தாரர் முறை:** ஜமீன்தாரிமுறை பிரித்தானிய காலனி ஆட்சியின்போது கொண்டுவரப்பட்டதாகும். ஜமீன்தாரர்கள் குறிப்பிட்டப் பகுதி நிலத்தில் உரிமையாளர்களாக ஆக்கப்பட்டு அந்த நிலத்திலிருந்து வரி / தீர்வை / வாடகை வசூலித்து அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.
- ❖ **நில உச்சவரம்பு சட்டம்:** ஒரு தனிநபர் அதிகபட்சம் எவ்வளவு நிலம் உடமையாகக்

கொள்ளலாம் என்பதை வரையறுக்கும் சட்டம் நில உச்சவரம்பு சட்டம் என்று கூறலாம். நகர்ப்புற மக்களுக்கான நில உச்சவரம்பு சட்டம் 1976இல் கொண்டுவரப்பட்டது.

- ❖ **நகர்மயமாக்கல்:** கிராமப்பகுதிகளிலிருந்து நகரங்களை நோக்கி இடம் பெயர்வது நகர்மயமாக்கல் ஆகும். இதனால் நகர்ப்புறப் பகுதி மக்கள் தொகை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது. இது தனிநபர் மற்றும் சமூகத்தில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது.
- ❖ **கால்நடை வளர்ப்பு:** மக்களின் உணவு மற்றும் இதர தேவைகளுக்காக விலங்குகள் பழக்கப்படுத்தப்பட்டு வளர்க்கப்படுவதாகும். இறைச்சி, இழைகள், பால், முட்டை போன்ற பொருள்கள் கால்நடை வளர்ப்பின் மூலம் சமுதாயத்திற்கு கிடைக்கிறது.
- ❖ **கிராம-நகர்ப்புற ஏற்றத்தாழ்வு:** வருவாய், விநியோகம், நுகர்வு, வாழ்க்கைத்தரம் அனைத்திலும் கிராமம் மற்றும் நகர்ப்புறங்களிடையே காணப்படும் பெரும் இடைவெளி கிராம நகர்ப்புற ஏற்றத்தாழ்வுகள் எனப்படுகிறது.
- ❖ **உள்நாட்டு மொத்த உற்பத்தி (GDP):** பொதுவாக ஒரு ஆண்டின் ஒரு நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் மொத்த உற்பத்தி பொருள்கள் மற்றும் சேவைகளின் கூட்டுமதிப்பினை அளவிடும் அலகு உள்நாட்டு மொத்த உற்பத்தி ஆகும்.

(மதிப்பிடுதல்)

I. சரியான விடைகளைத் தேர்வு செய்யவும்.

1. நிதி ஆயோக்கின் தலைவர்

அ) குடியரசுத்தலைவர்

இ) உள்துறை அமைச்சர்

ஆ) பிரதமர்

ஈ) நிதி அமைச்சர்

2. நிதி ஆயோக அமைப்பினை கொண்டு வந்த பிரதமர்

அ) மன்மோகன் சிங்

இ) வாஜ்பாய்

ஆ) நரசிம்ம ராவ்

ஈ) நரேந்திர மோடி

- அ) கூற்றும் காரணமும் சரி மற்றும் காரணமானது கூற்றுக்கு சரியான விளக்கம்
ஆ) கூற்றும் காரணமும் சரி, ஆனால் காரணமானது கூற்றுக்கு சரியான விளக்கமல்ல
இ) கூற்று சரி, ஆனால் காரணம் தவறு.
ஈ) கூற்று தவறு, ஆனால் காரணம் சரி.

II கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு மிகச் சுருக்கமான விடை காணவும்.

1. மக்களாட்சி சமதர்மம் என்றால் என்ன?
2. கலப்புப் பொருளாதாரத்தை குறிப்பு எழுதுக?
3. கூட்டுறவு கூட்டாட்சி குறித்த வரையறு?
4. வெண்மைப்புரட்சி பற்றி குறிப்பு எழுதுக?

III கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமான விடை காணவும்.

1. மக்கள் நல அரசின் சிறப்பம்சங்கள் யாவை?
2. தேசிய வளர்ச்சிக்குழு பங்கு குறித்து எழுதுக?
3. நிதி ஆயோக் அமைப்பு குறித்து எழுதுக?
4. தொழிற்கொள்கை தீர்மானம் 1991 சிறப்பம்சங்கள் குறித்து எழுதுக?

IV கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு விரிவான விடை காணவும்.

1. நிதி ஆயோக்கின் பங்கு பற்றி விவரி?
2. இந்திய தொழில்மயமாக்கலின் செயல்முறைகளை பற்றி விவரி?
3. பசுமைப் புரட்சியின் தாக்கங்கள் பற்றி விவரி?
4. வெண்மைப் புரட்சியின் முக்கிய சாதனைகளை விளக்குக?

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Economic Development and Planning in India Hardcover – 30 Jan 2010 by V. Nath
- ❖ Dynamics of Development And Planning: Mizoram A Comprehensive Regional Analysis (English, Hardcover, G Kumar)
- ❖ An Uncertain Glory India and its Contradictions 2013 by Jean Dreze and Amartya Sen. In Tamil by Prof. Ponnuraj.

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ <https://www.epw.in/>
- ❖ <http://www.iipa.org.in/>
- ❖ https://www.amazon.in/dp/8180696588/ref=cm_sw_r_wa_ap_a_i_g78mDbAY8RMKH

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ தற்கால உலகத்தில் இந்தியாவின் பங்கு பற்றி தெரிந்து கொள்வது.
- ❖ வல்லரசுகளுடனான இந்தியாவின் கொள்கைகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ நவீன உலகத்தின் எதிர்கால லட்சியங்கள் பற்றி சிந்திப்பது.
- ❖ அணு ஆயுதக்கொள்கைமற்றும் அதனை அமைதி தேவைக்கு பயன்படுத்துவது பற்றி புரிந்து கொள்வது.
- ❖ உலகமயமாதல் மற்றும் அதனுடைய விளைவுகள் இந்தியாவிலும் மற்றும் மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் ஏற்படுத்திய விளைவுகளை ஆராய்தல்.
- ❖ சுற்றுச்சூழல் மாறுபாடு, நீடித்த வளர்ச்சி மற்றும் இந்தியாவின் பங்கு ஆகியவற்றை புரிந்துக் கொள்ளுதல்.

9.1 இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் பரிணாம வளர்ச்சி (1947-54)

சுதந்திரமும் பிரிவினையும்

சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கை ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. இரண்டாம் உலகப்போரில் பிரிட்டனின் வெற்றிக்காக இந்தியா தேவையான அளவு மனித சக்தி மற்றும் இதர கருவிகளை பங்களித்தது. 1945ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்து, 1947ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதம் இந்தியா ஆங்கிலேய அரசாங்கத்திடம் இருந்து விடுதலையடைந்தபின், இந்தியா தனது வெளியுறவுக் கொள்கையை வடிவமைத்துக் கொண்டது. போருக்கு பின்னர் ஏற்பட்ட உலக அரசியல் நிகழ்வுகள் மற்றும் இந்தியாவின் சொந்த அரசியல் சூழல் போன்றவை வெளியுறவுக் கொள்கையினை வடிவமைத்தன.

உலக நாடுகள் ராணுவ ரீதியாக இரண்டு துருவங்களாக பிரிந்திருந்தன. அவை தங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக ராணுவ கூட்டணியை ஏற்படுத்திக் கொண்டன. இரு ராணுவ கூட்டணிகளிலும் பல நாடுகள்

இணைந்தன. இந்த இரு கூட்டணிகளும் ஒன்றையொன்று வெற்றிக்கொள்ள எடுத்த முயற்சிகளே பனிப்போர் என்றழைக்கப்படுகிறது. இரண்டு முகாம்களும் ராணுவங்களை கட்டியெழுப்ப பெருமளவு பணம் செலவழித்தாலும், பெரியளவிளான போர் தவிர்க்கப்பட்டது. மிகவும் பதட்டமான சூழ்நிலை நிலவியது. புதிதாக விடுதலையடைந்த நாடுகள் இந்த இரண்டு இராணுவ முகாம்களின் சண்டைகளுக்கிடையே தங்களுடைய வளங்களை வீணாக்கிக் கொள்ளும் நிலையில் இல்லை. அந்நாடுகள் தங்களைக் கட்டமைப்பதற்கு அனைத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டியிருந்தது. அதேநேரத்தில் இரண்டு வல்லரசுகளான அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கும் சோவியத் ஒன்றியத்திற்கும் இடையே நடைபெற்ற கருத்து ரீதியான சண்டை பனிப்போரை உச்சத்திற்கு கொண்டு சென்றது. காலனியாதிக்கத்தின் பிடியில் இருந்து புதிய எல்லைகளுடன் தோன்றிய நாடுகளுக்கு உலகளாவிய அளவில் இக்கட்டான சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. மேற்கத்திய சக்திகள் புதிய உலக

ஒழுங்கமைப்பை ஏற்படுத்த வேலை செய்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், கண்டங்களுக்கிடையே பெருமளவிலான மனித இடப்பெயர்வு நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. 1945ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் அட்லாண்டிக் சாசனம் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு தோன்றுவதற்கு உலக நாடுகள் முனைப்பாக இருந்தன.

இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையை வடிவமைக்கும் சிற்பியாக ஜவஹர்லால் நேரு இருந்தார். அப்போது உலகம் இருந்த நிலைமைகளில் உலக அமைதிக்கான தாக்கத்தைப் பற்றியும், ஒரு புதிய தேசத்தின் தேவைகளைப் பற்றியும் நேரு நன்கு உணர்ந்திருந்தார். புதிய இந்திய தேசத்தின் சமூக-பொருளாதார மேம்பாடு, நவீனமயமாக்குதல், உலக அமைதி, போர் தவிர்ப்பு, பிற நாடுகளின் அமைதியான ஆக்கப்பூர்வமான உறவு, காலனியாதிக்கத்திலிருந்து ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா நாடுகளின் விடுதலை, ஐக்கிய நாடுகள் சபையை வலுப்படுத்துவது, பிற நாடுகளின் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு ஆகிய இந்தியத் தேவைகளின் அடிப்படையில் நேருவின் அயல்நாட்டுக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது.

1947ஆம் ஆண்டு இந்திய துணைக் கண்டத்தை பிரித்து, பாகிஸ்தான் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நிகழ்வானது மனித வரலாற்றில் பெருமளவு அகதிகள் புலம்பெயர்வதற்கு காரணமாக இருந்தது. இன்றுவரை இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையில் காஷ்மீர் சிக்கலானது தொடர்ந்து அடிப்படை விஷயமாக இருந்து வருகிறது. இதுவே தொடர்ச்சியாக நான்கு போர்களுக்கு காரணமாகியது.

பஞ்சசீலமும் - அணிசேரா இயக்கமும் (1954-1991)

அணிசேரா இயக்கம்

தனது அண்டை நாடுகளுடன் நெருங்கிய நட்புறவை வளர்த்துக் கொள்வது மற்றும் பராமரிப்பது என்பதில் நேரு மிகவும் உறுதியாக இருந்தார். குறிப்பாக சீனாவுடனான உறவில், இரு நாடுகளும் கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாட்டு பிணைப்பில் நீண்ட வரலாறு கொண்டிருப்பவையாகும். இது இந்திய-சீனா ஆகிய இரு நாடுகளுக்கிடையே 1954ஆம் ஆண்டு நேரு மற்றும் சீன பிரதமர் சூ-யென்-லாய்-வுடன் பஞ்சசீல ஒப்பந்தம் ஏற்படக் காரணமாகியது. பஞ்சசீலக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இரு நாடுகளும் உறவுகளைப் பேணுவது என்று இரு நாட்டு தலைவர்களும் முடிவு செய்தனர்.

பஞ்சசீலக் கொள்கைகள்

- ❖ இரு நாடுகளும் ஒன்றின் எல்லையை, இறையாண்மையை மற்றொன்று மதிப்பது
- ❖ ஆக்கிரமிப்பு செய்யாமை
- ❖ ஒவ்வொருவரின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் மற்றவர் தலையிடாமல் இருத்தல்
- ❖ தூதரக அளவிலான சமத்துவம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு
- ❖ அமைதியுடன் இணைந்து வாழ்தல்

சீன பிரதமர் சூ-யென்-லாய் இந்திய பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு

இந்த ஒப்பந்தங்கள் யாவும் இருந்த போதிலும், 1962ஆம் ஆண்டு இந்தியாவும்-சீனாவும் எல்லை தொடர்பான விவகாரத்தின் மீது இறுதியாக போரில் குதித்தன. இந்த இரு நாடுகளுக்கிடையேயான எல்லை பிரச்சனை இந்த நாள் வரை இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையைத் தீர்மானிப்பதில் மிகவும் முதன்மையாக உள்ளது. பேச்சுவார்த்தை மூலம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

பாண்டுங் மாநாடு

பாண்டுங் மாநாடு (இந்தோனேசியா) 1955ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 18ஆம் தேதி முதல் 24ஆம் தேதி வரை நடைபெற்றது. இதில் 29 நாடுகளின் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டு அணிசேரா இயக்கம் உருவாக்குவது பற்றி விவாதித்தனர்.

17 ஆண்டுகள் வெளியுறவு விவகாரத்தினை தனது பொறுப்பில் வைத்திருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு (1947-64) பனிப்போரில் சிக்காமல், இந்தியாவுக்கென்று சொந்த வெளியுறவுக் கொள்கைப் பற்றி தெளிவாக இருந்தார். இந்த நிலைப்பாடு 1961ஆம் ஆண்டு அணிசேரா இயக்கம் தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது. அணிசேரா இயக்கம் தோன்றுவதற்கு எகிப்தின் கமால் அப்துல் நாசர், கானாவின் குவாமி நிக்ருமா, இந்தோனேசியாவின் அகமது சுகர்னோ மற்றும் யூகோஸ்லேவியாவின் ஜோசிப் புரோஸ் டிட்டோ ஆகியோருடன் நேருவும் காரணமாவார். இதன் பொருள் நீதிக்கும் அநீதிக்குமான சண்டையில் யார் ஒருவரும் நடுநிலையோடு இருக்க முடியாது என்பதாகும். கூட்டு சேராமை என்பதன் பொருள் ராணுவ ரீதியாக எந்த ஒரு வல்லரசுகளுடனோ அல்லது ராணுவ முகாம்களுடனோ உடன்பாடு செய்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதாகும். ஆனால், நாடுகளுக்கிடையே உள்ள சிக்கலின் தன்மையின் அடிப்படையில் அமைதியான ஒத்துழைப்பு என்ற நோக்கத்துடன் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரத்தை தக்கவைத்துக் கொள்வது அணிசேராமை ஆகும். இந்த சுதந்திரமான தெரிவு முறைதான் சீனாவுடனான போரின் போது மேற்கு உலக நாடுகளிடமிருந்து ஆயுதங்கள் கொள்முதல் செய்ய வைத்தது, மேலும் சோவியத் ஒன்றியத்துடன் தூதரக அளவிலான உடன்படிக்கையை 1971இல் வங்கதேச நாட்டுடனான போருக்கு முன்னர் செய்து கொள்ளவும் முடிந்தது.

அணிசேரா இயக்கம் தோன்றுவதற்கு முன்பாகவே இரண்டு வல்லரசு

கூட்டணிகளுடனும் அணிசேர்க்கை கூடாது என்ற சிந்தனை இருந்தது. 1955 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாண்டுங் ஆசிய-ஆப்ரிக்க மாநாடு அத்தகைய அணிசேரா கோட்பாட்டினைக் கொண்டிருந்தது, பின்னர் இதுதான் 1961ஆம் ஆண்டு அணிசேரா இயக்கத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

செயல்பாடு

வகுப்பறையில், உனது ஆசிரியரின் வழிகாட்டுதல்படி "பாண்டுங்கின் பத்து கொள்கைகள்" பற்றி விவாதிக்க.

ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் காலனி ஆதிக்கத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வர குரல் கொடுத்த நேரு, அணிசேரா இயக்கமே அமெரிக்க மற்றும் சோவியத் யூனியனின் ராணுவக் கூட்டமைப்புக்கு மாற்றாக புதிதாக சுதந்திரம் அடையும் நாடுகளுக்கு இருக்கும் என்ற தொலைநோக்குப் பார்வையை கொண்டிருந்தார். இதுவே அணிசேரா இயக்கத்தின் மையக் கருத்தாகும், பல புதிய நாடுகள் இதன் ஒரு பகுதியாக மாற முடிவு செய்தன, அவை பனிப்போர் அரங்கத்தின் ஒரு அங்கமாக தங்களது நாடு இருக்க விரும்பவில்லை.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியும் மற்றும் பொருளாதார தாராளமயமாக்கலும் (1991-முதல் தற்பொழுது வரை)

சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியினால் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து தாராளமயம், தனியார்மயம் மற்றும் உலகமயமாதல் போன்றவை எழுச்சி பெற்றன. இந்தியாவை பெருமளவு சோசலிச பொருளாதாரத்தில் இருந்து சந்தைப் பொருளாதாரத்திற்கு நகர்த்திச் சென்றது. இந்தியா இதன் பிறகு அந்நிய நேரடி முதலீட்டிற்கு (FDI) தனது கதவுகளைத் திறந்து விட்டது. பின்னர் இது அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகளுடனான உறவுகள் மேம்பட உதவியாக அமைந்தது.

தற்காலத்தில் இந்தியா புது வகையான சவால்களை சந்திக்கிறது, மாறிவரும் புவியார்

அரசியல் தன்மைகளினால் மையக்கரு மாறாமல், அதன் வெளியுறவுக் கொள்கைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தெற்கு ஆசியாவின் சீனா, உலக வல்லரசுகளில் ஒன்றாக ஆகியிருக்கிறது. அது நமது அண்டை நாட்டு வெளியுறவுக் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாகிறது. வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்துடன் இந்தியாவும், ஒரு மண்டல அளவிலான சக்தியாகிறது. எனவே முன்பு எப்பொழுதும் இல்லாத வகையில் அதற்கு இன்னும் அதிக உலகளாவிய பொறுப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து இந்தியா தன்னுடைய நலனைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகவும், தன்னுடைய அண்டை நாடுகளுடன் நல்லுறவுகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்காகவும் தனது வெளியுறவுக்கொள்கையில் சில மாறுதல்களை செய்ய வேண்டியுள்ளது.

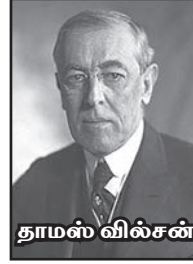
இந்தியா மற்ற நாடுகளுடன் உறவை பேணுவதற்கான மற்ற காரணிகளாக பாதுகாப்பு மற்றும் பொது பயன்பாட்டிற்கு அணு ஆற்றலை பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வலிமையை தன்னகத்தே கொண்டிருத்தல், முக்கிய சர்வதேச அமைப்புகளான பிரிக்ஸ் (BRICS), ஜி 20 (G20), ஷாங்காய் அமைப்பு (SCO) ஏவுகணைத் தொழில்நுட்ப கட்டுப்பாடு அமைப்பு (MTCR) போன்ற அமைப்புகளில் உறுப்பினராக உள்ளது போன்றவற்றைக் கூறலாம். இந்தியா தனது அடையாளத்தில் தொடர்ந்து உயர்ந்து வருவதால், உலகத்தில் உள்ள பல வலிமையான நாடுகள், ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாப்பு சபையில் இந்தியாவை நிரந்தர உறுப்பினராக இணைக்க வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்து வருகின்றன. இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் சாராம்சத்தை நாம் சுருக்கமாக குறிப்பிட வேண்டுமானால், இஸ்ரேல், ஈரான், பாலஸ்தீனம் மற்றும் சவுதி அரேபியா போன்ற மாறுபட்ட பண்புகளை கொண்ட நாடுகளுடன் நட்புறவை வைத்திருக்கும் மிகவும் அரிதான தனித்தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரே நாடு இந்தியா எனலாம்.

9.2 இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகள்

வரலாறு

அமெரிக்கா உடனான முறையான அரசியல் உறவு இரண்டாம் உலகப் போர் கால கட்டத்தில் தொடங்கியது. முதன்முதலாக 1940ஆம் ஆண்டு தாமஸ் வில்சன் மற்றும் சர்கிரிஜா சங்கர் பாஜ்பாய் ஆகிய தூதர்களை பரிமாறிக் கொள்வது நிகழ்ந்தது. இது டில்லியில் தூதரக அலுவலகத்தை நிறுவுவதற்கு காரணமாகியது.

தாமஸ் வில்சன்

சர் கிரிஜா சங்கர் பாஜ்பாய்

ஹாரி S ட்ரூமன்

எனினும் 1946ஆம் ஆண்டு வரை தொடர்ந்து ஹாரி S. ட்ரூமன் என்ற குடியரசுத்தலைவரின் தலைமையின்கீழ்தான் இந்திய-அமெரிக்காவுக்கு இடையே முழுமையான முழுநேர தூதரக உறவுகள் தோன்றியது. 1947ஆம் ஆண்டு இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் மேலும் இது வலுப்படுத்தப்பட்டது.

தென்கிழக்கு ஆசிய ஒப்பந்த அமைப்பு (SEATO)

மத்திய ஒப்பந்த அமைப்பு (CENTO)

பிரிவினையின் பொழுது, காஷ்மீர் ஓர் முடியரசாக இந்தியாவுடன் இணைந்தது.

இதனை பாகிஸ்தான் எதிர்த்தது. இது குறித்து பாகிஸ்தான், இந்தியாவுடன் காஷ்மீரின் இணைப்பு சட்டவிரோதமானது, கட்டாயத்தினால் செய்யப்பட்டது என்று கூறியது. 1948ஆம் ஆண்டு இந்த சிக்கல் ஐக்கிய நாடுகளின் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது, இதன் விளைவாக இந்திய-பாகிஸ்தானுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் ஆணையம் (UNCIP) நிறுவப்பட்டது. இதில் இந்தியா கடுமையாக ஏமாற்றம் அடைந்தது. "இது முழுவதும் தவறான நடவடிக்கை" என்றும், அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து நாடுகளின் செயற்பாட்டினையும் இந்தியா விமர்சித்தது. தொடர்ந்து நேரு ஐக்கிய நாடுகளுக்கு தன்னுடைய முதற்பயணத்தை மேற்கொண்டார்.

இரண்டு அரசுகளின் தலைமைகளுக்கு இடையே தனித்த ஒத்துணர்வு இல்லாமல் போனதாலும், பரஸ்பரம் இருவரும் குறைக்கூறிக் கொண்டதாலும், இந்திய-அமெரிக்கா இடையிலான உறவு மேலும் விரிசலடைந்தது. சீட்டோ (SEATO) மற்றும் சென்டோ (CENTO) எனப்படும் அமெரிக்கா வழங்கிய (தென்கிழக்கு ஆசிய ஒப்பந்தம் அமைப்பு மற்றும் மத்திய ஒப்பந்தம் அமைப்பு) நேச உடன்படிக்கை அமைப்பு மேலும் உறவை மேம்படுத்தவில்லை. இந்த அமைப்பில் பாகிஸ்தானை சேர்த்தது மற்றும் பாகிஸ்தான்-அமெரிக்கா ராணுவ ஒப்பந்தம் போன்றவை இருதரப்பு உறவுகளிடையே சிறிதளவு மட்டுமே முன்னேற்றத்திற்கான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. ஐசனோவர் மற்றும் கென்னடி ஆகியோரின் இரண்டாம் முறைபதவிகாலத்தின்

இந்திய-அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளுக்கிடையேயான ராணுவம் சாரா அணு ஒப்பந்தம்

அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் W. புஷ் மற்றும் இந்திய பிரதமர் மன்மோகன் சிங்

இந்திய குடியரசுக்கும்-அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கும் இடையே கையெழுத்திடப்பட்ட இந்திய-அமெரிக்கா ராணுவம் சாரா அணு ஒப்பந்தம் அல்லது இந்திய-அமெரிக்கா அணு ஒப்பந்தமே, 123 உடன்படிக்கை என்றழைக்கப்படுகிறது. இதற்கான அடிப்படை கட்டமைப்பு வேலைக்காக 2005ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 18ஆம் தேதி அன்று கையெழுத்திடப்பட்டது. இது தொடர்பாக இந்திய பிரதமர் மன்மோகன் சிங் மற்றும் அமெரிக்க அதிபர் ஜார்ஜ் W. புஷ் ஆகியோர்

வெளியிட்ட கூட்டு அறிக்கையின்படி, அதில் இந்தியா தனது ராணுவம் மற்றும் ராணுவம் சாராத அணு உலைகள் அமைப்புகளை தனித்தனியாக பிரித்துக் கொள்வது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டது மற்றும் இந்தியாவின் அனைத்து செயற்பாடுகளையும் சர்வதேச அணு ஆற்றல் முகமையின் பாதுகாப்பின் கீழ் இருக்கும்படியும், அதற்கு கைமாறாக, அமெரிக்கா இந்தியாவுடன் முழுமையான ராணுவம் சாரா ஒத்துழைப்பை வழங்க ஏற்றுக் கொண்டது.

இந்த ஒப்பந்தமானது, இந்தியா "ராணுவம் சாராத" என்று அடையாளப்படுத்திய அணுக்கரு உலை அமைப்புகளை, நிரந்தரப் பாதுகாப்பு என்ற ஒப்பந்தத்தின் கீழ் வைத்து விட்டு, பிரச்சனைக்குரிய தளவாடங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை, குறிப்பாக ராணுவம் சாரா அணுக்கரு செறிவுடடல் பணிகள் உள்ளிட்ட, மற்றும் மறுசுழற்சி செய்யும் சாதனங்களை, இந்த சர்வதேச அணு ஆற்றல் முகமைகளின் பாதுகாப்பு வரம்பின்கீழ் வருவதைக் கூட செய்யாமல் விதிவிலக்கு பெறும்படியாக செய்து விட்டது.

2008ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1ஆம் தேதி அன்று, ராணுவம் சாரா அணு உலை எரிபொருள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை பரிமாறிக் கொள்வது ஆகியவை உள்ளடங்கிய ஒப்பந்தத்திற்கு அமெரிக்க மேலவை "செனட்" ஒப்புதல் அளித்தது.

போது, அது மிகச் சிறிய காலமாக இருந்த போதிலும் சிறப்பான சூழ்நிலை நிலவியபோதும், இன்னும் அனைத்து காலங்களுக்கான உறவு நிலவுவதற்கு இன்னும் நீண்ட தூரம் இருந்தது.

பொதுச்சட்டம் 480 கீழ் 1954ஆம் ஆண்டு வேளாண் உற்பத்திப் பொருள்களை இந்தியாவிற்கு வழங்குவதற்கு ஐந்து ஒப்பந்தங்கள் இந்திய-அமெரிக்கா இடையே கையெழுத்தானது.

தொழில்மயமாக்கலுக்கு, பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவிகளுக்கு அமெரிக்காவை இந்தியா நாடியபோது, இந்திய-அமெரிக்காவின் உள்நாட்டு (பொருளாதார) திட்டங்களில் தலையிட மற்றும் ஆதிக்கம் செலுத்த முயற்சித்தது.

பனிப்போருக்கு பிந்தைய காலம்

நீண்ட கால காலனியாதிக்க அழிவுகளிலிருந்து மீண்டெழுந்த இந்தியா, சுதந்திரத்திற்கு பிறகு 50 ஆண்டுகளில் மாபெரும் மக்களாட்சி அமைப்பை கொண்ட இந்தியா அமைதியை நிலைநாட்ட உறுதி பூண்டுள்ளது. இந்த இணையதள காலத்தில், இந்தியாவின் பன்மைத்துவம், தகவல் தொழில்நுட்பத்திறன் மற்றும் ஆங்கிலமொழித் திறமை போன்றவை இந்தியாவிற்கு பெரிய சொத்தாக உள்ளது. இந்த புத்தாயிரமாண்டில், ஆசியாவின் இருபெரும் நாடுகளான இந்தியாவும், சீனாவும் அதிகாரமிகக் நாடுகளாக மிளிரத் தொடங்கியுள்ளன.

வாஜ்பாய்

நரசிம்மராவ்

பில் கிளிண்டன்

இது சர்வதேச அதிகாரம் மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி நகர்வதை காட்டுகிறது. நரசிம்ம ராவ் மற்றும் கிளிண்டன் காலத்தில் இந்திய-

அமெரிக்கா உறவில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இரு நாடுகளுக்கிடையே ராணுவ ஒத்துழைப்பும் ஏற்பட்டது.

பாகிஸ்தான் எல்லைக் கட்டுப்பாட்டு கோட்டை மீறி கார்கில் போரில் ஈடுபட்டபோது அமெரிக்கா அதை கண்டித்து இந்தியாவின் நிலைக்கு ஆதரவளித்தது. அதை இந்தியாவும் வரவேற்றது. இந்தியாவிற்கு 2000ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க அதிபர் கிளிண்டனின் வருகை இந்திய-அமெரிக்க உறவில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை மலரச் செய்தது. வாஜ்பாய் இந்திய-அமெரிக்க உறவைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது டிஜிட்டல் உலகில் இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் பக்கத்து நாடுகள் மற்றும் பங்காளிகள் என்றார். அதன் பின்பு, அறிவியல் தொழில்நுட்பம், சூழலியல் பாதுகாப்பு, பருவநிலை மாற்றம், கல்வி, எச்.ஐ.வி, சுனாமி மீட்பு போன்றவற்றில் இரு நாடுகளும் ஒத்துழைப்புடன் செயல்பட முடிவெடுத்தன. அதன் தொடர்ச்சியாக புஷ் நிர்வாகத்தின் போதும், இதே இணக்கமான பாதையில் இரு நாட்டு உறவு பயணித்தது. இரு நாடுகளும் இயற்கையாகவே கூட்டாளிகள் என்றும் கூறப்பட்டன. இந்த உறவு, ஒபாமா அமெரிக்கா அதிபரான பிறகு நன்கு பக்குவமடைந்த ஒன்றாக மாறியது, பாதுகாப்பு, அணு ஆற்றல் போன்றவற்றில் புது ஒப்பந்தங்கள் போடப்பட்டன.

அமெரிக்க அதிபர் ஒபாமா மற்றும் இந்திய பிரதமர் நரேந்திர மோடி

எதிர்கால ஒத்துழைப்பு

டிடரம்ப் நிர்வாகத்தில் காணப்பட்ட போக்கு உலக நாடுகளுக்கிடையே பதட்டத்தையும், எதிர்வினையையும் ஏற்படுத்தின. புதிய நிர்வாகத்தின் கீழ் தொடர்ந்து இந்திய-

அமெரிக்கா உறவுகள் தொடர்ந்த போதிலும், வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்நுட்ப சிக்கல்கள், "அமெரிக்கா முதன்மை" எனும் கொள்கை போன்றவை எல்லாம் மிகவும் முக்கியமான தடைக்கற்கள் ஆகும். பாரம்பரியமிக்க இந்திய ஈரான் உறவுகளில் அமெரிக்காவின் தலையீடு இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு சவால்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தியா வெளியுறவில் எந்த வித தலையீடும் இல்லாத சுதந்திரமான கொள்கையை கடைபிடிக்கிறது.

இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகளின் கால வரிசை		
வ. எண்	ஆண்டு	முக்கியமான நிகழ்வுகள்
1	1949	பிரதமர் நேரு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் செல்லுதல்
2	1978	அமெரிக்க அதிபர் கார்ட்டர் இந்தியாவிற்கு வருகை தருதல்
3	1991	பொருளாதார சீர்திருத்தம்
4	1998	இந்தியா அணு ஆயுத சோதனை செய்தல். அமெரிக்கா இந்தியா மீது பொருளாதார தடை விதித்தல்
5	2000	கிளிண்டன் வருகை, உறவுகள் வலுப்படுத்தல்
6	2001	அமெரிக்கா, இந்தியா மீதான பொருளாதார தடைகளை நீக்குதல்
7	2005	ஆற்றல் பாதுகாப்பு பேச்சுவார்த்தை
8	2005	இந்தியா, அமெரிக்கா புதிய ராணுவ கட்டமைப்பில் கையெழுத்திடுதல்
9	2005	அணு ஒப்பந்தம்
10	2010	பொருளாதார மற்றும் நிதி ஒத்துழைப்பு
11	2010	இந்தியா, அமெரிக்கா பாதுகாப்பு முதல் பேச்சுவார்த்தை துவங்குதல்
12	2010	ஐ.நா பாதுகாப்பு சபையில் இந்தியா நிரந்தர உறுப்பினராகும் இந்தியாவின் முயற்சிக்கு ஒபாமா ஆதரவு
13	2011	அமெரிக்கா, இந்தியா வலைதளப் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடல்
14	2015	ஒபாமா இந்தியாவிற்கு இரண்டாவதாக முறையாக வருதல் மற்றும் உறவை மேம்படுத்துதல்
15	2016	இந்தியா ஒரு முக்கியமான ராணுவ கூட்டாளியாக ஒபாமா அங்கீகரித்தல்
16	2019	இந்தியாவின் சிறப்பு வர்த்தக தகுதியை டிரம்ப் முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார்

9.3 இந்திய-ரஷ்ய உறவுகள்

சோவியத் ஒன்றியமானது 1947ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியாவின் மிக நெருங்கிய நண்பனாகவும், ராணுவ ரீதியாக ஒரு பங்குதாராகவும் இருந்திருக்கிறது. இந்த இரு நாடுகளுக்கு இடையேயான நட்புறவானது பல சவாலான புவியரசியல் மாற்றங்களின் போதும் தொடர்கிறது. அமெரிக்காவைப் போல் அல்லாமல், ரஷ்யாவானது இந்தியாவின் பாதுகாப்பு மற்றும் ராணுவம் தொடர்பான தன்னாட்சி நிலையை வரலாற்று ரீதியாக புரிந்து கொண்டது மற்றும் மதிக்கிறது. அது (ரஷ்யா) இந்தியாவை மிகப் பழமையான நாகரிகம் மற்றும் மிக உயர்ந்தப் பண்பாடு, அறிவாற்றல், பேரறிவு கொண்ட நாடாகப் பார்க்கிறது. இருநாடுகளுக்கிடையே தொடரும் உறவின் இந்த அடிப்படைப் பண்பானது, கடந்தக் காலங்களில் இரு தரப்பு உறவுகள் மலர்வதற்கு உத்வேகமாக இருந்தது.

தொடக்கத்தில், இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன், சோவியத் ஒன்றியம்(USSR)

ஜோசப் ஸ்டாலின் தலைமையின் கீழ் இருக்கும் பொழுது, இந்தியாவின் சுதந்திரமான வெளியுறவுக் கொள்கை மற்றும் அணிசேரா கொள்கையின் உண்மைத் தன்மையை சந்தேகித்தது. இருந்தபோதிலும், இந்திய-ரஷ்ய நல்லுறவானது, இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவின் 1955ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் சோவியத் ஒன்றியத்தின் பயணம், அதனைத் தொடர்ந்து சோவியத்தின் பிரதமர் நிகிதா குருஷேவின் 1955ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத வருகை ஆகியவற்றால் சிறப்புற தொடங்கியது.

இதே காலக்கட்டத்தில் தான் இந்தியா, சோவியத் மாதிரியின் அடிப்படையிலான திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் மற்றும் சோசலிச மாதிரியான சமூக அமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த சகாப்தத்தில் தான் சோவியத் ஒன்றியம் மேற்கு உலகின் தாக்கத்தை கட்டுப்படுத்த, நிதி உதவி, வர்த்தகம் மற்றும் தூதரக உறவு போன்றவற்றை மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பயன்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, இந்திய-சோவியத் உறவுகள் உலோகவியல், பாதுகாப்பு, ஆற்றல் மற்றும் வர்த்தகத் துறைகளில் மேம்படத் தொடங்கியது.

இருதரப்பும் 1971ஆம் ஆண்டு இந்திய-சோவியத் அமைதி, நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டன. இது இரு நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகளில் ஒரு மைல்கல் ஆகும்.

1971ஆம் ஆண்டு இந்திய-பாகிஸ்தான் போரின் போது, சோவியத் ஒன்றியம், இந்தியாவிற்கு ஆதரவாக உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க, ஏற்கெனவே அமெரிக்கா தனது 7-வது கடற்படைப் பிரிவை வங்காள விரிகுடா கடற்பகுதிக்கு அனுப்பியிருந்த நிலையில் அது இந்தியாவிற்கு எதிராக இருக்குமானால் அதனை எதிர்கொள்ள தனது போர் கப்பல்களை இந்திய பெருங்கடற்பகுதிக்கு அனுப்பி வைத்தது. அதேபோல 1971ஆம் ஆண்டு இந்திய-பாகிஸ்தான்

போரின் விளைவு மற்றும் பங்களாதேஷ் நாட்டின் தோற்றம் போன்றவையெல்லாம் இந்தியா மற்றும் சோவியத் ஒன்றியத்தினிடையே ஒரு நம்பிக்கையான நட்புறவை நிறுவினது.

இந்திய-ரஷ்ய உறவுகள் (1991 முதல் இன்று வரை)

1991ஆம் ஆண்டு சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சியால், இந்தியாவிற்கும் ரஷ்யாவிற்கும் இடையேயான இருதரப்பு உறவுகள் ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு சென்றது. சோவியத் ஒன்றியம் என்ற அரசு இல்லாமல் போய்விட்டதால் 1971ஆம் ஆண்டு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை செயலிழந்து போனது. ரஷ்யாவும் தனது கவனத்தை அதன் உள்விவகாரங்களிலும், அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பா உடனான உறவுகளில் கவனம் செலுத்தியது. இப்பொழுது இந்தியா, பிற வளரும் நாடுகளைப் போல் இருக்கும் ஆர்வமும் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பும் இல்லாத ரஷ்யாவுடன் பரஸ்பர உறவை மேற்கொண்டு வருகிறது.

ரஷ்ய அதிபர் போரிஸ் எல்ட்சின் 1993ஆம் ஆண்டு இந்திய வருகையின் போது 1971ஆம் ஆண்டு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையை மீண்டும் தூண்டிவிடும் விதமாக புதிய நட்பு உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டார். எனினும் பழைய உடன்படிக்கையின் அடிப்படைத்தன்மை மாற்றியமைக்கப்பட்டு, புதிய உடன்படிக்கையானது அமைதிக்கு அச்சுறுத்தல் வரும்பொழுது, ஆலோசனையும் ஒருங்கிணைப்பு மட்டும் இருப்பதாக செய்யப்பட்டது.

சோவியத் ஆட்சிக்காலத்தில் இருந்தது போல் அல்லாமல், போரிஸ் எல்ட்சின் இந்தியாவை ஒரு "இயற்கை கூட்டாளி" என்று

கூறினாரே தவிர, சிறப்பான உறவு உள்ளது எனும் அளவிற்கு ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. இந்த உறவானது இரு நாடுகளுக்கிடையே 1990ஆம் ஆண்டுகளின் துவக்கம் வரை இருந்தபோதிலும், இக்காலக்கட்டத்தில் ரஷ்யா உறவு மிகச் சாதாரணமாகவே இருந்தது. இந்தியாவை, ரஷ்யா ஓரளவுக்கு புறக்கணித்தாலும், அது இந்தியாவிற்கு எவ்வித தீங்கையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

எஸ் (S)-400 வான்வழி பாதுகாப்பு முறைக்கான வர்த்தக ஏற்பாடு

முன்னதாக இந்தியாவும்-ரஷ்யாவும், எஸ்-400 வான்வழி பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டிற்கான (Air Defence System) 5.2 பில்லியன் டாலர் மதிப்பிலான வர்த்தகத்திற்கு கையெழுத்திட்டன. இந்த வான்பாதுகாப்பு ஏற்பாடானது 2020ஆம் ஆண்டிற்குள் வழங்கப்பட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எஸ்-400 டிரையம்ப் (triumph) என்பது மேம்பட்ட தரையில் இருந்து வானிற்கு சென்று தாக்கும் ஏவுகணை அமைப்பு முறை ஆகும். இதனை உருவாக்கியது "அல்மாஸ் ஆன்டே" என்ற ரஷ்ய அரசு நிறுவனமாகும். இது எதிரி நாட்டு போர் விமானத்தை மற்றும் கண்டம் தாவும் ஏவுகணைகளை தாக்கி அழிக்கக்கூடியது. இதன் தாக்கும் திறன் 250 கிலோ மீட்டர் தொலைவு ஆகும். மேலும், இதன் சிறப்பு தாக்கும் திறனை 400 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை அதிகப்படுத்தமுடியும்.

விளாடிமிர் புடின் அதிபர் தலைமையிலான (2000 முதல் இன்று வரை) புதிய ரஷ்யா, எல்ட்சின் காலத்து இந்திய-ரஷ்யா இருதரப்பு உறவுகளை மீண்டும் பழையபடி மாற்றி அமைந்தது. ரஷ்யாவானது 2000ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுடன் "ராணுவம் சார்ந்த நட்புறவு பிரகடனத்தில்" கையெழுத்திட்டது. மேலும் 2010ஆம் ஆண்டு இந்த பிரகடனமானது சிறப்பான ராணுவம் சார்ந்த நட்புறவு பிரகடனத்தை அடுத்த நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றது. மாஸ்கோ யூரோ- ரஷ்யா பகுதியின் வல்லரசு என்ற

வகையில், இந்தியா போன்ற பழைய நண்பருடன் திடமான நட்புறவு இல்லாமல் ஆசியாவில் ஒரு சக்தி என்பதை அடைய முடியாது என்று ரஷ்யா உணர்ந்துள்ளது.

ஒத்துழைப்பிற்கான பகுதிகள்

தற்சமயம், இந்தியா ரஷ்யாவின் ராணுவ தளவாடங்களை கொள்முதல் செய்யும் பெரியளவு இறக்குமதியாளர் ஆகும். சோதனையான காலக்கட்டங்களில் மட்டுமல்லாமல் இந்திய-ரஷ்யா உறவுகளானது மிகவும் வலிமையான தூண் என்பது இரு நாடுகளுக்கிடையே இருந்த ராணுவத் தளவாடங்கள் கொள்முதல் என்பதற்கான ஒப்பந்தமே ஆகும். ராணுவ தொழில்நுட்ப பரிமாற்றத்தை இந்தியாவுடன் பகிர்ந்து கொள்வதை வலியுறுத்தும் நாடாக இன்று ரஷ்யா உள்ளது. இது இருவருக்கும் இடையே சுமுகமான உறவை விதைக்கிறது.

இந்தியா, ரஷ்யா மற்றும் இதர அண்டை நாடுகள், சர்வதேச வடக்கு-தெற்கு போக்குவரத்து பெருவழித் தடத்தை செயற்பாட்டிற்கு கொண்டு வர தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டன.

இந்தியா மற்றும் ரஷ்யா பல்வேறுபட்ட துறைகளில் ஆழமான ஒத்துழைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன, அவைகள் முறையே அணு ஆற்றல், வர்த்தகம், எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு, விண்வெளித்திட்டம், அறிவியல் தொழில்நுட்பம் போன்றவை மேலும், ஐக்கிய நாடுகள் சபை, பிரிக்ஸ் நாடுகள் அமைப்பு, ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பு (SCO) மற்றும் பிற சர்வதேச மன்றங்களுடனும் ஒத்துழைப்பும் ஆகும். இந்த இருநாடுகளும் மிகவும் சிக்கலான உலகளாவிய சவால்களான தீவிரவாதம், விண்-புறவெளிப் பகுதி ஆயுதமாக்கப்படல் மற்றும் பேரழிவு தரும் ஆயுதங்களைத் தடுத்தல், இணைய பாதுகாப்பு, பருவநிலை மாற்றம் ஆகிய விவகாரங்களில் பொதுவான தளத்தில் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவை ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபையில் நிரந்தர உறுப்பினராக்க ரஷ்யாவும் ஆதரவு தெரிவிக்கிறது. இந்தியாவின் நலனிலும் காஷ்மீர் சிக்கலிலும் இன்றும் உறுதியான ஆதரவாளராக ரஷ்யா இருந்து வருகிறது.

9.4 இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறவுகள்

செயல்பாடு

இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றியம்

இந்தியாவிற்கு வளங்களும், நிபுணத்துவமும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திடம் இருந்து தேவைப்படுவது ஏன்? என்று விவாதிக்க.

காலனியக்காலத்தில் இந்தியாவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் இடையே தீவிர தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டது. காலனியாதிக்க நாடுகள் அல்லாத ஐரோப்பிய நாடுகள் கூட இந்திய "மக்களிடையே பணி செய்ய வந்தன" அல்லது இந்திய பண்பாடு மற்றும் கல்வி, சுகாதார சேவை, சமூக மேம்பாடு ஆகியவற்றில் இந்தியாவின் மேம்பாட்டை ஆய்வு செய்ய வந்தன. ஒருபுறம் காலனியாதிக்கவாதிகளால் (நாடுகளால்) காலனியாக்கப்பட்டு பொருளாதார சுரண்டல் செய்யப்பட்ட காலகட்டமாக இருந்தபோதிலும், இரு நாடுகளுக்கிடையே கருத்துகளும் தொழில்நுட்பங்கள் மட்டும் பரிமாறிக்

கொள்ளப்படவில்லை, மாறாக பண்பாடு மற்றும் சமூகத்தின் அனைத்து அடிப்படைப் பண்புகளும் இரு தரப்பிலும் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தியாவின் அடிப்படையான சமூக இயல்புகளுடன் ஊடுருவியது "தேசியம்" எனும் உணர்வு, இது 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பெரிய அளவிலான சுதந்திரத்திற்கான இயக்கம் தோன்றுவதற்கு வழிகோலியது.

வாஸ்கோடகாமா எனும் போர்ச்சுகீசிய மாலுமி 1498ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கும் - ஐரோப்பாவிற்கும் இடையேயான கடல் வழியை கண்டறிந்தார். அது இந்தியாவில் ஐரோப்பாவுக்கிடையே நேரடி வர்த்தகத்தை தொடங்கி வைத்தது.

சுதந்திரத்திற்கு பின்பு உள்ள உறவுகள் (1947 முதல் இன்று வரை)

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவடைந்த நிலையில் ஆங்கிலேய அரசால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் மீது தனது பிடியை தக்கவைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. எனவே இந்தியாவை மத அடிப்படையிலான இரு நாடுகளாக பிரித்துவிட்டு இந்தியாவை விட்டு வெளியேறியது.

1947ஆம் ஆண்டு சுதந்திரத்திற்கு பிறகு இந்தியா ஐரோப்பாவுடன் நெருக்கமாக இருந்தது குறிப்பாக விடுதலையடைந்த நாடுகளின் அங்கம் என்ற வகையில் (Commonwealth) இங்கிலாந்துடன் முதன்மையான உறவுகளைக் கொண்டிருந்தது. இதர ஐரோப்பிய நாடுகளுடனான இந்தியாவின் உறவானது பனிப்போரின் விளைவால் ஏற்பட்டவையே ஆகும். 1962ஆம் ஆண்டு சீனாவுடன் ஏற்பட்ட போருக்கு முன்பே, அணிசேரா நிலையை இந்தியா தழுவிக்கொண்டதால், சோவியத் ஒன்றியமானது அதன் நெருக்கத்தை அவநம்பிக்கையுடன் பார்த்தது. 1991ஆம் ஆண்டு இந்தியா தாராளமயத்தை துவக்கி வைக்கும் வரை வர்த்தகம், தொழில்நுட்பம், கல்வி ஆகியவற்றில் இந்தியா குறைந்த அளவிலே ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் பொருளாதார உறவுகளில் ஈடுபட்டிருந்தது.

1994ஆம் ஆண்டு இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கை கையெழுத்தானது. இது இந்தியாவை ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடன் முதலில் உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்ட நாடு என்ற அடையாளத்தைப் பெற்றது. இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் இறுக்கமற்ற

பொருளாதார உறவு முடிவுக்கு வந்தது. எனினும், 2007ஆம் ஆண்டு முதல் தாராள வர்த்தக ஒப்பந்தத்திற்கு இந்தியா எடுத்து வரும் முயற்சிகளுக்கு 2013இல் முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டது. ஐரோப்பிய ஒன்றியமானது 2018-19ஆம் ஆண்டு 104.3 பில்லியன் வர்த்தகத்துடன் இந்தியாவின் மிகப் பெரிய வர்த்தக கூட்டணியாக இருந்தது, ஆனால் இப்போது முன்னேற்றம் கொண்டுள்ள உறவில் ஐரோப்பாவிலிருந்து பிரிட்டனின் வெளியேற்றமானது நிச்சயம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

ப்ரெக்சிட் (பிரிட்டன் வெளியேற்றம்)

ஒரு மாதக்கால அமைதிப் பேச்சு வார்த்தைக்கு பிறகு, இங்கிலாந்தும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் பிரசல்ஸ் உச்சிமாநாட்டில் பிரிட்டனின் வெளியேறும் முடிவினை ஏற்றுக் கொண்டன.

ப்ரெக்சிட் என்றால் என்ன?

- ❖ ப்ரெக்சிட் என்ற பதமானது "பிரிட்டன்" வெளியேறுவதைக் குறிப்பதற்கான வார்த்தையாகும்.
- ❖ ப்ரெக்சிட் என்பது இங்கிலாந்து (UK) ஆனது ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து (EU) வெளியேறுவதாகும். இது 2016ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம் 23ஆம் தேதி நடைபெற்ற பொது வாக்கெடுப்பில் 51.9% வாக்குப்பதிவு, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இருந்து பிரிட்டன் வெளியேறுவதற்கு சாதகமாக பதிவானது.
- ❖ லிஸ்பன் உடன்படிக்கையின் 50-வது சட்ட உறுப்பானது, முன்வைத்த இரண்டு ஆண்டு காலக்கெடு நிகழ்வு முறை மார்ச் 29, 2019ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து வெளியேறுவதுடன் முடிவடைகிறது.
- ❖ மார்ச் 21, 2019ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பிய ஒன்றிய சபை, இங்கிலாந்தின் கோரிக்கையை ஏற்று, வெளியேறும் கெடுவை ஏப்ரல் 12, 2019 வரை நீட்டிக்க ஒத்துக்கொண்டது.

இந்திய-ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடனான உறவுகளில் மற்றுமொரு சிக்கலானது, குடியேற்றம் மற்றும் இடம் பெயர்தல் ஆகியவற்றின் மீதான பொதுத் திட்டமாகும். சட்டத்திற்கு புறம்பான குடியேற்றம் மற்றும் குடிமக்கள் இடம் பெயர்வதை ஒழுங்குப்படுத்துவது பற்றிக் கோருவதாகும்.

இந்தியாவும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் வர்த்தகத்தைக் கடந்து சில பொதுவான நலன்களைக் கொண்டிருக்கின்றன, அவை பருவநிலை மாற்றத்தைத் தடுத்தல், ஈரான் அணுக்கரு ஒப்பந்தத்தைப் பராமரித்தல், அணு ஆற்றல், கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் ஒத்துழைப்பை உயர்த்துவது போன்றவை ஆகும். கூட்டாட்சி அமைப்பு முறையை கொண்டிருக்கும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் கூட்டாட்சி மக்களாட்சி அரசாங்க மாதிரி இந்தியா போன்ற பன்முக காலச்சாரம் உடைய நாடுகளுக்கு ஒரு முன் மாதிரி ஆகும்.

9.6 இந்திய-ஐப்பான் உறவுகள்

வரலாறு

இந்திய - ஐப்பானுக்கிடையேயான உறவுகளில், ஆறாம் நூற்றாண்டிலே பெளத்த

இந்தியாவில் நாளந்தா பல்கலைக்கழகம்

மதம் ஐப்பானை சென்று அடைந்ததிலிருந்து இருந்தது. ஐப்பான் நாட்டை சேர்ந்த அறிஞர்கள் இந்தியாவில் உள்ள நாளந்தா

பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருகை தந்துள்ளனர், அதில் மிகவும் புகழ்பெற்றவர் "டென்ஜிக்கு டோக்குபி" என்ற பயணி ஆவார். இந்த

"டென்ஜிக்கு" (Tenjiku) என்பது குறிக்கும் சீன வார்த்தையாகும், இதன் பொருள் "சொர்க்கத்தின் உறைவிடம்" என்பதாகும். மிகவும் பழைய அரபியல் பரிவர்த்தனையானது, இந்தியாவில் இருந்த போர்ச்சுகீசிய காலனிக்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையே நிறுவப்பட்டதாகும்.

இந்திய-ஜப்பான் கழகமானது 1903ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு முன்பான அரபியல் பரிமாற்ற உறவு மெய்ஜி (Meiji) சகாப்தத்தின் போது (1868-1912) நிகழ்ந்தது. அது முதல் இரு நாடுகளும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார உறவுகளைப் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

சுதந்திரத்திற்கு பிறகான உறவுகள்

இந்திய-ஜப்பான் இரு நாடுகளுக்கு இடையிலான தூதரக உறவுகளானது இரண்டாம் உலகப் போருக்கு பிறகு, 1952ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுடன் ஜப்பான் செய்து கொண்ட அமைதி உடன்படிக்கையுடன் தொடங்கியது. 1951ஆம் ஆண்டு டில்லியில் நடைபெற்ற ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டிக்கு அழைப்பு விடுத்ததன் மூலம், தூதரக உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதல் நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்றாகும். இந்த உறவுகள் ஜப்பான் பிரதமர் நோபுக்கே கிஷி மற்றும் இந்திய பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவும் பரஸ்பரம் பயணம் மேற்கொண்டதன் மூலம் மேலும் வலுவடைந்தது. இந்தியா ஜப்பானின் "யென்" கடன் உதவிப்பெறும் முதல் நாடானது மேலும், இந்தியாவிற்கு கடன் வழங்கும் மிகப் பெரிய நாடாக ஜப்பான் மாறியது. பல இந்திய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சிந்தனையாளர்கள் போருக்கு பின்னரான ஜப்பானின் பொருளாதார மறுகட்டுமானம் வெற்றிகரமாக நடந்திருப்பதை புகழ்ந்துள்ளனர்.

இந்திய பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் ஜப்பானிய பிரதமர் நோபுக்கே கிஷி

இந்த இரு நாடுகளுக்கு இடையேயான உறவுகள் பனிப் போர் காலத்தின் போது பின்னடைவை சந்தித்தன. ஜப்பான் அமெரிக்காவுடன் அணி சேர்ந்துவிட்டதால், இந்தியா அணிசேராக் கொள்கையினை தேர்வு செய்து கொண்டது. மேலும், இந்த உறவுகளானது, 1962ஆம் ஆண்டு இந்திய-சீனப் போரின் போது ஜப்பான் நடுநிலை வகித்ததால் தடைக்கல்லாகிப் போனது. 1970 மற்றும் 1980ஆம் ஆண்டுகளில் ஜப்பானுடைய தென்கிழக்கு நாடுகளுடனான பொருளாதார செயற்பாடுகள் ஆழமடைந்தன. ஆசியா என்ற வரையறையின் வரம்பிற்குள்ளே இந்தியா விடப்பட்டது. இந்தியா செய்த அணுக்கரு சோதனையை அதன் அணு ஆயுதப் பரவல் நோக்கத்திற்கு அச்சுறுத்தல் என்பதாகவே கருதியது.

ஜப்பானிய பிரதமர் யோஷிரோ மோரி 2000ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வருகை தந்த பிறகு இரு தரப்பு உறவுமேம்படத் தொடங்கியது. பொருளாதாரம், வர்த்தகம், நிதிச் சேவை, சுகாதாரம், சாலைப் போக்குவரத்து, கப்பல், கல்வி என்ற பல துறைகளிலும் ஒத்துழைக்க அதிகாரிகள் கொண்ட குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

பொருளாதார உறவுகள்

இந்தியாவில் ஜப்பான் தனது உற்பத்தி நிறுவனங்களை நிறுவியவுடன் சோனி, யமஹா, ஹோண்டா, டொயோட்டா போன்றவையெல்லாம் வீடு தோறும் இருக்கக் கூடிய பொருள்கள் ஆயின. இந்தியாவின் கார் உற்பத்தி நிறுவனத்துடன் ஜப்பானின் சுசுகி நிறுவனம் இணைந்து மாருதி-சுசுகி எனும் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய கார் உற்பத்தி நிறுவனம் தோன்றியது. இந்தியாவின் பொருளாதார மேம்பாட்டு முயற்சிக்கு, ஜப்பானின் ஆதரவானது ஆற்றல், போக்குவரத்து, சுற்றுச்சூழல் திட்டங்கள் மற்றும் மனிதனின் அடிப்படைத் தேவையுடன் முக்கியமானவைகள் ஆகும்.

ஆகஸ்ட் 2000இல் பிரதமர் யோஷிரோ மோரியின் இந்தியா வருகை இந்திய-ஜப்பான் உறவை வலுப்படுத்துவதற்கான வேகத்தை அளித்தது. ஜப்பான் பிரதமர் மோரியும், இந்திய பிரதமர் அடல் பிஹாரி வாஜ்பாயும் "ஜப்பானுக்கும்-இந்தியாவுக்கும் இடையில் உலகளாவிய ஒத்துழைப்பு" நிறுவ முடிவு செய்தனர். ஏப்ரல் 2005இல் பிரதமர் ஜுனிச்சிரோ கொய்சுமியின் இந்தியா வருகைக்குப் பின்னர், இந்திய-ஜப்பானுக்கு இடையே ஆண்டு உச்சி மாநாட்டுக் கூட்டங்கள் அந்தந்த தலைநகரங்களில் நடத்தப்பட்டன. 2006 டிசம்பரில் பிரதமர் மன்மோகன் சிங் ஜப்பானுக்கு வருகை புரிந்தபோது, இந்திய-ஜப்பான் உறவு "உலகளாவிய இராணுவம் சார்ந்த ஒத்துழைப்பு" க்கு உயர்த்தப்பட்டது.

பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு

இந்திய பிரதமர் மன்மோகன் சிங் அக்டோபர் 2008ஆம் ஆண்டு ஜப்பானுக்கு அரசு முறை பயணமாக சென்றார். அங்கே இரு நாட்டு தலைவர்களும் இரு நாடுகளுக்கிடையேயான பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பிற்கான பிரகடனத்தை வெளியிட்டனர்.

2008ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் பாதுகாப்புக் ஒத்துழைப்பு மீதான உறுதிமொழியில் இரு நாடுகளும் கையெழுத்திட்டன. ஜப்பானுடன் பாதுகாப்பு உறவு கொண்ட நாடுகளுள் இந்தியா மூன்றாவது நாடாகும், இதர நாடுகள் அமெரிக்காவும், ஆஸ்திரேலியாவும் ஆகும். இந்தியாவும் ஜப்பானும் தங்களது இரு தரப்பு உறவுகளை வலிமைப்படுத்தியது உலக சமூகத்திற்கு நேர்மறையான தகவலைத் தந்தது. சீனாவின் வளர்ச்சியும் இப்பகுதியில் இந்தியாவும் ஜப்பானும் தங்களது உறவுகளை மறுசீரமைப்பு செய்வதற்கு ஒரு இன்றியமையாத காரணமாகும். பாதுகாப்புப் பேச்சுவார்த்தையில் இந்தியாவும் ஜப்பானுடன் சேர்த்துக்கொண்டது, பாதுகாப்புத்துறை உயரதிகாரிகள், ராணுவ அதிகாரிகள் வருகை, இரு நாடுகளும் கடல்வழி வர்த்தக பாதுகாப்பு (Maritime), தீவிரவாதத்திற்கு எதிரான

நடவடிக்கை, அணு ஆயுத பரவல் எதிர்ப்பு நடவடிக்கை, பேரழிவு மேலாண்மை மற்றும் ஆற்றல் பாதுகாப்பு போன்ற விவகாரங்களில் ஈடுபடுவதில் செயற்பாடுகளைத் துவக்கின.

2014ஆம் ஆண்டு பிரதமர் நரேந்திர மோடி அரசுமுறையிலான சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு ஜப்பான் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபேயுடன் ஒரு உச்சி மாநாட்டை நடத்தினார். அதேபோல 2015ஆம் ஆண்டு ஜப்பான் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபே இந்தியாவிற்கு அரசுமுறைப் பயணம் மேற்கொண்டு, பிரதமர் நரேந்திர மோடியுடன் ஒரு உச்சி மாநாட்டை நடத்தினார். இந்திய-பசிபிக் மண்டலம் மற்றும் உலக அமைதி மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஜப்பான் மற்றும் இந்தியாவின் ஒத்துழைப்பு 2025-ஐ ஜப்பான் பிரதமரும், இந்திய பிரதமரும் கூட்டாக அறிவித்தனர்.

2016ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் பிரதமர் நரேந்திர மோடி ஜப்பான் நாட்டிற்கு அரசு முறை பயணம் செய்து, பிரதமர் அபேயுடன் ஒரு உச்சி மாநாட்டை நடத்தினார். இதுகுறித்து பிரதமர் அபே கூறும்போது, தடையில்லா மற்றும் வெளிப்படையான இந்தியா, பசிபிக் பகுதி யுத்த தந்திரம், கிழக்கு நோக்கிய செயற்பாடு போன்ற கொள்கைகளின் ஒருங்கிணைப்பின் விளைவாக, இரு நாடுகளும் இந்திய-பசிபிக் பகுதியில் வளமும், உறுதித்தன்மையும் ஏற்படும் என்று நம்பிக்கைத் தெரிவித்தார்.

2014ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பிரதமர் மோடியின் ஜப்பான் சுற்றுப்பயணத்தின்போது, 2019ஆம் ஆண்டிற்குள்ளாக, இந்தியாவில் ஜப்பானின் நேரடி முதலீடு மற்றும் கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கையை இரண்டு மடங்காகவும் உயர்த்த ஒரு இலக்கை நிர்ணயித்துக் கொண்டு, மேலும் இருதரப்பு உறவிலும் முழுமையான வெற்றி என்ற உறவை கட்டியமைக்க, இரு நாட்டு தலைவர்களும் ஒத்துக்கொண்டனர். மேலும் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபே, அடுத்து

வரும் ஐந்து ஆண்டுகளில் 3.5 டிரில்லியன் யென் அளவிற்கு பொதுத்துறை மற்றும் தனியார் நிதியளிப்பு மற்றும் பங்களிப்பு, இவற்றோடு அலுவலர் மேம்பாட்டு நிதிஉதவி (Official Development Assistance) போன்றவற்றை நடைமுறைக்கு கொண்டு வர முயற்சி மேற்கொண்டார்.

ஜப்பான் இந்தியாவிடம் விதிமுறைகளை எளிமையாக்குதல் மற்றும் அமைப்பு உறுதித்தன்மை உள்ளிட்ட வியாபாரச் சூழலை எதிர்பார்த்தது. 2014ஆம் ஆண்டு இந்தியா ஜப்பான் நாட்டு நிறுவனங்கள் சந்தித்து வரும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்காக, "One Stop" எனப்படும் ஒரே இடத்தில் அனைத்தும் கிடைக்கும் படியான ஏற்பாட்டை செய்வதற்கு 'Japan Plus' என்ற அலுவலகத்தை மத்திய வணிகத்துறை அமைச்சகத்தில் ஏற்படுத்தியது. 2015ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் டில்லி-மும்பை பெருவழித்தடம் (DMIC) மற்றும் சென்னை-பெங்களூரு பெருவழித்தடம் (CBIC) ஆகியவற்றைச் சுற்றி பதினொரு ஜப்பான் நிறுவனங்களைக் கொண்ட நகரங்களை நிறுவ ஜப்பானும் இந்தியாவும் ஏற்றுக்கொண்டன. மேலும் ஜப்பான் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபே, டிசம்பர் 2015 மற்றும் நவம்பர் 2016இல் ஜப்பான் தொழில் நகரத்திற்கான சிறப்பு ஊக்கத் தொகுப்பை அளிப்பதற்கான முடிவை இந்தியா விரைந்து எடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

2015ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் ஜப்பான் பிரதமர் இந்தியாவிற்கு வருகை தந்தபோழுது "ஷின்கான்சென்" என்ற கட்டமைப்பை அறிமுகப்படுத்த இந்தியா முடிவெடுத்தது. ஜப்பானின் "ஷின்கான் சென்" அமைப்பு என்பது உலகளவில் இருக்கும் பாதுகாப்பு மற்றும் துல்லியம், என்ற வகையில் அதிவிரைவுக் கொண்ட ஜப்பானின் ரயில்வே போக்குவரத்து ஆகும். ஜப்பானும்-இந்தியாவும் 2016ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற்குள் இதற்கானப் பணிகளைத் தொடங்கி விட வேண்டும், கட்டுமானப் பணிகள் 2018இல் துவங்கும், ரயில்களின்

இயக்கம் 2023ஆம் ஆண்டில் துவங்கும் என்பதை உறுதிப்படுத்தின. ஜப்பானின் ஒத்துழைப்பால் வெளிநாட்டு அலுவலர் மேம்பாட்டு உதவி பயன்பாட்டின் மூலம் மிகவும் வெற்றிகரமாக பயனடைந்த நகரம் டெல்லி மெட்ரோ ரயில் சேவையாகும்.

இந்தியா ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பொருள்களில் முதன்மையானது, பெட்ரோலியம் பொருள்கள், வேதிப்பொருள்கள், சேர்மங்கள், உலோகம் அல்லாத தாதுக்கள், மின் மற்றும் தயாரிப்பு பொருள்கள், உலோகத் தாதுக்கள் மற்றும் உலோகத் தாதுக்களின் எச்சங்கள், துணிஇழை, நெய்யப்பட்ட ஆடை மற்றும் இயந்திரத் தளவாடங்கள் போன்றவைகள் ஆகும். இந்தியா ஜப்பானிடம் இருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்ளும் பொருள்களில் முதன்மையானது இயந்திரத் தளவாடங்கள், போக்குவரத்து சாதனங்கள், இரும்பு மற்றும் எஃகு மின்னணு பொருள்கள், கரிம வேதிப்பொருள்கள், இயந்திரக் கருவிகள் போன்றவைகளாகும். ஜப்பானின் இந்தியாவில் நேரடி அன்னிய முதலீடானது தானியங்கி வாகனங்கள், மின்சாரக் கருவிகள், தொலைதொடர்பு, வேதிப்பொருள்கள் மற்றும் மருந்து தயாரிப்பு வேதிப்பொருள்கள் போன்றவை முதன்மையான துறைகளாகும்.

இந்தியாவில், உற்பத்தித் துறையில், மனித வளமேம்பாடு என்ற வகையில், உற்பத்திக்கான இந்திய-ஜப்பான் நிறுவனத்தின்(JIM)மூலம் அடுத்தப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு 30,000 இந்தியருக்கு, இந்தியாவின் "திறன் இந்தியா" மற்றும் "இந்தியாவில் தயாரிப்பு" போன்ற தொழிற்துறையை அடிப்படையாக கொண்ட உற்பத்திக்கு இந்தியா மேற்கொண்டு வரும் துவக்கத்திற்கு, ஜப்பான்-மாதிரி உற்பத்தித் திறன் மற்றும் நடைமுறைப் பயிற்சியினை அளிக்க, ஜப்பான் தன்னுடைய ஒத்துழைப்பை அறிவித்துள்ளது. அதே போல உற்பத்திக்கான இந்திய-ஜப்பான் நிறுவனம் மற்றும் "ஜப்பானியர்களால் வழங்கப்பட்ட

பாடப்பிரிவுகள்" (JEC – Japanese Endowed Courses) என்ற பொறியியல் கல்லூரிகளில் வழங்கும் பாடத்திட்டத்தை, ஜப்பானிய நிறுவனங்களே இந்தியாவில் வடிவமைக்கும் என்பவையெல்லாம் அரசு துறைக்கும், தனியார் துறைக்கும் இடையே உள்ள நல்ல ஒத்துழைப்பிற்கான உதாரணங்கள் ஆகும். 2017ஆம் ஆண்டு கோடைக்காலத்தில் உற்பத்திக்கான இந்திய-ஜப்பான் நிறுவனமானது, குஜராத், கர்நாடகா, ராஜஸ்தான் மற்றும் தமிழ்நாடு ஆகிய முதல் நான்கு மாநிலங்களில் துவங்கப்பட்டது. அதே போல "ஜப்பானியர்களால் வழங்கப்பட்ட பாடப் பிரிவுகளானது முதன் முறையாக ஆந்திர மாநிலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதன் பிறகு மேலும் நான்கு ஜப்பானியப் பாடப்பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிறுவனங்கள் யாவும் ஜப்பானிய மொழியை படிக்க ஆர்வமாக உள்ள நிறைய இந்திய மாணாக்கர்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கலாச்சார உறவுகள்

2012ஆம் ஆண்டு இந்திய-ஜப்பான் இடையேயான தூதரக உறவு நிறுவப்பட்டு 60 ஆண்டுகள் நிறைவு செய்வதை குறிக்கிறது. இந்திய-ஜப்பான், இரு நாடுகளுக்கு இடையே பரஸ்பர உறவை மேம்படுத்த "எழுச்சிப் பெறும் ஜப்பான், துடிப்பான இந்தியா; புதிய கண்ணோட்டமும், புதிய பரிமாற்றமும்," என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் கலாச்சார நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன.

2016ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பிரதமர் மோடி, ஜப்பானுக்கு சுற்றுப்பயணம் செய்தபோது, இரு நாட்டுப் பிரதமர்களும் 2017ஆம் ஆண்டு, இந்திய-ஜப்பான், மக்களுக்கிடையேயான நட்புறவை மேலும் பரிமாறிக் கொண்டனர். கலாச்சார உடன்படிக்கை 1957இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மேலும் 2017ஆம் ஆண்டு கலாச்சார உடன்படிக்கை நடைமுறைக்கு வந்து 60 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததைக் குறிக்கிறது.

9.7 இந்திய-ஆப்பிரிக்கா உறவுகள்

அறிமுகம்

ஆசியாவும் ஆப்பிரிக்காவும் மிகவும் தொன்மையான நாகரிகங்களுக்குத் தாய் வீடாகும். கடந்த 1000 ஆண்டுகளாக இன்றியமையாத வர்த்தகம், பொருளாதாரம், கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியல் பரிமாற்றங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. வர்த்தகத்தில் செதுக்கிய மணிகள், பருத்தி, சுட்ட மண்பாண்டங்கள், தங்கம் போன்ற பொருள்கள் அடங்கும். கி.மு. (பொ.ஆ.மு) 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே தொன்மையான பரிவர்த்தனைகளான உணவுப் பயிர்கள் மற்றும் கால்நடைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தன. இத்தகைய தொன்மையான வர்த்தகம் பற்றிய எழுதப்பட்டக் குறிப்புகள், "எரித்திரியக் கடற்பயணம்" என்று அழைக்கப்படும் "பைஸான்டைன் தினசரி குறிப்பு புத்தகம்" கொண்டிருக்கிறது. அதனை தொடர்ந்து வந்த நூற்றாண்டுகளில் மேற்கண்ட இரண்டு பகுதிகளின் நலன்களும், பரந்தும், விரிந்தும் இருந்தன.

போருக்கு பிந்தைய சகாப்தம்

இந்தியாவின் சுதந்திரம் 1947ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட பின் பெரும்பாலான ஆப்பிரிக்கா நாடுகளும் ஐரோப்பாவின் செல்வாக்கில் இருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தன. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்டதிலிருந்தது, பல்வேறு பன்முக சர்வதேச அமைப்புகளில், ஆப்பிரிக்காவின் விடுதலைக்கு தன்னுடைய குரலை வலுவாக எடுத்து வைத்தது. இனவெறி போராட்டம்

மற்றும் காலனி நீக்கம் போன்றவை, இந்திய-ஆப்பிரிக்கா உறவுகள் மேம்படுவதற்கு காரணியாக இருந்தது.

அணிசேரா இயக்கமும் ஆப்பிரிக்காவும்

அணிசேரா இயக்கம் பனிப்போர் காலகட்டத்தில் உருவானதன் காரணமாக தோன்றியதாகும். மூன்றாம் உலகப்போரினைத் தடுக்கும் பொருட்டு, புதியதாக காலனி ஆதிக்கத்தில் இருந்து நீக்கம் பெற்ற ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் போன்றவை, இருதுருவ வல்லரசுகள் மேற்கொள்ளும் ஆயுதக் குவிப்பில் பங்கேற்பதை மறுத்து நடுநிலை வகிப்பதாக அறிவித்தன. இந்த நிகழ்வினை உருவாக்கியதில் இந்தியாவுடன் அன்றைய எகிப்து மற்றும் கானா நாட்டு அரசு தலைவர்கள் மற்றும் யுகோஸ்லாவியா மற்றும் இந்தோனேஷியாவைச் சேர்ந்த அரசு தலைவர்களும் ஈடுபட்டனர்.

மேலும் அணிசேரா இயக்கம், காலனி எதிர்ப்புக் கூட்டணியாகும், இது போர் நடத்தும் வளம் பெற்ற நாடுகளுடன் சேர்வதை தடுத்து தங்கள் நாடுகள் பின்னடைவை சந்திப்பதை தடுப்பதற்காகவும் துவங்கப்பட்டது. ஆப்பிரிக்கா காலனிகளின் உறைவிடங்களாக இருப்பதால், காலனிய சக்திகளை எதிர்த்து பெரும் எழுச்சியுடன் நடத்தி அதில் பெரும் வெற்றியும் பெற்றன. அந்த கண்டத்தில் அமைப்புரீதியான நிறுவெறி மற்றும் அடிமைத்தனம் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக, Dr. நிக்ருமாவுடன் இதர அணிசேரா இயக்கத்தினை உருவாக்கிய பிறந்தலைவர்களும், இனவெறி பாகுபாட்டை எதிர்த்தும், அணிசேரா இயக்கத்தின் கோட்பாடுகளை பாதுகாத்தும் வந்ததில் ஆப்பிரிக்கா எப்பொழுதும் முதலாவதாகும் என்று பறைசாற்றினர். 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் நேருவுக்கு பிறகான இந்தியாவானது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு மற்றும் இனவெறிக்கு எதிரான உலக கண்ணோட்டத்தை முன்னுக்கு எடுத்துச் சென்றது.

ஆப்பிரிக்காவில் வெளிநாடுவாழ் இந்தியர்கள்

டயாஸ்போரா எனப்படும் புலம் பெயர்ந்த (அ) வெளிநாடு வாழ்வோர் என்பது, ஒரு

குறிப்பிட்ட இனப் பின்னணியை கொண்டோர், தங்களுடைய சொந்த மண்ணைவிட்டு வெகு தொலைவு சென்று ஒரு சமூகத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதைக் குறிக்கும் வார்த்தையாகும்.

ஆங்கிலேயர்கள் பல இந்திய தொழிலாளர்களைச் சர்க்கரை இரப்பர் மற்றும் பணப் பயிர்களை விளைவிப்பதற்காக, ஆப்பிரிக்க-கரீபியன் தீவுகளுக்கும், மலேசியா மற்றும் இலங்கைக்கும் கப்பலில் ஏற்றி அனுப்பினர். காலனி காலத்தில் மட்டும் 7,69,437 இந்தியர்கள் மொரீசியஸ், தென் ஆப்பிரிக்கா, ரீயூனியன் தீவுகள் (Reunion Islands), செசவுலஸ் மற்றும் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா பகுதிகளுக்கு குடியேறினர். தற்சமயம், தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும் டர்பன் நகரம் 13 இலட்சம் இந்தியர்களின் வீடாகிப்போனது. இதுதான் இந்தியாவிற்கு வெளியே இருக்கும் மிகப்பெரிய இந்திய நகரமாகும், இதனை தொடர்ந்து மொரீசியஸ் மற்றும் ரீயூனியன் தீவுகள் இந்த வரிசையில் வருகின்றன.

ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடம்

ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடம் என்பது, ஆசிய-ஆப்பிரிக்காவின் சமூக பொருளாதார மேம்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்டு, இந்திய-ஜப்பான் இடையேயான பொருளாதார ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தமாகும். இந்த ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடத்திற்கான பார்வை பற்றிய ஆவணத்தை, 2017 ஆம் ஆண்டு ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி வங்கி கூட்டத்தில் இந்தியா வெளியிட்டது. இந்த ஆசிய-ஆப்பிரிக்கா வளர்ச்சி பெரு வழித்தடத்தின் நோக்கமானது, இந்திய-ஜப்பான் இணைப்பின் மூலம் ஆப்பிரிக்காவின் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் எண்முறை அடிப்படையிலான தொடர்பை வளர்த்தெடுத்தல் என்பனவாகும். இது சீனாவின் நீண்ட நெடு வழி மற்றும் பட்டு சாலை முன்னெடுப்புக்கு (Belt and Road Initiative) இந்தியா ஜப்பானின் எதிர் நடவடிக்கை என்று பார்க்கப்படுகிறது.

9.7 இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடனான உறவுகள்

பின்னணி

இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு இடையேயான உறவுகளானது, நீண்டகாலமாக பெருமளவு முன்னிலைப்படுத்தாமல் இருந்தன. இந்த இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையே இருந்த புவியியல் சார்ந்த இடைவெளி மற்றும் யுத்த தந்திர ரீதியாகவும்,

பொருளாதார உறவு ரீதியாகவும் கட்டாயம் என்று உயிர்ப்பான வேகத்துடன் இருதரப்பு உறவுகளில் ஆர்வம் கட்டவில்லை. இருந்தபோதிலும், இந்தியா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள் சுமுகமான ஒரு வரலாற்று உறவைப் பராமரித்து வந்தன.

இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள் இந்தியாவுடன் காலனிய எதிர்ப்பு என்ற மனநிலையை கொண்டிருந்தன, அவற்றுள் பல நாடுகள் இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பாகவே (பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு) சுதந்திரம் அடைந்து விட்டன. இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளில் உள்ள சமூகங்கள் யாவும், ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கா ஆகிய பகுதிகளில் உள்ளது போன்று தொன்மையான மற்றும் வளமான நாகரிகத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே ஒருவர், இந்தியா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள பகுதிகளில் கலாச்சார ரீதியாக ஒருமைத் தன்மைகொண்ட நடவடிக்கைகள் இருப்பதை காணமுடியும். சூரினாம் மற்றும் கயானா

போன்ற இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளும் கணிசமான அளவிற்கு இந்திய வம்சாவழியினரைக் கொண்டதாக இருக்கிறது, இவர்கள் யாவரும் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாக, காலனி ஆதிக்க சக்திகளால் கூலிகளாக அனுப்பப்பட்டவர்கள் ஆவர். இதுவே, இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடன் இந்தியா கொண்டிருக்கும் உறவின் அடிப்படையாகும்.

இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள் அமைப்பில் உள்ள நாடுகளின் பட்டியல்-40

- ❖ இலத்தீன் அமெரிக்கா என்பது பொதுவாக தென்அமெரிக்க கண்டத்தில் அமைந்துள்ள அனைத்து நாடுகள் மற்றும் இதன் கூட மெக்சிகோ, மத்திய அமெரிக்கா, மற்றும் கரீபியன் தீவுகள் ஆகியவை கொண்டவை என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டன.
- ❖ அர்ஜென்டினா, பொலிவியா, பிரேசில், சிலி, கொலம்பியா, கோஸ்டோரிகா, கியூபா, டொமினிகன் குடியரசு, ஈசுவடார், எல் சல்வடார், பிரெஞ்சு, கயானா, காடியோப், கௌத்தமாலா, ஹைதி, ஹோன்டூராஸ், மெக்சிகோ, நிக்காரகுவோ, பனாமா, பராகுவே, பெரு, பியூர்டோரிக்கோ, செயின்ட் பார்தலோமி, செயின்ட் மார்டின், செயின்ட் பியரி, மிக்கியூலான், உருகுவே மற்றும் வெனிசுலா போன்றவைகளும்.
- ❖ கரீபியன் நாடுகள்: ஆன்டிகுவா மற்றும் பெர்முடா, பகாமாஸ், பார்படாஸ், கியூபா, டொமினிகா, டொமினிக்கன் குடியரசு, கிரேனடா, ஹைதி, ஜமைக்கா, செயின்ட் கீட்ஸ் மற்றும் நெவீஸ், செயின்ட் லூசியா, செயின்ட் வின்சன்ட் மற்றும் கிரெனாடினஸ், டிரினிடாட் மற்றும் டொபாகோ போன்றவைகள் ஆகும்.

சுதந்திரத்திற்கு பிந்தைய உறவுகள்

1947 முதல் 1991 வரை

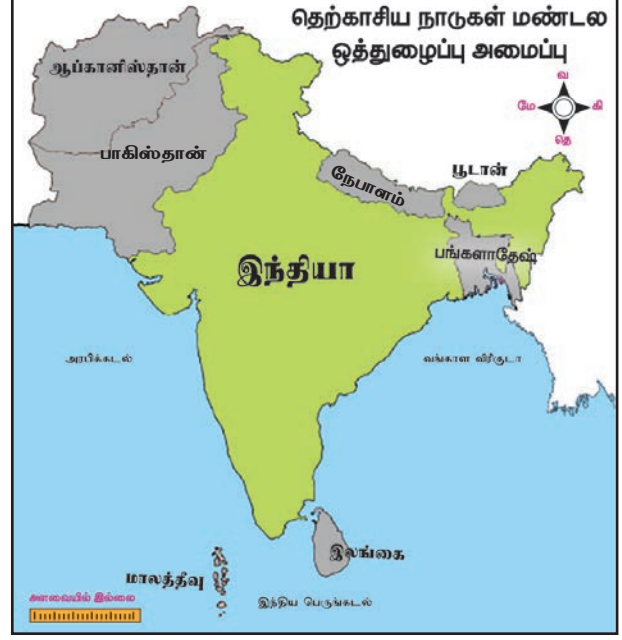
இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு பிறகு இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன்

நாடுகளுடனான இந்தியா கொண்ட உறவு என்பது, 1961ஆம் ஆண்டு நேரு மெக்சிகோ பயணம் மேற்கொண்டது, இந்திராகாந்தி 1968ஆம் ஆண்டு எட்டு இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு பயணம் மேற்கொண்ட காலங்கள் கூட மிகவும் சொற்பமானதாகும்.

தற்போதய உறவுகள்

2006 ஆம் ஆண்டு இந்தியா மற்றும் பிரேசில் ஆகிய இரு நாடுகளையும் உறுப்பாக கொண்டு (BRICS - பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, தென் ஆப்பிரிக்கா) பிரிக்ஸ் எனப்படும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இது, இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளோடு ஊக்கத்துடன் செயல்பட பாலமாக அமைந்தது. உலகத்தின் எழுச்சி பெற்று வரும் இந்த நாடுகளின் ஒத்துழைப்பானது, பெருமளவு இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுக்கு இடையே பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வசதியாக அமைந்தது. 2014 ஆம் ஆண்டு பிரேசிலில் நடந்த உச்சி மாநாடு, இந்தியாவை மற்ற இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த வகை செய்தது.

ஏறத்தாழ 620 மில்லியன் மக்கள் தொகை மற்றும் வளங்கள் அதிகம் கொண்ட நிலமான இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகள், இந்தியாவிற்கு உலகளாவிய அளவில் தனது தடத்தைப் பதிப்பதற்கு பெரும் வாய்ப்புகளைத் தருகிறது. தொழில்நுட்பம் மற்றும் போக்குவரத்துநுட்பங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களால் புவியியல் இடைவெளிகள் குறைக்கப்பட்டு இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளின் பகுதிகளுடன் இந்தியா நெருங்கிய உறவு கொள்ள வழி ஏற்பட்டுள்ளது. இந்திய-இலத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் நாடுகளுடனான வரலாற்று ரீதியிலான நட்புறவானது, 21ஆம் நூற்றாண்டில் மேலும் மேம்படுவதற்கு அடித்தளமாக உள்ளது.

9.8 இந்திய மற்றும் மண்டல அமைப்புகள்

சார்க் அமைப்பு (தெற்காசிய நாடு மண்டல ஒத்துழைப்பு அமைப்பு - SAARC)

சார்க் அமைப்பானது 1985 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் எட்டாம் தேதி, டாக்கா நகரில் சார்க் சாசனச் சட்டத்தில் கையெழுத்திட்டதின் மூலம் நிறுவப்பட்டது. சார்க் அமைப்பானது பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாடு, மக்கள் நலன் மற்றும் தெற்காசிய நாடுகளுக்கிடையே நெருக்கமாக வரலாற்று மற்றும் பண்பாட்டு தொடர்பை வளர்த்தெடுக்க உருவாக்கப்பட்டது.

சார்க் அமைப்பு எட்டு நாடுகளை உறுப்பினர்களாக கொண்டது. அவை ஆப்கானிஸ்தான், பங்களாதேஷ், பூடான், நேபாளம், இந்தியா, மாலத்தீவு, பாகிஸ்தான் மற்றும் இலங்கை ஆகும். இந்த அமைப்பின் செயலகம் 1987ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 17ஆம்நாள் காத்மாண்டுநகரில் நிறுவப்பட்டது.

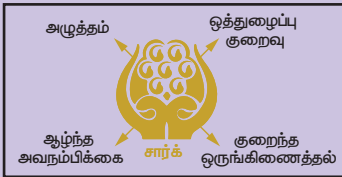
இந்த அமைப்பின் நோக்கங்கள்

❖ தெற்காசிய மக்களின் நலன்களை வளர்த்தெடுத்தல் மற்றும் அவர்களின் தரமான வாழ்வை உயர்த்துதல்.

- ❖ இந்த மண்டலத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக முன்னேற்றம் மற்றும் கலாச்சார மேம்பாட்டை முடுக்கி விடுதல் மற்றும் ஒவ்வொரு தனிநபரும் கண்ணியத்துடன் வாழவும் மற்றும் அவர்களின் முழுமையான ஆற்றலை உணரவும் வாய்ப்பளிப்பது.
- ❖ தெற்காசிய நாடுகளுக்கு இடையே கூட்டு சுயநம்பிக்கை வளர்த்தெடுப்பதும், வலிமைப்படுத்துவதும்.
- ❖ பரஸ்பர நம்பிக்கைக்கு பங்களிப்பது, பிரச்சனைகளை ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்வது, மதிப்பளிப்பது.
- ❖ செயலாக்கமிக்க கூட்டு இணைவை வளர்த்தல் மற்றும் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத் தளத்தில் பரஸ்பர உதவிகள்.
- ❖ சர்வதேச அரங்குகளில் தங்களுக்குள்ளாக ஒத்துழைப்பை வலுப்படுத்துதல்.
- ❖ அதே நோக்கங்களுடன், சர்வதேச மற்றும் மண்டல அளவிலான அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைப்பை உருவாக்குதல்.

செயல்பாடு

உலகில், தெற்காசியப் பகுதியானது, மிகவும் குறைவான அளவே ஒன்றிணைந்த பகுதிகளாக உள்ளது ஏன்? என்ற கேள்விக்கு காரணம் இம்மண்டலத்தில் உள்ள நாடுகளுக்கு பொருளாதார இணைப்பு மிகவும் பலவீனமானதாகும்.

இதனை உன்னுடைய நண்பனுடன் விவாதிக்க.

அமைப்பு வடிவத்தில், சார்க் அமைப்பானது நான்கு அடுக்கு நிறுவனத்தை கொண்டிருக்கிறது, அதில் உச்சி மாநாடுகளும் அதில் அனைத்து தெற்காசிய நாடுகளின்

தலைவர்களும் உறுப்பினர்கள் ஆவர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அவர்கள் சந்திப்பர், அமைச்சரவை குழுவில் வெளியுறவு அமைச்சர்கள் இருப்பார்கள். சார்க் நாடுகளின் வெளியுறவுச் செயலாளர்கள் நிலைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருப்பர். தொழில்நுட்பக் குழு உறுப்பு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் இருப்பர். இந்த ஒருங்கிணைப்பு குழுவானது, ஒவ்வொருவருடைய குறிப்பான ஒத்துழைப்பு விவகாரங்களிலும், திட்டங்களை ஒருங்கிணைப்பது, நடைமுறைப்படுத்துவது மற்றும் கண்காணிப்பது என்பது அதன் பொறுப்பாகும். இப்பொழுது வரை 18 உச்சி மாநாடுகள் உறுப்பு நாடுகளால் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

நான்கு தரப்பு பாதுகாப்பு பேச்சுவார்த்தை (QUAD)

- ❖ இந்தோ-பசிபிக் பகுதியில் சீனாவின் ஆதிக்கத்தை எதிர்கொள்வதற்காக, இந்தியா, அமெரிக்கா, மற்றும் ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் அமைப்புசார வழிமுறை மூலம் இணைந்து கூட்டாக செயல்படுவது என விளக்கமளிக்கப்படுவது.
- ❖ இந்த நான்கு தரப்பு பாதுகாப்பு பேச்சுவார்த்தை "குவாட்"(QUAD) எனும் கருத்தானது உண்மையில் ஜப்பான் பிரதமர் ஷின்ஷோ அபேயைச் சாரும்.
- ❖ இது 2007 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்தது மற்றும் 2017 ஆம் ஆண்டில் மறுஆய்வு செய்யப்பட்டது.

தெற்காசியா பகுதிகளில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பொருளாதார நிலைமைகளில், சார்க் உறுப்பினர் நாடுகள், தெற்காசிய தடையில்லா வர்த்தக பகுதிகளாக உருவாக்கிக் கொண்டது. இந்த ஒப்பந்தம் 2006

ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்தது. இது 1993ஆம் ஆண்டு சார்ச் நாடுகளின் முன்னுரிமை வர்த்தக ஒப்பந்தத்திற்கு அடுத்த தொடர்ச்சியாகும். மேலும், தெற்காசிய தடையில்லா வர்த்தக ஒப்பந்தத்தின் முதன்மையான நோக்கமானது, தெற்காசிய பகுதியில் உள்ள வளரும் நாடுகளுக்கு சிறப்பான மற்றும் சார்பு தன்மையுடன் நடத்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை அங்கீகரிக்க வேண்டும் மற்றும் இப்பகுதி அனைத்தும் வளர்ச்சி பெறுவதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (ASEAN)

இந்த ஆசியான் அமைப்பு 1967 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 8ஆம் தேதி தாய்லாந்து நாட்டின் பாங்காக் நகரத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஆசியான் அமைப்பு கையெழுத்திடப்பட்டு புகழ்பெற்ற பாங்காக் பிரகடனம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இதன் நிறுவன தலைவர்களாக இந்தோனேஷியா, மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கப்பூர் மற்றும் தாய்லாந்து போன்றவை உள்ளன. ஆசியான் அமைப்பில் தற்போது பத்து உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன. அவைகள் முறையே புருனேதருசாலம் 1984ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 7ஆம் நாளும, வியட்நாம் 1995ஆம் ஆண்டு ஜூலை 28ஆம் நாளும, லாவோஸ் மற்றும் மியான்மர் ஆகியவை 1997ஆம் ஆண்டு ஜூலை 23ஆம் நாளும, கம்போடியா 1999 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 30ஆம் தேதியும் இணைந்துகொண்டன. ஆசியான் அமைப்பானது கிட்டத்தட்ட ஆரம்பத்தில் பத்து உறுப்பினர் நாடுகளை கொண்டிருக்கும் அமைப்பாகும். கிழக்காசிய பகுதியில் மண்டல பொருளாதார ஒத்துழைப்பை ஒருங்கிணைக்கும் அமைப்பாகும். இந்த அமைப்பு கிழக்காசியாவில் பல்வேறு பொருளாதார ஒத்துழைப்பிற்கான துவக்கத்தை ஏற்படுத்தியதற்கும் பொறுப்பாகும்.

அவை;

- ❖ ஆசியான் தடையில்லா வர்த்தக ஒப்பந்தம் (AFTA)
- ❖ ஆசியான் சேவைப் பணிகளுக்கான கட்டமைப்பு ஒப்பந்தம் (AFAS)
- ❖ ஆசியான் முதலீட்டு பகுதி (AIA)

இதன் உறுப்புகளான கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடன் இந்தியாவின் நட்புறவானது நூற்றாண்டு காலமாக தொடர்கிறது. இந்த புதிய துவக்கத்தை இந்தியா மேற்கொள்வதற்கு 1990 ஆம் ஆண்டுகளில், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடனான பொருளாதார உறவை தன்னுடைய "கிழக்கு நோக்கி கொள்கை" அடிப்படையிலிருந்து தொடங்கியதாகும். இதற்கிடையே சீனா மற்றும் இதர மேற்கு உலக நாடுகள் மற்றும் பிற ஆசிய நாடுகளும், இந்தியா ஆசியாவின் மூன்றாவது பெரிய பொருளாதார நாடு எனவும், அது மண்டல அளவில் தோற்றம் பெற்றுவரும் சக்தி எனவும், உணரத்தொடங்கின. இந்த புரிதலானது 1992ஆம் ஆண்டு இந்தியாவை ஆசியான் அமைப்பின் ஒரு பகுதியளவு கூட்டாளி என்ற வகையிலும், 1996 ஆம் ஆண்டுகளில் அதன் முழுமையான பேச்சு நடத்தும் அளவிற்கு உரிய கூட்டாளியாகவும் ஆக்கியது. "கிழக்கு நோக்கி கொள்கையானது" வளர்ச்சி அடைந்து செயல்திட்டம் சார்ந்த, "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" என்பதாக பெயர் மாற்றமடைந்தது. பன்னிரண்டாவது ஆசியான்-இந்தியா உச்சி மாநாட்டின் போதும், நவம்பர் 2014இல், மியான்மரின் நேபைடா- நகரில் நடைபெற்ற கிழக்கு ஆசிய உச்சி மாநாட்டிலும், இந்திய பிரதமர் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" என்ற கொள்கையை முறையாகத் தெளிவாக விளக்கினார். இந்தியாவுக்கும் ஆசியானுக்கும் உடனான உறவானது, இந்தியாவின் வெளியுறவு கொள்கையின் ஒரு முக்கிய தூணாக இருக்கிறது மற்றும் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" (AEP) எனும் கொள்கையின் ஒரு அடித்தளமாக இருக்கிறது.

ஆசியான் அமைப்பு உடனான இந்தியாவின் முக்கியமான உறவுகளில், அரசியல்-பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு, பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, சமூக-கலாச்சார

ஒத்துழைப்பு மற்றும் இணைப்பு போன்றவைகளாகும். மேலும் கூடுதலாக, சமூக பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு நிதி உதவி அளிக்கும் திட்டங்களும் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

ஆசிய மறு உறுதி துவக்கச் சட்டம் (ARIA)

- ❖ இதன் நோக்கம் இந்திய-பசிபிக் பகுதியில் அமெரிக்காவின் ராணுவ பாதுகாப்பு, இதன் பொருளாதார நலன் அதன் மதிப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற பன்முகத்தன்மை.
- ❖ இந்த புதிய சட்டமானது, தென் சீனா கடல் பகுதியில் சீனா செய்துவரும் சட்டவிரோதக் கட்டுமானம் மற்றும் செயற்கையாக ராணுவமயமாக்கல் மற்றும் அச்சுறுத்தும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் அளிக்கிறது.
- ❖ ஆசிய மறு உறுதி துவக்கச் சட்டம் (ARIA) என்பது இந்திய-அமெரிக்கா இடையேயான மிக அவசியமான யுத்த தந்திர ரீதியிலான நட்புறவை அங்கீகரித்தல் மற்றும் இந்திய பசிபிக் பகுதியில் அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை ஊக்குவிப்பது மற்றும் இரு நாடுகளுக்கு இடையே தூதரக, பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு அழைப்பு விடுத்தல் ஆகும்.
- ❖ சிறிது காலத்திற்கு முன்பு அமெரிக்கா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பசிபிக் பகுதி தலைமையை (PACOM) இந்திய-பசிபிக் தலைமை (COMMAND) பகுதி என பெயர் மாற்றம் செய்தது. இது அமெரிக்க அரசாங்கம், கிழக்கு ஆசியா மற்றும் இந்திய பெருங்கடல் பகுதியில் தனித்து போடும் பகுதியாகிறது, மற்றும் இந்திய போர்திறன் சார்ந்த திட்டமிடலில் ஒரு முக்கிய கூட்டாளியாகும்.
- ❖ அமெரிக்கா தன்னுடைய இந்திய-பசிபிக் பகுதிக்கு பொருளாதாரத் தூணாக இருப்பதற்காக இந்திய-பசிபிக் அமைப்பை நிறுவியது.

பிரிக்ஸ் (BRICS)

"பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, தென் ஆப்பிரிக்கா என்பதின் சுருங்கிய வார்த்தையான பிரிக்ஸ் (BRICS) என்பது 2001ஆம் ஆண்டு "கோல்டுமென் சாஸ்" என்ற அமைப்பை சார்ந்த "ஜிம் ஓ நீல்" (Jim O Neil) என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இது அடுத்த 50 ஆண்டுகளுக்கான பொருளாதார போக்குகளின் உலகளாவிய பொருளாதார மாதிரி வடிவத்தின் தொலைநோக்கு பார்வையின் விளைவாகும். அடுத்த 2050ஆம் ஆண்டுக்குள் பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா மற்றும் சீனா ஆகிய நாடுகள் "டாலர்" என்ற வகையில் மிகவும் தொழில் ரீதியாக வளர்ச்சி அடைந்த ஆறு நாடுகளைக் காட்டிலும் பெரிய நாடாக இருக்கும் என்றும், இது கடந்த 300 ஆண்டுகால "வல்லரசு" என்ற அடிப்படை இயக்கத்தையே முழுவதுமாக மாற்றி அமைக்க போகிறது என்று கணித்தார்.

பிரிக்ஸ் அமைப்பின் முதன்மையான ஒரு சாதனை என்பது புதிய வளர்ச்சி வங்கியினை நிறுவியது ஆகும். இது 2015ஆம் ஆண்டு ஜூலை 7 அன்று பிரிக்ஸ் நாடுகளில் மற்றும் இதர வளரும் நாடுகளின் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நீடித்த வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்காக வளங்களை திருடுவதை தனது கருத்தாக கொண்டு இயங்குவதற்கு வந்தது. இந்த புதிய வளர்ச்சி வங்கியானது தனது உறுப்பினர் நாடுகளில் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நீடித்த வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்காக வளங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் உதவுகிறது. "அவசரகால நிதியிருப்பு ஒப்பந்தம்" என்பது

பிரிக்ஸ் அமைப்பு ஏற்படுத்திய மற்றொரு முயற்சியாகும், இது பிரிக்ஸ் நாடுகளுக்கு ஏற்படும் நிதி நெருக்கடி உள்ளாகுமானால், அப்போது நிதி பாதுகாப்புக் கருவியாகப் பயன்படுகிறது.

9.9 புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள்

"டயஸ்போரா" என்ற வார்த்தை குறிப்பிடுவது "ஒரு மக்கள் தொகையானது தனது சொந்த (தாய்) நாட்டில் (Homeland) இருந்து புலம் பெயர்ந்து பிற இடங்களுக்கோ அல்லது நாடுகளுக்கோ சென்று விடுவதை குறிக்கும். ஒரே கலாச்சாரத்தை அல்லது ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்த மக்கள் கூட்டம்பலவேறு காரணங்களால் குறிப்பாக பொருளாதார, வாழ்வாதார, அரசியல் மற்றும் இதர சமூக நிலைமைகளால் தங்களுடைய சொந்த நாட்டை காலி செய்துவிட்டு பிற நாடுகளில் சென்று குடியேறுவதை குறிக்கும். சில நேரங்களில் தங்களுடைய நாட்டைவிட்டு வெளியேறி வேறு எங்கேனும் தங்கிவிடுவது: இத்தகைய இடப்பெயர்வானது அல்லது மாறிச் செல்வதானது தன்னிச்சையாகவும் அல்லது கட்டாயத்தின் மீதும் இருக்க முடியும். மிகவும் துன்பகரமான நிகழ்வுகள், போர்கள், காலனி ஆதிக்கம், அடிமைத்தனம், இயற்கை பேரிடர்கள், தொடர் துன்புறுத்தல்கள், இழப்பு, சொந்த நாட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற ஏக்கம் போன்றவையெல்லாம் கட்டாயம் புலம்பெயர்ந்த மக்களின் காரணங்களாகும். தானாகவே முன்வந்து புலம்பெயர்ந்தோர் என்போர், இதைவிட சிறந்த பொருளாதார வாய்ப்பிற்காக தங்களது சொந்த நாட்டை விட்டு சென்றார்கள் ஆவர். உதாரணமாக, பெருமளவிலான குடியேற்றமானது 1800ஆம் ஆண்டுகளில் ஐரோப்பாவின் பின்தங்கியப் பகுதிகளில் இருந்து அமெரிக்காவிற்கு சென்றதை குறிப்பிடலாம். கட்டாயத்தின் காரணமாக புலம் பெயர்ந்த மக்கள் கூட்டத்தினர் போலல்லாமல், தானாக முன்வந்து புலம்பெயரும் மக்கள் பிரிவினர் தங்களுடைய அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வது மற்றும் சமூக மற்றும் அரசியல் ரீதியாகவும், எண்ணிக்கையிலும் ஏற்கும்படியாக ஆகிறார்கள்.

புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் தாயகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். அவர்கள் பணம்

அனுப்பியவர்களாகவும் செயல்படுகிறார்கள், அவர்கள் வர்த்தகம் மற்றும் அந்நிய நேரடி முதலீட்டை ஊக்குவிக்கிறார்கள், தொழில்முனைவோரை உருவாக்கி வளர்க்கிறார்கள் மற்றும் புதிய அறிவு மற்றும் திறன்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள உதவுகிறார்கள்.

வெளிநாடு வாழ் இந்தியர் என்பதன் பொதுவான பதம், இந்தியக் குடியரசின் கீழ் வரும் ஒன்றியங்கள் மற்றும் மாநிலங்களிலுள்ள மக்கள் குடியேறுவதை குறிக்கும் இந்த வெளிநாடு வாழ்வோர் தற்சமயம் கிட்டத்தட்ட 30 மில்லியன் மேல் இருக்கும் என மதிப்பிடப்படுகிறது. இதில் (NRI எனப்படும்) இந்தியாவில் வசிக்காத இந்தியர்கள் மற்றும் இந்தியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டு உலகெங்கும் பரவி இருப்போரையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

வெளிநாடு வாழ் இந்தியர் வகைப்படுத்தப்படுதல்:

- ❖ வெளிநாடு வாழ் இந்தியர் (NRI)- இவர்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக இந்திய குடிமக்கள் காலவரையறையின்றி வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் குடிமக்களை "வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்" என வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.
- ❖ இந்திய வம்சாவழியினர் (PIO)-இவர்கள் வெளிநாட்டு இந்தியர்கள் என்று வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர். அங்கேயே குடியுரிமை பெற்று, அங்கேயே நிரந்தரமாக தங்கி விடுவோரைக் குறிக்கும்.
- ❖ அரசற்ற இந்திய வம்சாவழியினர் (SPIO)- இவர்களிடம் தாங்கள் இந்தியர்கள் என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணங்கள் வைத்து இருக்காதவர்கள் ஆவர்.

இந்திய அரசாங்கம் புலம்பெயர் இந்தியர்களின் தேவையை அங்கீகரித்துள்ளது. ஏனெனில் அது பொருளாதார, நிதி மற்றும் உலகளாவிய அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த குடிமக்கள் இந்தியாவில் இருந்து வெகுதொலைவில் இருந்தாலும், உலக அரங்கில் இந்தியா பிரகாசிக்கச் செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள்.

கிட்டத்தட்ட 31 மில்லியன் இந்திய பிறப்பு அல்லது அதன் வழித்தோன்றல்கள், புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களாக உலகம் முழுவதும் உள்ளனர். அவர்களுள், 3.1 மில்லியனில், 10 சதவீதம்பேர் அமெரிக்காவில் வாழும் அமெரிக்க இந்தியர்கள் ஆவர். அமெரிக்க வாழ் புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள், இந்தியாவின் பொருளாதார அரசியல் மற்றும் சமூக மேம்பாட்டிற்கு பங்களிப்பதற்கு மிக இன்றியமையாத ஆதாரமாக விளங்குகிறார்கள்.

இந்தியா விடுதலை அடைந்த காலகட்டத்தில், பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு புலம்பெயர் இந்தியர்களிடம் இருந்து "மிகவும் விலகியிருக்கக் கூடிய வகையில் தீவிரக் கொள்கையினை பின்பற்றினார்". சொந்த நாட்டின் இறையாண்மை பற்றிய விவகாரத்தில் அவர் தந்த முதன்மையினால் இந்த நிலையினை எடுத்தார். பின்னர் ராஜீவ் காந்தியின் ஆட்சியின் போது தான் புலம்பெயர் இந்தியர் கொள்கையில் ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது. 1986 ஆம் ஆண்டு பிஜி பிரச்சனையில் இந்தியர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தார். இவற்றோடு புலம்பெயர் இந்தியர்கள் ஒரு "இந்தியாவின் திட்டங்களில் சொத்து" என உணர்ந்தார். மேலும் 1984 ஆம் ஆண்டு வெளிநாடு வாழ்வோருக்கான துறையை நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களைப் பற்றிய கொள்கை, அவர்களை தேடிச் சென்றடைவதற்கு, அடல் பிகாரி வாஜ்பாய் தலைமையின் போது மீண்டும் தொடங்கியது. இவருடைய பதவிக்காலத்தின் பொழுது, முதன் முதலில் 2003 ஆம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களுக்கான "பிரவாசி பாரதிய திவாஸ்" என்ற அமைப்பு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்த "பிரவாசி பாரதிய திவாஸ்" தினக் கொண்டாட்டமானது ஒவ்வொரு ஆண்டும்,

ஜனவரி மாதம் 9-ம் நாள், மகாத்மா காந்தி தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து இந்தியா திரும்பிய நாளை குறிக்கும் விதமாக கொண்டாடப்படுகிறது. இந்திய அரசாங்கம் இதனை ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொண்டாடும் விதமாக நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி குறிப்பாக புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களில் முக்கியமானவர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கும் நிகழ்ச்சிகளும் உள்ளடக்கியதாகும். கடந்த 20 ஆண்டுகளாக, முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் இந்திய அரசாங்கம் எடுத்துவரும் முன் முயற்சிகள் யாவும் புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்களின் நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு ஆற்றிவரும் பங்களிப்பானது மிகவும் வலுவானதும் மற்றும் இன்றியமையாதகிறது. உலகளாவிய வெளிநாடுவாழ் இந்தியர்களின் முதலீடு உதவி, தொழில்நுட்பத்தை ஈர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், கூடுதலாக புலம்பெயர்ந்த இந்தியர்கள் 79 பில்லியன் டாலர்கள் தாய்நாட்டிற்கு அனுப்புவதன் மூலம் அந்நியப் பணத்தை பெரும் நாடுகளில், உலக அளவில் முதலிடத்தை இந்தியா தக்க வைத்துக் கொண்டது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள்

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் என்போர் தங்களது மூதாதையர்களின் சொந்த நாடான தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி மற்றும் இலங்கையில் இருந்து குடியேற்றம் பெற்றவர்களை குறிக்கும் சொல்லாகும். அவர்கள் உலகம் முழுவதும் 50 நாடுகளில் பரவி இருக்கின்றனர். தென் கிழக்கு ஆசியா, ஓசியானா, அமெரிக்கா, கரீபியன், ஐரோப்பா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆப்பிரிக்கா நாடுகள் ஆகியன இதில் அடங்கும்.

இவ்வாறு மிகவும் ஆரம்பகால குடியேற்ற வகையானது, மொரிஷியஸ், ஜமைக்கா, டிரினிடாட் மற்றும் டொபாகோ, சூரினாம், கயானா போன்ற நாடுகளுக்கு கரும்பு தோட்டத்திற்கு கூலித் தொழிலாளர்களாகச் சென்றது மற்றும் மலேசியாவின் ரப்பர் தோட்டம் மற்றும் இருப்புப்பாதை பணி மற்றும் இலங்கையில் தேயிலை தோட்டம் ஆகியவற்றிலும் கூலித் தொழிலாளர்களாக

கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இதுபோக தாமாகவே சென்று எழுத்தர், நிர்வாகப் பணி மற்றும் ராணுவ பணிக்கு சென்றுள்ளனர். இந்த குடியேற்றம் பெற்றவர்கள்தான் படிப்படியாக வர்த்தகம் மற்றும் நிதி விவகாரங்களில் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் செல்வாக்கு பெற்றவராக ஆயினர். குறிப்பாக இதில் மியான்மார், சிங்கப்பூர், மலேசியா மற்றும் தென்ஆப்பிரிக்கா வாழ் தமிழர்களும் இதில் அடங்குவர்.

உலகம் முழுவதும் தமிழர்களின் நிலை

1. தமிழ் அலுவல் மொழிகளாக உள்ள நாடுகள் சிங்கப்பூர், இலங்கை ஆகும்.
2. தமிழ் சிறுபான்மை மொழியாக உள்ள நாடுகள் கனடா, மலேசியா, மொரிஷியஸ், செஷல்ஸ், தென் ஆப்பிரிக்கா, ரீயூனியன் மற்றும் பிரான்ஸ் ஆகியவையாகும்.

நவீன புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் திறன் பெற்ற தொழில் நிபுணர்களாக உலகம் முழுவதும் பல நாடுகளில் குடியேறியுள்ளனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை 3.5 மில்லியன் ஆகும். இதில் சிங்கப்பூர், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா நாடுகள் அடங்கும். சிங்கப்பூர் தமிழ் தொலைக்காட்சி அலைவரிசை, வானொலி ஆகியவற்றின் மூலம் தமிழ் மொழியை வளர்த்தெடுக்கிறது. உலகம் முழுவதும் உள்ள புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஆண்டுதோறும்

நடத்தப்படும் புலம்பெயர்ந்தோரின் விழாக்களில் கலந்து கொள்கின்றனர். தங்கள் சொந்த தாய் மண்ணை விட்டு விலகி சென்றாலும் அவர்கள் பண்பாட்டு வழியில் தங்களது தாய்மண்ணான இந்தியா அல்லது தமிழகத்து பண்பாடுகளை உலகெங்கும் கொண்டு செல்பவராகவே உள்ளனர்.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **பனிப்போர்** : ரஷ்யா மற்றும் அமெரிக்காவிற்கு இடையே நடைபெறும் கருத்து ரீதியான போர்.
- ❖ **எல்லைக் கட்டுப்பாட்டு கோடு** : இந்திய-சீனா இடையேயான உண்மையான எல்லை கட்டுப்பாட்டு கோடு.
- ❖ **அக்சாய் சின்** : சீனா உரிமை கோரும் லடாக் எல்லையில் உள்ள இந்திய பகுதி.
- ❖ **கலாச்சார புரட்சி** : சீனாவில், மாவோ (Mao) தலைமையில் 1966-76 ஆண்டுகளுக்கிடையே கலாச்சார புரட்சி நடைபெற்றது.
- ❖ **பொதுவுடமை** : தொழிலாளர்கள் சமத்துவத்தோடு தொடர்புடையது. 1917 முதல் 1991 வரை சோஷலிச குடியரசால் பின்பற்றப்பட்டது.
- ❖ **கியூபா நெருக்கடி** : அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் ஒன்றிய குடியரசு நாடுகளுக்கிடையேயான மிக அருகருகே அமைந்த அணு ஆயுத மோதல்.

மதிப்பிடுதல்

I. சரியான விடைகளைத் தேர்வு செய்யவும்.

1. இந்தியா நிறுவன உறுப்பினராக இருப்பது

அ) ஐக்கிய நாடுகள் அவை	ஆ) ஆசியான்
இ) OAC	ஈ) ஒபெக் (OPEC)

2. 2010 இல் இந்திய-ரஷ்யா இடையே கையெழுத்திடப்பட்ட உடன்படிக்கை

அ) அமைதி, நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பிற்கான உடன்படிக்கை
ஆ) நட்புறவுக்கான புதிய உடன்படிக்கை
இ) போர்திறன் சார்ந்த ஒத்துழைப்பு பிரகடனம்
ஈ) தனி மற்றும் முன்னுரிமை ஒத்துழைப்பு

II கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு மிகச் சுருக்கமான விடை காணவும்.

1. அணிசேரா இயக்கம் பற்றி கூறுக.
2. "புலம் பெயர்ந்த மக்கள்" (Diaspora) சிறு குறிப்பு வரைக.
3. தாராளமயம், தனியார்மயம் மற்றும் உலகமயமாதல் என்றால் என்ன?
4. இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையின் முக்கிய கோட்பாடுகள் யாவை?
5. வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களை எவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம்?
6. பிரிக்ஸ் அமைப்பின் நோக்கங்களை கூறுக?

III கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமான விடை காணவும்.

1. இந்திய-அமெரிக்கா நாடுகளுக்கிடையேயான அணுக்கரு ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
2. உலகம் முழுவதும் வாழும் தமிழர்களைப் பற்றி குறிப்பு வரைக.
3. இந்திய - ஐரோப்பிய உறவுகளைப் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
4. இந்தியா - ஜப்பான் உறவுகளைப் பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
5. அணிசேரா இயக்கம் உருவாக்கத்தில் ஆப்பிரிக்காவின் பங்கு என்ன?

IV. கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு விரிவான விடை காணவும்.

1. சார்க் அமைப்பு பற்றி விரிவான கட்டுரை வரைக.
2. 21ஆம் நூற்றாண்டில் இந்திய-அமெரிக்கா உறவுகளைப் பற்றி கட்டுரை வரைக.
3. இந்தியா ஆசியான் அமைப்புக்கு இடையேயுள்ள உறவுகளைப் பற்றி விரிவாக எழுதுக.
4. சுதந்திரத்திற்கு பிறகு வெளியுறவுக் கொள்கையின் பரிணாமத்தைப் பற்றி விளக்குக.

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Jain, Dinesh Kumar, Amb. "India's Foreign Policy." Ministry of External Affairs, Government of India. February 25, 2014. Accessed July 25, 2019.
- ❖ Sharma, JC, Amb. "India's Foreign Policy, National Security and Development." Ministry of External Affairs, Government of India. December 03, 2013. Accessed July 25, 2019.
- ❖ Mukherjee, Rohan, and David M. Malone. "Indian Foreign Policy and Contemporary Security Challenges." International Affairs (Royal Institute of International Affairs 1944-) 87, no. 1 (2011): 87-104.
- ❖ Ganguly, Sumit, ed. Engaging the World: Indian Foreign Policy since 1947. Delhi: Oxford University Press, 2016. Oxford Scholarship Online, 2016. doi: 10.1093/acprof:oso/9780199458325.001.0001.
- ❖ "India-Russia Relations." Ministry of External Affairs, Government of India. August 2017. Accessed July 25, 2019.

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ https://mea.gov.in/Portal/ForeignRelation/India_US_brief.pdf
- ❖ https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/52023/7/07_chapter%201.pdf
- ❖ <https://mea.gov.in/indian-foreign-policy.htm>.
- ❖ <https://www.mea.gov.in/foreign-policy.htm>.
- ❖ <http://www.jstor.org/stable/20869612>.

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ நவீன உலக அரங்கில் இந்திய நாட்டின் பங்கு பற்றி புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ இந்தியாவின் அமைதி தொடர்பான நடவடிக்கைகளை அறிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ இந்தியாவுடனான அண்டை நாடுகளின் உறவுமுறை பற்றி அறிதல்.
- ❖ ஒரு அமைதியை விரும்பும் நாடாக இந்தியாவின் ஆற்றல்மிகு பங்களிப்பை கண்டறிதல்.
- ❖ இந்தியாவின் அணு ஆயுத நிலையைப் பற்றி அறிதல்.
- ❖ பொருளாதார மற்றும் வர்த்தக உறவுகளை அறிதல்.
- ❖ 21ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியா ஒரு வல்லரசாக திகழ்வது குறித்து ஆராய்தல்.

அறிமுகம்

இந்தியா நீளமான கடல் மற்றும் நில எல்லைகளை கொண்டுள்ளது. ஆப்கானிஸ்தான், பங்களாதேஷ், பாகிஸ்தான், பூடான், சீனா, மியான்மர், மாலத்தீவு, நேபாளம், இலங்கை

போன்றவை இந்தியாவுடன் எல்லைகளைக் கொண்டுள்ளன. அணிசேராக் கொள்கை அல்லது இராணுவ மோதல்களில் ஈடுபடாமல் ஆகியவற்றை தனது அயல்நாட்டு கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளது.

புவியியல் ரீதியாக எல்லை தொடர்பான பல்வேறு பிரச்சினைகளை இந்தியா சந்தித்து வருகிறது. மேலும் அண்டை நாடுகளின் கொள்கைகளின் தாக்கமும், இந்தியாவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதும் என்பது உண்மையாகும். விடுதலை பெற்றதிலிருந்து இந்தியா அண்டை நாடுகளுடன் நல்ல உறவுமுறைகளை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்த வண்ணமே உள்ளது. ஆனாலும் சில அண்டை நாடுகள் எதிர்மறை நிலையை பின்பற்றி வருவதால் சண்டைகளும், பிரச்சனைகளும் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளன.

அண்டை நாடுகளுடனான உறவுகளில், ஐந்து அம்சம் கொண்ட பஞ்சசீலக் கொள்கையை இந்தியா பின்பற்றி வருகிறது.

10.1 இந்திய-ஆப்கானிஸ்தான் உறவுகள்

ஆப்கானிஸ்தானுடன் நட்புறவை மேம்படுத்த 1947இல் இருந்து இந்தியா தன்னுடைய கொள்கைத் திட்டத்தை மேம்படுத்தியும் செயல்படுத்தியும் வருகிறது. 1950 இல் இந்தியாவும் ஆப்கானிஸ்தானும் "நட்புறவு ஒப்பந்தத்தை" ஏற்படுத்திக் கொண்டது.

ஆப்கானிஸ்தான் மன்னர் ஜாஹிர் ஷாவின் ஆட்சி காலம் இந்தியாவிடமிருந்து நட்பு உறவில் சிறந்த காலமாக கருதப்பட்டது. 1979இல் சோவியத் ஆக்கிரமிப்பிற்கு முன்பாகவே, பல்வேறு ஒப்பந்தங்களின் வாயிலாகவும், நெறிமுறைகளின் மூலமாகவும், சோவியத் ஆதரவு அரசாங்கங்களுடன் இந்தியா நட்புறவை வளர்த்து வந்துள்ளது. இந்தியாவுடனான ஆப்கானிஸ்தானின் உறவு 1979இல் இருந்து 1989வரை தடைப்பட்டிருந்தாலும், இந்தியா பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களில் பங்கு பெற்று ஆப்கானிஸ்தானின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுள்ளது.

மன்னர் ஜாஹிர் ஷா

ஆப்கானிஸ்தானில் 1990-களின் மத்தியில் தாலிபான்களின் ஆட்சி உறுதியானதால், தாலிபானுக்கு எதிரான அமைப்புகளுடன் இந்தியா கைகொடுத்து நட்புறவை வளர்த்தது. ஆப்கானிஸ்தானில் அமைதி திரும்ப இந்தியா அல்லும் பகலும்

பாடுபட்டு நன்மதிப்பை சம்பாதித்தது. ஆனாலும் ஆப்கானிஸ்தானில் நிலவிய நிலையற்ற சூழ்நிலையினால் இந்தியாவின் கொள்கைகள் எண்ணங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் தடைப்பட்டன.

மனிதாபிமான உதவிகள்

- ஆப்கானிஸ்தானிற்கு 1.1 மில்லியன் மெட்ரிக் டன் கோதுமை வடிவம் வழங்குதல்.
- இந்தியா காந்தி குழுநகைகள் ககாதார நிறுவனம் (IGICH) இது ஒரு 400 படுக்கை கொண்ட மருத்துவமனை ஆகும். நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் உள்ள குழுநகைகள் நலமுடன் இருப்பதற்கு பணியாற்றுகிறது.

உள்கட்டமைப்பு

- ஈரான் எல்லைக்கு சரக்குகள் மற்றும் சேவைகள் செல்வதற்கு உதவுவதற்காக 218 கி.மீ சாலையானது, ஈரான்-இலக்கு நெடுஞ்சாலை போடப்பட்டது.
- புல்-இ-கும்ரி முதல் காயூல் வரை 220 கி.மீ வோல்ட் டி.சி டிரான்ஸ்மிஷன் லைன் மற்றும் சிம்தலாநில் உள்ள 220/110/20 கி.வோல்ட் துணை நிலையம்

ஆப்கானிஸ்தான் உடனான நட்புறவில் இந்தியாவின் மேம்பாட்டிற்கு உதவும் 5 தூண்கள்

பொருளாதார மேம்பாடு

- ஆப்கானிஸ்தானில் தனிப்பட்ட முறையில் இந்திய-ஆப்கானிஸ்தான் வர்த்தக மற்றும் முதலீட்டு கண்காட்சி - 2017 மூலமாக செய்யப்பட்டது.
- ஆப்கானிஸ்தானின் 31 மாகாணங்களில் 116 புதிய அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சமூக மேம்பாட்டுத்திட்டங்கள்

இணைப்புகள்

- ஈரானில் சாஹர் துறைமுக மேம்பாட்டு நடவடிக்கை
- 2017 ஆம் ஆண்டு இந்தியா-ஆப்கானிஸ்தான் இடையே நேரடி வான்வெளி சரக்கு மற்றும் வர்த்தகம் ஏற்படுத்தியது.

திறன் கட்டமைத்தல்

- இந்தியாவில் 3500-க்கும் மேம்பட்ட ஆப்கானிஸ்தானியர்கள் பல்வேறு பயிற்சி திட்டங்களில் கீழ் உள்ளனர்.
- இந்திய கலாச்சார உறவு குழுவின (ICCR) கீழ் ஆப்கானிஸ்தானியர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ₹ 1000 கல்வி உதவித் தொகைகள்.
- ஆப்கானிஸ்தான் நிர்வாகம் மற்றும் ஆளுமை ஆகியவை உறுதிப்படுத்தி, இந்திய தொழில்நுட்ப மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு (ITEC) அமைப்பின் 500 திட்ட இடங்கள் ஒதுக்கீடு செய்தது.

இந்தியா 290 மில்லியன் டாலர் மதிப்புக் கொண்ட, ஆப்கானிஸ்தான்-இந்தியா கூட்டுறவில் அணையைக் கட்டியது. இதற்கு முன்னதாக சல்மா அணை என்று அறியப்பட்டது. இது ஆப்கானிஸ்தானின் ஹிராத் மாகாணத்தில் உள்ளது. இது காயூல் மின்சாரத் தேவைக்கு அண்டை நாடுகளை சார்ந்திருப்பதை குறைத்தது மற்றும் 75000 ஹெக்டேர் பாசன வசதியையும் பெற்றது.

இந்தியாவின் வளர்ச்சி நிதியில் இருந்து முழுமையாக நிதியளிக்கப்பட்டு டெல்லா-சரான்ஜ் நெடுஞ்சாலையானது 135 மில்லியன் டாலர் செலவில் கட்டப்பட்டது.

ஆப்கானிஸ்தான் நாட்டின் மன்ற கட்டிடம் 90 மில்லியன் டாலர் செலவில் இந்தியாவால் கட்டப்பட்டது.

மேலும், வடக்கு நாடுகளின் கூட்டணியுடனும், மண்டல நாடுகளுடனும் சேர்ந்து தாலிபான்களின் ஆட்சியை நீர்த்துப் போக இந்தியா பாடுபட்டது. ஈரான், ரஷ்யா,

தலிகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளுடன் கைகொடுத்து, இந்தியா வடக்கு நாடுகளின் கூட்டணிக்கு வேண்டிய பொருள் வளங்களை அளித்து வலிமைப்படுத்தியது. 2001 முதல், பல்வேறு வளர்ச்சி திட்டங்களிலும், மனிதாபிமான அடிப்படையிலும் ஆப்கான் நாட்டின் மேம்பாட்டில் இந்தியா ஈடுபட தொடங்கியது. இவை மட்டுமல்லாது, ஆப்கான் நாட்டின் குடிமக்கள் மற்றும் ராணுவத்திற்கு ஆயுத பயிற்சியையும் அளித்தும் உறவுமுறையை பலப்படுத்தியது. ஆப்கானிஸ்தானில், இந்தியாவிற்கும், பாகிஸ்தானுக்குமான உறவுமுறை போட்டி "பெரும் சவாலாக" உலக அரங்கில் கருதப்படுகிறது.

2005ஆம் ஆண்டு, இந்தியா சார்க் மண்டல அமைப்பில், ஆப்கானிஸ்தான், உறுப்பினராக சேர்வதற்கு வழி மொழிந்தது. 2007ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 3 ஆம் தேதி ஆப்கானிஸ்தான் உறுப்பினராக இணைந்தது.

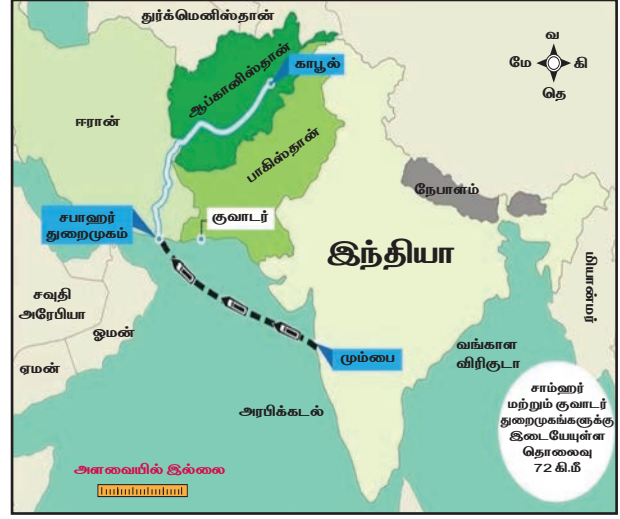
இந்திய-ஆப்கானிஸ்தான் ராணுவம் சார்ந்த ஒத்துழைப்பு

ஆப்கானிஸ்தான், இந்தியாவின் இயற்கையான நட்புறவு நாடாகும். ஏனெனில் பாகிஸ்தானின் விருப்பங்களை அறியவும், நடப்புநிகழ்வுகளை அறியவும் ஆப்கானிஸ்தானை வரையறையில்லாத நட்பு நாடாக இந்தியா போற்றியது. மேலும் ஆப்கானிஸ்தான் ராணுவம் சார்ந்த உறவுமுறையை இந்தியாவுடன் செயல்படுத்தியதை, பாகிஸ்தான் தடுப்பதற்கு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டது.

இது அல்லாது, மனிதாபிமான உதவிகளை செய்ததின் மூலமாக, பாரபட்சமில்லாத உறவு முறையையும் இந்தியா தோற்றுவித்தது. பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானின் இஸ்லாமிய அடிப்படை இந்திய சமூக கட்டமைப்பில் பல்வேறு அழிவு ரீதியான நடவடிக்கைகள் அரங்கேற்றுவதற்கு வழிவகுத்தது.

இந்திய-ஆப்கானிஸ்தான் பொருளாதார உறவுகள்

ஆப்கானிஸ்தானில் இருக்கக்கூடிய கனிம வளங்களான இரும்புத்தாது, லித்தியம், குரோமியம், இயற்கை வாயு மற்றும் பெட்ரோலியத்தின் மொத்த மதிப்பீடு சுமார் ஒரு ட்ரில்லியன் முதல் மூன்று ட்ரில்லியன் டாலர்கள் ஆகும்.

ஆப்கானிஸ்தானில் மட்டும் இந்திய முதலீடு சுமார் மூன்று பில்லியன் டாலர்கள் இருப்பதால் இந்தியர்களையும் அவர்களது முதலீட்டையும் காப்பது தலையாய கடமையாக உள்ளது. முக்கிய ஏற்றுமதி பொருள்களாக பருப்புகள், மின் சாதனங்கள், பால் பொருள்கள், தேன், ரப்பர் பொருள்கள், மருந்துகள் மற்றும் ஆடைகள், இதர இயந்திர பொருள்கள் விளங்குகின்றன. மேலும் இறக்குமதி பொருள்களாக பழங்கள், உலர் பருப்பு/பழங்கள், காய்கறிகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், விலைமதிப்புள்ள கற்கள் ஆகியன உள்ளன. 2003இல் இந்திய-ஆப்கான் வணிகத்தை முன்னேற்றும் பொருட்டு முன்னுரிமை வாணிப ஒப்பந்தத்தில் இவ்விரு நாடுகளும் கையெழுத்திட்டன. இதன் மூலம் சுமார் 38 வகை இறக்குமதி பொருள்களுக்கு, 50-லிருந்து 100 விழுக்காடு வரை வரிச்சலுகைகளை இந்தியா அளித்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் 2011இல் இந்தியா, ஆப்கான் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகக் கூடிய அனைத்தும் பொருள்களுக்கும் (மது மற்றும் புகையிலை

பொருள்கள் தவிர) அடிப்படை சுங்க வரியை நீக்கியது. இதன் மூலம் மேற்கூறிய அனைத்து பொருள்களுமே இந்திய சந்தையில் சுலபமாக விற்பதற்கு வழி வகுத்தது. ஆப்கானிஸ்தானின் மிக முக்கிய சந்தையாக இந்தியா விளங்குவது, இதன் மூலம் அறியலாம்.

ஈரானில் அமைந்திருக்க கூடிய "சபாஹர்" துறைமுகத்தின் மூலம் ஆப்கானிலிருந்து இந்தியாவிற்கும், ஏனைய மற்ற நாடுகளுக்கும் வாணிபம் எளிதாக மேற்கொள்ள வழி செய்யலாம். சமீபத்தில் சபாஹர் துறைமுகத்தில் 85 மில்லியன் அமெரிக்கா டாலர் செலவில் வர்த்தக போக்குவரத்து மையம் ஒன்றை இந்தியா, அமைத்தது மற்றொரு மைல் கல்லாகும்.

இந்திய-ஆப்கானிஸ்தான் பாதுகாப்பு உறவுகள்

ஆப்கான் தாலிபான்களையும், அவர்களின் அச்சுறுத்தல்களையும் 1990-களில் இந்தியா மிகப்பெரிய சவாலாகவே பார்க்கிறது. மேலும் பாகிஸ்தானும், பல்வேறு தீவிரவாத குழுக்களான லஷ்கர்-இ-தொய்பா, ஹர்கத்-வுல்-முஜாஹிதீன்/ஹர்ஹத்-வுல்-அன்சார் மற்றும் ஹர்ஹத்-வுல்-ஜிஹாத்-அல்-இஸ்லாமி போன்றவைகளை வளர்த்தும், இந்தியாவில் செயல்பட வைத்தும் வந்தன. மேற்கூறிய அனைத்து தீவிரவாத குழுக்களும், ஆப்கானிஸ்தானில் பயிற்சிப் பெற்று அல்-கொய்தாவின் நீட்சியாகவே இந்தியாவில் செயல்பட்டன. ஆப்கானிஸ்தான், தீவிரவாதத்தின் சொர்க்க பூமியாக செயல்பட்டது. இந்தியாவிற்கு மாபெரும் அச்சுறுத்தலாகவே இருந்தது. மேலும் தீவிரவாத கொள்கைகளும் செயல்பாடுகளும் ஆப்கானில் பரவியதால், இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு அது பங்கமாக விளைந்தது.

பாகிஸ்தானுடனான ஆப்கானிஸ்தானின் ராணுவம் சார்ந்த உறவுமுறைகளில் பாகிஸ்தானை பலப்படுத்தியும், இந்தியாவை செயலிழக்கவும் செய்தன. ஆப்கானிஸ்தானில் பல்வேறு தீவிரவாத குழுக்களை அதன் எல்லைப் பகுதியில் எங்கு வேண்டுமானாலும் செயல்பட வைத்தது. பாகிஸ்தான், முக்கிய நகரமாக 'லோயா பாக்டியா' ஆகும். தங்க பிறை

எனப்படும் ஈரான், ஆப்கான் மற்றும் பாகிஸ்தானின் 'தங்க நிலா விளைவானது' மாபெரும் பிரச்சனையாகவே இருந்தது. முக்கியமாக போதைப்பொருள் விஷயங்களில் பஞ்சாப் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டது. ஈரான் மற்றும் சிரியாவின் பாதிப்பானது ஆப்கான் நாட்டில் கண்கூடாகவே தெரிந்தது.

ஆப்கானிஸ்தானில் இந்திய வளர்ச்சி திட்டங்கள்

- ❖ ஸ்டோர் அரண்மனையை அதே நகரத்தில் மீட்டெடுப்பது.
- ❖ ஹபீபியா உயர்நிலை பள்ளியை தலைநகரத்தில் கட்டுவது, அதற்குண்டான நிதிஉதவி அளிப்பது.
- ❖ ஆப்கான் தேசிய விவசாய அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகத்தை காந்தஹாரில் நிறுவுவதில் நிதியளிப்பது.
- ❖ காபூலில் சிம்ட்டாலா துணை மின் நிலையம் அமைப்பது.
- ❖ காந்தஹாரில் கிரிக்கெட் மைதானம் அமைப்பது. ஆப்கானின் கிரிக்கெட் வீரர்கள், இந்திய மைதானத்தை தங்களின் சொந்த மைதானமாக நினைக்க வைப்பது.
- ❖ காந்தஹாரில் குளிர்சாதன கிடங்கை உருவாக்குவது.
- ❖ தொலைபேசி தகவல் பரிமாற்ற அலுவலகங்களை நியமிப்பது. தேசிய தொலைகாட்சி வலைத்தளங்களை உருவாக்குவது.
- ❖ சிலமண்டலங்களில் குழாய்கிணறுகளை தோண்டுவது.
- ❖ இந்தியா, பேருந்துகள், ஹெலிகாப்டர்கள் மற்றும் அவசர ஊர்திகளையும் இலவசமாக அளித்துள்ளது.

இந்திய-ஆப்கானிஸ்தான் ராணுவம் சார்ந்த ஒப்பந்தம்

2011-இல் ஆப்கானிஸ்தானுடன் ராணுவம் சார்ந்த தொடர்பை ஒப்பந்தத்தின் மூலமாக உறுதி செய்த முதல் நாடு இந்தியாவாகும். அமெரிக்காவின் வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டு, இந்தியா

குறைந்த அளவிலேயே நட்புறவை கொண்டிருந்தது. மேலும் இந்திய-ஆப்கானிஸ்தான் உடனான நட்புறவை, பாகிஸ்தானின் பாதிப்பில்லாத வகையில் மட்டுமே நோக்கியது. இந்திய-பாகிஸ்தான்-ஆப்கானிஸ்தான் முத்தரப்பு நட்புறவானது, பரஸ்பரம் தனித்தன்மையானது என்பதை இந்தியா உறுதியாக்கியது. 1965 மற்றும் 1971 இந்தியாவிற்கு எதிராக போர்களில் ஆப்கான் தனித்து நின்று கொண்டது. காஷ்மீர் பிரச்சனையிலும் பொதுப்படையாக ஆப்கானிஸ்தான் இந்தியாவை ஆதரிக்க தயங்கியது. டியூரண்ட் எல்லை சர்ச்சையில் இந்தியா தனித்து நின்றது.

அனைத்து நாட்டு தலைவர்களுக்கும் அதன் நிலைத்தன்மை, வளர்ச்சி மற்றும் செழிப்பு ஆகியவற்றில் பங்கு இருந்தால் மட்டுமே ஆப்கானிஸ்தானில் நிலைத்தன்மை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை இந்தியா உணர்வாகிறது. ஆப்கானிஸ்தானில் மண்டல மற்றும் அந்நிய முதலீடுகளை ஈர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை இந்தியா முன்னெடுத்து வருகிறது. இது தீவிரவாதத்தின் மேலாதிக்கத்தற்கு ஒரு சாத்தியமான கூறாகும் மற்றும் ஜூன் 2012 இல் ஆப்கானிஸ்தானில் டெல்லி முதலீட்டு உச்சி மாநாடு போன்ற முன்னோடி நிகழ்வுகளின் மூலம் அதன் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது. ஆப்கானிஸ்தானில் அமைதிக்கான திறவுகோலைக் கொண்டுள்ளது என்பதை உணர்ந்து, ஆசியாவின் இதயமான இந்தியா எல்லைக்குள் இந்த செயல்பாட்டின் மூலம் வணிக நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்தியா முன்னெடுத்து வருகிறது. பலதரப்பு ரீதியாக, ஆப்கானிஸ்தான்-இந்தியா-அமெரிக்க முத்தரப்பு மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான்-இந்தியா-ஈரான் முத்தரப்பு போன்ற பல்வேறு பேச்சுவார்த்தை மூலம் ஆப்கானிஸ்தானில் ஒரு உரையாடலைத் தொடங்க இந்தியா உதவுகிறது. அவை சமாதானத்தையும், செழிப்பையும், பாதுகாப்பதற்கான பொதுவான இலக்கைத் தொடர்ந்து வேறுபட்ட உலக நாடுகளின் சர்வதேச அமைப்புகளுடன் ஆப்கானிஸ்தானை ஒன்றிணைக்க இந்தியா முயற்சிக்கிறது. ஐ.நாவில் ஆப்கானிஸ்தான் மீதான சர்வதேச

ஒத்துழைப்புக்கும், ஆப்கானிஸ்தானின் எதிர்காலத்தை மையமாகக் கொண்ட பல்வேறு சர்வதேச மாநாடுகளுக்கும் இந்தியா தனது ஆதரவை வெளிப்படுத்துகிறது. இதில் ஜூலை 2012 இல் நடந்த டோக்கியோ மேம்பாட்டு மாநாடு மற்றும் 2014 டிசம்பரில் லண்டன் மாநாடு போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

தாலிபன் ஆட்சிக் காலத்தில் 1999 இல் பாகிஸ்தான் தீவிரவாதிகள் இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் விமானம் IC 814-யை கடத்தி, ஆப்கானிஸ்தானத்தில், கந்தஹாருக்கு கொண்டு சென்றனர்.

2015 இல் ஆப்கானிஸ்தானின் இராணுவத்திற்கு, Mi-25 ரக ஹெலிகாப்டர்களை இந்தியா வழங்கியது. தாக்குதல் பெரிய அளவில் நடத்த ஏதுவான இவ்வகை ஹெலிகாப்டர்களை பரிசாக அளித்து, பாகிஸ்தானின் எதிர்ப்பை சம்பாதித்தது. மேலும் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், ஆப்கான் போர் வீரர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கவும் இந்தியா ஒத்துக்கொண்டது.

எதிர்கால ஒத்துழைப்பு

இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கான வழிமுறைகள், ஆப்கான் மக்களிடையே மிகுந்த வரவேற்பையும், ஒத்துழைப்பையும் உருவாக்கியுள்ளது. ஆனாலும் ஒரு சக்தி பொருந்திய அதே சமயத்தில் மென்மையான நாடு என்ற தன்மையை கொண்டிருப்பதால் ஒரு சில எல்லை கூறுக்களுக்குள்ளேயே செயல்பட வேண்டியுள்ளது. சில நேரங்களில் மென்மையான நாடாகவே தொடர்வதா, அல்லது அதிரடியாக ஆற்றலை வெளிப்படுத்துவதா என்பதில் இந்தியாவிற்கு தயக்கங்கள் உண்டு.

தாலிபான்களுடனான உறவை ஒருபோதும் நேரடியாக வைத்து கொள்ளாத நிலையில் இருந்தாலும், ஆப்கானிஸ்தான் அரசுடன் செய்து கொண்ட அத்துனை ஒப்பந்தங்களையும் இந்தியா தயங்காமல் பின்பற்றியது. பல்வேறு ஆப்கான்

குழுமங்களுடன் வலுவான உளவுத்துறை நிறுவனங்களின் மூலமாக ஒரு வழிமுறையை ஏற்படுத்தியதன் மூலம் இந்திய விருப்பங்கள், வளர்ச்சி திட்டங்கள் மற்றும் அங்குள்ள மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது.

ஆப்கான் மக்களுடனான நல்லணக்கத்தை எப்போதும் இந்தியா வளர்க்க பாடுபட வேண்டும். மேலும் உலக வர்த்தக மற்றும் மண்டலக் கழகங்களும் பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் தாலிபான் மற்றும் கடந்த ஆண்டு ஆப்கான் மக்களிடையேயான பிரச்சனைகளை சரிசெய்யும் வகையில் வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மேலும் அரசமைப்பு, மக்களாட்சி சட்டத்தின் ஆட்சி, பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மையினருக்கான உரிமைகள் யாவும் நிலைப்படுத்தவும் இந்தியா முயற்சிக்க வேண்டும். தாலிபான்களின் குறைகளிலும் இந்தியா கவனம் செலுத்த வேண்டும். மேலும் ரஷ்யா, ஈரான் போன்ற நாடுகளுடன் கலந்து ஆலோசித்து தாலிபான்களின் கோரிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துவது, அவை அவர்களின் சொந்தபாதுகாப்பிற்கே அச்சுறுத்தல் விளைவிக்க கூடியது என்பதை புரிய வைக்க வேண்டியது போன்றவை இந்தியாவின் கடமை எனலாம்.

10.2 இந்திய-பாகிஸ்தான் உறவுகள்

இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் கடந்த 70 ஆண்டுகளாக அண்டை நாடுகளாக, நிலப்பரப்பு, கலாச்சாரம், மதம், மொழி மற்றும் தத்துவம் போன்றவைகளை பகிர்ந்து கொள்ளும் பழமைக்கால நாகரிகங்களாகும். இந்திய-பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் போது பெருமளவில் இடப்பெயர்வும் அதனை தொடர்ந்து மத கலவரமும், நடந்தபோது,

லட்சக்கணக்கில் முஸ்லீம்கள் பாகிஸ்தானிற்கும், அதே அளவில் இந்துக்களும், சீக்கியர்களும், இந்தியாவிற்கு வந்தடைந்தனர். இப்பிரிவினையின் தொடர்ச்சியாக, இரு நாடுகள் பல போர்கள் மூலமாகவும், அதன் விளைவாக தீவிரவாதமும் எதிர்விளைவை உண்டாக்கி பகைமை நாடுகளாக மாறியது.

காஷ்மீர் பிரச்சனை

இவ்விரு நாடுகளுக்கிடையேயான பிரச்சனைகளில், முக்கியமானதாக காஷ்மீர் விளங்குகிறது. 1947இல் விடுதலைக்கு பிறகு நடைபெற்ற மூன்று போர்களில் இரண்டு போர்களுக்கு மேற்கூறிய காரணமே முன்னிலை வகிக்கிறது. இந்திய சுதந்திர சட்டத்தின்படி, எடுக்கப்பட்ட கொள்கை முடிவான பிரிவினை திட்டத்தின்படி, காஷ்மீர் இந்தியாவுடனோ அல்லது பாகிஸ்தானுடனோ இணைய முழு சுதந்திரம் பெற்றது. ஆரம்பகால கட்டத்தில் தனி சுதந்திர நாடாக அமைய ஆசைப்பட்ட காஷ்மீர் மஹாராஜா ஹரிசிங், அக்டோபர் 1947இல் பழங்குடியினரின் தாக்குதலால் இந்தியாவுடன் இணைய சம்மதித்தார். அப்போது ஆரம்பித்த போரில், இந்தியா, ஐக்கிய நாட்டு சபையின் தலையீட்டை கோரியது.

மகாராஜா ஹரி சிங்

இப்போரானது, ஜனவரி 1, 1949 இல் ஐக்கிய நாட்டு சபையின் தலையீட்டில் முடிவுக்கு வந்து, ஐக்கிய நாட்டு அமைதி காக்கும் படையின் ஆதரவுடன் "போர் நிறுத்தம்" மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதுவே இந்திய-பாகிஸ்தானின் முதல் போர் ஆகும்.

காஷ்மீருக்காக நடைபெற்ற நீண்ட போராகவும், செலவு குறைவான போராகவும் இது விளங்கியது. ஏனெனில் இருதரப்பு நாடுகளும் உபயோகப்படுத்திய துப்பாக்கி உபகரணங்கள் மிகக் குறைவே. இதன் தொடர்ச்சியாக காஷ்மீரில் எல்லை கட்டுப்பாடு அமல்படுத்தப்பட்டு, இரு நாட்டின் இராணுவமும்

மதிக்கும்படியான எல்லைக்கோடு அமைந்தது. மேலும் மூன்று பாகம் பாகிஸ்தானின் எல்லையில் அமையப் பெற்றது.

ஜவஹர்லால் நேருவுடன் முகம்மது அலி ஜின்னா

இந்தியாவிலிருந்து பாகிஸ்தானுக்கும், பாகிஸ்தானிலிருந்து இந்தியாவுக்கு அதிக அளவில் இடம்பெயர்வு

ஐக்கிய நாடுகள் சபை, 'பொது வாக்கெடுப்பை' சிபாரிசு செய்தது. இவ்வாக்கெடுப்பின் மூலம் காஷ்மீர் இந்தியாவுடனோ, பாகிஸ்தானுடனோ இணைவதற்கு உரிமை அளிக்கப் பெறுகிறது. ஆனால் அவ்வாறு நடைபெறுவதற்கு முன்னர், இரு நாடுகளும் "ராணுவமல்லாத பகுதியாக" காஷ்மீர் இருப்பதற்கு சம்மதிக்கவில்லை. ஜூலை, 1949இல் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு ஐக்கிய நாட்டு சபையின் பரிந்துரையை நிறைவேற்றின. இந்திய - பாகிஸ்தானுக்கிடையேயான இரண்டாவது போர் 1965இல் நடைபெற்றது.

இவ்வாறு நடந்த போர்களில் 1971இல் நடந்தது மட்டுமே முன் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு நடந்தது. ஏனைய போர்கள் யாவுமே எல்லையில் நடந்த சிறு சர்ச்சைகளாக பாவிக்கப்படுகின்றன. சுதந்திரம் அடைந்ததிலிருந்தே இவ்விரு நாடுகளும், போர்களை நிறுத்தி அமைதிக்காக பாடுபட வேண்டும் என்ற கொள்கையை நிலைநிறுத்தி கொண்டன.

1971இல் இந்திய-பாகிஸ்தான் போர்

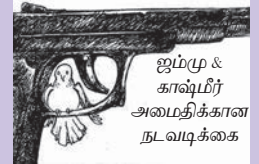
(1971 இல் டிசம்பர் 16 அன்று பாகிஸ்தான் தளபதி A.A.K. நியாசி இந்திய தளபதி ஜெகத் சிங் அரோராவிடம் சரணடைதலில் கையொப்பம் இடுகிறார்)

அதன் பிறகு 1999 இல் இந்தியா பாகிஸ்தானின் படை பலத்தோடு கார்கில் போரில் ஈடுபட்டது. அச்சமயத்தில் இவ்விரு நாடுகளுமே அணு ஆயுத நாடுகளாக தங்களை பறைசாற்றி கொண்டன. 1989-லிருந்து பிரிவினைவாதிகள் இந்தியாவிற்கு எதிரான கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதனால், பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்.

செயல்பாடு

சீனா-இந்தியாவினுடைய மிகப்பெரிய வர்த்தக கூட்டாளியாக இருக்க முடியும் என்றால், ஏன் இந்தியா-பாகிஸ்தானோடு அவ்வாறு இருக்க முடியாது? மக்களும், மூலதனமும் எவ்வித தடையுமில்லாமல் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டால், காஷ்மீர் சிக்கலை புதைத்து விட முடியுமா? - விவாதிக்க.

- நன்றி: தி.இந்து கேலிசித்திரம்

இன்றைய இந்திய-பாகிஸ்தான் உறவுகள் "மூன்று முக்கியமான பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து இயங்குகிறது. காஷ்மீர், தீவிரவாதம் மற்றும் பொருளாதார உறவுகள், இம்மூன்று பிரச்சனைகளுமே, ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருத்தாலும், தெற்கு ஆசியாவின் அமைதியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. காஷ்மீரை ஆக்கிரமிப்புசெய்ய முடியாததாலும், பங்களாதேஷ்ஜ இழந்ததாலும், இந்தியாவை தீவிரவாதத்தின் மூலம் சீர்குலைக்க, பாகிஸ்தான் முனைகிறது.

சிம்லா ஒப்பந்தம் (1972)

இந்தியாவிற்கும் பாகிஸ்தானிற்குமான அமைதி உடன்படிக்கை 1972, ஜூலை 2ஆம் நாளன்று ஹிமாச்சல பிரதேசத்தின் தலைநகரமான சிம்லாவில் கையெழுத்தானது. 1971இல் நடைபெற்ற பங்களாதேஷின் சுதந்திரப் போரின் தொடர்ச்சியாக இந்நிகழ்வு நடந்தது. பங்களாதேஷ் முன்பு கிழக்கு பாகிஸ்தானாக, பாகிஸ்தானின் ஒரு அங்கமாக இருந்தது. இந்தியா-பங்களாதேஷின் கூட்டணி நாடாக சேர்ந்து, அப்போது இந்திய-பாகிஸ்தான் போராக 1971 இல் அறிவிக்கப் பெற்றது. இரு நாட்டு அரசாங்கங்களும் தங்களின் நாடாளுமன்றங்களின் துணையோடு ஒப்புதல் பெற்றன. இவ்வொப்பந்தம் பாகிஸ்தான் அதிபர் சுல்பிகர்-அலி பூட்டோ மற்றும் இந்திய பிரதமர் இந்திரா காந்தியாலும் கையெழுத்திடப்பட்டது.

இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் பங்களாதேஷ் தூதரக உறவு மேற்கொள்வதற்கு ஏதுவாக பாகிஸ்தான் கையெழுத்திட்டது.

சுல்பிகர் அலி பூட்டோவும் இந்திரா காந்தியும்

370-வது உறுப்பை திரும்பப்பெறல்

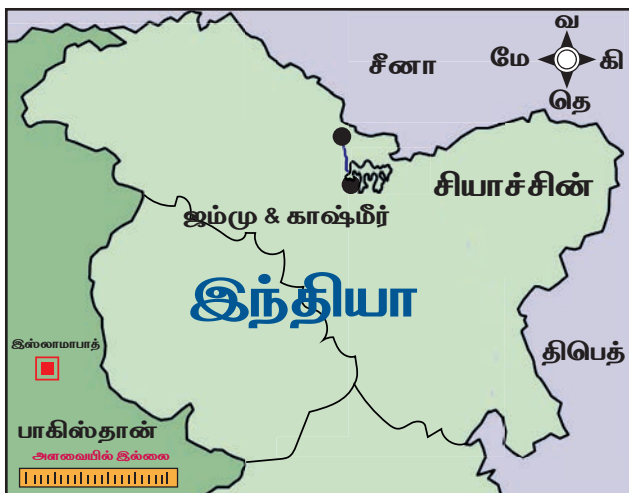
2019 ஆகஸ்ட் 5, அன்று இந்திய குடியரசுத்தலைவர் உறுப்பு 370(1)க்கு (ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் தொடர்பாக) ஒப்புதல் அளித்தார். இதன்படி, உறுப்பு 370-ன் கீழ் உள்ள அனைத்து சலுகைகளும் திரும்பப் பெறப்பட்டது. ஆனாலும், விதி 370(1)ன் கீழே சில திருத்தங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தங்களின் கீழ், இந்திய அரசமைப்பின் அனைத்து விதிகளும் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலத்திற்கு பொருந்துமாறு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

1984 இல் இருந்து இந்திய-பாகிஸ்தான் போர் படைகள், உலகிலே மிகவும் உயரமான போர்க்களமான சியாச்சின் பனிமலையில் தங்களது எல்லைகளை பாதுகாத்து அப்பிரச்சனைக்கு முற்றுபுள்ளி வைக்க போராடும் நிலையில், மிஞ்சியது ஏமாற்றமே ஆகும்.

இந்திய-பாகிஸ்தான் உறவுகளில் முக்கிய பிரச்சினைகள்

1. சியாச்சின்

துல்லியத் தாக்குதல்

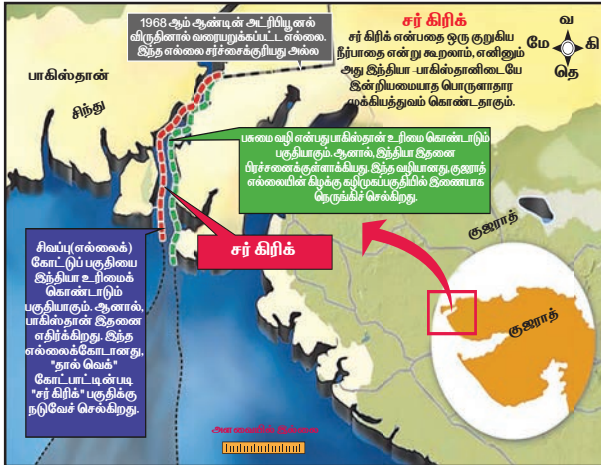
துல்லியத் தாக்குதல் - பாகிஸ்தான் அடுக்கடுக்கான தாக்குதல்களுக்கு பதிலடி கொடுக்கும் வகையில் இந்தியாவின் குறைந்த பாதிப்புள்ள செயல்முறைதிட்டமே "துல்லியத் தாக்குதல்" என அழைக்கப்படுகிறது.

- ❖ இவ்வகை தாக்குதல் குறிப்பிட்ட இராணுவ தளவாடங்களை குறிவைப்பது.
- ❖ குடிமை பகுதிகளுக்கு குறைந்த சேதாரத்தை அளிப்பது.
- ❖ குறைந்த அல்லது மனித சேதமில்லாத தாக்குதல்கள்.

2. நீர் பங்கீட்டு பிரச்சனை

காஷ்மீரிலிருந்து உருவாகும் ஆறுகள் பாகிஸ்தானின் "சிந்து நதி" ஆற்று படுகைக்கு செல்லும் பட்சத்தில் நீர் பகிர்வதில் கருத்து ஒற்றுமையின்மை எழுகிறது. 1960இல் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட சிந்து நதி உடன்படிக்கையின்படி, மூன்று கிழக்கு ஆறுகளிலிருந்து வரும் நீர் இந்தியாவிற்கும், மேற்கு ஆறுகள் மூன்றிலிருந்து வரக்கூடிய நீர் பாகிஸ்தானிற்கும் உபயோகப்படுத்தலாம் என்று உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்தியா நீர்வரத்து வரும் வழியில் அணைகளை கட்டி நீரைத் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்வதாக, பாகிஸ்தான் தரப்பு குற்றம் கூறுகிறது. இதை இந்தியா மறுக்கிறது.

3. சர் கிரிக் பிரச்சினை

முன்பு, இம்மாகாணங்கள் மும்பையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது. ஆனால் இந்திய சுதந்திரத்திற்கு பிறகு, கட்சி இந்தியாவின் பகுதியாகவும், சிந்து பாகிஸ்தானின் மாகாணமாகவும் பிரிந்தது. இடம் மற்றும் எல்லை தொடர்பான பிரச்சனை மட்டுமல்லாது இவ்விடம் மீன் வளம் அதிகமுள்ள பகுதியாக திகழ்கிறது. இதுமட்டுமல்லாது சர் கிரிக் நீர் நிலையில், இயற்கை வாயு மற்றும் எண்ணெய் வளம் மிகுந்து இருப்பதனால் இவ்விரு நாடுகளும் தீர்வு காணமுடியாமல் முடிவில்லாத பிரச்சனையில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

ஒரு நூற்றாண்டு காலச்சிக்கல்

<p>1908 கிரிக் பகுதியில் இருந்து விறகு சேகரிப்பதற்காக கட்சி பகுதியின் ரால் ஆட்சியாளர்களுக்கும் சிந்து அரசாங்கத்திற்கும் இடையே பிரச்சனை எழுந்தது.</p>		<p>2005-2007 சர்க் பகுதியில் இரண்டு கற்று கூட்டுறவு எல்லை அனலானது இந்தியா-பாகிஸ்தான் கூட்டு நடவடிக்கைக் குழுமால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.</p>
<p>1914 மும்பை அரசாங்கத்தின் தீர்மான வரையடமானது கிரிக் பகுதியின் கிழக்கு கடற்கரைப் பகுதியை எல்லைக்காக வைத்தது. ஆனால் அந்த தீர்மானத்தின் 10-வது பத்தியானது கால்வாயின் நடுப்பகுதி அதன் எல்லை என்கிறது. இந்தப் பகுதிகள் முழுமையும் மும்பை மாகாணத்தின் அதிகார வரம்பெல்லைக்குள் வருபவைகளாகும்.</p>	<p>1968 பிப்ரவரி இந்தியா-பாகிஸ்தான் தீர்மானம் கட்சி எல்லை தொடர்பான தன்னுடைய அனலீட்டு முறை மூலம் செய்யப்பட்டது. இது இந்தியாவின் உரிமையேரவில் 90 சதவீதத்தை ஆதிக்கிறது. ஆனால் அது சர் கிரிக்கை சேர்த்து.</p>	<p>2008 இல்லாமலாத்தில் நடைபெற்ற நான் காவது இணக்கப் பேச்சுவார்த்தையில் இரண்டு தர்ப்பும் கூட்டாக அனலீட்டு (வரைபடம்) செய்ய ஒத்துக் கொண்டது. இது ஒரு கூட்டு நடவடிக்கை ஆகும்.</p>
<p>1965 ஏப்ரல் - மே இந்திய - பாகிஸ்தான் இராணுவங்கள் ராணா கட்சி பகுதியில் மோதிக் கொண்டன.</p>	<p>1997 இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் இணக்கமான பேச்சுவார்த்தையை தொடங்கியது. இதில் கிரிக் பகுதி சிக்கல் குறித்த தீர்மானம் அடங்கும்.</p>	<p>ஜூன் 2012 சர் கிரிக் பகுதியின் சிக்கல் மீதான பேச்சுவார்த்தை புது டில்லியில் தொடங்கிய பிறகு, இரண்டு தர்ப்பும், இந்த சிக்கலை நீடித்தப் பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் இணக்கமான தீர்வை காண வேண்டும் என்ற தங்களின் விருப்பத்தை வலியுறுத்தின.</p>

காஷ்மீர் மற்றும் சியாச்சின் மட்டுமல்லாது சிலபல முக்கிய பிரச்சனைகளும் இவ்விரு அணு ஆயுத சக்தி நாடுகளை சுற்றி வலம் வருகின்றன. 70 ஆண்டுகளாக சர் கிரிக் பிரச்சனை தீர்வின்றி கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது. சர் கிரிக் என்பது 96கி.மீ நீர் பிரச்சனையாக 'கட்சி வளைகுடா' பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இதன் உண்மையான பெயர் பான்கங்காவாகும். பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதி சர் கிரிக்கின் நினைவாக பெயர் மாற்றமாகியுள்ளது. கிரிக் என்பது அரபி கடலில் குஜராத்தில் அமைந்துள்ள கட்சி மண்டலத்தையும், பாகிஸ்தானில் உள்ள சிந்து மாகாணத்தையும் பிரிக்கின்ற ஒரு பகுதியாகும். கட்சியையும், சிந்து மாகாணத்தையும் பிரிக்கின்ற கடல் எல்லையே இந்த பிரச்சனைக்கு காரணியாகும். சுதந்திரத்திற்கு

காலவரிசை இந்திய-பாகிஸ்தான் உறவுகள்

வ. எண்	ஆண்டு	முக்கிய நிகழ்வுகள்
1	1947	பிரிட்டன் பிரிவினை கொள்கையின் வாயிலாக இந்தியாவையும் பாகிஸ்தானையும் முறையே ஆகஸ்ட் 15, 14 தேதிகளில் மதசார்பற்ற நாடுகளாக விடுதலை அளித்து காலனியாதிக்கத்திலிருந்து விலக்கியது.

2	1947-48	இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் பாகிஸ்தானின் பழங்குடியினர் ஆரம்பித்த தாக்குதலால், முதல் போரை சந்திக்க நேரிட்டது.
3	1954	ஜம்மு-காஷ்மீர் மாநிலம் இந்தியாவுடன் இணைவதற்கு உண்டான ஒப்புதல், மாநில சாசனச் சட்ட குழுவின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.
4	1963	1962 இந்திய-சீனப்போரை தொடர்ந்து காஷ்மீர் பிரச்சினை தொடர்பாக இந்தியாவின் சுவரன்-சிங்கிற்கும், பாகிஸ்தானின் சுல்பிகர் அலி பூட்டோவும் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டனர்.
5	1964	1963 பேச்சுவார்த்தை தோல்வி அடைந்ததால் பாகிஸ்தான் காஷ்மீர் பிரச்சினையை ஐ.நா-வில் முறையிட்டது.
6	1965	இந்தியா, பாகிஸ்தான் இரண்டாவது போர்
7	1966	1966, ஜனவரி 10 நாளன்று இந்திய பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரியும், பாகிஸ்தான் அதிபர் அயூப்கானும் தாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு பொருளாதார மற்றும் தூதரக உறவுகளை மீட்பதற்கு உறுதி கொண்டனர்.
8	1971	மூன்றாவது முறையாக இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் கிழக்கு பாகிஸ்தான் பிரச்சனைக்காக போரில் ஈடுபட்டனர்.
9	1972	பாகிஸ்தான் பிரதமர் சுல்பிகர் அலி பூட்டோவும், இந்திய பிரதமர் இந்திரா காந்தியும் சிம்லாவில் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டனர்.
10	1974	காஷ்மீர் சட்டசபை, அம்மாநிலத்தை இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக உறுதியளித்தது. பாகிஸ்தான் இதை எதிர்த்தது.
11	1988	இரு நாடுகளும் தங்களது அணு ஆயுத தளங்களை தாக்காமல் இருப்பதற்கு உறுதியளித்து கொண்டன.
12	1989	காஷ்மீரில் ஆயுத எதிர்ப்புக்கு நடவடிக்கைகள் தொடங்கியது.
13	1992	ரசாயன ஆயுதங்களை தடை செய்வதற்கு இரு நாடுகளும் கூட்டு பிரகடனத்தில் கையெழுத்திட்டன.
14	1998	பொக்ரானில் இந்தியா ஐந்து அணு ஆயுத சோதனைகளை மேற்கொண்டது. இதை எதிர்த்து பாகிஸ்தான் சாகை குன்றுகளில் ஆறு அணுஆயுத சோதனைகளை நடத்தியது.
15	1999	இந்திய பிரதமர் வாஜ்பாயும், பாகிஸ்தான் பிரதமர் நவாஸ் ஷெரீப்பும் லாகூரில் சந்தித்தனர்.
16	2001	38 நபர்கள் காஷ்மீர் சட்ட சபை அருகே கொல்லப்பட்டதை தொடர்ந்து எல்லைக்கோட்டில் பதட்டம் அதிகமாகியது.
17	2007	பிப்ரவரி 18-ல் இந்திய-பாகிஸ்தான் இடையேயான ரயில் பானிப்பட் அருகே (டெல்லிக்கு வடக்கு) குண்டு வைத்து தகர்க்கப்பட்டதில் 68 பேர் உயிரிழந்தனர்.
18	2012	நவம்பரில் பாகிஸ்தான் குடிமகனான கசாப் தூக்கிலிடப்பட்டார். மும்பை தாக்குதலின் தீவிரவாதியான இவர் சம்பவம் நடந்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு பின்னால் தூக்கிலிடப்பட்டார்.

19	2016	பாகிஸ்தான் நிர்வாக காஷ்மீரில் செப்டம்பர் மாதம் இந்தியாவில் துல்லியத் தாக்குதலை மேற்கொண்டது.
20	2019	பிப்ரவரி 26இல் இந்தியா, பாகிஸ்தானின் ஜெய்ஷ்-இ-முகமது குழுவின தீவிரவாத முகாம்களை வான்வழி தாக்குதல் நடத்தி பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்தியது.

கிளர்ச்சியாளர் தாக்குதலின் பட்டியல்

❖ ஜம்மு-காஷ்மீரின் சட்டசபையில் தாக்குதல்

2001, அக்டோபர் 1, அன்று சட்டசபையின் அருகே கார் குண்டு வெடித்ததில் 27 நபர்கள் உயிரிழந்தனர். இதற்கு காஷ்மீர் பிரிவினைவாதிகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். இந்திய நாடாளுமன்ற தாக்குதல் டிசம்பர் 2001-க்கு நிகராக நடைபெற்ற தாக்குதல் போன்றதாகும்.

❖ அப்துல் ஹானி படுகொலை

அனைத்து கட்சி ஹீரோயத் தலைவர் அப்துல் ஹானி அடையாளம் தெரியாத நபர்களால் ஸ்ரீநகரில் படுகொலை செய்யப்பட்டார். படுகொலையின் தொடர்ச்சியாக இந்திய ராணுவத்தை எதிர்த்து அம்மாநிலம் முழுவதும் போராட்டம் மற்றும் கண்டனக் கூட்டம் நடத்தினர். போதுமான பாதுகாப்பு அவருக்கு தரப்படவில்லை என்பதே மக்களின் ஆதங்கமாக காரணம் கூறப்பட்டது.

❖ 2008 மும்பை தாக்குதல் (26/11)

நவம்பர் 2008இல் லஷ்கர்-இ-தொய்பாவின் பத்து உறுப்பினர்கள் 12 இடங்களில் துப்பாக்கி சூடு மற்றும் குண்டு வைத்தல் நிகழ்வுகளை நான்கு நாட்களாக அரங்கேற்றினர். உலக அரங்கையே அதிரவைத்த இக்கோரசம்பவம் 26 நவம்பரில் தொடங்கி 29 நவம்பரில் முற்றுப்பெற்றது. இச்சம்பவத்தில் 174 நபர்கள் உயிரிழந்தனர், 300 நபர்கள் படுகாயமுற்றனர். தாக்குதல் நடத்திய 9 தீவிரவாதிகளும் இறந்தவர்களில் உள்ளடக்கம்.

❖ 2016 யூரி தாக்குதல்

ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் பகுதியில் உள்ள யூரியில் 18 செப்டம்பர் 2016 அன்று நடந்த பயங்கர தாக்குதலில் 18 நபர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதோடு, 20 நபர்கள் படுகாயமடைந்தனர். கடந்த 20 ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற பல்வேறு தாக்குதல்களில், யூரி தாக்குதல் கடுமையான விளைவை ஏற்படுத்தியதாகக் கருதப்படுகிறது.

❖ 2019 புல்வாமா தாக்குதல்

2019 பிப்ரவரி 14 அன்று காஷ்மீரில் புல்வாமா மாவட்டத்தில் ராணுவப் படை வாகனங்கள், தற்கொலை தீவிரவாதிய வாகனம் மோதியதில் அவ்விடத்திலேயே 38 மத்திய ரிசர்வ் போலீஸ் படையினர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். தேசிய நெடுஞ்சாலையில் நடந்த இக்கோரச் சம்பவத்தில் பயங்கரவாதியும் கொல்லப்பட்டார். பாகிஸ்தானின் இஸ்லாமிய தீவிரவாத குழுவான ஜெய்ஷ்-இ-முகமது நிகழ்வுக்கு பொறுப்பேற்றது.

10.3 இந்திய-பங்களாதேஷ் உறவுகள்

பங்களாதேஷ் இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளில் முக்கியமான அங்கமாகவும், பங்குதாரர்களில் இன்றியமையாததாகவும், வடகிழக்குப் பகுதியில் நிலைத்தன்மையின் ஆதாரமாகவும், தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்குப் பாலமாகவும் அமைந்துள்ளது. "கிழக்கு நோக்கி கொள்கை"க்கு முக்கியமான காரணியாகவும் அமைந்துள்ளது.

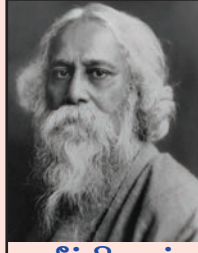
1970இல் பாகிஸ்தானிய தேசிய தேர்தலில் அவாமி லீக் கட்சி பெரும்பான்மை பெற்றது.

ஆனால் மேற்கு பாகிஸ்தான் அந்த வெற்றியை அங்கீகரிக்காமல், அவாமி லீக் கட்சியினரை மிகவும் மோசமான அணுகுமுறையில் அடக்கியது. இந்நிலைமை கிட்டத்தட்ட போர்க்களம் போன்ற சூழ்நிலையை கிழக்கு பாகிஸ்தானில் உருவாக்கி "முக்தி வாஹினி" என்ற சுதந்திர இயக்க குழு உருவாக வழிவகுத்தது.

G4S4C4

பங்களாதேஷ் உடன் வரலாற்று ரீதியான உறவு முறைக்கு அடித்தளமாக 1947-க்கு முன்பாக அமைந்த இந்தியாவின் நிலப்பரப்பில் பார்க்கலாம். இரு நாட்டு மக்களின் கலாச்சாரம், மதம் மற்றும் மொழி

ரவீந்திரநாத் தாகூர்

ஆகியவையிடையே பல்வேறு ஒற்றுமைகளைக் காணலாம். இவ்விரு நாடுகளின் தேசிய கீதமும் கவிஞர் "ரவீந்திரநாத் தாகூரால்" எழுதப்பட்டதாகும். பங்களாதேஷின் உருவாக்கம் இந்தியாவின் மூலமாக என்பது தெற்காசிய நாடுகளின் மைல்கல் சாதனையாகும்.

கலவரம் பெருகும் பட்சத்தில் அகதிகளாக பெருவாரியான மக்கள் இந்தியாவில் தஞ்சமடைந்தனர். இதனால் பங்களாதேஷ் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு இந்தியா தன்னால் இயன்றவரை பயிற்சி மற்றும் ஆயுதங்கள் என்று உதவி செய்தது. பாகிஸ்தானின் திடீர் தாக்குதல், இந்தியாவை கிழக்குப் பாகிஸ்தான் நோக்கி போரை தொடங்குவதற்கு வழிகாட்டியது. டிசம்பர் 1971இல் பங்களாதேஷ் சுதந்திரம் பெற்று தனிநாடாக மாறியது.

முஜிப்பூர் ரஹ்மான்

புதிய நாடாக அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு இந்தியாவிற்கு அண்டை நாடுகளின் உறவுகளை வலுப்படுத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது. ஜனவரி 1972இல் ஷேக்

முஜிப்பூர் ரஹ்மான் பிரதமராக பதவி ஏற்ற பிறகு, இந்திய-பங்களாதேஷ் உறவுகளில் பொற்காலமாக விளங்கியது. மேலும் இந்திய-பங்களாதேஷ் நட்புறவு ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது.

ஷேக் ஹசினா மற்றும் பேகம் கலீதா ஜியா

இந்திய-பங்களாதேஷ் உறவுகளில் சவால்கள்

1. பராக்கா தடுப்பணைகள்

பல்வேறுபட்ட இந்தியா-பங்களாதேஷ் உறவுகளின் பிரச்சனைகளில் மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ள பராக்கா அணை முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது. இந்த அணை பங்களாதேஷிலிருந்து இரண்டு மைல்கள் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. ஹீக்ளி ஆற்றை சுத்தப்படுத்துவதற்கு, அதில் வண்டல்மண் தேங்காமல் இருப்பதற்கும், பராக்கா தடுப்பணை உபயோகமாக உள்ளது. மேலும் மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ள கொல்கத்தா துறைமுகம் இயங்கவும், தொழில் துறை மற்றும் விவசாயம் தழைக்கவும் இந்த அணை பயன்பாட்டில் உள்ளதாக இந்தியத் தரப்பு கூறுகிறது. ஆனாலும் 1970-களிலிருந்து இந்த அணை தொடர்பான பிரச்சனைகள் இவ்விரு நாடுகளை மட்டுமல்லாது, உலக அரங்கின் கவனத்தையும் ஈர்த்து வருகிறது.

2. டீஸ்டா நதி நீர் பங்கீடு

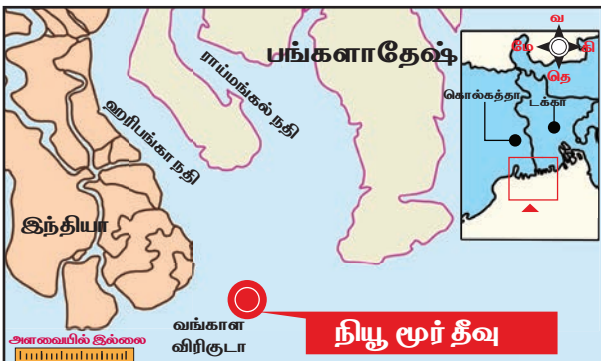
டீஸ்டா காங்சே பனிப்பாறையிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 7,068 மீ (23,189 அடி) உயரத்தில் கிழக்கை நோக்கி, சிக்கிம், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் பங்களாதேஷிற்கு பாயக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த நதியானது பங்களாதேஷுக்கு நுழையும் பொழுது, பிரம்மபுத்திரா நதியோடு கலந்து பின் வங்காளவிரிகுடாவில் முடிகிறது. 1979இல் மேற்கு வங்காள அரசு தடுப்பணையை

இதன் குறுக்கே கட்டியபோது இப்பிரச்சனை தொடங்கியது. இதற்கு எதிர்ப்பாக பங்களாதேஷ் அரசு, "அந்நாட்டின் நெற்களஞ்சியமான" ராக்பூர் மாகாணம் பாதிப்பதாக வாதிட்டது. 1983-ல் நீர் பங்கீடு தொடர்பாக ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது. ஆனாலும் பங்களாதேஷுக்கு தேவையான நீரை இந்தியாவால் வழங்கிட முடியவில்லை. அரசியல் ரீதியாக நீர் பங்கீட்டு பிரச்சனை இன்றளவிலும் தீர்க்கமுடியாததாக உள்ளது.

இந்திய-பங்களாதேஷ் எல்லைக்கோடு

- ❖ இந்திய-பங்களாதேஷ் எல்லைக் கோடானது 2,979 கி.மீ நீளத்தையும், 1,116 கி.மீ ஆற்று வழியையும் உள்ளடக்கியது. இவ்வெல்லை 54 ஆறுகளையும் உள்ளடக்கியது, பிரம்மபுத்திரா உட்பட இந்தியாவின் மேற்கு வங்காளம், மேகாலயா, மிசோரம், அசாம் மற்றும் திரிபுரா போன்ற மாநிலங்கள் பங்களாதேஷிடன் 4,096 கி.மீ எல்லையை பகிர்ந்து காணப்படுகின்றன.
- ❖ திரிபுரா மற்றும் வடகிழக்கு மாநிலங்கள், பங்களாதேஷ், மியான்மர், பூடான் மற்றும் சீனா போன்ற நாடுகளால் சூழப்பட்டும், ஒரே நில மார்க்கம் அசாம் மற்றும் மேற்கு வங்காளம் மூலமாக மட்டுமே அமைந்துள்ளது. இதன் பிரதான புள்ளியாக மேற்குவங்காளத்தின் சிலிகுரி அமைந்துள்ளது.

3. நியூ மூர் தீவு

நியூ மூர் தீவு அல்லது தென் தளபதி என்பது வங்காள விரிகுடாவில் இருக்கும் மனிதர்கள் நடமாட்டம் இல்லாத ஒரு தீவாகும். இத்தீவு கங்கை-பிரம்மபுத்திரா டெல்டாவில் அமைந்துள்ளதாகும். 1970இல் ஏற்பட்ட காற்றழுத்த தாழ்வு மண்டலத்தால் உருவான புயலால் இத்தீவு உண்டானது. இந்திய-பங்களாதேஷிற்கு கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இருந்த இத்தீவு பிரச்சனை, 2010இல் கடல் மட்ட உயர்வால் விடை கண்டது. இந்த நியூ மூர் தீவு சுந்தரவன பகுதிகளால் முழுமையாக மூழ்கியுள்ளது. செயற்கைக்கோள் படங்களும், கடல் ரோந்து படைகளின் தீர்மானமான முடிவுகளின் வழியாக பிரச்சனை ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. இத்தீவில் எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை வாயு இருப்பதாக வந்த செய்தியினால் இந்தியாவும், பங்களாதேஷும் பரஸ்பரம் போட்டி போட்டுக் கொண்டன. மேலும் கடல் மட்டம் அதிகமாகும்போது மூர் தீவு காணாமல் போவதும், நீர் மட்டம் குறையும் போது தெரிவதும், வழக்கமாக காணப்படுகிறது. மூர் தீவில் மக்கள் வசிக்காத போதிலும், அதில் நிரந்தர குடியேற்றங்கள் அல்லது நிலையங்கள் எதுவும் இல்லை என்றாலும், இந்தியாவில் எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை எரிவாயு இருப்பதைப் பற்றிய ஊகங்களால், இந்தியாவும் பங்களாதேஷும் அதன் மீது உரிமைக் கோரின.

தீர்மானம்

நிரந்தர நடுவர்மன்றம் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பானது, பங்களாதேஷிற்கு ஆதரவாக உள்ளது. ஜூலை 2014இல் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பின்படி வங்காள விரிகுடாவில் 19,467 ச.கி.மீ பங்களாதேஷிற்கு சொந்தமானதாக அறிவிக்கப்பட்டது. 25,000 ச.கி.மீ பிரச்சனைக்குரிய வங்காள விரிகுடாவில், மூர் தீவானது இந்தியாவிற்கு சொந்தமான இடத்தில் அமைந்துள்ளது.

4. சக்மா அகதிகள் பிரச்சனை

சிட்டகாங்க் மலை குன்றுகளில் வாழும் சக்மா மற்றும் ஹஜாங்க் குழுமங்கள் 1964-65 இல் கிழக்கு பாகிஸ்தானிலிருந்து இடம் பெயர்ந்தவர்கள் ஆவர். கர்னாபுவி ஆற்றின்

குறுக்கே "கப்தாய் அணை" கட்டும்போது மேற்கூறியவர்கள், தங்களின் பூர்வக்குடி பகுதிகளை இழந்து அகதிகளாக மாறினார்கள். மேலும் அவர்கள் வேறு மதத்தினராய் இருந்தாலும், வங்காள மொழியை பேசாததாலும் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு உள்ளானார்கள். இதனால் இந்தியாவில் தஞ்சம்புகவிரும்பினார்கள். இந்திய அரசாங்கம், அருணாச்சலப்பிரதேசத்தில் இம்மக்களுக்கு முகாம்களை உருவாக்கி இடம் தந்தது. கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சக்மா அகதிகள் இம்முகாம்களிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 2011இல் மக்கள் கணக்கெடுப்பின்படி, அருணாச்சலப்பிரதேசத்தில் மொத்தம் 47,471 சக்மா அகதிகள் வாழ்கிறார்கள்.

5. எல்லை பிரச்சனை

பங்களாதேஷும், இந்தியாவும் 4096 கி.மீ தங்கள் எல்லையை பகிர்ந்து கொண்டுள்ளன. இவ்வெல்லையானது மொத்தம் ஐந்து மாநிலங்கள், மேற்கு வங்காளம், அசாம், மேகாலயா, திரிபுரா, மற்றும் மிசோரமை கடந்து செல்கிறது. பங்களாதேஷிற்கும், இந்தியாவிற்கும் இடையில் மொத்தம் 162 உறைவிடங்கள் காணப்படுகின்றன, இந்த எல்லை உறைவிடங்கள் பெரும்பாலும் கடத்தல் காரர்களுக்கு ஏதுவான நிலையில் உள்ளன. தேசிய எதிர்ப்பு பொருள்கள், ஆள் கடத்தல் மற்றும் கிளர்ச்சிகாரர்களுக்கு, இந்த எல்லையானது சொர்க்க பூமியாக அமைந்துள்ளது.

இதனால் எல்லை பாதுகாப்பு என்பது இரு நாடுகளுக்கும் பெரும் சவாலாக உள்ளது. பல்வேறு பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் 50 உறைவிடங்கள் இந்தியாவிற்கும், 111 பங்களாதேஷிற்கும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லைகள் பிரிக்கப்பட்டாலும், ஆயுத கடத்தல், ஆள் கடத்தல், போதை பொருள் மற்றும் தீவிரவாதம் போன்றவைகள் நடவடிக்கைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு பிரச்சனைகளாக தொடர்கின்றன.

வர்த்தகம் மற்றும் இணைப்பு

❖ இரு நாடுகளுக்கிடையே வர்த்தகம் நிதானமாக உயர்நிலையை நோக்கி

எட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக இது 17 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

❖ பேருந்து மற்றும் ரயில் சேவைகள் டாக்காவிற்கும், கொல்கத்தாவிற்கும் இடையே தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

❖ இரு நாடுகளுக்கிடையே புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதாவது, அசுசுன்ஜ்-சுகிசுன்ஜ் குஷியாரா ஆற்றிலும், ஜமுனா ஆற்றின் சிராஜ்காங்-டைக்காவா நீட்சியும் வளர்ச்சி அடைவதற்கு, இரு நாட்டினிடையே இணைப்பு ஏற்படுத்துவதற்கும் ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த இணைப்பானது பெருவாரியான சரக்கு பொருள்கள் வடகிழக்கு பகுதிகளுக்கு செல்ல ஏதுவாகவும், அதற்கு உண்டான செலவு குறைவாகவும் அமையுமாறு உள்ளது. மேலும் இப்பாதையானது சிலிகுரி "இரு நாடுகளின் எல்லைகளுக்கருகே அமைந்துள்ள குறுகிய இந்திய நிலப்பரப்பில்" கூட்ட நெருக்கடியை குறைப்பதாகவும் உள்ளது.

❖ இரு நாடுகளுக்குமான இணைப்பு பாதை பரஸ்பரம் முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது. பயணிகள் மற்றும் சரக்கு இரயில் போன்றவைகள் இரு நாடுகளின் வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிகிறது.

❖ துணை மண்டல ஒத்துழைப்பிற்கு டாக்காவுடனான கூட்டு முயற்சி முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. டாக்கா, பூடான், பர்மா, இந்தியா, நேபாளம் போன்ற நாடுகளின் நட்புறவு பலப்படுத்தலும் இதற்கு அவசியமாகிறது. கிழக்கு ஆசியாவிற்கும் வங்காள விரிகுடா நாடுகள் வளர்ச்சிக்கும் வித்திடும் வகையில் டாக்கா நடவடிக்கை எடுத்தலும் அவசியமாகிறது.

❖ ஆசிய புவி அரசியலில் தற்போதைய முக்கிய அம்சமாக போக்குவரத்தும், இணைப்பு பாதையும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. 2016இல் சீன குடியரசுத்தலைவர் ஜீ ஜின்பிங்

பங்களாதேஷ் வருகை புரிந்தபோது, அந்நாடு "ஒரே பாதை ஒரே சாலை முன்னெடுப்பு" திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்க முன்வந்தது.

- ❖ சீனாவின் முதலீடு பன்மடங்காக, பல ஆண்டுகளாக பங்களாதேஷில் இருந்து வருகிறது. சிட்டாகாங்கில் ஆழ்கடல் துறைமுகம் உட்பட "ஒரே பாதை ஒரே சாலை முன்னெடுப்பு" திட்ட கொள்கையின் மூலம் மற்ற அனைத்து வளர்ச்சி திட்டங்களும் சிறியதாகி, இந்தியாவின் நட்புறவிற்கு பெரும் சவாலாக அமைந்துள்ளது.

மின்னாற்றல் ஒத்துழைப்பு

- ❖ இரு நாடுகளின் மின்னாற்றல் பகிர்வு, நேர்மையாகவும் வலிமையாகவும் இருந்து வரும் நிலையில் திரிபுரா மாநிலத்திலிருந்து பங்களாதேஷிற்கு 160 மெகா வாட், 2013-லிருந்து மேற்கு வங்காளத்திலிருந்து 500 மெகா வாட் தொடர்ந்து அனுப்பப்படுகிறது.
- ❖ மேற்கொண்டு 100 மெகா வாட் ஆற்றல் கேட்கும் நிலையில் அடுத்த வரக்கூடிய காலக்கட்டங்களில் இரு நாட்டு தலைவர்களும் பேச்சு வார்த்தை நடத்த உள்ளனர்.

தற்காப்பு ஒத்துழைப்பு

- ❖ இந்தியா-பங்களாதேஷ் இராணுவ உடன்படிக்கை என்பது இரு நாடுகளுக்கிடையேயான நீண்ட நாளை ய கனவாகவே இருந்து வருகிறது. தகவல் பரிமாற்றம், கூட்டுப் பயிற்சி, பாதுகாப்பு வலிமைப்படுத்தல், இவையாவும் உள்ளடக்கம் ஆகும். ஆனாலும் சீனாவிற்கு, பங்களாதேஷ் மிகப்பெரிய கூட்டாளியாக இருப்பதனால், இந்தியா சற்று கவனமாக முடிவெடுத்தல் அவசியமாகிறது.
- ❖ இந்தியா உடனான பாதுகாப்பு உறவு, உறுதியாக பங்களாதேஷிற்கு உலக அரங்கில் நன்மையை ஏற்படுத்தும். அதேபோல் இந்தியாவிற்கு, பங்களாதேஷ் உடனான வலிமையான இராணுவ நட்புறவே, கிழக்கு துணை கண்டத்தில் அமைதியையும், வளத்தையும் ஏற்படுத்தும்.

- ❖ இராணுவ நட்புறவின் அடித்தளமாக சம இறையாண்மையும் புவிப்பரப்பு உண்மை நிலவரமும் இருக்கும் பட்சத்தில் தொலை தூர வலிமையான நட்புறவு நாடாக மாறுவதற்கு வாய்ப்பு இரு நாடுகளுக்கிடையே காணப்படுகிறது.

இந்தியா-பங்களாதேஷ் உறவுகள் மூன்று "டி" (3T)-க்களில் அமைந்துள்ளதாக காணப்படுகிறது. 1. தீவிரவாதத்தை சமாளித்தல், 2. வாணிபம் மற்றும் போக்குவரத்து 3. டீஸ்டா ஒப்பந்தம். புது தில்லி மற்றும் டாக்கா இடையே வளர்ந்து வரும் பரஸ்பர நம்பிக்கையும், அரசியல் ஆறுதலும் நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து உறவை முன்னெடுத்து கொண்டு செல்வோம் என்று நம்ப வேண்டும். இந்தியாவின் வடகிழக்கு பகுதிக்கு இது அவசியமானது. மேற்கூறிய அனைத்து பிரச்சனைகளும் தீர்வாகின்ற பட்சத்தில் இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கும், வடகிழக்கு பகுதிக்கும், கிழக்கு ஆசிய மண்டலத்திற்கும் இரு நாட்டு உறவுகள் நன்மை பயக்கும்.

10.4 இந்திய-சீன உறவுகள்

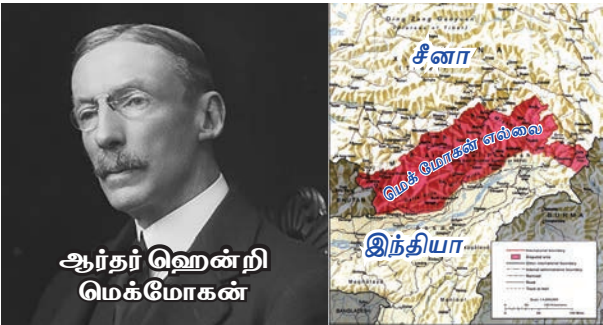

நவீன வரலாற்று பின்னணி கொண்ட இந்தியா சீனா உறவுகள் சீனா 1949 இல் கம்யூனிச நாடாக மாறியதிலிருந்து தொடங்குகிறது. சீனா மக்கள் குடியரசை அங்கீகரித்த முதல் நாடும் இந்தியாவே ஆகும். எனினும் 1950-ஆம் ஆண்டு திபெத்தை சீன ராணுவம் ஆக்கிரமித்த போது இந்தியா அதனை சந்தேகத்துடன் பார்த்த போது, இந்த ஆரம்ப கால நல்லுறவு நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை. இந்தியரும்-சீனரும் சகோதரர்கள் என்ற

அங்கீகாரம் இந்தியாவின் அச்சத்தை சிறிதளவு போக்கியது, இந்த எல்லா முன்னேற்றங்களும் 1962-ஆம் ஆண்டு சீனா போரின் மூலம் தொலைந்து போயின. இந்திய-சீன உறவுகளை நாம் விரிவாக மூன்று அம்சங்களைக் கொண்டதாக வகைப்படுத்தலாம். அவைகள், எல்லைப் பிரச்சனை, பொருளாதார நலன் மற்றும் சர்வதேச விவகாரங்களில் ஒத்துழைப்பு என்பதாகும்.

இந்தியா மற்றும் சீனா ஆகிய இரண்டும் மிக நீண்ட வரலாற்று பின்னணிக் கொண்ட நாகரிகரீதியான (Civilization) சக்திகள் ஆகும். புத்த மார்க்கமானது நூல் வடிவத்திலும், பண்பாட்டு வடிவிலும் இந்தியாவில் இருந்து சீனா சென்றது. பாஹியான், யுவான் சுவாங் போன்றவர்கள் பண்டைய இந்தியாவை ஆய்வு செய்ய வந்த புகழ்பெற்ற சீனப் பயணிகள் ஆவர்.

எல்லைப் பிரச்சனை

இந்தியா மற்றும் சீனா ஏறத்தாழ 4056 கிலோ மீட்டர் நீள எல்லையைப் பகிர்ந்துக் கொள்கின்றன. இந்த எல்லை மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை, கிழக்கு யூடானானா எல்லை, உத்திரப்பிரதேசம், பஞ்சாப் மற்றும் ஹிமாச்சலப் பிரதேசங்களுடனான மைய எல்லை மற்றும் ஜம்மு-காஷ்மீர் பகுதிகளான

சின்கியாங் மற்றும் திபெத் எல்லைப் பகுதிகள் போன்றவையாகும். இந்திய-சீன எல்லையானது மெக்மோகன் கோடு (McMahon) என்ற

எல்லைக்கோட்டினால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பெயர் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையில் இந்தியாவிற்கான வெளியுறவுத் துறை அமைச்சராக இருந்த ஹென்றி மெக்மோகன் என்பவர் நினைவாக வைக்கப்பட்டது. இந்த எல்லை வரையறையானது 1914ஆம் ஆண்டு சிம்லாவில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் பிரிட்டிஷ் இந்தியா, சீனா மற்றும் திபெத் பிரதிநிதிகளால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த எல்லைக்கோடானது வடக்கே திபெத் பீடபூமி மற்றும் தெற்கே இந்திய குன்றுகள் ஆகியவற்றிக்கிடையே ஊடுருவிச் செல்லும் இயற்கையான எல்லைக்கோடு என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு வரையப்பட்டதாகும். இந்த எல்லைக்கோடானது அனைத்துப் பிரதிநிதிகளாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் சீனா, பிற்காலத்தில் இது ஒரு ஏகாதிபத்திய எல்லைக்கோடு என்று கண்டித்தது. இந்தியா இதனை சீனாவுடனான எல்லைக்கோடு என்று தொடர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்திய-சீன எல்லைப் பிரச்சனை ஒரு நூற்றாண்டு காலமுடையதாக இருந்தது. அதன் உடனடிக் காரணம் 1950ஆம் ஆண்டு சீனா திபெத்தை இணைத்து கொண்டதாகும். சீனா திபெத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்ததற்கான காரணம், வரலாற்று அடிப்படையிலான இணைப்பு மற்றும் முதன்மையானதாக, ராணுவம் சார்ந்த கணக்கீட்டின் அடிப்படையில் (Strategic Calculation) எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்றும் தெரிகிறது.

திபெத்திய பீடபூமி

திபெத் எப்பொழுது ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டதோ, அன்று முதல் சீனா

இந்தியாவின் பல பகுதிகளை தங்களுடையது என கேட்க ஆரம்பித்தது. 1950ஆம் ஆண்டுகளில் இருந்து இரண்டு நாடுகள் பேசி வந்தபோதிலும், எல்லைகளைப் பற்றித் தெளிவான அடையாளத்தில் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல், அடிக்கடி எல்லைத் தாண்டிய ஊடுருவல் இருப்பதாக தகவல் இருக்கிறது. 1961ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக எல்லைகளை உறுதியாக நிறுவுவது மற்றும் "முன்னெடுக்கும் கொள்கையை" ஆரம்பித்து வைத்தது, பிரச்சனைக்குரிய பகுதிகளில் ராணுவ (காவல்) நிலைகளை நிறுவுவது என இந்தியாவால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் இந்த நடவடிக்கையால் சீனாவுடன் இணக்கமாக இணைந்து செல்ல முடியவில்லை. 1962ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 20ஆம் நாள் சீனா லடாக் மற்றும் அருணாச்சலப் பிரதேசத்தின் மீது மிகப் பெரிய தாக்குதல் நடத்தியது. இந்தப் போரானது 31 நாட்கள் மட்டுமே நீடித்தது. இருந்தபோதிலும், இந்தியாவிற்கு நீண்டகால அவமானத்தை ஏற்படுத்தியது.

நீண்ட உள்நாட்டுப்போர் 1949ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்தவுடன், சீனாவில் கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியானது நிறுவப்பட்டது. சீனா திபெத்தை என்றும் தனது மாகாணமாக கருதியது மற்றும் அதனை செஞ்சீனத்துடன் இணைக்க முற்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியானது அதனை ஒரு தன்னாட்சி மாகாணமாக நடத்தியது. இறையாண்மை அரசாகிய திபெத் சோசலிச சீனாவுடன் இணக்கமாகச் செல்ல முடியவில்லை. திபெத்திய பிரச்சினை, குறிப்பாக திபெத்திய தலைவர் தலாய்லாமா மற்றும் அவரது மக்களுக்கு புகலிடம் வழங்குவது இந்த இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான பிளவுக்கு ஒரு காரணமாக இருந்தது.

இந்திய-சீனப் போர் 1962

❖ சீனா திபெத்தை ஆக்கிரமிக்கும் என்று அறிவித்தவுடன் இந்தியா, நடக்க இருக்கும் திபெத் சிக்கல் பற்றி பேச்சுவார்த்தைக் குறித்த எதிர்ப்பு கடிதம் ஒன்றை அனுப்பியது.

மேலும் சீனா இன்னும் அதிகப் படைகளை அக்ஷாய்சின் எல்லையில் மிகவும் மூர்க்கமாக குவித்தது

- ❖ 1954ஆம் ஆண்டு இந்தியாவும் சீனாவும் பரஸ்பர அமைதியாக இணைந்திருப்பது என்ற ஐந்து கோட்பாடுகளை கையெழுத்திட்டு ஏற்றுக் கொண்டன. அந்த விதிகளின் அடிப்படையில் திபெத்தில் சீனாவின் ஆட்சியை இந்தியா ஒத்துக்கொண்டது.
- ❖ ஜூலை மாதம் 1954ஆம் ஆண்டில் நேரு இந்தியா வரைபடத்தில் திருத்தம் செய்வது குறித்து எல்லா எல்லை பகுதிகளின் தீர்க்கமான எல்லைகளைக் கேட்டு ஒரு நினைவூட்டும் கடிதத்தை எழுதியிருந்தார். எனினும் கிட்டத்தட்ட 1,20,000 சதுர கிலோ மீட்டர் இந்திய எல்லை வரைப்படத்தில் பிழையிருப்பதாக, சீன மக்கள் குடியரசின் முதல் பிரதமரான சூ-யென்-லாய் பதிலளித்தார்.
- ❖ மார்ச், 1959ஆம் ஆண்டு தலாய்லாமா தப்பி ஓடியதால் இந்தியா அவருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து வைத்ததை சீனா மக்கள் குடியரசின் தலைவர், மாசேதுங் அவமானப் படுத்தப்பட்டதாகக் கருதினார். திபெத்தில் உள்ள லாசா கிளர்ச்சிக்கு இந்தியாதான் காரணம் என்று மாவோ கூறியபோது, இரு நாடுகளுக்கு இடையே பதட்டம் அதிகரித்தது.

இந்திய-சீனப் போர், 1962

- ❖ திபெத்தில் சீனாவின் கட்சிக்கு இந்தியா அச்சுறுத்தலாக உள்ளது என்று எண்ணமானது இந்திய-சீனப் போருக்கு மிக முக்கியமான காரணமாகும்.
- ❖ கொங்கா கணவாயில் அக்டோபர், 1959ஆம் ஆண்டு இரண்டு இராணுவத்தினருக்கு

இடையே நடந்த சண்டையில் பல இந்திய காவல் துறையினர் கொல்லப்பட்டனர். இதன் மூலம் போரின் ஆற்றல் இந்தியாவிற்கு இன்னும் முழுமையாக வரவில்லை என்பதை நேரு உணர்ந்தார். நமது நாடு பிரச்சினைகளை பாதுகாக்கும் பொருட்டு எல்லையில் இருந்து பின்வாங்கியது.

- ❖ 1962ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 20 ஆம் தேதி, லடாக் பகுதியில் சீனமக்கள் விடுதலைப்படை படையெடுத்து, அது வடக்கு கிழக்கு எல்லைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மெக்மோகன் எல்லைக்கோட்டைக் கடந்தது.
- ❖ போர் ஆரம்பிக்கும் தருவாய் வரை, இந்தியத் தரப்பு போர்துவங்காது என்று நம்பியிருந்தது, மற்றும் அது சிறிய அளவு தயாரிப்புடனே இருந்தது. அப்பகுதியில் இந்தியா இரண்டு படைப் பிரிவுகளை மட்டும் நிறுத்தியிருந்தது. சீனாவோ மூன்று படைப்பிரிவுகளை நிறுத்தியிருந்தது.
- ❖ 1962ஆம் ஆண்டில், உலகின் இரண்டு அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட இரண்டு நாடுகள் போரில் குதித்தன. இந்திய-சீனப்போர் 2000 உயிர்களை பலிவாங்கியது. காரகோரம் மலையின் பகுதியில் கடல் மட்டத்திலிருந்து 4270 மீட்டர் (14,000 அடி) உயரத்தில் இந்த துன்பகரமான சம்பவம் நடைபெற்றது.
- ❖ நாற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் இறந்துபோன பிறகு, இந்தியாவின் சார்பாக அமெரிக்கா தலையிடும் அச்சுறுத்தல் காரணமாக, இருதரப்பும் 1962ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 19ஆம் தேதி போர் நிறுத்தத்தை முறையாக அறிவித்தன. "சீனா தற்சமயம் வைத்துள்ள மெக்மோகன் எல்லையில் வடக்கு பகுதியிலிருந்து விலகி கொள்வதாக அறிவித்தது".

இவ்வாறு 1962ஆம் ஆண்டு இந்தியா-சீனப்போர் முடிவுக்கு வந்தது. இந்த பிரச்சினையை சுமூமாகத் தீர்க்க அணிசேரா நாடுகள் கொழும்புவில் மாநாடு நடத்தப்பட்டது.

இன்றைய நாட்களில் கூட 1962ஆம் ஆண்டு இந்திய-சீனப் போர் விரிவான விவாதத் தலைப்பாகவே இருக்கிறது. இந்தப் போரின் விளைவாக இந்திய-சீனாவிற்கு இடையே ஒரு

புதிய எல்லைக்கோடு தோன்றியது, இது உண்மையான கட்டுப்பாடு கோடு (LAC) எனப்படுகிறது. 1993ஆம் ஆண்டு, உண்மையான எல்லைக்கோடு நெடுகிலும் அமைதியையும், சமாதானத்தையும் பராமரிக்க, இந்திய-சீன எல்லைப் பகுதியின் மீது, பிரதமர் நரசிம்ம ராவ் சீனப் பயணத்தின் போது ஒரு உடன்படிக்கையானது கையெழுத்தானது.

ஆறு நாடுகள் அடங்கிய கொழும்பு மாநாடு (டிசம்பர் 10, 1962)

- ❖ இந்திய-சீனா இடையே தொடரும் போர் பற்றி பேசுவது தொடர்பாக சிறிமாவோ பண்டாரா நாயக்கா கூட்டிய கூட்டம்தான் கொழும்பு மாநாடு என்பதாகும். இது பர்மா, கம்போடியா, எகிப்து, கானா, மற்றும் இந்தோனேஷியா நாட்டுத்தலைவர்கள் அனைவரையும் ஒன்றாகக் கொண்டுவந்து, இரண்டு நாடும் ஆசியநாடுகளுக்கிடையே உள்ள சிக்கல்களை தீர்க்க ஏற்பாடு செய்தது.
- ❖ இந்தியா பேச்சுவார்த்தைகளை துவங்குவதின் ஆரம்பத்தில் கொழும்பு மாநாட்டின் கோட்பாடுகளை அதன் ஆரம்பம் முதல் கோட்பாடு ரீதியாக ஏற்றுக்கொண்டது.

பொருளாதார உறவுகள்

1980ஆம் ஆண்டுகளின் மத்தியிலிருந்து, நெருக்கமான இருதரப்பு பொருளாதார உறவுகள், இந்திய-சீனாவிற்கு இடையே ஆரம்பமானது. இரண்டு நாடுகளின் அரசாங்கங்களும் துவக்கி வைத்த பேச்சுவார்த்தை செயல்முறை, பொதுவான வர்த்தக நலன்களைப் பற்றி கண்டறிய உதவியாக இருந்தது. இந்தியாவும்-சீனாவும் 1984ஆம் ஆண்டு ஒரு வர்த்தக உடன்படிக்கையினை எட்டின, இது அவைகளுக்கு இடையே "மிகவும் சாதகமான தேசம்" (MFN) என்ற தகுதியினை அளித்தது. 1992ஆம் ஆண்டு முதல் இந்திய மற்றும் சீனா முழு அளவிலான வர்த்தக உறவில் ஈடுபட்டுவருகிறது.

சீனப் பொருள்கள் ஏற்றுமதியாவதற்கு இந்தியா ஏழாவது மிகப் பெரிய நாடாகவும், சீனாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் இந்தியா 27-வது பெரிய நாடாகவும் இருக்கிறது. சீனாவிற்கு ஏற்றுமதியாவதில் முதன்மையாக இருக்கும் பொருள்கள் வைரம், பருத்தி இழை, இரும்புத் தாது, தாமிரம் மற்றும் கரிம வேதிப் பொருள்கள் போன்றவையாகும். இந்தியாவிற்கு ஏற்றுமதியாகும் சீனாவின் முக்கியமானவைகள் மின்னணு எந்திரங்கள், உபகரணங்கள், உரங்கள், சீன கரிமப் பொருள்கள் உள்ளிட்டனவையாகும். 2017-ஆம் ஆண்டு மார்ச் வரையிலான மொத்த சீன முதலீடானது 4.91 பில்லியன் அமெரிக்கா டாலராகும் மற்றும் சீனாவில் இந்தியாவின் 2017-ஆம் ஆண்டு, மார்ச் வரையிலான மொத்த முதலீடு 705 பில்லியன் அமெரிக்கா டாலரை எட்டியது.

சர்வதேச ஒத்துழைப்பு

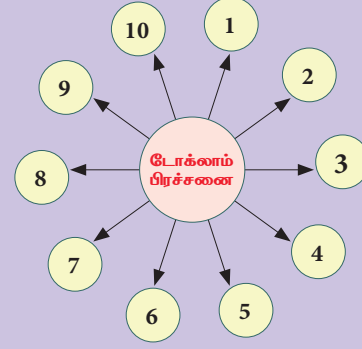
சர்வதேச அரங்கத்தில், இந்தியா-சீனா ஆகிய இரண்டும் வளங்களுக்கான போட்டியாளர்கள் ஆவர். புதிய சக்தியாக தோன்றி வரும் இந்த இரண்டு ஆசிய நாடுகள், வளரும் நாடுகளில் செய்யப்படும் முதலீடுகள் எல்லாம் இந்திய-சீனப் பொருளாதாரத் தேவைகளை எதிர்கொள்வதற்கே ஆகும். பரவலான போட்டி இருந்த போதிலும், இந்தியாவும் சீனாவும் தங்களின் உண்மையான நலன்களை ஒன்றுக்கொன்று பேணிக்கொண்டன. இரண்டு நாடுகளும் பல்-முனை உலக ஒழுங்கை ஆதரிக்கின்றன மற்றும் வெளியுறவுக் கொள்கையில் மேற்கத்திய நாடுகளின் தலையீட்டை எதிர்க்கின்றன. இதனோடு, சீனாவும்-இந்தியாவும் மிகப் பரந்த அளவிலான குறிப்பாகப் பருவநிலை மாற்றம், வர்த்தகப் பேச்சுவார்த்தை, ஆற்றல் பாதுகாப்பு, உலக நிதி நெருக்கடி போன்றவற்றின் மீதான கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன. இந்தியாவும்-சீனாவும் உலக வர்த்தக அமைப்பில் வளர்ந்த நாடுகளிடம் இருந்து வளரும் நாடுகளுக்கு அனுசூலமான கூடுதல் ஆதாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

செயல்பாடு

இந்தியா

சீனா

ஆசிரியரின் துணையுடன் விவாதம்

ஆசிரியர் வகுப்பை இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிக்கவும், அவர்களை இந்து மின்-நாளிதழை பார்க்கச் சொல்லவும் (27.01.2018-The Hindu Explained) அதோடு இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் (28.08.2018 - டோக்லாம் சண்டை முடிந்து ஓராண்டிற்கு பிறகு) இந்த இரண்டு கட்டுரைகளையும் மாணாக்கர்கள் வாசித்த பிறகு ஆசிரியர் வகுப்பறையில் ஒரு விவாதத்தை தொடங்கவும்.

1. டோக்லாம் பிரச்சனை என்பது முழுவதும் எதைப்பற்றியது?
2. அப்படி என்றால் என்ன? (டோக்லாம் பிரச்சனை)
3. அது ஏன் ஒரு விவகாரமாயிருக்கிறது?
4. பூடான் சீனாவுடன் தன்னை வளர்த்து கொள்ளுமா?
5. எங்கு இந்த சண்டை துவங்கியது? ஏன்?
6. இந்தியாவின் கருத்து என்னவாக இருந்தது?
7. இந்த சண்டையை தீர்ப்பதற்கு இந்திய-சீனாவிற்கு இடையே பேச்சுவார்த்தை எப்பொழுது துவங்கியது?
8. இந்தப் பேச்சு வார்த்தையில் இந்தியா என்ன விவாதத்தை முன்மொழிந்தது?
9. முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது எது?
10. இதற்கு முன்னதாக சீனா டோக்லாமிற்குள் நுழைந்துள்ளதா?

இந்த இன்றியமையாத பணிகளுடன், கூடுதலாக இந்தியாவும், சீனாவும் மிக முதன்மையான சர்வதேச அமைப்புகளான "பிரிக்ஸ்" (பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா மற்றும் தென் ஆப்பிரிக்கா) ஈ.ஏ.ஸ் (E.A.S) (தென் கிழக்கு ஆசிய உச்சிமாநாடு), எஸ்.சி.ஓ (S.C.O) (ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பு) ஆசியான் (தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பு) ஆகியவற்றில் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கின்றது.

10.5 இந்திய-இலங்கை உறவுகள்

இந்திய-இலங்கை இரு நாடுகளும் முறையே 1947, 1948இல் விடுதலை பெற்றதிலிருந்தே வலிமையான நட்புறவை போற்றிவந்திருக்கின்றன. ஆனாலும் இலங்கையில்

E1Z1H1

உள்நாட்டு பூசல் மற்றும் அரசியல், போன்றவை இந்நட்புறவிலை பாதிக்கும் வகையில் பல பிரச்சனைகள் நடந்தேறியுள்ளன.

பிரதான காரணமாக இன வேற்றுமை விளங்குகிறது. இலங்கையில் தமிழர் இனத்திற்கும், சிங்கள இனத்திற்கும் உள்ள பிரச்சனைகள் எப்போதும் இவ்விரு நாடுகளுக்கிடையே எதிர்மறையான தடைகளை வைத்தன.

பாதுகாப்புதொடர்பான நடவடிக்கைகளும் வட மற்றும் கிழக்கில் வாழும் தமிழர்கள் இனத்தாலும் இந்தியா இலங்கை உறவுகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இந்திய - இலங்கை உறவுகளுக்கிடையேயான முக்கிய பிரச்சினைகள்

இந்தியா இலங்கை உறவுகளில் ஆழமாக பதிந்த ஆரம்பநிலை பிரச்சனையாக இலங்கை குடியரிமைச் சட்டம் 1948 விளங்குகிறது. இதன்படி விவசாய தமிழர்கள் அல்லது

மலைவாழ் தமிழர்களுக்கு குடியரிமை மறுக்கப்பட்டது.

இப்பிரச்சனை இரு நாடுகளின் உறவுகளிலும் பெரிய விரிசல் வரக் காரணியாக ஆரம்பத்திலிருந்து இருந்து வந்தது. மேலும் இப்பிரச்சனையை இலங்கை, சீனாவைக் கொண்டு சமாளிப்பதை வாடிக்கையாக வைத்திருந்தது, மேலும் விரிசல் பெரிதாகக் காரணமாக அமைந்தது. மேலும் இந்தியப் பெருங்கடல் கூட்டணியில் இலங்கை இணைபிரியாத நாடாக விளங்கியது. இக்கூட்டணியில் அயல்நாடு என்பதுப் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக கருதப்பட்டது.

நான்காம் ஈழப்போர் முடிந்ததிலிருந்து, இந்திய-இலங்கை உறவுகள் ஆக்கப்பூர்மாகவும் நேர்மறையாகவும், அமையத் துவங்கியது. சமீப காலத்தில் வாணிபம் பன்மடங்காக உயர்ந்துள்ளது. ஆனாலும் பல்வேறு பிரச்சனைகள் இரு நாடுகள் இடையேயும் தீர்க்கப்படாததாக உள்ளன. அகதிகள் பிரச்சனைத் தீர்க்கப்படாமலேயே உள்ளது. இலங்கை அகதிகள் நாடு திரும்புதல், அரசியல் தீர்மானத்தை நம்பியே உள்ளது.

இனக் கூறுகள்

1921ஆம் ஆண்டின் மக்கள் கணக்கெடுப்பின்படி இலங்கையில் பத்து பெரிய இனங்கள் காணப்பட்டன. அவற்றுள் மூன்று இனம் துணைப் பிரிவுகளாக அமைந்தன (இலங்கை முன்பு சிலோன்) தலையாய இனங்களாக, 1. கீழ்நாடு மற்றும் கண்டய சிங்களர்கள் 2. இலங்கை மற்றும் இந்திய தமிழர்கள் 3. இலங்கை மற்றும் இந்திய மூர்கள், ஏனைய நான்கு இனங்களாக பர்கர்கள், யூரேசியன்ஸ், மலேயர்கள் மற்றும் வேதாஸ் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

பெருவாரியான மக்கள்தொகையில் சிங்களர்கள் மூன்றில் ஒரு பகுதியாகவும், புத்த இனத்தை சார்ந்தவராகவும் சிங்கள மொழியை பேசக்கூடியவராகவும் இருந்தனர். இலங்கையின் தமிழர்கள் இந்துக்களாகவும், திராவிட மொழியான தமிழை பேசக்கூடியவராகவும் வாழ்ந்தார்கள். இஸ்லாமியர்கள், தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழியை பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்.

இந்திய மீனவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் வங்காள விரிகுடாவில் தாக்கப்படுவதும், கொல்லப்படுவதும் வழக்கமாக உள்ளது. இப்பிரச்சனைக்கு பல தீர்வுகள் காணப்பட்டன. ஆழ்கடல் மீன் பிடித்தல், கட்சத்தீவை குத்தகைக்கு விடல், இந்திய மற்றும் இலங்கை மீனவர்கள் ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாளாக மீன் பிடித்தல் போன்றவை தீர்வுகளாக முடிவு செய்யப்பட்டன. ஆனாலும் மேற்கூறிய தீர்மானங்களை இன்று வரை செயல்படுத்த முடியவில்லை.

இலங்கை தமிழ் அகதிகள் பிரச்சனை

1948-க்கு பிறகு செயல்படுத்தப்பட்ட இலங்கை குடியரிமைச் சட்டம் தமிழர்களை வேற்றுமைப்படுத்த ஆரம்பித்தது. இலங்கை நாடாளுமன்றத்திலே இயற்றப்பட்ட இந்த சட்டம் தெற்கு இந்தியாவின் பூர்வக்குடிமக்களாக பல நூற்றாண்டுகளாக இலங்கையில் வாழ்ந்து வந்த தமிழர்களுக்கு அவர்கள் உரிமையை மறுத்தது. கிட்டத்தட்ட 11 சதவீதம் அதாவது ஏழு இலட்சம் தமிழர்கள் தேச அடையாளமின்றி நாட்டற்றவர்களாக விடப்பட்டார்கள். 1964இல் பண்டார நாயக்கேவும், சாஸ்திரியும் சேர்ந்து ஒரு உடன்படிக்கையை உருவாக்கி அதன் மூலம் தமிழர்களை இந்தியாவிற்கு குடியேற்றம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தனர். அடுத்த 30 ஆண்டுகளுக்குள் தமிழர்களை, கிட்டத்தட்ட மூன்று இலட்சம் நபர்களை குடியேற்றம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தனர். 2003-வரை இந்நிகழ்வுகள் நடக்கும் தருவாயில் தமிழர்களுக்கு குடியரிமை வழங்க இலங்கை அரசு முடிவு செய்தது. அதுவும் பல போராட்டங்களின் பிறகு, இச்சட்டம் நிறைவேற்றிய தருணத்தில் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை இலங்கையில் ஐந்து சதவீதம் குறைந்தது.

107 முகாம்களில் அகதிகளாக 62,000 தமிழர்கள் பல்வேறு நிவாரண சலுகைகளை மத்திய மற்றும் மாநில அரசங்கத்திடம் பெற்று வருகிறார்கள். சமீபகாலத்தில் இலங்கை மாணாக்கர்களுக்கு தமிழ்நாட்டில் பொறியியல் படிப்பதற்கு ஏதுவாய் பல சலுகைகளை தமிழ்நாடு அரசு வழங்கியது. இச்சலுகை, முகாம்களில்லாத 36,800 அகதிகளால், தகுதியுள்ளவர்களுக்கு பயனை அளித்தது.

நிலை மாற்றங்கள்

தற்போது, இந்தியா-இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளுக்கும் அகதிகள், நாடு திரும்புதல் ஆகியவை முதன்மையான பிரச்சனையாக காணப்படவில்லை. ஆனால் இருக்கின்ற நிலைமையும் மாறாது வைத்திருக்க இயலவில்லை. தமிழ்நாடு அகதிகளின் அதிக எண்ணிக்கையை சமாளித்து வருகிறது. இரு நாடுகளுக்கிடையேயான நல்லுறவை போற்ற வேண்டுமெனில், அகதிகள் பிரச்சனையை விரைவில் முடிவுக்கு கொண்டு வருவது சிறந்தது. இந்திய தரப்பில் நீடித்த பிரச்சனையை முடிவுக்கு கொண்டு வருவதும் இலங்கைக்கு இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணுவதும் முதன்மையானது ஆகும். இரு நாடுகளும் தாராள மனப்பான்மையுடன் தீர்வை கொண்டு வரும் பட்சத்தில் தன்னார்வத்தில் நாடு திரும்புதலை முடிவாக அறிவித்து, அதற்கென்று பிரத்தியோக பிரதிநிதிகளை நியமிப்பது நன்று. இப்பிரதிநிதித்துவம் தமிழ்நாடு அரசாங்க தரப்பிலும், இலங்கையின் வட மாகாண குழு அமைப்பிலும் அமைவது சிறந்தது.

இந்தியாவிலேயே வசிக்க விரும்பும் மக்களுக்கு குடியரிமை வழங்குதல் அவசியம். பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆப்கான் அகதிகளுக்கு குடியரிமை வழங்கியது போல இலங்கை அகதிகளுக்கும் வழங்கலாம். பிரச்சனையை உண்டாக்குபவர்க்கு குடியரிமை வழங்க மறுப்பது அவசியமாகிறது. இவை அனைத்தும் சீராக நடக்கின்ற வேளையில் அனைத்து அகதிகள் முகாம்களையும் மூடும்பட்சத்தில் அனைத்து பிரச்சனைகளும் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்படும். ஏனெனில் அகதிகள் பிரச்சனையானது குடிமை போரை விட, வெகு காலம் தொடருகின்ற பெரும்சவாலாக அமைந்துள்ளது.

கட்சத்தீவு

கட்சத்தீவு பூர்வீகமாக ராமநாதபுரம் மன்னர்களுக்கு சொந்தமானதாகும். எந்த ஒரு இலங்கையின் வரைபடமும் அதனுடைய நிலப்பரப்பாக கட்சத்தீவை கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனாலும் கட்சத்தீவின் அமைவிடத்தை அடிப்படையாக வைத்து இலங்கை அதனை சொந்தம்

கொண்டாட ஆரம்பித்தது, முன்னதாக இரு நாடுகளின் தலைவர்களுக்கும் கட்சத்தீவை பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருந்தார்கள்.

ஆனாலும் 1974இல் இந்திராகாந்தி கட்சத்தீவை ஒப்பந்தம் அடிப்படையில் இலங்கைக்கு வழங்கினார். கட்சத்தீவு என்பது 285 ஏக்கர் பரப்பளவில் இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் நடுவே மன்னார் வளைகுடாவில் அமைந்துள்ள ஆளில்லா தீவு ஆகும். அங்கே கத்தோலிக்க கோவில் இருப்பதால் இலங்கை அரசாங்கம் அவ்விடத்தை புனிதத் தன்மை உடையதாக அறிவித்தது. இரு நாடுகளிலிருந்து பக்தர்கள் புனித பயணமாக கட்சத்தீவுக்கு செல்வது வழக்கம். 1974-ன் ஒப்பந்தத்தின்படி இந்திய மீனவர்கள் தங்களுடைய மீன் பிடிக்கும் வலையை காய வைப்பதற்கும், அங்கே இருக்கும் தேவாலயத்தை வழிபடுவதற்கும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். இதன் பிறகு 1976இல் கடல் போக்குவரத்து எல்லை கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக ஐக்கிய நாட்டின் உத்தரவின் பேரில் வலைகளை காய வைப்பதற்கும் மற்றும் தேவாலயத்தை வழிபடும் உரிமையும் இழந்தனர். இதன் தொடர்ச்சியாக இந்திய மீனவர்கள் எண்ணற்ற துன்பங்களையும் சந்தித்து வருகின்றனர்.

மீனவர்கள் பிரச்சனை

- ❖ இரு நாடுகளின் கூட்டு பணிக்குழு தகவலின்படி தமிழ்நாடு மீனவர்களின்-111 படகுகள் மற்றும் 51 இந்திய மீனவர்களை 2019இல் இலங்கை வடக்கு மாகாணத்தில் கைது செய்யப்பட்டோ அல்லது காவலில் வைக்கப்பட்டோ இருக்கிறார்கள்.

நேரு-ஜான் கொடெலாவாலா உடன்படிக்கை 1954

ஜவகர்லால் நேருவுடன்-ஜான் கொடெலாவாலா

இந்த உடன்படிக்கை இந்தியாவின் பிரதமர் நேரு மற்றும் இலங்கையின் பிரதமர் கொடெலாவாலா ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து கையெழுத்திட்ட ஒப்பந்தம் ஆகும். (18, ஜனவரி, 1954) இந்த ஒப்பந்தமானது இலங்கையில் வசிக்கக் கூடிய இந்திய பூர்வீகக்குடி மக்களின் நிலை மற்றும் எதிர்காலத்தை பற்றியது ஆகும். இம்மக்கள் யாவரும் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசாங்கத்தால் தேயிலை, காப்பி மற்றும் தேங்காய் தேட்டங்களில் கூலி வேலை செய்வதற்கு அழைத்து வரப்பட்டனர்.

இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, இந்திய மக்கள் இலங்கையிலிருந்து சொந்த நாடு திரும்புவதற்கு வழிவகுப்பதாகும். ஆனாலும் பிரதமர் நேரு, இந்திய குடியரிமையை தாமதமே முன்வந்து கோரும் மக்களுக்கு மட்டுமே இச்சலுகையை அனுமதித்தார். இலங்கை குடியரிமை பெற தகுதியில்லாத மக்கள் அனைவருக்கும் இந்திய குடியரிமையை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற இலங்கையின் கோரிக்கையை இந்தியா முற்றிலுமாக நிராகரித்து விட்டது.

- ❖ இப்பிரச்சனைக்கு காரணம் பிரச்சனைக்குரிய கட்சத்தீவு மீன் பிடித்தலும், குழம்பிய குட்டைகளில் மீன்

பிடித்து சுற்றுபுற சூழ்நிலைக்கும் பொருளாதாரத்திற்கும் இடைஞ்சல் விளைவித்தது ஆகும்.

- ❖ ஏனைய மற்ற இடங்களில் மீன் வளங்கள் குறைவாக இருப்பதால் பாக் - வளைகுடாவை தவிர்ந்து இந்திய மீனவர்களால் வாழ்வாதாரத்தினை மூட இயலாது.

2016இல் நவம்பரில் நடந்த இரு நாடுகளுக்கு இடையேயான அமைச்சர்கள் அளவிலான கூட்டத்தில் கூட்டுப் பணிக்குழு தொடர்பான நடவடிக்கைகளில் இந்தியா 3 வருட கால அவகாசம் கேட்டது. மீனவர்கள் தொடர்பான இந்தியாவின் கோரிக்கையை இலங்கை அரசு நிராகரித்தது.

சாஸ்திரி- சிறிமாவோ ஒப்பந்தம் 1964

லால் பகதூர் சாஸ்திரிவுடன்- சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க

திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா இந்தியாவிற்கு 1964இல் வருகை செய்தார். நீண்ட பேச்சுவார்த்தைக்கு பிறகு பண்டார நாயக்காவிற்கும் சாஸ்திரிக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது. இதன் மூலம் 9,75,000 குடியுரிமை அல்லாத நபர்கள் பின்வரும் கணக்கீட்டை பொருத்து பிரிக்கப்படுவார்கள்.

- ❖ 3 இலட்சம் மக்கள் இலங்கை குடியுரிமையை பெறுவதாகும்.
- ❖ 5 இலட்சம் 25 ஆயிரம் மக்கள் இந்திய குடியுரிமையை பெறுவார்கள்.
- ❖ இவர்களுக்கு 15 வருடங்கள் கால அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டு அதற்குள்ளாக இந்தியாவிற்கு வருமாறும் எஞ்சியுள்ள 1.50 லட்சம் குடியுரிமை இல்லாத நபர்களின் நிலையை பின்வரும் காலங்களில் தீர்மானிக்கலாம் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

ராஜீவ்-ஜெயவர்த்தனே ஒப்பந்தம் (இந்தியா- இலங்கை 1987)

ராஜீவ் காந்திவுடன்-ஜெயவர்த்தனே

இலங்கை இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கான இந்திய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி மற்றும் இலங்கை பிரதமர் ஜெ. ஜெயவர்த்தனே இடையேயான தூதரக ஒப்பந்தம்

- ❖ வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய தன்னாட்சி அமைப்பு (எங்கு தமிழர்கள் செறிவாக இருக்கிறார்களோ) உருவாக்கப்படும்.
 - ❖ இந்திய மேற்பார்வையாளர்களின் முன்னிலையில் மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல் டிசம்பர் 31, 1987 ஆம் ஆண்டிற்கு நடத்தி முடிக்கப்படும்.
 - ❖ வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் அவசர நிலையானது நீக்கப்பட்டுள்ளது.
 - ❖ தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகியவை இலங்கையின் அலுவல் மொழியாக இருக்கும்.
 - ❖ இலங்கை ராணுவம் மற்றும் தமிழ் போராளிகளிடையேயே பகைமையை நிறுத்துவதற்கு இந்திய அமைதி காக்கும் படையை கொண்டுவரப்பட்டது.
- இவ்வொப்பந்தம் இலங்கையில் கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டது. கொழும்பு விமான நிலையத்தில் அணி வகுப்பு மரியாதையின் போது ராஜீவ் காந்தியை தாக்கவும் முயற்சிநடந்தது.

இலங்கை தமிழர்களுக்கான இந்திய மறுவாழ்வு திட்டங்கள்

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழக்கூடிய தமிழ் மக்களுக்கு 50,000 வீடுகள் கட்டித் தருவதாக பிரதமர் மன்மோகன் சிங், இலங்கை குடியரசுத்தலைவர் ராஜபக்சேவுக்கு

2010இல் உறுதி அளித்திருந்தார். 47,000 வீடுகள் 2018-ல் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டன. இதற்கான செலவு கிட்டத்தட்ட 350 மில்லியன் அமெரிக்கா டாலர்கள். இது இந்தியாவின் மானியங்களிலேயே அதிகபட்சமாகும். இந்திய பிரதமர் மேற்கு இலங்கையில் தலைமன்னார் நகரத்திற்கு புதிய ரயில் பாதையில் பயணிகள் ரயிலை கொடியசைத்து தொடக்கி வைத்தார். தலைமன்னாரில் தொடங்கிய இந்த புது ரயில் பணியானது, உள்நாட்டு போர் முடிவடைந்த பின் வடமாகாணத்தின் வளர்ச்சிக்கான பணியாக தொடங்கியது. இது இந்தியாவின் எல்லைக்கருகே அமைந்துள்ள ஒரு நகரமாகும். இந்திய பிரதமர் மோடியும், இலங்கை அதிபர் மைத்திரிபால சிறிசேனாவும் தலைமன்னாரில் ஒரு புதிய ரயில் நிலையத்தை 1650 பையர் (Pier) அமைக்க அடிக்கல் நாட்டியுள்ளனர்.

கடைசியாக கட்டப்பட்ட 63 கிலோ மீட்டர் ரயில் தடங்கள், ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்ட 265 கிலோமீட்டர் தூரமுள்ள பிரத்தியேகமான வடமாகாண ரயில்வே திட்டமாகும். இது இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் வரும் கம்பெனியான IRCON-ன் உதவியால் உருவாக்கப்பட்டது.

இந்திய பூர்வீக தமிழர்களின் பிரச்சனைக்கு தீர்வுகள் காண லால் பகதூர் சாஸ்திரியின் காலத்திலேயே இரு நாடுகளும் முயற்சி எடுத்தன.

இந்திய அரசாங்கம் இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவளியினருக்கு இரண்டில் மூன்று பங்கு குடியுரிமை வழங்குவதாக ஒத்துக்கொண்டது. ஆனால் தமிழர்களுக்கும், சிங்களர்களுக்குமான இனப் போரின் விளைவாக தமிழகத்தில் அகதிகளின் வரவு பிரச்சனையை தீவிரப்படுத்தியது.

எதிர்கால ஒத்துழைப்பு

- ❖ கச்சத்தீவை காலவரம்பற்ற குத்தகைக்கு 'எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் உடன்படிக்கை ஏற்படுத்த இந்தியா முன்யலாம்.
- ❖ உரிமம் பெற்ற இந்த மீனவர்கள் குறிப்பிட்ட வரையறைக்குட்பட்ட இப்பகுதியில் மீன்

பிடிக்க அனுமதிக்கலாம். அதுபோலவே இலங்கைமீனவர்களுக்கும் இச்சலுகையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம்.

- ❖ இந்திய அரசாங்கம் மீன்பிடித் தொழிலை நிறுவனப்படுத்த முயற்சி செய்யலாம். இதன்மூலம் வாழ்வாதாரத்திற்கு மாற்றுவழிகள் பெருகும்.
- ❖ இந்திய அரசாங்கம் விரிவான திட்டத்தை மேற்கொண்டு இந்திய மீனவர்கள் பாக் வளைகுடாவில் மீன் பிடித்தலை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யலாம்.

மேற்கூறிய அனைத்தும் பிரச்சனைகளும் சரிவர தீர்வுகள் காணும் பட்சத்தில் இந்தியாவும் இலங்கையும் தெற்காசியாவில் தலையாய முடிவெடுக்கும் தன்மையை பெறுவதற்கு வாய்ப்பு அதிகம் உண்டு.

10.6 இந்திய-நேபாள உறவுகள்

இந்தியா, நேபாளம் ஒன்றுக்கொன்று புவியியல் ரீதியாக அருகே அமைந்துள்ளன. நேபாளம் தாழ்வான நிலப்பகுதியில் பெரும்பாலும் கங்கை சமவெளியின் பாதையில் அமைந்து, இமயத்தின் அடிவாரத்தில் சீனாவிற்கும், ஆசியாவிற்கும் இடையே உள்ளது. இவ்விரு நாடுகளும் கிழக்கே 1,850 கிலோ மீட்டர் எல்லையை பகிர்ந்தும், தெற்கு மற்றும் மேற்கு பகுதிகளில் உள்ள சிக்கிம், மேற்கு வங்காளம், பீகார், உத்திரப்பிரதேசம், உத்தரகாண்ட் போன்ற ஐந்து இந்திய மாநிலங்களால் சூழப்பட்டுள்ளன. முன்னதாக நேபாளம் ஒரு

இந்து பெரும்பான்மையான நாடாக விளங்கியது. ஆனாலும் எட்டில் ஒரு பங்கு மக்கள் பௌத்த கொள்கையில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இஸ்லாமியர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

நேபாளத்தினை இறையாண்மை பெற்ற நாடாக நேரு ஏற்றுக்கொண்டாலும், அதே சமயத்தில் இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு ஒரு தனிச்சிறப்புடைய பகுதியாகவே அது விளங்குகிறது. சீனா திபெத்தை தன்பிடிக்குள் 1951இல் கொண்டுவந்தபோது நேபாளத்தின் முக்கியத்துவத்தை இந்தியா உணரலாயிற்று. நேபாளத்தின் மூலம் அச்சுறுத்தல் என்பதைவிட, நேபாளத்திற்கு அச்சுறுத்தல் என்பது இந்தியாவிற்கும் பெரும் இழப்பு ஏற்படுத்தும் என்பதினை உணர்த்தியது. இதன் தொடர்ச்சியாக இந்தியா நேபாளத்துடன் அமைதி மற்றும் நட்புறவு உடன்படிக்கையை ஜூலை 31, 1950இல் மேற்கொண்டது.

நேபாளத்துடன் உறவுகளுக்கு இந்தியாவின் பாதுகாப்பு காரணி என்பதுடன் ஏனைய மற்ற காரணிகளும் அடிப்படையாக உள்ளன. மேற்கூறிய ஒப்பந்தம் கையெழுத்திட்ட அதே நாளில் வர்த்தக வாணிப உடன்படிக்கையிலும் கையெழுத்திட்டது. இந்த ஒப்பந்தம் இரு நாடுகளுக்கிடையே வலிமையான பொருளாதார உறவுகளை மேம்படுத்தியது.

அரசியல் உறவுகள்

இந்தியாவுடனான நேபாளத்தின் உறவுகள், அரசருக்கும் வம்சாவழி பிரதமர் குடும்பத்திற்கும் இடையேயான போராட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இருந்து வந்தது. 1950இல் நேபாளத்தோடு ஒப்புதல் மேற்கொண்ட இந்தியா, மக்களாட்சிக்கு மாறவும், உரிமைகளை மக்களுக்கு அளிக்குமாறும் வேண்டிக் கொண்டது. ஆனால் அதற்கு சிறிதளவும் ராணா குடும்பத்தினர் செவிசாய்க்காமல் இருந்ததால் இந்திய அரசு நேரடியாக பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்தியது.

லால் பகதூர் சாஸ்திரி, இந்திரா காந்தி, ராஜீவ் காந்தி, வி.பி.சிங், சந்திரசேகர்

நேரு இறந்த பிறகு, இந்தியாவின் உறவுகள் ஒரே மாதிரியானநிலை போக்கை கடைப்பிடித்தது. அடுத்தடுத்து பதவியேற்ற, சாஸ்திரி, இந்திராகாந்தி, ராஜீவ்காந்தி, வி.பி. சிங் மற்றும் சந்திரசேகர் முன்பு வழக்கமாயிருந்த கொள்கையையே பின்பற்றினர். இரு நாட்டின் தலைவர்களும் பல்வேறு சந்திப்புகளை முறையே நடத்தினர்.

நேபாள மக்கள் புரட்சி 2008

1990-களில் இந்தியா "இரு தூண் கொள்கையை" பின்பற்றியது. பலகட்சி முறைமை நேபாளத்தில் தோன்றியதால் இந்நிலையை இந்தியா தேர்ந்தெடுத்தது. இரு தூண் கொள்கையாக அரசியல் சாசனச் சட்டத்தில் மன்னராட்சியும், பலகட்சி மக்களாட்சிமுறையும் அமைய இந்தியா விருப்பம் தெரிவித்தது. ஆனால் புதிய புத்தாயிரத்தில் இக்கொள்கை தொடர்பான நடவடிக்கைகளின் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஏனெனில் மன்னராட்சியில் மாற்றமும், மாவோ கிளர்ச்சியாளர்களின் செயலும் வேகமும் நேபாளத்தைப் புரட்டி போட்டது.

இந்தியா-நேபாள உறவுகளுக்கிடையே தற்போதைய பிரச்சினைகள்

சூழல்

❖ வாணிபம் மற்றும் போக்குவரத்து தொடர்பான உடன்படிக்கையை நேபாளமும் சீனாவும் செய்து கொண்டுள்ளது.

- ❖ பிம்ஸ்டெக் பயிற்சியை (MILEX 2018) இந்தியா நடத்துகின்றபோது நேபாளம் அதில் கலந்து கொள்ளவில்லை.

இரு பெரும் பொருளாதார வல்லரசுகளான இந்திய-சீனாவிற்கு தெற்கே இமய மலைப்பகுதியின் இடையில் அமைந்துள்ள நேபாளம் இரண்டு நாடுகளுடனான தனி முக்கியத்துவமான வரலாற்று நட்பு உறவுகளை கொண்டுள்ளது.

நட்புறவின் பின்னணி

- ❖ இரு நாடுகளும் பிரத்தியேகமான நட்புறவைக் கொண்டுள்ளது. இதன் பகிர்வு பொதுவான கலாச்சாரத்தையும், இமயத்திற்கு தெற்கேயுள்ள பகுதியிலுள்ள இரு நாடுகளுக்கும் நெருக்கமான பண்பாட்டு உறவுகள் உள்ளன. திருமணம், தொன்மையான சமயம், மொழி, இனம் ஆகியவற்றால் இரு நாடுகளுக்கும் நெருக்கமான பண்பாட்டு உறவுகள் உள்ளன
- ❖ இரு நாடுகளின் மக்களுக்கிடையேயான உறவுகளும், மிக நெருக்கமாகவும், பன்முகத்தன்மை கொண்டதாகவும் இருக்கிறது.
- ❖ இந்தியக் குடியரசு, நேபாளம் அமைதி மற்றும் நட்புக்கான 1950 இந்திய-நேபாள ஒப்பந்தத்துடன் முறையான உறவைத் தொடங்கின. இந்த ஒப்பந்தம் இந்திய-நேபாளத்துடனான தற்போதைய உறவின் மைல்கல்லாகும்.

நேபாள உறவுகளின் முக்கியத்துவம்

- ❖ இந்தியாவிற்கும் சீனாவிற்கும் இடையே "இடைச்சுவராக" நேபாளம் செயல்படுகிறது.
- ❖ மேலும், நிலம் சூழ்ந்த நாடாக நேபாளம் அமைந்திருப்பதால் வெளிநாடுகளுடன் இணைப்பு பெற இந்தியாவை சார்ந்து இருப்பது அவசியமாகிறது.

பிரதமர் மோடி அவர்கள் "5டி" (5T) சூத்திரத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளார். இந்திய-நேபாள உறவுகள் "பாரம்பரியம், வாணிபம், சுற்றுலா, தொழில்நுட்பம் மற்றும் போக்குவரத்து" போன்றவைகளால் நிர்ணயிக்கப்படும் என்று தனது மே 2018 பயணத்தின்போது கூறியுள்ளார்.

அரசியல் உறவுகள்

- ❖ வரலாற்று ரீதியான உறவு முறையை நேபாளமும், இந்தியாவும் கொண்டுள்ளது.
- ❖ 1950-களிலிருந்து அமைதி மற்றும் நட்புறவு தொடர்பான உறவுமுறை இரு நாடுகளுக்கும் உண்டு.
- ❖ மேற்கூறிய ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தம் இரு நாடுகளுக்கிடையே இன்றுவரை நட்புறவு வலுப்பெற கருவியாக உள்ளது.
- ❖ இந்தியா எப்போதும் தெற்காசியாவை அதன் செல்வாக்கு செலுத்தும் ஒரு பகுதியாக கருதுகிறது.

இந்திய-நேபாள அமைதி மற்றும் நட்புறவுக்கான உடன்படிக்கை-1950

1950இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட அமைதி மற்றும் நட்புறவு உடன்படிக்கையானது நேபாள அரசாங்கத்திற்கும், இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் உலகத்தின் ஒற்றுமையை அடிப்படையாக வைத்து அண்டை நாடுகளுடன் உறவுமுறையை வலிமைப்படுத்தும் நோக்க முடையதாகும். இந்த உடன்படிக்கை 1950ஆம் ஆண்டு ஜூலை 31இல் நேபாள பிரதமர் ஷம்ஷர் ஜாங் பகதூர் ராணா, இந்திய தூதுவர் சத்ரேஷுவர் நாராயணசிங் முன்னிலையில் கையெழுத்திடப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கையின்படி இருநாட்டு மக்களும் தங்குதடையின்றி சுதந்திரமாக இரு நாடுகளுக்கும் செல்வதற்கும், பொருள்கள் ஏற்றுமதி-இறக்குமதி செய்வதற்கும், வெளியுறவுத்துறை விஷயங்களிலும், பாதுகாப்பு துறையில் பரிமாற்றங்கள் ஏற்பட ஏதுவான சூழல் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

கலாச்சார உறவுகள்

- ❖ இரு நாடுகளும் ஒரே வகையான கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றுகின்றன. மேலும் இரு நாட்டு மக்களுக்கும் மக்களுக்கிடையேயான உள்ள உறவுமுறைகளுக்கு வரலாற்றில் தனிச்சிறப்பு பெற்றதாக அமைந்துள்ளது.
- ❖ இருநாட்டு மக்களும் பரஸ்பரம், மத ரீதியான யாத்திரைகளுக்கு அடுத்த நாட்டுக்கு செல்வது வழக்கமாகியுள்ளது. பசுபதி மற்றும் ஜனக்பூர் ஆகிய பிரசித்தி பெற்ற கலாச்சார இடங்கள் நேபாளத்திலும், வாரணாசி மற்றும் நான்கு புனித ஸ்தலங்கள் இந்தியாவிலும் மக்கள் சென்று வர ஏதுவாய் உள்ளது.
- ❖ புத்த புனித ஸ்தலங்களான லும்பினி நேபாளத்திலும், குஷி நகர், கயா, சாரநாத் இந்தியாவிலும் மக்களை ஈர்க்கிறது.
- ❖ குறிப்பிட்டு கூறும் வகையில், இந்தியாவிற்கும் நேபாளத்திற்குமான உறவுகள் உணவு மற்றும் குடும்பம் ரீதியாக அமைந்து சிறப்பித்து காணப்படுகிறது.

செயல்பாடு

நன்றி: தி இந்து கேலிச்சித்திரம்

மன்னர் ஞானேந்திரா, நிலப்பிரபுத்துவ ஏதேச்சதிகாரம் மற்றும் முடியாட்சி முறையில் இருந்து மக்களாட்சி குடியரசாக மாறிச்செல்வதை ஏன் ஏற்க மறுத்தார் என்பதற்கு இரண்டு காரணங்களைத் தருக.

ஒத்துழைப்புக்கான பகுதிகள்

1. பொருளாதார மற்றும் வாணிபம்

- ❖ நேபாளத்தின் மிகப்பெரிய வாணிப பங்குதாராக இந்தியா செயல்படுகிறது.

அந்நிய முதலீட்டிலும், நேபாளத்துடனான வாணிபம், போக்குவரத்து வசதிகளிலும் இந்தியா முன்னிலை வகிக்கிறது.

2. நேபாளத்தில் இந்திய முதலீடு

- ❖ 40 சதவீதம் வெளிநாட்டு முதலீடானது இந்தியாவிலிருந்து முதன்மையான முதலீட்டாளர்கள் மூலம் நேபாளத்திற்கு செல்கிறது.

3. நீர் வளங்கள் மற்றும் ஆற்றல் துறைகளின் ஒத்துழைப்பு

- ❖ 2008இல் இந்தியாவிற்கும் நேபாளத்திற்கு இருதரப்பு ஒப்பந்தமானது நீர்வளம் மற்றும் நீர்மின் நிலையம் தொடர்பாக மூன்று அடுக்கு செயல்வழி முறை உருவாக்கப்பட்டது.
- ❖ அதிவேகமாக பாய்கின்ற பல ஆறுகள் நேபாளத்தில் இருப்பதால் நீர் மின் நிலையம் மூலமாக மின் ஆற்றல் தயாரிக்க எளிதாகிறது. 80,000 மெகாவாட் உற்பத்தி திறனிலிருந்து நேபாளம் 700 மெகாவாட் மட்டுமே உற்பத்தி செய்கிறது.
- ❖ சமீபத்தில் அருண் III என்ற 900 மெகாவாட் மின் ஆற்றல் தயாரிக்கக்கூடிய நீர் மின் நிலையம் நிறுவப்பட்டது.
- ❖ 2014இல் இந்தியாவிற்கும், நேபாளத்திற்கும் மின்னாற்றல், வாணிபம் எல்லை கடந்த இடைவெளி இணைப்பு மற்றும் கட்டடம் இணைப்பு தொடர்பாக ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது.
- ❖ நீண்ட கால ஒருங்கிணைந்த தொழில்நுட்பத்திட்டம் 2035 இல் உருவாக்குவதற்கு உண்டான இணை தொழில்நுட்பக்குழு நிறுவப்பட்டது.

4. தற்காப்பு ஒத்துழைப்பு

- ❖ இந்திய இராணுவத்தில் கூர்க்கா படையில் ஆள் எடுப்பு பெருவாரியான நேபாள மலைவாழ் மாவட்டங்களிலிருந்து நடத்தப்படுகிறது.
- ❖ 1950-லிருந்து இந்தியாவும், நேபாளமுடன் தங்களது தரைப்படை தளபதிகளுக்கு ஜெனரல் பதவியை மரியாதை நிமித்தமாக வழங்குகிறது.

❖ இருதரப்பு பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில், நேபாள ராணுவத்தை நவீனமாக்கவும், பயிற்சிகள் தரவும், புதிய கருவிகள் அளிப்பதுமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

❖ இந்திய ராணுவ பயிற்சி மையங்களில் ஒவ்வொரு வருடமும் 250 நேபாள ராணுவத்தினர் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஏதுவாக இடங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

❖ 2019 இல் இந்தியாவும் நேபாளமும் சூரிய கிரண் XIII என்றழைக்கப்படும் கூட்டு ராணுவ பயிற்சியை, மே 30-லிருந்து ஜூன் 12 வரையில் உத்தராகண்டில் நடத்தியது.

5. உள்கட்டமைப்பு மற்றும் இணைப்பு

❖ சமீபத்தில் ரக்ஸால் காத்தமண்டு ரயில் பாதை அமைப்பதற்கு புரிதல் உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டது. தகவல் பரிமாற்ற, தேசிய நெடுஞ்சாலை திட்டமும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

❖ இவ்விரு நாடுகளும் உள்நாட்டு நீர்வழி போக்குவரத்தை உருவாக்குவதற்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளன.

6. இரு நாட்டு மக்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பு

❖ இரு நாடுகளின் அரசாங்கங்களும், மூன்று சகோதர நகரங்கள் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன. காத்தமண்டு-வாரணாசி-லும்பினி-புத்தகயா மற்றும் ஜனக்பூர், அயோத்தியா ஆகிய நகரங்களை மையப்படுத்தி உருவாக்கிய ஒப்பந்தமாகும்.

❖ ஜனக்பூருக்கும் அயோத்தியாவிற்கும் நேரடியாகப் பேருந்துகள் இயக்கப்படுகின்றன. இவை இராமாயண வட்டம் வழியாக இயக்கப்படும் சுதேஷ் தரிசன திட்டத்தை அறிவித்தது.

❖ நேபாளமும் இந்தியாவும் இந்து மற்றும் புத்த பாரம்பரியத்தை பகிர்ந்து கொள்கின்றன. லும்பினி, புத்தரின் பிறந்த இடம் நேபாளத்திலும், அவர் ஞானம் பெற்ற புத்தகயா இந்தியாவில் உள்ளது. இதேபோல் இரு நாடுகளிலும் இந்து புனித யாத்திரை இடங்கள் பரவி உள்ளன.

சவால்கள்

1. எல்லைப் பிரச்சனைகள்

❖ இருபிரதான பிரச்சனைகள் சுஸ்தா மற்றும் கலாபானி (இந்தியா-சீனா-நேபாளம்-முச்சந்திப்பு) ஆகும்.

❖ இரு நாடுகளுக்கிடையேயான பேச்சு வார்த்தைகள் செயலாளர்களிடையே முடிவு செய்யப்பட்ட நிலையில், ஒரே ஒரு பேச்சுவார்த்தை மட்டும் 2015இல் நடத்தப்பெற்றது.

2. உள்நாட்டு பாதுகாப்பு

❖ நேபாளத்திற்கும், இந்தியாவிற்கும் இடையில் திறந்தவெளி எல்லை அமைந்துள்ளதால் சட்டபூர்வமற்ற இடம்பெயர்தலும் ஆள் கடத்தலும் எளிதான வகையில் அரங்கேற்கிறது.

❖ இந்த எல்லையானது மாவோஸ்டுகள், தீவிரவாதம் மற்றும் போதைப்பொருள் கடத்தல்காரர்களுக்கு மிகச் சலபமாக உள்ளது.

3. வாணிபம்

❖ நேபாளத்தில் வாணிபம் அதிகமாக இறக்குமதி செய்வதாலும் குறைவான ஏற்றுமதியாலும் சமீபகாலத்தில் பற்றாக்குறையாவே நீடிக்கிறது.

❖ இந்தியா-நேபாளம் வாணிபத்தில் அதிகளவில் இந்தியாவிற்கு இலாபம் அளிக்கின்ற நிலை தற்போது உள்ளது.

4. அமைதி மற்றும் நட்புறவுக்கான ஒப்பந்தம்

❖ 1950இல் கையெழுத்திடப்பட்ட இந்திய-நேபாள ஒப்பந்தம் நேபாள அரசியல் வித்தகர்களால் சமமற்றதாக விமர்சிக்கப்பட்டது .

❖ இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, நேபாளம் எந்த ஒரு இராணுவம் தொடர்பான பொருள்கள் வாங்கும்போது இந்தியாவில் ஒப்புதலைக் கேட்க வேண்டும் என்ற விதி அமைப்பு உள்ளது. நேபாளம் இவ்விதியை மாற்ற விருப்பம் தெரிவித்தது.

- ❖ நேபாள-இந்திய பிரபலமானவர்கள் குழுமம் இரு நாடுகளுக்கிடையேயான அனைத்து உடன்படிக்கைகளையும் மறுஆய்வு செய்து ஒரு விரிவான அறிக்கையை அளிக்க உள்ளது. இவ்வறிக்கை இரு நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகளை சீரமைப்பது பற்றியது ஆகும்.

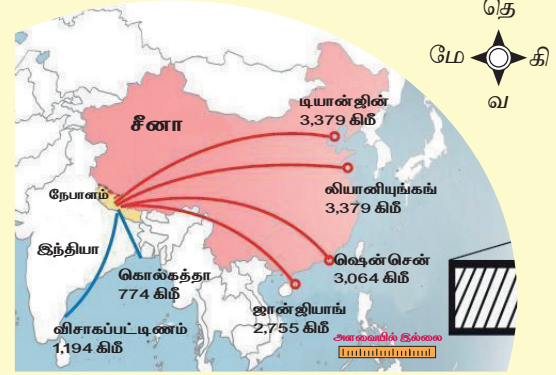
5) சீனா-நேபாள நெருக்கம் அதிகரித்தல்

- ❖ நேபாளம் இந்தியாவுடன் நட்புறவை ஈடுகட்டுவதற்கு சீனாவுடனான நேபாள உறவுகள், இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ளது.
- ❖ சீனத் தரப்பில், திபெத்தின் பக்கத்திலிருந்து நேபாளத்திற்கு அதிக எண்ணிக்கைகளில் நெடுஞ்சாலைகள் கட்டப்பட்டு வருகிறது. நேபாளத்தின் அனைத்து கிழக்கு மேற்கு நெடுஞ்சாலை வழியின் கீழ் கட்டப்பட்டுள்ளது.
- ❖ வெகு விரைவில் சீன அரசாங்கம் திபெத்திலிருந்து காத்தமாண்டிற்கு ரயில் போக்குவரத்தை தொடர்வதற்கு தயார் செய்துகொண்டிருக்கிறது.
- ❖ மேலும் "ஒரு பாதை ஒரு சாலை முன்னெடுப்பில்" நேபாளம் தன்னை இணைத்துக் கொண்டுள்ளது.
- ❖ நேபாள குழுமங்களோடு சீனா, இந்திய விற்பனையாளர்களை சீர் கெடுக்கும் போட்டி மனப்பான்மையோடு பணி செய்து வருவது. இந்தியாவிற்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது.

இடமாற்று மற்றும் போக்குவரத்து ஒப்பந்தம்

- ❖ நேபாளமும், சீனாவும் இடமாற்று மற்றும் போக்குவரத்து ஒப்பந்தத்தை இறுதி செய்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் நேபாளம், சீனாவின் நான்கு துறைமுகங்களையும் மூன்று உட்பகுதி துறைமுகங்களையும் வாணிபத்திற்காக பயன்படுத்தவும். இதன் மூலம் இந்தியாவை சார்ந்திருப்பது குறைகிறது.

நிலத்தால் தூழப்பட்ட (பூட்டப்பட்ட) இமாலய பேரரசு, ஒரு மாற்று வர்த்தகப் பாதையைப் பெற்றது, ஆனால் அது உதவுமா?

- ❖ சீனா-நேபாளம் செய்துக் கொண்ட இடமாற்று மற்றும் போக்குவரத்து ஒப்பந்தத்தின்படி நேபாள நாட்டு வர்த்தகர்கள் ரயில், சாலை, துறை மற்றும் கடல் துறைமுகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும்.
- ❖ நேபாளத்தின் லாரிகள், நீண்ட சரக்கு லாரிகள் மற்றும் சிறியப் போக்குவரத்துக் கப்பல்கள் ஆகியவற்றில் திபெத்தின் "சியாக்ட்சே" பகுதியிலிருந்து கொண்டுவர சீனா அனுமதியளிக்கிறது.
- ❖ நேபாளம் சீனாவின் ஆறு சோதனைச் சாவடிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும்.

சாலை வழித்தடை

- ❖ தொலைவு ஒரு முக்கிய சிக்கலாகும் நேபாளத்திலிருந்து சீனத்துறைமுகம் 2000 கி.மீக்கும் அப்பால் உள்ளது.
- ❖ சரியான சாலை வசதி மற்றும் சுங்கம் சார்ந்த உட்கட்டமைப்பு போன்றவை இல்லாமை நேபாளத்தின் பக்கம் இருக்கும் மிகப் பெரிய சவால் என வர்த்தகர்கள் கூறுகிறார்கள்.

- ❖ இம்மாதிரியான தரைவழி மற்றும் ரயில்வே சாலைகளும் நேபாளத்திற்கும் சீனாவிற்குமான உறவுகளை வலிமையாக்கி கொண்டு இந்தியாவுடனான உறவில் சீன-இந்திய எல்லையை சீரழிக்கின்றன.

நேபாளத்தை பொறுத்தவரையில் ஏன் இந்தியாவிற்கு மாற்றாக சீனா இருக்கமுடியாது?

- ❖ புவி அமைப்பில் இந்தியாவின் இடம் சிறப்பு வாய்ந்ததாகவும் அருகருகே அமைந்துள்ளது. ஆனால் சீனாவின் துறைமுக பாதையோ (அல்லது) ரெயில் பாதையோ நேரடியாக நேபாளத்திற்கு வர இயலாத புவி அமைப்பு உள்ளது.
- ❖ நேபாளம் உபயோகப்படுத்துகிற சீனாவின் துறைமுகம் 3000கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. ஆனால் இந்தியாவின் கொல்கத்தா மற்றும் விசாகப்பட்டினம் துறைமுகங்கள் வெகு அருகருகே அமைந்துள்ளது.

10.7 இந்திய-பூடான் உறவுகள்

இந்தியாவுடன் பூடானின் நட்பு சிறப்பு வாய்ந்ததாக கருதப்படுகிறது. முற்றிலுமாக நிலம் சூழ்ந்த நாடாக இருப்பதால் பெருமளவில் அனைத்துபொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கும் இந்தியாவையே சார்ந்திருக்கும் சூழ்நிலை நிலவுகிறது. இந்தியாவும் தன்னாலான உதவிகளை பூடானுக்கு செய்வதால், இரு நாடுகளும் பரஸ்பரம் நல்லுறவு நட்பு நாடுகளாக நட்பு பாராட்டி வருகின்றன.

கிங் ஜிக்மே வாங்சக் மற்றும் அவர் தந்தை உஜியன் வாங்சக் உடன்

1968-லிருந்து இந்தியாவுடனான பூடானின் நட்பு வெகு நேர்த்தியாக வளர்ந்து வருகிறது. திம்புவில் இந்தியாவின் நிரந்த பிரதிநிதி பணியமர்த்தப்பட்ட பிறகு கூடுதலான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு முன்பாக சிக்கிமிலிருந்து அரசியல் அதிகாரியின் மூலம் இந்திய உறவுகள் மேம்படுத்தப்பட்டது.

இந்தியாவின் அணுகுமுறையால், 1965இல் பூடான் கொழும்பு திட்டத்திலும் 1969இல் உலக தபால் பணி குழுவிலும் சேர்ந்தது. இறுதியாக பூடான் உறுப்பினராவதற்கு 1971இல் இந்தியா சிபாரிசு செய்தது. அணிசேரா இயக்கத்துடனான பூடானின் உறவுகளுக்கும் இந்தியா முயற்சிகள் மேற்கொண்டது.

கால வரிசை நிகழ்வுகளும்

1. **புனக்ஷா ஒப்பந்தம் (1910):** பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மற்றொரு பாதுகாப்பான அரசாக பூடான் விளங்கியது. இதன் மூலம் உள்சுதந்திரத்தை பெற்று இருந்ததே தவிர வெளி சுதந்திரத்தை பெறவில்லை.
2. **நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பின் ஒப்பந்தம்:** இந்தியாவும் பூடானும் அமைதி மற்றும் நட்புறவு உடன்படிக்கையை 1949, ஆகஸ்டு 8-இல் டார்ஜிலிங்கில் கையெழுத்திட்டன.

பூடான்-1949ஆம் ஆண்டு	
உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடாமல் இருத்தல்	உறுப்பு 2 - வெளியுறவுக் கொள்கை இந்தியாவின் வழிகாட்டுதலில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
பாதுகாப்பு	உறுப்பு 6 - இந்தியாவிற்கு எதிராகப் போகாதவரை, ஆயுதங்கள் இறக்குமதி செய்துக் கொள்ள அல்லது இந்தியாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்துக் கொள்ள எந்தத் தடையும் இல்லை.
வெளியுறவு உறவுகள்	உறுப்பு 2

- ❖ இந்த உடன்படிக்கையானது 1910 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயே-பூடானிய உடன்படிக்கையின் தொடர்ச்சியாக

கருதப்படுகிறது. இதன் மூலம் இமலாயப் பகுதி இந்தியப் பாதுகாப்பின் அடிப்படையாகக் கருதப்படுகிறது.

- ❖ யூடான் அயல்நாட்டு கொள்கையில் இந்திய-யூடான் உடன்படிக்கை ஒரு மைல் கல்லாகவே செயல்படுகிறது.

மறுசீரமைக்கப்பட்ட உடன்படிக்கை (2007)

- ❖ யூடான் வேண்டுகொண்டதன் மூலம் இந்தியா தமது நட்புறவு மற்றும் ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கையை மறுசீரமைத்தது.
- ❖ இம்மறுசீரமைப்பின்படி இந்தியா வழிநடத்தும், பங்குதாரரின் நிலையிலிருப்பது மற்றும் நெருங்கிய நட்புறவாகவும், சமபங்குதாரராகவும் செயல்பட வழிவகுப்பது.
- ❖ மேலும் புதியதாக இராணுவம் தொடர்பான பொருள்கள் இறக்குமதி செய்வதற்கு இந்தியாவின் அனுமதி பெறத்தேவையில்லை.
- ❖ வெளிநாடுகளுடனான உறவுகளில் சுதந்திரமும் ஆனால் அதே சமயம் இந்தியாவின் பாதுகாப்புமும் அச்சுறுத்தும் வகையில் செயல்படாத வகையில் உறவுகளை மேற்கொள்ளுமாறு சீரமைக்கப்பட்டது.

3. இந்திய-யூடான் வாணிபம் மற்றும் பரிமாற்ற ஒப்பந்தம் (1972)

- ❖ யூடான் ஏற்றுமதி பொருள்கள் எவ்வித வரியுமின்றி வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் வகையில் ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது.
- ❖ நீர் மின்திட்ட கூட்டுறவு ஒப்பந்தம் (2006): இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி 2020 ஆம் ஆண்டு வரை யூடான் 10,000 மெகாவாட் அளவு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்தியா உதவி புரிவதாகவும், தேவைக்கும் அதிகமான மின்சாரம் இந்தியாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் என்றும் கையெழுத்திடப்பட்டது.

ஒத்துழைப்பிற்கான பகுதிகள்

நீர்மின்திட்டம் ஒத்துழைப்பு

- ❖ இந்தியா யூடானில் மூன்று நீர்மின்திட்டங்களை நிறுவியுள்ளது. இவை

அனைத்தும் மொத்தமாக 1416 மெகாவாட் மின்சாரத்தை உருவாக்குகின்றன.

- ❖ நீர் மின்சாரம் ஏற்றுமதியின் மூலம் யூடானிற்கு 40% உள்நாட்டு வருவாயும் அதன் மூலம் 25% மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி பெருக்கமும் அடைகிறது.
- ❖ தற்போது மூன்று நீர் மின்நிலையங்கள் இரு அரசாங்கங்களுக்கிடையே திட்டமிடப்பட்டு கட்டுமான பணியில் உள்ளது.

பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு

- ❖ இரு நாடுகளும் கிளர்ச்சிக்காரர்களுக்கு எதிராக கூட்டு பயிற்சி இராணுவ நடவடிக்கையை நடத்தி உள்ளது.
- ❖ 2004இல் நடைபெற்ற இராணுவ பயிற்சி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். யூடான் இராணுவம் உல்ஃபா தீவிரவாத குழுவினருக்கு எதிராக நடத்தியது.

தூதரக ஒத்துழைப்பு

- ❖ இரு நாடுகளுக்கிடையேயான உயர்மட்ட அரசாங்க பிரதிநிதிகளின் சந்திப்பு ஆரம்பக்காலத்திலிருந்தே வழக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. 2014ஆம் ஆண்டு நரேந்திர மோடி பிரதமரானவுடன் முதல் பயணமாக யூடான் பயணம் அமைந்தது.
- ❖ இந்தியா தன்னுடைய தூதரக அதிகாரிகளை யூடானுக்கு அனுப்பி தூதரக உறவு மேம்படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.
- ❖ தெற்கு ஆசியா மண்டல ஒத்துழைப்பு அமைப்பின் உருவாக்கத்தில் உறுப்பினராக யூடான் விளங்குகிறது. மேலும் பிம்ஸ்டெக், உலக வங்கி, ஐ.எம்.எஃப்.ஐ-77 போன்ற பன்னாட்டு கழங்களிலும் உறுப்பினராக யூடான் விளங்குகிறது.

பொருளாதார ஒத்துழைப்பு

- ❖ யூடானின் நாணயம் குல்ட்ரம் (Ngultrum) இந்திய ரூபாயுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ யூடானின் மிகப்பெரிய வர்த்தக நாடாக இந்தியா விளங்குகிறது.

- ❖ 2016இல் புதிய வாணிப ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் படி இரு நாடுகளுக்கிடையேயான பொருளாதார உறவுகளில் குறைந்த அளவு ஆவணங்களுக்கும் மிகுதியான வாணிப நிலையங்களும் அமைப்பதற்கு ஏதுவாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- ❖ மேலும் இந்தியா பூடானிற்கு சுங்கவரி நீக்கப்பட்ட வர்த்தக சலுகை அளித்துள்ளது. இது இரு நாடுகளும் வர்த்தகத்தை மேம்படுத்த வசதியளித்துள்ளது.

ஒட்டுமொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி

1972இல் பூடானின் நான்காம் மன்னரான ஜிக்மே சிங்கே வாங்சுக் "ஒட்டுமொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி" என்ற கருத்தை பிரகடனம் செய்தார்.

கல்வி மற்றும் கலாச்சார ஒத்துழைப்பு

- ❖ எண்ணிலடங்கா பூடான் மாணாக்கர்கள் இந்தியாவின் பல்கலைக்கழகங்களில் இளநிலைக் கல்வியை சுயநிதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பயின்று வருகிறார்கள்.
- ❖ 2003-ல் இந்திய-பூடான் கழகம் உருவாக்கப்பட்டு இரு நாடு மக்களுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பு கலாச்சாரம், கல்வி, மற்றும் சுற்றுப்புற சூழ்நிலை போன்றவைகளின் வளர்ச்சிக்காக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

பிரச்சனைப் பகுதிகள்

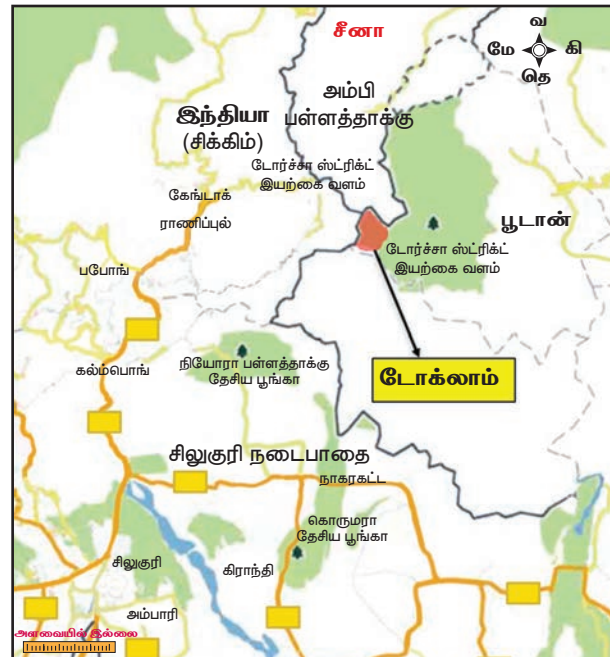
- ❖ 2015இல் பங்களாதேஷ், பூடான், இந்தியா மற்றும் நேபாளம் ஆகிய நாடுகளுக்கிடையேயான மோட்டார் வாகன ஒப்பந்தத்தை பூடானின் மேலவை சுற்றுப்புற காரணியை மையமாக வைத்து தடை செய்தது.
- ❖ சரிசமமற்ற வர்த்தக வளர்ச்சியானது இந்தியாவிற்கே ஆதரமாக உள்ளது. இந்திய சேவை மற்றும் பொருள்கள் வரி, ஏற்றுமதிக்குக் குறைவாகவும்,

இறக்குமதிக்கு அதிகமாகவும் உள்ளதால், பூடானின் வர்த்தகக் குறைபாடு மேலும் சங்கடத்தை சந்திக்க நேருகிறது.

- ❖ பூடான் தன்னுடைய ஏற்றுமதி வரியை அதிகரிக்கும் நிலையில் உள்ளது. உற்பத்தி விலையை விட வரி குறைவாக இருப்பதால் பூடான் பாதிப்படைகிறது.
- ❖ தேசிய குடியரசு கிளர்ச்சி கழகங்களான போடோலான்ட் (NDFB), உல்பா (ULFA), மற்றும் சம்பத்பர் விடுதலை அமைப்பு (KLO) போன்றவை எளிதாக நுழையுமாடி பூடான் இருப்பதால், வடகிழக்கு பகுதியின் பாதுகாப்புக்கும் அமைதிக்கும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது.

டோக்லாம் பிரச்சனை

டோக்லாம் என்பது இந்தியா பூடான் மற்றும் சீனா நாடுகளுக்கு இடையேயான 100 கி.மீ-க்கும் குறைவாக உள்ள ஒரு பீடபூமி மற்றும் பள்ளத்தாக்கை உள்ளடக்கியதாகும். இப்பகுதியாவது திபெத்தின் அம்பி பள்ளத்தாக்கு மற்றும் பூடானின் உஹா பள்ளத்தாக்காலும் சிக்கிமாலும் சூழப்பட்டுள்ளது.

தொடர்ச்சியான பேச்சுவார்த்தைகள் சீனா மற்றும் பூடானிடையே நடைபெற்றிருந்தாலும், டோக்லாம் பிரச்சினை முடிவற்றதாக அமைந்துள்ளது. 2017இல் இப்பிரச்சினை வலுப்பெற்று சீனாவிற்கும், இந்தியாவிற்கும் இடையே பிரச்சனைகள்

ஏற்பட காரணமாயிருந்தது. இப்பகுதியில் சீனா சாலையை நிறுவ தயார் ஆகும்போது இந்திய இராணுவத்தினர், பூடானிற்கு ஆதரவாக தடை ஏற்படுத்தினர்.

டோக்லாம் இந்தியாவின் சிலிகுரி பகுதிக்கு நெருக்கமாக இருப்பதால், இந்தியாவிற்கும் வடகிழக்கு பகுதிக்கும் இடையே முக்கியமான அங்கம் வகிக்கிறது. இப்பகுதி இரு நாடுகளுக்கிடையேயான குறுகிய நிலப்பரப்பாக அமைந்துள்ளது. சமீப காலத்தில் அம்பி பள்ளதாக்கில் சீனா பெருமளவில் படைகளை குவித்து வருகிறது. ஆனால் இராணுவப் படை ரீதியாக அனுசூலமற்ற நிலையே காணப்படுகிறது. இந்த பள்ளதாக்கைச் சுற்றிலும் இந்தியா மற்றும் பூடான் துருப்புகள் அதிகம் உள்ளன.

நீர் மின்திட்டப் பிரச்சினைகள்

- ❖ பூடான் இந்தியாவிற்கு குறைந்த விலையில் மின்சாரம் அனுப்புகிறது.
- ❖ கூட்டு நீர் மின் நிலைய திட்டங்களின் மேலாண்மையில் இந்தியா அதிக பங்கு பெற விரும்புவதாக பூடான் நம்புகிறது.
- ❖ எல்லை கடந்த வாணிபத்தில் மின்னாற்றல் அமைச்சகத்தின்மூலம் நிர்வகிக்கப்பட்டு இந்தியாவை ஒரே பங்குதாரராக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நீர்மின் நிலைய முதலீட்டில் பூடானின் சுதந்திரத்தை பாதிக்கிறது.
- ❖ நீர் மின் நிலையங்கள் சுற்றுப்புறச் சூழலும் இணைந்து பார்க்கப்படுகிறது.

ஒத்துழைப்பிற்கான நடவடிக்கைகள்

- ❖ இரு நாடுகளுக்கிடையேயும் நட்பு ரீதியான சந்திப்புகள் அடுக்கு நிகழ்வுகளாக நடைபெறுகிறது.
- ❖ பூடானின் 20 மாவட்டங்களுக்கான மின்னணுத்திட்டம் இந்தியாவால் மேம்பாடு அடைகிறது.
- ❖ தற்போதைய பிரதமரால் "B-to-B என்று (பாரத்-பூடான்) கொள்கை உருவாக்கப்பட்டு இரு நாடுகளுக்கிடையான உறவுகள் வலுப்படுத்தப்படுகிறது.

- ❖ இந்திய வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் அதிகம் உதவிகளை பெரும் நாடாக பூடான் விளங்குகிறது.
- ❖ நிரந்தரமாகவே 1000 வீரர்கள் கொண்ட இந்திய இராணுவ பயிற்சி குழு (IMTRAT) மேற்கு பூடானில் செயல்படுகின்றது. இக்குழு பூடான் படைக்கு பயிற்சி அளிக்கிறது. ஏனைய மற்ற இந்திய படைக்கும் ராயல் பூடான் படைக்கும் உதவி புரிகின்றன.

எதிர்கால ஒத்துழைப்பு

- ❖ இந்திய-பூடான் உறவுகள் நீருக்கும் பாலுக்குமான உறவாகும். இரண்டையும் பிரிக்க முடியாததாக உறவு அமைந்துள்ளது.
- ❖ இந்தியா, கிடப்பில் போடப்பட்டிருக்கும் சில நீர் மின் நிலைய திட்டங்களை விரைந்து முடித்தல் வேண்டும். போதுமான நிதியில்லாதது காரணமாக கூறப்படுகிறது.
- ❖ இந்தியாவிற்கும், பூடானிற்கும் ஒத்துழைப்பு சிறப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் இது சீனா பல்வேறு எல்லை பிரச்சினைகளை கொடுக்கின்றது. இந்தியாவுடான ஒத்துழைப்பை பூடான் நன்றாக பயன்படுத்தி சீனாவின் தவறான கணக்கீட்டிற்கு தகுந்த பதிலடி அளித்தல் வேண்டும்.
- ❖ பூடானுடனான வடகிழக்கு தொடர்பை இந்தியா மண்டல பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்த வேண்டும்.
- ❖ பூடானின் மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சியை இந்தியா தன்னுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியோடு இணைத்து மகிழ்ச்சி மற்றும் நட்பு பகிர்தலை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

10.8 இந்திய-மியான்மர் உறவுகள்

இந்தியாவிற்கும் மியான்மருக்குமான (முன்பு பர்மா) உறவுகளின் வரலாறு 2500 ஆண்டுகள் கொண்டதாகும். பர்மியர்கள் புத்தமதத்தின் தொடர்புகள் இந்தியாவையும் மியான்மரையும் இணைத்துள்ளது என்று நம்புகிறார்கள் ஸ்வேதகான் பகோடா என்கிற புகழ்பெற்றவர் கூற்றின்படி, கோவிலின் இதயப் பகுதி புத்தரின் முடி புதைந்த இடத்தில் உள்ளதாகவும். அவை இரண்டு பர்மா வியாபாரிகளுக்கு அன்பளிப்பாக அளிக்கப்பட்டதாகவும் ஒரு நம்பிக்கை உள்ளது. இந்த நம்பிக்கையில் அசோகரை பர்மாவில் பகோடா வகை கட்டுமானத்தை நிறுவுவதற்கு தூண்டியதாகவும் புத்த மதம் பரவுவதற்கு காரணமாக இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

அனைத்து புத்த பர்மியர்களும் வாழ்வில் ஒருமுறை இந்தியாவில் அமைந்துள்ள புத்தகயாவில் பிரார்த்தனை செய்வதற்கு விரும்புகிறார்கள். இரு நாடுகளும் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு வெகு நாட்கள் முன்னதாகவே, அங்கு இருக்கக்கூடிய மீசோ, நாகா குக்கி, தங்குள், பைட்டே போன்ற குழுக்கள் குடும்ப ரீதியாகவும், மொழி, மத மற்றும் கலாச்சார ரீதியாகவும் உறவு பாராட்டினார்கள். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் வந்த பிறகே இரு நாடுகளுக்கிடையே எல்லைகள் உருவாக்கப்பட்டு தனிநாடுகளாக உருப்பெற்றன.

இனக்கூறுகள்

பர்மாவின் பாதுகாப்பு என்பது இந்தியாவின் பாதுகாப்பு ஆகும். இதனால் இந்தியாவின் முழு கவனமும் எல்லையின் மீது இருந்தாக வேண்டும். பர்மாவை பாதுகாப்பதைவிட வேறு எந்த ஒரு செயலும் இந்தியாவிற்கு முக்கியமில்லை என்று கூறுகிறார்.

-K. M. பணிக்கர்

அறிமுகம்

இந்தியா, பர்மாவுடன் 1600 கி.மீ நில எல்லையும் வங்காள விரிகுடாவில் கடல் எல்லையும் பகிர்ந்து காணப்படுகிறது. இந்தியாவின் நான்கு வடகிழக்கு மாநிலங்களான அருணாச்சலப் பிரதேசம், நாகலாந்து, மணிப்பூர் மற்றும் மிசோரம், மியான்மருடன் எல்லை பகிர்வு காணப்படுகிறது.

இந்த புவியியல் அமைப்பின் இணைப்பானது இந்தியப் பெருங்கடலில் பெருமளவு இந்தியாவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது. மேலும் இரு நாடுகளும் பாரம்பரியம், மதம், மொழி மற்றும் இன ரீதியான இணைப்புகளையும் பெற்றுள்ளது.

மேலும் 'ஆசியான்' அமைப்பின் உறுப்பினராக மியான்மர் இந்தியாவின் அருகருகே இருப்பதால், தென் கிழக்கு ஆசியாவில் பெருமளவில் பொருளாதார ஒருமைப்பாடு ஏற்படுவதற்கு மியான்மர் உதவி செய்யும் என்று இந்தியா நம்புகிறது. இதற்காகவே உருவாக்கப்பட்ட "கிழக்கு நோக்கி கொள்கை" மற்றும் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" போன்ற திட்டங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மியான்மரின் பொருளாதார மேம்பாட்டில் இந்தியாவிற்கு வர்த்தக வாய்ப்புகள் ஏராளமாகவும் அமைத்து காணப்படுகிறது.

1. இந்தியாவின் கிழக்கு நோக்கிய கொள்கை

இக்கொள்கையின் மூலம் இந்தியா தென் கிழக்கு ஆசியாவில் கலாச்சார, பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பு உறவுகளை மேம்படுத்திக்கொள்ளவும் மண்டல சக்தியாக உருவாகவும், சீனாவிற்கு சிறந்த போட்டியாளராக முன்னேறவும் இந்தியா இராணுவம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

இரு தேசிய நெடுஞ்சாலையும் மியான்மருடன் ஏனைய மற்ற தென் கிழக்கு மண்டலங்களுடன் இணைவதற்கு ஏதுவாக அமைந்துள்ளது.

2. இந்தியா-மியான்மர்-தாய்லாந்து நெடுஞ்சாலை நட்புறவு

இந்தியாவும் மியான்மரும், 3200 கி.மீ தொலைவில் உள்ள நான்கு வழிச்சாலை அமைப்பதற்கும், இந்தியா-மியான்மர் மற்றும் தாய்லாந்தை இணைக்கவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளன. இப்பாதை திட்டம் மூலம் வட கிழக்கு பகுதிகளின் வழியாக 1600 கி.மீ நீளத்துக்கு சாலைகள் அமைக்கப்படும். ஏப்ரல் 2021இல் இத்திட்டம் முடிவடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

3. வட கிழக்கு அணுகுமுறை

காலதான் பல்-அடுக்கு இடமாற்று போக்குவரத்துத்திட்டத்தின்படி, கொல்கத்தாவின் கிழக்கு துறைமுகத்தையும், மியான்மரின் சிட்வி துறைமுகத்தையும் இணைக்கும்படி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மியான்மரின் சிட்வி துறைமுகத்திலிருந்து லேஸ்யோவிற்கு ஆறு வழியாகவும் பின் லேஸ்யோவிலிருந்து மிசோரத்திற்கு தரை வழி போக்குவரத்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இந்தியா-மியான்மர் உறவுகளின் பல்வேறு அம்சங்கள்

தற்காப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு

1. பல ஆண்டுகளாக இவ்வகை நட்புறவு வலிமைப்பெற்று வருகிறது. உயர் மட்ட அரசாங்க நிர்வாக சந்திப்புகள் எல்லை ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கைகள், பயிற்சி, தரைப்படை, விமானம் மற்றும் கப்பற்படை உயரதிகாரிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் போன்ற நிகழ்வுகள் குறிப்பிட்டு விளங்குகின்றன.
2. மேலும் மியான்மர் தன்னுடைய மண்ணை எக்காரணம் கொண்டும் இந்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு இடம் அளிக்காமல் இருப்பதற்கு உத்திரவாதம் அளித்துள்ளது.

வர்த்தக ஒத்துழைப்பு

1. 1970-களில் இரு நாடுகளுக்கிடையே வர்த்தக ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளது.
2. மியான்மரின் ஐந்தாவது பெரிய வர்த்தக பங்குதாரராக இந்தியா விளங்குகிறது.
3. இந்தியாவில் ஏற்றுமதியானது சர்க்கரை (424 மில்லியன் டாலர்) மருந்து பொருள்கள் (184 மில்லியன் டாலர்) போன்றவை உள்ளடக்கியது. மோரே மற்றும் சாவ்காதர் வழியாக எல்லை வர்த்தகம் (87.89 மில்லியன் டாலர்)களை எட்டியது.
4. மியான்மரின் முதலீட்டாளர்களில் இந்தியா பத்தாவது இடத்தில் நின்று 740.64 மில்லியன் அமெரிக்கா டாலர்களை முதலீடு செய்துள்ளது.
5. பெருமளவில் முதலீட்டாளர்கள் எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு துறைகளிலேயே தங்கள் முதலீடுகளை அமைத்துள்ளனர். மியான்மரில் முதலீடு செய்வதற்கு இந்திய நிறுவனங்கள் போட்டி போட்டு கொண்டு பல்வேறு ஒப்பந்தங்களை கையெழுத்திட்டுள்ளன.
6. வெகு சாதாரண வர்த்தகத்திலிருந்து, இரு நாடுகளும் நில எல்லையில் தங்கள் பொருள்களை விற்பதற்கும் வாங்குவதற்குமான நடவடிக்கைகளிலும் இறங்கியுள்ளன. வங்கி துறையில்

கூட்டுறவு, முதலீட்டிற்கும், வர்த்தகத்திற்கும் முக்கியமானதாக அமைகிறது. யுனைட்டெட் இந்திய வங்கி (United Bank of India) மியான்மரின் வங்கிகளான எம்.எப்.டி.ஆர் (MFTR), எம்.ஐ.சி.பி (MICB), எம்.இ.பி (MEB) மற்றும் ஒன்பது தனியார் வங்கிகளுடன் இரு நாடுகளின் வர்த்தக வளர்ச்சிக்காக ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது.

- ஏனைய நாடுகளுடனான ஆற்றல் தொடர்பான உறவுகளுக்கு மியான்மருடனான கூட்டணி முக்கியமானதாகும். எடுத்துக்காட்டாக பெட்ரோல் மற்றும் இயற்கை வாயு தொடர்பான துறைகளாகும்.

கலாச்சார உறவுகள்

இந்தியாவும் மியான்மரும் நெருங்கிய கலாச்சார உறவுகளையும், புத்த சமய பாரம்பரியத்தையும் தழுவிய பண்பாட்டையும் கொண்டுள்ளன.

- பாகனில் உள்ள ஆனந்தா கோவிலை மறுசீரமைப்பது.
- இந்திய அரசாங்கத்தின் அன்பளிப்பாக அளிக்கப்பட்ட 16 அடி நீளமுள்ள புத்த சிலை (சாரநாத் மாதிரி) யாங்கூனில் உள்ள ஷீவெடகோன் பகோடவில் நிலை நிறுத்தப்பட்டது.
- "சம்வட்-II" என்ற பல்வேறு நம்பிக்கைகள், பண்பாடுகள் பற்றிய பேச்சு வார்த்தையை யாங்கூனில் ஆகஸ்ட் 6-7 2017 இல் நடத்தியது.

மியான்மரின் மன்னர்கள் மிண்டான் மற்றும் பாகியதா கட்டிய இரு கோவில்களை புத்த கயாவில் சீரமைப்பது பற்றிய பர்மாவின் விருப்பத்திற்கு இசைந்து கொடுத்தது. இந்த கோவில்களும் அதன் கல்வெட்டுகளும் இந்தியாவின் தொல்லியல் ஆராய்ச்சி துறையின் உதவியோடு மீட்டெடுப்பது இரு நாடுகளின் கொள்கைத் திட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய புலம்பெயர்ந்தவர்கள்

- மியான்மரில், இந்தியர்களின் வருகையின் ஆரம்பம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பர்மாவை 1852 இல் ஆண்ட போது தொடங்கியது.

- இரு நகரங்களான யாங்கூன் மற்றும் மண்டலேயில் இந்திய மக்கள் குடிமைப்பணிகள், வர்த்தகம், வாணிபம் போன்ற துறைகளில் வளர்ச்சியடைந்து இருந்தனர்.

இரு நாடுகளிக்கிடையேயான மண்டல மற்றும் துணை மண்டல ஒத்துழைப்பு

ஆசியான் (ASEAN):

இந்தியாவுடன் எல்லையை பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரே ஏசியான் நாடு மியான்மர் ஆகும். இந்தியாவிற்கும் ஆசியன் அமைப்பிற்கும் ஒரு பாலமாகவே செயல்படுகிறது.

பிம்ஸ்டெக் (BIMSTEC):

பிம்ஸ்டெக் அமைப்பின் சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தத்தில் மியான்மர் கையெழுத்திட்டுள்ளது. ஆற்றல் துறையில், மியான்மர் முன்னோடியாக திகழ்கிறது. பிம்ஸ்டெக் அமைப்பில், மியான்மர் பெரும்பாலும் தாய்லாந்து மற்றும் இந்தியாவுடன் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறது. மியான்மரின் இந்திய ஏற்றுமதி பொருள்களாக பருப்பு வகைகள், சோளம், பீன்ஸ் மற்றும் வன உற்பத்திகளான தேக்கு, கடின மர வகைகள் போன்றவை உள்ளடக்கம். இந்தியாவிலிருந்து மியான்மர் ரசாயன பொருள்கள், மருந்துகள், மின்சார உபகரணங்கள் மற்றும் போக்குவரத்து சாதனங்கள் ஆகியவை இறக்குமதி செய்கிறது.

மீகாங் - கங்கா ஒத்துழைப்பு

மீகாங்-கங்கா ஒத்துழைப்பு திட்டத்தில் உறுப்பினராக, இவ்வமைப்பு ஆரம்பித்த 2000 ஆம் ஆண்டு முதல் மியான்மர் செயல்படுகிறது. இவ்வமைப்பு, இந்தியாவை மட்டுமல்லாமல் ஐந்து ஆசியன் நாடுகளான கம்போடியா, லாவோஸ், மியான்மர், தாய்லாந்து மற்றும் வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளை உள்ளடக்கி சுற்றுலா, கல்வி, கலாச்சாரம், போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் பரிமாற்றம் போன்ற துறைகளில் நல்லுறவு ஏற்படுத்தும் பொருட்டு உண்டாக்கப்பட்ட அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பின் தலைவர் பதவியானது ஆங்கில அகர வரிசையின்படி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

சார்க் (SAARC)

ஆகஸ்ட் 2008இல் மியான்மருக்கு சார்க் அமைப்பு பார்வையாளர் அந்தஸ்தை அளித்தது.

1. இந்தியாவில் மியான்மரை "கிழக்கின் நுழைவாயில்" என்று அழைக்கிறோம். ஆனாலும் இரு நாடுகளின் உறவுகளை பார்க்கிறபோது கடக்கக்கூடிய தூரங்கள் நிறையவே இருப்பதாக தெரிகிறது. நீண்ட நிலம் மற்றும் கடல்நீர் எல்லைகளை கொண்டிருப்பதால் புவியியல் அமைப்பை இரு நாடுகளும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
2. வரலாற்று ரீதியாக, மியான்மர் நாட்டின் சமூக-பொருளாதார காரணங்களை நிர்ணயிக்கூடிய நாடாக இந்தியா 1960 வரை இருந்தது. இராணுவ சர்வதிகாரத்துவ ஆட்சியும், அதன் பொருளாதார திட்டங்களும் இந்தியாவுடனான மியான்மரின் நட்பை சீர்க்குலைக்க துவங்கியது.
3. அரசியல் மாற்ற நிகழ்வுகளால் தற்போதைய காலக்கட்டம் இந்தியாவிற்கு மிகச் சிறந்த வாய்ப்பை அளித்துள்ளதால் மியான்மருடனான உறவுகளை புதுப்பிப்பதற்கு தகுந்த நேரமாகும்.

10.9 இந்திய-மாலத்தீவு உறவுகள்

மாலத்தீவு, கிட்டத்தட்ட 1192 தீவுகளை உள்ளடக்கியது. இவற்றுள் 200 தீவுகளில் 4,30,000 மக்கள் வாழ்கிறார்கள். 80 தீவுகளில் சுற்றுலா பயணிகள் தங்குவதற்கு உண்டான ஓய்வு விடுதிகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. தலைநகரமான மாலே அதிக மக்கள் வசிக்கின்ற நகரமாக உள்ளது.

பெருவாரியாக சன்னி இஸ்லாமியர்கள் வாழும் இந்நாட்டில், ஏனைய மற்ற மதங்கள் தொடர்பான வழிபாடுகள் வீடுகளிலேயே நடைபெறுவது வழக்கமாக உள்ளது.

மாலத்தீவுகளின் பிரதமர் அகமது ஜகி 1974 இந்தியா வந்ததுதான், அந்நாட்டின் முதல் அரசுமுறை பயணமாகும்.

நவம்பர் 1968இல் மாலத்தீவு விடுதலை பெற்றதிலிருந்து இந்தியாவிற்கும், அந்நாட்டிற்கும் முறையான உறவுகள் ஆரம்பித்தன. இந்தியா, மாலத்தீவை அங்கீகரித்த முதல் நாடாகும். இதன் பிறகு இரு

முகமது நஷீத்

நாட்டின் பிரதிநிதிகளும் உறவுகள் மேம்பட சந்திப்புகளும், பேச்சுவார்த்தைகளும் நடத்தப்பட்டன. அவற்றில் மாலத்தீவுகளில் பொருளாதார வளர்ச்சி உச்சநிலையை நோக்கி சென்றது.

இம்மாதிரியான சமூக உறவுகள், குடியரசுத்தலைவர் நஷீத் பதவி வகித்த காலத்திலும் வழக்கத்தில் இருந்தது. நஷீத் குடியரசுத்தலைவர் ஆனவுடன் முதல் அரசுமுறை வெளிநாட்டுப் பயணமாக 2008இல் இந்தியா வந்தார். 2008இல் நடைபெற்ற இச்சந்திப்பின்போது இந்தியா, மாலத்தீவிற்கு 100 மில்லியன் டாலரை அதனுடைய சுற்றுலாத்துறை வளர்ச்சிக்கு கடன் அளிப்பதாக உத்திரவாதம் அளித்தது. இதன்பிறகு இருநாட்டினரின் அரசு தொடர்பான சந்திப்புகள் தொடர்ந்த வண்ணம் இருந்தன. 2012இல் நஷீத் அவர்கள் பதவியிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டார்.

இந்தியா-மாலத்தீவின்

பாதுகாப்பு

முக்கியத்துவம்

புவியமைப்பு

மாலத்தீவு லச்சத்தீவிலிருந்து 700 கி.மீ தொலைவிலும், இந்திய பிரதான இடத்திலிருந்து 1200 கி.மீ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. மேலும் சீனாவின் இருப்பு, இந்தியாவிற்கு மாபெரும் அச்சுறுத்தலை விளைவிக்கிறது.

மாலத்தீவு ஏன் இந்தியாவிற்கும் முக்கியமானது என்பதற்கான 10 காரணங்கள்

1 மாலத்தீவானது இந்தியப் பெருங்கடலில் ராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியில் அமைந்தும் 1200 கோடி ரூபாய்களைக் கொண்டதும், சீனா, ஜப்பான், இந்தியா ஆகிய நாடுகளுக்கு தடையில்லாமல் ஆற்றல் தேவையை அளித்துவரும் கடல்வழி பாதைக்கு அடுத்தும் அமைந்துள்ளது.

2 பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக சீனா, தனது கடற்படை கப்பலை இந்திய பெருங்கடலுக்கு ஏடன் வளைகுடாப் பகுதியில் கடற்கொல்லைக்கு எதிரான நடவடிக்கைக்கு அனுப்பி வைத்தது. இந்த நிலையில்தான் மாலத்தீவானது நிலையான வளர்ச்சி பெற்று இப்பொழுது சர்வதேச புவிபராமரிப்பில் இதயமாக விளங்குகிறது.

3 இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் ஒரு இன்றியமையாத தெற்கு ஆசியா சக்தியின் ஒரு வலைப்பின்னலாக இருக்கும் மாலத்தீவுடன் இந்தியா இராணுவம் மற்றும் பாதுகாப்பு துறைமுகம் அதன் ஒத்துழைப்பு தேவையாகிறது.

4 மாலத்தீவில் சீனாவின் பெருமளவிலான பொருளாதார இருப்பானது, இந்தியாவிற்கு பெருங்குறையாகும். அந்நாடு, 70% தனது கடனுக்கு சீனாவிற்கு கடன்பட்டுள்ளது. இந்தியாவை பின்னாக்கு தள்ளிவிட்டது. தற்பொழுதுள்ள அரசியல் நெருக்கடியானது இந்தியாவிற்கு சரியான வாய்ப்பளித்துள்ளது.

5 பெருவாரியான மக்கள் தொகை நஷீத்தின் எம்.டி.பி. (MDP) கட்சியை ஆதரிக்கிறார்கள். இக்கட்சியானது இந்தியா முன்னாள் அதிபர் யாமினுக்கு எதிராக செயல்பட விரும்புகிறது.

6 சார்ச் அமைப்பில், மாலத்தீவும் ஒரு உறுப்பினர் நாடாகும். இது இப்பகுதியில் இந்தியா தலைமை தாங்குவதற்கு மாலத்தீவு அதற்கு மிகவும் முக்கியமாகும். யூரி தாக்குதலுக்கு பிறகு, பாகிஸ்தானின் நடக்கும் சார்ச் உச்சி மாநாட்டைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று இந்தியாவின் அழைப்பை புறக்கணித்து வரும் ஒரே சார்ச் நாடு மாலத்தீவே ஆகும்.

7 யாமின் ஆட்சியின் கீழ், தீவிரவாதப் போக்கு மிக வேகமாக அதிகரித்தது. சிரியாவில் வெளிநாட்டு படையனின் பெரும் பகுதியினர் ஒருவர் மாலத்தீவை சார்ந்தவர்களாக உள்ளனர். இந்தியாவுக்கு கேடு உண்டாகும், ஒரு இஸ்லாமிய தீவிரத்தை தடுத்து நிறுத்துவதில் தவறிப்போன அண்டை நாடாக இருக்கிறது.

8 இந்தியாவும்-மாலத்தீவும் இன, மொழி, கலாச்சாரம், மதம் மற்றும் வணிக தொடர்பைக் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. 1965 ஆம் ஆண்டு மாலத்தீவு சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் முதலில் அங்கீகரித்த நாடு இந்தியாவாகும், பிறகு 1972 ஆம் ஆண்டு "மாலே"யில் அதன் தூதரகத்தை அமைத்துக் கொண்டது.

9 மாலத்தீவில் 25,000 இந்திய நாட்டினர் வசிக்கிறார்கள் (இது இரண்டாவது புலம் பெயர்ந்த சமூகம் ஆகும்) ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாலத்தீவுகள் பெறும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் எண்ணிக்கையில் இந்திய சுற்றுலாப் பயணிகளின் எண்ணிக்கை 6% பங்கினைக் கொண்டதாகும்.

10 மாலத்தீவு நட்புணர்வுக்கு கல்வி, மருத்துவ சிகிச்சை பொழுது போக்கு மற்றும் வர்த்தகம் ஆகியவற்றிற்கு விரும்பி வருவதற்கு இந்தியா உகந்த நாடாக இருக்கிறது. வெளியுறவு அமைச்சகமானது அதிக எண்ணிக்கையிலான மாலத்தீவினர் இந்தியாவில் கல்வி மற்றும் மருத்துவ சிகிச்சை மேற்கொள்வதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு விசா நீடிப்பை மேலும் மேலும் நீட்டிக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்தியா பெருங்கடல் மேலாதிக்கம்

மாலத்தீவில் சீனாவின் இருப்பால் நேரடியாகவோ (அல்லது) மறைமுகமாகவோ இந்திய பெருங்கடலில் தன் கட்டுப்பாட்டை நிறுவுவதற்கும், கட்டுப்படுத்தவதற்கும் வாய்ப்பு அதிகம். மேலும் அரபு நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய ஆற்றல் பகிர்வு, மாலத்தீவு வழியாகவே வருவது வழக்கமாக உள்ளது.

மண்டல ஏற்றத்தாழ்வு

இந்திய பெருங்கடல் மண்டலத்தில் இந்தியா, மாலத்தீவு, செஷல்ஸ், மற்றும் மொரிஷியஸ் போன்ற நாடுகளுடன் இணைந்து நட்பு பாராட்டுவது சீனாவிற்கு பிரச்சினையாக உள்ளது. சீன-மாலத்தீவு நல்லுறவானது இந்தியாவின் நிலையை குறைக்கும் வண்ணம் உள்ளது.

பொருளாதார உறவுகள்

மாலத்தீவில் இந்தியர்கள்

கிட்டத்தட்ட 25,000 இந்திய மக்கள் மாலத்தீவில் பல்வேறுபட்ட துறைகளில் பணிபுரிந்து, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கின்றனர்.

நீல பொருளாதாரம்

கடல் வளத்தை மையமாக கொண்டதாக மாலத்தீவின் பொருளாதாரம் இயங்குகிறது. நீல பொருளாதாரம் என்று அழைக்கப்படும் இவ்வகை நடவடிக்கைகளின் பாதுகாப்பிற்கும், நிலையான அபிவிருத்திக்கும் அடித்தளமாக உள்ளது.

சுற்றுலாத்துறை

இரு நாடுகளுக்கிடையே சுற்றுலாத்துறை சார்ந்த உறவுகளும், சந்திப்புகளும் நடந்தவண்ணம் உள்ளது. மேலும் 6% இந்திய சுற்றுலாப் பயணிகளும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாலத்தீவிற்கு பயணிக்கின்றனர்.

காக்கடஸ் நடவடிக்கைகள் மாலத்தீவை இந்தியா காப்பாற்றியுள்ளது

1988இல் 80-200 இலங்கை தமிழ் போராளிகள் (PLOTE) அப்துல்லா லுத்துபி என்கிற தொழிலதிபரின் சூழ்ச்சியில் மாலத்தீவை நோக்கி தாக்குதல் நடத்தினர். மாலத்தீவில் ஊடுருவிய பிறகு, அவர்கள் தலைநகரமான 'மாலே'வில் ஊடுருவி முக்கியமான பகுதிகளை ஆக்கிரமித்தனர்.

இந்திய போர் விமானம் இல்யுசன் II-76

குடியரசுத்தலைவர் அப்துல் கயமின் ஆட்சியை கலைப்பதற்கு முனைந்தனர். ஆனால் கயும், மாலத்தீவின் தேசியப் பாதுகாப்பு பணி தலைமையிடத்தில் தஞ்சம் புகுந்தார். கயும் பல நாடுகளுக்கு அதாவது இந்தியா, பாகிஸ்தான் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், மலேசியா, இலங்கை பிரச்சினையை விளக்கினார். அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும், தங்களால் நேரடியாக நடவடிக்கையில் இறங்க இயலாது என்றும், இந்தியா மூலம் தீர்வு கிடைக்க பெறும் என்றும் நம்பிக்கை அளித்தனர். பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி மூலமாக இந்தியா வெகுவேகமாக தீர்வு நடவடிக்கையில் இறங்கியது.

குடியரசுத்தலைவர் கயமின் வேண்டுகோள் கிடைத்த சில மணி நேரங்களில் இந்திய படைவீரர்கள் மாலத்தீவில் இருந்தனர். நவம்பர் 3 1988 இல் 15.30 மணி அளவில் இந்திய படை வீரர்களை மாலத்தீவில் இறக்கியது. கயுமின் செய்தி கிடைத்த 16 மணி நேரங்களில் ஆக்ரா போர் விமான நிலையத்திலிருந்து இல்யுசன் II 76 போர் விமானம் கிளம்பியது. 2,500 கிலோ மீட்டர் கடந்து இந்தியா விமானப்படையின் 44-வது ஸ்கோட்ரன், முற்றுகையிடப்பட்ட மாலேதலைநகருக்கு ஒரு கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள ஹல்ஹிலே விமான நிலையத்தில் இறங்கியது. மேலும் தரையிறக்கப்பட்ட இந்திய விமானப் படைவீரர்கள், குடியரசுத்தலைவர் கயுமை மீட்டுத்தனர். போராட்டக்காரர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர்.

இலங்கை தமிழ் போராளிகள் நகரம் முழுவதும் பல முக்கிய பகுதிகளைக் கைப்பற்றியபோது, அவர்கள் கண்காணிக்க மறந்த ஒரு பகுதி ஹல்ஹிலே விமான நிலையம். இந்த நுழைவாயிலை யாரும் கவனிக்காமல், இந்திய விமானப் படைவீரர்கள் தரையிறங்கின. விரைவாக விமான நிலையத்தின் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டனர். பின்னர் கமாண்டோகள் படகுகளைப் பயன்படுத்தி தலைநகருக்குள் நுழைந்து குடியரசுத்தலைவர் கயுமை மீட்டு, போராளிகளை விரட்டியடித்தனர்.

இந்திய தரப்பில் இந்நடவடிக்கையில் எந்தவித இழப்பும் இல்லாதது என்பது சிறப்பு வாய்ந்ததாக கருதப்படுகிறது. ஆசியாவின் பாதுகாப்பில் இந்தியா மிகச்சிறப்பாக பங்காற்ற முடியும் என்பதை நிரூபித்தது காக்கடஸ் நடவடிக்கை. அமெரிக்கா அதிபர் ரொனால்டு ரீகன் முதல் பிரிட்டனின் பிரதமர் மார்கரெட் தாட்சர் வரை உலக சமூகம் அனைத்தும் இந்தியாவின் இந்த உறுதியான நடவடிக்கையை பாராட்டினார்கள்.

சுகாதாரம்

பெருவாரியான மாலத்தீவு மக்களுக்கு மருத்துவ ரீதியான முதல் அண்டை நாடாக இந்தியா விளங்குகிறது. இதன் மூலம் இந்திய சுகாதாரத் துறை வளர்ச்சி காண்கிறது.

அரசியல் உறவுகள்

அரசியல் குழப்பம்

அரசியல் குழப்பம் அரசியலில் நிலைத்தன்மை இல்லாததால் மாலத்தீவில் தீவிரவாதம், மத அடிப்படையிலான, கடத்தல்

மற்றும் போதை பொருள் பழக்கம் அதிகமாகவே அச்சுறுத்துகிறது. ஐ.எஸ்.ஐகள் மற்றும் லஷ்கர்-இ-தொய்பா போன்ற தீவிரவாத இயக்கங்களும் மாலத்தீவில் நிலையூன்றி நிற்கின்றன.

சார்க் அமைப்பு

சார்க் அமைப்பானது இந்தியாவிற்கும், அண்டை நாடுகளுக்கும் உள்ள உறவுகளை வலுமைப்படுத்துவதாக உள்ளது. ஆனால் சார்க் நாடுகளில் சீனா ஊடுருவி இருப்பதால் இந்தியாவின் நிலை சற்று பின்னோக்கி உள்ளது எனலாம். பாகிஸ்தானின் போக்குவரத்திலும் இலங்கையில் ஹம்பன்தோட்டா துறைமுகம் போன்றவற்றிலும் சீனாவினால் கட்டுமானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. சீனாவிற்கு அடுத்த கவனம் மாலத்தீவில் உள்ளது.

இந்திய-மாலத்தீவு உறவுகளில் தற்போதைய வளர்ச்சி

இரு நாடுகளின் அரசியல் நிலைமையைப்பொறுத்து உறவுகள் பாதிப்பை சந்திக்கின்றது. 2013இல் யாமீன் குடியரசுத்தலைவர் நஷீதை தோற்கடித்தார். யாமீனின் ஆட்சியில் இந்தியாவுடனான உறவுகள் மோசமடைந்த நிலையில் சீனாவுடன் வலிமையான உறவினைக் மாலத்தீவு உண்டாக்கி வருகிறது. இதை பின்வரும் நடவடிக்கைகள் நிரூபிக்கின்றன.

- ❖ இந்தியாவுடனான 'ஐ.எம்.ஆர்' திட்டம் 2012இல் மாலத்தீவு ரத்து செய்தது. 500மில்லியன் டாலர் மதிப்புள்ள இத்திட்டம் மாலத்தீவு தலைநகரமான "மாலேக்கு" அருகே பன்னாட்டு விமான நிலையம் அமைப்பதற்காக திட்டமிட்டதாகும். இத்திட்டம் தற்போது சீனாவிடம் தரப்பட்டுள்ளது.
- ❖ 2015இல் இந்திய பிரதமர் மாலத்தீவு பயணத்தை ரத்து செய்தார். மாலத்தீவில் நிலவிய எதிர்மறையான அரசியல் சூழ்ச்சியே காரணமாக காட்டப்பட்டது.
- ❖ 2017இல் சீனாவிற்கும், மாலத்தீவிற்கும் சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தம்

கையெழுத்திடப்பட்டது. பாகிஸ்தானிற்கு அடுத்ததாக சீனாவுடன் மாலத்தீவு இந்நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. ஆனால் இந்தியாவுடன் இம்மாதிரியான ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்படவில்லை என்பது உண்மை.

- ❖ கூட்டு பாதுகாப்பு ஒப்பந்த நடவடிக்கை 2018இல் மாலத்தீவிற்கும், பாகிஸ்தானிற்கும் இடையே கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒப்புதல் பாகிஸ்தானின் இராணுவ படை தளபதியின் பயணத்தின் போது மாலத்தீவில் முடிவு செய்யப்பட்டது. வெளிப்படையாகவே இந்தியாவிற்கும் எதிராக நகர்த்தப்படும் காயாக இந்நடவடிக்கை விளக்குகிறது.

மேற்கூறிய அனைத்து நடவடிக்கைகளும் இந்தியாவிற்கு எதிராக இருப்பினும், இந்தியா தமது பொறுமையையும், சகிப்புதன்மையையும் இழக்காமல் மாலத்தீவுடனான உறவுகளை புதுப்பிக்கும் முயற்சி செய்து வருகிறது. ஆனால் 2018இல் தேர்தல் வெற்றி பெற்ற சோலி குடியரசுத்தலைவராக பதவியேற்கும் நிலையில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது.

- ❖ இந்திய பெருங்கடல் நாடுகள் அமைப்பிலிருந்து எதிர்ப்பு கிளம்பியபோது இந்தியா மாலத்தீவை இவ்வமைப்பில் இணைப்பதற்கு மூத்த உயரதிகாரிகளை சமாதானப்படுத்தியது. இதன்மூலம், மாலத்தீவு புதிய உறுப்பினராக இந்திய பெருங்கடல் நாடுகள் அமைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.
- ❖ மாலத்தீவுகள் வேண்டுகலுக்கு இணங்க டோர்னியர் போர்விமானத்தை உடனடியாக வெளியுறவுத்துறை அமைச்சகம் உறுதி செய்தது.
- ❖ மாலத்தீவின் புதிய அரசாங்கம், சீனாவுடனான சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தத்திலிருந்து வெளியேறுவதற்கு முடிவு செய்துள்ளது. சீனாவின் ஒரு தலைப்பட்சமான ஒப்பந்தமாக இருப்பதால் மாலத்தீவு வெளியேற முடிவு செய்தது.

இந்திய-மாலத்தீவு தொடர்பான இடைவெளிகள்

சீனாவின் இருப்பு

மாலத்தீவுகளில் சீனாவின் உள்கட்டுமான திட்டங்கள் இந்திய நிறுவனங்களுக்கு மாபெரும் போட்டியாக உள்ளது.

சீனா-மாலத்தீவு சுதந்திர வாணிப ஒப்பந்தம்

சீனாவுடனான சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தம் தொடர்பான சரியான தீர்வை இன்றளவில் மாலத்தீவு மூலம் வெளியிட தயாராகிறது. மேலும் எதிர்கால முதலீடு தொடர்பாகவும் சரியான நிலைமை மாலத்தீவு தெரிவிக்க மறுக்கிறது.

இந்திய-மாலத்தீவு வர்த்தகம் குறைப்பு

இந்தியாவிற்கும் மாலத்தீவிற்கும் இடையே வர்த்தகம் இன்றளவில் 200 அமெரிக்கா டாலர் வரை, குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

2018 இல் இப்ராஹிம் சோலி மாலத்தீவின் குடியரசுத் தலைவராக பதவியேற்ற பிறகு மாற்றங்களை எதிர்நோக்கி காத்திருக்கிறது. சோலியின் பதவியேற்பு விழாவில் இந்திய பிரதமர் பங்கேற்று அமைதியையும், நட்புறவையும் தெரிவித்தார். இப்ராஹிம் முகமது சோலியின் இந்தியப் பயணம் 2018, டிசம்பர் 16-18" அன்று நடந்தது அப்பயணத்தில் "இந்தியாவே முதன்மைத்தும் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தினார்." மேலும் இந்தியா மாலத்தீவின் சமூக பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக 1.4 மில்லியன் டாலர்கள் அளிப்பதாக உறுதி செய்தது.

எதிர்கால ஒத்துழைப்பு

சமீபத்திய அரசியல் மாற்றங்கள், இந்தியா மற்றும் மாலத்தீவு நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகளை புதுப்பிக்க, ஒரு சிறந்த வாய்ப்பாக கருதப்படுகிறது. நம்பிக்கை கட்டுமானத்தின் பின்வருவன கவனத்திற்கு உட்பட்டது.

- ❖ மாலத்தீவுடனான முதலீட்டு ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்த ஆலோசனை குழு

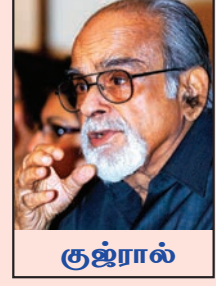
ஒன்றைமைத்து பிரச்சினைக்குரிய பகுதிகளை ஆய்வு செய்வதற்கு முனைய வேண்டும். மேலும் இக்குழுவானது முதலீட்டில் குறைபாடுகள் உள்ள பகுதிகளை கண்டறியலாம்.

- ❖ இலவச (அ) அன்பளிப்பு கொள்கை மாலத்தீவிற்கு அவசியமாக உள்ளது. சீனாவின் பெயரளவிலான முதலீடுகள் தடுப்பதற்கு இந்தியா மேற்கூறிய வழியை பின்பற்ற வேண்டியது அவசியமாகிறது.
- ❖ இந்தியா தீவிரவாத எதிர்ப்பு ஒத்துழைப்பை மாலத்தீவுடன் சேர்ந்து உருவாக்குதல் வேண்டும். மாலத்தீவில் காவல்துறை மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பு படையுடன் சேர்ந்து பயிற்சி மற்றும் திறன் மேம்படுத்துதல் போன்ற வழிகளை பின்பற்ற தீவிரவாதத்தை ஒடுக்குவதற்கு முயற்சிக்கவும் வேண்டும்.
- ❖ நிரந்தமான அடிக்கடி நிகழ்க்கூடிய பாதுகாப்பு தொடர்பான பேச்சுவார்த்தையில் இரு நாடுகளுக்கிடையேயான பாதுகாப்பையும், நட்புறவையும் வளர்க்கும் சிறிய நாடுகளான மாலத்தீவை போல உள்ள மற்ற நாடுகளையும் இந்தியா தன் பெருந்தன்மையான அணுகுமுறையின் மூலம் உறவை வளர்க்க வேண்டும். இதற்கு குஜ்ரால் கொள்கை போன்றவைகளை பயன்படுத்தி உண்மையையும் நம்பிக்கையையும் மேம்படுத்தலாம்.
- ❖ சார்க் மற்றும் இந்திய பெருங்கடல் நாடுகள் அமைப்பு போன்ற அமைப்புகள் நல்லுறவு நாடுகளாக பயன்படுத்தி பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு காணலாம்.
- ❖ மேலும் பல்வேறு உறவுமுறை தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு இந்தியா இலங்கை மற்றும் மாலத்தீவு ஆகிய நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து முத்தரப்பு செயல் வழிமுறையை உருவாக்கி தீர்வு காணலாம்.

10.10 இந்திய அயல்நாட்டு கொள்கையில் தற்போதைய புதிய மாற்றங்கள்

குஜரால் கொள்கை

குஜரால் கொள்கை என்பது, இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடன் நட்பு பாராட்டுவதற்கு உண்டான ஐந்து அம்சங்களை உள்ளடக்கியது ஆகும். இக்கொள்கை முன்னால் வெளியுறவு துறை அமைச்சராகவும், பிரதமராகவும் பதவி வகித்த I.K.குஜரால் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இக்கொள்கையின்படி, இந்தியாவின் நிலையும், வலிமையும் ஏனைய நாடுகளுடன் உள்ள உறவுகளை நிர்ணயிக்கிறது. அண்டை நாடுகளுடன் நட்பு பாராட்டுவது மிகவும் அவசியமாக கருதப்படுகிறது. இக்கொள்கைகள் பின்வருவன:

குஜரால்

- ❖ முதலாவதாக, அண்டை நாடுகளான பங்களாதேஷ், பூடான், மாலத்தீவு, நேபாளம், இலங்கை போன்ற நாடுகள் இந்தியாவின்மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கை, உண்மையின் அடிப்படையில் தன்னாலான அதிகமான உதவிகளையும் எதிர்பார்ப்பில்லாமல் செய்கிறது.
- ❖ இரண்டாவதாக, எந்த ஒரு தென்கிழக்கு ஆசிய நாட்டிற்கும், தன் அண்டை நாடுகளுக்கு எதிரான காரியங்களை நிகழ்த்துவதற்கு தன் நாட்டில் இடமளிக்கக்கூடாது.
- ❖ மூன்றாவதாக, எந்த ஒரு நாடும், தென்கிழக்கு ஆசியாவின் மற்ற நாடுகளின் உள்ள பிரச்சினைகளில் தலையிடக்கூடாது.
- ❖ நான்காவதாக, அனைத்து தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளும் ஏனைய நாடுகளின் நிலப்பரப்பையும், இறையான்மையையும் மதித்தல் வேண்டும்.
- ❖ ஐந்தாவதாக, அவர்கள் தங்கள் மோதல்களை அமைதியான இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் தீர்க்கப்பட வேண்டும்

மேற்கூறிய கொள்கையை, அனைத்து நாடுகளும், பின்பற்றுகின்ற பட்சத்தில் நட்புறவும், நம்பிக்கையும் நீடிக்கும். தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் ஒற்றுமையை மேம்படுத்தலாம். இந்திய-பாகிஸ்தானின் மோசமடைந்த உறவுகளையும் சீர்படுத்தலாம் என்பது குஜராலின் நேர்மறை கொள்கை அம்சமாகும்.

L9H2Y4

"கிழக்கு நோக்கி கொள்கை" மற்றும் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு"

இடையேயான வேறுபாடுகள்

"கிழக்கு நோக்கி கொள்கை" மற்றும் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" இடையேயான வேறுபாடுகள் இந்தியாவுடனான பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பை உண்டாக்குவதற்காகவே "கிழக்கு நோக்கி கொள்கை" உண்டாக்கப்பட்டது. அதேசமயம் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" என்பது பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பு கிழக்கு ஆசியாவையும் உள்ளடக்கியது ஆகும்.

"கிழக்கு நோக்கி கொள்கை"யின் இலக்குகள்

1. ஆசிய-பசிபிக் மண்டலத்தில் உள்ள நாடுகளுக்கிடையே பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, கலாச்சார, மரபு மற்றும் ராணுவம் சார்ந்த உறவுகளை இரட்டிப்பு மற்றும் பலதரப்பு கட்டங்களில் மேம்படுத்துதல்.
2. வடகிழக்கு மாநிலங்களுடன் அண்டை நாடுகளை இணைக்கும் பரஸ்பர நடவடிக்கைகள் செயல்முறைபடுத்துதல்.
3. பாரம்பரிய நட்பு நாடுகள் மட்டுமல்லாது, மற்ற நாடுகளை வர்த்தகத்திற்காக அமைத்தல், இதில் இந்திய பசிபிக் நாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல்.

இந்தியாவின் "கிழக்கு நோக்கி கொள்கை"

இக்கொள்கை திட்டம் 1991இல் பிரதமர் நரசிம்மராவ் அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் மூலமே இந்தியாவின் இலக்கு மேற்கிலிருந்து தென் கிழக்கு ஆசியா நாடுகளுடனான பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டது. 2014 நவம்பர் மாதம் நடைபெற்ற கிழக்கு ஆசியா கூட்டத்தில் ஜனதா ஆட்சியானது, இத்திட்டத்தை "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" ஆக மாற்றியது.

அண்டை நாடுகளே முதன்மை முக்கியத்துவம் பெறுபவை என்றால் என்ன?

- ❖ இந்தியாவின் வெளிநாட்டு கொள்கையானது நட்புறவில் அண்டை நாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் அமைந்து நட்புறவை வளர்க்கும் விதமாக வடிவமைக்கப்படல்.
- ❖ பிரதமர் நரேந்திர மோடி முதன் முறையாக பிரதமர் பதவி ஏற்றபோது, அப்பதவி ஏற்பு விழாவிற்கு தெற்காசியாவின் அனைத்து நாடுகளின் தலைவர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது பின்பு அவர்களுடன் இரு தரப்பு உறவுகள் குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டது. இது ஒரு சிறிய சார்க் மாநாடு என்று கூறப்பட்டது.
- ❖ முதன் முதலில் பதவி ஏற்ற பிறகு பிரதமர் பூடானிற்கு பயணம் செய்தார்.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **கூட்டு நடவடிக்கை குழு:** இரு (அ) பல நாடுகளுக்கிடையேயான கூட்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல். இந்நடவடிக்கை மூலம் பொருளாதார, கலாச்சார உறவுகளை வலிமைப்படுத்துதல்.
- ❖ **வடமேற்கு மாகாண எல்லை:** பிரிட்டிஷ் அரசின்போது, கூட்டாட்சியால் நிர்வாகம் செய்யப்பட்ட மாகாணம்.
- ❖ **தூதரகம்:** நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகளை முன்னேற்றலுக்கு உதவும் கருவி (அ) நிறுவனம்.
- ❖ **உலக வர்த்தக அமைப்பு:** நாடுகளுக்கிடையேயான பொருளாதார மற்றும் வர்த்தகம் தொடர்பான திட்டங்களை உருவாக்கும் உலக வர்த்தக அமைப்பாகும்.
- ❖ **சார்க்:** தெற்காசிய மண்டல கூட்டமைப்பு, தெற்காசியாவில் அமைந்துள்ள நாடுகளுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பை பலப்படுத்தி உருவாக்கிய அமைப்பு.
- ❖ **நம்பிக்கை குறைபாடு:** இரு நாடுகளுக்கிடையேயான கூட்டுறவுகளின் எதிர்மறை இராஜதந்திரத்தின் யுக்தியாகும்.
- ❖ **அணிசேரா இயக்கம்:** அணிசேரா இயக்கம் என்பது மூன்றாம் உலக நாடுகளை ஒன்று சேர்ந்த உருவாக்கிய இவ்வமைப்பு முதலாளித்துவ மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கூட்டமைப்பிலிருந்து நடுநிலை வகிக்கிறது.
- ❖ **மாநில அமைதி மற்றும் மேம்பாட்டுக் குழு:** பர்மாவின் இராணுவ அரசாங்கத்தை அலுவலக பெயராக அமைதி மற்றும் வளர்ச்சி குழு என அழைக்கப்பெற்றது.
- ❖ **பிரெட்டன் வுட்ஸ் முறை:** முதலாக தரப்பில் உள்ள மேற்கத்திய நாடுகளிடையேயான வர்த்தகம் மாறாமல் நிதி உறவுகளை உருவாக்கும் விதிகளை நிறுவியது.
- ❖ **அதீத சக்தி நாடுகள்:** பொருளாதார மற்றும் இராணுவத் துறைகளில் முன்னேறிய நாடுகள் ஆகும்.

I. சரியான விடைகளைத் தேர்வு செய்யவும்

1. 'கிழக்கு நோக்கி' கொள்கையை உருவாக்கியவர் யார்?

அ) நரேந்திர மோடி	ஆ) இந்திரா காந்தி
இ) நரசிம்ம ராவ்	ஈ) ராஜிவ் காந்தி
2. இந்தியா அமைதி காக்கும் படையை எங்கு அனுப்பியது?

அ) பங்களாதேஷ்	ஆ) மாலத்தீவு
இ) இலங்கை	ஈ) மியான்மர்
3. நவீன இந்தியாவின் சிற்பி?

அ) எம்.என்.ராய்	ஆ) பி. ஆர். அம்பேத்கர்
இ) ஜவஹர்லால் நேரு	ஈ) ராஜாராம் மோகன் ராய்
4. கச்சத்தீவு எந்த நாட்டில் அமைந்துள்ளது?

அ) இலங்கை	ஆ) பர்மா
இ) யூடான்	ஈ) மாலத்தீவு
5. இந்திய சுதந்திரத்தின்போது காஷ்மீரின் மன்னர் யார்?

அ) குருமீத் சிங்	ஆ) அமரிந்தர் சிங்
இ) கரன் சிங்	ஈ) ஹரி சிங்
6. இந்தியா மறுசீரமைக்கப்பட்ட நாடு எது?

அ) ஆப்கானிஸ்தான்	ஆ) வெனிசுலா
இ) கியூபா	ஈ) சீனா
7. சிம்லா ஒப்பந்தம் எந்தெந்த நாடுகளுக்கிடையே நடைபெற்றது?

அ) இந்தியா-பாகிஸ்தான்	ஆ) இந்தியா- அமெரிக்கா
இ) இந்தியா-ரஷ்யா	ஈ) எதுவும் இல்லை
8. சிம்லா ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டவர் யார்?

அ) இந்திரா காந்தி	ஆ) ஜவஹர்லால் நேரு
இ) லால்பகதூர் சாஸ்திரி	ஈ) வி.பி.சிங்
9. 9/11 தாக்குதல் எங்கு நடந்தது?

அ) அமெரிக்கா	ஆ) பாகிஸ்தான்
இ) ஸ்பெயின்	ஈ) இந்தியா
10. ஐ.நா சபை உருவாக்கப்பட்ட ஆண்டு

அ) 1945	ஆ) 1946
இ) 1919	ஈ) 1944
11. பின்வருவற்றை கருதுக.
 1. "கிழக்கு நோக்கி கொள்கை" என்பதற்கு கிழக்கு நாடுக்கிடையேயான பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பை அதிகரித்தல் மேலும் தென் கிழக்காசிய பகுதிகளில் மட்டுமே கவனத்திற்குரியது.
 2. ஆனால் "கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு" என்பது தெற்கு கிழக்கு பங்குமல்லாமல் கிழக்கு ஆசியாநாடுகளின்பொருளாதாரமற்றுப்பதுகாப்புஒருங்கிணைப்பைஅதிகப்படுத்துவதாகும்.

அ) 1 மட்டும் சரி	ஆ) 2 மட்டும் சரி
இ) 1 மற்றும் 2 இரண்டும் சரி	ஈ) 1, 2 இரண்டும் தவறு

12. பொருத்துக.

1. நேபாளத்தின் புதிய அரசமைப்பு	-	அ) 2014
2. கிழக்கு நோக்கி செயல்பாடு	-	ஆ) 1988
3. காக்கடஸ் நடவடிக்கை	-	இ) 2007
4. சமஹிந்தா எக்ஸ்பிரஸ் குண்டு வெடிப்பு	-	ஈ) 2015
1) ஈ அ ஆ இ	2) ஆ ஈ அ இ	
3) இ ஆ அ ஈ	4) அ ஈ ஆ இ	

II கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு மிகச் சுருக்கமான விடை காணவும்

1. சியாச்சின் பிரச்சனைப் பற்றி எழுதுக.
2. பராக்கா அணை பிரச்சனை பற்றி குறிப்பு வரைக?
3. இந்தியா-ஆப்கானிஸ்தானின் உறவுகளின் முக்கியத்துவத்தினை எழுதுக.
4. ராஜீவ் காந்தி - ஜெயவர்தனே ஒப்பந்தம் பற்றி எழுதுக.

III. பின்வரும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக விடையளிக்க.

1. இந்திய-பூடான் உறவுகளைப் பற்றி எழுதுக.
2. காக்கடஸ் இராணுவ நடவடிக்கையைப் பற்றி எழுதுக.
3. கிழக்கு நோக்கிய செயல்பாட்டின் நோக்கங்களைப்பற்றி கூறுக.
4. இந்தியாவின் அண்டைநாட்டு முதன்மை கொள்கைப்பற்றி எழுதுக.

IV கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமான விடை காணவும்

1. இந்தியா - பாகிஸ்தான் நாடுகளுக்கிடையேயான காஷ்மீர் பிரச்சனை குறித்து விவரி.
2. இந்தியா - சீனா எல்லை பிரச்சனைகளை குறித்து விவரி?
3. இந்திய - நேபாளம் நாடுகளுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பு பகுதிகள் என்ன?
4. "ஒரு பாதை மற்றும் ஒரு சாலை முன்னெடுப்பு" சீனத்திட்டம் பற்றி விளக்குக.
5. 21ம் நூற்றாண்டின் இந்திய-பங்களாதேஷ் நாடுகளுக்கிடையே உள்ள உறவுகளை பற்றி குறிப்பு எழுதுக.
6. இந்தியா - மியான்மார் நாடுகளுக்கிடையே பாதுகாப்பு, கலாச்சாரம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு பற்றி எழுதுக.

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ David M. Malone, eds, The Oxford Handbook of Indian Foreign Policy, Oxford University Press, United Kingdom, 2015.
- ❖ Harsh V. Pant, Indian foreign policy: An Overview, Manchester University Press, Manchester, 2016

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ <https://blog.forumias.com/article/india-pakistan-relations>
- ❖ <https://blog.forumias.com/article/india-bhutan-relations-2>
- ❖ <https://www.civildaily.com/indo-myanmar-relations/>
- ❖ <https://www.jagranjosh.com/general-knowledge/meaning-and-objectives-of-the-east-policy-of-india-1527251668-1>

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ சர்வதேச அமைப்புகள் குறித்து அறிதல்.
- ❖ சர்வதேச அமைப்புகளின் தோற்றத்தினை கண்டறிதல்.
- ❖ மாணாக்கர்கள் ஐக்கிய நாடுகளின் சபையின் தோற்றத்திற்கான பின்னணியை அறிந்து கொள்வது.
- ❖ மாணாக்கர்கள் சர்வதேச அமைப்புகளின் பணிகளை குறிப்பாக ஐ.நா மற்றும் அதன் பல்வேறு பிரிவுகளின் பணியினை அறிந்து கொள்வது.
- ❖ சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களின் பணியினை மாணாக்கர்கள் அறிவது.
- ❖ மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பது மற்றும் அதனை மேம்படுத்துதல் சர்வதேச மனித உரிமைகள் அமைப்பின் பங்கு குறித்து அறிதல்.

11.1 அறிமுகம்

நாம் சர்வதேச அமைப்புகளை பற்றி சிந்திக்கும் போதெல்லாம், அவை இருபதாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த வரலாற்று நிகழ்வாகவும், குறிப்பாக சர்வதேச சங்கம் 1919ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகு தோன்றியவையாகவும் கருதுகிறோம். உண்மையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கான அமைப்பாக உலக நாடுகளால் ஏற்கனவே சர்வதேச அமைப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அவை 1865இல் உருவாக்கப்பட்ட சர்வதேச தந்தி கழகம் என அழைக்கப்படும் சர்வதேச தொலைதொடர்பு கழகம் (ITU) மற்றும் 1874இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சர்வதேச அஞ்சல் கழகம் போன்றவையாகும். இவை இரண்டும் தற்பொழுது ஐ.நா-வின் அங்கங்களாக உள்ளன. 1899இல் தி ஹேக் நகரில் நடைபெற்ற சர்வதேச அமைதிக்கான மாநாடானது அமைதியான வழியில் போரினை தடுப்பதற்கான முறைகளையும் மற்றும் போர் குறித்த சட்டங்களையும் வரையறை செய்தன. சர்வதேசப் பிரச்சனைகளை அமைதியான

வழியில் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய இம்மாநாடு நாடுகளுக்கிடையேயான பிரச்சனைகளில் சமரசம் செய்வதற்கு ஒரு நிரந்தர தீர்ப்பாயத்தை 1902ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தியது. இந்த அமைப்பே பின்னாளில் சர்வதேச நீதிமன்றம் தோன்றுவதற்கு காரணமாக இருந்தது. ஆனால், 1914ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய முதல் உலகப்போரும், அதனால் ஏற்பட்ட அழிவுகளும் இந்த அமைப்புகளின் குறைவான அதிகார வரம்பை வெளிச்சமிட்டு காட்டின. மேலும், இத்துடன் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பு என்ற சர்வதேச அமைப்பும் முடிவுக்கு வந்தது. நெப்போலியனின் படையெடுப்புகளுக்கு பின்பு பெரிய அளவில் எந்த போர்களும் நடைபெறாமல் காத்து வந்ததே இந்த அமைப்பின் சாதனையாகும். முதல் உலகப்போர் நடைபெற்ற 1914ஆம் ஆண்டு முதல் 1919ஆம் ஆண்டு வரை உலகம் மாபெரும் மனிதப் பேரழிவைக் கண்டது. இரண்டு கோடிக்கும் அதிகமான மக்கள் மாண்டனர். பேரரசுகளின் வீழ்ச்சி (ஓட்டாமன், ஆஸ்டிரோ-ஹங்கேரியன், தற்காலிமாக ரஷ்ய பேரரசு) மற்றும் புதிய தேசங்களான செக்கோஸ்லாவியா, எஸ்தோனியா மற்றும்

பின்லாந்தின் தோற்றம், முற்போக்கு புரட்சியாளர்கள் ரஷ்யாவை வெற்றி கொண்டது மற்றும் ஜெர்மனியின் வீழ்ச்சி என ஒரு புதிய உலக ஒழுங்கமைவு தோன்றியது.

11. 2 சர்வதேச சங்கம்

உட்ரோவில்சனின் பதினான்கு கருத்துகள்(1918)

1. வெளிப்படையான தூதாண்மை
2. கடல்கள் மீதான சுதந்திரம்
3. பொருளாதாரத் தடைகளை நீக்குதல்
4. ஆயுதமயமாதலை குறைத்தல்
5. காலனிய உரிமைகள் மீதான நெகிழ்வு
6. ரஷ்ய கட்டுப்பாடு பகுதிகளை விடுவிப்பது
7. பெல்ஜிய இறையாண்மையை பாதுகாப்பது
8. பிரெஞ்சு பிரதேசங்களை விடுவிப்பது
9. இத்தாலியின் எல்லைகளை மறுசீரமைத்தல்
10. ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரியினை பிரிப்பது
11. பால்கன் எல்லைகளை மறுசீரமைத்தல்
12. துருக்கியின் அதிகாரத்தை குறைப்பது
13. போலந்தை சுதந்திர நாடாக்குவது.
14. நாடுகளின் கூட்டமைப்பான சர்வதேச சங்கத்தை ஏற்படுத்துதல்.

முதல் உலகப்போரின் இறுதியில் அமெரிக்க அதிபர் உட்ரோவில்சன் 1918ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் சர்வதேச சங்கத்திற்கான தனது கருத்தினை வெளிப்படுத்தினார். இதற்கு பெரும் அளவிலான ஆதரவு கிடைத்தது. மேலும், முதல் உலகப்போர் ஏற்படுத்திய பெரும் அழிவு இக்கருத்துக்கு வலுசேர்த்தது. இராணுவ மோதல்கள் நடைபெறுவதற்கு முன்பாகவே பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சர்வதேச அமைப்புகள் தேவையென முடிவுக்கு வந்தனர். இருந்தபோதும், அமெரிக்காவானது சர்வதேச அமைப்பில் இணையாதபோதும்,

குடியரசுத்தலைவர் உட்ரோ வில்சன் வெர்செல்ஸ் அமைதி மாநாட்டிற்கு தலைமை ஏற்று சர்வதேச அமைப்பு உருவாகச் செய்தார். வில்சன் அமெரிக்க காங்கிரசின் இரு அவையின் கூட்டுக் கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு அறிவித்தார்.

"இது அமைதிக்கான நிச்சயமான ஓர் உத்திரவாதமாகும். ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு எதிரான வார்த்தைகளை கொண்டது, நாகரீக உலகை கிட்டதட்ட அழிவின் விளிம்பிற்கே கொண்டு சென்ற ஒன்றுக்கு எதிரானது இது. இதன் நோக்கங்கள் அனைவருக்கும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் குற்றம் காணமுடியாத அதிகாரத்தை கொண்டது. இந்த சங்கமானது எந்த ஒரு சர்வதேச பிரச்சனைக்கும் தீர்வு தர வல்லது."

சங்கமானது தற்காலிகமாக லண்டனில் இருந்து செயல்பட்டது. பின்பு 1920 முதல் சுவீட்சர்லாந்தின் ஜெனிவா நகரத்தில் இருந்து இயங்கி வந்தது. ஆரம்பத்தில் சில பிரச்சனைகளை தீர்வு காண்பதில் வெற்றி பெற்றது குறிப்பாக பின்லாந்து மற்றும் சுவீடன் இடையிலான ஆலன்ட் தீவு பிரச்சனை, ஜெர்மனி மற்றும் போலந்து இடையிலான மேல் சைலேசியா மற்றும் ஈராக் மற்றும் துருக்கி இடையிலான மொசூல் நகரம் மீதான பிரச்சனைகள் ஆகும். மேலும் சில வெற்றிகளை, குறிப்பாக ரஷ்யாவின் அகதிகள் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதிலும் மற்றும் சர்வதேச அபிவி வர்த்தகத்தை ஒழிப்பதிலும் வெற்றிகண்டது. சர்வதேச சங்கத்தின் தலைமையின் கீழ் சர்வதேச அமைப்புகளான தொழிலாளர்களுக்கான சர்வதேச கழகம் மற்றும் சர்வதேச நீதிக்கான நிரந்த நீதிமன்றம் போன்றவை செயல்பட்டன. பிற்காலத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கான சிறந்த முன் உதாரணமாக சர்வதேச சங்கம் அமைந்து இருந்தது.

சர்வதேச சங்கமானது முதல் உலகப் போரில் வெற்றி பெற்ற நாடுகளின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது. இதில் குறிப்பாக பிரான்சு, இங்கிலாந்து, ஜப்பான் மற்றும் இத்தாலி நாடுகளின் மேலாதிக்கத்தில்

சங்கம் இருந்தது. துவக்கத்தில் இருபத்திஎட்டு உறுப்பினர்களைப் பிரதிநிதிகளாகக் கொண்ட பொதுச்சபையானது பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய மற்றும் லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளைக் கொண்டவையாகக் காணப்பட்டன. இதன் காரணமாக சர்வதேச சங்கமானது ஐரோப்பிய நாடுகளை மையப்படுத்தியே செயல்பட்டது. அப்போது ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகள் அனைத்தும் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தன. இப்பகுதிகளில் தங்களுக்கான சுயாட்சி அரசுகளை ஏற்படுத்திகொள்ளவும் மற்றும் விடுதலையும் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளையும் சங்கம் ஏற்படுத்தி தந்தது.

சர்வதேச சங்கத்தின் தோல்விக்கு காரணங்கள்:

1. அமெரிக்கா இதில் பங்கேற்காதது சங்கம் வலிமை பெறாமல் போனதற்கு முக்கியக் காரணமாக அமைந்தது.
2. மேலும் இதன் முக்கியத்துவத்தை குறைக்கும் வகையில் ஜெர்மனி மற்றும் சோவியத் யூனியன் எந்த முக்கிய பொறுப்பையும் ஏற்காமல் வெறுமனே உறுப்பினராக மட்டுமே இருந்தன. 1926இல் ஜெர்மனியானது சங்கத்தில் இணைந்தது பின்பு நாஜிக்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தை கைப்பற்றியதை அடுத்து 1933இல் அமைப்பில் இருந்து வெளியேறியது.
3. 1933ஆம் ஆண்டு சோவியத் யூனியனானது சங்கத்தில் இணைந்தது; இருந்தபோதும் 1939இல் பின்லாந்து மீது தாக்குதல் தொடுத்ததை அடுத்து சோவியத் யூனியன் சங்கத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டது. சங்கத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஒரே நாடு சோவியத் யூனியன் ஆகும்.
4. ஜப்பான் 1933இல் மஞ்சூரியாவை ஆக்கிரமித்ததை சங்கம் விமர்சித்ததை அடுத்து ஜப்பானும் அமைப்பில் இருந்து வெளியேறியது. மேலும் இதே காரணத்திற்காக எத்தியோப்பியாவின் மீது தாக்குதல் நடத்தி அதனை ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட இத்தாலியின் உறுப்பினர் ஆவதற்கான விருப்பமானது சங்கத்தால்

நிராகரிக்கப்பட்டது. இத்தகைய ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை சங்கத்தினால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

5. மேலும் 1930இல் ஏற்பட்ட உலகப்பொருளாதார மந்தநிலை இப்பிரச்சனைகளை மேலும் தீவிரமாக்கியது. குறிப்பாக, பிரான்சு மற்றும் பிரிட்டன் இந்த ஆக்கிரமிப்புப் போர்களைக் கண்டிக்கவில்லை, ஏனெனில் இவை அந்நாடுகளின் தேசிய பாதுகாப்பினை உடனடியாக பாதிக்கவில்லை. மேலும் சங்கம் திருப்திபடுத்தும் கொள்கையை கையிலெடுக்க, அதுவும் தோல்வியை தழுவினது.

1938இல் நடைபெற்ற மூனிச் மாநாட்டில், ஹிட்லரின் அரசு செக்கோஸ்லாவிாவை ஆக்கிரமித்து, சூதன்லாந்து தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டதையும் பிரிட்டனும், பிரான்சும் ஏற்றுக் கொண்டன. இறுதியாக, 1939இல் சோவியத் யூனியன் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு ஜெர்மனி போலந்து மீது தாக்குதல் நடத்தியது. சர்வதேச சங்கத்திற்கான எல்லா வாய்ப்புகளையும் தகர்த்தெறிந்தது. சர்வதேச சங்கமானது ஆக்கிரமிப்பு நாடுகளின் மீது தனது வலுவான அதிகாரத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை. மேலும் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக இராணுவ குறுக்கீடு செய்யாமல் வெறும் பெயரளவிலான பொருளாதார தடையை மட்டுமே அந்நாடுகளின் மீது விதிக்க முடிந்தது.

செயல்பாடு

சர்வதேச சங்கத்தின் தோல்விக்கான காரணங்களை வகுப்பில் விவாதிக்கவும்.

உறுப்பினரல்லாத மற்ற நாடுகளின் மீது சர்வதேச சங்கத்தால் அதிகாரம் செலுத்தவோ கட்டுப்படுத்தவோ முடியவில்லை. உறுப்பு நாடுகள் உறுப்பினரல்லாத நாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்யவும் இயலவில்லை. மேலும் சங்கத்திற்கென்று படைகள் என்று எதுவும் இல்லாததால், ராணுவ நடவடிக்கைகளின் போது, உறுப்பு நாடுகள், குறிப்பாக பிரான்சு மற்றும் பிரிட்டன், தங்களது படைகளை அனுப்ப வேண்டியிருந்தது.

விவாதம்

தலைப்பு – சர்வதேச சங்கம் ஏன் உலகில் அமைதியை ஏற்படுத்த முடியவில்லை?

கீழ்க்கண்ட கருத்துகள் அடிப்படையில் விவாதிக்கவும்.

- அ) ஜரோப்பியர்களின் ஆதிக்கம்
ஆ நிற வெறியை எதிர்க்கத் தவறியது
இ) சங்கத்தில் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தாலி மற்றும் ஜப்பானின் ஆதிக்கம்

இருந்தபோதும், எந்த நாடும் மிகவும் செலவு பிடிக்கும் ஆப்பிரிக்க மற்றும் ஆசிய பிரச்சனைகளில் தலையிடுவதை விரும்பவில்லை. இந்த நேரத்தில் சர்வதேச சங்கத்திலிருந்து 1939இல் சோவியத் யூனியன் வெளியேற்றப்பட்டது. இதுவே சர்வதேச சங்கத்தின் தோல்விக்கான முக்கிய காரணமாக கருதப்படுகிறது. மேலும் பின்நாட்களில் அமெரிக்க அதிபர் வில்சன் குறிப்பிட்ட "அமைதிக்கான நிரந்த பாதுகாப்பு" என்பற்கான வாய்ப்பு பொருளற்றதாக ஆகிவிட்டது. இந்நிலையில் மீண்டும் ஓர் உலகப்போர் நிகழ்வதற்கான அறிகுறிகள் தென்பட ஆரம்பித்தன. அப்படி ஓர் போர் நிகழாவண்ணம் தடுத்து உலகை காக்கும் திறன்படைத்த சர்வதேச அமைப்பு தேவையாக இருந்தது. ஆனால் அதற்கான திறனற்ற அமைப்பாக அந்நிலையில் சங்கம் இருந்தது.

செயல்பாடு

உனது கருத்தை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்.

சங்கத்தில் இணைந்து கொள்ளாத அமெரிக்காவின் முடிவே அமைப்பின் தோல்விக்கான முக்கிய காரணமாக நீ நினைக்கிறாயா?

11.3 ஐக்கிய நாடுகள் சபை

சர்வதேச சங்கமானது தனது நோக்கத்தில் வெற்றி பெறாததை அடுத்து, உலக அமைதியை பாதுகாக்கும் சர்வதேச அமைப்பின் பணியானது ஒரு கனவாக நிறைவேறாமலேயே இருந்தது.

இரண்டாம் உலகப்போர் ஏழு கோடி பேருக்கு மேற்பட்டோரை பலிகொண்டிருந்தது, ஐக்கியநாடுகள் சபையைத் தோற்றுவிப்பதற்கான கருத்தானது உலகத் தலைவர்களை ஒருங்கிணைத்துப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததுடன் அமைதியைப் பாதுகாத்து எதிர்காலத்தில் போர் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கான வலுவான ஓர் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தவும் செய்தது. மேலும் பிரிந்திருந்த நாடுகளை ஒருங்கிணைத்து ஓர் உலகம் தழுவிய அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான பணியினை மேற்கொள்ளக் செய்தது.

அமெரிக்கக் குடியரசுத்தலைவர் பிராங்கலின் டி ரூஸ்வெல்ட் ஆல் உருவாக்கப்பட்ட "ஐக்கிய நாடுகள் சபை" என்ற பெயரானது முதன் முதலாக 1942இல் இருபத்திஆறு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் கையெழுத்திட்டு ஏற்றுக் கொண்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கான ஒப்பந்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. மேலும், இந்த அணி அச்ச நாடுகளின் அதிகாரத்திற்கு எதிராக அமைதியை நிலைநாட்ட தொடர்ந்து போராடி வந்தது. சர்வதேச சங்கத்தை போல் அல்லாமல் இது அனைத்து நாடுகளின் கூட்டணியுடன் தொடங்கியது. ஜப்பானின் பேரல் துறைமுக தாக்குதலுக்குப் பிறகு போரில் இறங்கிய அமெரிக்கா, முதல் உலகப்போருக்கு பின் அமெரிக்காவுடன் போர் பிரகடனம் செய்த ஜெர்மனியும் இணைந்தது. 1944இல் ஆகஸ்டில் சீனா, சோவியத் யூனியன், இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்க நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் டம்பார்டன் ஓக்ஸில் சந்தித்து புதிய சர்வதேச அமைப்பிற்கான அடிப்படை வரைவை

உருவாக்கினர். இது அக்டோபர் மாதத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சாசனமாக மாறியது.

ஐ.நா-வின் நான்கு முக்கிய நோக்கங்கள்

1. இராணுவ பாதுகாப்பு
2. பொருளாதார மற்றும் சமூக மேம்பாடு
2. மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பது
4. சர்வதேச நீதி

1945ஆம் ஆண்டு ஜெர்மனி சரண் அடைந்ததை அடுத்து, 50 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் சான் பிரான்ஸிஸ்கோ நகரில் ஜூன் 26, 1945-ல் கூடி சாசனத்தில் கையெழுத்திட்டனர். 1945இல் அக்டோபர் 24இல் பசிபிக் போர் முடிவுக்கு வந்ததை அடுத்து அமெரிக்காவானது அதிகார பூர்வமாக இதில் இணைந்து கொண்டது. இதற்கிடையே சாசனத்தை வரைவதில் எந்த பிரச்சனையை

செயல்பாடு – குழு விவாதம்

ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கான புதிய திசைவழிகள்

இது அனைவருக்குமே சோதனையான காலம் உலகெங்கும் உள்ள அனைத்து மக்களும் அதிக பதட்டம் மற்றும் அச்சத்தில் வாழ்கின்றனர். அமைப்புகள் மற்றும் தலைவர்கள் மீது உலக மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துள்ளனர்.

இந்த நிச்சயமற்ற சூழ்நிலையில், நம்முடைய எதிர்காலம் ஐ.நா-வை சார்ந்துள்ளது. ஏனெனில் ஐ.நா சபை மட்டுமே பல்வேறு நாடுகளையும் ஒன்றிணைக்கிறது. அங்கே வெறுமனே உரையாடவும், விவாதிக்கவும் மட்டுமல்லாமல் செயல்படவும் ஏதுவாகிறது. குடிமை சமூகங்களை, வர்த்தகர்களை, கொடையாளர்களை, சாதாரண மக்களை உலக அரசுகளுக்கு உதவுவதற்காகவும், தற்கால பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காகவும் ஒன்று திரட்டுகிறது. மேலும், அமைதியை நிலைநாட்டுகிறது. வளர்ச்சி, மனித உரிமைகள் மற்றும் அனைவருக்குமான நன்மை போன்றவற்றில் ஒவ்வொரு நாடும் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரே நம்பிக்கையாக ஐ.நா திகழ்கிறது.

பான் கீ மூன்

நன்றி: ஐ.நா-விற்கான புதிய திசைவழிகள் – கட்டுரையை எழுதிய ஐ.நா-வின் முன்னாள் பொது செயலாளர் அவர்களுக்கு.

குழு விவாதத்திற்கான தலைப்பு: ஐக்கிய நாடுகள் சபை எவ்வளவு வெற்றிகரமாக உள்ளது?

சர்வதேச சங்கம் எதிர் கொண்டதோ அதே பிரச்சனை எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் ஐ.நா அமைப்பும் எதிர் கொண்டது.

இந்த அடிப்படை குழப்பம் எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் அப்படியே தொடர்ந்தது. ஒரு நாட்டின் இறையாண்மைக்கும், சர்வதேச கருத்துகளுக்குமிடையே எவ்வாறு சமநிலை காண்பது, நாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமில்லாத நிலையில், எவ்வாறு அனைவருக்கும் சமமான, பொருந்துகிற சாசனத்தை வரைவது, ஐ.நா-வின் முடிவுகளில் விருப்பமில்லாதபோது, ஒரு நாடு ஐ.நா

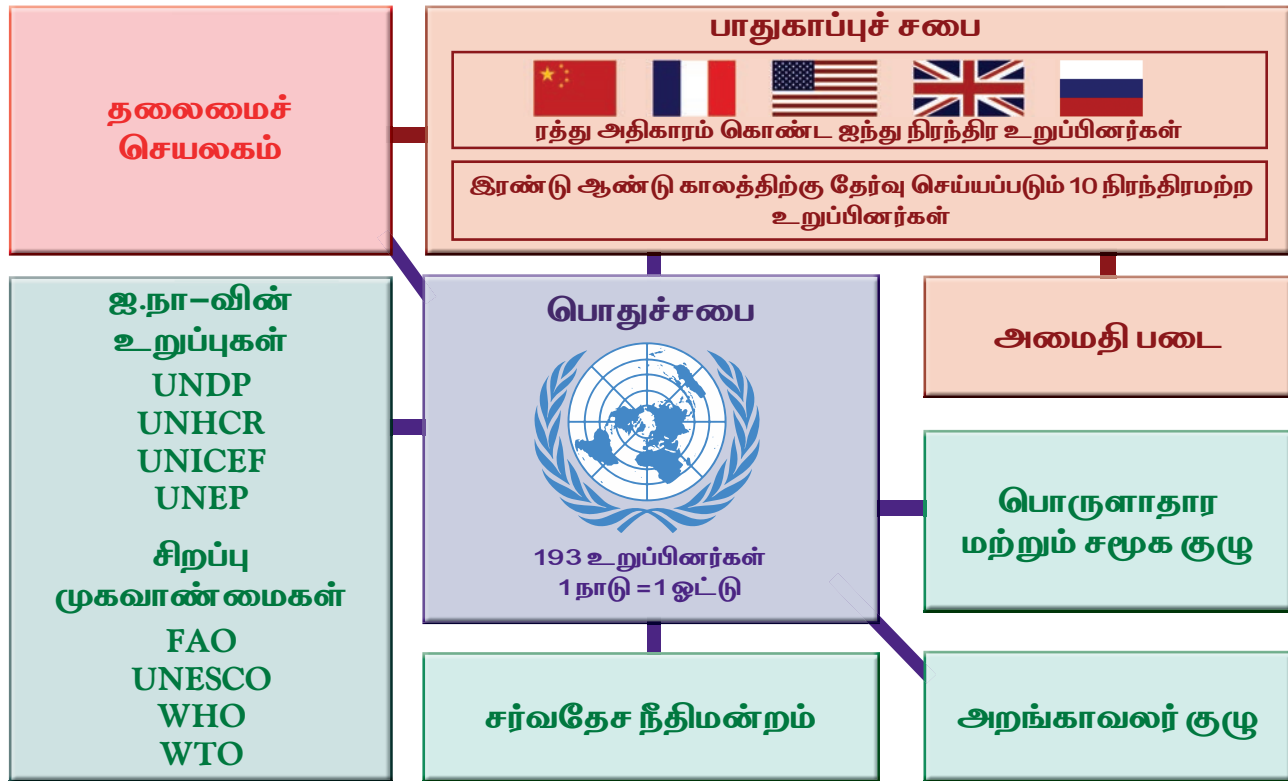
அமைப்பை விட்டு எளிதாக வெளியேறாமல் தடுப்பது (1930-களின் முற்பகுதியில் ஜப்பான் அவ்வாறு செய்தது). இவற்றிக்கெல்லாம் ஒரு தீர்வாக ரத்து அதிகாரத்தை சாசன வரைவாளர்கள் கொண்டு வந்தனர். ரத்து அதிகாரமானது ஐ.நா-வின் ஐந்து ஆரம்பகால உறுப்பினர்களான சீனா, பிரான்சு, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் யூனியனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் நிரந்தர ஐந்து (P-5) உறுப்பினர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். அது மட்டுமல்லாமல் ஐ.நா-வை துவக்கியவர்கள் மிகவும் நன்றாக

சர்வதேச சங்கத்தின் தோல்விக்கான காரணங்களை அறிந்து இருந்ததால் அந்த அனுபவங்களைக் கொண்டு ஐ.நா-விற்கான சாசனத்தின் முக்கிய கூறுகளை வடிவமைத்தனர். முக்கிய எடுத்துக்காட்டாக, ஐ.நா-வின் சாசனமானது சர்வதேச சங்கத்தின் தீர்மானத்தைபோலவே சர்வதேச பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவது மற்றும் அமைதியான வழியில் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. சாசனமானது மேலும் இரண்டு முக்கிய கூறுகளை முதன்மையாக கொண்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே இதனை பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஐ.நா சாசனத்தின் உறுப்பு 23-வது சர்வதேச சங்கத்தின் தீர்மானத்தைப் போலவே

சமூக மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டை அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. சமூக மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டை வெறும் வார்த்தை அளவில் இல்லாமல் போர்களுக்கு இடைப்பட்ட ஆண்டுகளின் அனுபவத்தை வேராக கொண்டிருக்கிறது. பலரும் குறிப்பிடுவதுபோல 1920 மற்றும் 1930-களில் ஏற்பட்ட உலகப் பொருளாதார வீழ்ச்சியின் காரணமாக அரசியல் எழுச்சிகள் பெரும் தேசியவாதத்தை ஏற்படுத்தியது அவற்றின் விளைவான ஆக்கிரமிப்புகளுமே இரண்டாம் உலகப்போருக்கான காரணமாக அமைந்தன. இதுவே, ஐ.நா-வானது தோற்றுவிக்கப்பட்டு உலக பிரச்சனைகளில் முனைப்புடன் ஈடுபட செய்தது.

11.3.1 ஐ.நா-வின் அமைப்பு

1945 இல் ஐ.நா ஆறு முக்கிய அமைப்புகளை கொண்டதாக இருந்தது. அவை: (1) பொதுச்சபை (2) பாதுகாப்பு குழு (3) பொருளாதார மற்றும் சமூக குழு (4) அறங்காவலர் குழு (5) சர்வதேச நீதிமன்றம் மற்றும் (6) செயலகம் ஆகும். இதில் அறங்காவலர் குழுவானது காலனிய ஒழிப்பிற்கான நடைமுறைத் தேவைகளை

கொண்டிருந்தது. காலனிய ஒழிப்பிற்கு பிறகு இதன் பணி தேவையற்றதாக ஆகிவிட்டது. இருந்தபோதும் இது ஐ.நா-வின் முக்கிய அடிப்படை அமைப்புகளில் ஒன்றாக திகழ்கிறது. ஐ.நா-வின் அனைத்து அமைப்புகளும் முறையே கூடி முக்கிய பிரச்சனைகள் குறித்து விவாதிக்கின்றனர், உறுப்பினர்களின் ஓட்டெடுப்பின்

அடிப்படையில் முடிவுகளும், அறிக்கைகளும் வெளியிடப்படுகின்றன. இருந்தபோதும் இதன் ஒவ்வொரு அமைப்பின் நடைமுறைகளும் ஒன்றுக்கு ஒன்று வேறுபடுகின்றன. குறிப்பாக பொதுச்சபையானது ஐ.நா-விற்கான நாடாளுமன்றமாகவும், பாதுகாப்புக் குழு நிர்வாகக் குழுவாகவும், செயலகம் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான அமைப்பாக (அல்லது) ஐ.நா-வின் நிர்வாக பிரிவாக செயல்படுகின்றது.

11.3.2 பொதுச்சபை

ஐ.நா-வின் பொதுச்சபையானது கூடி விவாதிக்கக்கூடிய ஓர் முக்கிய அமைப்பாக உள்ளது. உறுப்பு நாடுகள் பரப்பளவில் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், செல்வாக்கு மிக்கதாக இருந்தாலும் அவை அனைத்திற்கும் சமமாக ஒரு ஓட்டு மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஐ.நா-வின் சாசனத்தின் கீழ் எழும் பிரச்சனைகள் குறித்த விவாதமானது நடைபெறுகிறது. குறிப்பாக சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பு, புதிய உறுப்பினர்களை இணைத்து கொள்வது, ஐ.நா-விற்கான நிதிநிலை அறிக்கை போன்றவை மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையுடன் ஒரு நாட்டிற்கு ஒரு ஓட்டு என்ற விதியின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. உறுப்பு நாடுகளால் முன்மொழியப்படும் பிரச்சனைகள் மீது பொதுச்சபையில் தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. பொதுச்சபையில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்கள் உலக மக்களில் பெரும்பான்மையோரின் கருத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் விதத்தில் இருப்பதால், அந்த பரிந்துரைகள், மதிப்பு மிகுந்ததாக

உள்ளது. இதன் அடிப்படையில் சர்வதேச உடன்படிக்கைகள், ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் சாசனங்களில் பல்வேறு நாடுகள் இணைந்து அவற்றின் அம்சங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. பொதுச்சபையின் கூட்டமானது ஒவ்வொரு செப்டம்பர் மாதமும் நடைபெறுகிறது. பெரும்பான்மையான தீர்மானங்கள் செப்டம்பர் மற்றும் டிசம்பர் மாதங்களிடையே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. சிறப்பு கூட்டத்திற்கான கோரிக்கையானது பாதுகாப்புக் குழுவினாலோ அல்லது பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களாலோ முன்மொழியப்பட வேண்டும். பொதுச்சபையின் வழக்கமான கூட்டத் தொடரின் முதல் இரண்டு வாரங்கள் உறுப்பு நாடுகளின் கருத்தை அறியும் வண்ணம் பொது விவாதமாக நடத்தப்படுகிறது. இது மிகவும் பரந்த அளவிலான பிரச்சனைகள் தீவிரவாதம், போர், வறுமை, பசி மற்றும் நோய்கள் குறித்ததாக அமைகிறது. பொதுச்சபையின் பணிகள் ஆறு குழுக்களின் வழியே மேற்கொள்ளப்படுகிறது.]

பொதுச்சபையின் ஆறு முக்கிய குழுக்கள்

- ❖ ஆயுத குறைப்பு மற்றும் சர்வதேச பாதுகாப்பு
- ❖ பொருளாதாரம் மற்றும் நிதி
- ❖ சமூகம், மனிதநேயம் மற்றும் பண்பாடு
- ❖ சிறப்பு அரசியல் மற்றும் காலனிய ஒழிப்பு
- ❖ நிர்வாகம் மற்றும் நிதிநிலை அறிக்கை
- ❖ சட்டம்

ஐக்கிய நாடுகளின் அமைதி காக்கும் நடவடிக்கையின் பட்டியல்

வ.எண்	கண்டங்கள்	பணியின் பெயர்	இடம்	பிரச்சனை	நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆண்டு
1	ஆப்பிரிக்கா	காங்கோவில் ஐக்கிய நாடுகளின் செயல்பாடு (ONUC)	காங்கோ ஜனநாயக குடியரசு	காங்கோ நெருக்கடி	1960-1964
2	ஆசியா	ஐக்கிய நாடுகள் சபை இந்தியா-பாகிஸ்தான் கண்காணிப்பு பணி (UNIPOM)	இந்தியா, பாகிஸ்தான்	1965 இந்தியா-பாகிஸ்தான் போர்	1965-1966

3	ஆசியா	ஐ.நா-வின் திரும்ப பெறுவதற்கான கண்காணிப்பு படை (UNDOF)	இஸ்ரேல், சிரியா, லெபனான்	யோம் கீப்பூர் போரில் இருந்து இஸ்ரேல் மற்றும் சிரியா படைகளை திரும்ப பெறுவது.	1974
4	ஆப்பிரிக்கா	சோமாலியாவில் ஐக்கிய நாடுகளின் செயல்பாடு - ஒன்று (UNOSOM-1)	சோமாலியா	சோமாலியா உள்நாட்டு போர்	1992-1993
5	ஆப்பிரிக்கா	ருவாண்டாவிற்கான ஐ.நா-வின் உதவித் திட்டம் (UNAMIR)	ருவாண்டா	ருவாண்டா உள்நாட்டு போர்	1993-1996
6	வட அமெரிக்கா	ஐ.நா-வின் தூதுக்குழு ஹைட்டி (UNMIH)	ஹைட்டி	1991இல் ஹைட்டியில் ஆட்சி கவிழ்ப்பு மற்றும் இராணுவ ஆட்சி	1993-1996
7	ஐரோப்பா	ஐ.நா-வின் தூதுக்குழு போஸ்னியா மற்றும் ஹெர்சுகோவினா (UNMIBH)	போஸ்னியா மற்றும் ஹெர்சுகோவினா	போஸ்னியா போர்	1995-2002
8	ஐரோப்பா	ஐ.நா-வின் இடைகால நிர்வாக தூதுக்குழு கோசாவா (UNMIK)	கோசாவா	கோசாவா போர்	1999
9	ஆப்பிரிக்கா	ஐ.நா-வின் தூதுக்குழு சீயரா லியோன் (UNAMSIL)	சியரா லியோன்	சியரா லியோன் உள்நாட்டு போர்	1999-2006
10	ஆப்பிரிக்கா	ஐ.நா-வின் தூதுக்குழு எரித்திரியா மற்றும் எத்தியோப்பியா (UNMEF)	எரித்திரியா எத்தியோப்பியா	எரித்திரியா - எத்தியோப்பியா போர்	2000-2008
11	ஆப்பிரிக்கா	ஐ.நா-வின் தூதுக்குழு சூடான் (UNMIS)	சூடான்	இரண்டாவது சூடான் உள்நாட்டு போர்	2005-2011
12	ஆசியா	ஐ.நா-வின் ஒருங்கிணைந்த தூதுக்குழு தைமூர் - லிஸ்டி (UNMIT)	கிழக்கு தைமூர்	2006 கிழக்கு தைமூர் நெருக்கடி	2006-2012
13	ஆசியா	ஐ.நா-வின் கண்காணிப்பு தூதுக்குழு சிரியா (UNSMIS)	சிரியா	சிரியா உள்நாட்டு போர்	2012
14	வட அமெரிக்கா	ஐ.நா-வின் நீதிக்கு ஆதரவான தூதுக்குழு ஹைட்டி (MINUJUSTH)	ஹைட்டி	2004 ஹைட்டி கிளர்ச்சி	2017

11.3.3 பாதுகாப்புச் சபை

ஐ.நா-வின் சாசனப்படி பாதுகாப்புச் சபையானது சர்வதேச அமைதி மற்றும்

பாதுகாப்பிற்கான பொறுப்பு மிக்க அமைப்பாகும். இது பொதுச்சபையைப் போல் வழக்கமாக கூடுவதில்லை மாறாக சர்வதேச அமைதிக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும்போது எந்த நேரத்திலும் இதன் கூட்டமானது நடைபெறும். உறுப்பு நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபையின் முடிவுகளை ஏற்று நடப்பது என்பது சட்ட ரீதியாக கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைதிக்கான அச்சுறுத்தல் ஏற்படும்பொழுது சபையானது பிரச்சனைக்குரிய நாடுகளை

ஐ.நா-வின் பாதுகாப்புச் சபையில் நிரந்தர உறுப்பினராகும் இந்தியாவின் விருப்பம்

பாதுகாப்புச் சபையில் நிரந்தர உறுப்பினராக இடம் பெறும் இந்தியாவின் விருப்பமானது அது பாதுகாப்புச் சபையுடன் வரலாற்று பூர்வமாக கொண்டிருக்கும் உறவை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. விடுதலை அடைந்த ஆரம்ப ஆண்டுகளில் காஷ்மீர் தொடர்பான பாகிஸ்தானின் ஆயுத மோதல்களை இந்தியா தனது கருத்தியல் கொள்கையின் அடிப்படையில், ஐ.நா-வின் பார்வைக்கு எடுத்துச்சென்றது. பனிப்போர் உச்சத்தில் இருந்த அதிகார சமநிலையில்லாத அந்த காலகட்டத்தில் இந்தியா தனது கருத்தியல் கொள்கையின் அடிப்படையிலான நடவடிக்கைகளுக்கு பெரும் விலை கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. காஷ்மீர் விவகாரத்தில் ஐ.நா தலையிட அதுவே வழி வகுத்தது. இது மீண்டும் வெளிவர முடியாத எதிர் விளைவையே ஏற்படுத்தியது. இந்தியா பாதுகாப்புச் சபையில் கலந்து கொண்டு தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்ற விடாமல் பெரும் அதிகார அரசியலாக மாற்றியது. மிகவும் குறிப்பாக நிரந்தர உறுப்பினரான சீனா, பாகிஸ்தான் பக்கம் நின்று கொண்டு எந்தவித சாத்தியமான விளைவுகளும் இந்தியாவிற்கு ஏற்படாத வண்ணம் குறுக்கீடு செய்தது.

இந்தியாவின் விருப்பமானது பாதுகாப்புச் சபையில் நீண்ட பல இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கை குறித்த விவாதங்களை ஏற்படுத்தியது. தாராளவாத தன்மையுடன் சர்வதேச அமைப்பிற்கான பொறுப்புமிக்க ஒரு நாடாக இருக்குமா அல்லது சர்வதேச நிகழ்வுகளின் மரபுகளை மாற்றியமைப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் அரசாக இருக்குமா என்ற விவாதங்கள் நடைபெற்றன. தற்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் சர்வதேச முறையினை தூக்கி எறியாமல் இந்தியா ஒரு மிதமான சீர்திருத்தவாதியாக உலகளாவிய பார்வையுடன் சர்வதேச மரபுகளில் நெகிழ்வையும் மற்றும் வடிவமைப்பையும் ஏற்படுத்துவதாக பல அரசியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

இந்தியா எப்போதுமே மூன்றாம் உலக நாடுகளை வழிநடத்தும் ஒரு அரசாக இருந்து வருகிறது. ஐ.நா-வின் பொதுச்செயலராக இருந்த கோபி அன்னான் புதுதில்லியில் ஒரு கூட்டத்தில் உரையாற்றும்போது மற்ற எந்நாட்டினரைக் காட்டிலும் இந்தியர்களின் சுதந்திரம் பற்றிய புரிதல் அதிகம் எனவும், வளர்ச்சி, பாதுகாப்பு மற்றும் மனித உரிமைகள் யாவும் சுதந்திரத்தினால் விளைந்தவை எனவும் அவை ஒன்றுக்கொன்று மாற்று அல்ல என்பதையும் இந்தியர்கள் அறிந்துள்ளனர் என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்தியர்கள் தங்களது பன்மைத்துவ மக்களாட்சி மூலம் பரந்த சுதந்திரம் நோக்கி செல்வதாக மேலும் குறிப்பிடுகிறார்.

பாதுகாப்புச் சபையில் ரத்து அதிகாரம் குறித்த விமர்சனங்கள்

ரத்து அதிகாரமானது அதன் மக்களாட்சி பண்புகளற்ற தன்மைக்காக விமர்சிக்கப்படுகிறது. இது பாதுகாப்புச் சபையின் பெரும்பான்மையினரின் முடிவை ஒரு தனிப்பட்ட நாடு தடுப்பதாகும். உதரணமாக அமெரிக்காவானது தொடர்ச்சியாக இஸ்ரேலுக்கு எதிரான தீர்மானங்கள் மீது தனது ரத்து அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி வருகிறது. மேலும் நிரந்தர உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு எதிரான விமர்சன தீர்மானங்களின் மீது ரத்து அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவதும் வழக்கமானது ஆகும். 2014 ஆம் ஆண்டு ரஷ்யாவானது, கிரிமியாவை இணைத்துக் கொண்டதற்கு கண்டனம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது தனது ரத்து அதிகாரத்தை பயன்படுத்தியது. சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை ஐந்து நிரந்தர உறுப்பினர்களும் தங்கள் ரத்து அதிகாரத்தை மக்களின் விருப்பங்களை பாதுகாப்பதற்கு மாறாக தங்களின் சுய அரசியல் விருப்பங்களுக்கும் அல்லது புவிசார் அரசியல் விருப்பங்களுக்கும் பயன்படுத்துவதாக சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை குற்றம் சாட்டுகிறது.

சில விமர்சகர்கள் பாதுகாப்புச் சபையின் ஐந்து நிரந்தர உறுப்பினர்களுக்கே உரித்தான ரத்து அதிகாரமானது நியாயமற்றது என்று விமர்சிக்கின்றனர். 21ஆம் நூற்றாண்டில் ரத்து அதிகாரமானது சர்வதேச அளவில் பார்க்கப்படும் பொழுது சமச்சீரற்ற அதிகாரமாக மேலும் சர்வதேச பிரச்சினைகள் மீதான நடவடிக்கைகளுக்கு தடையாக அமைந்துள்ளது. ரத்து அதிகாரத்தின் அளவற்ற ஆற்றலானது ஐ.நா-வை இன அழிப்பு, கலவரங்கள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்களின்போது அதைத் தடுப்பது மற்றும் பொறுப்பேற்பதில் ஆற்றலற்றதாக ஆக்குகிறது. இந்த ஐந்து நிரந்தர உறுப்பினர் தவிர மற்ற பல நாடுகள் குறிப்பாக அணிசேரா இயக்கத்தினர் மற்றும் ஆப்பிரிக்க ஒன்றியம் ரத்து அதிகாரத்தை குறைக்க கோருகின்றன.

"அமைதிக்கான ஒற்றுமை" என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்போதும் நடைபெற்ற விவாதத்தில் வழக்கமான ஐ.நா சட்டங்களின்படி பொதுச்சபையின் அதிகாரமானது பாதுகாப்புச் சபையின் "ரத்து அதிகார" பிரச்சனையுடன் தொடர்புடையதாகும். 1950 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 3 ஆம் தேதி ஐ.நா-வின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பு நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட A/RES/377 தீர்மானமானது குறிப்பிடுவது யாதெனில் ஐ.நா-வின் சாசனப்படி ஒருவேளை பாதுகாப்புச் சபையானது தனது முதன்மை நோக்கமான அமைதியை பாதுகாப்பதில் இருந்து தவறினால் அப்போது சர்வதேச அமைதிக்காக பொதுச்சபை எடுக்கும் மற்றும் பாதுகாப்பை நிலைநிறுத்தும் நடவடிக்கைகளை பாதுகாப்புச் சபை தடுக்கமுடியாது தடுக்கக் கூடாது. இந்த விளக்கமானது சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பு பிரச்சனைகளில் பொதுச்சபையானது இரண்டாவதாக பொறுப்புடையது என்பதை விட இறுதி பொறுப்புடையதாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. ஐ.நா-வின் பல்வேறு அதிகாரப்பூர்வ மற்றும் அதிகாரப்பூர்வமற்ற அறிக்கைகளில் குறிப்பிடுவது "அமைதிக்கான ஒற்றுமை" தீர்மானமானது ஐ.நா-வின் பொதுச்சபையின் நடவடிக்கைகளை மீறி பாதுகாப்புச் சபையின் ரத்து அதிகாரமானது செயல்பட முடியாது என்பதாகும்.

அழைத்துபேசி அமைதியான வழியில் ஒப்பந்தங்களை மேற்கொள்ளவும், மோதல்களை தவிர்க்கவும் செய்கிறது. மேலும் பாதுகாப்புச் சபையானது பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் போர் நிறுத்தத்தை அறிவிக்கவும், பொருளாதார தடை விதிக்கவும் அல்லது ஐ.நா-வின் உறுப்பினர்களின் ஒப்புதலின் பெயரில் அதிகாரப்பூர்வ அமைப்பாக படைபலத்தினை பயன்படுத்தவும் செய்கிறது.

பாதுகாப்புச் சபை அமைதியை நிலைநிறுத்துவதற்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்கிறது. இது ஐந்து நிரந்தர உறுப்பினர்கள் உட்பட பதினைந்து உறுப்பினர்களை கொண்டுள்ளது. பிற பத்து உறுப்பினர்கள் பொதுச்சபையினால் இரண்டு ஆண்டுகள் காலத்திற்கு சுழற்சி முறையில் தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். பாதுகாப்புச் சபையில் ஓர் தீர்மானமானது நிறைவேற்றப்பட பதினைந்தில் ஒன்பது உறுப்பினர்களின் ஓட்டு தேவைப்படுகிறது.

இருந்தபோதும் ஐந்து நிரந்தர உறுப்பினர்களில் யார் ஒருவரும் தீர்மானத்திற்கு எதிராக ஓட்டு அளிப்பதை ரத்து அதிகாரமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. மேலும் அத்தீர்மானமானது நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. குழுவில் மேலும் அதிக நிரந்தர உறுப்பினர்களை இணைப்பதற்கான கோரிக்கைகள் எழுந்தால் அந்த கோரிக்கையானது ஐ.நா-வின் உறுப்பு நாடுகளால் தீர்மானிக்கப்படும்.

11.3.4 பொருளாதார மற்றும் சமூக குழு

ஐ.நா-வின் பொருளாதார மற்றும் சமூக குழுவிற்கான ஐம்பத்து நான்கு உறுப்பினர்கள் அனைத்து கண்டங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். இது ஐ.நா-விற்கான மைய அமைப்பாக ஐ.நா-வின் பொருளாதார மற்றும் சமூக பணிகளை ஒருங்கிணைத்து மேற்கொள்கிறது. ஐ.நா-வின் எழுபது சதவிகித திட்டங்கள் வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்துவது, வறுமையை ஒழிக்கும் வகையில் முழு வேலை வாய்ப்பு, பொருளாதார மற்றும் சமூக மேம்பாடு மற்றும் வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது வளரும் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்துவது, மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பது, வறுமையை ஒழிப்பதற்கான உலகம் தழுவிய ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துவது போன்ற பணிகளை மேற்கொள்கிறது. இப்பணிகளை மேற்கொள்வதற்கான சிறப்பு அமைப்புகளையும் தனக்கு கீழ் இக்குழுவானது கொண்டிருக்கிறது. அவை, உணவு மற்றும் விவசாய கழகம் (FAO), உலக சுகாதார கழகம் (WHO), ஐ.நா-வின் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் பண்பாடு கழகம் (UNESCO), ஐ.நா-வின் வளர்ச்சி திட்டங்கள் (UNDP), ஐ.நா-வின் குழந்தைகளுக்கான நிதி (UNICEF) மற்றும் ஐ.நா-வின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் (UNHCR).

11.3.5 அறங்காவலர் குழு

ஐ.நா-வின் சாசனப்படி அறங்காவலர் குழுவானது பதினொரு முன்னால் காலனிய நில பகுதிகளின் நிர்வாகத்தை கண்காணித்து வருகிறது. இரண்டாம் உலகப்போரின்

முடிவில், தற்சார்பற்ற இந்நிலபகுதியை சார்ந்த மக்களின் வளர்ச்சிக்காக சுயாட்சி அரசுகள் ஏற்படவும் அல்லது விடுதலையை அடைவதற்கான ஓர் நவீன முறையாகவும் இது உருவாக்கப்பட்டது.

இந்த பதினொரு பகுதிகளும் மற்றும் ஏழுபதுக்கும் மேற்பட்ட காலனிகளும் விடுதலை அடைவதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபை உதவியாக இருந்தது. 1994இல் கடைசி பகுதியான பலாவ் விடுதலை அடைந்ததை அடுத்து அறங்காவலர் குழுவானது தனது பணியினை நிறுத்தி கொள்ளவும், தேவைப்படும்போது மட்டும் இக்குழு கூடுவதாகவும் முடிவு செய்தது. சீனா, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ரஷ்யா கூட்டமைப்பு மற்றும் அமெரிக்காவை இதன் நிரந்தர உறுப்பினர்களாக கொண்டு ஐ.நா அறங்காவலர் குழுவை அமைத்திருந்தது. அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும், ஒருவருக்கு ஒரு ஓட்டு விகிதம் குறைந்தபட்ச பெரும்பான்மையுடன் இதன் முடிவுகள் இயற்றப்படுகின்றன. காலனிய ஒழிப்புப் பணிகள் முடிவற்ற இக்கால சூழலில் அறங்காவலர் குழு முக்கியத்துவமற்றதாக காணப்படுகிறது.

11.3.6 சர்வதேச நீதிமன்றம்

ஐ.நா-வின் முக்கிய அமைப்பாக சர்வதேச நீதிமன்றம் செயல்படுகிறது. இது நெதர்லாந்தில் உள்ள தி ஹேக் நகரத்தில் அமைந்துள்ளது. சர்வதேச நீதிமன்றம் அல்லது உலக நீதிமன்றமானது 1945இல் ஏற்படுத்தப்பட்டு 1946 முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. இது ஒரு நிரந்தர நடுவர்

நீதிமன்றமாகச் செயல்படுகிறது. இந்நீதிமன்றமானது சர்வதேச சட்டங்களின்படி நாடுகளுக்கு இடையில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்கிறது. மாறாக, இது தனிநபர்களின் வழக்குகளை விசாரிப்பது இல்லை. எந்த நாடும் இதன் விசாரணை தேவை இல்லை என கருதினால் தானாகவே விலகி கொள்ளலாம். இதற்கென்று எந்த சிறப்பு ஒப்பந்த விதிமுறைகளும் இல்லை. எந்த நாடு இந்நீதிமன்றத்தின் விசாரணையை ஏற்றுக்கொள்கிறதோ அது கண்டிப்பாக இதன் தீர்ப்புகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

1946இல் இருந்து சர்வதேச நீதிமன்றமானது 150க்கும் மேற்பட்ட வழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. குறிப்பாக, பொருளாதார உரிமைகள், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, போக்குவரத்துவழிக்கான உரிமைகள், படையை பயன்படுத்தாமல் இருக்கவும், நாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் தலையிடாமல் இருக்கவும், தூதரக உறவுகள், பணயக்கைதிகளை விடுவிப்பது, அடைக்கல உரிமை மற்றும் தேசிய இன பிரச்சனைகள் போன்றவற்றிக்கும் தீர்வுகண்டிருக்கிறது. இந்நீதிமன்றத்தின் பதினைந்து நீதிபதிகளும் வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களாக ஒன்பது ஆண்டு காலத்திற்கு தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். நீதிபதிகளை பொதுச்சபையும், பாதுகாப்புச் சபையும் சேர்ந்து தேர்வு செய்கின்றனர். இந்நீதிமன்றமும் அதன் அலுவலகமும் "அமைதிக்கான அரண்மனையாக" திகழ்கின்றன. இதன் கட்டடமானது கார்னேஜ் அறக்கட்டளை என்ற லாபநோக்கம் இல்லாத அமைப்பால் சர்வதேச நீதிக்கான நிரந்தர நீதிமன்றத்தின் தலைமையிடமாக சர்வதேச சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. ஐ.நா-வானது இக்கட்டடத்தை பயன்படுத்துவதற்கான ஆண்டு நிதியை இந்த அறக்கட்டளைக்கு வழங்குகிறது. பாதுகாப்புச் சபை இந்நீதிமன்றத்திற்கு வழக்குகளை பரிந்துரை செய்கிறது.

செயல்பாடு

சர்வதேச நீதிமன்றத்தின் மிக முக்கிய வழக்குகள் குறித்து மாணக்கர்கள் கேட்டு அறியவும்.

11.3.7 செயலகம்

ஐ.நா-வின் செயலக அதிகாரிகள் ஐ.நா-வின் பிற முக்கிய அமைப்புகளுக்கான திட்டங்களையும் மற்றும் கொள்கைகளையும் வடிவமைக்கின்றனர். இச்செயலகத்திற்கான தலைமை செயலாளரை பொதுச்சபையானது பாதுகாப்புச் சபையின் பரிந்துரையின் பெயரிலேயே நியமிக்கிறது. தலைமை செயலாளர் ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு நியமிக்கப்படுகின்றார். அவர் மீண்டும் நியமிக்கப்படலாம். தலைமைச் செயலாளர் ஐ.நா-விற்கான தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாக பிற அமைப்புகளையும் அதன் அலுவலர்களையும் இயக்கலாம். இவர்கள் சர்வதேச குடிமைப் பணியாளர்களாக அறியப்படுகின்றனர்.

பொது செயலாளர்கள் வரிசை

1. டிரைகிவு லீ (நார்வே) 1946 – 1952
2. டேக் ஹமர்ஸ்கீஜி ஒல்டு (சுவிடன்) 1953 – 1961
3. யூ தாண்ட் (பர்மா தற்பொழுது மியான்மர்) 1961 – 1971
4. குர்ட் வல்தீம் (ஆஸ்திரியா) 1972 – 1981
5. சேவியர் பெரஸ் டி குல்லர் (பெரு) 1982 – 1991
6. பூட்ரோஸ் பூட்ரோஸ் காலி (எகிப்து) 1992 – 1996
7. கோபி அன்னான் (கானா) 1997 – 2006
8. பான்-கீ-மூன் (கொரிய குடியரசு) 2007 – 2016
9. ஆண்டனியோ குட்ரஸ் (போர்சுகல்) 2017 முதல்

ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் பிரதிநிதியாக செயல்படும் தூதர் போல் இல்லாமல் 193 உறுப்பு நாடுகளிலும் சர்வதேச குடிமைப் பணியாளர்களாக இவர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இதற்கான ஆணையை தலைமைச் செயலாளரிடம் இருந்து பெறுகின்றனர். மாறாக அவர்கள் பணியாற்றும் நாட்டின் அரசிடமிருந்து பெறுவதில்லை. செயலகத்திற்கான தலைமை அலுவலகம் நியூயார்க் நகரில் அமைந்துள்ளது. பிற

அலுவலகங்கள் ஜெனிவா, வியன்னா, நைரோபி, அடிஸ்-அபாபா, பெய்ரூட், சாண்டியாகோ மற்றும் பாங்காக் நகரங்களில் அமைந்துள்ளன. உறுப்பு நாடுகளில் இருந்து பெற்ற 16,000 ஊழியர்களை கொண்டு செயலக அதிகாரிகள் அமைப்பின் தினசரி பணிகளை மேற்கொள்கின்றனர்.

இதன் பணிகள் மிகவும் பரந்த அளவில் காணப்படுகிறது. அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கான பணிமுதல், சர்வதேச பிரச்சனைகளுக்கான நடுநிலையாளராக, சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலை குறித்த தகவல்களைத் திரட்டுதல், சர்வதேச ஒப்பந்தங்களுக்கான அடிப்படைப் பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் மற்றும் சர்வதேச மாநாடுகளை நடத்துவது ஆகும். செயலகத்தின் பணியானது பன்முகத் தன்மையுடன் தன் கீழுள்ள தேசிய அரசுகளின் அழுத்தங்களையும் மீறி தனது சர்வதேச குறிக்கோள்களை அடைவதாகும்.

தலைமைச் செயலாளர் பாதுகாப்புச் சபையின் விவகாரங்களில் கவனம் செலுத்தி சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு இடையூறான சிக்கல்களில் தனது கருத்தினை தெரிவிக்கலாம். குறிப்பாக பிரச்சனைகளைத் தடுப்பதற்கும் அல்லது பிரச்சனைக்குரிய நாடுகள் அமைதியான வழியில் தீர்வு காண்பதற்கும் இவர் தனது அலுவலகத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். மேலும் தலைமை செயலாளர் மனிதநேய பிரச்சனைகள் அல்லது சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனைகளுக்கான நடவடிக்கையினை மேற்கொள்ள முடியும்.

ஐ.நா-வின் குடும்பம் மிக பெரியது பதினைந்து முகவாண்மைகள், பல திட்டங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களைக் கொண்டது. இதில் சில நிறுவனங்கள் சர்வதேச சங்கத்தின் காலத்திலேயே துவக்கப்பட்டுவிட்டன. குறிப்பாக சர்வதேச தொழிலாளர் கழகம் மேலும் சில அமைப்புகள் 1945இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டு குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சனைகள் மற்றும் நிகழ்வுகளைத் தீர்ப்பதற்கான அமைப்பாக ஐ.நா

துவக்கப்பட்டதிலிருந்து செயல்படுகின்றன. இதன் காரணமாக ஐ.நா-வானது பன்முகத்தன்மை வாய்ந்ததாக காட்சி அளிக்கிறது. இந்நிறுவனங்கள் துவக்கப்பட்டதிலிருந்து பின்பு வந்த பல பத்தாண்டுகளில் இவற்றின் பணியானது மிகப் பரந்த அளவில் கொண்டுவரப்பட்டு ஐ.நா-வும் இதனை ஏற்று வழிநடத்த செய்கிறது. இதன் விளைவு, பல புதிய அமைப்புகள் கூடுதலாக தோற்றுவிக்கப்பட்டு நிரந்தரமாகவும், சில தற்காலிக அமைப்பாகவும் செயல்படுகின்றன. குறிப்பாக, ஐ.நா-வின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் (UNHCR) போன்றவை. இவை நிரந்தர அமைப்பாக செயல்பட போவது இல்லை. ஐ.நா-வின் வரலாற்றைப் பார்த்தால், பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல துணை அமைப்புகளுடன் இணைந்து பணியாற்றி இருப்பதை காணலாம். ஐ.நா தற்போது மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அரசு-சாரா நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுகிறது.

தொலைநோக்கு பார்வையுடன் 1945இல் கொண்டுவரப்பட்ட ஐ.நா சாசன உறுப்பு 77-வது அரசு-சாரா அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயல்படுவதற்கு ஏதுவாக தேவையான ஏற்பாடுகளை ஐ.நா செய்து கொள்ளலாம் என்று தெளிவாக கூறுகிறது. இதன் காரணமாக ஐ.நா நாற்றுக்கும் மேற்பட்ட அரசு-சாரா நிறுவனங்களைக் கொண்டு பிரச்சனைக்குரிய பகுதிகளில் மனிதநேயப் பணிகளை மேற்கொள்ள முடிகிறது. உதாரணமாக ஐ.நா-வின் தூதுக்குழுவானது போஸ்னியா மற்றும் ஹெர்சுகோவினோவிற்கிடையே 1995-2002 ஆம் ஆண்டுகளில் செயல்பட்டதைக் கூறலாம். 32 அரசு-சாரா அமைப்புகள், ஐ.நா பொதுச்செயலருக்கு ஒரு திறந்த மடல் ஒன்றை 2007 ஆம் ஆண்டு எழுதினர். அதில் ஐ.நா-வின் அமைதிக்காக்கும் படையை போர்பதற்றம் சூழ்ந்த தார்பர் பகுதிக்குள் அனுப்ப அனுமதி மறுக்கும் சூடானைப் பணிய வைக்க கோரியிருந்தனர்.

பொருளாதார மற்றும் சமூகக் குழுவானது (ECOSOC) ஐ.நா-வின் குடும்ப அமைப்பாக

ஐ.நா-வின் பொருளாதார மற்றும் சமூகப் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கிறது. இதன் முக்கியப் பணி, வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துவதாகும். எவ்வாறு பாதுகாப்புச் சபையானது ராணுவ பாதுகாப்பை வழங்குகிறதோ அதேபோல பொருளாதார மற்றும் சமூக குழுவானது (ECOSOC) பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை வழங்குகிறது. இருந்தபோதும் 1930-ல் உலகப் பொருளாதார மந்தநிலையின் காரணமாக இரண்டாம் உலகப்போர் ஏற்பட்டதை எளிதாக எடுத்துக் கொள்ள ஐ.நா-வின் சாசனத்தை வரைந்தவர்கள் கருதவில்லை. பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக குழுவானது ஐ.நா-வின் அமைப்பு, ஐ.நா-வின் எண்ணிடலங்கா வெளியுறவுப் பணிகள் மற்றும் மண்டலக் குழுக்களுடன் ஒப்பிடும்போது மிகவும் குறைந்த அதிகாரங்களைக் கொண்ட அமைப்பாகும். மனித உரிமைக்கான குழுவானது உலக அளவில் மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பது மற்றும் கண்காணிப்பது போன்ற பணிகளை செய்கிறது. பிற அமைப்புகள் சமூக வளர்ச்சியை மையப்படுத்தும் விதமாக பெண்கள், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, குற்றத்தடுப்பு மற்றும் போதை மருந்து ஒழிப்பு போன்ற பணிகளை மேற்கொள்கின்றன. இருந்தபோதும் பொருளாதார மற்றும் சமூக குழுவின் நோக்கம் கானல் நீராகவே இருக்கிறது. உண்மையில் உலகப் பொருளாதார அதிகாரமானது மூன்று சகோதரிகள் அமைப்புகள் என்ற அமைப்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவை;

- உலக வங்கி
- சர்வதேச நிதி நிறுவனம்
- உலக வர்த்தக கழகம்

11.4 உலக வங்கி

வாஷிங்டன் நகரில் அமைந்துள்ள உலக வங்கியானது உண்மையில் மறுகட்டமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச வங்கியாகும். உலக வங்கி அல்லது உலக வங்கி குழுமம் 1945-ல் உருவாக்கப்பட்டு உலகில் வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் தேவைக்கான மிகப்பெரும் நிதியையும் மற்றும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கிவருகிறது. "உலக வங்கி" என்ற பெயரானது மறுகட்டமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச வங்கியின் பொருளாதார சட்டப்பிரிவினால் 1944ஆம் ஆண்டு ஜூலை 22இல் பிரெட்டன் உட்ஸ் மாநாட்டில் அளித்த அறிக்கையில் முதன் முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வங்கியின் முதன்மை நோக்கமாக ஏழை மக்கள் மற்றும் ஏழை நாடுகளில் தனது ஐந்து நிறுவனங்கள் மூலம் வறுமை ஒழிப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவது, வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்துவது போன்ற பணிகளில் தனது நிதி ஆதாரங்களையும் மற்றும் தனது எல்லையற்ற அனுபவங்களையும் கொண்டு செயல்படுகிறது. உலக வங்கியின் நிர்வாகமானது அதன் உறுப்பு நாடுகளால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அவர்களே கடன் அளிப்பவர், பெறுபவர் மற்றும் நன்கொடையாளராகவும் இருக்கின்றனர்.

விவாதம்

உலக வங்கியில் அரசியல் கலப்பு உள்ளதாக நீ நினைக்கிறாயா? அது ஒரு சார்பானதா? அல்லது சார்பற்றதா?

உலகின் பெரும்பான்மையான வளரும் நாடுகள் உலக வங்கியின் உதவிகளை கடன் மற்றும் மானியங்கள், தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் கொள்கை உருவாக்கத்திற்கான அறிவுரைகளை பெறுகின்றன. வங்கியானது மிகப் பரந்த அளவிலான செயல்பாட்டாளர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக அரசுத்துறை நிறுவனங்கள், குடிமைச் சமூக அமைப்புகள், பிற உதவி நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் துறையினர் போன்றோரின் மூலமாக செயல்படுகிறது. உலக வங்கியின் அடிப்படை நோக்கமான

வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் வாழ்க்கைத் தர மேம்பாடு போன்றவை எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் தொடர்ந்து இருக்கின்றன. ஆனால் தற்பொழுது புதிய பொருளாதார சூழலின் அடிப்படையில் வளரும் நாடுகளுக்கான தேவையைக் கருதி தனது அணுகுமுறையில் மாற்றம், கொள்கையில் நெகிழ்வைக் கடைபிடிக்கிறது. வளர்ச்சிக்கான தற்போதைய சவால்களை எதிர்க்கொள்ள நிறுவனங்கள் மக்களுக்கு நெருக்கமாக இருந்தால் மட்டும் போதாது, மேலும் அவை சர்வதேச நெருக்கடிகளை சமாளிக்கும் விதத்தில் அரசு, தனியார் மற்றும் குடிமைச் சமூகத்தில் உள்ள ஆற்றல் மிக்கோரை ஒன்றிணைக்கவும் வேண்டும். இச்சவால்களை எதிர்கொள்ளும் விதமாக எதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் வங்கி கவனமாக உள்ளது. அதற்கேற்றார் போல் தன்னுடைய நிர்வாக உத்தியில் மாற்றம் மற்றும் ஆளுகையில் முன்னேற்றம் போன்றவற்றைக் கொண்டு வந்துள்ளது. இந்த மாற்றங்கள் சுயசார்பானதாக, புதுமையானதாக, திறமையானதாக, செயலாக்கம் மிக்கதாக மற்றும் வெளிப்படையானதாக என ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. மேலும் அவை;

கடன் முறைகளில் சீர்திருத்தம்: மிகவும் நவீனப்படுத்தப்பட்ட நிதி சேவை மற்றும் கடன் முறைகளைக் கொண்டு, வங்கியானது கடன் பெறுபவரின் தேவையை அறிந்து மிகவும் பொறுப்புணர்வுடன் நடந்து கொள்கிறது. நெருங்கிய கண்காணிப்பு நடவடிக்கையின் மூலம் நிலையான பயனை அடைவதற்கான அழைப்பை விடுக்கிறது. மேலும் அதிக பாதுகாப்பற்ற முதலீடுகளின் மீது நேரடியான நடவடிக்கையை வலுப்படுத்துவது மற்றும் கண்காணிப்பை மேம்படுத்துவது போன்றவற்றை மேற்கொள்கிறது.

பங்கேற்பை அதிகப்படுத்தி குரல்களை ஒலிக்க செய்கிறது : இயக்குநர்கள் குழுவில் கூடுதல் இடங்களை பின்தங்கிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கு அளிப்பதன்மூலம் வளர்ந்து

வரும் நாடுகளின் ஓட்டு அதிகாரத்தை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. மேலும் வங்கியானது, வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றம் அடைந்து வரும் நாடுகளின் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் அதன் தாக்கத்தை ஆராய்ந்து அந்நாடுகளுக்கு வங்கி குழுமங்களில் இடம் அளிக்கிறது.

பொறுப்பு மிக்க நல்ல அரசை ஏற்படுத்துவது:

இதன் முக்கிய பகுதியாக, வங்கியானது அனைத்து துறைகள் மற்றும் நாடுகளிலும் ஊழலுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. இதன் முக்கிய அடிப்படையாக வறுமை ஒழிப்பிற்கான திறமை மிக்க மற்றும் பொறுப்புமிக்க அரசாக வளர்ச்சிக்கான அனைத்து வாய்ப்புகளையும் உருவாக்க செய்கிறது.

உகை வங்கியின் ஐந்து நிறுவனங்கள்

- ❖ மறுகட்டமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச வங்கி
- ❖ சர்வதேச வளர்ச்சி கூட்டமைப்பு
- ❖ சர்வதேச நிதி கழகம்
- ❖ பல்தேசிய முதலீட்டு உத்தரவாதத்திற்கான பாதுகாப்புக் குழுமம்
- ❖ முதலீடு தொடர்பான பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கான சர்வதேச மையம்

மிகவும் வெளிப்படையான, பொறுப்பு மிக்க தகவல்களை அளித்தல்: வங்கியின் தகவல் கொள்கையானது இதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. வங்கியானது தனது அறிவாற்றல் மற்றும் அனுபவங்களை மிக பரந்த அளவில் அனைவரும் அறியும் வண்ணம் முன் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு அதன் திட்டங்கள் மற்றும் நிகழ்ச்சி நிரல்கள் பற்றிய தகவல்களை அளிக்கிறது.

புதுப்பிக்கப்பட்ட அமைப்பு: வளர்ச்சிக்கான மிகச் சிறந்த பங்காளராக வங்கியானது பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. இச்சீர்திருத்தங்கள் மூன்று முக்கிய பகுதிகளை கொண்டது. அவை;

நவீன கடன் அளிப்பு, அறிவாற்றல் உதவி மற்றும் சேவைகளை தனது வாடிக்கையாளர்களுக்கு வழங்கி வருகிறது. குறிப்பாக, வறுமை ஒழிப்பிற்கான பணிகளில் உதவுகிறது.

மேம்பட்ட வகையில் தனது சிறந்த அறிவினை மற்றும் அனுபவங்களை அமைப்பிற்குள்ளும் மற்றும் வெளியிலும் பகிர்ந்து கொள்வதை மேற்கொள்கிறது.

வங்கியின் அமைப்பு மற்றும் நடைமுறைகளில் நவீனத்துவத்தை கடைபிடிப்பதாகும்.

இதன் துவக்கமானது 1946இல் 33 உறுப்பினர்களை கொண்டு துவக்கப்பட்டது மிக பெரும் அளவிலான மாற்றங்களை இதன் உறுப்பினர்களிடையேயும் மற்றும் உலக அளவிலும் ஏற்படுத்தி உள்ளது. காலனி ஆதிக்கத்தில் இருந்து விடுதலை அடைந்த பல நாடுகள் வங்கியில் உறுப்பினர் ஆகின. கூடவே உறுப்பு நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கான தேவையும் அதிகரித்தது.

மறுகட்டமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச வங்கி (IBRD)

இதன் முக்கிய நோக்கமானது நடுத்தர வருவாய் நாடுகள் மற்றும் குறைவான வருவாய்க்கான கடன்களை பெறும் நாடுகளில் வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் சுயசார்பான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது, உத்தரவாதம் அளிப்பது, பகுப்பாய்வு மற்றும் ஆலோசனைகளை வழங்குவதாகும். 1945இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட இவ்வங்கியில் 184 உறுப்பு நாடுகள் உள்ளன. இதன் மொத்த வருவாய் மற்றும் நிதியாண்டுகளில் கிடைக்கும் வருவாய் என 2018ஆம் ஆண்டு ஜூனில் 698 பில்லியன் அமெரிக்க டாலரை கொண்டு இருந்தது.

சர்வதேச வளர்ச்சி கூட்டமைப்பு (IDA)

உறுப்பு நாடுகளின் துணையுடன் ஏழை நாடுகளில் வறுமை ஒழிப்பிற்கான வட்டியில்லா கடன்கள், மானியங்களை

உறுப்பினர்களிடமிருந்து நிதி உதவியாகப் பெற்று வழங்குகிறது. 1960இல் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பு தனது பொறுப்பில் 24 பில்லியன் அமெரிக்க டாலரை ஜூன் 2018ஆம் நிதியாண்டில் மேலாண்மை செய்தது.

சர்வதேச நிதி கழகம் (IFC)

வளரும் நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கடன்களை தனியார் துறையினருக்கு வழங்குகிறது. 1956இல் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பில் 176 உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. 2018ஆம் நிதியாண்டில் 23.3 பில்லியன் அமெரிக்க டாலரை முதலீடாக செய்து உள்ளது.

பல்தேசிய முதலீட்டு உத்தரவாதத்திற்கான பாதுகாப்புக் குழுமம் (MIGA)

இக்குழுமமானது வளரும் நாடுகளில் தனியார் துறையினரின் முதலீட்டினை அதிகரிக்க செய்கிறது. மேலும் ஒப்பந்தங்கள், பிரச்சனைகள், போர் மற்றும் பணப்பரிமாற்று விகிதங்களினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளிலிருந்து முதலீட்டிற்கான பாதுகாப்பை வழங்குகிறது. 1988இல் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பில் 164 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு அதிகபட்சமாக 5.3 பில்லியன் தொகையை வர்த்தகம் செய்துள்ளது.

முதலீடு தொடர்பான பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கான சர்வதேச மையம் (ICSID)

வளரும் நாடுகளில் வெளிநாட்டு முதலீட்டை ஆதரிக்கிறது. மேலும் முதலீடு தொடர்பான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்கிறது. 1966இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட இவ்வமைப்பில் 140 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்.

11.5 சர்வதேச நிதி நிறுவனம்

சர்வதேச நிதியமானது உலகின் மிகப் பெரிய முதன்மையான சர்வதேச நிதி நிறுவனமாகும். 1930இல் ஏற்பட்ட உலக நாடுகளின் பெரும் பொருளாதார மந்த நிலைக்குப் பதிலாக 1944இல் பிரெட்டன் உட்ஸ் மாநாட்டில் இது உருவாக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாடும் பக்கத்து நாடுகளிடம் கடன் வாங்குவது இதனால் குறைந்தது.

உறுப்பு நாடுகளின் செழித்த நிலை தேவைக்கான குறுகிய மற்றும் இடைக்கால நிதியை வழங்குவதுடன் அந்நாடுகளின் பொருளாதார கொள்கையில் நெகிழ்வை ஏற்படுத்தி பண மதிப்பு இழப்பு போட்டியை தடுத்து வர்த்தகத்தைப் பாதுகாக்கிறது.

சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் தேவை

சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஓர் சுதந்திரமான சர்வதேச அமைப்பாகும். இது 185 உறுப்பு நாடுகளை கொண்டுள்ளது. இதன் நோக்கமானது பொருளாதார நிலைதன்மையை ஏற்படுத்தி வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவதாகும். உறுப்பு நாடுகள் இதன் பங்குதாரராக கூட்டுறவு முறையில் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்திற்காக மூலதனத்தை தங்கள் நாட்டிற்கான ஒதுக்கீடு அடிப்படையில் வழங்குகின்றன. இதற்காக நிதியமானது அதன் உறுப்பினர்களுக்கு நுண்பொருளாதார கொள்கைக்கான ஆலோசனைகளை, செலுத்து நிலை தேவைக்கான நிதியுதவி, தொழிற்நுட்ப உதவி மற்றும் தேசியபொருளாதாரமேம்பாட்டிற்கான மேலாண்மை பயிற்சிகளை வழங்குகிறது. நிதியமானது ஐ.நா-வின் பல்வேறு தன்னாட்சி நிறுவனங்களில் ஒன்றாக சிறப்பு முகவாண்மையாக குறிப்பிடப்படுகிறது. மேலும் இது ஐ.நா-வின் நிரந்தர பார்வையாளராகவும் உள்ளது. நிதியத்தின் விதி எண் ஒன்றானது கீழ்க்கண்ட முக்கிய நோக்கங்களை குறிப்பிடுகிறது.

❖ ஒரு நிரந்தர அமைப்பாக சர்வதேச அளவில் நிதி ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும் சர்வதேச பணவியல் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஆலோசனைகள் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த செயல்பாட்டிற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்குகிறது.

❖ பரந்த அளவிலான, சமச்சீரான, சர்வதேச வியாபார வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. மேலும் அதிக வேலை வாய்ப்பு மற்றும் வருவாயைப் பாதுகாத்து உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைபிடிக்க உறுப்பு நாடுகளை அறிவுறுத்துகிறது.

❖ பரிவர்த்தனை விகிதங்களில் நிலைத்த தன்மை, உறுப்பு நாடுகளிடையே ஒழுங்கமைந்த பரிமாற்றத்திற்கான வழிமுறைகளை ஏற்படுத்துதல் மற்றும் போட்டியின் காரணமாக மதிப்பு குறைத்தலைத் தடுக்கிறது.

❖ உறுப்பினர்களுக்கு இடையே நடைபெறும் நடப்பு பரிவர்த்தனையில் பல்தேசிய பண வழங்கல்முறை ஏற்படுவதற்கான உதவியை செய்கிறது மற்றும் உலக வர்த்தக வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருக்கும் அந்நிய செலாவணி பரிமாற்று விகிதங்களின் மீதான கட்டுப்பாடுகளை நீக்குகிறது.

❖ நிதியமானது தனது பொது நிதி வளங்களை உறுப்பினர்களுக்கு தற்காலிகமாக பயன்படுத்தி தங்களைப் பாதுகாத்து கொள்வதற்கான நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. இதன் மூலம் செலுத்து நிலையில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவில் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தாத வகையில் மீட்சி அடைவதற்கான வாய்ப்பினை வழங்குகிறது.

❖ உறுப்பினர்களிடையே செலுத்து நிலையில் ஏற்படும் நிலையற்ற தன்மையின் தாக்கம் மற்றும் அதன் கால அளவினை குறைக்க செய்கிறது.

❖ முக்கியமாக நிதியமானது தனது ஒற்றை பண்பாக ஓர் சர்வதேச நிதி நிறுவனமாக தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் தனது பொறுப்பு மிக்க நடைமுறையின் மூலம் சர்வதேச வளர்ச்சி மற்றும் நிதி பரிமாற்ற முறைகளைக் கையாள்கிறது.

சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகள்

நிதியமானது மிக பரந்த அளவிலான பணிகளை அதன் முக்கியத்துவம் கருதி மேற்கொள்கிறது.

உறுப்பினர்களின் பொருளாதார கொள்கையினைக் கண்காணிப்பது

எந்த நாடு நிதியத்தில் உறுப்பினராக இணைந்து அதன் கொள்கையினை ஏற்று கொண்டதோ அது தனது பொருளாதார கொள்கையினை நிதியத்தின் நோக்கத்திற்கு இணையானதாகக் கொண்டு செயல்படவேண்டும். மேலும் உலகின் எல்லா நாடுகளின் பொருளாதார நிலையினை தொடர்ந்து கண்காணிப்பதற்கான முக்கிய ஒரே அமைப்பாக செயல்படுகிறது.

செலுத்துநிலை தேவைக்கான தற்காலிக நிதிவழங்கல்

செலுத்துநிலைத் தேவைக்கான கடன்களை நிதியமானது உறுப்பு நாடுகளுக்கு தற்காலிகமாக வழங்குகிறது. கூடுதலாக நேரடியான நிதியினை உறுப்பு நாடுகளுக்கு வழங்குகிறது. மேலும் நாடுகளின் செலுத்து நிலை தேவைக்கான நிதியினை வெளியிலிருந்து திரட்டும் பணியையும் மேற்கொள்கிறது.

குறைந்த வருவாய் கொண்ட நாடுகளில் வறுமை தடுப்பு

நிதியமானது வருவாய் குறைந்த நாடுகளுக்கு நிபந்தனையற்ற கடன்களை அளித்து அந்நாடுகளில் வறுமை ஒழிப்பிற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறது. இந்த முயற்சியில் நிதியமானது உலக வங்கி மற்றும் பிற வளர்ச்சிக்கான பங்குதாரர்களையும் கொண்டு பணியாற்றுகிறது. கூடுதலாக நிதியமானது கடன்களில் இருந்து மீள்வதற்கான இரண்டு சர்வதேச பணிகளையும் மேற்கொள்கிறது. அவை:-

1. மிக அதிக கடனில் உள்ள ஏழை நாடுகள் (HIPC)
2. பல்தேசிய கடனில் இருந்து மீள்வதற்கான முன்னெடுப்பு (MDRI)

வெளியிலிருந்து நிதியினை திரட்டுவது

நிதியமானது நாடுகளின் கொள்கை நடைமுறைக்கான நிதியினை பல்தேசிய கடன் அளிப்போர் மற்றும் நன்கொடையாளர்களிடம் இருந்து திரட்டுவதை முக்கிய பணியாக கொண்டிருக்கிறது. நாடுகளின் பொருளாதார எதிர்காலத்தை அறிந்து கொள்வதற்கான முக்கிய தகவல்களை நிதியத்தின் கொள்கை ஆய்வுகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் மூலம் முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் நிதிச் சந்தைகளுக்கு அளிக்கின்றது. இதன்மூலம் பொருளாதாரத்தின் மீதான முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் சந்தையாளர்களுக்கு நம்பிக்கையை அதிகரிக்க செய்கிறது.

சர்வதேச பணவியல் முறையை பல்படுத்துவது

நிதியமானது சர்வதேச பணவியல் முறைக்கான மைய அமைப்பாக செயல்படுகிறது. தனது உறுப்பினர்களுக்கு சர்வதேச பணவியல் தொடர்பான ஆலோசனைகளையும் மற்றும் உதவிகளையும் வழங்குகிறது. இது தனது பணியாக பிற பல்தேசிய நிறுவனங்களுடன் இணைந்து சர்வதேச பொருளாதார பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணும் வகையில் சர்வதேச விதிகளின் துணையுடன் அவற்றை கட்டுப்படுத்துவது மற்றும் மேம்படுத்துவது போன்ற பணிகளை மேற்கொள்கிறது.

சர்வதேச இருப்பை உலகளவில் வழங்குதலை அதிகரித்தல்

உலக தேவைகளுக்காக நிதியமானது அதிகாரபூர்வ அமைப்பாக தனது சர்வதேச கையிருப்பை வழங்குகிறது. இது சிறப்பு எடுப்பு உரிமை (SDR) என கூறப்படுகின்றது. இந்த சிறப்பு எடுப்பு உரிமையானது சர்வதேச கையிருப்பை உறுப்பினர்களின் எந்த மாற்றத்தக்க பணங்களுடனும் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளலாம்.

தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் பயிற்சியின் மூலம் ஆற்றலை வளர்த்தல்

நிதியமானது சிறந்த பயிற்சி மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவிகளை உறுப்பு நாடுகளுக்கு

தங்கள் பொருளாதார கொள்கைக்கான வடிவங்களையும் மற்றும் பொருளாதார மேலாண்மைக்கான திறமையினை மேம்படுத்தும் வகையில் வழங்குகிறது. இந்த உதவியானது கொள்கைகள் தோல்வியடைவதை மற்றும் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்துவதை தடுக்கும் வகையில் திட்டங்களுக்கான வடிவங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை வழங்குகிறது. இந்த நடவடிக்கைகள் குறிப்பாக வளரும் நாடுகளுக்கு தங்கள் வளங்களை பாதுகாக்கவும் மற்றும் நிறுவனங்கள் வீழ்ச்சியடையாமல் தடுப்பதற்கும் பயன்படுகிறது.

தகவல் பரிமாற்றம் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள்

நிதியமானது உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார கொள்கைகள் பற்றிய பொருளியல் பகுப்பாய்வுகள் மற்றும் புள்ளி விவரங்களைப் பெறுவதற்கான முதன்மை அமைப்பாகும். நிதியமானது தனது தகவல்களை அளிக்கும் வகையில் எண்ணிலடங்கா அறிக்கைகள், ஆய்வறிக்கைகள் மற்றும் சிறப்பு வாய்ந்த புள்ளி விவரங்களை வெளியிடுகின்றது. மேலும் குறிப்பாக, தனது பொருளாதார பகுப்பாய்வு மற்றும் உறுப்பு நாடுகளுக்கு அளிக்கும் ஆலோசனைகளை மேம்படுத்தும் வகையில் பல ஆய்வுகளை அதன் முக்கியத்துவம் மற்றும் நடைமுறைகளை அடிப்படையாக கொண்டு மேற்கொள்கிறது. இதன் வெளியீடுகளை புத்தகமாகவும், இதழ்களில் கட்டுரையாகவும், ஆய்வு அறிக்கைகளாகவும் மற்றும் இணையத்திலும் காணலாம்.

இருந்தபோதும் நிதியத்தின் மீதான பொது விமர்சனமானது சேவைத்துறைகளை வணிகமயமாக்குவதன் மூலம் பெரு நிறுவனங்களின் விருப்பத்திற்கு ஆதரவாக செயல்படுகிறது என்பதாகும். குறிப்பாக கல்வி, மருத்துவம், மக்கள்நல திட்டங்கள் போன்றவற்றை லாபகரமான தொழில் விருப்பமாக மாற்றுவதுடன் மேலும் இறையாண்மை உடைய அரசுகளை சர்வதேச பெருநிறுவன வணிகத்திற்கு ஆதரவாக சேவையாற்ற கட்டாயப்படுத்துகிறது என்பதாகும்.

11.6 ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி

சர்வதேச நிதி நிறுவனமானது பெரும்பாலும் சுயநிதியினை சார்ந்தது. ஆனால் பல்தேசிய வளர்ச்சி வங்கிகள் தங்கள் சேவைகளுக்கு பெரும்பாலும் பங்குதாரர்களின் பங்களிப்பைச் சார்ந்தே செயல்படுகின்றன. குறிப்பாக, தங்கள் நிதி நடவடிக்கையான வட்டி குறைவான கடன்களை வழங்குதல், மானியம் அளித்தல் மற்றும் மிகவும் ஏழை நாடுகளுக்கான வட்டியில்லா கடன்கள் போன்றவையாகும்.

பல்தேசிய வளர்ச்சி வங்கிகளை மூன்று வகைகளாக பிரிக்கலாம். (i) உலக அளவில் (ii) மண்டல அளவில் மற்றும் (iii) துணை-மண்டலங்கள் என மூன்றாக பிரிக்கலாம் இதன் மூலம் அவற்றின் ஒற்றுமை மற்றும் வேற்றுமைகளை எளிதில் கண்டறியலாம்.

பல பல்தேசிய வளர்ச்சி வங்கிகள் மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று வித பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கியதாகக் குறிப்பிட்ட ஓர் கண்டத்தினை மட்டுமே நேரடியாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றன. அவை, ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி, ஆப்பிரிக்க வளர்ச்சி வங்கி, ஆசிய உள்கட்டுமான மற்றும் முதலீட்டு வங்கி, புதிய வளர்ச்சி வங்கி, அமெரிக்க வளர்ச்சி வங்கி, இஸ்லாமிய வளர்ச்சி வங்கி, ஜரோப்பிய முதலீட்டு வங்கி போன்றவையாகும். 1930-களின் பிற்பகுதியில் மற்றும் 1940-களின் முற்பகுதிக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தற்கால பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான பல் தேசிய வங்கிகள் தோன்றின. இது முக்கியமாக ஆங்கிலேய பொருளாதார அறிஞர் ஜான்மேயார்டு கியின்ஸ் குறிப்பிட்டதுபோல போருக்கு பிந்தைய கால பொருளாதார மற்றும் சமூக தேவையாக உருவாகியது. இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் அமெரிக்க பொருளாதார அறிஞரான ஹரிடெக்ஸ்டர் ஓயிட் தொலைநோக்கு பார்வையில் சில நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தினார்.

ஓயிட் 1942 ஆம் ஆண்டு இதற்கான பாதையை அமைக்கும் வகையில் வளர்ச்சியை அடிப்படைக் கொள்கையாக கொண்டு ஓர்

கோரிக்கையை ஐ.நா-விற்கு அளித்தார். ஐக்கிய மற்றும் துணை நாடுகளுக்கான சர்வதேச நிதியத்தையும், மறுகட்டமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான வங்கியையும் உருவாக்க கோரினார். இது போருக்குப் பிந்தைய சர்வதேச பணவியல் சீர்திருத்தங்களுக்கான அடிப்படைகளை வழங்கியது. இந்த கோரிக்கையானது போருக்குப் பிந்தைய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் வகையில் இரண்டு நிறுவனங்களையும் அதிகாரம், வளங்கள் மற்றும் கட்டமைப்பை கொண்டதாக உருவாக்க கோரியது.

பல்தேசிய வங்கிகள் உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய வளர்ச்சி வங்கிகள் போலவே பொதுவான நிதி நிறுவன உறுப்பு நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கான பொறுப்புமிக்க அமைப்பாகும். கியூபா மற்றும் வட கொரியாவை தவிர உலகில் பெரும்பான்மையான நாடுகள் பல்தேசிய வளர்ச்சி வங்கியின் உறுப்பினர் ஆகின. பல்தேசிய வளர்ச்சி வங்கியின் உறுப்பினரான எல்லா நாடுகளும் தங்கள் பங்களிப்பை அளித்து வங்கியானது அங்கீகரிக்கப்பட்டதிலிருந்து கடன்களை அவர்களுக்கு அளித்து வருகிறது. பல்தேசிய வளர்ச்சி வங்கிகள் பெரும் அளவிலான வளர்ச்சி திட்டங்கள் குறிப்பாக நீர்மின் நிலையங்களுக்கான அணைகள், பாசனத் திட்டங்கள், போக்குவரத்து வளர்ச்சிகள், எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு திட்டங்கள், வறுமையை குறைத்து, பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்க செய்து வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவதாக இருந்தன.

இருந்தபோதும் இவற்றிற்கு எதிராக பிரச்சனைகள் எழுந்தன. வங்கி கூறுவது போல இல்லாமல் இந்த திட்டங்கள் சுற்றுச்சூழலை மற்றும் அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை அழிப்பதாக எதிர்ப்புகள் எழுந்தன. பலரும் இதன் திட்டங்கள் அம்மக்களின் நலன்களை மட்டுமல்ல சமூக, பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல்களை பாதித்து எதிர்மறையான பலன்களைத் தந்ததாக வாதிட்டனர்.

ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி ஓர் மண்டலப் பல்தேசிய நிதி நிறுவனமாகும். இது பொறுப்பு உணர்வுடன் ஆசிய மற்றும் பசிபிக் நாடுகளில் வறுமையை குறைப்பதற்கான பணியினை மேற்கொள்கிறது. 1966இல் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வங்கியில் 66 நாடுகள் உறுப்பினராக உள்ளன. இவற்றில் பெரும்பான்மை ஆசிய பகுதியை சார்ந்தவை. வங்கியின் பங்கு முதலீடாக 44 பில்லியன் அமெரிக்க டாலரையும் மற்றும் இருப்பாக 7.9 பில்லியன் அமெரிக்க டாலரையும் கொண்டு உள்ளது. இது தோற்றுவிக்கப்பட்ட 1966 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2002 ஆம் ஆண்டு வரை வங்கியானது பொது மற்றும் தனியார் துறையினருக்கு 98.831 பில்லியன் தொகையை கடனாக வழங்கி உள்ளது. மேலும் ஐந்து பில்லியன் கடன்களை பல்வேறு திட்டங்களுக்கு மண்டலத்திற்கு வெளியிலும் வழங்கி உள்ளது. இதன் ஆண்டு வருவாய் 500 பில்லியன் ஆகும்.

ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியின் "வறுமை குறைப்பு செயல்திட்டம் (PRS)" ஆனது மைய பொருளாக கொண்டு நீண்டகால செயல்திட்ட கட்டமைப்பு (LIST 2001-2015) அமைந்துள்ளது. இந்த பதினைந்து ஆண்டு கால திட்டமானது ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி ஐ.நா-வின் நூற்றாண்டு வளர்ச்சியின் வெற்றியாக கொண்டு உலக அளவில் வறுமையில் வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கையை நோக்கமாக கொண்டு மேற்கொள்கிறது. வங்கி குறிப்பிடுவதைபோல இதன் வளர்ச்சி திட்டங்கள் ஆசிய மற்றும் பசிபிக் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தி உள்ளது. மேலும் குறிப்பாக 900 மில்லியன் ஆசிய மக்கள் ஒரு நாளைக்கு ஒரு டாலருக்கும் கீழான வருவாயில் வறுமையில் வாழ்கின்றனர். வங்கியின் முதன்மை நோக்கமாக பொருளாதார வளர்ச்சி, மனித வளர்ச்சி, பெண்கள், நல்ல அரசாங்கம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, தனியார்துறை வளர்ச்சி மற்றும் மண்டல ஒருங்கிணைப்பாகும். ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியானது தற்பொழுது ஐந்து புவியில் பகுதியாக நாடுகளை பிரித்து அதற்கு ஏற்ப துறை ரீதியாக பணிகளை கொண்டு செயல்படுகிறது. அவை,

1. கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஆசியா
2. தி மெக்காங்
3. பசிபிக்
4. தெற்கு ஆசியா
5. தென்கிழக்கு ஆசியா

ஒவ்வொரு மண்டல துறைகளும் அதன் நாடுகளுக்கான திட்டங்கள் மற்றும் நிகழ்ச்சிகளையும் மேற்கொள்கின்றன. துணை மண்டலங்கள் குறிப்பிட்ட நாட்டிற்கான உதவிகள் என்பதாக பணிகளை மேற்கொள்கின்றன. பிற வங்கிகளை போலவே ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியும் தனக்கான நிதியினை பங்குதாரர்களிடமிருந்து பெறுகிறது. ஜப்பான் மற்றும் அமெரிக்காவின் பங்களிப்பு இதன் 62 உறுப்பு நாடுகளைவிட மிக அதிகமாக 15.9 சதவிகிதமாகும்.

ஷாங்காய் கூட்டமைப்பு (SCO)

குயின்டாஓ தீர்மானம்

- ❖ சீனாவின் விருப்பமான "பட்டு சாலை முன்னெடுப்பில்" இந்தியா இணைவதற்கு மறுத்துவிட்டது.
- ❖ ஷாங்காய் கூட்டமைப்பு பகுதியின் முழுமையான பாதுகாப்பிற்கான செயல் யுத்திகளை இந்தியா வகுத்துள்ளது.

ஷாங்காய் கூட்டமைப்பு

- ❖ இது ஓர் ஐரோப்பிய ஆசிய அரசியல், பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பு அமைப்பாக 2001 துவக்கப்பட்டது. இதன் தலைமையகம் பீஜிங்கில் உள்ளது.
- ❖ இதன் துவக்கத்திற்கு காரணமாக ஷாங்காய் ஐந்து எனப்படும் ஐந்து நாடுகள் அமைந்திருந்தது (1996 இல் சீனா, ரஷ்யா, கஜகிஸ்தான், கிர்கிஸ்தான் மற்றும் தஜிகிஸ்தான் கொண்ட பல்தேசிய அமைப்பாக இது ஷாங்காய் நகரத்தில் துவக்கப்பட்டது).
- ❖ இதன் தத்துவமானது "ஷாங்காய் உற்சாகம்" என அறியப்படுகிறது. இது நல்லிணக்கம், நற்சிந்தனையான பணி, பிறகலாசாரங்களை

மதித்தல், பிற நாட்டு உள்விவாகரங்களில் தலையிடாமல் இருத்தல் மற்றும் அணி சேராமல் ஆகும்.

- ❖ ஷாங்காய் ஒத்துழைப்பு அமைப்பு எட்டு உறுப்பினர்களை கொண்டுள்ளது, அவை இந்தியா, கஜகிஸ்தான், சீனா, கிர்கிஸ்தான், பாகிஸ்தான், ரஷ்யா, தஜிகிஸ்தான் மற்றும் உஸ்பெக்கிஸ்தான் ஆகும்.
- ❖ 2018 ஆம் ஆண்டில் நடந்த இதன் கூட்டத்தில் இந்தியா அதன் முழுநேர உறுப்பினராக முதல் முறையாக கலந்து கொண்டது. இந்தியாவுடன், பாகிஸ்தானும் 2017இல் கஜகிஸ்தானில் நடந்த அஸ்டானா உச்சி மாநாட்டில் முழுநேர உறுப்பினராக இணைந்தன.
- ❖ இவ்வமைப்பின் கீழ் நான்கு அரசுகள் இதன் பார்வையாளராகவும் மற்றும் ஆறு அரசுகள் விவாத பங்கேற்பு உறுப்பினர்களாகவும் உள்ளனர்.

பெட்ரோலிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (OPEC)

ஆசிய பிரிநீயம்

- ❖ இது ஆசிய நாடுகளுக்கான எண்ணெய் விற்பனையில் பெட்ரோலிய ஏற்றுமதி நாடுகள் மேல் அதிக கட்டணத்தை வசூலிப்பதாகும்.
- ❖ இது 1986இல் இருந்து சந்தை நிலைக்கு ஏற்ப கச்சா எண்ணெய் விலையை தீர்மானிக்கும் முறையிலிருந்து துவங்குகிறது.
- ❖ உலக சந்தையில் ஆசிய பகுதிக்கான எண்ணெய் விலையை தீர்மானிப்பதில் மூன்று முக்கிய சந்தைகள் திகழ்கின்றன. அவை;
- ❖ ஐரோப்பிய சந்தையின் லயிட் சுவிட் எண்ணெய் நிறுவனமான ப்ரென்ட்.
- ❖ அமெரிக்க சந்தையின் பிரதிநிதியாக :வெஸ்ட் டாக்ஸ் இடைநிலையாளர்கள் (WTI).

- ❖ மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆசிய சந்தைக்கான துபாய்/ஓமன் நாடுகள் ஆகும்.
- ❖ கச்சா எண்ணெயின் எந்த ஓர் நிலையையும் அதன் வருங்கால வர்த்தக நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதற்கான சந்தை மற்றும் விலையை தீர்மானிப்பதில் அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவானது முன்நிலை வகிக்கின்றன. ஆசிய பிரதிநிதிகளான துபாய்/ஓமன் நாடுகளின் வர்த்தக பங்கு நிலையானது இதன் முடிவை தீர்மானிப்பதாக இல்லை.
- ❖ இதனால் ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்காவை காட்டிலும் ஆசிய நாடுகள் ஒன்றில் இருந்து இரண்டு டாலர் வரை அதிக விலை கொடுக்க நேரிடுகிறது. இந்த விலை வேறுபாடே "ஆசிய பிரிமீயம்" என அழைக்கப்படுகிறது.

ஓபெக் (OPEC) கூட்டமைப்பு

- ❖ இது ஓர் அரசுகளுக்கு இடையிலான அமைப்பு இதன் நோக்கம் உறுப்பு நாடுகளுக்கு இடையே ஒரே விதமான பெட்ரோலிய கொள்கையை உருவாக்குவதற்கான ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துவதாகும், இதன் அடிப்படையில் பெட்ரோலிய நுகர்வு நாடுகளுக்கு பெட்ரோலிய பொருட்களின் விலையை நிலையானதாக மற்றும் பாதுகாப்பானதாக பொருளாதார திறன்பட்டதாக தொடர்ந்து வழங்குவதாகும். மேலும் இந்த தொழிலில் முதலீடு செய்துள்ள மூலதனத்திற்கு சிறந்த பலனைத் திரும்ப பெறச் செய்வதாகும்.
- ❖ இதன் தலைமையகம் ஆஸ்டிரியாவின் – வியன்னா நகரில் அமைந்துள்ளது.
- ❖ இது 1960-ஆம் ஆண்டு நடந்த பாக்தாத் மாநாட்டில் ஈரான், ஈராக், குவைத், சவுதி அரேபியா மற்றும் வெனிசூலா நாடுகளை உறுப்பினராகக் கொண்டு துவக்கப்பட்டது.
- ❖ இந்நாடுகள் உலக எண்ணெய் உற்பத்தியில் 44 சதவீதத்தையும், மற்றும் உலகின் 81.5 சதவீத எண்ணெய் வளத்தையும் கொண்டுள்ளன.

சர்வதேச அணுசக்தி கழகம் (IAEA)

- ❖ இது அணு சக்திக்கான அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஒருங்கிணைப்பாக அரசுகளுக்கு இடையிலான உலகம் தழுவிய அமைப்பாகும்.
- ❖ இது 1957இல் ஐ.நா-வால் சர்வதேச தன்னாட்சிநிறுவனமாக உருவாக்கப்பட்டது. அணுசக்தி கழகமானது தனது நிலையை நிலைநிறுத்துவதற்கான தனி சர்வதேச ஒப்பந்தத்தைக் கொண்டுள்ளது.
- ❖ அணுசக்தி கழகமானது ஐ.நா-வின் பொதுச்சபை மற்றும் பாதுகாப்புச் சபை ஆகிய இரண்டிற்கும் தனது அறிக்கையை அளிக்கிறது.
- ❖ இது அணு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தைப் பாதுகாப்பானதாக மற்றும் அமைதியான வழியில் பயன்படுத்துவதற்கான பணியை மேற்கொள்கிறது.
- ❖ இது மேலும் ஐ.நா-வின் சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான நிலையான -வளர்ச்சிக்கான இலக்குகளை அடைய தனது பங்களிப்பைச் செய்கிறது.
- ❖ இதன் தலைமையகம் ஆஸ்டிரியாவின், வியன்னாவில் அமைந்துள்ளது. இதில் இந்தியா உறுப்பினராக உள்ளது.
- ❖ சர்வதேச அணுசக்தி கழகமானது அணு ஆயுத பரவலை தடுத்து பாதுகாக்கிறது. மேலும், அணுசக்தி சார்ந்த பொருட்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தினை தவறாக பயன்படுத்துவதை முன்னறிந்து தடுக்கிறது.
- ❖ 2009 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு மற்றும் அணுசக்தி கழகத்தின் இடையே "பாதுகாப்பான சிவில் அணுசக்தி வாய்ப்பிற்கான" ஒப்பந்தமானது கையெழுத்தானது. பிறகு 2014இல் இந்தியா இதனை மாற்றி கூடுதல் நெறிமுறையாக (அமெரிக்க இந்திய அணு ஒப்பந்தத்தில் ஓர்

பகுதியாக) ஒரு பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தை அணுசக்தி கழகத்துடன் ஏற்படுத்திக்கொண்டது.

- ❖ கூடுதல் நெறிமுறை என்பது சர்வதேச அணுசக்தி கழகத்தின் மிக முக்கிய கருவியாகும். பாதுகாப்பு ஒப்பந்த விதிமுறைகளின்படி, அந்த நாட்டின் அணுசக்தி திட்டங்கள் மற்றும் அனைத்து அணுசக்தி பொருட்களின் பயன்பாட்டை சோதித்தறிவதற்கான அதிகாரத்தை அணுசக்தி கழகத்திற்கு வழங்குகிறது.

வங்காள விரிகுடா பல்புற தொழில்நுட்ப பொருளாதார கூட்டமைப்பு (BIMSTEC)

- ❖ பிம்ஸ்டெக் (BIMSTEC) ஓர் மண்டலக் கூட்டமைப்பாகும். இதன் உறுப்பு நாடுகளான ஏழு நாடுகள் நிலவியல் ரீதியாக நெருங்கிய மற்றும் வங்காள விரிகுடா பகுதியில் அமைந்துள்ள பங்களாதேஷ், பூட்டான், இந்தியா, நேபாளம், ஸ்ரீலங்கா, மியான்மர் மற்றும் தாய்லாந்து ஆகும்.

- ❖ இது ஓர் துணை மண்டலக் கூட்டமைப்பாக 1997 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 6 இல் பாங்காக் தீர்மானத்தின்படி தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

- ❖ இதன் செயலகம் டாக்காவில் உள்ளது.

தெற்கு - தெற்கு ஒத்துழைப்பு (SSC)

- ❖ தெற்கு-தெற்கு ஒத்துழைப்பானது உலகின் தென்பகுதியில் உள்ள நாடுகள் தங்களிடையே வளர்ச்சிக்கான தொழில்நுட்பங்களை பரிமாறிக் கொள்வதாகும்.

- ❖ 1955இல் நடந்த பாண்டுங் மாநாடானது தெற்கு-தெற்கு ஒத்துழைப்பு ஏற்படுவதற்கான காரணமாக அமைந்தது.

இந்தியா, பிரேசில், தென் ஆப்பிரிக்கா கூட்டமைப்பு (IBSA)

- ❖ இது ஓர் சர்வதேச முத்தரப்பு அமைப்பாக இந்தியா, பிரேசில், தென் ஆப்பிரிக்கா நாடுகள் இடையே சர்வதேச ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படுத்துவதற்காக உருவானதாகும்.

- ❖ இது முறையே இந்தியா, பிரேசில் மற்றும் தென் ஆப்பிரிக்கா வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர்களால் 2003 ஜூன் 6-இல் பிரேசிலியா தீர்மானத்தின்படி உருவாக்கப்பட்டது

- ❖ இந்தியா, பிரேசில், தென் ஆப்பிரிக்கா கூட்டமைப்பு (IBSA) ஆனது வளர்ச்சிக்கான ஒருங்கிணைந்த செயற்பொறியாக வறுமை மற்றும் பட்டினியை ஒழிப்பதற்கான நிதியைக் கொண்டு செயல்படுகிறது.

- ❖ இது தனது நோக்கமாக நவீன முறையிலான மனித வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை வளரும் நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தி வறுமை மற்றும் பட்டினிக்கு எதிராக போரிட்டு வருகிறது.

- ❖ இதற்கான நிதியாக இதன் உறுப்பு நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் வருடத்திற்கு ஒரு மில்லியன் டாலரை வழங்கிவருகின்றன.

- ❖ இந்த நிதியை ஐ.நா-வில் அமைந்துள்ள தெற்கு-தெற்கு கூட்டமைப்பின் அலுவலகம் (UNOSSC) ஆனது நிர்வகித்து வருகிறது.

வட அட்லாண்டிக் ஒப்பந்த நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (NATO - 1949)

வட அட்லாண்டிக் ஒப்பந்த நாடுகளின் கூட்டமைப்பானது 1949இல் அமெரிக்கா, கனடா மற்றும் பல ஐரோப்பிய நாடுகள் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான கூட்டு பாதுகாப்பு அமைப்பாக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நேட்டோ ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகுதல்

இது மேற்கு உலக நாடுகளுடன் போரில்லாத அமைதி காலத்தில் அமெரிக்கா ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதல் ராணுவ ஒப்பந்தமாகும். ஒப்பந்தத்திற்கு பிறகு மேற்கு ஹம்பிரிஸின் புறம்பகுதி வழியாக அமெரிக்கா நுழைந்தது. தாக்குதல் ஏதேனும் ஏற்பட்டால் அமெரிக்கா தானாகவே அதில் தலையிடும் என்ற உறுதியை அமெரிக்காவிடம் இருந்து மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் விரும்பின. இதன் விளைவாக 1949இல் வட அட்லாண்டிக் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி அமெரிக்கா, பெல்ஜியம், டென்மார்க், பிரான்ஸ், ஐஸ்லாந்து, இத்தாலி, லக்சம்பர்க், நெதர்லாந்து, நார்வே மற்றும் இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகள் குறிப்பாக அச்சுறுத்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு பிரச்சனைகளில் யார் ஒருவர் தாக்கப்பட்டாலும் அனைவரும் கலந்தாலோசித்து கூட்டாக தாக்குவது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டன. இந்த ராணுவக் கூட்டுப் பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டின்படி நேட்டோவானது மேற்கு ஐரோப்பிய பகுதி முழுவதையும் அமெரிக்காவின் ஒரே குடையின் கீழ் கொண்டு வந்தது. இருந்தபோதும் இது பனிப் போரை தோற்றுவித்தது. இந்த பிரச்சனை முடிந்தபோது பல முன்னாள் சோவியத் நாடுகளையும் தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்டு நேட்டோ விரிவுபடுத்தப்பட்டது. தற்போது இதுவே உலகின் அமைதிக்கான மிகப்பெரிய ராணுவ கூட்டமைப்பாக திகழ்கிறது.

ஐ.நா-வின் உலக தீவிரவாத தடுப்பு ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கை

❖ இது ஒரு முப்பத்தி-ஆறு அமைப்புகள், இன்டர்போல் எனப்படும் சர்வதேச காவல் அமைப்பு மற்றும் உலக சுங்க அமைப்பு ஆகியவை ஐ.நா-வின் தலைமையின் கீழ் சர்வதேச தீவிரவாதத்தை எதிர்கொள்ளும் நாடுகளுக்கு உதவுவதற்காக ஏற்படுத்திக் கொண்ட கூட்டணி ஆகும்.

நோக்கம்

❖ ஐ.நா-வின் உறுப்பு நாடுகளின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ஐ.நா-வின் உலக தீவிரவாத எதிர்ப்பு செயல் உத்திகள்

மற்றும் இவை சார்ந்த பிற தீர்மானங்களின்படி உறுப்பு நாடுகள் இடையே ஒருங்கிணையும் திறனை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வழி முறைகளையும் நடைமுறைப்படுத்துகிறது.

- ❖ பாதுகாப்புச் சபையின் முக்கிய அமைப்புகள் மற்றும் பிற ஐ.நா-வின் அமைப்புகள் இடையே விரிவான நெருங்கிய கூட்டிணைவை ஏற்படுத்துகிறது.
- ❖ ஐ.நா-வின் உலக தீவிரவாத தடுப்பு நடவடிக்கையின் ஒருங்கிணைப்பு குழுவானது தனது மேற்பார்வை மற்றும் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளை ஐ.நா-வின் தீவிரவாத தடுப்பு துணை பொதுச் செயலாளரின் கீழ் மேற்கொண்டு வருகிறது.
- ❖ இது 2005இல் உருவாக்கப்பட்ட தீவிரவாத எதிர்ப்பு படைக்கு மாற்றாக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள்

முழுமையான அணு சோதனை தடை உடன்படிக்கை (CTBT)

அணு சோதனை தடை உடன்படிக்கை என்றால் என்ன?

- ❖ இது எல்லாவிதமான ராணுவ மற்றும் சிவில் சார்ந்த அணு வெடிப்பு பரிசோதனைகளையும் தடைசெய்யும் ஓர் பல்தேசிய உடன்படிக்கையாகும்.
- ❖ இது ஜெனிவாவில் நடந்த ஆயுத குறைப்பு மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 1996இல் செப்டம்பர் 24 ஆம் தேதி ஐ.நா-வின் பொதுச்சபையில் கையெழுத்திடப்பட்டது.
- ❖ இவ்வுடன்படிக்கையானது 183 நாடுகளின் கையெழுத்து மற்றும் 163 ஒப்புதல்களை மிகப் பெரும் ஆதரவுடன் பெற்ற ஆயுதக் குறைப்பிற்கான உடன்படிக்கையாகும்.
- ❖ இது அணு தொழில்நுட்ப ஆற்றலைக் கொண்ட எட்டு நாடுகளான சீனா, எகிப்து, இந்தியா, ஈரான், இஸ்ரேல், வட கொரியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் அமெரிக்காவின் ஒப்புதல் பெற்ற பின்பே நடைமுறைக்கு வந்தது.

- ❖ இந்த உடன்படிக்கையானது முழுமையான அணு ஆயுத சோதனை தடை (CTBT) அமைப்பை ஏற்படுத்தியது. ஆஸ்திரியாவின் வியன்னாவைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு செயல்படும் இவ்வமைப்பு இந்த உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை உறுப்பு நாடுகள் பின்பற்றுவதை உறுதி செய்கிறது.

CTBTஇல் இந்தியாவின் நிலை

- ❖ இவ்வடன்படிக்கைக்கு 1996இல் இந்தியா ஆதரவளிக்கவில்லை. பின்வரும் காரணங்களால், இந்தியா தொடர்ந்து ஆதரவளிக்காமலே உள்ளது. இந்த உடன்படிக்கை ஆயுதக்குறைப்பை முழுமையாக தடுக்கும் நோக்கில் இல்லை மற்றும் பாதுகாப்புச் சபையின் நிரந்தர உறுப்பினர்களுக்கு ஆதரவாக அவர்களின் ஆயுதக்குவிப்பை பற்றி கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பதாகும்.
- ❖ மற்றோர் பிரச்சனையான கட்டாயமாக உள்நுழைதல் (EIF) என்பதை இந்தியா உரிமை மீறலாக கருதுவதால் இந்த சர்வதேச உடன்படிக்கையில் இருந்து தனது பங்கேற்பை தானாகவே விலகிக்கொண்டது. நாடுகளின் ஒப்புதலைப் பெற்று இந்த உடன்படிக்கை உருவாக்கப்பட்ட போதே அதன் ஒரு பகுதியாக சர்வதேச கண்காணிப்பு முறையின் (IMS) முக்கிய விதியாக கட்டாயமாக உள்நுழைதல் (EIF) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதன் காரணமாகவே இந்தியா சர்வதேச கண்காணிப்பு முறையில் (IMS) இருந்து தனது பங்கேற்பை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது.

அணு ஆயுத பரவல் தடை ஒப்பந்தம் (NPT) 1968

- ❖ இதன் நோக்கமானது அணு ஆயுதம் மற்றும் ஆயுத தொழில்நுட்பம் பரவாமல் தடுப்பதாகும். மேலும் அணுசக்தியை அமைதியான வழியில் பயன்படுத்துவதற்கான ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துவது என்பதுடன் தனது எதிர்கால

இலக்காக அணு ஆயுத குறைப்பு மற்றும் முழுமையான பொது ஆயுத குறைப்பை கொண்டுள்ளது.

- ❖ இந்த ஒப்பந்தத்தில் இந்தியா, இஸ்ரேல், வடகொரியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் தெற்கு சூடான் பங்கேற்கவில்லை.

11.7 சர்வதேச அரசு-சாரா நிறுவனங்கள்

சர்வதேச அரசு-சாரா நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையானது அதிகரித்து வருவது உலகில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இவற்றின் செயல்பாட்டு எல்லை, அளவு, உறுப்பினர் எண்ணிக்கை மற்றும் அமைந்துள்ள இடத்தை பொருத்து பெரும் அளவில் வேறுபடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை, மனித உரிமை கண்காணிப்பகம், மருத்துவ சான்ஸ் பிராண்டியர்ஸ் (MSF:ஆனது எல்லை அற்ற மருத்துவர்களாக அறியப்படுகிறது) போன்றவற்றை கூறலாம். சர்வதேச அரசு-சாரா அமைப்புகள் முக்கியமாகக் கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் அதன் வழிமுறைகளைத் தீர்மானிப்பதில் பெரும் அளவில் பணியாற்றுகின்றன. சர்வதேச அரசு-சாரா அமைப்புகள் உள்நாட்டுக் கொள்கை வடிவமைப்பாளர்களிடையே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஆதரவை திரட்டுவது மற்றும் தகவல் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடுவது போன்ற பணியில் ஈடுபடுகின்றன. மேலும் சர்வதேச நிகழ்வுகளில் சர்வதேச அரசு-சாரா நிறுவனங்கள் அரசுகளுக்கு இடையிலான அமைப்புகள் மற்றும் நன்கொடையாளர்களிடையே தங்கள் பணியின் மூலம் குறிப்பிட்ட கொள்கைக்கான பெரும் அளவிளான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. சமீப காலமாக சர்வதேச அரசு-சாரா நிறுவனங்களின் தாக்கமானது வர்த்தக மற்றும் முதலீட்டு நடைமுறைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் கொள்கை முடிவுகள் மீதான மனிதநேய குறுக்கீடு, பொருளாதார தடை மற்றும் நிதி ஒதுக்கீடுகளை மேற்கொள்கிறது.

1945இல் ஐ.நா-வின் சாசனம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரை அரசு-சாரா நிறுவனங்கள் என்ற பதமே வழக்கத்தில்

இல்லை. 1910-ஆம் ஆண்டு, 132 அமைப்புகள் ஓர் குழுவாக இணைந்து சர்வதேச அமைப்புகளுக்கான சங்கத்தை துவக்கினர். 1929இல் சில அமைப்புகள் தொடர்ச்சியாக சர்வதேச சங்கக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டன. மேலும் தனியார் மற்றும் அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சர்வதேச அமைப்புகள் இணைந்து ஜெனிவாவில் ஓர் கூட்டமைப்பை ஏற்படுத்தினர். ஐ.நா-வின் சாசனமானது சான் பிரான்ஸ்கோ மாநாட்டில் இறுதி செய்யப்பட்டபிறகு சர்வதேச அமைப்புகள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் ஆகிய இரண்டும் முறையே அங்கீகரிக்கப்பட்டு பொருளாதார மற்றும் சமூக குழுவுடன் (ECOSOC) உறவுகளை மேற்கொள்வதற்கான விதிமுறைகளை இயற்றின. இருந்தபோதும் இரண்டு அமைப்புகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இரண்டு சர்வதேச அமைப்புகளும் ஒரே தகுதியுடன் குறிப்பிடப்படுவதை விரும்பவில்லை. உறுப்பு 57 ஆனது, ஓர் புதிய வரையறையாக சிறப்பு முகவாண்மைகள் என்ற வார்த்தையை அரசுக்களுக்கு இடையிலான அமைப்புகளை குறிப்பிடப் பயன்படுத்தியது. உறுப்பு 71 ஆனது, இரண்டாவது புதிய வரையறையாக அரசு-சாரா நிறுவனங்கள் என்ற வார்த்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

ஐ.நா-வானது, உலக அரசுக்கான அமைப்பாக கருதப்படும் வேளையில் அரசு-சாரா நிறுவனங்கள் உலகில் உள்ள அனைத்து நாட்டு மக்களின் பிரதிநிதியாக கருதப்படுகின்றன.

71-வது உறுப்பு

பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக குழுவானது அரசு-சாரா நிறுவனங்கள் தாங்கள் தொடர்புடைய பணிகளில் ஆற்றல்களை வளர்த்து கொள்வதற்கான தகுந்த ஏற்பாடுகளை உருவாக்கி தருகிறது. இந்த ஏற்பாடுகள் சர்வதேச அமைப்புகள் மற்றும் அதன் தேவைக்கானவை, தேசிய அமைப்புகளுடன் கலந்தாலோசித்த பிறகே இவற்றை ஐ.நா உறுப்பினராக்குகிறது.

செயல்பாடு

இந்தியாவில் உலக வங்கியின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் திட்டங்கள் குறித்து மாணக்கர்கள் கேட்டு அறியவும்.

11.8 சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை

சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை ஆனது மிகப் பெரிய சர்வதேச அரசு-சாரா நிறுவனங்களில் ஒன்று. இதன் பணியானது உலகம்தழுவிய அளவில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாகும். இது தனது பணிக்காக சர்வதேச மனித உரிமைக்கான பிரகடனம் (UDHR) மற்றும் பிற சர்வதேச மனித உரிமைகளுக்கானக் கருவிகளைக் கொண்டு எல்லா விதமான மனித உரிமைகளையும் மேம்படுத்துவதற்கான உலக அளவிலான பிரச்சார இயக்கத்தினை மேற்கொள்கிறது. இது உலகின் 150-க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் 2.2 மில்லியன் மக்களை தனது உறுப்பினராகவும், கையெழுத்திட்டவர்களாகவும் மற்றும் ஆதரவாளராகவும் கொண்டிருக்கிறது. சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை ஆனது 1961இல் லண்டனில் அதன் ஸ்தாபனரான பீட்டர் பென்சன் ஆல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 1977ஆம் ஆண்டு சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை சித்திரவதைகளுக்கு எதிரான தனது பிரச்சாரத்திற்காக நோபல் பரிசை பெற்றது.

சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபையின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் சிலவற்றை கீழே காண்போம்.

- ❖ பெண்களைப் பாதுகாத்தல்.
- ❖ குழந்தைகளைப் பாதுகாத்தல்.
- ❖ சட்டத்திற்கு புறம்பாக சித்திரவதைகள் மற்றும் படுகொலைகளை முடிவுக்கு கொண்டு வருதல்
- ❖ கைதிகளின் கருத்துரிமையை பாதுகாத்தல் (உணர்வுகள், கருத்துகளுக்கான சுதந்திரம் மற்றும் கருத்துரிமைக்காக கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுவித்தல்).
- ❖ அகதிகளை பாதுகாத்தல்.

- ❖ உடல் மற்றும் உளவியல் ரீதியான மனித உரிமை மீறல்களிலிருந்து விடுவித்து பாதுகாத்தல்.
- ❖ கைதிகளுக்கான, மரண தண்டனை, சித்திரவதைகள் மற்றும் கொடூர தண்டனை முறைகளை ஒழித்தல்.
- ❖ அரசியல் கைதிகளுக்கான வெளிப்படையான விரைவான விசாரணை.
- ❖ எல்லாவிதமான பாகுபாடுகளையும் முடிவுக்கு கொண்டு வருவது குறிப்பாக பால், இனம், மதம், மொழி, அரசியல் கருத்துகள், தேசியம் (அல்லது) சமூக தோற்றம் மற்றும் பிற.
- ❖ உலக ஆயுத வியாபாரத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது.

மனித உரிமை கண்காணிப்பகம்

1978இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மனித உரிமை கண்காணிப்பகமானது துவக்கத்தில் ஐரோப்பா மற்றும் ஆசிய பகுதிகளின் "ஹெல்சிங்கி வாட்ச்" ஆக அறியப்பட்டது. இது ஓர் சர்வதேச லாபநோக்கம் இல்லாத அரசு-சாரா நிறுவனமாகும். இதன் ஊழியர்களாக மனித உரிமையில் மிகவும் திறமை பெற்றவர்கள் பல்வேறு நாடுகளில் புகழ் பெற்ற அறிஞர்கள், வழக்கறிஞர்கள், பத்திரிக்கையாளர்கள் மற்றும் கல்வியாளர்கள் பல்வேறுபட்ட பின்புலங்களில் தேசங்கடந்த செயல்பாட்டாளர்களைக் கொண்டுள்ளது. மனித உரிமை கண்காணிப்பகத்தின் மிக துல்லியமான ஆய்வுகள், பாரபட்சமற்ற அறிக்கைகள், ஊடகங்களுக்கும் மேலும் உள்ளூர் மனித உரிமை குழுக்களுக்கும் மிகவும் பயன் உள்ளதாக அறிப்படுகிறது. உலகின் 90-க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளின் மனித உரிமை நடவடிக்கைகளைக் குறித்த 100-க்கும் மேற்பட்ட அறிக்கைகளை வெளியிட்டுள்ளது. மனித உரிமை கண்காணிப்பகம் உலகளவில் மக்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும்.

நாங்கள் மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்த மிகவும் பொறுப்புமிக்க ஆய்வினை மேற்கொண்டு அதற்கான காரணங்களை பரந்த அளவில் வெளிப்படுத்துகிறோம். இதன்

நோக்கம் உரிமைகளை மதித்து நீதியை பாதுகாப்பதற்கான அதிகாரப்பூர்வ அழுத்தத்தைக் கொடுப்பதே ஆகும்."

மனித உரிமை கண்காணிப்பகத்தின் சாதனைகள்

மனித உரிமை இயக்கங்களுக்கு பங்களித்தல் மற்றும் கொடுமைகளை முடிவுக்கு கொண்டு வருதல் போன்றவற்றில் சிறப்பான செயல்பாட்டிற்காக மனித உரிமை கண்காணிப்பகத்திற்கு ஐ.நா விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வழங்கப்படும் இந்த விருது, சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் 60ஆம் ஆண்டு கொண்டாட்டத்தின்போது 2008ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 10 ஆம் தேதி அமெரிக்காவின் நியூயார்க்கில் மனித உரிமை கண்காணிப்பகத்திற்கு வழங்கப்பட்டது

ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் அவை (UNHRC)

- ❖ இது உலக அளவில் மனித உரிமையை பாதுகாப்பதற்கும், மேம்படுத்துவதற்கும் 2006ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஒரு சிறப்பு நிபுணத்துவம் கொண்ட நிறுவனமாகும்.
- ❖ இந்த அவை 47 உறுப்பினர்களை கொண்டதாக இருக்கிறது, உறுப்பினர்கள் பொது அவையால் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நேரடியாக, ரகசிய வாக்கெடுப்பு முறைமூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர், பதவிக்காலம் ஓர் ஆண்டாகும்.
- ❖ ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் அவைக்கு இந்தியாவை, அதிக வாக்கு எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பொது அவை தேர்ந்தெடுத்து உறுப்பினராக்கியது.
- ❖ இதன் உறுப்பினர்கள் அனைவரும், புவியியல் ரீதியான சமத்துவ-சுழற்சி அடிப்படையில் ஐக்கிய நாடுகளின் "மண்டலக் குழுக்கள் முறையில்" தேர்வு செய்யப்படுவர்.
- ❖ உறுப்பினர் நாடுகள், இரண்டு முறைக்கு மேல் தொடர்ச்சியாக மூன்று ஆண்டுகள் பதவியில் இருக்க முடியாது.

மனித உரிமை கண்காணிப்பகம் சுதந்திரமான ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும். இதன் பணியானது ஒரு செயலாக்கமிக்க இயக்கமாக தனிமனித சுயமரியாதையை பாதுகாத்து அனைவருக்குமான மனித உரிமைகளை மேம்படுத்துவதாகும். இதன் மதிப்புமிக்க பணி மனித உரிமைக்கான சர்வதேச நெறிமுறைகள் மற்றும் மனிதநேய சட்டங்களை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு தனிமனித சுயமரியாதையை மதிக்கச் செய்வதாகும். மனித உரிமை கண்காணிப்பகம் தனது சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கும் வகையில் அரசின் நேரடியான (அ) மறைமுகமான உதவிகளையும் (அ) எந்த தனிப்பட்ட நிதிநிறுவனங்களின் ஆதரவையும் பெறுவதற்காக தனது நோக்கம் மற்றும் சுதந்திரமான செயல்பாடுகளை பாதிக்கும் வகையில் சமரசம் செய்து கொள்வது இல்லை. மேலும், இது எந்த அரசியல் சார்பும் இல்லாமல் மற்றும் எந்த பாகுபாடுமின்றி ஆயுத மோதல்கள் நடைபெறும் இடங்களில் நடுநிலையோடு பணியாற்றுகிறது.

மனித உரிமை கண்காணிப்பகம் மிகவும் உயர்ந்த நுட்பமான மற்றும் வெளிப்படையான தன்மையை கடைப்பிடிக்கிறது. குறிப்பாக, பல்நோக்கு பார்வையை வளர்க்கும் விதமாக பிரச்சனைகளை மிகவும் ஆழமாகப் பகுத்து ஆராய்கிறது. இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான பொறுப்புமிக்க சாட்சியாளராக கண்காணிப்பகம் தனது அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. மேலும், மனித உரிமை கண்காணிப்பகம் செயல் நோக்கத்துடன் அதன் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மனித உரிமை கண்காணிப்பகம் தற்போது குறிப்பாக ஆயுத வியாபாரம் மற்றும் மனித உரிமைகள், குழந்தைகள் உரிமைகள், மாற்றுதினாளி உரிமைகள், சுற்றுசூழல் மற்றும் மனித உரிமைகள், சுகாதாரம் மற்றும் மனித உரிமைகள், சர்வதேச நீதி, ஓரின சேர்க்கையாளர்கள், தன்பால் இனத்தவர், மாற்றுப்பால் இனத்தவர் உரிமைகள், அகதிகள், தீவிரவாதம் மற்றும் தீவிரவாத

தடுப்பு நடவடிக்கைகள், பெண்கள் உரிமைகள் மற்றும் அவசர கால பிரச்சனைகள் என பல்வேறு கருத்துகள் சார்ந்த துறைகள் அல்லது திட்டங்களை கொண்டு செயல்படுகிறது.

செயல்பாடு

மனித உரிமை கண்காணிப்பகத்தின் பணிகள் உலக அளவில் மனித உரிமைகளை பாதுகாக்கிறது என்பதை விவாதிக்கவும்.

கிரீன்பீஸ் அமைப்பு

இது ஓர் அரசு-சாரா சுற்றுச்சூழல் நிறுவனமாகும். இதன் தலைமையகம் நெதர்லாந்தின் ஆம்ஸ்டர்டாம் நகரில் உள்ளது. மேலும் 39 நாடுகளில் தனது அலுவலகங்களை கொண்டுள்ளது. சூழலியல் செயல்பாட்டாளர்கள் கனடாவை சார்ந்த இர்விங் ஸ்டோவே மற்றும் அமெரிக்காவின் டோரதி ஸ்டோவே என்ற இருவரால் 1971ஆம் ஆண்டு இந்த அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. பல்வகை உயிர்களும், தாவரங்களும் செழித்து வளருமாறு அமைந்துள்ள பூமியின் திறனை காப்பதே இதன் நோக்கமாக இந்த அமைப்பு அறிவித்துள்ளது. உலகம் முழுவதும், வன அழிப்பு, பருவநிலைமாற்றம், அளவுக்கடிகமாக கடல் வளங்களை பயன்படுத்துதல் மற்றும் அணு ஆயுதம் போன்றவற்றிற்கு எதிராக இந்த அமைப்பு பிரச்சாரம் மேற்கொண்டுள்ளது.

இதன் குறிக்கோளை அடைவதற்கு, களத்தில் நேரடி செயல்பாடு, ஆராய்ச்சி மற்றும் பரப்புரை என பல வழிமுறைகளை கொண்டுள்ளது. இந்த அமைப்பு எந்த அரசாங்கத்திடமிருந்தும், வர்த்தக நிறுவனங்களிடமிருந்தும் அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்தும் நிதியை பெறுவதில்லை. மாறாக முப்பது லட்சத்துக்கும் மேலாக உலகம் முழுவதும் உள்ள ஆதரவாளர்களிடமிருந்தும் அறக்கட்டளைகளிடமிருந்தும் இதற்கான நிதியை பெறுகிறது. ஐ.நா-வின் பொருளாதார மற்றும் சமூக அமைப்பிற்கு ஆலோசனை அளிக்கும் குழுவிலும், சர்வதேச அரசு-சாரா நிறுவனங்களின் அமைப்பின்

உறுப்பினராகவும், இந்த கிரீன்பீஸ் அமைப்பு உள்ளது. கிரீன்பீஸ் அமைப்பானது அதன் நேரடி கள செயல்பாட்டிற்காக பாராட்டப்பட்டுள்ளது. உலகில் அனைவரும் அறிந்த ஒரு சுற்றுச்சூழல் அமைப்பாக இது விளங்குகிறது.

முடிவுரை

சர்வதேச அமைப்புகள் சர்வதேச வாழ்க்கைக்கான பொது கருத்தியலாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. சர்வதேச அமைப்புகளின் பெருக்கம் மற்றும் நாடுகளின் பிரதிநிதிகளிடையே ஒப்பந்தங்கள் ஏற்படுவது என்பது வழக்கமான ஒன்றாக சர்வதேச அரசியலில் காணப்படுகிறது. இது மேலும் மேலும் அமைப்பியல் ஆக்கப்பட்டு வருகிறது. கூடுதலாக சர்வதேச அமைப்புகளின் கொடையாக கடந்த பத்தாண்டுகளாக கோட்பாட்டு ரீதியாக ஏன் சர்வதேச அமைப்புகள் நீடிக்கின்றன என்ற புரிதலையும், அதன் செயல்பாடுகளையும், உலக அரசியலைத் தொடர்ந்து சுத்திகரித்தவண்ணம் என்ன தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன என்பதை அனுபவமுறையினை கொண்டு மேலும் வசதியாக பகுத்தாய்வு செய்கிறது. இதுமட்டுமின்றி பிற புதிய வடிவிலான பகுத்தாய்வின் துணைக் கொண்டு சர்வதேச அமைப்புகள் குறித்து படிப்பதற்கான புதிய ஆராய்ச்சிக்கான வடிவங்களை உருவாக்குகின்றது. வரக்கூடிய ஆண்டுகளில் மாணாக்கர்களுக்கு மாறிவரும் சர்வதேச அமைப்புகளின் மரபுகள் மற்றும் நடைமுறைகள் குறித்த விழிப்புணர்வு தேவைப்படுகிறது. மேலும் சர்வதேச அமைப்புகளின் நடைமுறைகள் மற்றும் அதன் ஆற்றல்கள் மிகவும் பரந்த அளவில் மாறிவரும் உலகின் சவால்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றன.

அருஞ்சொற்பொருள்

❖ **சர்வதேச தொலைத்தொடர்பு கழகம் (ITU):** முன்பு சர்வதேச தந்தி கழகம் என அழைக்கப்பட்டது. 1865 ஆம் ஆண்டு மே 17

இல் பாரிசில் நடைபெற்ற சர்வதேச தந்தி கழகத்தின் கூட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்டது.

❖ **சர்வதேச அஞ்சல் கழகம் (UPU):** 1874 இல் பேர்ன் ஒப்பந்தத்தின்படி உருவாக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பு தற்பொழுது ஐ.நா-வின் சிறப்பு முகவாண்மையாக உறுப்பு நாடுகளிடையே அஞ்சல் கொள்கையையும், கூடுதலாக உலக அஞ்சல் சேவையிணையையும் ஒருங்கிணைத்து வருகிறது.

❖ **சர்வதேச அமைதி மாநாடு:** இது 1919 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 18 இல் முதல் உலகப்போரின் முடிவில் நேச நாடுகளின் சார்பில் அமைதியை மைய அதிகாரமாக கொண்டதாக நடைபெற்ற பாரிஸ் அமைதி மாநாடாகும். இது வெர்சல்ஸ் அமைதி மாநாடு எனவும் அறியப்படுகிறது. இம்மாநாட்டில் 32 நாடுகள் மற்றும் தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்டு முக்கிய முடிவாக "சர்வதேச சங்கத்தை" உருவாக்கினர்.

❖ **சர்வதேச நீதிமன்றம் (ICJ):** இது உலக நீதிமன்றம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்நீதிமன்றம் ஐ.நா-வின் நீதித்துறை அமைப்பாகும்.

❖ **நிரந்தர நீதிமன்ற தீர்ப்பாயம் (PCA):** நெதர்லாந்தின் தி ஹேக் நகரில் அமைந்துள்ள இத்தீர்ப்பாயமானது அரசுகளுக்கு இடையிலான ஓர் அமைப்பாகும்.

❖ **சர்வதேச சங்கம்:** இது ஓர் அரசுகளுக்கு இடையிலான அமைப்பாகும். முதல் உலகப்போரின் முடிவில் நடந்த பாரிஸ் அமைதி மாநாட்டின் விளைவாக 1920 இல் ஜனவரி 10இல் இவ்வமைப்பானது உருவாக்கப்பட்டது. இது உலக அமைதியை பாதுகாப்பதை நோக்கமாக கொண்ட அரசுகளுக்கு இடையிலான முதல் உலகளாவிய அமைப்பாகும்.

❖ **ஐக்கிய நாடுகள் சபை (UN):** இது ஓர் அரசுகளுக்கு இடையிலான அமைப்பாகும். தனது நோக்கமாக சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பைப் பேணுவது,

நாடுகளுக்கு இடையே நட்புறவை வளர்ப்பது, சர்வதேச ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துவது, நாடுகளின் ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைக்கான மையமாக செயல்படுவதாகும்.

❖ **ஐரோப்பிய ஒத்திசைவு:** இது 1815-களிலும் 1848 இடையில் நடந்த ஐரோப்பிய அதிகார சமநிலையினை குறிப்பிடுகிறது.

❖ **சர்வதேச தொழிலாளர் கழகம் (ILO):** முதல் உலகப்போரினை தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்ட சர்வதேச சங்கத்தின் முகவாண்மையாக இது தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

❖ **சர்வதேச நிதியம் (IMF):** நிதியம் எனவும் அறியப்படும் இது ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும். இதன் தலைமையகம் வாஷிங்டனில் அமைந்துள்ளது. 189 நாடுகளை உறுப்பினராக கொண்டுள்ள இதன் பணியானது விரைவான உலக பணவியல் ஒருங்கிணைப்பை உருவாக்குவது, நிலையான நிதி செயல்பாட்டை பாதுகாப்பது, உலகம் முழுவதும் வறுமையைக் குறைப்பது ஆகும்.

❖ **உலக வங்கி (WB):** மறுகட்டமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கான சர்வதேச வங்கியாகவும் அறியப்படும். இது ஒரு சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஆகும். தனது சேவையாக வட்டியில்லாக் கடன்கள் மற்றும் மானியங்களை ஏழை நாடுகளின் அரசிற்கு தேவையான குறிப்பாக மூலதன வளர்ச்சி திட்டங்களுக்கு அளிக்கிறது.

❖ **ஆசிய உள்கட்டுமான முதலீட்டு வங்கி (AIIB):** இது ஓர் பல்தேசிய வளர்ச்சி வங்கியாகும். இதன் நோக்கம் ஆசிய பசிபிக் பகுதியின் உள்கட்டுமானத்தை வளர்ப்பதாகும். இவ்வங்கி தற்போது 70 உறுப்பினர்களை கொண்டுள்ளது. மேலும் தனது நோக்கத்திற்கு ஆதரவாக உலகம் முழுவதும் 27 உறுப்பினர்களை கொண்டிருக்கிறது.

❖ **ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி (ADB):** மண்டல வளர்ச்சி வங்கியாக 1966ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 19இல் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வங்கியானது பிலிப்பைன்ஸ் மெட்ரோ மணிலாவின் மண்டல்யங் நகரில் தனது தலைமையகத்தை கொண்டுள்ளது. ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியானது தன்னை ஓர் சமூக வளர்ச்சிக்கான அமைப்பாக வரையறுத்து கொண்டு ஆசிய மற்றும் பசிபிக் பகுதியின் வறுமை குறைப்பிற்கான பணியினை ஆர்வமுடன் மேற்கொண்டு வருகிறது.

❖ **சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை :** இது ஓர் மனித உரிமைகளுக்கான அரசு-சாரா அமைப்பாகும். இது உலகம் முழுவதும் ஏழு மில்லியன் உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்களை கொண்டுள்ளது. சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை 1961இல் லண்டனில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

❖ **மனித உரிமை கண்காணிப்பகம் (HRW):** இது ஓர் சர்வதேச அரசு-சாரா அமைப்பாகும். 1978இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இதன் தலைமையகம் நியூயார்க் நகரில் அமைந்துள்ளது. இது மனித உரிமைகள் குறித்த ஆராய்ச்சியையும் மற்றும் ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வருகிறது.

❖ **சர்வதேச சங்கத்தின் குழு :** இது சங்க நாடுகளின் முக்கிய உறுப்புகளான சட்டமன்றம், மற்றும் நிரந்தர செயலகம் போன்றவற்றில் சட்டமன்றத்தின் முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான நிர்வாக அமைப்பாகும். இது நான்கு நிரந்தர உறுப்பினர்களை கொண்டுள்ளது. மேலும் சர்வதேச நீதிக்கான நிரந்தர நீதிமன்றம் மற்றும் சர்வதேச தொழிலாளர் கழகம் ஆகிய இரண்டு அமைப்புகளையும் தனக்கு கீழ் கொண்டுள்ளது.

❖ **பொதுச்சபை:** பொதுச் சபையானது ஐ.நா.வின் ஆறு முக்கிய அமைப்புகளுள் ஒன்று. இது மட்டுமே அனைத்து உறுப்பு நாடுகளுக்கும் சம பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குகிறது. மேலும் ஐ.நா.வின் பிரதிநிதியாக முக்கிய பிரச்சனைகளை அலசி ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பது மற்றும்

கொள்கையினை வடிவமைப்பது போன்றவற்றை மேற்கொள்கிறது.

- ❖ **மூனிச் மாநாடு:** இம்மாநாடு 1938 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28 மற்றும் 29-ஆம் தேதிகளில் மூனிச் நகரில் நடைபெற்றது. இதில் கலந்து கொண்ட பிரிட்டன், பிரான்ஸ் மற்றும் இத்தாலி நாடுகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் ஜெர்மனியானது செக்கோஸ்லோவியா பகுதிகளை தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டதை ஏற்றுக் கொண்டனர்.
- ❖ **அறங்காவலர் குழு:** ஐ.நாவின் ஆறு முக்கிய அமைப்புகளுள் ஒன்றாக சர்வதேச அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும்

வகையில் கைவிடப்பட்ட முந்தைய காலணி பகுதிகளில் சிறந்த நிர்வாகமானது செயல்படுவதற்கு உதவுகிறது. இதன் பகுதியாக இரண்டாம் உலகப்போரினால் பாதுகாக்கப்பட்ட பதினொரு பகுதிகளை அறங்காவலர்குழுவானது கொண்டிருந்தது.

- ❖ **சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகள் (INGO):** அரசு சாரா அமைப்புகளைப் போன்றே சர்வதேச அமைப்பாக உலக அளவில் பல்வேறு நாடுகளில் காணப்படும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளுக்கான பணியை மேற்கொள்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக அரசு சாரா அமைப்புகள் போன்றே சுற்றுச் சூழல் போன்றவற்றை முதன்மையாக கொண்டு செயல்படுகின்றன.

(மதிப்பிடுதல்)

I. சரியான விடைகளைத் தேர்வு செய்யவும்

1. முதல் அஞ்சல் அமைப்பு எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?
 - அ) சர்வதேச தந்தி நிறுவனம்
 - ஆ) சர்வதேச தகவல் தொடர்பு கழகம்
 - இ) சர்வதேச அஞ்சல் கழகம்
 - ஈ) சர்வதேச தகவல் தொடர்புத் துறை
2. சர்வதேச பிரச்சனைகளுக்கான பசிபிக் ஒப்பந்தம் 1902-ன் படி ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு எது?
 - அ) சர்வதேச நீதிமன்றம்
 - ஆ) நிரந்தர தீர்ப்பாய நீதிமன்றம்
 - இ) சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம்
 - ஈ) சர்வதேச நீதிக்கான நிரந்தர நீதிமன்றம்
3. சர்வதேச சங்கம் உருவாவதற்கு காரணமாக இருந்தவர் யார் ?
 - அ) எல்நோர் ரூஸ்வெல்ட்
 - ஆ) உட்ரோ வில்சன்
 - இ) பிராங்கலின் டி ரூஸ்வெல்ட்
 - ஈ) தியோடர் ரூஸ்வெல்ட்
4. 1938இல் நடைபெற்ற மூனிச் மாநாடு எ தனை பிரித்தது ?
 - அ) யூக்கோஸ்லாவியா
 - ஆ) செக்கோஸ்லாவியா
 - இ) ஆஸ்டிரியா
 - ஈ) போலந்து
5. ஐக்கிய நாடுகள் என்ற பெயரை உருவாக்கியவர் யார்?
 - அ) எல்நோர் ரூஸ்வெல்ட்
 - ஆ) உட்ரோ வில்சன்
 - இ) பிராங்கலின் டி ரூஸ்வெல்ட்
 - ஈ) தியோடர் ரூஸ்வெல்ட்

W2M8L5

6. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மறுதலிக்கும் அதிகாரத்தை கீழ்க்கண்ட எந்த ஐந்து நாடுகள் கொண்டிருக்கின்றன.

- அ) சீனா, பிரிட்டன், பிரான்சு, அமெரிக்கா, ஜப்பான்
 ஆ) சீனா, பிரிட்டன், பிரான்சு, அமெரிக்கா, ரஷ்யா
 இ) சீனா, பிரிட்டன், பிரான்சு, அமெரிக்கா, ஜெர்மனி
 ஈ) சீனா, பிரிட்டன், பிரான்சு, அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன்

7. கீழ்க்கண்டவற்றை பொருத்துக;

- அ) பொதுச்சபை
 ஆ) பொருளாதார மற்றும் சமூக குழு
 இ) கோபி அன்னன்
 ஈ) பாதுகாப்புச் சபை
- i) கானா
 ii) ஐ.நா-வின் முக்கிய விவாத அரங்கம்
 iii) சீனா, பிரான்சு, பிரிட்டன், அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன்
 iv) யூனெஸ்கோ (UNESCO)
- 1) ஈ இ அ ஆ 2) ஆ ஈ அ இ
 3) இ ஆ அ ஈ 4) அ ஈ ஆ இ

8. கீழ்க்கண்டவற்றை பொருத்துக

- அ) ஆசிய பிரீமியம்
 ஆ) கூடுதல் ஒப்பந்தம்
 இ) பிரேசிலியா தீர்மானம்
 ஈ) குயிண்டாஓ தீர்மானம்
- i) பெட்ரோலிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (OPEC)
 ii) சர்வதேச அணுசக்தி கழகம் (IAEA)
 iii) இந்தியா, பிரேசில், தென் ஆப்பிரிக்கா கூட்டமைப்பு (IBSA)
 iv) ஷாங்காய் கூட்டமைப்பு (SCO)
- 1) அ ஈ ஆ இ 2) ஆ ஈ அ இ
 3) இ ஆ அ ஈ 4) அ ஆ இ ஈ

9. மனித உரிமைகளை மேம்படுத்தும் மற்றும் பாதுகாக்கும் பணியினை மேற்கொள்ளும் இரண்டு சர்வதேச அரசு-சாரா அமைப்புகளின் பெயர்களை குறிப்பிடுக.

- அ) மனித உரிமை கண்காணிப்பகம்
 இ) உலக வங்கி
- ஆ) சர்வதேச பொது மன்னிப்புச் சபை
 ஈ) ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி

II கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு மிகச் சுருக்கமான விடை காணவும்

1. சர்வதேச அமைப்புகளை வரையறை செய்க.
2. சர்வதேச அரசு -சாரா அமைப்புகளை வரையறுக்கவும்.
3. அறங்காவலர் குழு குறித்து சிறு குறிப்பு எழுதுக.
4. சர்வதேச அமைப்புகள் அமைதியை பாதுகாக்கின்றன என்ற கருத்தை சுருக்கமாக விவாதிக்கவும்.
5. ஐ.நா-வின் ஆறு உறுப்புகள் எவை?
6. அணு சோதனை தடை உடன்படிக்கை (CTBT) என்றால் என்ன?

III கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமான விடை காணவும்

1. 1946இல் இருந்து ஐ.நா-வின் பொதுச் செயலாளர்களை வரிசைப்படுத்துக.
2. பொதுச்சபையின் ஆறு முக்கிய குழுக்கள் எவை?
3. பொருளாதார மற்றும் சமூக குழுவின் சிறப்பு முகவாண்மைகள் சிலவற்றை வரிசை படுத்துக.
4. உலக வங்கியின் ஐந்து அமைப்புகள் யாவை?

IV. கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு விரிவான விடை காணவும்

1. சர்வதேச அமைப்புகள் என்றால் என்ன? அதன் வளர்ச்சி மற்றும் உலக பிரச்சனைகளில் அதன் பணிகளை வரையறுக்க.
2. சர்வதேச சங்கத்தின் தோற்றம் குறித்து ஓர் கட்டுரை வரைக மற்றும் அது தன் நோக்கத்தின் ஏன் தோல்வி அடைந்தது என விவாதிக்கவும்.
3. ஐ.நா-வின் தோற்றம் மற்றும் அதன் பணியினை ஆராய்க.
4. பொருளாதார மற்றும் சமூக குழுவின் பணிகளை விரிவாக விவாதிக்கவும்.

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Hanhimaki, Jussi (2008) 'The United Nations: A Very Short Introduction', Oxford: Oxford University Press.
- ❖ Fleming, D. (1935) 'The League of Nations and Sanctions' Proceedings of the Annual Session (southern Political Science Association), 8(1): 20-23.
- ❖ Baer, George W. (1973) 'Sanctions and Security: the League of Nations and the Italian Ethiopian War, 1935-1936, International Organization, 27(2): 165-179.
- ❖ Doxey, Margaret P. (1980) 'Economic Sanctions and International Enforcement', London: Palgrave Macmillan.
- ❖ Ristuccia, Cristiano Andrea (2000) 'The 1935 Sanctions Against Italy: Would Coal and Oil Have Made the Difference?', European Review of Economic History, 4(1):85-110.

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ <https://www.pubdocs.worldbank.org/en/19721534167878770/financial-statements-ida-mda-2018-06.pdf>. Accessed: 20/12/2018.
- ❖ https://www.miga.org/sites/default/files/2018/MIGA_Managements_Discussions_and_Financial_Statements_06302018.pdf. Accessed 21/12/2018.
- ❖ https://visit.un.org/sites/visit.un.org/files/FS_This_is_the__UN_2013.pdf. Accessed:20/12/2018.
- ❖ <https://www.pubdocs.worldbank.org/en/474791538065340369/211296v2.pdf>. Accessed: 20/12/2018.

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ புவியின் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதன் தேவையைப் புரிந்து கொள்ளல்.
- ❖ பன்மைத்துவம் கொண்ட சுற்றுச்சூழல் செயல் அமைப்புகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, முக்கியத்துவம் மற்றும் பங்களிப்பு ஆகியவன குறித்து அறிதல்.
- ❖ பன்னாட்டுச் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பின் மீதான இந்தியாவின் நிலையை மதிப்பிடல்.
- ❖ பூர்வக்குடி மக்கள், பூர்வக்குடி தன்மை மற்றும் பூர்வக்குடிகளின் உரிமைகள் ஆகிய கருத்துகளை மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்தல்.
- ❖ குறிப்பாக இந்திய பொருத்தப்பாட்டில் வளர்ந்து வரும் உலகமயமாக்கலின் தாக்கம் குறித்து விளக்குதல்.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

குறிப்பிடத்தக்க
மேற்கோள்

இயற்கை மூல வளங்களை பராமரிப்பதில் தவறினால் எதுவும் சரியான வழியில் செல்லாது.

12.1 உலக சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு

ஒரு உலகளாவிய தேவையான சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு என்பது தொழில் மயமாக்குதலுக்குப் பிந்தைய அம்சமாகும். காடுகள் அழிப்பு, தொழிற்சாலை மாசு, பசுமைக்குடில் வாயு கசிவுகள், ஓசோன் படலத்தின் துளை, புவி வெப்பமாதல் மற்றும் கடல் மட்டம் தொடர்ந்து உயருதல் போன்றவை முக்கிய சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளாகவும் இவை உடனடியான தலையீடுகளைக் கோருவனவாகவும் இல்லாவிடில் மிக மோசமான எதிர் விளைவுகளை உண்டாக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளன. ஐக்கிய நாடுகள் பொது அவை 1982இல் "இயற்கைக்கான உலக சாசனம்" என்ற பிரகடனத்தை வெளியிட்டது. அதில் ஒட்டுமொத்த மனித குலமும் இயற்கையின் அங்கம் எனவும், இயற்கையைச் சார்ந்தே வாழ்க்கை அமைகிறது எனவும்

வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. வளம் குன்றா வளர்ச்சி என்ற கருத்துருவின் அடிப்படையிலேயே சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு குறித்த தற்கால விவாதங்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. இவை சுற்றுச்சூழல் மாசுவைத் தடுக்க உயிர் பன்மையத்தை பராமரித்தல், சதுப்பு நிலப்பகுதிகளை பாதுகாத்தல், சுற்றுச்சூழல் சமநிலையைப் பேணுதல் ஆகியவற்றிற்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. உலக அளவில் உலக சுற்றுச்சூழல் ஆளுகையின் அரண் காப்பாளராக ஐக்கிய நாடுகள் அவை செயல்படுகிறது. அதன் அங்கங்கள் மற்றும் பல்வேறு சிறப்பு முகமைகள் மூலமாக செயல்படுத்துகிறது.

கார்பன் வாயுவை வெளியிடும் முதல் பத்து நாடுகள்

- ❖ சீனா
- ❖ அமெரிக்க ஐக்கிய மாநிலங்கள்
- ❖ ஐரோப்பிய ஒன்றியம்
- ❖ இந்தியா
- ❖ ரஷ்யா
- ❖ ஜப்பான்
- ❖ ஜெர்மனி
- ❖ ஈரான்
- ❖ சவுதி அரேபியா
- ❖ தென் கொரியா

நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு அமைப்பினை உருவாக்குதல்

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் பராமரித்தலுக்கான விவாதத் தலைப்புகள் என்பது மனித வாழ்க்கைக்கும், சுற்றுச்சூழல் அமைப்பிற்கும் நிலவும் குழப்பமான உறவு நிலைகளிலிருந்து எழுகிறது. இயற்கை தன்னளவில் ஒரு வாழ்க்கை ஆதார அமைப்பு என்ற அளவில் சுற்றுச்சூழல், அமைதி, மோதல், மனித உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு தளங்களில் தாக்கங்களை நிகழ்த்துகிறது. உயிர் வாழ்வை நிலைத்திருக்க செய்வதில் இயற்கை நிகழ்த்தும் பங்களிப்பிற்கு மாற்று கிடையாது. இதனால் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறை என்பது மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இதற்கான ஒரே வாய்ப்பாக சுற்றுச்சூழல் சட்டம் உருவானது.

சுற்றுச்சூழல் சமநிலைக்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இச்சட்டம் செயல்படுத்தும். சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதில் உலகளாவிய ஆர்வம் உருவாகியதால் சட்ட வரையறைகளும் நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட செயல்பாடுகளும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் உருவாக்கமாக இருந்தது. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறை எனும் சிந்தனை விதை 1872ஆம் ஆண்டு முதலே விதைக்கப்பட்டது. ஆர்வம் கொண்ட சில தனி நபர்களால் அரசு-சாரா பேரவை ஒன்று இதன் நோக்கில் அப்போது அமைக்கப்பட்டது. இதுதான் பின்னர் பெர்ன் நகரில் ஆலோசனை ஆணையமாக விரிவடைந்து, உலகளாவிய இயற்கைப் பாதுகாப்புப் பிரச்சனைகளை அணுகியது. இருந்தபோதும் முதல் உலகப் போரால் இந்த அமைப்பு முடக்கப்பட்டது. ஆனால், இரண்டாம் உலகப்போருக்கு பின்னர் நாடுகளுக்கிடையேயான முதல் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு அமைப்பாக புத்துருவாக்கம் பெற்று தமக்கான சட்ட அங்கீகாரங்களுடன் செயல்பட்டது.

சுவிஸ் லீக் என்ற அமைப்பால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இயற்கை பாதுகாப்பிற்கான

ஃபுருன்ன் மாநாடு 1947ஆம் நடைபெற்றது. அதில் இயற்கை பாதுகாப்பிற்கான பன்னாட்டு ஒன்றியம் என்ற புதிய அமைப்பிற்கான அமைப்புச் சட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதில் சுற்றுச்சூழல் செயல்பாடுகளுக்கான விவகாரங்களுக்கான கூடுதலான நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட பரிமாணங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஐக்கிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை பொருளாதாரம் மற்றும் சமுதாயத்திற்கான குழு (ECOSOC) என்ற ஒரு அமைப்பு மட்டுமே சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளுடன் நேரடி தொடர்பு கொண்டுள்ளது. அத்துடன் ஐக்கிய நாடுகள் வரம்புக்குள் உருவாக்கப்பட்டுள்ள தனித்தன்மை கொண்ட எட்டு அமைப்புகள் சுற்றுச்சூழல் அக்கறைகளில் நேரடியாக ஈடுபடுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்பு (UNESCO) 1945ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டதுடன் போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டம் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளில் உலகநாடுகள் மத்தியில் ஒருமித்த கருத்து உருவாக்குவதில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. இந்த வளர்ச்சிப் போக்கை தொடர்ந்து 1948ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இயற்கைப் பராமரிப்பிற்கான பன்னாட்டு ஒன்றியம் (IUCN) என்ற அமைப்பு ஒரு முக்கியத் திருப்பமாகும். இந்த அமைப்பு உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை ஒரு மேலான நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றது.

அதன் பின்னர் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பான பன்னாட்டு சட்டங்களை உருவாக்கும் முயற்சிகள் முடுக்கி விடப்பட்டன. சுற்றுச்சூழல் சட்டம் என்பது அதன் கொள்கைப் பரிணாமங்களை பொறுத்தவரை உடன்படிக்கைகள், ஒப்பந்தங்கள் சிறப்பு மாநாடுகள், பிரகடனங்கள், கொள்கைகள், தீர்ப்பாயர்களின் கருத்துகள், சுற்றுச்சூழல் உரிமைகள், நடவடிக்கைகள் மீதான நாடுகளுக்கிடையேயான பரஸ்பர அங்கீகாரங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாகும். சுற்றுச்சூழல் சட்டத்தின் வெற்றி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கை வரம்பிற்குள்

சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகள் குறித்த பன்னாட்டு அரசுகளுக்கிடையே ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைவிற்கான ஒரு செயல் திட்டம் உருவாவதைச் சார்ந்துள்ளது.

12.2 பன்னோக்கு சுற்றுச்சூழல் மாநாடுகள்

சுற்றுச்சூழல் செயல் தந்திரம் என்ற அம்சம் 1970-களிலிருந்து பன்னாட்டு வாதத்தின் முக்கிய துணை அங்கமாக மாறி வருகிறது. உலக நாடுகள் இடையிலான மட்டத்தில் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாப்பதற்கான எண்ணற்ற முயற்சிகள் முறைசார்ந்தும், முறைசாராமலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இத்திசை வழியில் சுற்றுச்சூழல் அக்கறைகளை முன்னெடுத்துச் சென்று ஒருங்கிணைக்கும் முக்கிய கருவியாக ஐக்கிய நாடுகள் செயல்பட்டு வருகிறது. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்காக தொடர்ச்சியான மாநாடுகள் அவை:

ராம்சர் சிறப்பு மாநாடு-1971

ராம்சர் சிறப்பு மாநாடு என்பது சதுப்பு நிலங்களுக்கான மாநாடு ஆகும். "உள்ளூர் மற்றும் தேசிய செயல்கள் மூலம் அனைத்து சதுப்பு நிலங்களையும் சமயோசிதமாக/ அறிவுபூர்வமாக பயன்படுத்துதல், மற்றும் பாதுகாத்தல், உலகம் முழுவதும் வளம் குன்றா வளர்ச்சியை எட்டுவதற்காக நாடுகளிடையேயான ஒத்துழைப்பு ஆகிய நோக்கங்களை எட்டுவதற்கான ஒரு பன்னாட்டு உடன்படிக்கை மேற்கொள்ள அழைப்பு விடுத்தது". 1971ஆம் ஆண்டு ஈரானில் நடைபெற்ற இந்த மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வரைவு 1975ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த சிறப்பு மாநாட்டிற்கான நிதியை யுனஸ்கோ வழங்கியது. சுவிட்சார்லாந்தில் உள்ள கிலாண்ட் நகரில் இயற்கை பராமரிப்பிற்கான பன்னாட்டு ஒன்றிய தலைமையக வளாகத்திற்குள் ராம்சர் சிறப்பு மாநாட்டு செயல் அலுவலகம் இயங்குகிறது.

2015ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 21ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற ராம்சர் சிறப்பு

மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்கள் ராம்சர் செயல் திட்டத்தின் நான்கு அம்சங்களை 2016-2024 காலகட்டத்திற்குள் செயல்படுத்த ஒப்புக்கொண்டனர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிப்ரவரி 2ஆம் நாளன்று உலக சதுப்பு நிலநாள் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. மான்டிராக்ஸ் (Montreux) ஆவணம் என்பது "பன்னாட்டு முக்கியத்துவம் கொண்ட சதுப்பு நிலங்களில் தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள், மாசுபடுதல், இதர மனித தலையீடுகள் காரணமாக பாதிப்பு ஏற்படும் சதுப்பு நிலங்களை அடையாளம் கண்டு பதிவு செய்யப்படும் பட்டியலின் பதிவேடு ஆகும்". இது ராம்சர் உடன்படிக்கையின் ஒரு அங்கமாகப் பராமரிக்கப்படுகிறது. சிறப்பு மாநாட்டின் மூன்று முக்கிய அம்சங்களின் கீழ் எதிர்நிலை தரப்புகள் கீழ்கண்டவற்றுள் ஒத்துழைப்பு நல்க உறுதி ஏற்றுள்ளன.

- 1) தமது அனைத்து சதுப்பு நிலங்களையும் அறிவுபூர்வமாக பயன்படுத்துதல்.
- 2) ராம்சர் பட்டியலின் கீழ் சேர்க்க தகுதி கொண்ட பன்னாட்டு முக்கியத்துவம் கொண்ட சதுப்பு நிலங்களை அடையாளம் கண்டு பிரகடனப்படுத்தி அவற்றின் திறன் மேலாண்மையை உறுதிப்படுத்துதல்.
- 3) நாடுகளுக்கு இடையேயான சதுப்பு நிலங்கள், பகிரப்படும் சதுப்பு நில அமைப்புகள் மற்றும் ஜீவராசிகளின் பகிர்தல் ஆகியவற்றில் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு நல்குதல்.

செயல்பாடு

செயற்கை அறிவுதிறன் பயன்பாடு சுற்றுச்சூழல் பராமரிப்பில் எவ்வாறு உதவி செய்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்க.

உலக தொன்மைச் சின்னங்கள்

(வேர்ல்டு ஹெரிடேஜ்) சிறப்பு மாநாடு-1972

உலகின் இயற்கையாக அமைந்த தொன்மைச் சின்னங்களை அடையாளம் கண்டு பாதுகாக்கும் நோக்கில் உலக தொன்மைச் சின்னங்கள் மாநாடு 1972இல் நடைபெற்றது.

இயற்கை மற்றும் பண்பாட்டுத் தொன்மைச் சின்னங்களை அடையாளம் கண்டு யுனஸ்கோ தொன்மைச் சின்னங்களின் பட்டியலில் இணைப்பதற்கான வரம்புகள் மற்றும் செயல்முறை வழிகாட்டுதல் வரையறைகளை இச்சிறப்பு மாநாடு வரையறுத்தது. உலகத் தொன்மைச் சின்னங்கள் நிதியின் கீழ் பன்னாட்டு உதவி பெறுவதற்கான தொன்மைச் சின்னங்களை வரையறை செய்தல். அழிந்து வரும் தொன்மைச் சின்னங்களின் பட்டியல் தயாரித்தல். தொல்லியல் இடங்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் புதிய கல்வெட்டுகளை பராமரித்தல் ஆகிய வழிகாட்டுதல்களை இது வழங்குகிறது. யுனஸ்கோ தொன்மைச் சின்ன மையத்தின் ஆதரவின் கீழ் உலக தொன்மைச் சின்னங்கள் இக்குழுவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இதற்கான செயல் அலுவலகம்பாரிஸ் நகரத்தில் அமைந்துள்ளது. இக்குழுவிற்கு உதவிட மூன்று தொழில்நுட்ப ஆலோசனைக் குழுக்கள் - ஐ.யு.சி.என் (IUCN), ஐ.சி.ஓ.எம்.ஓ. எஸ் (ICOMOS) மற்றும் ஐ.சி.சி. ஆர்.ஓ.எம் (ICCROM) அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

செயல்பாடு

'நீல பொருளாதாரக் கோட்பாடு' மற்றும் அதன் பொருத்தப்பாடு விவரி.

மானுட சுற்றுச்சூழலுக்கான ஐ.நா மாநாடு

ஸ்டாக்ஹோலம் மாநாடு என்று அழைக்கப்படும் மானுட சுற்றுச்சூழலுக்கான ஐ.நா மாநாடு சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளுக்காக நடைபெற்ற முதல் முக்கிய பல்நோக்கு மாநாடு ஆகும். 1972ஆம் ஆண்டு ஜூன் 5 முதல் 16 வரை ஸ்வீடனில் உள்ள ஸ்டாக்ஹோலம் நகரில் நடைபெற்றது. 114 அரசுகளின் பிரதிநிதிகள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். உலக நாடுகளின் ஒத்துழைப்புகளின் அடிப்படையில் ஒரு உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் ஆளுகை மண்டலம் அமைப்பதற்கான அடித்தளத்தை உருவாக்குவதற்கான உரையாடல் இதில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் மூலம்

சுற்றுச்சூழல் அரசியலுக்கான ஒரு புதிய தொடக்கம் உருவானது. இவ்வாறாக, இம்மாநாடு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் ஒரு மைல் கல்லாகக் கருதப்படுகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் சுற்றுச்சூழல் நிகழ்ச்சி நிரல் (UNUP) என்ற செயல்திட்ட முன் முயற்சியும் இம்மாநாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அழிந்துவரும் அரிய வனங்கள் நீர்வாழ் மற்றும் நில உயிரினங்கள் பன்னாட்டு வர்த்தக சிறப்பு மாநாடு-1973

இயற்கை பராமரிப்பிற்கான பன்னாட்டு ஒன்றியம் (IUCN) 1973 அன்று நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் விளைவாக அழிந்துவரும் அரிய உயிரினங்களான வனங்கள், நீர்வாழ் மற்றும் நில உயிரினங்கள், பன்னாட்டு வர்த்தகம் குறித்த சிறப்பு மாநாடு வாஷிங்டனில் நடைபெற்றது. அதில் அழிந்து வரும் அரிய உயிரினங்கள் மற்றும் அவற்றில் இருந்து எடுக்கப்படும் தயாரிப்புகள் ஆகியவற்றின் மீதான பன்னாட்டு வர்த்தகத்தை தடுக்குமாறும் மற்றும் கட்டுப்படுத்துமாறும் உலக நாடுகளிடம் வலியுறுத்தப்பட்டன. இது அழிந்து வரும் உயிரினங்களைப் பாதுகாக்க நேரடியான நடவடிக்கை இல்லை எனினும் வணிக நலன்களுக்கான அழிந்து வரும் அரிய உயிரினங்கள் வேட்டையாடப்படுவது மற்றும் அவைகளின் வாழ்விடங்கள் சூறையாடப்படுவது ஆகியவனவற்றைக் குறைக்கும் நோக்கம் கொண்டுள்ளது. பயனர்கள் தேவையைக் குறைப்பதன் மூலம் சட்ட விரோத சந்தைகளை அகற்றுப்படி இம்மாநாடு வேண்டுகோள் விடுத்தது. வாஷிங்டன் சிறப்பு மாநாட்டு தீர்மானம் 1975இல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

வலசை செல்லும் உயிரினங்கள் சிறப்பு மாநாடு-1979

வலசை செல்லும் உயிரினங்கள் சிறப்பு மாநாடு அல்லது பான் சிறப்பு மாநாடு என்று அழைக்கப்படும் வலசை செல்லும் வனவிலங்குகள் பாதுகாப்பு சிறப்பு மாநாடு (1979) நிறைவேற்றிய தீர்மானம் 1983 முதல் செயல்பாட்டிற்கு வந்தது. இடம் விட்டு இடம் செல்லும் நில, நீர், ஆகாய உயிரினங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தும் இம்மாநாடு வலசை செல்லும் உயிரினங்களை பாதுகாக்க கடுமையான நிபந்தனைகளை முன்மொழிந்தது. வலசை செல்லும் உயிரினங்கள் பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு குறித்த கூட்டு ஆராய்ச்சிகளுடன் கூடிய பன்னோக்கு உடன்படிக்கைகள் இதன் ஒருங்கிணைந்த சட்டபூர்வ அம்சமாகும். இந்த தீர்மானத்தின் இணைப்பு பட்டியல் 1இல் வலசை செல்லும் பறவைகளில் உடனடியான பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு தேவைப்படும் அழிந்துவரும் அரிய உயிரினங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. இணைப்பு பட்டியல் 2இல் சிறப்பு அக்கறை கோரும் உயிரினங்களின் பட்டியல் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஓசோன் படலம் பாதுகாப்பு வியன்னா சிறப்பு மாநாடு-1985

ஓசோன் படலம் பாதுகாப்பிற்கான வியன்னா சிறப்பு மாநாடு என்பது ஒரு பன்னோக்கு சுற்றுச்சூழல் உடன்படிக்கையாகும். புவியின் ஓசோன் படலம் பாதுகாப்பு குறித்த உலகளாவிய ஒத்துழைப்பை இம்மாநாடு தொடங்கி வைத்தது. இத்தீர்மானம் 1985 மார்ச் 22ஆம் நாளன்று ஏற்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஓசோன் படலத்தை அரிக்கும் பொருட்கள் குறித்த மாண்ட்ரியல் ஒப்பந்தம் 1987 செப்டம்பர் 16ஆம் நாளன்று நிறைவேற்றப்பட்டு 1989இல் அமுலுக்கு வந்தது. இந்த பன்னாட்டு ஒப்பந்தம் ஓசோன் படலத்தை அரிக்கும் பொருட்களை அகற்றும் நடவடிக்கைகளை கண்காணிக்கிறது. கென்யாவில் உள்ள நைரோபியில் அமைந்துள்ள இதன் தலைமைச்செயலகம் வியன்னா சிறப்பு மாநாடு மற்றும் மாண்ட்ரியல் ஒப்பந்தம் இவ்விரண்டுக்குமான செயலகமாக இயங்குகிறது.

சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சிக்கான உலக ஆணையம்-1987

சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சிக்கான உலக ஆணையத்தின் முதல்தலைவராக பணியாற்றிய குரே ஹார்லெம் புருண்டிட் லேண்ட். அவர் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் வளம் குன்றா வளர்ச்சி ஆகியவனவற்றிக்கான செயல் திட்டங்களை வகுத்து தந்தமையால் புருண்டிட் லேண்ட் ஆணையம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. "நமது பொதுவான எதிர்காலம்" என்னும் தலைப்பிலான அதன் இறுதி அறிக்கை 1987இல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. அது சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு என்பது பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஆற்றல் உற்பத்தி போன்ற இதர அம்சங்களோடும் பிணைக்கப்பட்டுள்ளதை அழுத்திக் கூறியது. இதன் மூலம் இந்த ஆவணமே பன்னாட்டுச் சுற்றுச்சூழல் சட்டமாக இன்று வரை பின்பற்றப்படுகிறது. இந்த முன்னெடுப்பின் மூலமாகவே வளம் குன்றா வளர்ச்சி எனும் கருத்தியல் முதல் முறையாக அலுவல் பூர்வமாக வரையறை செய்யப்பட்டது. **கேடு விளைவிக்கும் கழிவுகளின் எல்லை கடந்த நடமாட்டம் குறித்த பாஸெல் சிறப்பு மாநாடு-1989**

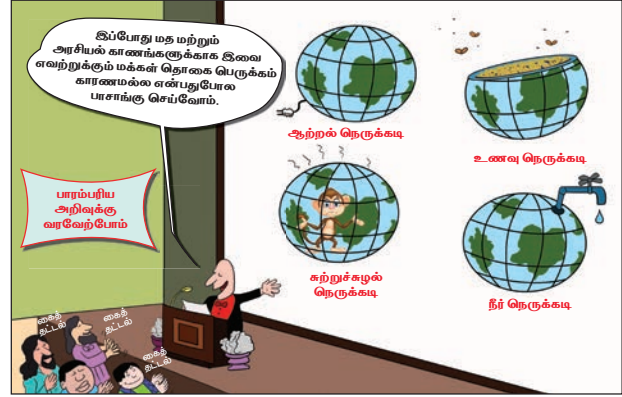
1992இல் அமுலுக்கு வந்த பாஸெல் சிறப்பு மாநாட்டுத் தீர்மானம் வளர்ந்த நாடுகள் கடைபிடித்த 'எனது கொல்லைபுறத்தில் இல்லை' (Not in my backyard - NIMBY) அறிகுறிக்கான எதிர்வினையாகும். 1980-களில் உற்பத்தி பெருக்கத்தின் காரணமாக ஆபத்து விளைவிக்கும் ரசாயனக் கழிவுகளைத் தமது நாடுகளில் சேமிப்பதை கைவிட்டு அதை ஒரு சந்தையாக்கி சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு குறைந்த ஏழை நாடுகளில் (LDC) கொட்டும் போக்கு அதிகரித்தது. இதனை எதிர்க்கும் மக்களின் போராட்டம் அதிகரித்ததின் காரணமாக இப்பிரச்சனை கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பாக இது ஒரு லாபம் தரும் தொழிலாக மாறியதால் வளர்ந்த நாடுகளில் உற்பத்தியாகும் கேடு விளைவிக்கும் கழிவுப்பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்வதில் ஏழை நாடுகளிடையே போட்டி ஏற்பட்டது. இதனால் வளர்ந்த நாடுகளில் இதற்கான செலவுகள் குறைந்தன. இதுவே 'எனது

கொல்லைபுறத்தில் இல்லை' அறிகுறியாகும். இத்தகைய கழிவுகள் உருவாக்கத்தைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாதல் மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளில் இருந்து ஏழை நாடுகளுக்கு இத்தகைய கழிவுகளைக் கொண்டு செல்வதைச் சட்ட பூர்வமாகத் தடுப்பது ஆகிய நடவடிக்கைகளை பாஸெல் சிறப்பு மாநாடு வலியுறுத்துகிறது.

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஐ.நா மாநாடு-1992

புவி உச்சி மாநாடு என்று சிறப்பாக அழைக்கப்படும் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஐ.நா மாநாடு ரியோ-டி-ஜெனிரோ நகரில் 1992-ஆம் ஆண்டு ஜூன் 3 முதல் 14 வரை நடைபெற்றது. பன்னாட்டு மாநாடுகள் வரலாற்றில் இந்த உச்சிமாநாடுதான் மிகப்பெரிய பன்னாட்டு மாநாடு என்று புகழப்படுகிறது. சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு அதிகரித்தலுக்கான தேவை, மாற்று ஆற்றல் வளங்கள் மற்றும் போக்குவரத்து அமைப்புகள் முதல் உற்பத்தி வரையறைகள் வரையிலான பல முக்கிய பிரச்சனைகளில் இம்மாநாடு கவனம் செலுத்தியது. இந்த இரு வார உச்சி மாநாட்டின் விளைவுகளாக நிரல் 21,

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சி குறித்த ரியோ பிரகடனம், வனக்கொள்கை வழிகாட்டு ஆவணம், காலநிலை மாற்றத்திற்கான ஐ.நா வரையறை அமைப்பு சிறப்பு மாநாடு, உயிரியல் பன்மைத்துவத்திற்கான ஐ.நா சிறப்பு மாநாடு ஆகிய முக்கிய மாநாடுகளும் ஆவணங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. ரியோ உச்சி மாநாட்டின் விளைவாக வளம் குன்றா வளர்ச்சி ஆணையம், வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான ஊடாட்ட - முகமை குழு, வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான உயர்நிலை ஆலோசனை வாரியம் போன்ற அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த மாநாடு 'உலகின் நாடாளுமன்றம்' என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

செயல்பாடு

அவசியம் காண வேண்டிய ஆவணப் படம்

புவி வெப்பமாதல் குறித்து An inconvenient truth என்ற விரிவான ஆவணப் படத்தை இயக்குநர் டேவிஸ் கன்னிங்கம் இயக்கியுள்ளார். அமெரிக்க முன்னாள் துணை குடியரசுத்தலைவர் அல்கோர் அவர்கள் புவி வெப்பமாதல் தாக்கத்திலிருந்து மீள் உருவாக்கம் செய்வதற்காக மேற்கொண்ட வாழ்நாள் பணிகளின் வரலாறே இந்த ஆவணப் படம். இந்த ஆவணப்படம் வெளிவந்த ஆண்டே சிறந்த படமாக பாராட்டப்பட்டது. பார்வையாளரும், விமர்சகருமான ஒருவர் கீழ் கண்டவாறு கூறுகிறார்.

'புவி வெப்பமாதல் குறித்த அனைத்து தகவல்களையும் இப்படம் தொகுத்துக் கூறுகிறது. உண்மையில் மனித செயல்பாடுகளால் விளையும் புவி வெப்பமயமாதலால் உருவாக உள்ள விளைவுகளை இப்போது தடுக்காவிட்டால் இனி எப்போதும் தடுக்க முடியாது எனும் நெருடலான உண்மையை இப்படம் கூறுகிறது.'

நகைச்சுவை உணர்வு, உணர்ச்சிப் பெருக்கு கொண்ட குரலில் தனது அனுபவங்களை புவி வெப்பமாதல் குறித்த எண்ணற்ற தகவல்களை தொகுத்து வழங்குவதுடன் அவற்றை தடுப்பதற்கான எண்ணற்ற எண்ணச் சிதறல்களை வெளிப்படுத்துகிறார். அனைத்து சிறந்த படங்களை போன்றே பார்வையார்களை அசைக்கிறது, செல்வாக்கு செலுத்துகிறது, ஈடுபடுத்துகிறது.

பாலைவனமாதலை தடுப்பதற்கான ஐ.நா சிறப்பு மாநாடு-1994

நீடித்த நிலவள மேலாண்மையை கருத்தில் கொண்டு சுற்றுச்சூழல், வளர்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் இணைக்கும் வகையிலான ஒரே சட்டப்பூர்வ பன்னாட்டு நடவடிக்கையாக பாலைவனமாதலைத் தடுப்பதற்கான ஐ.நா சிறப்பு மாநாடு 1994இல் நடைபெற்றது. இது வறண்ட நிலங்கள் என்று அறியப்படும் நீர் பிடிப்பற்ற உலர் நிலங்கள், சேற்று நிலங்கள், அரைகுறை சேற்று நிலங்கள் போன்ற எளிதில் பாதிப்புக்குள்ளாகும் உயிர் மண்டலங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களைப் பற்றி இந்த மாநாடு கவனம் செலுத்தியது. இதற்காக 2018-2030 செயல் திட்ட சட்டகம் உருவாக்கப்பட்டு இம்மாநாட்டில் ஏற்கப்பட்டது. இதில் 'நிலம் மாசுபடுத்தல் சமநிலை' பற்றிய (LDN) வழிகாட்டுதல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மண் வளத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்து அப்பகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகளாக இந்த வழிகாட்டுதல்கள் அமைந்துள்ளன. ஜெர்மனி பான் நகரில் 1999இல் இதன் செயலகம் அமைக்கப்பட்டு இயங்கிவருகிறது. 2001 முதல் இந்த அமைப்பின் உச்ச கொள்கை முடிவு எடுப்பாளர்களான தரப்புகளின் மாநாடு இரண்டு ஆண்டிற்கு ஒரு முறை நடைபெறுகிறது, இதுவரை 13 மாநாடுகள் நடைபெற்றுள்ளது. அங்காரா மற்றும் சாங்வாங் முன்னெடுப்புகள் அண்மைகால நடவடிக்கைகளாகும்.

செயல்பாடு

தேசிய மற்றும் மாநில அளவிலான முக்கிய சுற்றுச்சூழல் இயக்கங்கள் குறித்து வாசித்து அறிந்து கொள்ளவும்.

சுற்றுச்சூழலுக்கான ஐ.நா பொது அவை சிறப்பு அமர்வு-1997

புவி உச்ச மாநாடு பிரகடனம் நிரல் 21 செயல் திட்டம் எவ்வாறு அமலாக்கப்படுகிறது என்பதையும் அதன் முன்னேற்றத்தையும்

சீராய்வு செய்தவர்கான சிறப்பு அமர்வு ஒன்றினை 1997 ஜூன் 23 - 27 ஆகிய தேதிகளில் ஐ.நா பொது அவை ஏற்பாடு செய்தது. இந்த சிறப்பு அமர்வில் நிரல் 21 செயல் திட்டத்தை உலக நாடுகள் எவ்வாறு பின்பற்றி வந்துள்ளது என்பதை மதிப்பீடு செய்ததுடன் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பினை மேலும் தீவிரப்படுத்துவற்கான முன்னெடுப்புகளை தீவிரப்படுத்துகிறது. இந்த சிறப்பு அமர்வு 'புவி உச்ச மாநாடு + 5' என்று அழைக்கப்படுகிறது. "நிரல் 21 அமலாக்க முன்னெடுப்புகளுக்கான உறுதிமொழியுடன் கூடிய செயல் திட்டம்" ஒன்றினை இந்த உச்ச மாநாடு நிறைவேற்றியது.

செயல்பாடு

பசுமைக் குடில் வாயுகளை குறைப்பதற்கு பன்னாட்டு உடன்படிக்கைகள் ஏன் தேவை என்று விவாதிப்புகள்.

கியோட்டோ ஒப்பந்தம்-1997

கியோட்டோ பரஸ்பர ஒப்பந்தம் 1997 டிசம்பர் 11 அன்று ஏற்கப்பட்டது இது UNFCCC (1992) வரம்புகளை விரிவுபடுத்தும் பன்னாட்டு சுற்றுச்சூழல் உடன்படிக்கையாகும். இதன் மூலம் கையெழுத்திட்ட உறுப்பு நாடுகள் பசுமைக் குடில் வாயு வெளியேற்றத்தை குறிப்பிட்ட அளவிற்கு குறைப்பதாக சட்டப்பூர்வ கடமைப்பாட்டினை உறுப்பு நாடுகள் ஏற்கச் செய்யப்பட்டது. இது 2005 பிப்ரவரி 16 முதல் அமலாக்கப்பட்டது. பசுமைக்குடில் வாயுக்கள் கட்டுப்படுத்துதல் குறித்த வளர்ந்த நாடுகள் பொறுப்புணர்வு குறித்து இந்த உடன்படிக்கையில் திட்டவட்டமாக வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது. அதிக பசுமைக்குடில் வாயுக்கள் வளர்ந்த நாடுகளே வெளியிடுகின்றன என்ற அடிப்படையில் "பொதுவான ஆனால் வேறுபாட்டுடன் பொறுப்புணர்வுகள்" என்ற கொள்கையின் கீழ் வளர்ந்த நாடுகள் பொறுப்பாளிகளாக்கப்பட்டன. இது முதல் உறுதிமொழி எனப்படுகிறது. 2007இல் மெராக்கோ, மர்ரகேஷ் எனும் நகரில் நடைபெற்ற COP 7 ஒரு விரிவான செயல் திட்டத்தினை உருவாக்கியது. இது மர்ரகேஷ்

ஆவணங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. 2012இல் கத்தார் தலைநகர் தோகாவில் டிசம்பர் 8இல் நடைபெற்ற உச்சி மாநாட்டில் ஒப்பந்தம் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

தோகா திருத்தம் 2ஆம் உறுதிமொழி எனப்படுகிறது. இதன்படி இணைப்பட்டியல் 1இல் இடம்பெற்ற நாடுகள் 2013 ஜனவரி 1 முதல் 2020 டிசம்பர் 31 வரை 2-வது உறுதிமொழியை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். மேலும் ஒப்பந்தத்தின் பல்வேறு விதிகளிலும் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இதன்படி, பட்டியல் இடப்பட்ட நாடுகள் பசுமைக்குடில் வாயுக்கள் வெளியேற்றம் கட்டுப்படுத்துதல் குறித்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். முதல் உறுதிமொழியின்படி பசுமைக் குடில் வாயுக்கள் வெளியேற்றம் 1990-களில் இருந்த அளவை விட ஐந்து விழுக்காடு குறைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இரண்டாம் உறுதிமொழி படி குறைக்கப்பட்ட அளவை விட மேலும் எட்டு விழுக்காடு குறைக்கப்பட வேண்டும். இதையெட்டி இந்த இலக்குகளை எட்டும் வகையில் மூன்று சந்தை அடிப்படையிலான செயல் அமைப்புகள் அடையாளம் காணப்பட்டன. அவை பன்னாட்டு மாசு வெளியேறுதல் வணிகம், தூய வளர்ச்சி செயல் அமைப்பு, கூட்டு அமலாக்கம் ஆகிய இம்மூன்று அமைப்புகளும் பசுமை மூதலீட்டிற்கு ஆதரவு வழங்கி மாசு வெளியேறுதல் இலக்குகளை அடைவதற்கான சிக்கனமான வழிவகைகளை வழங்குகின்றன.

வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த உலக உச்சி மாநாடு-2002

ஐ.நா ஆதரவுடன் நடைபெற்ற வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த உலக உச்சி மாநாடு தென்ஆப்பிரிக்கா தலைநகர் ஜோகன்னஸ்பெர்க் நகரில் 2002 ஆகஸ்ட் 26 முதல் செப்டம்பர் 6 வரை நடைபெற்றது. சுற்றுச்சூழல் மண்டலத்தைப் பாதிக்கும் புதிய சவால்கள் மற்றும் அக்கறைகளை பட்டியலிடுவதில் இம்மாநாடு தொடர் கவனம் செலுத்தியதால் இம்மாநாடு புவி உச்சிமாநாடு

என்றழைக்கப்படுகிறது. புதிய வடிவத்தில் புதுபிக்கப்பட்டுள்ள இந்த சுற்றுச்சூழியல் வாரம் புத்தாயிரம் ஆண்டுக்கான சுற்றுச்சூழல் சவால்களை எதிர்கொள்வதற்கான நீடித்த வளர்ச்சியுடன் கூடிய ஒரு வழித் திட்டத்தை வழங்கியது. இந்த உச்சிமாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆவணமான வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த ஜோகன்னஸ்பெர்க் பிரகடனம் கடந்த காலங்களில் உருவாக்கப்பட்ட பன்னோக்கு முன் முயற்சிகளின் அடிப்படைகளுக்கு மறு அழுத்தம் வழங்கியது. நிரல் 21 உள்ளிட்ட ஏராளமான உடன்படிக்கைகளின் மீது உறுப்பு நாடுகள் கால வரையறைப்படுத்தப்பட்ட செயல்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இப்பிரகடனம் சுட்டிக்காட்டியது. இருப்பினும், ஒரு புதிய தன்-ஏற்பாட்டினை உருவாக்குவதில் பல தரப்புகளிலிருந்து எழுந்த கடுமையான கருத்து முரண்பாடுகளின் விளைவாக இம்மாநாடு ஒருமித்த கருத்தை எட்ட முடியவில்லை.

வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த ஐ.நா மாநாடு-2012

ரியோ+20 என்று அழைக்கப்படும் வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறித்த ஐ.நா மாநாடு பிரேசில் நாட்டில் ரியோ-டி-ஜெனிரோ நகரில் 2012 ஜூன் 20-22 தேதிகளில் நடைபெற்றது. ஒரு தன்னோக்கம் கொண்ட வளம் குன்றா வளர்ச்சித் திட்டத்தினை உருவாக்குவதில் சமரசமற்ற உறுதியுடன் நின்றதால் வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்குகளை (SDG) புத்தாயிரம் மேம்பாட்டு இலக்குகளுடன் (MDG) இணைப்பதற்கான ஒரு செயல்முறையை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தியது. மேலும் பசுமைப் பொருளாதார கொள்கைகளுக்கான வழிகாட்டுதல்கள் ஏற்கப்பட்டது ரியோ+20 மாநாட்டின் திருப்புமுனையாகும். மேலும் ஐ.நா பொது அவையின் கீழ் அரசுகளுக்கிடையேயான செயல்முறை குழு ஒன்றினை உருவாக்கியது இம்மாநாட்டின் வெற்றியாகும். இக்குழு நிதி, வளம் குன்றா வளர்ச்சி ஆகியன குறித்த ஒரு செயல் திட்டத்தை உருவாக்குவதை

நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான ஒரு உயர்மட்ட அரசியல் அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான ஒரு உடன்படிக்கையை எட்டியது ஒரு சாதனையாகும். "எதிர்காலம் நம் விருப்பம்" எனும் கருப்பொருளில் மாநாட்டு அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது.

ஐ.நா வளம் குன்றா வளர்ச்சி உச்சி மாநாடு- 2015

ஐ.நா பொது அவையில் உயர்மட்ட பிளினக் கூட்டமாக கூட்டப்பட்ட ஐ.நா வளம் குன்றா வளர்ச்சி மாநாடு 2015, செப்டம்பர் 25 – 27 தேதிகளில் ஐ.நா நியூயார்க்கில் உள்ள

ஐ.நா தலமையகத்தில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் 2015-க்கு பிறகான செயல்நிரல் ஏற்கப்பட்டு "மாறும் நம் உலகம்: வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான செயல்நிரல் 2030" எனும் தலைப்பில் பிரகடனமாக வெளியிடப்பட்டது. 17 வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்குகள் (SDG) மற்றும் 169 துணை இலக்குகள் ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியதாக இப்பிரகடனம் அமைந்தது. இந்த இலக்குகள் 2016இல் அமலுக்கு வந்தது. 2030 வரை வளம் குன்றா வளர்ச்சி செயல்பாடுகளை இந்த இலக்குகள் வழி நடத்தும்.

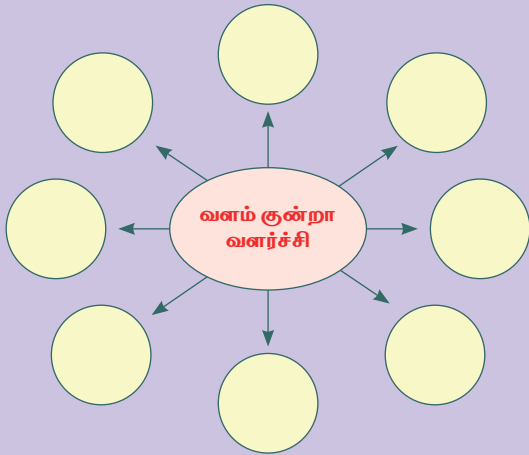
வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்குகள்

இலக்கு 01	அனைத்து இடங்களிலும், அனைத்து வடிவங்களிலும் வறுமையை ஒழிப்பது.
இலக்கு 02	பசிக்கு முடிவு கட்டுதல், உணவு பாதுகாப்பு எட்டுதல், நுண்ணூட்டச்சத்து மற்றும் வளம் குன்றா வேளாண்மையை ஊக்கப்படுத்துதல்.
இலக்கு 03	சுகாதார வாழ்வை உறுதிப்படுத்துதல் மற்றும் அனைத்து வயதைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் நல்வாழ்வை ஊக்கப்படுத்துதல்.
இலக்கு 04	அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமத்துவமான தரமான கல்வியை உறுதிப்படுத்துதல் மற்றும் அனைவரும் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலுக்கான வாய்ப்பினை ஊக்கப்படுத்துதல்.
இலக்கு 05	பாலின சமத்துவத்தை எட்டுதல் மற்றும் அனைத்து பெண்கள், சிறுமிகளை அதிகாரப்படுத்துதல்.
இலக்கு 06	அனைவருக்கும் குடிநீர் மற்றும் சுகாதார வசதிகளை கிடைக்கச் செய்தல்; அனைவருக்குமான வளம் குன்றா நீர் மேலாண்மையை உறுதிப்படுத்துதல்.
இலக்கு 07	எளிதில் பெறக்கூடிய, நம்பகமான, வளம் குன்றா, நவீன ஆற்றல்கள் அனைவருக்கும் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்துதல்.
இலக்கு 08	நீடித்த, உள்ளடக்கிய, வளம் குன்றா பொருளாதார வளர்ச்சி, முழுமையான மற்றும் உற்பத்திசார்ந்த வேலைவாய்ப்பு, அனைவருக்குமான நாகரிகமான வேலை ஆகியவனவற்றை முன்நிலைப்படுத்துதல்.
இலக்கு 09	பொருத்தமான உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குதல், உள்ளிணைக்கப்பட்ட வளம் குன்றா தொழில் மயமாக்குதலை முன்நிலைப்படுத்துதல், படைப்புக்கத்தை ஆதரித்தல்.
இலக்கு 10	நாடுகளுக்கிடையிலும், நாடுகளுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைத்தல்.
இலக்கு 11	உள்ளிணைக்கப்பட்ட பாதுகாப்பான உறுதிமிக்க வளம் குன்றா முறையில் நகரங்களையும், மக்கள் குடியிருப்புகளையும் அமைத்தல்.

இலக்கு 12	வளம் குன்றா நுகர்வு முறையையும், உற்பத்தி முறைகளையும் உறுதிப்படுத்துதல்.
இலக்கு 13	காலநிலை மாற்றம் மற்றும் பாதிப்புகளை எதிர்கொள்ள உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.
இலக்கு 14	வளம் குன்றா வளர்ச்சி உறுதிபடுத்தும் வண்ணம் பெருங்கடல்கள், கடல்கள் மற்றும் கடல்நீர் மூலவளங்கள் ஆகியவனவற்றை நீடித்த அளவில் பயன்படுத்துதல் மற்றும் பராமரித்தல்.
இலக்கு 15	நிலப்பரப்பு சார்ந்த உயிர்மண்டலங்களை பாதுகாத்தல், புத்தாக்கம் செய்தல் மற்றும் நீடித்த பயன்பட்டினை முன்னிலைப்படுத்துதல், வனங்களில் வளம் குன்றா அளவில் பராமரித்தல், வன அழிப்பை தடுத்தல், நில மாசினை தடுத்தல், புத்தாக்கம் செய்தல், பல்லுயிர் பெருக்க இழப்புகளை தடுத்தல்.
இலக்கு 16	வளம் குன்றா வளர்ச்சியினை முன்னிலைப்படுத்தும் வகையில் அமைதியான உள்ளிணைக்கப்பட்ட சமுதாயங்களை ஊக்கப்படுத்துதல், அனைவருக்குமான நீதி பரிபாலனம் வழங்குதல், அனைத்து மட்டங்களிலும் பொறுப்புமிக்க உள்ளிணைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களை உருவாக்குதல்.
இலக்கு 17	வளம் குன்றா வளர்ச்சி அமலாக்க உறுப்புகளை வலுப்படுத்துதல், வளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான உலகளாவிய பங்குதாரர் முறையை புத்தாக்கம் செய்தல்.

செயல்பாடு

எட்டு வகையான வளம் குன்றா வளர்ச்சி இலக்குகளை பெயரிட்டு வரைபட நகல் உருவாக்குக.

விவாதிக்கவும் - நீடித்த அளவில் வளர்ச்சியைத் திட்டமிடுவது எதிர்கால தலைமுறையினருக்கு மிக அவசியம். ஏன்?

பாரிஸ் உடன்படிக்கை 2016

பாரிஸ் உடன்படிக்கை (பிரென்சு மொழியில் LACCARD) என்பது காலநிலை மாற்றத்திற்கான ஐ.நா வடிவமைப்பு (UNFCC) வரம்பிற்குள் உருவாக்கப்பட்ட பன்னோக்கு உடன்படிக்கையாகும். பசுமைக் குடில் வாயு வெளியேற்றத்தினை குறைப்பதற்கான விரிவான செயல் திட்டத்தினை அது வழங்குகிறது. 2016, ஏப்ரல் 22ஆம் நாளன்று கையெழுத்தாகி 2016, நவம்பர் 4ஆம் நாளன்று அமலுக்கு வந்தது. இதன்படி, நிதிநல்கை 2020ஆம் ஆண்டு தொடங்குகிறது. தொழில் மயமாதலுக்கு முந்தைய காலகட்டம் உலகளாவிய வெப்பநிலையிலிருந்து 2 டிகிரி செல்சியஸ் (3.6 ஃபாரன்ஹீட்) அதிகம் என்ற அளவிற்குள் 2050ஆம் ஆண்டு முதல் 2100ஆம் ஆண்டிற்குள் கட்டுப்படுத்த புவி வெப்பத்தை பராமரிப்பதையும் முடிந்தால் 1.5 டிகிரி செல்சியஸ் அளவிற்குள் கட்டுப்படுத்துவதையும் பாரிஸ் உடன்படிக்கை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் மனித செயல்பாடுகளால் வெளியேற்றப்படும்

பசுமைக் குடில் வாயுக்கள் அளவை மரங்களும், மண்ணும், கடல்களும் இயற்கையாகத் திரையிட்டுக் கொள்ளும் அளவுக்கு கட்டுப்படுத்துவதிலும் இம்மாநாடு ஒருமித்த கருத்தை எட்டியது. இதனை உறுப்பு நாடுகள் செயல்படுத்துவதின் மீதான சட்டப்பூர்வ சீராய்வுகளுடன் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மதிப்பீடு செய்வது என்று இந்த மாநாடு உறுதி செய்தது. அத்துடன் காலநிலை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப தம்மைத் தகவமைத்து கொள்ளும் வகையில் வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகள் புதுபிக்கத்தக்க ஆற்றல் உற்பத்திக்கு காலம் முழுவதும் வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள் "காலநிலை நிதி" உதவிகளை தொடர்ந்து வழங்குவதையும்

இம்மாநாடு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. 197 உறுப்பு நாடுகளில் இதுவரை 184 உறுப்பு நாடுகள் இந்த உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

செயல்பாடு

பாரிஸ் உடன்படிக்கையிலிருந்து விலகிகொள்வதாக அமெரிக்க குடியரசுத்தலைவர் டொனால்டு டிரம்ப் அறிவித்துள்ளார். இக்கூற்றை கருத்தில் கொண்டு புவி வெப்பமாதலைத் தடுப்பது குறித்த கியோட்டோ உடன்படிக்கைக்கு பிந்தைய நிலைமையில் உலகின் பொறுப்புணர்வு குறித்து விவாதிக்கவும்.

பாரிஸ் உடன்படிக்கை நீது இந்தியா அளித்துள்ள உறுதிமொழிகள்

- ❖ இந்த புதிய உலகளாவிய உடன்படிக்கையை செயல்படுத்தும் வண்ணம் 2020ஆம் ஆண்டிற்கு பின்னர் மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டுள்ள செயல்பாடுகளை ஒவ்வொரு நாடும் தாமத முன்வந்து உறுதிமொழியாக வழங்கியுள்ளன. இது தேசிய அளவில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பங்களிப்புகள் திட்டமிடல் (INDC) என்று அறியப்படுகிறது.
- ❖ இதன் அடிப்படையில் இந்தியா தாம் மேற்கொள்ளவுள்ள பங்களிப்புகளை உறுதிமொழியாக வழங்கியுள்ளது. அதன்படி, 2030ஆம் ஆண்டிற்குள் ஜி.டி.பி.யில் மாசு அடர்த்தி அளவு 33-35 விழுக்காடுக்குள் அதாவது 2005 அளவிற்குள் கட்டுப்படுத்தப்படும் என்று இந்தியா உறுதியளித்துள்ளது. அதேபோல புதைப்படிவம் சாராத மின் உற்பத்தி அளவு 2030ஆம் ஆண்டிற்குள் 40 விழுக்காடாக உயர்த்தப்படும் எனவும் உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தனது வனப்பகுதிகளின் அளவு 2.5 முதல் 3.0 பில்லியன் டன் கார்பன் டைஆக்சைடு வாயுவை கிரகிக்கும் அளவுக்கு விரிவுப்படுத்தப்படும் (புவி வெப்பமாவதற்கு முக்கிய காரணி கார்பன்-டைஆக்சைடு ஆகும்).
- ❖ அதே நேரத்தில், காலநிலை இலக்குகளை எட்டுவதற்கு பன்னாட்டு நிதி உதவியும் தொழில்நுட்ப உதவியும் தேவை என்பதையும் இந்தியா வலியுறுத்தியுள்ளது. இந்த வகையில், இப்பொழுதிலிருந்து 2030ஆம் ஆண்டு வரை காலநிலை மாற்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள குறைந்தபட்சம் 2.5 ட்ரில்லியன் டாலர் (2014-15 ஜூலை நிலவரப்படி) நிதி உதவி தேவைப்படுவதாகவும் இந்தியா கூறியுள்ளது.

12.3 சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளில் இந்திய நிலைபாடு

உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் ஆளுகையில் இந்தியாவின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1972 ஸ்டாக்ஹோல்ம் மாநாடு முதல் 2015 தில்லி COP 21 வரை இந்தியா ராஜதந்திர

அளவிலும் நிர்வாக மூலதன முதலீடு அளவிலும் கவரத்தக்க அளவிலான பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளது. ஸ்டாக்ஹோல்ம் மாநாட்டில் அன்றைய பிரதமர் இந்திராகாந்தி நிகழ்த்திய உரை இப்பிரச்சனையில் புதிய அரசியல், சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை உருவாக்கியது.

அதாவது, சுற்றுச்சூழலுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் அம்சங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு இருக்கும் பொறுப்பினை இந்தியா திட்டவட்டமாகக் சுட்டிகாட்டியது. குறிப்பாக, காலநிலை மாற்றம் தொடர்பாக இந்தியா மேற்கொண்டு வரும் சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகளின் அடிநாத கோட்பாடுகளை 1992 ரியோ உச்சிமாநாடு நடைபெற்ற காலத்திலிருந்தே காண முடியும். அந்த மாநாட்டின் பிரகடனமாக "சமத்துவமற்ற ஓர் உலகில் புவி வெப்பமாதல்" என்ற அம்மாநாட்டு பிரகடனத்தில் புவி வெப்பமாவதில் முக்கிய காரணியான கார்பன் வெளியேற்றத்தில் பெரும் பங்கு மேற்கத்திய நாடுகளுக்கே உள்ளது என்றும், இதனை "கார்பன் காலனியாக்கம்" என்றும் மேற்கத்திய நாடுகள் மீது நேரிடியாகக் குற்றம் சுமத்தியது. இதற்கு இந்திய கொள்கைகளின் செல்வாக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். பசுமைக் குடில் வாயுக்கள் வெளியேற்றத்தை கட்டுப்படுத்தும் சுமை வளரும் நாடுகள் மீது சுமத்தப்படுவதை இந்தியா திட்டவட்டமாக எதிர்த்து வந்துள்ளது. ஏனெனில், கார்பன் வாயு வெளியேற்றத்தில் தெற்கு நாடுகளில் பங்களிப்பு மிக மிகக் குறைவாகும். புவி வெப்பமாதல் உச்ச நிலை அடைவதில் மேற்கத்திய நாடுகளின் பங்களிப்பே அதிகம்.

அதே நேரத்தில் உள்நாட்டு மட்டத்திலும் சுற்றுச்சூழல்பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் வகையில் அரசமைப்புச் சட்டம் அளவிலும், சட்டப்பொறுப்புகள் அளவிலும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இது தொடர்பாக இந்தியாவில் அமலாக்கப்படும் முக்கிய சட்ட ஆவணங்கள் பின்வருமாறு:

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டம் (1986), வன உயிரினங்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் (1972), காற்று மாசு கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் தடுத்தல் சட்டம் (1981), நீர் மாசுபடுதல், கட்டுப்படுத்துதல் சட்டம் (1974), இந்திய வனச் சட்டம் (1927). நாட்டில் சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகளை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்தும் முதன்மை அமைப்பாக மத்திய சுற்றுச்சூழல், வனம் மற்றும் காலநிலை மாற்ற அமைச்சகம் செயல்படுகிறது. நீதித்துறை செயல்பாட்டுவாதம் அடிப்படையில் அவ்வொழுது சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளில் தலையிடுவதன்மூலம் இந்திய நீதித்துறையும் ஈடு இணையற்ற பங்களிப்பினை ஆற்றி வருகிறது.

தேசியப் பசுமை தீர்ப்பாயம்

தேசியப் பசுமை தீர்ப்பாயம்

2010-ல் உருவாக்கப்பட்டு சுற்றுச்சூழல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அதீத மாசு வெளியேற்ற வழக்குகளை விசாரித்து வருகிறது.

சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனையில் இந்தியா - உலகநாடுகள் ஒத்துழைப்பு

சுற்றுச்சூழல் குறித்த பல்நோக்கு சிறப்புப் பேரவைகள், உடன்படிக்கைகள், நிறுவனங்கள் ஆகியனவற்றில் இந்தியா உறுப்பினராக உள்ளது. சுற்றுச்சூழல் சீர்கேட்டில் மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு இருக்கும் வரலாற்றுப்பூர்வ பொறுப்பினை இந்திய அரசு தொடர்ந்து சுட்டிகாட்டி வருவதுடன் தனிநபர் மாசு வெளியேற்றத்தை பொறுத்தவரை இந்தியா மிகக் குறைந்த அளவே வெளியேற்றுவதையும் முன்னிலைப்படுத்தத் தயங்குவதில்லை. தேசிய சுற்றுச்சூழல் கொள்கையில் விளக்கப்பட்டுள்ளவாறு காலநிலை மாற்றம் என்பது ஒரு மேம்பாட்டிற்கான நிலைப்பாடு என்ற நிலையை வகிக்கிறது. "தலைமுறைகளுக்கிடையில் சமத்துவம்" (சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் இது முக்கிய நிலைபாடாகும்) எனும் அடிப்படையில்

தற்போதைய வாழும் தலைமுறையானது வளர்ச்சி என்பதை உடனடித் தேவைக்கு மட்டும் என பயன்படுத்தி எதிர்வரும் தலைமுறைகளுக்கு இந்த பூமியை காலநிலை மாற்றப் பாதிப்பு ஏதுமற்ற நிலையில் அளிப்பதாகும்.

பாரிஸ் உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொண்ட நாடு எனும் அடிப்படையில் உடன்படிக்கையின் சாராம்சத்தை அங்கரிக்கிறது மேலும் "சமத்துவம்" மற்றும் பொது என்பதை இந்தியா மீண்டும் வலியுறுத்துவதுடன் பொறுப்புணர்வுகள் மற்றும் தகுதிநிலை சார்புகள் இடையே

வேறுபாடுகள் காணப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் (CBDR-RC) வலியுறுத்துகிறது. கார்பன் மயமாக்கல் குறித்து இந்தியா மேற்கொண்டுள்ள உறுதிப்பாட்டின் காரணமாக, மின் உற்பத்தியில் தனது நிலக்கரி சார்பினைக் குறைத்து, புதுப்பிக்கத்தக்க மின் உற்பத்திப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்கும் செயல்திட்டத்தைத் தழுவி உள்ளது. 2016ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசால் முன்மொழியப்பட்ட கருத்துருவான உலகளாவிய சூரிய ஒளி கூட்டணி ஏற்கப்பட்டதன் மூலம் சுற்றுச்சூழல் செயல்நிலையில் இந்தியாவின் பங்களிப்பு புதிய உச்சத்தை அடைந்துள்ளது.

உலகளாவிய சூரிய ஒளி கூட்டணி

- ❖ உலகளாவிய சூரிய ஒளி கூட்டணி (ISN) என்பது இந்தியாவால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கூட்டணியாகும். இதில் 122 நாடுகள் உள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை சூரிய ஒளி வெப்ப நாடுகளாகும். இவை அனைத்தும் கடக, அட்ச ரேகைகளுக்கு இடையில் அமைந்துள்ள நாடுகளாகும். தற்போது ஐ.நா உறுப்பு நாடுகளாகவும் உள்ளன.
- ❖ கூட்டணி நாடுகள் சூரிய வெப்ப ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவதை பாரிஸ் பிரகடனம் ஊக்கப்படுத்துகிறது.
- ❖ சூரிய ஆற்றல் மூலம் ஆயிரம் GW மின்சக்தி உற்பத்தி செய்வது உலகளாவிய சூரிய ஒளி கூட்டணி (ISN) அமைப்பின் முக்கிய இலக்குகளின் ஒன்றாகும். 2030ஆம் ஆண்டிற்குள் இதற்கான மூலதனமாக 1000 மில்லியன் டாலர் முதலீடுகளை திரட்டுவதும் இதன் நோக்கமாகும்.
- ❖ இதனைச் செயல்படுத்துவதற்காக, சூரிய ஆற்றல் அபரிமிதமான உள்ள நாடுகளை ஒருங்கிணைத்து உலகின் மின்தேவையை நிறைவு செய்யவும் இதன் மூலம் மின்சார விலையைக் குறைக்கவும் திட்டமிட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே, பயன்பாட்டில் இருக்கும் சூரிய ஆற்றல் தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவது கூட்டு சூரிய மின் உற்பத்தி ஆய்வுத் திட்டங்கள் மற்றும் தகுதிப்படுத்துதல் திட்டங்களையும் ஊக்குவிக்கிறது.
- ❖ உலகளாவிய சூரிய ஒளி கூட்டணி (ISN) வரையறை உடன்படிக்கை 2017 டிசம்பர் 6 முதல் செயல்பாட்டிற்கு வந்தது. இதன் சட்டபூர்வ தலைமையகம் இந்தியாவில் குருகிராம் நகரில் பன்னாட்டு அரசுகளுக்கு இடையிலான அமைப்பாக இயங்கி வருகிறது.

கொச்சி பன்னாட்டு விமான நிலையம்

கேரளாவில் அமைந்துள்ள கொச்சி பன்னாட்டு விமான நிலையமே முழுமையாக சூரிய ஒளி மின்சாரத்தால் இயங்கும் உலகின் முதல் சூரிய ஒளி மின்சார விமான நிலையமாகும்.

இவ்வாறு சொல் அலங்காரமாக புகழப்படும் போதிலும் இந்தியா உலகின்

மோசமான சுற்றுச்சூழல் கொண்ட நாடாகவே இருக்கிறது. உலக நாடுகள் வெளியிடும் சுற்றுச்சூழல் மாசு குறித்த உலக கார்பன் திட்ட அறிக்கை 2018இல் வெளியிடப்பட்டது. இதில் உலகில் அதிக சுற்றுச்சூழல் மாசு வெளியிடும் நாடுகள் வரிசையில் இந்தியா நான்காவது இடம் வகிக்கிறது. 2017ஆம் ஆண்டில் உலகம் முழுவதிலும் வெளியிடப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் மாசு அளவில் இந்தியாவின் பங்கு 7 சதவீதமாகும். இதேபோல சுற்றுச்சூழல்

பாதுகாப்பில் சிறப்பாகச் செயல்படும் நாடுகளின் வரிசையில் சுற்றுச்சூழல் செயல்பாட்டு வரிசை அறிக்கை 2018இல் வெளியிடப்பட்டது. 180 நாடுகள் இடம்பெற்றுள்ள இவ்வரிசையில் இந்தியா

176-வது இடம் வகிக்கிறது. காற்று மாசுவினால் ஏற்படும் மரணம் அதிகரித்ததாலும் சுற்றுச்சூழல் சுகாதாரக் கொள்கை மோசமாக அமலாக்கப்பட்டதாலும் இந்தியா இந்த கீழ் நிலையை அடைந்துள்ளது.

நகோயா விதிமுறைகள்

இந்தியா கையெழுத்திட்டுள்ள பன்னாட்டு சிறப்பு பேரவை பிரகடனங்கள், உடன்படிக்கைகள் மற்றும் அமைப்புகள்

- ❖ அழிந்துவரும் அரிய வனங்கள் வாழ் நீர்மற்றும் நில உயிரினங்கள் பன்னாட்டு வர்த்தக சிறப்பு மாநாடு
- ❖ இயற்கை மற்றும் இயற்கை வளங்கள் பராமரிப்புக்கான பன்னாட்டு ஒன்றியம் ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்பு
- ❖ வலசை செல்லும் வன உயிரினங்கள் பாதுகாப்பு சிறப்புப் பேரவை
- ❖ பன்னாட்டு திமிங்கல ஆணையம்
- ❖ வனப்படுத்துதலுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு
- ❖ பன்னாட்டு வெப்ப மண்டல மரங்கள் அமைப்பு
- ❖ ராம்சர் சிறப்பு மாநாடு
- ❖ உயிரி பல்லுயிர் பெருக்க சிறப்புப் பேரவை
- ❖ மூங்கில் மற்றும் ராத்தல் பன்னாட்டு வலைப்பின்னல்
- ❖ ஆசியப்பசிபிக் வனமாக்கல் ஆணையம்
- ❖ காடுகள் அழிப்பு தடுப்பு ஐக்கிய நாடுகள் சிறப்புப் பேரவை
- ❖ காலநிலை மாற்றம் ஐக்கிய நாடுகள் வரையமைப்பு சிறப்புப் பேரவை
- ❖ கியோட்டோ ஒப்பந்தம்

நகோயா விதிமுறைகள்

நகோயா விதிமுறைகள் என்பது 1992 உயிரியல் பன்மைய மாநாட்டு முடிவுகளின் கீழ் 2010ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. உடன்படிக்கையாகும். இது உயிரியல் பன்மையத்தை பயன்படுத்துவது குறித்து எழுந்த கேள்விகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட உடன்படிக்கையாகும். அதாவது, அணுகுதல் மற்றும் பயனடைதலில் பகிர்தல் (ABS) உடன்படிக்கையான இது நகோயா விதிமுறைகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மரபியல் மூல வளங்களை நியாயமாகவும், சமமாகவும் அணுகி, பயன்களை நியாயமாகவும், சமமாகவும் பகிர்தல் குறித்த விதிமுறைகளை இது கொண்டுள்ளது.

12.4 பூர்வக்குடி மக்களும் அவர்களின் உரிமைகளும்

வரையறை

ஒரு பரந்த தளத்தில் பண்பாட்டு பன்மைத்துவம் கொண்ட சமூகப் பிரிவுகளே பூர்வக்குடி மக்கள் என அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். இவ்வாறு, சுமார் 5000 பண்பாட்டு குழுக்களை சேர்ந்த 35 கோடி பூர்வக்குடி மக்கள் 20 விழுக்காடு நிலப்பரப்பில் வாழ்கின்றார்கள். பூர்வக்குடி மக்கள் எதிர்க்கொள்ளும் சவால்களிலேயே முதன்மையான சவால் என்பது பூர்வக்குடி மக்களுக்கான வரையறைகளை உருவாக்குவதில் ஒருமித்த கருத்து உருவாகாதது ஆகும். பூர்வக்குடிகள் என்ற சொல்லாக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வதிலிருந்து அடிப்படை வேறுபாடுகள் தோன்றுகின்றன.

பூர்வக்குடி மக்கள் உரிமைகளுக்காக பணியாற்றும் ஐ.நா பணிக்குழுக்களால் கூட பூர்வக்குடிகளின் உண்மை அடையாளங்களை வரையறை செய்வதில் ஒருமித்த கருத்து எட்ட முடியவில்லை. ஒரு குழுவின் பூர்வக்குடித்தன்மை இவை என்பதை வரையறுப்பதற்கான முழுமையான அளவீடுகளை உருவாக்குவதில் எழும் கருத்து வேறுபாடுகளே முதன்மைக் காரணியாக விளங்குகிறது.

தன் - அடையாளமாக்கல்

பூர்வக்குடி மக்களை வரையறை செய்யும்பன்னாட்டு உடன்படிக்கை எதுவும் இதுவரை எட்டப்படவில்லை. பூர்வக்குடி சமுதாயங்களே தங்கள் பூர்வக்குடித் தன்மையை முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். இதுவே தன் அடையாளமாக்கல் எனப்படும்.

குறைந்த மக்கள் தொகையை பூர்வக்குடிகளுக்கான ஒரு வரையறையாகக் கருத முடியுமா? அல்லது அவர்களது சொந்த வாழ் இடத்திற்கும் அவர்களுக்குமான தொடர்பு அவர்கள், எவ்வளவு காலம் வாழ்கிறார்கள், தொழில்மயமாக்க வாழ்முறை அல்லாத பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறை, இவற்றை பூர்வக்குடிகளுக்கான ஒரு வரையறையாக கருத முடியுமா? இதில் வட அமெரிக்க சமுதாயங்கள் மத்தியில் வட அமெரிக்க பூர்வக்குடிகள் / முதல் தேசம், அமேசான் காடுகளில் வாழும் குடிமக்கள், தூர வடக்கு இனியூட் பூர்வக்குடிகள், பப்புவா நியூகினியா பூர்வக்குடிகள் போன்ற சில குழுக்களை வரையறை செய்வதில் ஒருமித்த கருத்து எட்டப்பட்டது. பூர்வக்குடித்தன்மையை வரையறை செய்வதில் ஒரு உலகளாவிய அங்கீகாரம் பெறுவதற்காகப் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவற்றில் ஐக்கிய நாடுகள் அவை உயர் அதிகாரி ஜீலியன் பெர்கர் முன்மொழிந்த வரையறை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவரின் கூற்றுப்படி, "ஒரு தனித்த பண்பாடு பல்வேறுபட்ட கூறுகளை மொழி, மதம், சமூகம், அரசியல்

அமைப்புகள், ஒழுக்க நெறிகள், அறிவியல் மற்றும் தத்துவ அறிவு, நம்பிக்கைகள், வீர கதைகள், சட்டங்கள், பொருளாதார அமைப்புகள், தொழில்நுட்பம், கலை, உடை, இசை, நடனம், கட்டடக்கலை போன்ற எண்ணற்ற வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் பூர்வக்குடி மக்களே தமது பூர்வக்குடித் தன்மையை வரையறுக்க இயலும்". பூர்வக்குடி மக்கள் வரையறைகளாக அவர்கள் மேலும் கூறுவதாவது:

1. பூர்வக்குடி மக்கள் தங்கள் பூர்வ நிலங்களில் இருந்த ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் விரட்டப்பட்டு இடம் பெயர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம்.
2. நாடோடி மற்றும் அரைக்குறை நாடோடி மக்களாக இருக்கலாம். இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து பயிரிடுபவர்கள், மேய்ச்சல் குடிகள், வேட்டையாடி உணவு சேமிப்பவர்கள் அல்லது உபரி அதிகமில்லாத உடல் உழைப்பு கோரும் வேளாண் குடிகளாக இருக்கலாம்.
3. மையப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் நிறுவனங்களாக அல்லாத, சமுதாயமாக அணி திரட்டப்படாதவர்களாக, ஒருமித்த கருத்து அடிப்படையில் இயங்காத குழுக்களாக இருக்கலாம்.
4. தேசிய சிறுபான்மை இனத்திற்குரிய அனைத்து குணங்களையும் உடையவர்களாக இருக்கலாம். பொதுவான மொழி, மதம், பண்பாடு மற்றும் இதர அடையாளங்களைப் பகிர்ந்துக்கொண்ட போதிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் ஒரு ஆதிக்க சமூகம் மற்றும் பண்பாட்டினால் அடக்கி ஆளப்படுகிறது.

5. ஒரு மாறுப்பட்ட உலக கண்ணோட்டம் கொண்டவர்களும் பூர்வக்குடி மக்களாக வரையறுக்கப்படலாம். இவர்கள் நிலம் மற்றும் இயற்கை மூல வளங்கள் மீது பொருளியல் அடிப்படை அல்லாத ஒரு பாரம்பரிய அணுகுமுறையைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆதிக்க சமுதாயத்தின் ஆதாயத்திற்காக வளர்ச்சி என்ற பெயரில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

6. சில தனிநபர்கள் அகவயக் காரணங்களுக்காக தங்களைத்தாமே பூர்வக்குடி மக்களாக அடையாளம்கண்டுகொண்டுபூர்வக்குடிகளாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

பொதுவாக தற்கால புரிதலில் பூர்வக்குடி மக்கள் என்போர் மிக குறைந்த ஆதிக்க உணர்வு, அரசியல் அதிகாரமின்மை, சமுதாயத்தில் உள்ளிணைக்கப்படாத தன்மை ஆகிய பண்புகளால் வரையறுக்கப்படுகின்றனர். வெளி சமுதாயத்தினரின் ஆதிக்கம் அல்லது இனரீதியான ஆதிக்கத்தின் கீழ் இரண்டாம் தர குடிமக்களாக வாழ்வோரும் பூர்வக்குடிகளாக வரையறுக்கப்படலாம். இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய முக்கிய அம்சம் அதிகாரமின்மையால் மட்டும் பூர்வக்குடி மக்கள் அடையாளப்படுத்தப்படுவதில்லை. மாறாக, தங்களது பூர்வக்குடித் தன்மையின் காரணமாக அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இனக்குழு மதிப்பீடுகள், மரபுகள் காரணமாகத் தமது பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறையை விட்டு விலகாமல் வாழும் இத்தகைய குழுக்கள் சமூகம், அரசியல், பொருளாதார நிறுவனங்கள் உதவியால் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள சமுதாயங்களிடமிருந்து விலகி வாழ்கிறார்கள். இந்த "முன்னேற்றத்தினை தங்களுக்கு எதிரான அச்சுறுத்தலாகவும் தமது வாழ்வு முறையை மாற்றிவிடக் கூடியதாகவும் காண்கிறார்கள்". பூர்வக்குடி மக்கள் என்போர் "சமுதாய ரீதியாக நிலைத்த" அல்லது மாறாநிலை கொண்ட குழுக்களாக இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. ஆதிக்க - சமூக அமைப்புகள் அடைந்து வரும் முன்னேற்றத்தை ஏற்பதிலும் தகவமைத்துக் கொள்வதிலும் மிகவும் பின் தங்கியிருப்பதன் காரணமாகவே பூர்வக்குடி மக்களை பழமைவாதிகள் என்று குற்றம் சாட்டுவது உலக வழக்கமாக உள்ளது.

பூர்வக்குடி மக்கள் நாள்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆகஸ்ட் 9ஆம் நாளன்று உலக பூர்வக்குடி மக்கள் நாளாகக் கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

உலகில் வாழும் முக்கிய பூர்வக்குடி சமுதாயங்கள் குறித்து பார்க்கலாம்:

சமுதாயத்தின் பெயர்	அவர்களின் பூர்விக நிலம்
ஹெய்டா	கனடா மேற்குக் கடற்கரை
இனூயிட் / எக்ஸ்சிமோ	கனடா/ஆர்ட்டிக்/ அலாஸ்கா / கிரீன்லாந்து
யானோமணி	அமோசான் படுகை
பிளாக்புட்	கனடா / ஐக்கிய மாநிலங்கள்
மஹாக்	கனடா / ஐக்கிய மாநிலங்கள்
இன்னு	லாப்ரடார் / கியூபெக், கனடா
மாவோரி	நியூசிலாந்து
சிட்டகாங் மலை மக்கள்	வங்கதேசம்
சமி	ஸ்காண்டிநேவியா
புஷ்மன்	தென் ஆப்பிரிக்கா
அகா	மத்திய ஆப்பிரிக்கா
ஓகியக்	கென்யா
வெட்டா	இலங்கை
ஜாரவா	அந்தமான் தீவுகள்
அக்டா	பிலிப்பைன்ஸ்
பெனம்	போர்னியோ
ஜஹாய்	வட மலேசியா
அபாரிஜின்	ஆஸ்திரேலியா
அச்சே	பராகுவே
யனமா	டியரா டெல் பியூகோ
ஐனு	ஜப்பான்
சுக்கி, யுபிக்	கிழக்கு சைபீரியா
நியா / ஞானசன்	வட மத்திய சைபீரியா

இந்தியாவில் பூர்விகக் குடித்தன்மையை வரையறைப்படுத்துவதில் கோட்பாடு அடிப்படையிலும் நேரடி அனுபவங்களிலும் பின்னடைவே நிலவுகிறது. இந்தியாவில் இதுவரை எந்த ஒரு பூர்வக்குடி மக்களும் அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இருந்தபோதும், இந்திய பூர்வக்குடிகள் அடையாளச் சிக்கல்களுக்கு விடைகாண வல்லுநர்கள் மூன்று கணிப்புகளை வகுத்தளித்துள்ளனர்.

- அ) ஒரு பகுதி அல்லது நாட்டில் காலனியாக்கம் அல்லது அக்கிரமிப்பு நடைபெறும் முன்பே அங்கு வாழும் மக்கள் குழுக்கள்
- ஆ) ஒரு நாடு அல்லது பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பு அல்லது காலனியாக்கம் காரணமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் குழுக்கள்.
- இ) ஒட்டுமொத்த சமூகம் வகுத்தளித்துள்ள பொது சட்டங்களைப் பின்பற்றாமல் தமக்கான சொந்த சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிறுவனங்களைக் கொண்டு அவற்றின்படி வாழும் குழுக்கள் ஆகியோரை பூர்வக்குடிகள் என வரையறுக்கலாம்.

இந்தியாவில் வாழும் பூர்வக்குடி சமுதாயங்கள் எண்ணற்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆதிவாசிகள், அபாரிஜின்கள், ஆதிம் சாதி (பண்டைய தொல்குடிகள்) அல்லது வனவாசி (வனவாசிகள்). அரசமைப்புச் சட்டப்படி அவர்கள் பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடிகள் என அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களது வாழிடங்கள் பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகள் என அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்திய அரசு முறையான வரையறை செய்யாவிட்டாலும், 'புராதன குடிகள், தனித்த பண்பாடு, நிலவியல் தனிமைப்படுத்தல், பெரும் சமுதாயங்களுடன் பழகுவதில் கூச்சம், பின்தங்கிய நிலை' போன்ற கூறுகளை உருவாக்கிக்கொள்வதன் மூலம் பழங்குடித்தன்மையை ஓரளவுக்குத் தளர்வாக வரையறுப்பதில் சட்டப்பூர்வ ஒருமித்த கருத்து உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோண்டா போன்ற லட்சக்கணக்கில் வாழும் நிலவியல் குழுக்கள் முதல் அந்தமான் தீவில்

வாழும் நூற்றுக்கும் குறைவான எண்ணிக்கையில் வாழும் பீல் பழங்குடி மக்கள் வரை இந்த வரையறைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். மேலும் "இந்தியா" துணைக்கண்டத்தில் பூர்வக்குடி சமுதாயங்கள்' (1988) எனும் பத்தகத்தில் சரத் குல்கர்னி இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"இந்தியாவில் வாழும் பூர்வக்குடி மக்கள் பெரும்பாலும் தமது அமைதித்தன்மையை இழந்துவிட்டனர். அவர்கள் தமது தன்மையினை மறந்தும் அடையாளங்களிலும் சிறிது இழந்துவிட்டனர். அடக்குமுறைச் சக்திகள் மற்றும் சுரண்டல்காரர்களால், தொல்குடி வாழ்க்கை பெரும் ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு ஆளாகி பூர்வக்குடி மக்களில் பலர் கீழான வாழ்க்கைநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு உள்ளனர். பூர்வக்குடி மக்களுக்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் செயலற்ற நிலையிலேயே இருக்கின்றன. இருந்தபோதும் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த மேற்கொண்ட முயற்சிகள் சிறிது பயனளித்துள்ளன. தமது உரிமைகளுக்காகப் போராட அவர்களை அணி திரட்டுவதில் சில செயல்பாட்டாளர்கள் வெற்றிகண்டுள்ளனர். இதன் சித்திரம் தெளிவாக இல்லாவிட்டாலும் நம்பிக்கைக் கீற்றுகள் தென்படத் தொடங்கியுள்ளன."

செயல்பாடு

தமிழ்நாட்டில் வாழும் பூர்வக்குடி மக்களை அடையாளம் காண்க.

பூர்வக்குடித்தன்மை வரையறை குறித்த இந்திய நிலைபாடு பெரும்பாலும் உலக வரையறையை ஒட்டியே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எதிர்-காலனியாக்கக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் உலக விளிம்புநிலை மக்கள் வரையறை செய்யப்படுகிறார்கள். மேலும், இந்தியாவின் பூர்வக்குடி கருத்தாக்கம் 'தொல்குடித் தன்மை' என அழைக்கத்தக்கதையே பெரும்பாலும் ஒத்துள்ளது. உலக அளவில், பூர்வக்குடி குழுக்கள் பெரும் மாற்றங்களுக்கு ஆளாகி

வருகின்றன. அவர்கள் பூர்வக்குடி மக்களின் 'நீருற்று' என்று அழைக்கப் படுகிறார்கள். பூர்வக்குடி மக்கள் சந்தித்து வரும் பெரும் சவால்கள் பின்வருமாறு:

பூர்வக்குடிமக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளும் சவால்களும்

- ❖ பாகுபாடாக நடத்தப்படுதல் மற்றும் அமைப்புரீதியான வன்முறை.
- ❖ தங்கள் பூர்விக நிலப்பகுதியில் இருந்து விரட்டப்படுவதால் நில உரிமை பறிக்கப்படுதல்.
- ❖ தொழில்நுட்ப அறிவுப் பின்னடைவு காரணமாக மறு குடியமர்த்தப்படுதல்.
- ❖ பாரம்பரிய கலைகள் மற்றும் புனைவுகள் போன்ற அறிவுச்செல்வங்கள் சுரண்டப்படுதல்.
- ❖ பூர்விக நிலப்பகுதிகளில் இருந்து பலவந்தமாக அகற்றப்படுதல்.
- ❖ பாரம்பரிய மூலவளங்களை அணுகும் உரிமை மறுப்பு.
- ❖ அழிவை நோக்கிய வளர்ச்சியும் கட்டாய இட மாற்றமும்.
- ❖ சுயாட்சி மற்றும் சுய நிர்ணயம் கேள்விக்குறியாக உள்ளது.

- ❖ குடிமைச் சமுதாய மக்களின் நிராகரிப்பு
- ❖ ஒரு சில நாடுகள் மட்டுமே பூர்வ குடிகளைச் சட்டப்பூர்வக் குழுக்களாக அங்கீகரித்துள்ளமை
- ❖ குறைவான அரசியல் பங்கெடுப்பு
- ❖ வறுமை
- ❖ சுகாதாரப் பிரச்சனைகள்
- ❖ வேலையின்மை

பூர்வக்குடி மக்கள் உரிமைகள்

ஐக்கிய நாடுகள் பூர்வக்குடி உரிமைகள் பிரகடனம் (UNDRIP) 2007ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 13 அன்று ஐக்கியநாடுகள் பொது அவையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இது பூர்வக்குடி மக்கள் உரிமைகளுக்கான ஒருங்கிணைந்த பன்னாட்டு அமைப்பு ஆகும். அந்த வகையில் 'உலகில் வாழும் பழங்குடி சமுதாயங்களின் நல்வாழ்க்கை, சுயமரியாதை, குறைந்தபட்ச வாழ்வாதாரங்களை' இப்பிரகடனம் உறுதிப்படுத்துகிறது. பூர்வக்குடி மக்களுக்கான பணிக்குழு 1985 முதல் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட இப்பிரகடனத்தில் 46 பிரிவுகள் உள்ளன. பழங்குடி சமுதாயங்கள் உரிமைகள் தொடர்பாக உலக நாடுகள் பின்பற்றுவதற்கான வழிகாட்டு ஆவணமாகவும் இது திகழ்கிறது. சிறார் உரிமைகள் பிரகடனம், ஐ.எல்.ஓ சாசனம், பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து இழிவுகளை அகற்றக்கோரும் பிரகடனம் ஆகியனவற்றையும் இது உள்ளடக்கியதாகும்.

மனித உரிமைகள், சுய-நிர்ணயம், தேசிய இனம்

உறுப்புகள் 1-6	❖ அனைத்து மனித உரிமைகளுக்கான உரிமைகள் ❖ சுதந்தரம், சமத்துவம் உரிமைகள் மற்றும் சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமைகள் ❖ சுய - நிர்ணய உரிமைகள் ❖ சுயாட்சிக்கான உரிமைகள் ❖ தமக்கேயானதனித்த அரசியல், சட்ட, சமூக, பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பராமரிக்கும் உரிமைகள் ❖ தேசிய இன உரிமைகள்

வாழ்க்கை, விடுதலை, பண்பாடு, பாதுகாப்பு

உறுப்புகள் 7-10	❖ வாழ்க்கை, விடுதலை, பண்பாடு, பாதுகாப்பு ❖ வாழ்வதற்கும் விடுதலைக்கும் பாதுகாப்புக்குமான உரிமைகள் ❖ கட்டாய அடையாள நீக்கத்துக்கு எதிரான உரிமைகள் ❖ பூர்வக்குடி சமுதாயம் அல்லது நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதற்கான உரிமைகள் ❖ விரட்டப்படுவது மற்றும் மறுகுடியேற்றத்துக்கு எதிரான உரிமைகள்

பண்பாடு, மதம், மொழி	
உறுப்புகள் 11-13	<ul style="list-style-type: none"> ❖ பண்பாட்டுக்கான உரிமைகள் ❖ ஆன்மிக, மத நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்களுக்கான உரிமைகள் ❖ மொழி, வரலாறுகள், வாய்மொழி மரபுகளைப் பயன்படுத்தும் உரிமைகள்
கல்வி, ஊடகம், வேலைவாய்ப்பு	
உறுப்புகள் 14-17	<ul style="list-style-type: none"> ❖ கல்வி அமைப்புகளை உருவாக்குதல் மற்றும் பண்பாட்டு நுண்ணுணர்வுக் கல்வியை அணுகும் உரிமைகள் ❖ கல்வியில் பூர்வக்குடிப் பண்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் உரிமைகள் ❖ தமது சொந்த மொழியில் ஊடகங்களை உருவாக்கி பூர்வக்குடி மக்கள் அல்லாத மக்களுக்கு பரப்பும் உரிமை ❖ வேலைவாய்ப்பு உரிமை
பங்கேற்பு மற்றும் வளர்ச்சி	
உறுப்புகள் 18-24	<ul style="list-style-type: none"> ❖ கொள்கை உருவாக்கத்தில் பங்கேற்கும் உரிமை ❖ சட்டங்கள் கொள்கைகள் உருவாக்கத்தில் சுதந்திரமான கருத்து அளித்து முன் ஒப்புதல் அளிக்கும் உரிமை ❖ தமது சொந்த அரசியல், பொருளாதாரம் சமூக அமைப்புகளை அமைத்துக்கொள்ளும் உரிமைகளும் மேம்பாட்டு உரிமைகளும் ❖ பொருளாதார, சமூக நல் வாழ்வுக்கான உரிமை ❖ பூர்வக்குடி மூத்தோர், பெண்கள், குழந்தைகள், இளைஞர்கள், மற்றுத்திறனாளிகள் புறக்கணித்தல் மற்றும் வன்முறைக்கு எதிரான உரிமைகள் ❖ மேம்பாட்டுக்கான முன் தகுதி மற்றும் செயல்திட்ட ஒதுக்கல் உரிமை ❖ சுகாதாரத்துக்கான உரிமை
நிலம் மற்றும் மூல வளங்கள்	
உறுப்புகள் 25-32	<ul style="list-style-type: none"> ❖ நிலம் மற்றும் தொன்மையான வளங்கள் மீது ஆன்மீக தொடர்புகொள்ளும் உரிமை ❖ பாரம்பரிய நிலம் மற்றும் மூல வளங்களை உடமையாக்குதல், பயன்படுத்துதல், மேம்படுத்துதல் உரிமைகள் ❖ நிலம் மற்றும் மூல வளங்கள் மீது பாரம்பரிய சட்டங்கள் கொண்டிருக்கும் உரிமை ❖ முன் ஒப்புதல் இல்லாமல் நிலம் அபகரிக்கப்படுவதற்கு எதிரான உரிமை மற்றும் இழப்பீடு அல்லது திரும்பப் பெறும் உரிமை ❖ முன் அனுமதி இல்லாமல் பாரம்பரிய நிலம் ராணுவமயமாக்கலுக்கு எதிரான உரிமை ❖ பண்பாட்டு அறிவுசார் சொத்துரிமை உரிமைகள் ❖ நிலம் மற்றும் மூல வளங்களின் மேம்பாட்டினை முடிவு செய்யும் உரிமை

தன் ஆட்சி மற்றும் பூர்வக்குடி சட்டங்கள்

உறுப்புகள் 33-37	<ul style="list-style-type: none"> ❖ அடையாளப்படுத்துதல், உறுப்பினராகுதல் மற்றும் குடிமகனாகும் உரிமை ❖ தனி நிறுவனப்படுத்துதல், பழக்க வழக்கங்கள் உரிமை ❖ தனிநபர் பொறுப்பளிப்பு உரிமை ❖ தொடர்புகள், உறவுகள் மற்றும் ஒத்துழைப்பு உரிமை ❖ உடன்படிக்கைகள் மற்றும் ஒப்பந்தங்களை அங்கீகரித்தல், கண்காணித்தல், அமலாக்கம் செய்தல் உரிமை
அமலாக்கம்	
உறுப்புகள் 38-42	<ul style="list-style-type: none"> ❖ பிரகடனங்களின் இலக்குகளை எட்டுவதற்காக அரசுகள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்கு முன் கலந்தாலோசிக்கும் உரிமை ❖ பிரகடனங்களில் அளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை அனுபவிக்க அரசுகளால் நிதி மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவிகள் வழங்கும் உரிமை
	<ul style="list-style-type: none"> ❖ அரசு மற்றும் இதர தரப்புகளுடன் பிரச்சனைகள் மற்றும் தகராறுகள் ஏற்படும் போது நியாயமான நேர்மையான விசாரணை பெறும் உரிமை ❖ பிரகடனங்களை செயலாக்க அளிக்க வேண்டிய பங்களிப்புகளுக்கு ஐ.நா அமைப்பு மற்றும் அரசுகளுக்கு இடையிலான அமைப்புகள் பொறுப்பேற்றல் ❖ பிரகடன விதிகள் அனைத்தையும் செயலாக்கம் செய்ய ஐ.நா மற்றும் பூர்வக்குடி பிரச்சனைகளுக்கான நிரந்தர அமைப்பு உள்ளிட்ட நிறுவனங்கள் பொறுப்பேற்றல்
உறுதிமொழியின் இயல்பு	
உறுப்புகள் 43-44	<ul style="list-style-type: none"> ❖ உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் பூர்வக்குடி மக்கள் சுய - மரியாதையுடனும் நலத்துடனும் சக வாழ்வு வாழ்வதற்கான குறைந்தபட்ச தேவைகளாக கருதப்படுகின்றன ❖ பூர்வக்குடிகளைச் சேர்ந்த ஆண்கள், பெண்கள் இருபாலர்களுக்கும் அனைத்து உரிமைகளும் சமமாக உறுதியளிக்கப்படுகின்றன.

12.5 சமகால வளர்ச்சித் திட்டங்களும் வளர்ச்சிக்கான உரிமையின் அவசியமும்

தற்போது நிலவும் உலகளாவிய சவால்கள் குறித்து முன்னர் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் வளர்ச்சிக்கான உரிமைகளைப் பெறுவதில் வர்த்தகம், முதலீடு, நிதி, உதவி (நல்கை), கடன், தொழில்நுட்பம், படைப்பாக்க உணர்வு, உலகளாவிய ஆளுகை என அனைத்திலும் தொடர் விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய சிக்கலான, பன்முகப்பட்ட பிரச்சனைகள் அச்சத்திலிருந்தும் தனிநபர் விருப்பு வெறுப்புகளிலிருந்தும் சுதந்தரத்தையும் பாதுகாப்பினையும் அளிக்கும்

உச்சக் கொள்கை இலக்குகளைக்கொண்ட ஒருங்கிணைந்த, ஒத்திசைவான அணுகுமுறைகளுடன் கையாளப்பட வேண்டும். இந்த உச்ச நோக்கப் பார்வைகள் அனைத்து கொள்கை உருவாக்கங்களிலும் எதிரொலிக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக, மர்ரகேஷ் உடன்படிக்கை உருவாக்கிய உலக வர்த்தக ஒப்பந்தம் இவ்வாறு கூறுகிறது. "வர்த்தகம் மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு முயற்சிகள் வளம் குன்றா வளர்ச்சி எனும் இலக்குக்கு ஏற்ப உலகின் மூல வளங்களை மிகச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதை அனுமதிப்பதுடன்

மக்களின் வாழ்வாதாரங்களை உயர்த்தும் நோக்கிலும், முழு வேலைவாய்ப்புகளை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்." இதேபோன்று, ஐக்கிய நாடுகள் பொது அவையும் தமது வளர்ச்சிக்கான உரிமை ஆண்டுத் தீர்மானத்தில், மனித உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதுடன் பன்னாட்டு வர்த்தக பேச்சுவார்த்தைகளின் வழிகாட்டுதல்களின் படி மானிட மேம்பாட்டினையும் உறுதிப்படுத்தும்படியும், பன்னாட்டு வர்த்தக நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட உலகளாவிய பங்குதாரர்களை வலுப்படுத்தும்படியும் வலியுறுத்துகிறது.

மேலும் தமது உறுப்பு நாடுகள் வளர்ச்சிக்கான உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தங்கள் கூட்டுத்தகுதிகளை மேம்படுத்தும் வண்ணம் உலக வர்த்தக அமைப்பு, பன்னாட்டு வங்கிகள், உலகளாவிய வர்த்தகம், முதலீட்டு, நிதி அமைப்புகள் போன்ற அமைப்புகளுக்கான ஒரு செயல்திட்ட வரையறைகளை இத் தீர்மானம் வழங்குகிறது.

வர்த்தகப் பேச்சுவார்த்தைகள் பரவலாக நடைபெற்றுவரும் இச்சூழலிலும் வர்த்தக - முதலீட்டு உடன்படிக்கைகளால் மனித உரிமைகள் பாதிப்புக்குள்ளாகும். புரிதல் அதிகரித்துள்ள நிலையில் அரசுகள் புதிய வர்த்தக, முதலீட்டு உடன்படிக்கைகளில் கையெழுத்திடும் போது தமது மனித உரிமைகள் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும் வகையிலும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கான உரிமைகளை உள்ளடக்கும் முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். இதேபோல், இப்பிரகடனத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள கடமைகள் உள்நாட்டு வளங்களைத் திரட்டுவதில் கூட பலவீனமாக

உள்ள நாடுகளுக்குள் மிகவும் தேவைப்படும் குழுக்கள், மக்கள் மற்றும் நாடுகளை இலக்காகக் கொண்டு, தேவையான அதிகாரப்பூர்வ உதவிகள் மற்றும் நிதி நல்கைகளுடன் பன்னாட்டு உதவிகளும் தேவையான அளவுக்கும் வெளிப்படையாகவும், பதில் சொல்லும் பொறுப்புகளுடனும் வழங்குவதையும் கோருகிறது.

12.6 உலகமயமாக்கல்: கருத்தியல், காரணங்கள், பின் விளைவுகள்

பொருள்

நாடுகளுக்கு இடையிலான ஒரு ஊடாட்ட அமைப்பை வலியுறுத்தும் உலகமயமாக்கல் ஒரு ஒருங்கிணைந்த உலகப்பொருளாதாரத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்கிறது. இந்த ஊடாட்டம் பல வகை வெளிப்பாடுகளில் செயல்படுகிறது; சமூகம் முதல் அரசியல் வரை; பண்பாடு முதல் பொருளாதாரம் வரை; தொடர்பு அமைப்புகளை மேம்படுத்தும் தொழில்நுட்பங்கள், உள்கட்டமைப்பு, போக்குவரத்து என பல வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன. ஒரு ஒருங்கிணைந்த உலக பொருளாதாரத்தினை உருவாக்குவதில் பன்னாட்டு வர்த்தகமும் எல்லை கடந்த முதலீடுகளும் முக்கிய விழுமியங்களாக ஏற்கப்பட்டுள்ளன. அதன் உள்ளார்ந்த கூட்டுத்தன்மையை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருங்கிணைந்த ஊடாட்டங்கள் குறித்து கூடுதல் ஆய்வுகள் தேவைப்படுகின்றன. கோட்பாட்டளவில், அது எதிர்மறை ஊடாட்டம், நேர்மறை ஊடாட்டம் என இரு துணை உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. முன் வர்த்தகத் தடைகள் மற்றும் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளை அகற்றக்கோரும் சுதந்திரம் வர்த்தகக் கொள்கையாகும். பின்னது, உலகளாவிய பொருளாதாரச் சட்டங்கள், கொள்கைகளைத் தரப்படுவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

எந்தவொரு கொடுக்கப்பட்ட வரையறையிலும் உலகமயமாக்கல் என்பது அதன் உண்மை அர்த்தத்தில் பொருளாதார, சமூக அடிப்படையிலான ஒரு பன்னாட்டு வலைப்பின்னலை உருவாக்குவது ஆகும்.

உலகமயமாக்கல் என்ற சொல்லாடல் முதன்முதலில் எப்போது பயன்படுத்தப்பட்டது என்று பார்த்தால் 1930இல் கல்வியில் மனித அனுபவம் குறித்து சீராய்வு செய்யும் நூலான 'புதிய கல்வியை நோக்கி' எனும் புத்தகத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளது. 1897இல் 'பன்னாட்டு பெருநிறுவனங்கள்' எனும் சொல்லாடல் சார்லஸ் ரஸ்ஸல் டாஜெல் என்பவரால் எழுதப்பட்ட பொருளாதார இலக்கியத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளது. பெரிய நிறுவனங்கள், பெரும் அறக்கட்டளைகளை அழைக்க இச்சொல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இரு சொல்லாடல்களும் 1960 முதல் 1980 வரை பொருளாதாரம் மற்றும் பிற சமூக அறிவியல் துறைகளின் வல்லுனர்களால் மாற்றி, மாற்றி பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன.

உலக வங்கி, 'உலகில் பொருளாதாரங்கள் மற்றும் சமுதாயங்கள் இடையே அதிகரிக்கும் ஒருங்கிணைப்பு' என்று உலகமயமாக்கலை வரையறை செய்கிறது. உலகமயமாக்கல் என்ற சொல் கருத்தியல் சட்டகத்துக்குள் மாற்றம் பெற்று புதிய சிந்தனைகளை முடுக்கி விட்டுள்ளது. இது உலக பொருளாதார உரையாடல்களில் புதிய வியாக்கியானங்களையும் விவாதங்களையும் தூண்டியுள்ளது. பனிப்போர் முடியும் தருவாயில், பொருளாதாரம் மற்றும் தகவல் பரிமாணத்தில் மேலும் மேலும் உள் இணைக்கப்படும் ஒரு உலகை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இக்கருத்தாக்கச் சொல்லாடல் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒரு தனி – உலகளாவிய செயல்முறை மாற்றங்களின் ஒரு மாதிரியாகச் செயல்பட்டு, உலகமயமாக்கல், இதுவரையான பன்னாட்டு பொருளாதார வடிவங்களை மாற்றி எழுதும் ஒரு அடிப்படை வளர்சிதைமாற்றத்தை அவிழ்க்கிறது.

உலக வர்த்தக அமைப்பின் (WTO) படி, "உலகமயமாக்கல் அல்லது மக்கள் மற்றும் நாடுகளின் உள் இணைப்புகள், பரஸ்பர சார்பு நிலைகள் அதிகரிப்பு, பொதுவாக ஒரு ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்த அங்கங்களால் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது: பொருட்கள்,

சேவைகள், நிதி, மக்கள் மற்றும் கருத்தாக்கங்கள் எல்லைகடந்து சுதந்தரமாகச் செல்வதை அதிகரிக்க அனுமதித்தல்; இவ்வாறு சுதந்தரமாகச் செல்வதை ஆதரிக்கும் கொள்கைகள் மற்றும் நிறுவனமாற்றங்களை தேசிய, பன்னாட்டு அளவில் ஊக்குவிப்பது. உலகமயமாக்கலால் நேர்மறை விளைவுகள் மட்டுமல்லாமல் எதிர்மறை விளைவுகளும் ஏற்படுகின்றன என்பது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது." சமூக-பொருளாதாரமற்றும் அரசியல்-தொழில்நுட்ப அடிப்படைகளில் உலகமயமாக்கல் கருத்தியலுக்கு விளக்கம் அளிப்பதில் உலக சுகாதார நிறுவனம் (WHO) ஒரு சிறந்த பார்வையை வழங்குகிறது.

கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறைக்கான முக்கிய அங்கம் என்ற அளவில் உலகமயமாக்கல் பல்வேறு களங்களுக்கு இடையிலான ஒரு இணைப்பு கட்டமைக்கப்படுவதை முன்னிறுத்துகிறது. பன்னாட்டு நிதியம் அமைப்பு 2002இல் உலகமயமாக்கலின் அடிப்படையான நான்கு கோட்பாடுகளை அடையாளப்படுத்தி யுள்ளது. இதன் மூலம் உலகமயமாக்கல் சொல்லாடல் குறித்த ஐயங்கள் பெருமளவு தெளிவுக்குள்ளாகின்றன. அவை பின்வருமாறு: வர்த்தகமும், பரிவர்த்தனைகளும், மூலதன நகர்வுகளும், முதலீடுகளும், இடம்பெயர்தலும் மக்கள் நகர்வுகளும், அறிவுப் பரவலாக்கம் ஆகியன ஆகும்.

உலகமயமாக்கலின் திசை வழிகள்

உலகமயமாக்கல் செயல்முறை பல்வேறு மட்டங்களிலான அமைப்புகளின் தொகுப்பாகக் காணப்படுகிறது.

பொருளாதார பரிமாணம்

சுதந்தரமான வர்த்தகம் என்பதே உலகமயமாக்கலின் அச்சாணி ஆகும். இதில் மாற்றுக்கருத்துக்கே இடம் இல்லை. உலகமயமாக்கலின் உயர்மட்டச் செயலாக்கம் இதுதான். கடந்த அண்மைக்காலங்களில் பொருளியல் உலகமயமாக்கல்

செயல்முறைகளில் ஐக்கிய மாநிலங்கள், ஜப்பான், சீனா போன்ற வளர்ந்த நாடுகளின் குழுவே ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பது கண்கூடு. பன்னாட்டு நிறுவனங்களான கூகுள், மைக்ரோசாஃப்ட், ஆப்பிள், மெக்டொனால்ட் போன்றவையும் பன்னாட்டு அமைப்புகளான பன்னாட்டு நிதியம், உலக வங்கி போன்றவையுமே உலகச் சந்தையை நிர்ணயம் செய்பவதில் முன்னணி அமைப்புகளாக உள்ளன. பாட்டரி கூற்றுப்படி, பொருளியல் உலகமயமாக்கல் என்பதை மூன்று மாறுபட்ட அம்சங்களின் கூட்டிணைப்பாகக் கொள்ளமுடியும். அவை பின்வருமாறு:

- 1) தகவல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் மூலம் உலகம் முழுவதும் மூலதன நகர்வு அதிகரிப்பு.
- 2) உலக வர்த்தக அமைப்பு, பன்னாட்டு நிதியம், உலக வங்கி போன்ற மீ-தேசிய அமைப்புகள் பரவலாக்கம்.
- 3) நாடுகளுக்கிடையிலான நிறுவனங்களின் செல்வாக்கு அதிகரிப்பு.

பண்பாட்டுப் பரிமாணம்

பண்பாடுகள், கருத்தியல்களின் உலகப் பரிமாற்றங்களுக்கான முகவராக உலகமயமாக்கல் செயல்படுகிறது. உலகமயமாக்கல் எனும் சொல் பெரும்பாலும் நவீனத் தன்மை எனும் சொல்லாலுடன் இணைத்துப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பெரும்பாலும் இம்மாதிரியான செயல்முறைகள் ஒரு ஒற்றைத் தரப்படுத்தப்பட்ட "நடவடிக்கைகள், கருத்தியல்கள், மதிப்பீடுகளைத் திணித்தல், ஒரு ஒற்றைப் பண்பாட்டு உலகை உருவாக்குதல் ஆகியவற்றை நோக்கி முடுக்கிவிடப் படுவனவாகவே இருக்கும். உலக வர்த்தகம் உருவான காலத்தில் இருந்தே இதன் தடயங்களைக் காணலாம். ஒவ்வொரு நுகர்பொருளும் ஒரு பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, உள்நாட்டு சந்தையில் மேற்கத்திய ஐவுளி துறை பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் வருகையைத் தொடர்ந்துதான் இந்திய ஆடை வடிவமைப்புத் துறை 'டெனிம்' ரக துணியை ஏற்றுக்கொண்டது. மேலும், தொடர்பு தொழில்நுட்பங்களின் வளர்ச்சிக்கும் நன்றி

சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக முகநூல், டிவிட்டர் போன்ற சமூக வலைத்தளங்கள் பல பகுதிகள் மற்றும் மாறுபட்ட பண்பாடுகளைச் சேர்ந்த தனிநபர்களை ஒருங்கிணைப்பதால் இந்த பரிமாற்றம் எளிதாக நிகழ்கிறது. இவ்வாறு ரத்தமும் சதையுமாக நிகழ்ந்த ஊடாட்டங்கள் தற்போது புதிய செயற்கை மற்றும் மீ வெளி ஊடாட்டங்களில் நிகழ்கின்றன.

இது உலக துணைப் பண்பாடுகளின் புதிய ஒழுங்கை மாற்றி அமைப்பதில் பெரிதும் உதவுகிறது. இதன் பொருளில், சிலர் விமர்சிப்பதைப் போன்று உலகமயமாக்கல் என்பது அமெரிக்கமயமாக்கல் அல்லது மேற்கத்தியமயமாக்கல் என்பதாகக் கொள்ள முடியாது. பண்பாட்டுச் சொல்லாடலில் அது பரஸ்பர கொடுத்து வாங்கலுக்கான ஒரு சட்டகத்தை பிரிதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. எனவே, மேற்கத்தியம் அல்லாத சமுதாயங்கள் எவ்வாறு மேற்கத்திய பண்பாட்டு அம்சங்களை எவ்வாறு தகவமைக்கிறது என்பதோடல்லாமல் மேற்கத்திய அமைப்புகள் அன்னிய மதிப்பீடுகளை அனுபவப்பூரமாகவோ இல்லாமலோ எவ்வாறு உள்ளீர்த்துக் கொள்கிறது என்பதையும் பொருத்து அமைகிறது.

அரசியல் பரிமாணம்

1945இல் இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்ததில் இருந்து குடிமக்கள் நலன்கள் மீதான அரசுக் கட்டுப்பாடுகள் படிப்படியாகக் குறையத் தொடங்கியது. இக் காலகட்டம், மனித உறவுகள் புலத்தில் அரசு சாரா அமைப்புகள், மீ-தேசிய அமைப்புகள் போன்ற அரசு-சாரா நிறுவனங்கள் முக்கியப் பங்காற்றுவது அதிகரித்து வந்துள்ளதைக் குறிக்கிறது. ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் போன்ற பன்னோக்கு அமைப்புகளின் உறுப்பினர்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது, சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளில் கம்யூனிசத்தின் வீழ்ச்சி, மண்டல நிறுவனங்களின் அதிகரிப்பு போன்றவை இக்காலகட்டத்தில்தான் உருவானது என்பதை ஒருவர் கவனிக்கலாம். கருத்தியல்ரீதியாக, தேசிய உணர்வுகளுக்குப் பதில் ஒரு பன்னாட்டுப் பண்பாடு அல்லது பெரு நகரப்

பண்பாட்டை உலகமயமாக்கல் முன்வைக்கிறது. ஒரு ஒற்றை உலக அரசு சாத்தியமில்லை எனினும், யதார்த்தத்தில், நாடுகள் மத்தியிலான ஒத்துழைப்பு கணிசமான அளவு அதிகரிப்பது சாத்தியமே ஆகும். அரசு - சாரா பிரிவினரின் பங்கு தொடர்ந்து அதிகரிப்பதன் மூலம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் மீதான தனது கட்டுப்பாடுகள் தளர்வதால் அரசு அமைப்புகள் தமது இறையாண்மையை இழக்க நேரிடும் என்று விமர்சகர்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர்.

உலகமயமாக்கலின் நிறைகள்

அ) பொருளாதாரம், சமூகம், அரசியல், பண்பாடு அடிப்படையில் உலக நாடுகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டிய நிலை உருவாகும்.

ஆ) சுதந்திர வர்த்தகத்தால் வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரிக்கும்; போட்டி உயரும்; உழைப்பு இடம்பெயரும்; பொருளாதார வளம்; பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அரசின் தலையீடு குறையும்.

இ) தொழில்நுட்பம் மற்றும் அன்னிய மூலதனம் ஊடுருவலால் ஏழை நாடுகளில் பொருளாதார சமநிலை உருவாகும்.

ஈ) வறுமையை ஒழிக்கவும் பொருளாதார வளம் பெருகவும் உதவும்.

உ) பண்பாடுகளுக்கு இடையில் பரிமாற்றமும், பல் பண்பாட்டுச் சூழலும் ஊக்கம் பெறும்.

உலகமயமாக்கலின் இடையூறுகள்

அ) உலகமயமாக்கல் கொள்கைக்கு எதிராக முன்வைக்கப்படும் மிக முக்கிய விமர்சனம் "உலகமயமாக்கலால் பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர் ஆவர்; ஏழைகள் மேலும் ஏழ்மைநிலைக்குத்தள்ளப்படுவர்." என்பதாகும்.

ஆ) அறிவுசார் சொத்துரிமைத் திருட்டு அதிகரிக்கும் அபாயம்.

இ) மூல வளங்களின் சமத்துவமற்ற பகிர்வு.

ஈ) பன்னாட்டு குழும நிறுவனங்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் நிலைக்கு அரசுகள் தள்ளப்படும்.

"முதல் இடத்துக்கான போட்டி: உலகமயமாக்கலின் உண்மைக் கதை" எனும்

புத்தகத்தில், உலகமயமாக்கல் என்பது "உலகைச் சுருக்கி, தொலைவுகளைக் குறைத்து மூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்குகிறது. பயன்கள் அடிப்படையில் மட்டும் உலகின் எந்த ஒரு மூலையில் உள்ள ஒருவரும் மறு மூலையில் உள்ள ஒருவருடன் தொடர்புகொள்வதை அனுமதிக்கிறது" என்று தாமஸ் லார்ஸன் கூறியுள்ளார்.

"மிக அண்மைக்காலமான 1960 முதல் 1998 வரையான காலக்கட்டத்தில் ஏற்பட்ட உலக வர்த்தக, முதலீடுகளின் துரித வளர்ச்சி நாடுகளுக்கு உள்ளும் நாடுகளுக்கு இடையிலும் என இரு பக்கங்களிலும் சமத்துவமின்மையை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. உலக மக்கள் தொகையில் வெறும் 20 விழுக்காடாக உள்ள பணக்காரர்கள் உலகின் மொத்த செல்வத்தில் 86 விழுக்காட்டினை அனுபவிக்கின்றனர். ஆனால் 80 விழுக்காடு ஏழைகள் உலக செல்வத்தில் வெறும் 16 விழுக்காட்டினை மட்டுமே அடைகிறார்கள்" என்று யு.என்.டி.பி அறிக்கை கூறுகிறது.

12.7 இந்தியாவும் உலகமயமாக்கலும்

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை உலகமயமாக்கல் என்பது இந்தியப் பொருளாதாரத்தினை உலகப் பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைப்பது என்ற அளவில் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. எனவே, இந்தியாவின் பல்வேறு பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அன்னிய நேரடி மூலதனத்தினை (எப்.டி.ஐ) அனுமதிப்பதை அடிநாதமாகக் கொண்ட ஒரு சூழலை உருவாக்கக்கூடிய வகையில் இந்திய பொருளாதாரம் திறந்து விடப்பட வேண்டும் என்பதை இக்கருத்து வலியுறுத்துகிறது. இதனால் உள் நாட்டுச் சந்தையில் பன்னாட்டு குழும நிறுவனங்கள் நுழைவதற்குத் தடையாக இருக்கும் கட்டுப்பாடுகளையும் தடைகளையும் அகற்றுமாறு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது.

செயல்பாடு

இந்தியாவின் முன்னணி 10 பன்னாட்டு குழும நிறுவனங்களைப் பட்டியலிடவும்.

பொருளாதார திசைவழியில் இந்தியா அண்மைக்காலமாக காணும் ஏற்றம், 1991இல் பொருளாதார மந்தத்தைத் தொடர்ந்து, மிகப்பெரிய அளவில் நிதிநிலை சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளும் வகையில் கொண்டுவரப்பட புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையினால் (நியு எக்கனாமிக் பாஸிசி) விளைந்த ஏற்றம் ஆகும். அது, பொதுவுடமை மாதிரித் தடைகளில் இருந்து இந்தியப் பொருளாதாரத்தை விடுவித்து, இந்திய பொருளாதாரத்தின் அடித்தளக்கட்டமைப்பை மாற்றி அமைத்தது. இதனால் ஏழைகள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தது. அன்னிய மூலதனத்துக்கு இடமளித்து ஒரு ஏற்றுமதிசார் சூழலை ஆதரிக்கும் கொள்கைகள் கொண்ட ஒரு நாட்டில் வரவு செலவு சமநிலை (பேலன்ஸ் ஆஃப் பேமெண்ட்ஸ்) புதிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்கமளிப்பதாக அமையும். பணவீக்கம் ஆண்டுக்கு 17 விழுக்காடு அளவுக்கு உயரும்போதும் செலாவணி கையிருப்பு சுமார் பில்லியன் அளவை எட்டும்போதும் நெருக்கடி உருவாகிறது. மேலும், நிதிப் பற்றாக்குறை உருவாகி, பொருளாதாரம் நிலை குலையும்.

இந்தியா 1991 முதல் பின்பற்றும் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை தாராளவாதம், தனியார்மயம், உலகமயமாக்கல் (எல்.பி.ஐ) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தேசியப் பொருளாதாரத்தை வேகமாக வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரம் மற்றும் உலகளாவிய போட்டிக்கு ஏற்றவாறு மாற்றுவதால் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது. இதனால் ஏற்படும் அபரிமிதமான மாற்றத்துக்குத் தொழிற்சாலை, வர்த்தகம், நிதி மூன்றும் உள்ளாகிறது. உள்நாட்டிலும் வெளி உலகிலும் ஏற்படும் பொருளாதார நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாக உலகச் சந்தையின் வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் வேகமான மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவது அவசியமாகிறது. எல்.பி.ஐ-யின் விளைவாக 1990-களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மாற்றங்களால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு தொகுக்கலாம்:

பொதுத்துறையின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மூன்று தொழிற்பிரிவுகள்

1. ஆயுதங்கள், வெடிமருந்துகள், ராணுவத் தளவாடங்கள், ராணுவ விமானத் தளவாடங்கள், போர்க்கப்பல்கள்
2. அணுஆற்றல்
3. ரயில் போக்குவரத்து

அ) மதிப்பிழப்பு (டிவேல்யுவேசன்): 18 – 19 என்ற அளவில் முக்கிய அன்னிய செலவாணிகளுக்கு எதிராக தேசிய செலவாணியின் மதிப்பு குறைக்கப்பட்டது உலகமயமாக்கலை நோக்கி மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கிய நடவடிக்கை ஆகும். வரவு செலவு சமநிலை நெருக்கடியைத் தீர்க்க இது உதவுகிறது.

ஆ) முதலீடுகளைத் திரும்பப் பெறுதல் (டி இன்வெஸ்ட்மெண்ட்): தனியார்மயத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளை அரசு தனியாருக்கு விற்கத் தொடங்கியது.

இ) உரிமக் கட்டுப்பாடுகள் (சைசன்ஸ் ராஜ்) அகற்றம்: தாராளச் சந்தையை ஊக்குவிக்கும் வகையில் தொழில்கள் தொடங்க விதிக்கப்பட்டிருந்த ஏராளமான உரிம முறைகள் அகற்றப்பட்டன. இதனால் ஏராளமான தொழில்கள் அரசின் உரிமக் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டன.

ஈ) அன்னிய நேரடி முதலீடு (எஃப்.டி.ஐ): அன்னிய நிறுவனங்கள் இந்திய சந்தைகளில் நேரடியாக முதலீடுகள் செய்வதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அன்னிய முதலீடுகள் தாராளமாகத் திறந்து விடப்பட்டன. 2018இல் ஒற்றை வணிக முத்திரை சில்லறை வணிகம், கட்டுமானம் உள்ளிட்ட பல தொழில்களில் 100% அன்னிய நேரடி முதலீடு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

உ) ஏகபோக வர்த்தகத் தடைச் சட்டம் (எம்.ஆர்.டி.பி) நீக்கம்: இந்தியாவில் நியாயமற்ற வர்த்தக நடவடிக்கைகளைத்

தடுக்கவும் தொழில்களில் ஏகபோக ஆதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் ஏகபோக வர்த்தகத் தடைச் சட்டம், 1969 (எம். ஆர். டி.பி) கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சட்டம் தாராளமயத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் இந்திய அரசால் நீக்கப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக, அதாவது ஏகபோகங்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளுக்குப் பதிலாக போட்டியை ஊக்குவிக்கும் வகையிலான போட்டிகள் சட்டம், 2002இல் கொண்டுவரப்பட்டது.

உரிமம் பெறுவது சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டுள்ள தொழில்கள் பின்வருமாறு

- ❖ மது பானங்கள் வடிப்பு ஆலை
- ❖ புகையிலைப் பொருள்கள் மற்றும் அதன் துணை பொருள்கள் உற்பத்தி
- ❖ மின்னணு விண்வெளி மற்றும் ராணுவ தளவாடங்கள் : அனைத்து வகைகளும்
- ❖ வெடி பொருள்கள், பாதுகாப்பு பியூஸ்கள், துப்பாக்கி பவுடர், நைட்ரோ செல்லுலோஸ், தீப்பெட்டிகள்
- ❖ அபாய வேதிப்பொருள்கள்
- ❖ மருந்துகள், மருந்து பொருள்கள்

செயல்பாடு

1. உலகமயமாக்கலின் தற்போதைய நிலை, உலகின் கவலைகள், இந்திய பொறுத்தப்பாட்டில் உலகமயமாக்கல் ஆகிய தலைப்புகளில் விவாதிக்குமாறு மாணாக்கரைக் கேட்டுக்கொள்ளலாம்.
2. உலகமயமாக்கலுக்கு உலக வர்த்தக அமைப்பின் முக்கியத்துவம் குறித்த புரிதலை பகிரச்செய்யலாம்.
3. உலக வர்த்தகப் போர் நடைபெறும் இச்சூழலில் உலக வர்த்தகக் காட்சிகள் குறித்து விவாதிக்கலாம்.

அருஞ்சொற்பொருள்

- ❖ **தணிப்பு:** மாசு அளவு அல்லது அடர்த்தியைக் குறைத்தல் அல்லது அகற்றுதல்.
- ❖ **காற்று தரம்:** காற்றில் கலந்துள்ள மாசுவின் அளவை அளவிடும் அலகு.
- ❖ **பல்லுயிர் பெருக்கம்:** இப்புவிவில் வாழும் எண்ணற்ற உயிர்கள் எவ்வாறு தங்கள் வாழிடங்களுக்குள்ளும் உயிர் மண்டலங்களிலும் ஊடாட்டல் கொள்கின்றன என்பதை இது குறிக்கிறது. பல்லுயிர்ப்பெருக்கம் என்பது நிலம் மற்றும் நீரில் வாழும் தாவரங்கள், விலங்குகள், நுண்ணுயிர்கள் அனைத்தையும் குறிக்கும்.
- ❖ **உயிரி:** ஒரு குறித்த பகுதியில் உள்ள அனைத்து உயிர்ப்பொருட்களும் உயிரி என்று அழைக்கப்படுகிறது. தாவரங்களைக் குறிக்கவும் அவ்வப்போது பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- ❖ **கார்பன் பற்று:** பசுமைக் குடில் வாயுக்களைக் குறைக்கும் வகையில் கட்டுப்படுத்தப்படும் கார்பன்-டை ஆக்சைடன் ஒரு அலகு.
- ❖ **சூல் அமைப்பு:** உயிரியல் சமுதாயங்கள் மற்றும், அதனைச் சுற்றியுள்ள சுற்றுச்சூழலில் உள்ள உயிரற்ற பொருட்கள் இடையே நிகழும் ஊடாட்டங்களைக் குறிக்கிறது.
- ❖ **சுற்றுச்சூழல்:** ஒரு அங்கக உயிர், வளர்ச்சி, வாழ்தலைப் பாதிக்கும் வெளி சூழல்களின் தொகுப்பு.
- ❖ **சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பு அறிக்கை:** புதிய சாலைத்திட்டங்கள் அல்லது நீர் சுத்திகரிப்பு அமைப்புகள் அல்லது சுற்றுச்சூழலில் பாதிப்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய எந்த ஒரு திட்டம் குறித்தும் எதிர்பார்க்கப்படும் சுற்றுச்சூழல் கேடுகளை மதிப்பிட்டு அளிக்கும் அறிக்கை ஆகும்.
- ❖ **பசுமைக்குடில் விளைவு:** கார்பன்- டை ஆக்சைடு அல்லது பிற வாயுக்களால் புவியின் காற்று மண்டலத்தில் உருவாக்கப்படும் வெப்பம் பசுமைக்குடில் விளைவு என அழைக்கப்படுகிறது. இதனால் சூரியனில் இருந்து வெளிப்படும் ஒளி

அலைகள் பூமியை அதிகமாகத் தாக்கி, வெப்ப இழப்பு சமநிலையைக் குலைக்கிறது என அறிவியலாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

- ❖ **கதிரியக்க பொருள்** : கதிரியக்கம் வெளியிடும் பொருள்.
- ❖ **வன மறு உருவாக்கம்** : வெட்டப்பட்ட மரங்களுக்குப் பதிலாக வனப்பகுதிகளில் புதிய மரங்கள் வளர்த்தல்.
- ❖ **வளம் குன்றா வளர்ச்சி** : இன்றைய மக்களின் தேவைகளுக்காக நிலம் மற்றும் ஆற்றல் வளங்களைப் பயன்படுத்தும் போது எதிர்கால தலைமுறைகளுக்கும் பயன்படும்வகையில் கட்டுப்பாட்டுடன் அவ்வளங்களைப் பயன்படுத்துதல் ஆகும்.

❖ **அனல் மாசு** : தொழிற்சாலைச் செயல்பாடுகளால் உருவாகும் வெப்பநீரை வெளியிடுவதால் நீர் வாழ் உயிரினங்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டால் அது அனல் மாசு ஆகும்.

❖ **கழிவுஅற்ற நிலை (ஜீரோ எமிசன்)** : ஒரு பொறி அல்லது மோட்டார் அல்லது இதர ஆற்றல் வளங்களைப் பயன்படுத்தும் போது வெளியேறும் வாயுக்கள் அல்லது வேதிப்பொருள்களால் அச்சுற்றுச்சூழலில் வாழும் எந்த உயிரினத்துக்கும் பாதிப்பு உருவாகவில்லையான அந்நிலை இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது.

(மதிப்பிடுதல்)

I. சரியான விடைகளைத் தேர்வு செய்யவும்

1. உலக பாரம்பரியச் சின்ன பேரவையின் தலைமையகம் எங்குள்ளது?

அ) புது தில்லி	ஆ) பாரிஸ்
இ) பெர்லின்	ஈ) வாஷிங்டன்
2. மனித சுற்றுச்சூழலுக்கான ஐ.நா பேரவை, 1972 எங்கு நடைபெற்றது?

அ) பாரிஸ்	ஆ) ஏதன்ஸ்
இ) ஸ்டாக்ஹோல்ம்	ஈ) மாஸ்கோ
3. உலகின் சுற்றுச்சூழல் வளர்ச்சிக்கான ஆணையத்தின் தலைவர் யார்?

அ) குரோ ஹெர்லம் புருண்ட்லேண்ட்	ஆ) பான் கி மூன்
இ) சஷி தரூர்	ஈ) வந்தனா சிவா
4. உலக பூர்வக்குடிகள் நாள் எப்போது அனுசரிக்கப்படுகிறது?

அ) ஆகஸ்டு 15	ஆ) ஆகஸ்டு 9
இ) ஆகஸ்டு 26	ஈ) ஆகஸ்டு 6
5. _____ உலகின் முதல் சூரிய ஒளி மின்சார விமான நிலையமாகும்

அ) கொச்சின் சர்வதேச விமான நிலையம்	ஆ) சென்னை சர்வதேச விமான நிலையம்
இ) இந்திராகாந்தி சர்வதேச விமான நிலையம்	ஈ) சத்ரபதி சிவாஜி சர்வதேச விமான நிலையம்
6. "எதிர்காலம் நம் விருப்பம்" ஆவணம் எதைக் குறிக்கிறது?

அ) ரியோ + 18	ஆ) ரியோ + 19
இ) ரியோ + 20	ஈ) ரியோ + 21
7. மாண்ட்ரியல் ஒப்பந்த விதிமுறைகள் எது குறித்து உருவானது?

அ) ஒஸோன் படலம்	ஆ) கடல் சுகாதாரம்
இ) வனங்கள்	ஈ) பாலைவனம்
8. தேசிய பசுமை தீர்ப்பாயம் எப்போது உருவாக்கப்பட்டது?

அ) 2009	ஆ) 2010
இ) 2016	ஈ) 2015

9. ஜரவா பழங்குடிகள் எங்கு வாழ்கிறார்கள்?

அ) அசாம்

ஆ) லட்சத்தீவுகள்

இ) இலங்கை

ஈ) அந்தமான் தீவுகள்

10. உலக சதுப்பு நிலா நாள் எப்பொழுது கடைபிடிக்கப்படுகிறது?

அ) பிப்ரவரி - 2

ஆ) மார்ச் - 3

இ) ஏப்ரல் - 2

ஈ) ஜனவரி - 2

II கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு மிகச் சுருக்கமான விடை காணவும்

1. பூர்வக்குடி என்றால் என்ன?
2. உலகமயமாக்கல் என்றால் என்ன?
3. கியோட்டா ஒப்பந்த விதிமுறைகள் என்றால் என்ன?
4. பல்லுயிர்ப் பெருக்கம் என்றால் என்ன?
5. பசுமைக்குடில் விளைவு என்றால் என்ன?
6. கழிவுஅற்ற நிலை என்றால் என்ன?

III கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமான விடை காணவும்

1. புதிய பொருளாதாரக்கொள்கை 1991 சுருக்கமான குறிப்புரை தருக.
2. இந்தியாவில் வாழும் பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடிகள் குறித்து விவரமளிக்கவும்.
3. இந்தியாவில் அன்னிய நேரடி முதலீடு - சுருக்கமாக கூறு?
4. ரம்சார் பேரவை குறிப்பு வரைக?
5. பாரிஸ் உடன்படிக்கை 2016 பற்றி கூறுக?

IV. கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு விரிவான விடை காணவும்

1. இந்தியாவில் சுற்றுச்சூழல் இயக்கம் உருவான வரலாற்றை ஆராய்க.
2. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு சட்டம், 1986 மீது விமர்சனப்பூர்வமாக அணுகி எழுதவும்.
3. பூர்வக்குடி சமுதாயங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் குறித்து ஆராயவும்.
4. தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம் அமைப்பு, அதன் செயல்பாடுகள், அதிகாரங்கள் குறித்து விவாதிக்கவும்?

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Michael Faure. Multilateral Environment Treaties, Elgar Encyclopedia of Environmental Laws, Edward Elgar Publishing, 2017.
- ❖ R. N. Pati and Jagannath Dash. Tribal and Indigenous People of India: Problems and Prospects, APH Publishing Corporation, 2002.
- ❖ Harihar Bhattacharyya and Lion König. Globalisation and Governance in India: New Challenges to Society and Institutions, Routledge Publications, 2015.

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ Department of Economic and Social Affairs, UN. <https://www.un.org/development/desa/indigenouspeoples/about-us.html>
- ❖ Department of Environment, Government of Tamil Nadu. <http://www.environment.tn.gov.in/>
- ❖ Environment, UN Digital Library. <https://research.un.org/en/docs/environment/treaties>

இணைப்பு

1. இந்தியாவின் அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்டங்கள் (1 முதல் 103வரை திருத்தச்சட்டம்)

திருத்தச்சட்டம்	ஆண்டு	நோக்கங்கள்
1-வது திருத்தச்சட்டம்	1951	<p>நில சீர்திருத்தத்தை பாதுகாப்பதற்காக ஒன்பதாவது அட்டவணை சேர்க்கப்பட்டது, பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாடு சுதந்திரம், பொது ஒழுங்கு, வெளிநாட்டு அரசுகளுடன் நட்புறவுகள் மற்றும் ஒரு குற்றத்திற்கான தூண்டுதல் ஆகியவற்றின் மீது மூன்று தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய வகுப்புகளின் முன்னேற்றத்திற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்ய மாநிலத்திற்கு அதிகாரம் வழங்குவதாகும்.</p>
2-வது திருத்தச்சட்டம்	1952	<p>ஒரு உறுப்பினரை 7,50,000 க்கும் அதிகமான நபர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலாம் என்று மக்களவையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அளவை சரி செய்யப்பட்டது.</p>
3-வது திருத்தச்சட்டம்	1954	<p>பொதுமக்களின் நலன் கருதி உணவு பொருள்கள், கால்நடை தீவனம், கச்சா பருத்தி, பருத்தி விதை மற்றும் மூல சணல் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தை கட்டுப்படுத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு தரப்படும் அதிகாரம்.</p>
4-வது திருத்தச்சட்டம்	1955	<p>நீதிமன்றங்களுக்கு அப்பால் கட்டாயமாக கையகப்படுத்தப்படும் தனியார் சொத்துகளுக்கு கொடுக்கப்படும் பதில் இழப்பீட்டு அளவு.</p>
5-வது திருத்தச்சட்டம்	1955	<p>மாநிலச் சட்டமன்றங்களுக்கு காலவரையறையை சரிசெய்ய குடியரசுத்தலைவருக்கு அதிகாரம் அளித்தது. பட்டியல் இனத்திற்கான மற்றும் பழங்குடி இனத்திற்கான இட ஒதுக்கீடுகளை விரிவுபடுத்தவும் மற்றும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கு மக்களவையில் பிரத்யேக பிரதிநிதித்துவம் மாநில சட்ட மன்றக் கூட்டங்களை பத்து ஆண்டுகள் வரை (அதாவது 1970 வரை) விரிவாக்கப்படுத்துதல்.</p>
6-வது திருத்தச்சட்டம்	1956	<p>பத்திரிகைகளைத் தவிர்த்து விற்பனை அல்லது கொள்முதல் செய்யும் மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் வர்த்தம் மற்றும் வாணிபத்திற்கு விதிக்கப்படும் வரி.</p>

7-வது திருத்தச்சட்டம்	1956	மாநில மறுசீரமைப்பு
8-வது திருத்தச்சட்டம்	1959	ஜமீன்தார் முறை அகற்றம்.
9-வது திருத்தச்சட்டம்	1960	இந்திய-பாகிஸ்தான் உடன்படிக்கை (1958) படி, மேற்கு வங்கத்தில் அமைந்திருக்கும் இந்திய ஒன்றிய எல்லைக்குட்பட்ட பெருபரி பகுதி பாகிஸ்தானுக்கு விட்டுக்கொடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்டது.
10-வது திருத்தச்சட்டம்	1961	இந்திய ஒன்றியத்தில் தத்ரா மற்றும் நகர் ஹவேலி இணைக்கப்பட்டது
11-வது திருத்தச்சட்டம்	1961	நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் கூட்டு கூட்டத்திற்குப் பதிலாக ஒரு தேர்வாளர் குழு உதவுவதன் மூலம் துணைக் குடியரசுத்தலைவரின் தேர்தல் நடைமுறைகளை மாற்றினார். குடியரசுத்தலைவரின் அல்லது துணைக் குடியரசுத்தலைவரின் தேர்தலில் தேர்வாளர் குழு காலியிடத்தில் அடிப்படையில் எதிர்க்க முடியாது என்று வழங்கப்பட்டது.
12-வது திருத்தச்சட்டம்	1962	இந்திய ஒன்றியத்தில் கோவா, டாமன் மற்றும் டையு இணைக்கப்பட்டது.
13-வது திருத்தச்சட்டம்	1962	நாகாலாந்திற்கு ஒரு மாநில அந்தஸ்து வழங்கியதோடு அதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்தன.
14-வது திருத்தச்சட்டம்	1962	இந்திய ஒன்றியத்தில் புதுச்சேரி இணைந்தது.
15-வது திருத்தச்சட்டம்	1963	உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் ஓய்வு பெறும் வயதை 60 முதல் 62 ஆண்டுகள் வரை அதிகரித்தது.
16-வது திருத்தச்சட்டம்	1963	சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள், நீதிபதிகள் மற்றும் இந்தியாவின் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (சி.ஏ.ஜி) ஆகியோரின் உறுதிமொழியில் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு போன்ற வடிவில் இருக்கும்.
17-வது திருத்தச்சட்டம்	1964	நிலத்தின் சந்தை மதிப்பை இழப்பீடாக வழங்கப்படவில்லை என்றால், நிலத்தை கையகப்படுத்தப்படுவதை தடைசெய்தது.
18-வது திருத்தச்சட்டம்	1966	ஒரு புதிய மாநிலத்தை உருவாக்க இது வழிவகுக்கிறது. மேலும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்தையோ அல்லது ஒரு மாநிலத்தினுடைய யூனியன் பிரதேசத்தையோ ஒன்றாக இணைத்து ஒரு புதிய மாநிலத்தையோ அல்லது ஒரு புதிய யூனியன் பிரதேசத்தையோ உருவாக்கவும் அதிகாரமளிக்கிறது.

19-வது திருத்தச்சட்டம்	1966	தீர்ப்பாயங்களின் தேர்தல் முறையை ஒழித்து, தேர்தலை நடத்த அதிகாரத்தை வழங்கியது.
20-வது திருத்தச்சட்டம்	1966	உச்சநீதிமன்றத்தால் செல்லாதென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட உத்திரபிரதேச மாவட்ட நீதிபதிகளின் நியமனங்கள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
21-வது திருத்தச்சட்டம்	1967	எட்டாவது அட்டவணையில் சிந்தி-யை 15-வது மொழியாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
22-வது திருத்தச்சட்டம்	1969	அசாம் மாநிலத்தின் உள்ளேயே, மேகாலயா-வை ஒரு புதிய சுயாட்சி மாநிலமாக உருவாக்க உதவியது.
23-வது திருத்தச்சட்டம்	1969	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினர்களின் இட ஒதுக்கீட்டை விரிவுபடுத்துவது மற்றும் மக்களவையில் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கான பிரத்தியேக பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் மாநில சட்டமன்ற கூட்டங்களுக்கு பத்து ஆண்டுகள் வரை (அதாவது 1980 வரை) விரிவுபடுத்துதல்.
24-வது திருத்தச்சட்டம்	1971	அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட அரசமைப்பின் எந்த ஒரு பகுதியையும் திருத்தி நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தியது. அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டம் முன்வரைவுக்கு ஒப்புதல் கொடுப்பதை குடியரசுத்தலைவரிடம் கட்டாயமாக்கியது.
25-வது திருத்தச்சட்டம்	1971	இது அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைகளில் ஒன்றாகிய உறுப்பு 39(பி) அல்லது (சி) யைச் செயல்படுத்த கொண்டு வரப்படும் சட்டம் உறுப்புகள் 14, 19 மற்றும் 31 ஆகியவைகளுக்கு முரணாக இருந்தாலும் செல்லும் என்பதை கூறுகிறது.
26-வது திருத்தச்சட்டம்	1971	சுதேச அரசுகளின் முன்னாள் ஆட்சியாளர்களின் தனிச்சிறப்பு மற்றும் சலுகைகள் அகற்றப்பட்டன.
27-வது திருத்தச்சட்டம்	1971	சில ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளின் நிர்வாகிகளுக்கு அவசர சட்டம் பிரசுரிப்பதற்காக அதிகாரமளித்தனர்.

28-வது திருத்தச்சட்டம்	1972	இந்திய குடிமைப் பணி அதிகாரிகளின் சிறப்பு சலுகைகள் அகற்றப்பட்டு, அவர்களின் பணி நிலைமைகளை நிர்ணயிக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது.
29-வது திருத்தச்சட்டம்	1972	ஒன்பதாவது அட்டவணையில் நில சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய இரண்டு கேரளா சட்டங்களை சேர்த்தது.
30-வது திருத்தச்சட்டம்	1972	20,000 தொகையை உள்ளடக்கிய சிவில் வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றம் மேல் முறையீடு செய்ய அனுமதித்திருந்த விதிமுறையை நீக்கி அதற்கு பதிலாக சட்டம் தொடர்பான கேள்வி எழும்போது மேல்முறையீடு உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படலாம்.
31-வது திருத்தச்சட்டம்	1972	மக்களவையின் எண்ணிக்கையை 525-ல் இருந்து 545 ஆக அதிகரித்தது.
32-வது திருத்தச்சட்டம்	1973	ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் தெலுங்கானா பகுதி மக்களுடைய விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்ய சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.
33-வது திருத்தச்சட்டம்	1974	நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பதவி விலகலை சபாநாயகர் / தலைவர் மட்டுமே ஏற்க முடியும் அதுவும் அவர்கள் திருப்தி அடைந்தால் மட்டுமே.
34-வது திருத்தச்சட்டம்	1974	ஒன்பதாவது அட்டவணையில் பல்வேறு மாநிலங்களின் 20க்கு மேற்பட்ட நிலப்பகுதி மற்றும் நில சீர்திருத்த நடவடிக்கை சட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டது.
35-வது திருத்தச்சட்டம்	1974	சிக்கிமின் பாதுகாப்பற்ற நிலையை நிறுத்தி, அது இந்திய ஒன்றியத்தின் ஒரு இணை மாநிலத்தின் நிலையை வழங்கியது. இந்திய ஒன்றியத்துடன் சிக்கிம் சங்கத்தின் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்குள் பத்தாவது அட்டவணை சேர்க்கப்பட்டது.
36-வது திருத்தச்சட்டம்	1975	சிக்கிமை, இந்திய ஒன்றியத்தில் முழு மாநிலமாக மாற்றி, பத்தாவது அட்டவணையை தவிர்த்தது.
37-வது திருத்தச்சட்டம்	1975	அருணாச்சல பிரதேசம் ஒன்றிய ஆளுகையிலிருந்த சட்டசபை மற்றும் அமைச்சர்கள் குழுவை வழங்கியது.
38-வது திருத்தச்சட்டம்	1975	ஒரே நேரத்தில் வெவ்வேறு அடிப்படையில் தேசிய அவசரகால பிரகடனத்தை பிரகடனப்படுத்த குடியரசுத்தலைவருக்கு அதிகாரம் தரப்பட்டது.

39-வது திருத்தச்சட்டம்	1975	குடியரசுத்தலைவர், துணைக் குடியரசுத்தலைவர், பிரதமர் மற்றும் சபாநாயகர் ஆகியோருடன் நீதித்துறையின் எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள கருத்துவேறுபாடுகள் இடம்பெற்றிருந்தன. அத்தகைய அதிகாரத்தை அவர்கள் முடிவு செய்ய நாடாளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும் .
40-வது திருத்தச்சட்டம்	1976	அவ்வப்போது நீர்ப்பகுதி, கண்டத் திட்டு, சிறப்பு பொருளாதார மண்டலம் (EEZ) ஆகியவற்றை வரையறுக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது.
41-வது திருத்தச்சட்டம்	1976	மாநிலப் பொது ஆணைக்குழு மற்றும் இணைப் பொதுப் பணி ஆணைக்குழுவின் ஓய்வு வயதை 60 முதல் 62-ஆக உயர்த்தியது.
42-வது திருத்தச்சட்டம்	1976	இதை ஒரு சிறு அரசமைப்பு என்றழைக்கப்பட்டது. ஸ்வரன் சிங் குழுவின் பரிந்துரைபேரில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இதன் முன்னுரையில் மூன்று புதிய சொற்களை சேர்த்துள்ளது (மதசார்பற்ற, ஒருமைப்பாடு, சமதர்மம்). குடிமக்களுக்கான அடிப்படை கடமைகளை சேர்த்தது (புதிய பகுதி IV-A). அமைச்சரவையின் ஆலோசனை முடிவுகள் மூலம் குடியரசுத்தலைவரை கட்டுப்படுத்தவும் வழிவகை செய்தது. மூன்று புதிய உறுப்புகள் 32அ (சம நீதி மற்றும் இலவசச் சட்ட நீதி), 43அ (தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பு) ஆகியவை சேர்க்கப்பட்டன. மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் காடுகள், வன விலங்குகளின் பாதுகாப்பு, நீதிமன்றங்களின் நீதி, அரசமைப்பு மற்றும் அமைப்பின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் நிர்வாகம் ஆகியவை குறித்த உறுப்புகள் சேர்க்கப்பட்டன. நாட்டின் ஏதாவது ஒரு பகுதியில் சட்ட ஒழுங்கு பிரச்சனை நிலவினால், அப்பகுதிக்கு ஆயுதப்படையை அனுப்பி சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கினை நிலைநாட்டவும் அதிகாரமளிக்கிறது.
43-வது திருத்தச்சட்டம்	1977	உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் நீதித்துறையின் மறுஆய்வு மற்றும் நீதிப்பேராணை ஆகியவற்றின் மூலம் அதிகாரத்தை மீட்டெடுக்கின்றன

44-வது திருத்தச்சட்டம்	1978	இது குடியரசுத்தலைவருக்கு, மறுசீராய்விற்கு அமைச்சரவையின் ஆலோசனையை திருப்பி அனுப்பி வைக்க அதிகாரமளிக்கிறது. எனினும், மறுசீராய்வு ஆலோசனை குடியரசுத்தலைவர் கட்டுப்பட்டவர் ஆவார். தேசிய அவசரத்தை பொறுத்தவரை 'ஆயுத கிளர்ச்சி' என்ற சொற்களுக்கு பதிலாக 'உள்நாட்டு அமைதிக் குலைவு' என்ற சொற்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. எழுத்து வடிவிலான அமைச்சரவையின் முடிவு அன்றி நெருக்கடி நிலையைக் குடியரசுத்தலைவர் பிறப்பிக்கக் கூடாது. அடிப்படை உரிமைகள் பட்டியலிலிருந்து சொத்துரிமை நீக்கப்பட்டு, அதனை சட்டப்பூர்வ உரிமையாக மாற்றியது.
45-வது திருத்தச்சட்டம்	1980	இது மக்களவை மற்றும் மாநிலச் சட்டப் பேரவைகளில் பட்டியல் வகுப்பினர் மற்றும் பழங்குடியினர், ஆங்கிலோ இந்தியர் ஆகியோருக்கான இட ஒதுக்கீட்டை மேலும் 10 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டித்தது. பஞ்சாபில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை ஓராண்டிற்கு மேல் நீட்டிக்க வழிவகை செய்தது. இது போன்ற நீட்டிப்பிற்கு, எந்தவொரு சிறப்பு நிபந்தனைகள் இல்லாமல் இருக்கலாம்.
46-வது திருத்தச்சட்டம்	1983	மாநிலங்களுக்கிடையேயான விற்பனை வரி
47-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	அசாம், பீகார், ஹரியானா, தமிழ்நாடு, உத்திரப் பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு நிலம் சீர்திருத்தங்கள் இயற்றப்பட்டன.
48-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	பஞ்சாபில் நெருக்கடிநிலை இரண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது.
49-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	திரிபுரா மாநிலத்திலுள்ள தன்னாட்சி மாவட்ட சபைக்கு ஒரு அரசமைப்பை வழங்கியது.
50-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	ஆயுதப்படை அல்லது உளவுத்துறை அமைப்புகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட புலனாய்வு அமைப்புகள் மற்றும் தொலைத் தொடர்பு அமைப்புகள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் நபர்களின் அடிப்படை உரிமையைக் கட்டுப்படுத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரமளித்தல்.
51-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	மேகாலயா, அருணாச்சல பிரதேசம், நாகலாந்து மற்றும் மிசோரம் ஆகிய மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினவர்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டை மக்களவையிலும் அதேபோல மேகாலயா மற்றும் நாகாலாந்தை சேர்ந்தவர்களுக்கு சட்டமன்ற கூட்டத்திலும் இடஒதுக்கீடு தரப்பட்டது.

52-வது திருத்தச்சட்டம்	1985	இந்த திருத்தச்சட்டமானது நன்கு அறியப்பட்ட "கட்சி தாவல் தடை சட்டம்" ஆகும். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி தாவல் காரணமாக பதவி இழப்பார்கள். இது தொடர்பான புதிய விவரங்களைப் பத்தாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
53-வது திருத்தச்சட்டம்	1986	மிசோரம் சம்பந்தமாக சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்து, குறைந்தபட்சம் 40 உறுப்பினர்கள் கொண்ட சட்ட சபையை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
54-வது திருத்தச்சட்டம்	1986	உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தி, அதனை சாதாரண சட்டத்தின் மூலம் நாடாளுமன்றமே எதிர்காலத்தில் மாற்றிக்கொள்ள உதவியது.
55-வது திருத்தச்சட்டம்	1986	அருணாச்சல பிரதேசத்தை பொறுத்தவரையில் சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு குறைந்தபட்சம் 30 உறுப்பினர்கள் கொண்ட அதன் சட்டசபை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
56-வது திருத்தச்சட்டம்	1987	குறைந்தது 30 உறுப்பினர்களை கொண்டு கோவா சட்டமன்றத்தின் வலிமையை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.
57-வது திருத்தச்சட்டம்	1987	அருணாச்சல பிரதேசம், மேகாலயா, மிசோரம் மற்றும் நாகலாந்து ஆகிய மாநிலங்களின் சட்டமன்ற கூட்டங்களில் பழங்குடியினவர்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.
58-வது திருத்தச்சட்டம்	1987	அரசமைப்பின் அதிகாரப்பூர்வ உரைக்கு இந்தி மொழியில் வழங்கப்பட்டதோடு அரசமைப்பின் இந்திப் பதிப்பிற்கு அதே சட்டபூர்வமான புனிதத்தன்மையை வழங்கியது.
59-வது திருத்தச்சட்டம்	1988	பஞ்சாப்பில் ஏற்படும் உள்நாட்டு பிரச்சனையின் அடிப்படையில் தேசிய அவசரநிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.
60-வது திருத்தச்சட்டம்	1988	தொழில், வர்த்தகம், அழைப்புகள் மற்றும் வேலைகள் மீதான வருடாந்திர வரிகளின் உச்சவரம்பை ரூபாய் 250-ல் இருந்து ரூபாய் 2500 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.
61-வது திருத்தச்சட்டம்	1989	மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டசபை தேர்தல்களுக்கு வாக்களிக்கும் வயது வரம்பை 21 வயதிலிருந்து 18 ஆண்டுகளாக குறைக்கப்பட்டது.

62-வது திருத்தச்சட்டம்	1989	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினர் இட ஒதுக்கீடு மற்றும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கு பிரத்தியேக பிரதிநிதித்துவம் மேலும் பத்து ஆண்டுகள் கூடுதலாக (அதாவது, 2000 வரை) மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றக் கூட்டங்களை விரிவுபடுத்தியது.
63-வது திருத்தச்சட்டம்	1989	1988-ஆம் ஆண்டின் 59-வது திருத்தச்சட்டத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களை பஞ்சாப் தொடர்பானதை நீக்கியது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பஞ்சாபை அவசரகால விதிகளுக்கு உட்பட்ட பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டது.
64-வது திருத்தச்சட்டம்	1990	பஞ்சாபில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை மொத்தம் மூன்றாண்டு ஆறு மாதம் வரை நீட்டிப்பு செய்ய வழிவகுத்தது.
65-வது திருத்தச்சட்டம்	1990	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான சிறப்பு அலுவலருக்கு பதிலாக பல உறுப்பினர்கள் கொண்ட தேசிய ஆணையத்தை விரிவாக்கத்திற்காக வழங்கப்பட்டது.
66-வது திருத்தச்சட்டம்	1990	மேலும் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கான 55 நில சீர்திருத்த சட்டங்களை ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டது.
67-வது திருத்தச்சட்டம்	1990	பஞ்சாபில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை மொத்தம் நான்காண்டு காலம் வரை நீட்டிப்பு செய்ய வழிவகுத்தது.
68-வது திருத்தச்சட்டம்	1991	பஞ்சாபில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை மொத்தம் ஐந்தாண்டு காலம் வரை நீட்டிப்பு செய்ய வழிவகுத்தது.
69-வது திருத்தச்சட்டம்	1991	தில்லியை தேசிய தலைநகரப் பகுதியாக வடிவமைத்ததன் மூலம் தில்லி ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிக்கு சிறப்பிடம் வழங்கப்பட்டது.
70-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	தில்லி தேசிய தலைநகரப் பகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் புதுச்சேரி ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களை குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில் தேர்வாளர் குழுவில் சேர்க்க வேண்டும்.
71-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	எட்டாவது அட்டவணையில் கொங்கனி, மணிப்பூரி மற்றும் நேபாளி மொழிகள் சேர்க்கப்பட்டன. இதில், திட்டமிடப்பட்ட மொழிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 18-ஆக அதிகரித்துள்ளது.
72-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	திரிபுராவின் சட்டமன்றத்தில் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது

73-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	பஞ்சாயத்து-ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசமைப்பு தகுதியும் மற்றும் பாதுகாப்பும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதற்காக, 'பஞ்சாயத்துகள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு புதிய பகுதி-IX ஐ சேர்த்துள்ளது மற்றும் 29 பொருண்மைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு புதிய பதினோராம் அட்டவணை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
74-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அரசமைப்பு தகுதி மற்றும் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த நோக்கத்திற்காக 'நகராட்சிகள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு புதிய திருத்தம் பாகம்-IX இணைத்து, நகராட்சியின் 18 பொருண்மைகளை பன்னிரண்டாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
75-வது திருத்தச்சட்டம்	1994	குத்தகைக்காரர், உரிமையாளர், உரிமைகள் போன்றவற்றின் மீதான கட்டுப்பாடு மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துதல் உள்ளிட்டவைகளுக்கு தீர்வுகான வாடகை தீர்ப்பாயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.
76-வது திருத்தச்சட்டம்	1994	1994-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு ஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்தை (கல்வி நிறுவனங்களில் 69 சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது மற்றும் மாநில பணிகளில் பதவிகள் வழங்கப்பட்டது) நீதிபதி மறுபரிசீலனையிலிருந்து பாதுகாக்கும் ஒன்பதாவது அட்டவணையில் இது சேர்க்கப்பட்டது. 1992இல் உச்ச நீதிமன்றம், மொத்த ஒதுக்கீடு 50 சதவிகிதத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று தீர்ப்பளித்தது.
77-வது திருத்தச்சட்டம்	1995	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு அரசாங்க வேலைகளில் பதவி உயர்வில் இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது.
78-வது திருத்தச்சட்டம்	1995	ஒன்பதாவது அட்டவணையில் பல்வேறு மாநிலங்களின் 27 சட்டச்சீர்திருத்தங்கள் அடங்கிய சட்டங்கள் உள்ளன. இத்துடன், இந்த அட்டவணையின் மொத்த எண்ணிக்கையானது 282 ஆக அதிகரித்தது, ஆனால் கடைசி நுழைவு 284 எனக் கணக்கிடப்பட்டது.
79-வது திருத்தச்சட்டம்	1999	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான இட ஒதுக்கீடு மற்றும் மக்களவையில் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கான பிரத்யேக பிரதிநிதித்துவம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலும் (அதாவது, 2010 வரை) விரிவாக்குதல்.
80-வது திருத்தச்சட்டம்	2000	மத்திய அரசுக்கும் மாநிலத்திற்கும் இடையில் வருவாய்க்கு 'அதிகாரப் பகிர்வுக்கான மாற்று திட்டம்' வழங்கப்பட்டுள்ளது

81-வது திருத்தச்சட்டம்	2000	தனித்தனி வகுப்புகளுக்கு ஒரு வருடத்தின் நிரப்பப்படாத ஒதுக்கப்பட்ட காலியிடங்களை அடுத்த ஆண்டு அல்லது ஆண்டுகளில் நிரப்பப்பட பரிசீலிக்க மாநிலத்திற்கு அதிகாரமளித்தல்.
82-வது திருத்தச்சட்டம்	2000	எந்தவொரு தேர்விலும் தகுதி மதிப்பெண்களில் தளர்த்தல் அல்லது மதிப்பீட்டுத் தரங்களைக் குறைத்தல், ஒன்றியம் மற்றும் மாநிலங்களின் பொதுச் பணிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் விஷயங்களில் இட ஒதுக்கீட்டிற்கான பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்கு ஆதரவாக எந்தவொரு ஏற்பாட்டையும் செய்வதற்கு வழங்கப்பட்டது.
83-வது திருத்தச்சட்டம்	2000	அருணாச்சல பிரதேசத்தில் உள்ள பட்டியல் இனத்தவருக்கு பஞ்சாயத்துகளில் இட ஒதுக்கீடு இல்லை.
84-வது திருத்தச்சட்டம்	2001	மக்கள் தொகை குறைப்பு நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்கும் அதே குறிக்கோள்களோடு மற்றொரு 25 ஆண்டுகளுக்கு (அதாவது, 2026 வரை) மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களில் இடங்களை சீர்படுத்துவதற்கான தடை நீட்டிக்கப்பட்டது.
85-வது திருத்தச்சட்டம்	2001	1995-ஆம் ஆண்டு முதல் அரசு ஊழியர்களாக இருக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினை சார்ந்தவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீட்டின் கீழ் அளிக்கப்படும் பதவி உயர்வு.
86-வது திருத்தச்சட்டம்	2002	ஆரம்பக் கல்வியை ஒரு அடிப்படை உரிமையாக்கியது. இதில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள உறுப்பு 21-அ படி, மாநிலமானது 6 முதல் 14 வயது வரையிலான அனைத்து குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி அளிப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. உறுப்பு 51-அ கீழ் அடிப்படை கடைமைகளை சேர்த்துள்ளது அவையாதெனில், இந்திய குடிமகன்களாகிய ஒவ்வொரு பெற்றோர்கள் மற்றும் பாதுகாவலர்கள் தங்களது (6 முதல் 14 வயது வரையிலுள்ள) குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினை கட்டாயம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.
87-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	மாநிலங்களில் உள்ள தொகுதிகளை 2001-ஆம் ஆண்டின் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி சரிபார்பதற்கும், பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். முன்னர் 84-வது திருத்தச்சட்டத்தின் மூலம் 1991-ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு அல்ல.
88-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	(உறுப்பு 268-அ) - சேவைகளுக்கு சேவை வரி விதிக்கிறது. இருப்பினும், இதன் வருமானம் சேகரிக்கப்பட்டு, மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் ஆகியவற்றால் பகிர்ந்துகொள்ளப்படுகிறது.

89-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினருக்கான தேசிய ஆணையம் இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டது அவைகள் தாழ்த்தப்பட்டவருக்கான தேசிய ஆணையம் (உறுப்பு 338) மற்றும் பழங்குடியினருக்கான தேசிய ஆணையம் (உறுப்பு 338-அ). இந்த ஆணையத்திற்கான ஒரு தலைவர், துணைத் தலைவர் மற்றும் மூன்று உறுப்பினர்களை குடியரசுத்தலைவர் நியமிப்பார்.
90-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	போடோலாந்து ஆளுகைக்குட்பட்ட மாவட்டத்திலிருந்து (உறுப்பு 332 (6)) அசாம் சட்டமன்றத்தில் உள்ள பழங்குடியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் அல்லாத பிரதிநிதித்துவத்தை பராமரிப்பதற்கு வழங்கப்பட்டது.
91-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	அமைச்சர்கள் அமைச்சரவையில் மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை (பிரதமர் உட்பட), மக்களவையின் மொத்த வலிமையின் 15% ஐ விட அதிகமாக இருக்கக்கூடாது (உறுப்பு 75 (1அ)). ஒரு மாநிலத்தின் அமைச்சரவையின் அமைச்சர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை (முதலமைச்சர் உட்பட), மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தின் மொத்த வலிமையின் 15% க்கும் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. எனினும், ஒரு மாநிலத்தின் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை (முதலமைச்சர் உட்பட), 12 க்கும் குறைவாக இருக்கக் கூடாது (உறுப்பு 164 (1அ)).
92-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	எட்டாவது அட்டவணையில் நான்கு மொழிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் போடோ, டோக்ரி (டோங்க்ரி), மைதிலி (மைத்திலி) மற்றும் சந்தாலி. இதன் மூலம் அரசமைப்பில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிகளின் எண்ணிக்கை 22 ஆக உயர்ந்துள்ளது.
93-வது திருத்தச்சட்டம்	2005	தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட கல்வி நிறுவனங்களில் சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பினர் அல்லது பட்டியல் இனத்தவர் அல்லது பழங்குடியினர்களுக்கு சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்ய அதிகாரம் அளித்துள்ளது. இனாம்தார் வழக்கில் உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்பை (2005) ரத்து செய்வதற்கு இந்த திருத்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதில் சிறுபான்மையினர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் அல்லாத, உதவிபெறாத தனியார் கல்லூரிகள், தொழில்சார் கல்லூரிகள் போன்றவற்றிற்கு இது பொருந்தாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

94-வது திருத்தச்சட்டம்	2006	பழங்குடி நலத்துறை அமைச்சர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பீகாரை விடுவித்து அதனை ஜார்கண்ட் மற்றும் சட்டீஸ்கராக விரிவுபடுத்தியது. இது இப்பொழுது, புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள மாநிலங்களான மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் ஒரிசா ஆகியவற்றிற்கு பொருந்தும்.
95-வது திருத்தச்சட்டம்	2009	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீடு விரிவாக்கப்பட்டது மற்றும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கு மக்களவையில் பிரத்யேக பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது மற்றும் மாநில சட்டமன்ற கூட்டங்களை மேலும் பத்து ஆண்டுகள் வரை விரிவுபடுத்துவது அதாவது 2020ஆம் ஆண்டு வரை (உறுப்பு 334)
96-வது திருத்தச்சட்டம்	2011	'ஒடியா' -வை ஒரியா என மாற்றி ஒரியா மொழியை எட்டாவது அட்டவணையில் ஒடியா என்று உச்சரிக்கப்பட்டது.
97-வது திருத்தச்சட்டம்	2011	ஒரு அரசமைப்பு அந்தஸ்து மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு பாதுகாப்பும் அளிக்கின்றது. உறுப்பு 19-ன் கீழ் கூட்டுறவு சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கான ஒரு அடிப்படை உரிமையை அளிக்கிறது. இது உறுப்பு 43-பி-ன் வாயிலாக கூட்டுறவு சங்கங்களின் மேம்பாட்டிற்காக புதிய மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டு கோட்பாடுகளை சேர்த்துள்ளது. இது 'கூட்டுறவு சங்கம்' (உறுப்பு 243-ZH to 243-ZT) என்ற தலைப்பின் அரசமைப்பில் புதிய பகுதி IX-பி ஐ சேர்த்துள்ளது.
98-வது திருத்தச்சட்டம்	2013	ஹைதராபாத்-கர்நாடகா மண்டலத்தை மேம்படுத்துவதற்கு கர்நாடக ஆளுநருக்கு தரப்படும் அதிகாரம்.
99-வது திருத்தச்சட்டம்	2014	இது தேசிய நீதி ஆணையத்தை நிறுவுவதற்காக வழங்கப்பட்டது.
100-வது திருத்தச்சட்டம்	2014	இந்த திருத்தச்சட்டமானது இந்தியாவிற்கும் வங்காளதேசத்திற்கும் இடையில் நில எல்லை ஒப்பந்தம் (LBA) ஆகும்.
101-வது திருத்தச்சட்டம்	2016	பொருள்கள் மற்றும் சேவை வரி
102-வது திருத்தச்சட்டம்	2018	பின்தங்கிய வகுப்புகளின் தேசிய ஆணையத்திற்கு அரசமைப்பு தகுதி.
103-வது திருத்தச்சட்டம்	2019	பொது வகுப்பினருக்கு பொருளாதார ரீதியில் பலவீனமான பிரிவினருக்கு 10% இட ஒதுக்கீடு.

சொற்களஞ்சியம்

Acquired Territories	–	வாங்கிய பிரதேசங்கள்
Administrative Reforms Commission	–	நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம்
Administrative Reforms	–	நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்
All India Services	–	அகில இந்தியப் பணிகள்
Amnesty International	–	சர்வதேச பொது மன்னிப்பு சபை
Arthasastra	–	அர்த்தசாஸ்திரம்
Aryans	–	ஆரியர்கள்
Asian Development Bank	–	ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி
Asian Investment Infrastructure Bank	–	ஆசிய முதலீடு மற்றும் கட்டமைப்பு வங்கி
Ballot	–	வாக்குச் சீட்டு
Barbarism	–	நாகரீகமற்ற நிலை
Bicameralism	–	ஈரவை சட்டமன்றமுறை
Bicameral Legislature	–	ஈரவைச் சட்டமன்றம்
Boycott	–	புறக்கணிப்பு
Budget	–	வரவு செலவுத் திட்டம்
Bureaucracy	–	அதிகாரத்துவம்/ஆட்சிபணியர்
Business Advisory Committee	–	தொழில் ஆலோசனை குழு
Cabinet	–	அமைச்சரவை
Capitalism	–	முதலாளித்துவம்
Citizen	–	குடிமகன்
Co-operative Federalism	–	கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி
Collective responsibility	–	கூட்டுப் பொறுப்பு
Collegiate executive	–	கூட்டு செயலாட்சி
Colonial Regime	–	காலனித்துவ ஆட்சி
Committee of Privileges	–	உரிமைகள் குழு
Committee on Delegated Legislation	–	ஒப்படைப்புச் சட்டமியற்றலுக்கான குழு
Committee on Estimates	–	மதிப்பீட்டுக் குழு
Committee on Public Accounts	–	பொதுக் கணக்குக் குழு
Committee on Public Undertakings	–	பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்கான குழு
Committee on Rules	–	விதிமுறைகளுக்கான குழு
Committee stage	–	குழு நிலை

Communalism	–	வகுப்புவாதம்
Communal Violence	–	வகுப்புவாத வன்முறை
Communism	–	பொதுவுடைமை
Commutation	–	தண்டனையைக் குறைத்தல்
Concert of Europe	–	ஐரோப்பிய ஒப்பந்தக் கூட்டமைப்பு
Concurrent List	–	பொதுப்பட்டியல்
Consolidated Fund of India	–	இந்தியாவின் நிரந்தர தொகுப்பு நிதி
Constitutional court	–	அரசமைப்பு நீதிமன்றம்
Constitutional Democracy	–	அரசமைப்பிலான மக்களாட்சி
Constitution	–	அரசமைப்பு
Conventions	–	மரபுகள்
Council of States	–	மாநிலங்களவை
Criminal Law	–	குற்றவியல் சட்டம்
Cultural diversity	–	பண்பாட்டு பன்முகத்தன்மை
Decentralization	–	அதிகாரப்பரவல்
Defacto	–	நடைமுறை அதிகாரம் பெற்ற
Deforestation	–	காடு அழித்தல்
Democratic Federalism	–	மக்களாட்சி கூட்டாட்சி
Democratic Socialism	–	மக்களாட்சி சமதர்மம்
Democratic socialism	–	மக்களாட்சியிலான சமதர்மம்
Democratic state	–	மக்களாட்சி அரசு
Democratic	–	மக்களாட்சியிலான
Dharma	–	தர்மம்
Digital India	–	மின்னணு இந்தியா
Diplomacy	–	தூதாண்மை
Distinctive Feature	–	தனித்துவமான அம்சம்
Distribution of Powers	–	அதிகாரப் பங்கீடு
Division of powers	–	அதிகாரப் பகிர்வு
Double ballot electoral system	–	இரு வாக்குச்சீட்டு வாக்காளர் முறைமை
Dual citizenship	–	இரட்டைக் குடியரிமை
Dual Citizenship	–	இரட்டைக் குடியரிமை
Dyarchy	–	இரட்டையாட்சி
Economic Disparity	–	பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு

Economic Reforms	–	பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள்
Election Commission	–	தேர்தல் ஆணையம்
Electoral College	–	வாக்காளர் தொகுதி முறைமை
Electorat	–	வாக்காளர் முறைமை
Electors	–	வாக்காளர்கள்
Embassies Abroad	–	வெளிநாடுகளில் தூதரகங்கள்
Embodiment	–	வடிவமாகும்
Emergency	–	நெருக்கடிநிலை
Environmental degradation	–	சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடு
Environmentalism	–	சுற்றுச்சூழலியம்
Equality	–	சமத்துவம்
European Colonization	–	ஜரோப்பிய காலனியாக்கம்
Evolved Constitution	–	பரிணாம வளர்ச்சியிலான அரசமைப்பு
Executive	–	ஆட்சித்துறை/செயலாட்சி
External Aggression	–	வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பு
Extremism	–	தீவிரவாதம்
Fascist	–	பாசிசவாதி
Federalism	–	கூட்டாட்சி
Feudal rule	–	நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சி
Finance Commission	–	நிதி ஆணையம்
Flexible Constitution	–	நெகிழும்அரசமைப்பு
Foreign exchange	–	அந்நிய செலாவணி
Fraternity	–	சகோதரத்துவம்
Gazette of India	–	இந்திய அரசுப் பதிவிதழ்
General Assembly	–	பொதுச் சபை
Globalization	–	உலகமயமாக்கல்
Glorious Revolution	–	மகத்தான புரட்சி
Good and Services Tax (GST)	–	சரக்கு மற்றும் சேவை வரி
Grants-in-Aid	–	நிதி நல்கைகள்/நிதியுதவி
Gun Salute	–	குண்டு முழங்கி மரியாதை
Homogeneity	–	ஒரினத்தன்மை
House of the people	–	மக்களவை
Human Rights Watch	–	மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகம்

Impartial Civil Services	–	பாரபட்சமற்ற பொது சேவை
Impeachment	–	கண்டன தீர்மானம்
Imperialism	–	ஏகாதிபத்தியம்
Indian Administrative Service (IAS)	–	இந்திய குடிமைப் பணி
Indigenous People and their Rights	–	பூர்வ குடிமக்களின் உரிமைகள்
Industrialization	–	தொழில்மயமாதல்
Industrial pollution	–	தொழிற்சாலை மாசுபாடு
Integrity	–	நேர்மை
Intellectual property	–	அறிவுசார் சொத்து
Intensive Area Development Programme (IADP)	–	தீவிர வட்டார வளர்ச்சித் திட்டம்
Inter-State Council	–	மாநிலங்களுக்கு இடையேயான குழு
Interim Constitution	–	இடைக்கால அரசமைப்பு
International Court of Justice	–	பன்னாட்டு நீதிமன்றம்
International Labour Organization	–	பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அமைப்பு
International Monetary Fund	–	சர்வதேச நாணய நிதியம்
International Monetary Fund	–	பன்னாட்டு நிதி முனையம்
International Non-Governmental Organizations	–	பன்னாட்டு அரசு சாரா அமைப்புகள்
International organizations	–	பன்னாட்டு அமைப்புகள்
International Peace Conference	–	பன்னாட்டு அமைதி மாநாடு
International solar Alliance	–	பன்னாட்டு சூரிய மின் உற்பத்தி கூட்டணி
International Telecommunication Union	–	பன்னாட்டு தொலைத்தொடர்பு அமைப்பு
Judiciary	–	நீதித்துறை
Jurisdiction	–	அதிகாரவரம்பு
Justifiable Concerns	–	நியாயமான கவலைகள்
Large scale industries	–	பெரிய அளவிலான நிறுவனங்கள்
Lawful Intervention	–	சட்டரீதியான தலையீடு
League of Nations	–	பன்னாட்டு சங்கம்
Legislature	–	சட்டமன்றம்
Legitimacy	–	சட்டபூர்வமான தன்மை
Liberalism	–	தாராளவாதம்
Liberty	–	சுதந்திரம்
Manusmriti	–	மனுநீதி

Materialism	–	பொருள் முதல்வாதம்
Medieval State	–	இடைக்கால அரசு
Mixed Economy	–	கலப்புப் பொருளாதாரம்
Mixed economy	–	கலப்புப் பொருளாதாரம்
Monarchic Lineage	–	முடியாட்சி மரபு
Money Bill	–	நிதி முன்வரைவு
Monopolistic	–	முற்றூரிமை/ ஏகபோகம்
Morality	–	நீதிநெறிமுறைமை
Munich Conference	–	மூனிச் மாநாடு
National Dairy Development Board (NDDB)	–	தேசிய பால் பொருட்கள் மேம்பாட்டு வாரியம்
National Development Council	–	தேசிய வளர்சிக்குழு
National Emergency	–	தேசிய நெருக்கடிநிலை
National Milk Grid	–	தேசிய பால் கட்டுப்பாட்டு வலையமைப்பு
Nation	–	தேசம்
Natural Rights	–	இயற்கை உரிமைகள்
Nepotism	–	தகுதியாலன்றி (வேண்டியவருக்கு ஆதரவு)
NITI Aayog	–	நிதி ஆயோக்
Non-Monetary Incentives	–	பணம் அல்லாத ஊக்கங்கள்
Non-Money Bill	–	நிதி சாரா சட்ட முன்வரைவு
Non-profit non-Government organization	–	ஆதாயமில்லா அரசு சாரா அமைப்புக்கள்
Non-tax Revenue	–	வரி சாரா வருவாய்
Non-Violence	–	வன்முறையின்மறை
Oath	–	உறுதிமொழி
Official Parlance	–	அதிகாரப்பூர்வ பேச்சு
Operation flood	–	வெள்ள நடவடிக்கை
Ordinances	–	அவசரச்சட்டம்
orthodox	–	பழமைப்பற்று
Ozone layer	–	ஒசோன் படலம்
Parliamentary Constituencies	–	நாடாளுமன்றத் தொகுதிகள்
Passive Resistance	–	சாத்வீக எதிர்ப்பு/செயலற்ற எதிர்ப்பு
Patriotism	–	தேசப்பற்று

Patronage	- ஆதரவு
Permanent Court of Arbitration	- நிரந்தர நடுவர் தீர்ப்பாயம்
Permanent House	- நிரந்தர அவை
Pluralistic Nation	- பன்முக நாடு
Police State	- காவல் அரசு
Political Autonomy	- அரசியல் சுயாட்சி
Political Extremism	- அரசியல் தீவிரவாதம்
Political Fragments	- அரசியல் துண்டுகள்
Polygamy	- பலதாரமணம்
Polytheism	- பல தெய்வக்கொள்கை
Portfolios	- துறைகள்
Poverty Alleviation	- வறுமையை ஒழிப்பு
Prerogative	- தனிச்சிறப்புரிமை
Presidential executive	- குடியரசுத்தலைவரின் செயலாட்சி
President	- குடியரசுத்தலைவர்
Primary sector	- முதல்நிலை துறை
Princely State	- சுதேச அரசு
Private Member Bill	- தனி நபர் மசோதா
Proclamation of Emergency	- நெருக்கடிநிலைப் பிரகடனம்
Proletariat	- பாட்டாளிகள்
Propaganda	- பரப்புரை
Proportional representation system	- விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறை
Proportional representation	- விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம்
Provincial autonomy	- மாகாண சுயாட்சி
Quasi sovereignty	- ஓரளவிலான இறையாண்மை
Quota	- இட ஒதுக்கீடு
Radical Humanism	- தீவிர மனிதநேயம்
Rationalism	- பகுத்தறிவு வாதம்
Renaissance	- மறுமலர்ச்சி
Renewable energy	- புதுபிக்கத்தக்க ஆற்றல்
Republic	- குடியரசு
Revenue Affairs	- வருவாய் விவகாரங்கள்
Rigid constitution	- நெகிழா அரசமைப்பு

Rule of law	– சட்டத்தின் ஆட்சி
Salute States	– குண்டு முழங்கும் மரியாதை
Scheduled and Tribal Areas	– பட்டியல் இனம் மற்றும் பழங்குடியினப் பகுதிகள்
Scientific Humanism	– அறிவியல் சார் மனிதநேயம்
Secondary sector	– இரண்டாம் நிலைத் துறை
Secularism	– மதச்சார்பின்மை
Secular	– மதச்சார்பற்ற
Select Committee	– தேர்வுக் குழு
Self determination	– சுய நிர்ணயம்
Small scale industries	– சிறிய அளவிலான நிறுவனங்கள்
Socialist	– சமதர்மவாதி
Socialization	– சமூகமாக்கல்
Social Justice	– சமூக நீதி
Social Revolution	– சமூகப் புரட்சி
Social Transformation	– சமூக மாற்றம்
Sovereignty	– இறையாண்மை
Sovereign	– இறையாண்மையுள்ள
Speaker	– அவைத்தலைவர்/ சபாநாயகர்
Standing Committee	– நிலைக்குழு
Statesman	– ராஜதந்திரி
State	– அரசு
Statutes	– விதிகள்/சட்ட விதிகள்
Statutory Bodies	– சட்டப்படியான அமைப்புகள்
Sustainable Development Goals	– நீடித்த மேம்பாட்டு இலக்குகள்
Sustainable development	– நீடித்த மேம்பாடு
Swaraj	– சுயராஜ்யம்
Swatch Bharat Abhiyan	– தூய்மை இந்தியா திட்டம்
Tax Revenue	– வரி வருவாய்
Tertiary sector	– கடை நிலைத் துறை
The Chief Electoral Officer	– தலைமை தேர்தல் அதிகாரி
Trusteeship Council	– பொறுப்பாண்மை குழு
Trusteeship	– பொறுப்பாண்மை

Tyranny	–	கொடுங்கோலாட்சி
Unethical	–	நெறிமுறையற்ற
Unified State	–	ஒன்றுபட்ட அரசு
Union Public Service Commission	–	ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்
Union territories	–	ஒன்றியப் ஆளுகைக்குப்பட்ட பகுதிகள்
Union Territories	–	ஒன்றியப் பிரதேசங்கள்
Unitary	–	ஒற்றையாட்சி
United Nations	–	ஐக்கிய நாடுகள்
Universal adult franchise	–	வயது வந்தோர் வாக்குரிமை
Universal Declaration of Human Rights (UDHR)	–	அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம்
Universalism	–	சர்வதேசத்துவம்
Universal Postal Union	–	சர்வதேச தபால் அமைப்பு
Unlawful	–	சட்டவிரோத
Untouchability	–	தீண்டாமை
Varna	–	வர்ணம்
Vernacular Languages	–	வட்டார மொழி
Veto	–	ரத்து அதிகாரம்
Voluntary Associations	–	தன்னார்வ அமைப்புகள்
Water disputes Tribunal	–	நதி நீர் பிரச்சனை தீர்ப்பாயம்
Welfare State	–	மக்கள் நல அரசு
World Bank	–	உலக வங்கி
Zonal Councils	–	மண்டலக் குழுக்கள்

அரசியல் அறிவியல் – 12ஆம் வகுப்பு நூலாசிரியர்களின் பட்டியல்

பாட நூல் வல்லுநர்

பேராசிரியர் ராம மணிவண்ணன், (HOD), அரசியல் மற்றும் பொது நிர்வாகம் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

மேலாய்வாளர்

பேராசிரியர். A. கருணானந்தம், (HOD) (ஓய்வு), வரலாறு துறை, விவேகானந்தா கல்லூரி, சென்னை.

நூலாசிரியர்கள்

Dr. P. கனகராஜ், HOD,

அரசியல் அறிவியல் துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

Dr. ஹரிஹரன், இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

Dr. S. ஜயீலா, இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, J.B.A.S மகளிர் கல்லூரி, சென்னை.

Dr. S. சுதா, இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

Dr. R. பூநீதர், இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, தாம்பரம், சென்னை.

Dr. பெர்னார்ட் "டி" சாமி, Senior Fellow (LISSTAR), லயோலா கல்லூரி, சென்னை.

Dr. S. பார்த்திபன், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் மற்றும் பொது நிர்வாகம் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

R.சிவகுமார், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.

R.வித்யா, உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

P. ராமஜெயம், உதவிப்பேராசிரியர், சமூக விலக்கம் மற்றும் சேர்க்கைக் கொள்கை ஆய்வுமையம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.

J. திவியன், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

Dr. S. பாலமுருகன், இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக்கல்லூரி, கடலூர்.

Dr. K. கோட்டைராஜன், இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக்கல்லூரி, கடலூர்.

Dr. ஹான்ஸ் ப்ரொடாக், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

Dr. மீரா ராஜிவ் குமார், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் மற்றும் பொது நிர்வாகத்துறை MCC, சென்னை.

Dr. R. ஆஸிக் J. போனோபர், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

Mr. ஆதர்ஷ் விஜய், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

கலை மற்றும் வாடிவமைப்பு குழு வரைபடம்

வேல்முருகன்
பிரமோத், அரசு கலை கல்லூரி, சென்னை

வாடிவமைப்பு

V2 இனோவேஷன்ஸ், சென்னை

In House QC

ராஜேஷ் தங்கப்பன், ஜெரால்டு வில்சன், அடிசன் ராஜ்
யோகேஷ். B. கோபிநாத் ரகுபதி

இயேசு ரத்தினம் மரிய லாசர், பிரசாந்த். C, டேனியல். A

அட்டைபடம்

கதிர் ஆறுமுகம்

ஒருங்கிணைப்பாளர்

ரமேஷ் முனிசாமி

கருத்துரைஞர்

V. தீபனாவிஸ்வனேஷ்வரி, இந்திய ஆட்சி பணி, பல்லாவரம், சென்னை

M. அப்பணசாமி, எழுத்தாளர்

வே. வெங்கட்ராமன், Ph.D.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்

Dr. P. கனகராஜ், HOD, அரசியல் அறிவியல் துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

K. திராவிடமணி, உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

Dr. S. பாலமுருகன், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக்கல்லூரி, கடலூர்.

M. அப்பணசாமி, எழுத்தாளர்

M. மலரவன், ஆராய்ச்சியாளர், MCC, சென்னை.

Dr. S. பாலமுருகன், இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக்கல்லூரி, கடலூர்.

Dr. K. கோட்டைராஜன், இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக்கல்லூரி, கடலூர்.

Dr. K. செந்தில் குமார், இணைப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் மற்றும் பொது நிர்வாகத்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.

Dr. K. முருகனாந்தம், உதவிப்பேராசிரியர், அரசியல் அறிவியல் துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

Dr. J. ஆரியபடைக்கடந்தநெடுஞ்செழியன், உதவிப்பேராசிரியர், பொது நிர்வாகத்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

செயல்பாடு வாடிவமைப்பு

Dr. P. அருணாசலம், இயக்குநர், புனியப்பா மெட்ரிக்குவேஷன் மேல்நிலைப் பள்ளி, அவினாசி, திருப்பூர்.

ICT ஒருங்கிணைப்பாளர்

K. சங்கர், பட்டதாரி ஆசிரியர், அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி, கனையாம்படி, வேலூர்

R. வெங்கடேசன், இடைநிலை ஆசிரியர், ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப் பள்ளி, வேல்வியனல், தந்தேனி பிளாக், கரூர்.

A. அஜய், இடைநிலை ஆசிரியர், ஊராட்சி ஒன்றிய துவக்கப்பள்ளி, நந்திமங்கலம், குமராட்சி ஒன்றியம், கடலூர்.

வேலைவாடிவமைப்பு வாடிவமைப்பு

Dr. P. கனகராஜ், HOD, அரசியல் அறிவியல் துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

ஒருங்கிணைப்பாளர்

R. மலர்கொடி, உதவிப்பேராசிரியர், SCERT, சென்னை.

பாட நூல் தொகுத்தல்

இரா. திருநாவுக்கரசு, முதுகலை ஆசிரியர்,

அ.ஆ.மே. நி. பள்ளி, காவேரிப்பட்டினம், கிருஷ்ணகிரி

ஜெ.சக்திவேல், முதுகலை ஆசிரியர்,

அ.ஆ.மே. நி. பள்ளி, பாப்பிரெட்டிப்பட்டி, தருமபுரி.

விரைவுக் குறியீடு மேலாண்மை குழு

இரா. ஜெகன் நாதன், இ.நி.ஆ.

ஊ.ஒ.நி.பள்ளி, கணேசுரம்,

போளூர், திருவண்ணாமலை.

ம. முருகேசன், பட்டதாரி ஆசிரியர்,

ஊ.ஒ.நி.பள்ளி, பெத்தவேலான்கோட்டம்,

முத்துப்பேட்டை, திருவாரூர்.

வ. பத்மாவதி, பட்டதாரி ஆசிரியர்,

அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி, வெற்றியூர், அரியலூர்.

சூ.ஆல்பர்ட் வளவன் பாபு, பட்டதாரி ஆசிரியர்

அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி, பெருமாள் கோவில்,

பரமக்குடி, இராமநாதபுரம்.

இந்நூல் 80 ஜி.எஸ்.எம் என்கண்ட் மேம்பலித்தோ தாளில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஆப்செட் முறையில் அச்சிட்டோர்: